S.R.P.19
w. 66

॥ अथ श्रीपाद्मे महापुराणे पंचमपातालखण्डप्रारंभः ॥

इस पुस्तकका सब अधिकार सन् १८६७ ई० २५ ऐक्टके अनुसार रजिष्टर करिके यन्त्राधिकारीने स्वाधीन रक्खे हैं.

पातालखंडाचीं चित्रें.

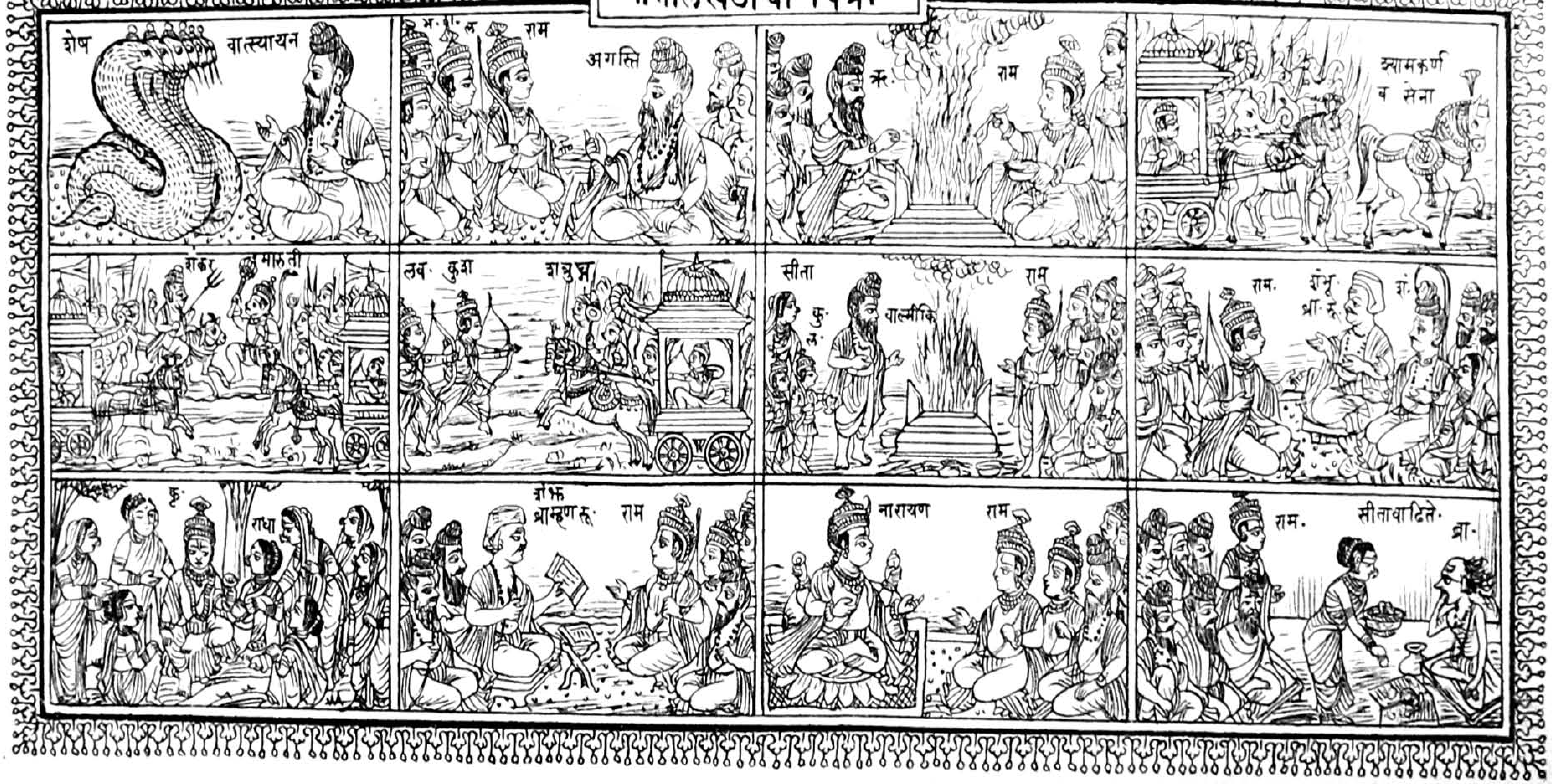
शेष
वात्स्यायन
राम
अगस्ति
राम
श्यामकर्ण व सेना
मारुती
लव
कुश
शत्रुघ्न
सीता
वाल्मीकि
राम
राम
राधा
राम
नारायण
राम
राम

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीकुलदेवतायैनमः ॥ श्रीगुरुचरणारविंदाभ्यांनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींव्यासंततोजयमुदीर
येत् ॥ १ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ श्रुतंसर्वंमहाभागस्वर्गखंडंमनोहरम् ॥ त्वत्तोऽधुनावदायुष्मञ्छ्रीरामचरितंहिनः ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथै
कदाधराधारंपृष्टवान्भुजगेश्वरम् ॥ वात्स्यायनोमुनिवरःकथामेतांसुनिर्मलाम् ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवात्स्यायनउवाच ॥ शेषाशेषकथास्त्वत्तोजगत्सर्गल
यादिकाः ॥ भूगोलश्चखगोलश्चज्योतिश्चक्रविनिर्णयः ॥ ४ ॥ महत्तत्त्वादिसृष्टीनांपृथक्तत्त्वविनिर्णयः ॥ नानाराजचरित्राणिकथितानित्वयानघ ॥ ५ ॥
सूर्यवंशभवानांचराज्ञांचारित्रमद्भुतम् ॥ तत्रानेकमहापापहरारामकृताकथा ॥ ६ ॥ तस्यवीरस्यरामस्यहयमेधकथाश्रुता ॥ संक्षेपतोमयात्वत्तस्तामि
च्छामिसविस्तराम् ॥ ७ ॥ याश्रुतासंस्मृताचोक्तामहापातकहारिणी ॥ चिंतितार्थप्रदात्रीचभक्तचित्तप्रतोषदा ॥ ८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ धन्योसि
द्विजवर्यत्वंयस्यतेमतिरीदृशी ॥ रघुवीरपदद्वंद्वमकरंदस्पृहावती ॥ ९ ॥ वदंतिमुनयःसर्वेसाधूनांसंगमंवरम् ॥ यस्मात्पापक्षयकरीरघुनाथकथाभवे
त् ॥ १० ॥ त्वयामेनुग्रहःसृष्टोयद्रामःस्मारितःपुनः ॥ सुरासुरकिरीटौघमणिनीराजितांघ्रिकः ॥ ११ ॥ रावणारिकथावार्ध्दौमशकोमादृशःकियान् ॥
यत्रब्रह्मादयोदेवामोहितानविदंत्यपि ॥ १२ ॥ तथापिभोमयातुभ्यंवक्तव्यंस्वीयशक्तितः ॥ पक्षिणःस्वगतिंश्रित्वाखेगच्छंतिसुविस्तरे ॥ १३ ॥ चरितं
रघुनाथस्यशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ येषांवैयादृशीबुद्धिस्तेवदंत्येवतादृशम् ॥ १४ ॥ रघुनाथसतीकीर्तिर्मद्बुद्धिंनिर्मलीमसाम् ॥ करिष्यतिस्वसंपर्कात्क
नकंत्वनलोयथा ॥ १५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातंमुनिवरंध्यानस्तिमितलोचनः ॥ ज्ञानेनालोकयांचक्रेकथांलोकोत्तरांशुभाम् ॥ १६ ॥ गद्ग
दस्वरसंयुक्तोमहाहर्षांकितांगकः ॥ कथयामासविशदांकथांदाशरथेःपुनः ॥ १७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ लंकेश्वरेविनिहतेदेवदानवदुःखदे ॥ अप्सरो
गणवक्त्राब्जचंद्रमःकांतिहर्तरि ॥ १८ ॥ सुराःसर्वेसुखंप्रापुरिंद्रप्रभृतयस्तदा ॥ सुखंप्राप्ताःस्तुतिंचक्रुर्दासवत्प्रणतिंगताः ॥ १९ ॥ लंकायां
चप्रतिष्ठाप्यधर्मयुक्तंविभीषणम् ॥ सीतयासहितोरामःपुष्पकंसमुपाश्रितः ॥ २० ॥ सुग्रीवहनुमत्सीतालक्ष्मणैःसंयुतस्तदा ॥ विभीषणोपि
सचिवैरन्वगाद्विरहोत्सुकः ॥ २१ ॥ लंकांसपश्यन्बहुधाभग्नप्राकारतोरणाम् ॥ दृष्ट्वाऽशोकवनंतत्रसीतास्थानंमुमूर्च्छह ॥ २२ ॥ शिंशपां
स्तत्रवृक्षांश्चपुष्पितान्कोरकैर्युतान् ॥ राक्षसीभिःसमाकीर्णान्मृताभिर्हनुमद्भयात् ॥ २३ ॥ इत्थंसर्वंविलोक्याशुरामःप्रायात्पुरींप्रति ॥ ब्रह्मा
दिदेवैःसहितःस्वीयस्वीयविमानकैः ॥ २४ ॥ देवदुंदुभिनिर्घोषाञ्छृण्वञ्छ्रोत्रसुखावहान् ॥ तथैवाप्सरसांनृत्यैःपूज्यमानोरघूत्तमः ॥ २५ ॥
सीतायैदर्शयन्मार्गेतीर्थान्याश्रमवंतिच ॥ मुनींश्चमुनिपुत्रांश्चमुनिपत्नीःपतिव्रताः ॥ २६ ॥ यत्रयत्रकृतावासाःपूर्वंरामेणधीमता ॥ तान्सर्वान्दर्श

यामासलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ २७ ॥ इत्येवंदर्शयंस्तस्यैरामोद्राक्षीत्स्वकांपुरीम् ॥ तस्याःपुनःसमीपेतुनंदिग्राममंददर्शह ॥ २८ ॥ यत्रवै भरतोराजापालयन्धर्ममास्थितः ॥ भ्रातुर्वियोगजनितंदुःखचिह्नंवहन्बहु ॥ २९ ॥ गर्तशायीब्रह्मचारीजटावल्कलसंयुतः ॥ कृशांगयष्टिर्दुःखा र्तःकुर्वन्नामकथांमुहुः ॥ ३० ॥ यवान्नमपिनोभुंक्तेजलंपिबतिनोमुहुः ॥ उद्यंतंसवितारंयोनमस्कृत्यब्रवीतिच ॥ ३१ ॥ जगन्नेत्रसुरस्वामिन्हरमेदुष्कृतं महत् ॥ मदर्थेरामचंद्रोपिजगत्पूज्योवनंययौ ॥ ३२ ॥ सीतयासुकुमारांग्यासेव्यमानोऽटवींगतः ॥ यासीतापुष्पपर्यंकेवृंतमासाद्यदुःखिता ॥ ३३ ॥ यासीतारविसंतापंकदापिप्रापनोसती ॥ मदर्थेजानकीसाचप्रत्यरण्यंभ्रमत्यहो ॥ ३४॥ यासीताराजवृंदैश्चनदृष्टानयनैःकदा ॥ सासीतादृश्यतेनूनंकिरातैः कालरूपिभिः ॥३५॥ यासीतामधुरंत्वन्नंभोजितानबुभुक्षाति॥सासीताद्यवनस्थानिफलानिप्रार्थयत्यहो॥३६॥इत्येवमन्वहंसूर्यमुपस्थायवदत्यदः ॥ प्रातः प्रातर्महाराजोभरतोरामवल्लभः ॥ ३७ ॥ यश्चोच्यमानःसचिवैःसमदुःखसुखैर्बुधैः ॥ नीतिज्ञैःशास्त्रनिपुणैरितिप्रोवाचतान्नृपः ॥ ३८ ॥ अमात्यादुर्भगंमां किंप्रब्रूतपुरुषाधमम् ॥ मंदर्थे[1]मेऽग्रजोरामोवनंप्राप्यावसीदति ॥ ३९ ॥ दुर्भगस्यममप्रस्वाः[2]पापमार्जनमादरात् ॥ करोमिरामचंद्रांघ्रिस्मारंस्मारंसुमंत्रि णः ॥ ४० ॥ धन्यासुमित्रासुतरांवीरसूःस्वपतिप्रिया ॥ यस्यास्तनूजोरामस्यचरणौसेवतेऽन्वहम् ॥ ४१ ॥ यत्रग्रामेस्थितोनूनंभरतोभ्रातृवत्सलः ॥ वि लापंप्रकरोत्युच्चैस्तंग्रामंसददर्शह ॥ ४२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरघुनाथस्यभरतावासनंदिग्रामदर्शनोनामप्रथ मोऽध्यायः ॥ १ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथतद्दर्शनोत्कण्ठाविह्वलीकृतचेतसा ॥ पुनःपुनःस्मृतोभ्राताभरतोधार्मिकाग्रणीः ॥ १ ॥ उवाचच हनूमंतंबलवंतंसमीरजम् ॥ प्रस्फुरद्दशनव्याजचन्द्रकांतिहतांधकः ॥ २ ॥ शृणुवीरहनूमंस्त्वंमद्गिरंभ्रातृनोदिताम् ॥ चिरंतनवियोगेन[3]गद्गदीकृतविह्वला म् ॥ ३ ॥ गच्छतंभ्रातरंवीरसमीरणतनूद्भव ॥ मद्वियोगकृशांगयष्टिंवपुषोविभ्रतंहठात् ॥ ४ ॥ योवल्कलंपरीधत्तेजटांधत्तेशिरोरुहे ॥ फलानांभक्षणमपि नकुर्याद्विरहातुरः ॥ ५ ॥ परस्त्रीयस्यमातेवलोष्टवत्कांचनंपुनः ॥ प्रजाः[4]पुत्रानिवोद्रक्षेद्बांधवोममधर्मवित् ॥ ६ ॥ मद्वियोगजदुःखाग्निज्वालादग्धकलेवर म् ॥ मदागमनसंदेशपयोवृष्ट्याशुसिंचतम् ॥ ७ ॥ सीतयासहितंरामंलक्ष्मणेनसमन्वितम् ॥ सुग्रीवादिकपींद्रैश्चरक्षोभिः[5]सविभीषणैः ॥ ८ ॥ प्राप्तंनि वेदयसुखात्पुष्पकासनसंस्थितम् ॥ येनमेसोऽनुजःशीघ्रंसुखमेतिमदागमात् ॥ ९ ॥ इतिश्रुत्वाततोवाक्यंरघुवीरस्यधीमतः ॥ जगामभरतावासंनंदिग्रा मांनिदेशकृत् ॥ १० ॥ गत्वासनंदिग्रामंतुमंत्रिवृद्धैःसुसंयुतम् ॥ भरतंभ्रातृविरहक्लिन्नंधीमान्ददर्शह ॥ ११ ॥ कथयंतंमंत्रिवृद्धान्रामचंद्रकथानकम् ॥

१ यदर्थमग्रजो रामः–इ०पा०। २ प्रस्वाः मातुः कैकेय्याः इत्यर्थः। ३ गद्गदीकृतविग्रहाम्–इ० पा०। ४ प्रजाः पुत्रानिवक्षेद्यो बांधवो मम धर्मवित् –इ० पा०। ५ राजभिः इ० पा०।

तदीयपदपाथोजमकरंदसुनिर्भरः ॥ १२ ॥ नमश्चकारभरतंधर्ममूर्तिंयुतंकिल ॥ विधात्रासकलांशेनसत्त्वेनैवविनिर्मितम् ॥ १३ ॥ तंदृष्ट्वाभरतःशीघ्रं
प्रत्युत्थाय[1]कृतांजलिः ॥ स्वागतंचेतिहोवाचरामस्यकुशलंवद ॥ १४ ॥ इत्येवंवदतस्तस्यभुजोदक्षिणतोऽस्फुरत् ॥ हृदयाच्चगतःशोकोहर्षास्त्रैःपूरिता
ननः ॥ १५ ॥ विलोक्यतादृशंभूपंप्रत्युवाचकपीश्वरः ॥ निकटेहिपुरःप्राप्तंविद्धिरामंसलक्ष्मणम् ॥ १६ ॥ रामागमनसंदेशामृतसिक्तकलेवरः ॥ प्रापय
द्धर्षपूरंहिस[2]हस्रास्योनवेद्म्यहम् ॥ १७ ॥ जगादममतन्नास्तियत्तुभ्यंदीयतेमया ॥ दासोऽस्मिजन्मपर्यंतंरामसंदेशहारकः ॥ १८ ॥ वसिष्ठोपिगृहीत्वार्घ्यं
मंत्रिवृद्धाःसुहर्षिताः ॥ जग्मुस्ते[3]रामचंद्रंचहनुमद्दर्शिताध्वना ॥ १९ ॥ दृष्ट्वादूरात्समायांतंरामचंद्रंमनोरमम् ॥ पुष्पकासनमध्यस्थंससीतंसहलक्ष्मण
म् ॥ २० ॥ रामोपिदृष्ट्वाभरतंपादचारेणसंगतम् ॥ जटावल्कलकौपीनपरिधानसमन्वितम् ॥ २१ ॥ अमात्यान्भ्रातृवेषेणसमवेषाञ्जटाधरान् ॥ नित्यंतपः
क्लिष्टतयाकृशरूपान्ददर्शह ॥ २२ ॥ रामोपिचिंतयामासदृष्ट्वावैतादृशंनृपम् ॥ अहोदशरथस्यायंराजराजस्यधीमतः ॥ २३ ॥ पुत्रःपदातिराया
तिजटावल्कलवेषभृत् ॥ नदुःखंतादृशंमेऽन्यद्धनमध्यगतस्याहि ॥ २४ ॥ यादृशंमद्वियोगेनचैतस्यपरिवर्त्तते ॥ अहोपश्यतमेभ्राताप्राणात्प्रिय
तमःसखा ॥ २५ ॥ श्रुत्वामांनिकटेप्राप्तंमंत्रिवृद्धैःसुहर्षितैः ॥ द्रष्टुंमांभरतोऽभ्येतिवसिष्ठेनसमन्वितः ॥ २६ ॥ इतिब्रुवन्नरपतिःपुष्पकान्नभसोंऽगणात् ॥
विभीषणहनूमद्भ्यांलक्ष्मणेनकृतादरः ॥ २७ ॥ यानादवततराशुविरहात्क्लिन्नमानसः ॥ भ्रातर्भ्रातःपुनर्भ्रातर्भ्रातर्भ्रातर्वदन्मुहुः ॥ २८ ॥ दृष्ट्वासमुत्तीर्णमि
मंरामचंद्रंसुरैर्युतम् ॥ भरतोभ्रातृविरहक्लिन्नंधीमान्ददर्शह ॥ हर्षाश्रूणिप्रमुंचंश्चदंडवत्प्रणनामह ॥ २९ ॥ रघुनाथोपितंदृष्ट्वादंडवत्पतितंभुवि ॥ उत्था
प्यजगृहेदोर्भ्यांहर्षालोकसमन्वितः ॥ ३० ॥ उत्थापितोपिहिभृशंनोदतिष्ठद्रुदन्मुहुः ॥ रामचंद्रपदांभोजग्रहणासक्तबाहुभृत् ॥ ३१ ॥ ॥ भरतउ
वाच ॥ दुराचारस्यदुष्टस्यपापिनोमेकृपांकुरु ॥ रामचंद्रमहाबाहोकारुण्यात्करुणानिधे ॥ ३२ ॥ यस्तेविदेहजापाणिस्पर्शंक्रूरममन्यत ॥ सएवचर
णोरामवनेबभ्राममत्कृते ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वाश्रुमुखोदीनःपरिरभ्यपुनःपुनः ॥ प्रांजलिःपुरतस्तस्थौहर्षविह्वलिताननः ॥ ३४ ॥ रघुनाथस्तमनुजं
परिष्वज्यकृपानिधिः ॥ प्रणम्यचमहामंत्रिमुख्यानापृच्छ्यसादरम् ॥ ३५ ॥ भरतेनसमंभ्रात्रापुष्पकासनमास्थितः ॥ सीतांददर्शभरतोभ्रातृपत्नी
मनिंदिताम् ॥ ३६ ॥ अनसूयामिवात्रेःकिंलोपामुद्रांघटोद्भवः ॥ पतिव्रतांजनकजाममन्यतननामच ॥ ३७ ॥ मातःक्षमस्वयदघंमयाकृतमबुद्धि
ना ॥ त्वत्सदृश्यःपतिपराःसर्वेषांसाधुकारिकाः ॥ ३८ ॥ जानक्यपिमहाभागादेवरंवीक्ष्यसादरम् ॥ आशीर्भिरभियुज्याथसमपृच्छदनामयम् ॥ ३९ ॥

१ कृतानातिम्–इ० पा० । २ सहस्राक्षः इ० पा० । ३ रामवर्त्मानम्–इ० पा० । ४ स तैः इ० पा० । ५ हर्षशोकसमन्वितः– इ० पा० ।

विमानवरमारूढास्तेसर्वेनभसोंऽगणे ॥ क्षणादालोकयांचक्रेनिकटेस्वपितुःपुरीम् ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीपाद्मपुराणेपातालखंडेरामाश्वमेधेशेषवा
त्स्यायनसंवादेरामराजधानीदर्शनोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥२॥छ॥ शेषउवाच ॥ दृष्ट्वारामोराजधानींनिजलोकनिवासिनीम् ॥ जहर्षमतिमान्वीरश्चिरदर्श
नलालसः ॥ १ ॥ भरतोपिस्वकंमित्रंसुमुखंनगरंप्रति ॥ प्रेषयामाससचिवंनगरोत्सवसिद्धये ॥ २ ॥ ॥ भरतउवाच ॥ ॥ कुर्वंतुलोकास्त्वरितंरघुनाथा
गमोत्सवम् ॥ मंदिरेमंदिरेरम्यंकृतकौतुकचित्रकम् ॥ ३ ॥ विपांसुकाराजमार्गाश्चंदनद्रवसिंचिताः ॥ प्रसूनभरसंक्लृप्ताहृष्टपुष्टजनावृताः ॥ ४ ॥ विचित्र
वर्णध्वजभाचित्रिताखिलस्वांगणाः ॥ मेघागमेधनुरिवपश्यंत्वेववलीमुखाः ॥ ५ ॥ प्रतिगेहंतुलोकानांकारयंत्वगरूक्षणम् ॥ यद्धूमंवीक्ष्यशिखिनोनृ
त्यंकुर्वंतुलीलया ॥ ६ ॥ हस्तिनोममशैलाभानाधोरणसुयंत्रितान् ॥ विचित्रयंतुबहुशोगैरिकाद्युपधातुभिः ॥ ७ ॥ वाजिनश्चित्रिताभूयःसुशोभंतुम
नोजवाः ॥ यद्वेगवीक्षणादेवगर्वंत्यज्यतिस्वर्हयः ॥ ८ ॥ कन्याःसहस्रशोरम्याःसर्वाभरणभूषिताः ॥ गजोपरिसमारूढामुक्ताभिर्विकिरंतुच ॥ ९ ॥
ब्राह्मण्यःपात्रहस्ताश्चदूर्वाहारिद्रसंयुताः ॥ सुवासिन्योमहाराजंराममंनीराजयंतुताः ॥ १० ॥ कौसल्यापुत्रसंयोगसंदेशविधुरासती ॥ हर्षंप्राप्नोतुसुक्र
शातदीक्षणसुलालसा ॥ ११ ॥ इत्येवमादिरचनाःपुरशोभाविधायिकाः ॥ करोतुजनताहृष्टारामस्यागमनंप्रति ॥ १२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ इति
श्रुत्वाततोवाक्यंसुमुखोमंत्रवित्तमः ॥ प्रययौनगरींकर्तुंकृतकौतुकतोरणाम् ॥ १३ ॥ गत्वाथनगरींतांवैमंत्रीतुसुमुखाभिधः ॥ ख्यापयामासलोकानां
रामागममहोत्सवम् ॥ १४ ॥ लोकाःश्रुत्वापुरींप्राप्तंरघुनाथंसुहर्षिताः ॥ पूर्वंतदीयविरहत्यक्तभोगसुखादयः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणावेदसंपन्नाःपवित्रादर्भ
पाणयः ॥ धौतोत्तरीयवलिताजग्मुःश्रीरघुनायकम् ॥ १६ ॥ क्षत्रियायेशूरतमाधनुर्बाणधरावराः ॥ संग्रामेबहुशोवीराजेतारोययुरप्यमुम् ॥ १७ ॥ वैश्या
धनसमृद्धाश्चमुद्राशोभितपाणयः ॥ शुभ्रवस्त्रपरीधानाअभिजग्मुर्नरेश्वरम् ॥ १८ ॥ शूद्राद्विजेषुयेभक्ताःस्वीयाचारसुनिष्ठिताः ॥ वेदाचाररताये
वैतेऽपिजग्मुःपुरीपतिम् ॥ १९ ॥ येयेवृत्तिकरालोकाःस्वेस्वेकर्मण्यधिष्ठिताः ॥ स्वकंवस्तुसमादायययुःश्रीरामभूपतिम् ॥ २० ॥ इत्थंभूपतिसंदेशात्प्र
मोदाप्लवसंयुताः ॥ नानाकौतुकसंयुक्ताआजग्मुर्मनुजेश्वरम् ॥ २१ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ रघुनाथोपिसकलैर्दैवतैःस्वस्वयानगैः ॥ परीतःप्रविवेशो
च्चैःपुरींरचितमोहनाम् ॥ २२ ॥ प्लवंगाःप्लवनैर्युक्ताआकाशपथचारिणः ॥ स्वस्वशोभापरीतांगाश्चानुजग्मुःपुरोत्तमम् ॥ २३ ॥ पुष्पकादवरुह्याशुनरया
नमथारुहत् ॥ सीतयासहितोरामःपरिवारसमावृतः ॥ २४ ॥ अयोध्यांप्रविवेशाथकृतकौतुकतोरणाम् ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णामुत्सवैःपरीभूषिताम् ॥२५॥

१ रामइतिशेषः । २ रथ्यांकृतकौतुकचित्रकाम्–इ० पा० । ३ सूर्याश्वः इत्यर्थः । ४ बहुकौतुकतोरणाम्–इ० पा० । ५ स्वेस्वे कर्मण्यभिष्ठुताः–इ० पा० ।

वीणापणवभेर्यादिवादित्रैराहतैर्भृशम् ॥ शोभमानःस्तूयमानःसूतमागधबंदिभिः ॥ २६ ॥ जयराघवरामेतिजयसूर्यकुलांगद ॥ जयदाशरथेदेवजयता
ल्लोकनायकः ॥ २७ ॥ इतिशृण्वञ्छुभांवाचंपौराणांहर्षितांगिनाम् ॥ रामदर्शनसंजातपुलकोद्भेदशोभिनाम् ॥ २८ ॥ प्रविवेशवरंमार्गरथ्याचत्वरभूषि
तम् ॥ चंदनोदकसंसिक्तंपुष्पपल्लवसंयुतम् ॥२९॥ तदापौरांगनाःकाश्चिद्गवाक्षबिलमाश्रिताः[1] ॥ रघुनाथस्वरूपेक्षाजातकामाअथाब्रुवन् ॥३०॥ ॥ पौरां
गनाऊचुः ॥ ॥ धन्याअभूवन्वतभिल्लकन्यावनेषुयारामसुखारविंदम् ॥ स्वलोचनेंदीवरकैरथापिबन्स्वभाग्यसंजातमहोदयाइमाः ॥ ३१ ॥ धन्यंमुखंपश्य
तवीरधाम्नःश्रीरामदेवस्यसरोजनेत्रम् ॥ यद्दर्शनंधातृमुखाःसुराअपिप्रापुर्महद्भाग्ययुतावयंत्वहो ॥३२॥ एतन्मुखंपश्यतचारुहासंकिरीटसंशोभिनिजोत्तमां
गम् ॥ बंधूकधिक्कारलसच्छविप्रदंदंतच्छदंबिभ्रतमुच्चनासम् ॥३३॥ इतिगदितवतीस्ताःस्नेहभारेणरामानलिनदलसदृक्षैर्नेत्रपातैर्निरीक्ष्य[2] ॥ निखिलगुरुरनून
प्रेमभारंनृलोकंजननिगृहमियेषप्रोपितांगेनहृष्टः ॥ ३४ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरघुनाथस्यपुरप्रवेशनंनामतृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वात्स्यायनउवाच ॥ ॥ भुजगाधीश्वरेशानधराभारधरक्षम ॥ शृण्वेकंसंशयंमह्यंकृपयाकथयस्वतम् ॥ १ ॥
रघुनाथस्यगमनंवनंप्रातियदाह्यभूत ॥ तदाप्रभृतिदेहेनास्थिताशून्येनचेतसा ॥२॥ तद्विप्रयोगविधुराकृशदेहातिदुःखिता ॥ सुमुखान्मंत्रिणः[3]श्रुत्वारघुनाथं
समागतम् ॥ ३ ॥ कथंजहर्षकिमभूत्कीदृशंतत्रचिह्नितम् ॥ रामचंद्रस्यसंदेशहर्तारंकिमुवाचसा ॥ ४ ॥ एतन्मेसंशयंछिंधिरघुनाथगुणोदयम् ॥
यथावच्छृण्वतेमह्यंकथयस्वप्रसादतः ॥ ५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंमहाभागाद्विजवर्यपुरस्कृत ॥ तन्मेनिगदतःसाक्षाच्छृणुष्वैकमनाःकि
ल ॥ ६ ॥ सावैतद्वदनांभोजच्युतंरामागमामृतम् ॥ पीत्वापीत्वाबभूवाहोस्थगितांगेनविह्वला ॥ ७ ॥ किंमेस्वप्नोविमूढायाःकिंवाभ्रमकरंवचः ॥ ममवै
मंदभाग्यायाःकथंरामेक्षणंपुनः ॥ ८ ॥ बहुनातपसाकृत्वाप्राप्तोऽयंवैसुतःशिशुः ॥ केनचिन्ममपापेनविप्रयोगंगतःपुनः ॥ ९ ॥ सुमंत्रिन्कुशली
रामःसीतालक्ष्मणसंयुतः ॥ कथंमांस्मरतेवीरोवनचारीसुदुःखिताम् ॥ १० ॥ इतिसाविललापोच्चैरघुनाथस्मृतिंगता ॥ ननिवेदनिजंकिंचित्परकीयंवि
मोहिता ॥ सुमुखोपितथादृष्ट्वादुःखितांमातरंभृशम् ॥ ११ ॥ वीजयामासवासोग्रैःसंज्ञामापचसापुनः ॥ उवाचजननींसौम्यंवचोहर्षकरंमुहुः ॥ १२ ॥ र
घुनाथागमस्मारहृष्टांतांव्यदधात्पुनः ॥ मातर्विद्धिगृहंप्राप्तंरघुनाथंसलक्ष्मणम् ॥ १३ ॥ सीतयासहितंपश्यचाशीर्भिरभियुंक्ष्वच ॥ इतितथ्यंवचःश्रुत्वा
सुमुखेनप्रभाषितम् ॥ १४ ॥ यादृशंहर्षमापेदेतादृशंवेद्म्यहंनहि ॥ उत्थायचाजिरेप्राप्तारोमांचिततनूरुहा ॥ १५ ॥ हर्षविह्वलितांग्यश्रुमुंचंतीराममै

१ गवाक्षवलभीश्रिताः इ० पा० । २ प्रसाद्य इ० पा० । ३ सुमुखनाम्नो मंत्रिणः सकाशात् इत्यर्थः ।

क्षत ॥ तावत्सरामोराजेंद्रोनरयानमधिश्रितः ॥ १६ ॥ प्राप्तःस्वमातुर्भवनंकैकेय्याःसुनयःपुरः ॥ कैकेय्यपित्रपाभारनम्रारामंपुरःस्थितम् ॥ १७ ॥ नोवाच
किंचिन्महतींचिंतांप्राप्तवतीमुहुः ॥ सूर्यवंशध्वजोरामोमातरंवीक्ष्यलज्जिताम् ॥ १८ ॥ उवाचसांत्वयंस्तांचवाक्यैर्विनयमिश्रितैः ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥
मातर्मयावनंगत्वासर्वमाचरितंतथा ॥ १९ ॥ अधुनाकरवैकिंवात्वदाज्ञातोजनन्यहो ॥ मयान्यूनंकृतंनास्तिकथंमांनेक्ष्यसेपुनः ॥ २० ॥ आशीर्भिरभिनं
द्यैनंभरतंमांचवीक्षय ॥ इतिश्रुत्वापितद्वाक्यंसानम्रवदनानघ ॥ २१ ॥ शनैःशनैःप्रत्युवाचरामगच्छस्वमालयम् ॥ रामोपिश्रुत्वावचनंजनन्याःपुरुषोत्त
मः ॥ २२ ॥ नमस्कृत्यययौगेहंसुमित्रायाःकृपानिधिः ॥ सुमित्रापुत्रसहितंरामंदृष्ट्वामहामनाः ॥ २३ ॥ चिरंजीवचिरंजीवह्याशीर्भिरितिचाभ्यधात् ॥
मातुश्चरामभद्रोपिचरणौप्रणिपत्यच ॥ २४ ॥ परिष्वज्यमुदायुक्तोजगादवचनंपुनः ॥ रत्नगर्भेमभ्रात्राकेनापिनकृतंतथा ॥ २५ ॥ यथायमकरोद्धीमा
न्ममदुःखापनोदनम् ॥ २६ ॥ रावणेनहृतासीतामयायत्प्राप्यतेपुनः ॥ मातस्तत्सर्वमाविद्धिलक्ष्मणस्यविचेष्टितम् ॥ २७ ॥ दत्तामाशिषमागृह्यशि
रसायंसुमित्रया ॥ निजमातुश्चभवनंप्रययौविबुधैर्वृतः ॥२८॥ मातरंवीक्ष्यहृपितांनिजदर्शनलालसाम् ॥ स्वयानादवरुह्याशुचरणावग्रहीद्धरिः ॥२९॥ माता
तद्दर्शनोत्कंठाविह्वलीकृतमानसा ॥ परिष्वज्यपरिष्वज्यरामंमुदमवापसा ॥ ३० ॥ शरीरेरोमहर्षोभूद्गद्गदावागभूत्तदा ॥ हर्षाश्रूणितुसोष्णानिप्रवाहंप्रापुरा
पदात् ॥ ३१ ॥ जननींवीक्ष्यविनयीताटंकद्वयवर्जिताम् ॥ कराकल्पपदाकल्परहितांबिभ्रतींतनुम् ॥ ३२ ॥ किंचित्स्वदर्शनाद्धृष्टांकृशांगींतांस
शोकभाक् ॥ दुःखस्यसमयोनायमितिमत्वाजगादताम् ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मातर्मयात्वच्चरणौचिरकालंनसेवितौ ॥ ततःक्षमस्वापरा
धंभाग्यहीनस्यवैमम ॥ ३४ ॥ येपुत्रामातापित्रोर्नशुश्रूषायांसमुत्सुकाः ॥ तेमंतव्याःपरामातःकीटकारेतसोभवाः ॥ ३५ ॥ किंकुर्वेजनकाज्ञातो
गतोवैदंडकंवनम् ॥ तत्रापित्वत्कृपापांगात्तीर्णोऽस्मिदुःखसागरम् ॥ ३६ ॥ रावणेनहृतासीतालंकायांगमितापुनः ॥ त्वत्कृपातोमयालब्धातंहत्वारा
क्षसेश्वरम् ॥ ३७ ॥ सीतेयंत्वच्चरणयोःपतितावैपतिव्रता ॥ संभावयाशुचकितांत्वत्पादार्पितमानसाम् ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंपादयोःपतितांस्नु
षाम् ॥ आशीर्भिरभियुज्यैनांबभाषेतांपतिव्रताम् ॥ ३९ ॥ सीतेस्वपतिनासार्द्धंचिरंविलसभामिनि ॥ पुत्रौप्रसूयचकुलंस्वकंपावयपावने ॥ ४० ॥
त्वत्सदृश्यःपतिपराःपतिदुःखसुखानुगाः ॥ भवंतिदुःखभागिन्योनहिसत्यंजगत्रये ॥४१॥ विदेहपुत्रिस्वकुलंत्वयापावितमात्मना॥ रामपादाब्जयुगुलमनु
यांत्याभहावनम् ॥ ४२ ॥ किंचित्रंयत्पुमांसस्तुवैरिकोटिप्रभंजनाः ॥ येषांगेहेसतीभार्यास्वपतिप्रियवाञ्छिका॥४३॥इत्युक्त्वारघुनाथस्यभार्यामंचितलो

१ पराम्-इ० पा० ।

चनाम् ॥ तूष्णींबभूवहृषितार्[1]हृष्टस्वतनूरुहा ॥४४॥ अथभ्रातास्यभरतःपित्रादत्तंनिजंमहत् ॥ राज्यंनिवेदयामासरामचंद्रायधीमते ॥ ४५ ॥ मंत्रिणस्तेप्र
हृष्टांगादैवज्ञान्मंत्रकोविदान्॥ आहूयसुमुहूर्[2]तेतेपप्रच्छुःपरमादरात्॥४६॥शुभेमुहूर्तेसुदिनेशुभनक्षत्रसंयुते॥अभिषेकंमहाराज्येकारयामासुरुद्यताः॥४७॥
सप्तद्वीपवतींपृथ्वींव्याघ्रचर्मणिसुंदरे ॥ लिखित्वोपरिराजेंद्रोमहाराजोधितस्थिवान् ॥ ४८॥ तद्दिनादेवसाधूनांमनांसिप्रमुदंययुः ॥ दुष्टानांचेतसोग्लानिरभ
वत्परतापिनाम् ॥ ४९ ॥ स्त्रियस्तुपतिभक्त्याचपतिव्रतपरायणाः ॥ मनसापिकदापापंनाचरंतिजनामुने ॥ ५० ॥ दैत्यादेवास्तथानागायक्षासुरमहोरगाः ॥
सर्वेन्यायपथेस्थित्वारामाज्ञांशिरसादधुः ॥ ५१ ॥ परोपकरणेयुक्ताःस्वधर्मसुखनिर्वृताः ॥ विद्याविनोदगमितादिनरात्रिक्षणाःशुभाः ॥ ५२ ॥ वातोपि
मार्गसंस्थानांवलान्नाहरतेमहान् ॥ वासांस्यपितुसूक्ष्माणितत्रचौरकथानहि ॥ ५३ ॥ धनदोह्यर्थिनांरामःकारुण्यश्चकृपानिधिः ॥ भ्रातृभिःसहितोनित्यंगुरु
देवस्तुतिंव्यधात् ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरघुवरस्यराज्याभिषेकोनामचतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥ छ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथाभिषिक्तंरामंतुतुष्टुवुःप्रणताःसुराः ॥ रावणाभिधदैत्येंद्रवधहर्षितमानसाः ॥ १ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ जयदाशरथेसुरार्तिहञ्जय
दानववंशदाहक ॥ जयदेववरांगनागणग्रहणव्यग्रकरारिदारक ॥ २ ॥ तवयद्दनुजेंद्रनाशनंकवयोवर्णयितुंसमुत्सुकाः ॥ प्रलयेजगतांततीःपुनर्ग्रससेत्वं
भुवनेशलीलया ॥ ३ ॥ जयजन्मजरादिदुःखकैःपरिमुक्तप्रवलोद्धरोद्धर ॥ जयधर्मकरान्वयांबुधौकृतजन्मन्नजरामराच्युत ॥ ४ ॥ तवदेववरस्यनामभि
र्[3]बहुपापाअपितेपवित्रिताः ॥ किमुसाधुद्विजवर्यपूर्वकाःसुतनुंमानुषतामुपागताः ॥ ५ ॥ हरविरिंचिनुतंतवपादयोर्युगलमीप्सितकामसमृद्धिदम् ॥ हृदि
पवित्रयवादिकचिह्नितैःसुरचितंमनसास्पृहयामहे ॥ ६ ॥ यदिभवान्नदधात्यभयंभुवोमदनमूर्तितिरस्करकांतिभृत् ॥ सुरगणाहिकथंसुखिनःपुनर्ननु
भवंतिघृणामयपावन ॥ ७ ॥ यदायदास्मान्दनुजाहिदुःखदास्तदातदात्वंभुविजन्मभाग्भवेः ॥ अजोव्ययोपीशवरोपिसान्विभोस्वभावमास्थायनिजांनि
जार्चितः ॥ ८ ॥ मृतसुधासदृशैरघनाशनैःसुचरितैरवकीर्यमहीतलम् ॥ अमनुजैर्गुणशंसिभिरीडितःप्रविशचाशुपुनर्हिस्वकंपदम् ॥ ९ ॥ अनादिराद्यो
जररूपधारीहारीकिरीटीमकरध्वजाभः ॥ जयंकरोतुप्रसभंहतारिःस्मरारिसंसेवितपादपद्मः ॥ १० ॥ इत्युक्त्वातेसुराःसर्वेब्रह्मेंद्रप्रमुखामुहुः ॥ प्रणेमुर
रिनाशेनप्रीणितारघुनायकम् ॥ ११ ॥ इतिस्तुत्यातिसंहृष्टोरघुनाथोमहायशाः ॥ प्रोवाचतान्सुरान्वीक्ष्यप्रणतान्नतकंधरान् ॥ १२ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥
सुरावृणुतमेयूयंवरंकिंचित्सुदुर्लभम् ॥ यंकोपिदेवोदनुजोनयक्षःप्रापसादरः ॥ १३ ॥ ॥ सुराऊचुः ॥ ॥ स्वामिन्भगवतःसर्वंप्राप्तमस्माभिरुत्तमम् ॥

---

१ समुद्गततनूरुहा–इ० पा० । २ आहूय मुहूर्तं पप्रच्छुः पदस्य परमेष्ठिनः–इ० पा० । ३ बहुपापाश्चगताःपवित्रताम्–इ० पा० ।

यदयंनिहतःशत्रुरस्माकंतुदशाननः ॥ १४ ॥ यदायदाऽसुरोस्माकंबाधांपरिदधातिभोः ॥ तदातदेतिकर्तव्यमेतावद्वैरिनाशनम् ॥ १५ ॥ तथेत्युक्त्वा
पुनर्वीरःप्रोवाचरघुनंदनः ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सुराःशृणुतमद्वाक्यमादरेणसमन्विताः ॥ १६ ॥ भवत्कृतंमदीयैर्वैगुणैर्ग्रथितमद्भुतम् ॥ स्तोत्रं
पठिष्यतिमुहुःप्रातर्निशिसकृन्नरः ॥ १७ ॥ तस्यवैरिपराभूतिर्नभविष्यतिदारुणा ॥ नचदारिद्र्यसंयोगोनचव्याधिपराभवौ ॥ १८ ॥ मदीयचरणद्वंद्वे
भक्तिस्तेषांतुभूयसी ॥ भविष्यतिमुदायुक्तेस्वांतेपुंसांतुपाठतः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वासोऽभवत्तूर्ष्णींनरदेवशिरोमणिः ॥ सुराःसर्वेप्रहृष्टास्तेययुर्लोकंस्वकं
स्वकम्॥२०॥रघुनाथोपिभ्रातृं स्तान्पालयंस्तातवद्बुधान् ॥ प्रजाःपुत्रानिवस्वीयाल्लाँलयल्लोकनायकः॥२१॥यस्मिञ्छासतिलोकानांनाकालमरणंनृणाम् ॥
नरोगादिपराभूतिर्गृहेषुचमहीयसी॥२२॥नेतिःकदापिदृश्येतवैरिजंभयमेवच॥वृक्षाःसदैवफलिनोमहीभूयिष्ठधान्यका ॥२३॥ पुत्रपौत्रपरीवारसनाथीकृतजी
वनाः ॥ कांतासंयोगजसुखैर्निरस्तविरहक्कमाः ॥ २४ ॥ नित्यंश्रीरघुनाथस्यपादपद्मकथोत्सुकाः ॥ कदापिपरनिंदासुवाचस्तेषांभवंतिन ॥ २५ ॥ का
रवोपिकदापापंनाचरंतिमनस्यहो ॥ रघुनाथकराघातदुःखशंकाभिशंसिनः ॥ २६ ॥ सीतापतिमुखालोकनिश्चलीभूतलोचनाः ॥ लोकाबभूवुःसततं
कारुण्यपरिपूरिताः ॥ २७ ॥ राज्यंप्राप्तमसापत्नंसमृद्धबलवाहनम् ॥ ऋषिभिर्हृष्टपुष्टैश्चरम्यंहाटकभूषणैः ॥ २८ ॥ संपुष्टमिष्टापूर्तानांधर्माणांनित्यक
र्तृभिः ॥ सदासंपन्नसस्यंचसुवसुक्षेत्रसंयुतम् ॥ २९ ॥ सुदेशंसुप्रजंस्वस्थंसुतृणंबहुगोधनम् ॥ देवतायतनानांचराजिभिःपरिराजितम् ॥ ३० ॥ सुपूर्णा
यत्रवैग्रामाःसुवित्तर्द्धिविराजिताः ॥ सुपुष्पकृत्रिमोद्यानाःसुस्वादुफलपादपाः ॥ ३१ ॥ सपद्मिनीककासारायत्रराजंतिभूमयः ॥ सदंभानिम्नगायत्रनयत्रज
नताक्वचित् ॥ ३२ ॥ कुलान्येवकुलीनानांवर्णानांनाधनानिच ॥ विभ्रमोयत्रनारीषुनविद्वत्सुचकर्हिचित् ॥३३॥ नद्यःकुटिलगामिन्योनयत्रविषयेप्रजाः ॥
तमोयुक्ताःक्षपायत्रबहुलेषुनमानवाः ॥ ३४ ॥ रजोयुजःस्त्रियोयत्रनाधर्मबहुलानराः ॥ धनैरनंधोयत्रास्तिजनोनैवचभोजने ॥ ३५ ॥ अनयःस्यंदनोयत्र
नचवैराजपूरुषः ॥ दंडःपरशुकुद्दालवालव्यजनराजिषु ॥३६॥ आतपत्रेषुनान्यत्रक्वचित्क्रोधोपरोधजः ॥ अन्यत्राक्षिकवृंदेभ्यःक्वचिन्नपरिदेवनम् ॥३७॥
आक्षिकाएवदृश्यंतेयत्रपाशकपाणयः ॥ जाड्यवार्ताजलेष्वेवस्त्रीमध्याएवदुर्बलाः ॥ ३८ ॥ कठोरहृदयायत्रसीमंतिन्योनमानवाः ॥ औषधेष्वेवयत्रा
स्तिकुष्ठयोगोनमानवे ॥ ३९ ॥ वेधोयत्रसुरत्नेषुशूलंमूर्तिकरेषुवै ॥ कंपःसात्विकभावोत्थोनभयात्कापिकस्याचित् ॥ ४० ॥ संज्वरःकामजोयत्रदारिद्र्यं

१ ईतिः शलभमूषककीटकादिजं भयमित्यर्थः । २ शिल्पिनः । ३ यत्र जनता जनसमूहः सदंभा दंभसहिता न किंतु निम्नगा नदी सदंभा निर्मलजलवतीत्यर्थः । ४ कृष्णपक्षेष्वित्यर्थः ।
५ अनंधः आंध्यरहितः ओदनरहितश्च । ६ स्त्रीणां कटिभागाः ।

कलुपस्यच ॥ दुर्ल्लभत्वंसदैवस्यसुकृतेनचवस्तुनः ॥ ४१ ॥ इभाएवप्रमत्तावैयुद्धेवीच्योजलाशये ॥ दानहानिर्गजेष्वेवतीक्ष्णाएवहिकंटकाः ॥ ४२ ॥
बाणेषुगुणविश्लेषोवंधोक्तिःपुस्तकेदृढा ॥ स्नेहत्यागःखलेष्वेवनचवैस्वजनेजने ॥ ४३ ॥ तंदेशंपालयामासलालयह्लाँलिताःप्रजाः ॥ धर्मसंस्थापय
न्देशेदुष्टेदंडधरोपमः ॥ ४४ ॥ एवंपालयतोदेशंधर्मेणधरणीतलम् ॥ सहस्रंचव्यतीयुर्वैवर्षाण्येकादशप्रभोः ॥ ४५ ॥ तत्रनीचजनाच्छ्रुत्वासीतायाअपमा
नताम् ॥ स्वांचनिंदांरजकतस्तांतत्याजरघूद्वहः ॥ ४६ ॥ पृथ्वींपालयमानस्यधर्मेणनृपतेस्तदा ॥ सीतांविरहितामेकांनिदेशेनसुरक्षिताम् ॥ ४७ ॥
कदाचित्संसदोमध्येह्यासीनस्यमहामतेः ॥ आजगाममुनिश्रेष्ठःकुंभोत्पत्तिर्मुनिर्महान् ॥ ४८ ॥ गृहीत्वार्घ्यंसमुत्तस्थौवसिष्ठेनसमन्वितः ॥ जनताभिर्महारा
जोवार्धिशोपकमागतम् ॥ ४९ ॥ स्वागतेनसुसंभाव्यपप्रच्छतमनामयम् ॥ सुखोपविष्टंविश्रांतंवभापेरघुनंदनः ॥ ५० ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडे
शेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेअगस्तिसमागमोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्थंस्वागतसंतुष्टंब्रह्मचर्यंतपोनिधिम् ॥ उवाचमतिमा
न्वीरःसर्वलोकगुरुर्मुनिम् ॥ १ ॥ स्वागतंतेमहाभागकुंभयोनेतपोनिधे ॥ त्वद्दर्शनेनसर्वेवैपाविताःसकुटुंवकाः ॥ २ ॥ कच्चिन्मतिस्तेवेदेषुशास्त्रेषुपरिवर्तते ॥
त्वत्तपोविघ्नकर्तावैनास्तिभूमंडलेक्वचित् ॥ ३ ॥ लोपामुद्रामहाभागयाचतेधर्मचारिणी ॥ यस्याःपतिव्रताधर्मात्सर्वंभवतिशोभनम् ॥ ४ ॥ अपिशंसमहा
भागधर्ममूर्तेकृपानिधे ॥ अलोलुपस्यकिंकार्यंकरवाणिमुनीश्वर ॥ ५ ॥ त्वत्तपोयोगतःसर्वंभवतिस्वेच्छयावहु ॥ तथापिमयिकृत्वैवकृपांशंसमुनीश्वर ॥ ६ ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोलोकगुरुणाराजराजेनधीमता ॥ उवाचरामंलोकेशंविनीततरभाषया ॥ ७ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ स्वामिंस्तवसुदुर्द
र्शंदर्शनंदैवतैरपि ॥ मत्वासमागतंविद्धिराजराजकृपानिधे ॥ ८ ॥ हतस्त्वयारावणाख्यस्त्वसुरोलोककंटकः ॥ दिष्ट्याद्यदेवाःसुखिनोदिष्ट्याराजावि
भीषणः ॥ ९ ॥ रामत्वद्दर्शनान्मेद्यगतंवैदुष्कृतंकिल ॥ संपूर्णोमेमनःकोशआनंदेनसुरोत्तम ॥ १० ॥ इत्युक्त्वासबभूवाशुतूष्णींकुंभसमुद्भवः ॥ रामसंदर्शना
ह्लादविह्वलीकृतमानसः ॥ ११ ॥ रामःपप्रच्छतंभूयोमुनिंज्ञानाविशारदम् ॥ लोकातीतंभवद्भाविसर्वंजानासिसर्वतः ॥ १२ ॥ मुनेकथयमेसर्वंपृच्छतो
हिसुविस्तरम् ॥ कोसौमयाहतोयोहिरावणोविबुधार्दनः ॥ १३ ॥ कुंभकर्णोपिकस्त्वेपकाजातिर्वैदुरात्मनः ॥ देवोदैत्यःपिशाचोवाराक्षसोवामहासु
ने ॥ १४ ॥ सर्वमाख्याहिसर्वज्ञसर्वंजानासिविस्तरात् ॥ अतःकथयमेसर्वंकृपांकृत्वाममोपारि ॥ १५ ॥ इतिश्रुत्वाततोवाक्यंकुंभजन्मातपोनिधिः ॥
यत्पृष्टंरघुराजेनप्रवक्तुंतत्प्रचक्रमे ॥ १६ ॥ राजन्सृष्टिकरोब्रह्मापुलस्त्यस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ततस्तुविश्रवाजज्ञेवेदविद्याविशारदः ॥ १७ ॥ तस्यपत्नी

१ विनीतं नरभाषया—इ० पा० । २ हतं सर्वं सुदुष्कृतम्—इ० पा० । ३ सर्वज्ञातारमिंगितम्—इ० पा० । ४ मानवो वा—इ० पा० । ५ तथा कुरु मदादेशम्—इ० पा० ।

० पु० द्वयंजातंपातिव्रत्यचरित्रभृत् ॥ एकामंदाकिनीनाम्नीद्वितीयाकैकसीस्मृता ॥ १८ ॥ पूर्वस्यांधनदोजज्ञेलोकपालविलासभृत् ॥ योसौशिवप्रसादेनलंका पा०खं०पं०
वासमचीकरत् ॥ १९ ॥ विद्युन्मालिसुतायांतुपुत्रत्रयमभून्महत् ॥ रावणःकुंभकर्णश्चतथापुण्योविभीषणः ॥ २० ॥ राक्षस्युदरजन्मत्वात्संध्यासमय
५ ॥ संभवात् ॥ द्वयोरधर्मनिपुणामतिरासीन्महामते ॥ २१ ॥ एकदातुविमानेनपुष्पकेणसुशोभिना ॥ कांचनीयोपकल्पेनाकिंकिणीजालमालिना ॥ २२ ॥ अ० ६
आरुह्यपितरौद्रष्टुंप्रायाच्छोभासमन्वितः ॥ स्वगणैःसंस्तुतोभूत्वानानारत्नविभूषणैः ॥ २३ ॥ आगत्यपित्रोश्चरणेपतित्वाचिरमात्मजः ॥ हर्षविह्व
लितात्माचरोमांचिततनूरुहः ॥ २४ ॥ उवाचमेऽद्यसुदिनंमहाभाग्यफलोदयः ॥ यन्मेयुष्मत्पदौदृष्टौमहापुण्यददर्शनौ ॥ २५ ॥ इत्यादिभिःस्तुतिप
दैःस्तुत्वागान्मंदिरंस्वकम् ॥ पितरावपिसंहृष्टौपुत्रस्नेहाद्बभूवतुः ॥ २६ ॥ तंदृष्ट्वारावणोधीमाञ्जगादनिजमातरम् ॥ कोऽयंपुमान्सुरोवाथयक्षोवाथनरो
त्तमः ॥ २७ ॥ योसौममपितुःपादौसन्निषेव्यगतःपुनः ॥ महाभाग्यनिधिःस्वीयैर्गणैःसुपरिवारितः ॥ २८ ॥ केनेदंतपसालब्धंविमानंवायुवेगधृक् ॥ उ
द्यानाराममलीलादिविलासस्थानमुत्तमम् ॥ २९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यजननीरोषविक्लवा ॥ उवाचपुत्रंविमनाःकिंचिन्नेत्रविका
रिणी ॥ ३० ॥ रेपुत्रशृणुमद्वाक्यंबहुशिक्षासमन्वितम् ॥ एतस्यजन्मकर्मादिविचारचतुराधिकम् ॥ ३१ ॥ सपत्न्याममकुक्षिस्थंविधानंसमुपस्थितम् ॥
येनस्वमातुर्विमलंकुलमुज्ज्वालितंमहत् ॥ ३२ ॥ त्वंतुमत्कुक्षिजःकीटःपापःस्वोदरपूरकः ॥ यथाखरःस्वकंभारंजानातिनचतद्गुणम् ॥ ३३ ॥ तथात्वं
लक्ष्यसेज्ञानीशयनासनभोगवान् ॥ सुप्तोगतःक्वचिद्भ्रष्टइत्येवतवसंभवः ॥ ३४ ॥ अनेनतपसालब्धंशिवसंतोषकारिणा ॥ लंकावासोमनोवेगंविमानंरा
ज्यसंपदः ॥ ३५ ॥ सुधन्याजननीत्वस्यसुभाग्यासुमहोदया ॥ यस्याःपुत्रोनिजगुणैर्लब्धवान्महतांपदम् ॥ ३६ ॥ इतिक्रुधाभाषितमार्तयातयामात्रा
स्वयाऽऽकर्ण्यदुरात्मसत्तमः ॥ रोषंविधायात्मगतंपुनर्वचोजगादतांनिश्चयभृत्तपःप्रति ॥ ३७ ॥ ॥ रावणउवाच ॥ ॥ जनन्याकर्णयव
चोममगर्वसमन्वितम् ॥ रत्नगर्भात्वमेवासियस्याःपुत्रास्त्रयोवयम् ॥ ३८ ॥ कोऽसौकीटःसधनदःकृतपःस्वल्पकंपुनः ॥ कालंका
किंतुतद्राज्यंस्वल्पसेवकसंयुतम् ॥ ३९ ॥ मातःशृणुममोत्साहात्प्रतिज्ञांकरुणान्विते ॥ नकेनापिकृतांकर्त्रीमहाभाग्येहिकैकसि ॥ ४० ॥ यद्यहंभुवनं
सर्ववशेनस्थापयामिवै ॥ तपोभिर्दुष्कृतैःकृत्वाब्रह्मसंतोषकारकैः ॥ ४१ ॥ अन्नोदकेसदात्यक्त्वानिद्रांक्रीडांतथापुनः ॥ चेत्तदापितृलोकस्यघातात्पापं
भवेन्मम ॥ ४२ ॥ कुंभकर्णोपिकृतवान्विभीषणसमन्वितः ॥ रावणेनसहभ्रात्रेत्युक्त्वागाद्गिरिकाननम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवा
त्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरावणोत्पत्तिर्नामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ अथोग्रंसतपोदैत्योदशवर्षसहस्रकम् ॥ चकारभानुम ॥ ५ ॥

१ विप्रप्रसादेन--इ० पा० । २ कारणान्विताम्--इ० पा० ।

क्षणाचपश्यन्नूर्ध्वपदेस्थितः ॥ १ ॥ कुंभकर्णोऽपिकृतवांस्तपःपरमदुश्चरम् ॥ विभीषणस्तुधर्मात्माचचारपरमंतपः ॥ २ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्देवदेवः प्रजापतिः ॥ देवदानवयक्षादिमुकुटैःपरिसेवितः ॥ ३ ॥ ददौराज्यंचसुमहद्भुवनत्रयभास्वरम् ॥ वपुश्चकृतवान्रम्यंदेवदानवसेवितम् ॥ ४ ॥ तदासंतापितोभ्राताधनदोधर्मबुद्धिमान् ॥ विमानंतुततोनीतंलंकाचनगरीहठात् ॥ ५ ॥ भुवनंतापितंसर्वंदेवाश्चैवदिवोगताः ॥ हतवान्ब्राह्मणकुलंमुनीनांमूलकृंतनः ॥ ६ ॥ तदातिदुःखितादेवाःसेंद्राब्रह्माणमाययुः ॥ स्तुतिंचक्रुर्महात्मानोदंडवत्प्रणतिंगताः ॥ ७ ॥ तेतुष्टुवुःसुराःसर्वेवाग्भिरथ्याभिरादृताः ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्किंकरोमीतिचाब्रवीत् ॥ ८ ॥ ततोनिवेदयांचक्रुर्ब्रह्मणेविबुधाःपुरः ॥ दशग्रीवाच्चसंकष्टंतथानिजपराभवम् ॥ ९ ॥ क्षणंध्यात्वाययौब्रह्माकैलासंत्रिदशैःसह ॥ तस्यशैलस्यपार्श्वेतुवैचित्र्येणसमाकुलाः ॥ १० ॥ स्थिताःसंतुष्टुवुर्देवाःशंभुंशक्रपुरोगमाः ॥ नमोभवायशर्वायनीलग्रीवायतेनमः ॥ ११ ॥ नमःस्थूलायसूक्ष्मायबहुरूपायतेनमः ॥ इतिसर्वमुखेनोक्तांवाणीमाकर्ण्यशंकरः॥ १२ ॥ प्रोवाचनंदिनंदेवानानयेतिममांतिकम् ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाआहूतानंदिनाचते ॥ १३ ॥ प्रविश्यांतःपुरेदेवाददृशुर्विस्मितेक्षणाः ॥ ब्रह्मागत्यददर्शाथशंकरंलोकशंकरम् ॥ १४ ॥ गणकोटिसहस्रैस्तुसेवितंमोदशालिभिः ॥ नग्नैर्विरूपैःकुटिलैर्धूसरैर्विकटैस्तथा ॥ १५ ॥ प्रणिपत्याग्रतःस्थित्वासहदेवैःपितामहः ॥ उवाचदेवदेवेशंपश्यावस्थांदिवौकसाम् ॥ १६ ॥ कृपांकुरुमहादेवशरणागतवत्सल ॥ दुष्टदैत्यवधार्थंत्वंसमुद्योगंविधेहिभोः ॥ १७ ॥ सोऽपितद्वचनंश्रुत्वादैन्यशोकसमन्वितम् ॥ त्रिदशैःसहितैःसर्वैराजगामहरेःपदम् ॥ १८ ॥ तुष्टुवुर्मुनयःसर्वेससुरोरगकिन्नराः ॥ जयमाधवदेवेशजयभक्तजनार्तिहन् ॥ १९ ॥ विलोकयमहादेवलोकयस्वस्वसेवकान् ॥ इत्युच्चैर्जगदुःसर्वेदेवाःशर्वपुरोगमाः ॥ २० ॥ इत्युक्तमाकर्ण्यसुराधिनाथोदृष्ट्वासुरार्तिंपरिचिंत्यविष्णुः ॥ जगाददेवाञ्जलदोच्चयागिरादुःखंतुतेषांप्रशमंनयन्निव ॥ २१ ॥ भोब्रह्मशर्वेंद्रपुरोगमामराःशृण्वंतुवाचंभवतांहितेरताम् ॥ जानेदशग्रीवकृतंभयंवस्तन्नाशयाम्यद्यकृतावतारः ॥ २२ ॥ पुरीत्वयोध्यारविवंशजातैर्नृपैर्महादानमखादिसत्क्रियैः ॥ प्रपालिताभूतलमंडनीयाविराजतेराजतभूमिभागैः ॥ २३ ॥ तस्यांदशरथोराजानिरपत्यःश्रियान्वितः ॥ पालयत्यधुनाराज्यंदिक्चक्रजयवान्विभुः ॥ २४ ॥ सतुवंध्यादृष्यशृंगात्प्रार्थितात्पुत्रकाम्यया ॥ पुत्रेष्ट्यांविधिनायज्वामहाबलसमन्वितः ॥ २५ ॥ ततोऽहंप्रार्थितःपूर्वंतपसातेनभोःसुराः ॥ पत्नीपुतिसृषुप्रीत्याचतुर्धापिभवत्कृते ॥ २६ ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नभरताख्यासमन्वितः ॥ कर्तास्मि

१ पश्यन्नर्धपदे स्थितः—इ० पा० । २ वाग्भिस्तथ्याभिः—इति पा० । ३ पुरा—इ० पा० । ४ प्रपालिता भूतलमंडलालया विराजते राजितभूमिभागैः—इ० पा० ।

रावणोद्धारंसमूलबलवाहनम् ॥ २७ ॥ भवंतोऽपिस्वकैरंशैरवतीर्यचरंत्विह ॥ ऋक्षवानररूपेणसर्वत्रपृथिवीतले ॥ २८ ॥ इत्युक्त्वाविरराभाशुनभसीरि
तवाङ्मुने ॥ देवाःश्रुत्वामहद्वाक्यंसर्वेसंहृष्टमानसाः ॥ २९ ॥ तेचक्रुर्गदितंयादृग्देवदेवेनधीमता ॥ स्वैःस्वैरंशैर्महीपूर्णाऋक्षवानररूपिभिः ॥ ३० ॥
योसौविष्णुर्महादेवोदेवानांदुःखनाशकः ॥ सत्वमेवमहाराजभगवान्कृतविग्रहः ॥ ३१ ॥ भरतोयंलक्ष्मणश्चशत्रुघ्नश्चमहामते ॥ तावकांशादशग्रीवोजनि
तश्चसुरार्दनः ॥ ३२ ॥ पूर्ववैरानुबंधेनजानकींहृतवान्पुनः ॥ सत्वयानिहतोदैत्योब्रह्मराक्षसजातिमान् ॥ ३३ ॥ पुलस्त्यपुत्रोदैत्येंद्रःसर्वलोकैककं
टकः ॥ पातितःपृथिवीसर्वासुखमापमहेश्वर ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणानांसुखंत्वद्यमुनीनांतापसंबलम् ॥ शिवानिसर्वतीर्थानिसर्वेयज्ञाःसुसंहिताः ॥ ३५ ॥
त्वयिराज्ञिजगत्सर्वंसदेवासुरमानुषम् ॥ सुखंप्रपेदेविश्वात्मन्जगद्योनेनरोत्तम ॥ ३६ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयत्पृष्टोऽहंत्वयानघ ॥ उत्पत्तिश्चविपत्तिश्च
मयामत्यनुसारतः ॥ ३७ ॥ इत्थंनिशम्यदितिजेंद्रकुलानुकारिवार्तांमहापुरुषईश्वरईशिताच ॥ संरुद्धबाष्पगलदश्रुमुखारविंदोभूमौपपातसदसिप्रथितप्र
भावः ॥ ३८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरावणोत्पत्तिविपत्तिकथनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ छ॥ ॥ शेषउवाच ॥
वात्स्यायनमुनिश्रेष्ठकथापापप्रणाशिनी ॥ ब्रह्मण्यदेवदेवस्यसर्वधर्मैकरक्षितुः ॥ १ ॥ राजानंमूर्च्छितंदृष्ट्वाकुंभजन्मातपोनिधिः ॥ शनैःशनैःकरेणाशुपस्प
र्शाश्रुजगादच ॥ २ ॥ भोरामाश्वसिहिक्षिप्रंकिमर्थमवसीदसि ॥ भवान्दैत्यकुलच्छेत्तामहाविष्णुःसनातनः ॥ ३ ॥ भूतंभव्यंभवच्चैवजगत्स्थास्नुचरिष्णुच ॥
त्वदृतेनास्तिसंचारीकिमर्थमिहमूर्च्छितः ॥४॥ श्रुत्वावाक्यंमहाराजःकुंभजन्मसमीरितम् ॥ उत्तस्थौविगलन्नेत्रबाष्पपूरितसन्मुखः॥५॥उवाचदीनदीनंचावि
स्पष्टाक्षरविस्तरम् ॥ त्रपाभरनमन्मूर्तिर्ब्रह्मद्रोहपराङ्मुखः॥ ६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ अहोमेपश्यताज्ञानंविमूढस्यदुरात्मनः ॥ यद्ब्राह्मणकुलेरूढंह
तवान्कामलोलुपः ॥७॥ महिलार्थेत्वहंविप्रंवेदशास्त्रविवेकवान् ॥ हतवान्वाडवकुलंबुद्धिहीनोतिदुर्मतिः ॥ ८ ॥ इक्ष्वाकूणांकुलेजातुब्राह्मणोनदुरुक्तिभा
क् ॥ ईदृशंकुर्वताकर्ममयैतत्सुकलंकितम् ॥ ९ ॥ येब्राह्मणास्तुपूजार्हादानसम्मानभोजनैः ॥ तेमयानिहताविप्राःशरसंघातसंहितैः ॥ १० ॥ काँल्लोकान्नुग
मिष्यामिकुंभीपाकोपिदुःसहः ॥ नतादृशंतीर्थमस्तियन्मांपावयितुंक्षमम् ॥ ११ ॥ नयज्ञोनतपोदानंनर्वाचैवव्रतादिकम् ॥ यत्तुवैब्राह्मणद्रोग्धुर्ममपा
वनतारकम् ॥ १२ ॥ यैःकोपितंब्रह्मकुलंनरैर्निरयगामिभिः ॥ तेनराबहुशोदुःखंभोक्ष्यंतिनिरयंगताः ॥ १३ ॥ वेदामूलंतुधर्माणांवर्णाश्रमविवेकिनाम् ॥
तन्मूलंब्राह्मणकुलंसर्ववेदैकशाखिनः ॥ १४ ॥ मूलच्छेत्तुर्ममौद्धत्यात्कोलोकोनुभविष्यति ॥ किमद्यकरणीयंवैयेनमेहिशिवंभवेत् ॥ १५ ॥ ॥ शेष

१ निहतश्चेतिपाठस्त्वसंबद्धः प्रतिभाति–उत्तरत्रानिहत इत्युक्तेः सार्थक्यात्। २ दितिजेंद्रकुलांतकारी–इ० पा०। ३ त्रपाभरनमन्मूर्धा–इ० पा०। ४ न देवप्रतिमादिकम्–इ० पा०।

उवाच ॥ ॥ विलपंतंभृशंरामंराजेंद्रंरघुपुंगवम् ॥ मायामनुष्यवपुषंकुंभजन्माब्रवीद्वचः ॥ १६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ माविषादंमहाधीरकुरुरा
जन्महामते ॥ नतेब्राह्मणहत्यास्याद्दुष्टानांनाशमिच्छतः ॥ १७ ॥ त्वंपुराणःपुमान्साक्षादीश्वरःप्रकृतेःपरः ॥ कर्ताहर्ताऽवितासाक्षीनिर्गुणःस्वेच्छया
गुणी ॥ १८ ॥ सुरापोब्रह्महत्याकृत्स्वर्णस्तेयीमहाघकृत् ॥ सर्वेत्वन्नामवादेनपूताःशीघ्रंभवंतिहि ॥ १९ ॥ इयंदेवीजनकजामहाविद्यामहा
मते ॥ यस्याःस्मरणमात्रेणमुक्तायास्यंतिसद्गतिम् ॥ २० ॥ रावणोऽपिनवैदैत्योवैकुंठेतवसेवकः ॥ ऋषीणांशापतोऽवाप्तोदैत्यत्वंदनुजां
तक ॥ २१ ॥ तस्यानुग्रहकर्तात्वंनतुहंताद्विजन्मनः ॥ एवंसंचिंत्यमाभूयोनिजंशोचितुमर्हसि ॥ २२ ॥ इतिश्रुत्वाततोवाक्यंरामःपरपुरंजयः ॥
उवाचमधुरंवाक्यंगद्गदस्वरभाषितम् ॥ २३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ पातकंद्विविधंप्रोक्तंज्ञाताज्ञातविभेदतः ॥ ज्ञातंयद्बुद्धिपूर्वंहिअज्ञातंतद्विवर्जि
तम् ॥ २४ ॥ बुद्धिपूर्वंकृतंकर्मभोगेनैवविनश्यति ॥ नश्येदनुशयादन्यदिदंशास्त्रविनिश्चितम् ॥ २५ ॥ कुर्वतोबुद्धिपूर्वंमेब्रह्महत्यांसुनिंदिताम् ॥
नमेदुःखापनोदायसाधुवादःसुसंमतः ॥ २६ ॥ प्रब्रूहितादृशंमह्यंयादृशंपापदाहकम् ॥ व्रतंदानंमखंकिंचित्तीर्थमाराधनंमहत् ॥ २७ ॥ येनमेवि
मलाकीर्तिर्लोकान्वैपावयिष्यति ॥ पापाचारात्तकालुष्यान्ब्रह्महत्याहतप्रभान् ॥ २८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तवंतंतंरामंजगादसतपोनिधिः ॥
सुरासुरनमन्मौलिमणिनीराजितांघ्रिकम् ॥ २९ ॥ शृणुराममहावीरलोकानुग्रहकारक ॥ विप्रहत्यापनोदायतवयद्वचनंब्रुवे ॥ ३० ॥ सर्वसपापंत
रतियोश्वमेधंयजेतवै ॥ तस्मात्त्वंयजविश्वात्मन्वाजिमेधेनशोभिना ॥ ३१ ॥ सप्ततंतुर्महीभर्त्रात्वयासाध्योमनीषिणा ॥ महासमृद्धियुक्तेनमहाबलसु
शालिना ॥ ३२ ॥ सवाजिमेधोविप्राणांहत्यायाःपापनोदनः ॥ कृतवान्यंमहाराजोदिलीपस्तवपूर्वजः ॥ ३३ ॥ शतक्रतुःशतंकृत्वाक्रतूनांपुरुषर्ष
भः ॥ पदमापामरावत्यांदेवदैत्यसुसेवितम् ॥ ३४ ॥ मनुश्चसगरोराजामरुत्तोनहुषात्मजः ॥ एतेतेपूर्वजाःसर्वेयज्ञंकृत्वापदंगताः ॥ ३५ ॥
तस्मात्त्वंकुरुराजेंद्रसमर्थोऽसिसमंततः ॥ भ्रातरोलोकपालाभावर्तंतेतवभावुकाः ॥ ३६ ॥ इत्युक्तमाकर्ण्यमुनेःसभाग्यवान्रघूत्तमोब्राह्मणवातभी
तः ॥ पप्रच्छयागेसुमतिंचिकीर्षन्विधिंपुरावित्परिगीयमानः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरघु
नाथस्यागस्त्योपदेशोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कीदृशोश्वस्तत्रभाव्यःकोविधिस्तत्रपूजने ॥ कथंवाशक्यतेकर्तुंकेजेया
स्तत्रवैरिणः ॥ १ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ गंगाजलसमानेनवर्णेनवपुषाशुभः ॥ कर्णेश्यामोमुखेरक्तःपीतःपुच्छेसुलक्षितः ॥ २ ॥ मनोवेगः

१ साक्षात्—इ० पा० । २ ब्राह्मणवाक्यभीतः--इ० पा० ।

सर्वगतिरुच्चैःश्रवस्समप्रभः ॥ वाजिमेधेहयःप्रोक्तःशुभलक्षणलक्षितः ॥ ३ ॥ वैशाखपूर्णमास्यांतुपूजयित्वायथाविधि ॥ पत्रंलिखित्वाभालेतुस्वना
मबलचिह्नितम् ॥ ४ ॥ मोचनीयःप्रयत्नेनरक्षकैःपरिरक्षितः ॥ यत्रगच्छतियज्ञाश्वस्तत्रगच्छेत्सुरक्षकः ॥ ५ ॥ यस्तंबलान्निबध्नातिस्ववीर्यबल
दर्पितः ॥ तस्मात्प्रसभमानेयःपरिरक्षाकरैर्हयः ॥ ६ ॥ कर्त्रातावत्सुविधिनास्थातव्यंनियमादिह ॥ मृगशृंगधरोभूत्वाब्रह्मचर्यसमन्वितः ॥ ७ ॥
व्रतंपालयमानस्ययावद्वर्षमतिक्रमेत् ॥ तावद्दीनांधकृपणाःपरितोष्याधनादिभिः ॥ ८ ॥ अन्नंतुबहुशोदेयंधनंवाभूरिमारिष ॥ यद्यत्प्रार्थयतेधीमां
स्तत्तद्देवददातिहि ॥ ९ ॥ एवंप्रकुर्वतःकर्मयज्ञःसंपूर्णतांगतः ॥ करोतिसर्वपापानांनाशनंरिपुनाशन ॥ १० ॥ तस्माद्भवान्समर्थोऽस्तिकरणेपाल
नेऽर्चने ॥ कृत्वाकीर्तिंसुविमलांपावयान्याञ्जनान्नृप ॥ ११ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ विलोकयद्विजश्रेष्ठवाजिशालांममाधुना ॥ तादृशाःसंतिनो
वाश्वाःशुभलक्षणलक्षिताः ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यमगस्त्यःकरुणाकरः ॥ उत्तस्थौवीक्षमाणोयंयागार्हान्वाजिनःशुभान् ॥ १३ ॥ गत्वाथतत्र
शालायांरामचंद्रसमन्वितः ॥ ददर्शाश्वान्विचित्रांगान्मनोवेगान्महाबलान् ॥ १४ ॥ अवनितलगताःकिंवाजिराजस्यवंश्याःकिमथरघुपतीनामेकतः
कीर्तिपिंडाः ॥ किमिदममृतराशिर्वाहरूपेणसिंधोर्मुनिरितिमनसोंतर्विस्मयंप्रापपश्यन् ॥ १५ ॥ एकतःशोणदेहानांवाजिनांपंक्तिरुत्तमा ॥
एकतःश्यामकर्णाश्वकस्तूरीकांतिसप्रभाः ॥ १६ ॥ एकतःकनकाभाश्चत्वन्यतोनीलवर्णिनः ॥ एकतःशबलैर्वर्णैर्विशिष्टैर्वाजिभिर्वृताः ॥ १७ ॥
एवंपश्यन्मुनिःसर्वान्कौतुकाविष्टमानसः ॥ ययावन्यत्रतान्द्रष्टुंयागयोग्यान्हयान्मुनिः ॥ १८ ॥ ददर्शतत्रशतशोबद्धांस्तादृशवर्णकान् ॥ दृष्ट्वा
विस्मयमापेदेसमुनिर्हर्षितांगकः ॥ १९ ॥ एकतःश्यामकर्णाश्वसर्वांगेःक्षीरसन्निभान् ॥ पीतपुच्छान्मुखेरक्ताञ्छुभलक्षणलक्षितान् ॥ २० ॥
निरीक्ष्यपरितोनघान्विमलनीरधारानिभान्[1]मनोजवनशोभितान्विमलकीर्तिपुंजप्रभान् ॥ पयोनिधिविशोषकोमुनिरुवाचसीतापतिंविचित्रहयदर्शना
द्धृपितनेत्रवक्त्रप्रभः ॥ २१ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ हयमेधक्रतौयोग्यान्वाहांस्तेबहुशःशुभान् ॥ पश्यतोनेत्रयोर्मेद्यतृप्तिर्नास्तिरघूत्त
म ॥ २२ ॥ रामचंद्रमहाभागसुरासुरनमस्कृत ॥ यज्ञंकुरुमहाराजहयमेधंसुविस्तरम् ॥ २३ ॥ सुरपतिरिवसर्वान्यज्ञसंघान्करिष्यंस्तपनइवसुपर्वारा
तितोयंविशोष्यन् ॥ हतरिपुगणमुख्यंसांपरायंविजित्याक्षितितलसुखभोगंकुर्विदंभूरिभाग ॥ २४ ॥ इत्येवंवाक्यवादेनपरितुष्टाखिलेंद्रियः ॥ सर्वान्वैय
ज्ञसंभारानाजहारमनोहरान् ॥ २५ ॥ मुन्यन्वितोमहाराजःसरयूतीरमागतः ॥ सुवर्णलांगलैर्भूमिंविचकर्षमहीयसीम् ॥ २६ ॥ विलिख्यभूमिंबहुशश्चतुर्यो

१ प्रभंजनमनोजवान्–इ० पा० ।

जनसंमिताम् ॥ मंडपान्रचयामासयज्ञार्थंसनरोत्तमः ॥ २७ ॥ कुंडंतुविधिवत्कृत्वायोनिमेखलयान्वितम् ॥ अनेकरत्नरचितंसर्वशोभासमन्वितम् ॥ २८॥
मुनीश्वरोमहाभागोवसिष्ठःसुमहातपाः ॥ सर्वंतत्कारयामासवेदशास्त्रविधिश्रितम् ॥ २९ ॥ प्रेषितास्तेनमुनिनाशिष्यामुनिवराश्रमान् ॥ कथयामासुरु
द्युक्तंहयमेधेरघूत्तमम् ॥ ३० ॥ आकारितास्तदासर्वेऋषयस्तपतांवराः ॥ आजग्मुःपरमेशस्यदर्शनेत्वतिलालसाः ॥ ३१ ॥ नारदोसितनामाचपर्वतः
कपिलोमुनिः ॥ जातूकर्ण्योऽगिराव्यासआर्ष्टिषेणोऽत्रिरासुरिः ॥ ३२॥ हारीतोयाज्ञवल्क्यश्चसंवर्तःशुकसंज्ञितः ॥ इत्येवमादयोरामहयमेधवरंययुः ॥३३॥
तान्सर्वान्पूजयामासरघुराजोमहामनाः ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यामर्घ्यविष्टरकादिभिः ॥ ३४ ॥ गांहिरण्यंददौतेभ्यःप्रायशोदृष्टविक्रमः ॥ महद्भाग्यं
त्वद्यमेस्तियद्यूयंदर्शनंगताः ॥ ३५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवंसमाकुलेब्रह्मनृपिवर्यसमागमे ॥ धर्मवार्ताबभूवाहोवर्णाश्रमसुसंमता ॥ ३६ ॥ ॥ वात्स्या
यनउवाच ॥ ॥ काधर्मवार्तातत्रासीत्किंवाकथितमद्भुतम् ॥ साधवःसर्वलोकानांकारुण्यात्किमुताब्रुवन् ॥ ३७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ तान्समेता
न्मुनीन्दृष्ट्वारामोदाशरथिर्महान् ॥ पप्रच्छसर्वधर्मांश्चसर्ववर्णाश्रमोचितान् ॥ ३८ ॥ तेतुपृष्टाहिरामेणधर्मान्प्रोचुर्महागुणान् ॥ तान्प्रवक्ष्यामितेसर्वान्यथा
विधिशृणुष्वतान् ॥ ३९ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ ब्राह्मणेनसदाकार्यंयजनाध्ययनादिकम् ॥ वेदान्पाठित्वाविरजोनैवगार्हस्थ्यमाविशेत् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणे
नसदात्याज्यंनीचसेवानुजीवनम् ॥ आपद्गतोपिजीवेतनश्ववृत्त्याकदाचन ॥ ४१ ॥ ऋतुकालाभिगमनंधर्मोयंगृहिणःपरः ॥ स्त्रीणांवरमनुस्मृत्याऽ
पत्यकामोथवाभवेत् ॥ ४२ ॥ दिवाभिगमनंपुंसामनायुष्यकरंमतम् ॥ श्राद्धाहःसर्वपर्वाणियतस्त्याज्यानिधीमता ॥ ४३ ॥ तत्रगच्छेत्स्त्रियंमोहाद्धर्मा
त्प्रच्यवतेपरात् ॥ ऋतुकालाभिगामीयःस्वदारनिरतश्चयः ॥ ४४ ॥ सर्वदाब्रह्मचारीहविज्ञेयःसगृहाश्रमी ॥ ऋतुःषोडशयामिन्यश्चतस्रस्तासुगर्हिताः ॥ ४५ ॥
पुत्रदास्तासुयायुग्माअयुग्माःकन्यकाप्रदाः ॥ त्यक्त्वाचंद्रमसंदुष्टंमघांमूलंविहायच ॥ ४६ ॥ शुचिःसन्निर्विशेत्पत्नींपुंनामर्क्षेविशेषतः ॥ शुचिंपुत्रंप्रसूये
तपुरुषार्थप्रसाधनम् ॥ ४७ ॥ आर्षेविवाहेगोद्वंद्वंयदुक्तंतत्प्रशस्यते ॥ शुल्कमण्वपिकन्यायाःकन्याक्रेतुस्तुपापकृत् ॥ ४८ ॥ वाणिज्यंनृपतेःसेवावेदान
ध्ययनंतथा ॥ कुविवाहःक्रियालोपःकुलपातनहेतवः ॥ ४९ ॥ अन्नोदकपयोमूलफलैर्वापिगृहाश्रमी ॥ गोदानेनतुयत्पुण्यंपात्रायविधिपूर्वकम् ॥ ५० ॥
अनर्चितोतिथिर्गेहाद्भग्नाशोयस्यगच्छति ॥ आजन्मसंचितात्पुण्यात्क्षणात्सहिवाहिर्भवेत् ॥ ५१ ॥ पितृदेवमनुष्येभ्योदत्त्वाश्नीतामृतंगृही ॥ स्वार्थं

१ आर्ष्टिषेणोऽत्रिगौतमौ इ० पा० । २ महामुदा–इ० पा० । ३ याजनाध्यापनादिकम्–इ० पा० । ४ वेदान्पठित्वा विरजेन्नो वा गार्हस्थ्यमाविशेत्–इ० पा० । ५ स्वार्थं परधनं भुंक्ते–इति,– स्वार्थं परमघंभुंक्ते– इ० च पा० ।

पचत्यघंभुंक्तेकेवलंस्वोदरंभरिः ॥ ५२ ॥ षष्ठ्यष्टम्योर्विशेषात्पापंतैलेमांसेसदैवहि ॥ चतुर्दश्यांतथामायांत्यजेत्क्षुरमंगनाम् ॥ ५३ ॥ रजस्वलांनसेव्
वेतनाश्नीयात्सहभार्यया ॥ एकवासानभुंजीतनभुंजीतोत्कटासने ॥ ५४ ॥ नाश्नंतींस्त्रियमीक्षेततेजःकामोनरोत्तमः ॥ मुखेनोपधमेन्नाग्निंनग्नांनेक्षेतयो
षितम् ॥५५॥ नांघ्रीप्रतापयेदग्नौनवस्त्वशुचिनिक्षिपेत् ॥ प्राणिहिंसांनकुर्वीतनाश्नीयात्संध्ययोर्द्वयोः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतधयंतींगांनेंद्रचापंप्रदर्शयेत् ॥
नादिवोद्धृतसारंचभक्षयेद्दधिनोनिशि ॥ ५७ ॥ स्त्रींधर्मिणींनाभिवादेन्नाद्यादातृप्तिरात्रिषु ॥ तौर्यत्रिकप्रियोनस्यात्कांस्येपादौनधावयेत् ॥ ५८ ॥ नधारये
दन्यभुक्तंवासश्चोपानहावपि ॥ नभिन्नभाजनेश्नीयान्नाश्नीतान्नंविदूषितम् ॥५९॥ संविशेन्नार्द्रचरणोनोच्छिष्टःक्वचिदाव्रजेत् ॥ शयानोवानचाश्नीयान्नो
च्छिष्टःसंस्पृशेच्छिरः ॥ ६० ॥ नमनुष्यस्तुतिंकुर्यान्नात्मानमवमानयेत् ॥ अभ्युद्यतंनप्रणमेत्परमर्माणिनोवदेत् ॥ ६१ ॥ एवंगार्हस्थ्यमाश्रित्यवानप्र
स्थाश्रमंव्रजेत् ॥ सस्त्रीकोवागतस्त्रीकोविरज्येतततःपरम् ॥ ६२ ॥ इत्येवमादयोधर्मागदिताऋषिभिस्तदा ॥ श्रुतारामेणमहतासर्वलोकहितैषिणा॥६३॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसर्वधर्मोपदेशोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ इत्थंसंशृण्व
तोधर्मान्वसंतःसमुपस्थितः ॥ यत्रयज्ञक्रियादीनांप्रारंभःसुमहात्मनाम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वातंसमयंधीमान्वसिष्ठःकलशोद्भवः ॥ रामंचंद्रंमहाराजं
प्रत्युवाचयथोचितम् ॥ २ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामचंद्रमहाबाहोसमयःपर्यभूत्तव ॥ हयोयत्रप्रमुच्येतयज्ञार्थंपरिपूजितः ॥ ३ ॥ सामग्री
क्रियतांतत्रआहूयंतांद्विजोत्तमाः ॥ करोतुपूजांभगवान्ब्राह्मणानांयथोचिताम् ॥ ४ ॥ दीनांधकृपणानांचदानंस्वांतेसमुत्थितम् ॥ ददातुविधिव
त्तेषांप्रतिपूज्याधिमान्यच ॥ ५ ॥ भवान्कनकसत्पत्न्यादीक्षितोव्रतंचर ॥ भूमिशायीब्रह्मचारीवसुभोगविवर्जितः ॥ ६ ॥ मृगशृंगधरःकक्ष्यांमेख
लाजिनदंडभृत् ॥ करोतुयज्ञसंभारंसर्वद्रव्यसमन्वितम् ॥ ७ ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंवसिष्ठस्ययथार्थकम् ॥ उवाचलक्ष्मणंधीमान्नानार्थपरिबृंहितम् ॥८॥
॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ शृणुलक्ष्मणमद्वाक्यंश्रुत्वातत्कुरुसत्वरम् ॥ हयमानययतेनवाजिमेधक्रियोचितम् ॥ ९ ॥ ॥ शेषउवाच॥ ॥ श्रुत्वावाक्यंरघुपतेः
शत्रुजिल्लक्ष्मणस्तदा ॥ सेनापतिमुवाचेदंवचोविविधवर्णनम् ॥१०॥ ॥लक्ष्मणउवाच॥ ॥ वीराकर्णयमेवचःसुमधुरंश्रुत्वात्वरातःपुनःकार्यंतात्क्षितिपालमौ
लिमुकुटैर्घृष्टांघ्रिरामाज्ञया ॥ सेनांकालबलप्रभंजनबलप्रोद्यत्समर्थांगिनींसज्जांसद्रथहास्तिपत्तिसुहयारोहैर्विधेह्यन्विताम् ॥ ११ ॥ सज्जीयतांवायुजवा
स्तुरंगास्तरंगमालाललितांघ्रिपाताः ॥ सदश्वचारैर्बहुशस्त्रधारिभिःसंरोहितावैरिबलप्रहारिभिः ॥ १२ ॥ संलक्ष्यतांहस्तिनःपर्वताभाआधोरणैःप्रासकुंता

१ कार्यासक्तमित्यर्थः । अभ्युद्यतम्—इतिपाठे अभ्युद्यतं सुर्यमित्यध्याहार्यम् । २ विरजेत्कृष्णमानसः--इ० पा० । ३ रामं लोकमहाराजम्—इ० पा० । ४ प्रतिपूज्याधिवासनैः इ० पा० ।

ग्रहस्तैः ॥ शूरैःसार्द्धैर्भूरिदानोपहाराःक्षीबाणस्तेसर्वशस्त्रास्त्रपूर्णाः ॥ १३ ॥ विततबहुसमृद्धिभ्राजमानारथामेपवनजवनवेगैर्वाजिभिर्युज्यमानाः ॥ विवि
धरिपुविनाशस्मारकैरायुधास्त्रैर्भृतबलभिविभागानीयतांसूतवृंदैः ॥ १४ ॥ पत्तयःशतशोमह्यमायांत्वस्त्राग्र्यपाणयः ॥ हयमेधार्हवाहस्यरक्षणेविततो
द्यमाः ॥ १५ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यलक्ष्मणस्यमहात्मनः ॥ सेनानीःकालजिन्नामाकारयामाससज्जताम् ॥ १६ ॥ दशध्रुवकमंडितोलघुसुरोमशोभा
न्वितोविविक्तगलशुक्तिभृद्विततकंठकोशेमणिः ॥ मुखेविशदकांतिधृत्त्वसितकांतिभृत्कर्णयोर्व्यराजततदाहयोधृतकराग्ररश्मिच्छटः[1] ॥ १७ ॥ कलासं[2]
शोभितमुखःस्फुरद्रत्नविशोभितः ॥ मुक्ताफलानांमालाभिःशोभितोनिर्ययौहयः ॥ १८ ॥ श्वेतातपत्ररचितःसितचामरशोभितः ॥ बहुशोभापरीतांगोनि
र्ययौहयराट्ततः ॥ १९ ॥ अग्रतोमध्यतश्चैकेपृष्ठतःसैनिकास्तथा ॥ देवाहरिंयथापूर्वंसेवंतेसेवनोचितम् ॥ २० ॥ अथसैन्यंसमाहूयसर्वमाज्ञापयत्तदा ॥
हस्त्यश्वरथपादातवृन्दैःसुबहुसंकुलम् ॥ २१ ॥ ततस्ततःसमेतानांसैन्यानांश्रूयतेध्वनिः ॥ ततोदुंदुभिनादोभूत्तस्मिन्पुरवरेतदा ॥ २२ ॥ तन्निनादेनशू
राणांप्रियेणमहतातदा ॥ कंपंतिगिरि[3]शृंगाणिप्रसादाविचलंतिच ॥ २३ ॥ हेपारवोमहानासीद्वाजिनांमुह्यतांनृप ॥ रथांगवातसंघुष्टा[4]धरासंचलतीवसा ॥
॥ २४ ॥ चलितैर्गजयूथैश्चपृथ्वीरुद्धासमंततः ॥ रजस्तुप्रचलत्तत्रजनांतर्द्धानमादधात् ॥ २५ ॥ निर्जगाममहासैन्यंछत्रैःसंछाद्यभास्करम् ॥ सेना[5]
न्याकालजिन्नाम्नाप्रेरितंजनसंकुलम् ॥ २६ ॥ गर्जंतस्तत्रवीराग्र्याःकुर्वंतोरणसंभ्रमम् ॥ रघुनाथस्ययागायसज्जास्तेप्रययुर्मुदा ॥ २७ ॥ मृगमदमयमंगेष्वं
गरागंदधानाःकुसुमविमलमालाशोभितस्वोत्तमांगाः ॥ मुकुटकटकभूपाभूषितांगाःसमस्ताःप्रययुरवनिनाथप्रेरितास्तेपिसर्वे ॥ २८ ॥ इत्येवंतेमहारा
जंययुःसेनाचरावराः ॥ धनुर्धराःपाशधराःखड्गधाराःस्फुटक्रमाः ॥ २९ ॥ एवंशनैःशनैःप्राप्तोमंडपंयागचिह्नितम् ॥ हयःखुरक्षततलांभूमिंकुर्वन्नभःप्लु
वन् ॥ ३० ॥ रामोदृष्ट्वाहरिंप्राप्तंबहुसंतुष्टमानसः ॥ वसिष्ठंप्रेरयामासक्रियाकर्तव्यतांप्रति ॥ ३१ ॥ वसिष्ठोराममाहूयस्वर्णपत्नीसमन्वितम् ॥ प्रयोगंका
रयामास[6]ब्रह्महत्यापनोदनम् ॥ ३२ ॥ ब्रह्मचर्यव्रतधरोमृगशृंगपरिग्रहः ॥ तत्कर्मकारयामासरामःपरपुरंजयः ॥ ३३ ॥ प्रारेभेयागकर्मार्थंकुंडंमण्डपसंमितम् ॥
तत्राचार्योभवद्धीमान्वेदशास्त्रविचारवित् ॥ ३४ ॥ वसिष्ठोरघुनाथस्यकुलपूर्वगुरुर्मुनिः ॥ ब्रह्मंस्तत्राचरद्[7]ब्रह्मकर्मागस्त्यस्तपोनिधिः ॥ ३५ ॥ वाल्मी
किर्मुनिरध्वर्युर्मुनिःकण्वस्तुद्वारपः ॥ अष्टौद्वाराणितत्रासन्सतोरणशुभानिवै ॥ ३६ ॥ द्वारिद्वारिद्वयंविप्र[3]ब्राह्मणस्याधिमंत्रवित् ॥ पूर्वद्वारिमुनिश्रेष्ठौदेव

१ धृतनरान्यरश्मिच्छदः–इ० पा० । २ कवलाशोभितमुखः–इ०, कलेशशोभितमुखः–इ० च पा० । ३ गिरयस्तुंगाः–इ० पा० । ४ रथांगव्रातसंघुष्टा–इ० पा० । ५ सेनाचरास्वराः–इ० पा० । ६ रामं परपुरंजयम्–इ० पा० । ७ ब्राह्मं कर्म–इ० पा० ३ हे विप्र–वात्स्यायनेत्यर्थः–

वलासितसंज्ञितौ ॥ ३७ ॥ दक्षिणद्वारिभूमानौकश्यपात्रीतपोनिधी ॥ पश्चिमद्वारिऋषभौजातूकर्ण्योऽथजाजलिः ॥ ३८ ॥ उत्तरद्वारितुमुनींद्रौद्रितैक
ततापसौ ॥ एवंद्वारविधिंकृत्वावसिष्ठःकलशोद्भवः ॥ ३९ ॥ हयवर्यस्यसत्पूजांकर्तुमारभतद्विज ॥ सुवासिन्यःस्त्रियस्तत्रवासोलंकारभूषिताः ॥ ४० ॥ हरिद्रा
क्षतगंधाद्यैःपूजयामासुरर्चितम् ॥ नीराजनंततःकृत्वाधूपयित्वागुरूक्षणैः ॥४१॥ वर्धापनंततोवेश्याश्चकुस्तावाडवाज्ञया ॥ एवंसंपूज्यविमलेभालेचंदनचर्चि
ते ॥ ४२ ॥ कुंकुमादिकगंधाढ्येसर्वशोभासमन्विते ॥ ववंधभास्वरंपत्रंतप्तहाटकनिर्मितम् ॥ ४३ ॥ तत्रालिखद्दाशरथेःप्रतापबलमूर्जितम् ॥ सूर्यवंशध्वजो
धन्वीधनुर्दीक्षागुरुर्गुरुः ॥ ४४ ॥ यंदेवाःसासुराःसर्वेनमंतिमणिमौलिभिः ॥ तस्यात्मजोवीरवलदर्पहारीरघूद्वहः ॥ ४५ ॥ रामचंद्रोमहाभागःसर्वशूरशिरोम
णिः ॥ तन्माताकोसलनृपपत्नीगर्भसमुद्भवा ॥ ४६ ॥ तस्याःकुक्षिभवंरत्नंरामःशत्रुक्षयंकरः ॥ करोतिहयमेधंवैब्राह्मणेनसुशिक्षितः ॥ ४७ ॥ रावणाभिधविप्रे
द्रवधपापापनुत्तये ॥ मोचितस्तेनवाहानांमुख्योसौवाजिनांवरः ॥४८॥ महाबलपरीवारपरिखाभिःसुरक्षितः ॥ तद्रक्षकोस्तितद्भ्राताशत्रुघ्नोलवणांतकः ॥४९॥
हस्त्यश्वरथपादातसेनासंघसमन्वितः ॥ यस्यराज्ञइतिश्रेष्ठोमानःस्यात्स्वबलोन्मदात् ॥ ५० ॥ वयंधनुर्धराःशूराःश्रेष्ठावयमिहोत्कटाः ॥ तेगृह्णंतुबला
द्वाहंरत्नमालाविभूषितम् ॥५१॥ मनोवेगंकामजवंसर्वगत्याधिभास्वरम् ॥ ततोमोचयिताभ्राताशत्रुघ्नोलीलयाहयम् ॥ ५२ ॥ शरासनविनिर्मुक्तवत्सदंतैः
शिलाशितैः ॥ ५३ ॥ इत्येवमादिविलिलेखमहामुनींद्रःश्रीरामचंद्रभुजवीर्यलसत्प्रतापम् ॥ शोभानिधानमतिचंचलवायुवेगंपातालभूतलविशेषगतिंमु
मोच ॥ ५४ ॥ शत्रुघ्नमादिदेशाथरामःशस्त्रभृतांवरः ॥ याहिवाहस्यरक्षार्थंपृष्ठतःस्वैरगामिनः ॥ ५५ ॥ शत्रुघ्नगच्छवाहस्यमार्गेभद्रंभवेत्तव ॥ भवेतां
शत्रुविजयौरिपुकर्षणतेभुजौ ॥ ५६ ॥ येयोद्धारःप्रतिरणगतास्तेत्वयावारणीयावाहंरक्षस्वकगुणगणैःसंयुतःसन्महोर्व्याम् ॥ सुप्तान्भ्रष्टान्विगतवसनान्भी
तभीतांस्तुनम्रांस्तान्माहन्याःसुकृतकृतिनोयेनशंसंतिकर्म ॥ ५७ ॥ विरथाभयसंत्रस्तायेवदंतिवयंतव ॥ तेत्वयानहिहंतव्याःशत्रुघ्नसुकृतैषिणा ॥ ५८ ॥
योहन्याद्विमदंमत्तंसुप्तंमग्नंभयातुरम् ॥ तावकोहंब्रुवाणंचसव्रजत्यधमांगतिम् ॥ ५९ ॥ परस्वेचित्तवृत्तिंत्वंमाकृथाःपारदारिके ॥ नीचेरतिंनकुर्वीथाःसर्व
सद्गुणपूरितः ॥ ६० ॥ वृद्धानांप्रेरणंपूर्वंमाकुर्वीथारणंजय ॥ पूज्यपूजातिक्रमंत्वंमाविधेहिदयान्वितः ॥ ६१ ॥ गांविप्रंचनमस्कुर्यावैष्णवंधर्मसंयुतम् ॥
अभिवाद्ययतोगच्छेस्तत्रासिद्धिमवाप्नुयाः ॥ ६२ ॥ विष्णुःसर्वेश्वरःसाक्षीसर्वव्यापकदेहभृत् ॥ येतदीयामहाबाहोतद्रूपाविचरंतिहि ॥ ६३ ॥ येस्मरंति

१ धनुर्दीक्षागुरोर्गुरुः--इ० पा०। २ हठात्-इ०, लीलयाहवात् इ० पा०। ३ तु तत्परः-इ० पा०। ४ नइ ग्रम्-इ० पा०। ५ पूर्वं प्रहारं वृद्धानां मा कुर्वीथा ह्यरिंजय-इ० पा०।

महाविष्णुंसर्वभूतहृदिस्थितम् ॥ तेमंतव्यामहाविष्णुसमरूपारघूद्वह ॥ ६४ ॥ यस्यस्वीयोनपारक्योयस्यामित्रसमोरिपुः ॥ तेवैष्णवाःक्षणादेवपापिनं
पावयंतिहि ॥ ६५ ॥ येषांप्रियंभागवतंयेषांवैब्राह्मणाःप्रियाः ॥ वैकुंठात्प्रेषितास्तेऽत्रलोकपावनहेतवे ॥ ६६ ॥ येषांवक्रेहरेर्नामहृदिविष्णुःसनातनः ॥
उदरेविष्णुनैवेद्यःसश्वपाकोपिवैष्णवः ॥ ६७ ॥ येषांवेदाःप्रियतमानचसंसारजंसुखम् ॥ स्वधर्मनिरतायेचतान्नमस्कुर्विहान्वितान् ॥ ६८ ॥ शिवेवि
ष्णौनवाभेदोनचब्रह्ममहेशयोः ॥ तेषांपादरजःपूतंवहाम्यघविनाशनम् ॥ ६९ ॥ गौरीगंगामहालक्ष्मीर्यस्यनास्तिपृथक्तया ॥ तेमंतव्यानराःसर्वेस्वर्गलो
कादिहागताः ॥ ७० ॥ शरणागतरक्षीचमानदानपरायणः ॥ यथाशक्तिहरेःप्रीत्यैसज्ञेयोवैष्णवोत्तमः ॥ ७१ ॥ यस्यनाममहापापराशिंदहातिसत्वरम् ॥
तदीयचरणद्वंद्वेभक्तिर्यस्यसवैष्णवः ॥ ७२ ॥ इंद्रियाणिवशेयेषांमनोपिहरिचिंतकम् ॥ तान्नमस्कृत्यपूयात्सद्याजन्ममरणांतिकात् ॥ ७३ ॥ परस्त्रियं
त्वंकरवालवत्त्यजन्भवेर्यशोभूषणभूतिभूमिः ॥ एवंममादेशमथाचरंश्चलभेःपरंधामसुयोगमीड्यम् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवा
त्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशत्रुघ्नशिक्षाकथनंनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवमाज्ञाप्यभगवान्रामश्चामित्रकर्षणः ॥ वीरानालोक
यन्भूयोजगादशुभयागिरा ॥ १ ॥ शत्रुघ्नस्यममभ्रातुर्वाजिरक्षाकरस्यवै ॥ कोगंतापृष्ठतोरक्षंस्तन्निदेशप्रपालकः ॥ २ ॥ यःसर्ववीरान्प्रतिमुख्यमागता
न्विनिर्जयेन्मर्मभिदस्त्रसंघैः ॥ गृह्णात्वसौमेकरवीटकंतद्भूमौयशःस्वंप्रथयन्सुविस्तरम् ॥ ३ ॥ इत्युक्तवतिरामेतुपुष्कलोभरतात्मजः ॥ जग्राहवीटकंत
स्माद्रघुराजकरांबुजात् ॥ ४ ॥ स्वामिन्गच्छामिशत्रुघ्नंपृष्ठरक्षाकरोन्वहम् ॥ सन्नद्धःसर्वशस्त्रास्त्रचापवाणधरःप्रभो ॥ ५ ॥ सर्वमद्यक्षितितलंत्वत्प्रता
पोविजेष्यते॥एतेनिमित्तभूतावैरामचंद्रमहामते॥६॥भवत्कृपातःसकलंससुरासुरमानुषम्॥उपस्थितंप्रयुद्धायतन्निषेधेक्षमोह्यहम् ॥७॥ सर्वस्वामीज्ञास्यति
यन्ममविक्रमदर्शनात् ॥ एषगंतास्मिशत्रुघ्नपृष्ठरक्षाप्रकारकः॥८॥एवंब्रुवंतंभरतात्मजंसप्रस्तूयसाध्वित्यनुमोदमानः ॥ शशंससर्वान्कपिवीरमुख्यान्प्रभं
जनोद्भूतमुखान्हरिःप्रभुः ॥ ९ ॥ भोहनूमन्महावीरशृणुमद्वाक्यमादृतः ॥ त्वत्प्रसादान्मयाप्राप्तमिदंराज्यमकंटकम् ॥ १० ॥ सीतयाममसंयोगेयोभवा
ञ्जलधितरेः ॥ चरितंतद्धरेवेद्मिसर्वंतवकपीश्वर ॥ ११ ॥ त्वंगच्छममसैन्यस्यपालकःसन्ममाज्ञया ॥ शत्रुघ्नःसोदरोमह्यंपालनीयस्त्वहंयथा ॥ १२ ॥
यत्रयत्रमतिभ्रंशःशत्रुघ्नस्यप्रजायते ॥ तत्रतत्रप्रबोद्धव्योभ्रातामममहामते ॥ १३ ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंरामचंद्रस्यधीमतः ॥ शिरसातत्समाधायप्रणाम

१ प्रेषिताः—इ० पा० । २ स्वर्गलोकादिहामराः—इ० पा० । ३ परस्त्रियं वै कुरुमातृवत्त्वम्—इ० पा० । ४ विनिर्जयेद्दुर्मदशस्त्रसंघैः—इ० पा० । ५ शत्रुघ्नपृष्ठरक्षांकरोम्यहम्—इ० पा० ।
६ सीतया मम संयोगो योऽभवज्जलधिर्नरैः । तारितस्तद्बलं वेद्मि सर्वं तव कपीश्वर—इ० पा० । ७ पालनीयस्त्वया ह्ययः—इ० पा० ।

मकरोत्तदा ॥ १४ ॥ अथादिशन्महाराजोजांबवंतंकपीश्वरम् ॥ रघुनाथस्यसेवायैकपिपूत्तमतेजसम् ॥ १५ ॥ अंगदोगवयोमैंदस्तथादधिमुखःकपिः ॥
सुग्रीवःप्लवगाधीशःशतवल्यक्षिकौकपी ॥ १६ ॥ नीलोनलोमनोवेगोऽधिगंतावानरांगजः ॥ इत्येवमादयोयूयंसज्जीभूताभवंतुभोः ॥ १७ ॥ सर्वेगजैः
सदश्वैश्चतप्तहाटकभूषणैः ॥ कवचैःसशिरस्त्राणैर्भूषितायांतुसत्वराः ॥ १८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ सुमंत्रमाहूयसुमंत्रिणंतदाजगादरामोबलवीर्यशोभ
नः ॥ अमात्यमौलेवदकेत्रयोग्यानराहयंपालयितुंसमर्थाः ॥ १९ ॥ तदुक्तमेवमाकर्ण्यजगादपरवीरहा ॥ हयस्यरक्षणेयोग्यान्वालिनोत्रनराधिपान् ॥२०॥
रघुनाथशृणुष्वैतान्नववीरान्सुसंहितान् ॥ धनुर्धरान्महाविद्यान्सर्वशस्त्रास्त्रकोविदान् ॥ २१ ॥ प्रतापाग्र्यंनीलरत्नंतथालक्ष्मीनिधिंनृपम् ॥ रिपुतापंचोग्रहयं
तथाशस्त्रविदंनृपम् ॥ २२ ॥ राजन्योसौनीलरत्नोमहावीरोरथाग्रणीः ॥ सएवलक्षंरक्षेतलक्षंयुध्येतनिर्भयः ॥ २३ ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्यातुवाहस्यर
क्षणे ॥ दंशितैस्सशिरस्त्राणैर्ममबाहुभिरुद्धतैः ॥ २४ ॥ प्रतापाग्र्योयोह्ययंचरिपुगर्वमशातयत् ॥ सव्यापसव्यबाणानांमोक्तासर्वास्त्रवित्तमः ॥ २५ ॥ एषो
क्षौहिणिविंशत्यायातुयज्ञहयावने ॥ सन्नद्धोरिपुनाशाययुवाकोदंडदंडभृत् ॥२६॥ तथालक्ष्मीनिधिस्त्वेषयातुराजन्यसत्तमः ॥ यस्तपोभिः शतधृतिंप्रसा
द्यास्त्राणिचाभ्यसत् ॥ २७ ॥ ब्रह्मास्त्रंपाशुपत्यास्त्रंगारुडंनागसंज्ञितम् ॥ मायूरंनाकुलंरौद्रंवैष्णवंमेवसंज्ञितम् ॥ २८ ॥ वज्रंपार्वतसंज्ञंचतथावायव्यसंज्ञि
तम् ॥ इत्यादिकानामस्त्राणांसंप्रयोगविसर्गवित् ॥ २९ ॥ सएषनिजसैन्यानामक्षौहिण्यैकयायुतः ॥ प्रयातुशूरमुकुटःसर्ववैरिप्रभंजनः ॥ ३० ॥ रिपु
तापोयमेवाग्रगच्छत्वग्र्योधनुर्भृताम् ॥ सर्वशस्त्रास्त्रकुशलोरिपुवंशदवानलः ॥ ३१ ॥ गच्छतात्सेनयाबह्व्याचतुरंगसमेतया ॥ शत्रुघ्नाज्ञांशिरस्येतेदध
त्वग्र्यबलोत्कटाः ॥ ३२ ॥ उग्राश्वोपिमहाराजातथाशस्त्रविदेषच ॥ सर्वेयांतुसुसंनद्धास्तववाहस्यपालकाः ॥ ३३ ॥ इतिभाषितमाकर्ण्यमंत्रिणःप्रजहर्ष
च ॥ आज्ञापयामासचतान्सुमंत्रकथितान्भटान् ॥ ३४ ॥ तेऽनुज्ञांरघुनाथस्यप्राप्यमोदंप्रपेदिरे ॥ चिरकालंसांपरायंवांछंतोयुद्धदुर्मदाः ॥ ३५ ॥ सन्न
द्धाःकवचाद्यैश्चतथाशस्त्रास्त्रवर्तनैः ॥ ययुःशत्रुघ्नसंवासंसीतापतिप्रणोदिताः ॥ ३६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथोक्तऋषिणारामोविधिनापूजयत्क्रमात्॥
आचार्यादीनृषीन्सर्वान्यथोक्तवरदक्षिणैः ॥ ३७ ॥ आचार्यायददौरामो हस्तिनंषष्टिहायनम् ॥ हयमेकंमनोवेगं रत्नमालाविभूषितम् ॥ ३८ ॥ पौरटंरथ
मेकंचमणिरत्नविभूषितम् ॥ चतुर्भिर्वाजिभिर्युक्तंसर्वोपस्करसंयुतम् ॥ ३९ ॥ मणिलक्षंतुप्रत्यक्षंमुक्ताफलतुलाशतम् ॥ विद्रुमस्यतुलानांतुसहस्रंस्फु
टतेजसाम् ॥ ४० ॥ ग्राममेकंसुसंपन्नंनानाजनसमाकुलम् ॥ विचित्रसस्यनिष्पन्नंविविधैर्मंदिरैर्वृतम् ॥ ४१ ॥ ब्रह्मणेऽपितथैवादाद्धोत्रेऽप्यध्वर्यवे

१ रघुनाथस्य शत्रुघ्नस्य । २ कपीश्वरमजः प्रभुः–इ० पा० । ३ योग्याः–इ० पा० । ४ रिपुवर्गम्–इ० पा० ।

ददौ ॥ ऋत्विग्भ्योभूरिशोदत्त्वाप्रणनामरघूत्तमः ॥ ४२ ॥ सर्वेतेविविधावाग्भिराशीर्भिरभिपूजिताः ॥ चिरंजीवमहाराजरामचन्द्ररघूद्वह ॥ ४३ ॥
कन्यादानंभूमिदानंगजदानंतथैवच ॥ अश्वदानंस्वर्णदानंतिलदानंसमौक्तिकम् ॥ ४४ ॥ अन्नदानंपयोदानमभयंदानमुत्तमम् ॥ रत्नदानानिसर्वाणिविप्रे
भ्यश्चादिशन्महान् ॥ ४५ ॥ देहिदेहिधनंदेहिमानेतिब्रूहिकस्यचित् ॥ ददात्वन्नंददात्वन्नंसर्वभोगसमन्वितम् ॥ ४६ ॥ इत्थंप्रावर्ततमखोरघुनाथस्यधी
मतः ॥ सदक्षिणोद्विजवरैःपूर्णःसर्वशुभक्रियः ॥ ४७ ॥ अथरामानुजोगत्वामातरंप्रणनामह ॥ आज्ञापयाश्वरक्षार्थमेषगच्छामिशोभने ॥ ४८ ॥ त्वत्कृपा
तोरिपुकुलंजित्वाशोभासमन्वितः ॥ आयास्यामिमहाराजैर्हयवर्यसमन्वितः ॥ ४९ ॥ ॥ मातोवाच ॥ ॥ पुत्रगच्छमहावीरशिवाःपंथानएवते ॥
सर्वान्रिपुगणाञ्जित्वापुनरागच्छसन्मते ॥ ५० ॥ पुष्कलंपालयनिजभ्रातृजंधर्मवित्तमम् ॥ महाबलिनमप्यापिबालकंलीलयायुतम् ॥ ५१ ॥ पुत्रागच्छ
सिचेद्युक्तःपुष्कलेनशुभान्वितः ॥ तदाममप्रमोदःस्यादन्यथाशोकभागहम् ॥ ५२ ॥ इतिसंभाष्यमाणांस्वांमातरंप्रत्युवाचसः ॥ त्वदीयचरणद्वंद्वंस्मर
न्प्राप्स्यामिशोभनम् ॥ ५३ ॥ पुष्कलंपालयित्वाहंनिजांगमिवशोभने ॥ स्वनामसदृशंकृत्वापुनरेष्यामिमोदवान् ॥ ५४ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौवीरोरामंसम
खमंडपे ॥ आसीनंमुनिवर्याग्र्यैर्यज्ञवेषधरंवरम्¹ ॥ ५५ ॥ उवाचमतिमान्वीरःसर्वशोभासमन्वितः ॥ रामाज्ञापयरक्षार्थंहयस्यानुज्ञयातव ॥ ५६ ॥ रघु
नाथोपितच्छ्रुत्वाभद्रमस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ बालंस्त्रियंप्रमत्तंत्वंमाहन्याःशस्त्रवर्जितम् ॥ ५७ ॥ तदालक्ष्मीनिधिर्भ्राताजानक्याजनकात्मजः ॥ प्रहस्यकिं
चिन्नयनेनर्तयन्नाममब्रवीत् ॥ ५८ ॥ ॥ लक्ष्मीनिधिरुवाच ॥ ॥ रामचंद्रमहाबाहोसर्वधर्मपरायण ॥ शत्रुघ्नंशिक्षयतथायथालोकोत्तरोभवेत् ॥ ५९ ॥
कुलोचितंकर्मकुर्वन्नग्रजाचरितंतथा ॥ गच्छेत्सपरमंधामतेजोबलसमन्वितम् ॥ ६० ॥ त्वयाप्रोक्तंमहाराजब्राह्मणंनावमानयेत् ॥ पित्रातवहतोविप्रःपितृ
भक्तिपरायणः ॥ ६१ ॥ त्वयापिसुमहत्कर्मकृतंलोकविगर्हितम् ॥ अवध्यांमहिलांयस्त्वंहतवान्नियतंततः ॥ ६२ ॥ अग्रजोस्यमहाराजकृतवान्यंपराक्रम
म् ॥ सनकेनकृतःपूर्वंराक्षस्याःकर्णकर्तनम् ॥ ६३ ॥ एवंकरिष्यतिनृपःशत्रुघ्नःशिक्षयातव ॥ यदिनायंतथाकुर्यात्कुलस्यासदृशंभवेत् ॥ ६४ ॥ इत्यु
क्तवंतंतंरामःप्रत्युवाचहसन्निव ॥ मेघगंभीरयावाचासर्ववाक्यविशारदः ॥ ६५ ॥ शृण्वंतुयोगिनःशांताःसमदुःखसुखाःपुनः ॥ जानंत्यपारसंसारनिस्तार
तरणादिकम् ॥ ६६ ॥ येशूराःसमहेष्वासाःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः ॥ तेचजानंतियुद्धस्यवार्त्तांनतुभवादृशाः ॥ ६७ ॥ परोपतापिनोयेवैयेचोत्पथविसारि
णः ॥ तेहंतव्यानृपैःसर्वैःसर्वलोकहितैषिभिः² ॥ ६८ ॥ इत्युक्तमाकर्ण्यसभासदस्तेसर्वेस्मितंचक्रुररिंदमस्य ॥ कुंभोद्भवःपूजितमेनमश्वंविमोचयामासस

१ मुनिवेषधरम् –इ० पा० । २ यूयं तु--इ० पा० ।

शोभितंहि ॥ ६९ ॥ इमंमंत्रंसमुच्चार्यवसिष्ठःकलशोद्भवः ॥ कराग्रेणस्पृशन्नश्वंमुमोचजयकांक्षया ॥ ७० ॥ वाजिन्गच्छयथालीलंसर्वत्रधरणीतले ॥
यागार्थेमोचितोयेनपुनरागच्छसत्वरः ॥ ७१ ॥ अश्वस्तुमोचितः सर्वैर्भटैःशस्त्रास्त्रकोविदैः ॥ परीतःप्रययौप्राचींदिशंवायुजवान्वितः ॥ ७२ ॥
प्रचचारवलंसर्वंकंपयद्धरणीतलम् ॥ शेषोपिकिंचिन्नतयाफणयाधृतवान्भुवम् ॥ ७३ ॥ दिशःप्रसेदुःपरितःक्ष्मातलंशोभयान्वितम् ॥ वायवस्तंतुशत्रुघ्नं
पृष्ठतोमंदगामिनः ॥ ७४ ॥ शत्रुघ्नस्यप्रयाणायाभ्युद्यतस्यभुजोस्फुरत् ॥ दक्षिणःशुभमाशंसीजयायचवभूवह ॥ ७५ ॥ पुष्कलःस्वगृहंरम्यंप्रविवेश
समृद्धिमत् ॥ वितर्दिभिर्वलक्षाभिःशोभितंरत्नवेदिकम् ॥ ७६ ॥ तत्रापश्यन्निजांभार्यांपतिव्रतपरायणाम् ॥ किंचित्स्वदर्शनाद्धृष्टांभर्तृदर्शनलालसा
म् ॥ ७७ ॥ मुखारविंदेनचनागवल्लीदलंसुकर्पूरयुतंचचर्वती ॥ नासाफलंतोयभवंमहाधनंबाह्वोर्मृणालीसदृशोःसुकंकणे ॥ ७८ ॥ कुचौतुमालूरफ
लोपमौवरौनितंवविंबंवरनीविशोभितम् ॥ पादौतुलाकोटिधरौसुकोमलौदधत्यहोऐक्षतसत्पतिंस्वकम् ॥ ७९ ॥ परिरभ्यप्रियांधीरोगद्गदस्वरभाषिणी
म् ॥ तदुरोजपरीरंभनिर्भरीकृतदेहकाम् ॥ ८० ॥ उवाचभद्रेगच्छामिशत्रुघ्नपृष्ठरक्षकः ॥ रामाज्ञयायांज्ञमश्वंपालयन्नथसंयुतः ॥ ८१ ॥ त्वयामेमातरः
पूज्याःपादसंवाहनादिभिः ॥ तदुच्छिष्टंहिभुंजानातत्कर्मकरणादरा ॥ ८२ ॥ सर्वाःपतिव्रतानार्योलोपामुद्रादिकाःशुभाः ॥ नावमान्यास्त्वयाभीरुस्वत
पोवलशोभिताः ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेहयमोचनपुष्कलभार्यासमागमोनामएकादशोऽध्यायः॥ ११॥
॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तवंतंस्वपतिंवीक्ष्यप्रेम्णासुनिर्भरम् ॥ प्रत्युवाचहसंतीविकिंचिद्गद्गदभाषिणी ॥ १ ॥ नाथतेविजयोभूयात्सर्वत्ररणमं
डले ॥ शत्रुघ्नाज्ञाप्रकर्तव्याहयरक्षायथाभवेत् ॥ २ ॥ स्मरणीयाहिसर्वत्रसेविकात्वत्पदानुगा ॥ कदापिमानसंनाथत्वत्तोनान्यत्रगच्छति ॥ ३ ॥ परमा
योधनेकांतस्मर्तव्याहंनजातुचित् ॥ सत्यांमयितवस्वांतेयुद्धेविजयसंशयः ॥ ४ ॥ पद्मनेत्रतथाकार्यमूर्मिलाद्यायथामम ॥ हास्यंनैवप्रकुर्वंतिमांवीक्ष्य
करताडनैः ॥५॥ इयंपत्नीमहाभीरोःसंग्रामेप्रपलायितुः ॥ कातरायर्हियुद्धच्यंतिशूराणांसमयःकुतः ॥ ६ ॥ इत्येवंनहसंत्युच्चैर्यथामेदेवरांगनाः ॥ तथा
कार्यमहावाहोरामस्यहयरक्षणे ॥ ७ ॥ योद्धात्वमादौसर्वत्रपरेयेतवपृष्ठतः ॥ धनुष्टंकारवधिराःक्रियंतांवलिनःपरे ॥ ८ ॥ तवप्रोद्यत्करांभोजकरवाल
भियाचलम् ॥ परेषांभवतात्क्षिप्रमन्योन्यभयव्याकुलम् ॥ ९ ॥ कुलंमहदलंकार्यपरान्विजयतात्वया ॥ गच्छस्वामिन्महावाहोतवश्रेयोभवत्विह ॥१०॥
इदंधनुर्गृहाणाशुमहद्गुणविभूषितम् ॥ यस्यगर्जितमाकर्ण्यवैरिवृंदंभयातुरम् ॥ ११ ॥ इमौतेत्विषुधीवीरवध्येतांशंयथाभवेत् ॥ वैरिकोटिविनिष्पेषवा

१ वाजिमुख्यम्–इ० पा० ।

णकोटिसुपूरितौ ॥ १२ ॥ कवचंत्विदमाधेहिशरीरेकामसुंदरे ॥ वज्रप्रभामहादीप्तिहतसंतमसंदृढम् ॥ १३ ॥ शिरस्त्राणंनिजोत्तंसेकुरुकांतमनो
रमम् ॥ इमेवतंसेविशदेमणिरत्नविभूषिते ॥ १४ ॥ इतिसुविमलवाचंवीरपुत्रींप्रपश्यन्नयनकमलदृष्ट्यावीक्षमाणस्तदंगम् ॥ अधिगतपरिमादाभारातिः
शत्रुजेतारणकरणसमर्थस्तांजगादातिधीरः ॥ १५ ॥ ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ कांतेयत्त्वंवदसिमांतथासर्वंचराम्यहम् ॥ वीरपत्नीभवेत्कीर्तिस्तवकां
तिमतीप्सिता ॥ १६ ॥ इतिकांतिमतीदत्तंकवचंमुकुटंवरम् ॥ धनुर्महेषुधीखड्गंसर्वंजग्राहवीर्यवान् ॥ १७ ॥ परिधायचतत्सर्वंबहुशोभासमन्वितः ॥
शुशुभेतीवसुभटःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ १८ ॥ तमस्त्रशस्त्रशोभाढ्यंवीरमालाविभूषितम् ॥ कुंकुमागुरुकस्तूरीचंदनादिकचर्चितम् ॥ १९ ॥
नानाकुसुममालाभिराजानुपरिशोभितम् ॥ नीराजयामासमुहुस्तत्रकांतिमतीसती ॥ २० ॥ नीराजयित्वाबहुशःकिरंतीमौक्तिकैर्मुहुः ॥ गलदश्रुचलन्ने
त्रापरिरेभेपतिंनिजम् ॥ २१ ॥ दृढंसपरिरभ्यैतांचिरमाश्वासयत्तदा ॥ वीरपत्निकांतिमतिविरहंमाकृथामम ॥ २२ ॥ एषगच्छामिसविधेतवभो
मेपतिव्रते ॥ इत्युक्त्वातांनिजांपत्नींरथमारुरुहेवरम् ॥ २३ ॥ तंप्रयांतंपतिंश्रेष्ठंनयनैर्निमिषोज्झितैः ॥ विलोकयामासतदापतिव्रतपरायणा ॥ २४ ॥
सययौजनकंद्रष्टुंजननींप्रेमविह्वलाम् ॥ गत्वापितरमंबांचववंदेशिरसामुदा ॥ २५ ॥ मातापुत्रंपरिष्वज्यस्वांकमारोपयत्तदा ॥ मुंचंतीबाष्पनिचयंस्व
स्त्यस्त्वितिजगादसा ॥ २६ ॥ पितरंप्राहभरतंरामोयज्ञकरःपरः ॥ पालनीयोलक्ष्मणेनभवद्भिश्चमहात्मभिः ॥ २७ ॥ आज्ञप्तोऽसौजनन्याचपित्राहृषि
तयागिरा ॥ ययौशत्रुघ्नकटकंमहावीरविभूषितम् ॥ २८ ॥ रथिभिःपत्तिभिर्वीरैःसदश्वैःसादिभिर्वृतः ॥ ययौमुदारवृत्तंसमहायज्ञहयाग्रणीः ॥ २९ ॥ ग
च्छन्पांचालदेशांश्चकुरूंश्चैवोत्तरान्कुरून् ॥ दशार्णाञ्छ्रीविशालांश्चसर्वशोभासमन्वितः ॥ ३० ॥ तत्रतत्रोपशृण्वानोरघुवीरयशोखिलम् ॥ रावणासुर
घातेनभक्तरक्षाविधायकम् ॥ ३१ ॥ पुनश्चहयमेधादिकार्यमारभ्यपावनम् ॥ यशोवितन्वन्भुवनेलोकान्रामोऽविताभयात् ॥ ३२ ॥ तेभ्यस्तुष्टोददौहारा
न्रत्नानिविविधानिच ॥ महाधनानिवासांसिशत्रुघ्नःप्रवरोमहान् ॥ ३३ ॥ सुमतिर्नामतेजस्वीसर्वविद्याविशारदः ॥ रघुनाथस्यसचिवःशत्रुघ्नानुचरो
वरः ॥ ३४ ॥ ययौतेनमहावीरोग्रामाञ्जनपदान्बहून् ॥ रघुनाथप्रतापेननकोपिहृतवान्हयम् ॥ ३५ ॥ देशाधिपायेबहवोमहाबलपराक्रमाः ॥ हस्त्यश्वरथ
पादातचतुरंगसमन्विताः ॥ ३६ ॥ संपदोबहुशोनीत्वामुक्तामाणिक्यसंयुताः ॥ शत्रुघ्नंहयरक्षार्थमागतंप्रणतामुहुः ॥ ३७ ॥ इदंराज्यंधनंसर्वंसपुत्रपशुबां
धवम् ॥ रामचंद्रस्यसर्वंहिनमदीयंरघूद्वह ॥ ३८ ॥ एवंतदुक्तमाकर्ण्यशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ आज्ञांस्वांतत्रसंज्ञाप्याययौतैःसहितःपथि ॥ ३९ ॥

१ भरतस्यापत्यं पुमान्। २ सुंदरि इत्यर्थः। ३ पित्रा च हर्षितांगिना--इ० पा०।

एवंक्रमेणसंप्राप्तःशत्रुघ्नोहयसंयुतः ॥ अहिच्छत्रांपुरींब्रह्मन्नानाजनसमाकुलाम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मद्विजसमाकीर्णांनानारत्नविभूषिताम् ॥ सौवर्णैःस्फाटिकै
र्हर्म्यैर्गोपुरैःसमलंकृताम् ॥ ४१ ॥ यत्ररंभातिरस्कारकारिण्यःकमलाननाः ॥ दृश्यंतेसर्वहर्म्येषुललनालीलयान्विताः ॥ ४२ ॥ यत्रस्वाचारल
लिताःसर्वभोगैकभोगिनः ॥ धनदानुचरायद्वत्तथालीलासमन्विताः ॥ ४३ ॥ यत्रवीराधनुर्हस्ताःशरसंधानकोविदाः ॥ कुर्वीतितत्र[1]राजानं
सुहृदंसुमदाभिधम् ॥ ४४ ॥ एवंविधंददर्शासौनगरंदूरतःप्रभुः ॥ पार्श्वेतस्यपुरश्रेष्ठमुद्यानंशोभयान्वितम् ॥ ४५ ॥ पुन्नागैर्नागचंपैश्चतिलकैर्दे
वदारुभिः ॥ अशोकैःपाटलैश्चूतैर्मंदारैःकोविदारकैः ॥ ४६ ॥ आम्रजंबुकदंबैश्चप्रियालपनसैस्तथा ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्चमल्लिकाजातियूथि
भिः ॥ ४७ ॥ नीपैःकदंबैर्बकुलैश्चंपकैर्मदनादिभिः ॥ शोभितंसददर्शाथशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ ४८ ॥ हयोगतस्तद्वनमध्यदेशेतमालतालादिसुशोभि
तेवै ॥ ययौततःपृष्ठतएववीरोधनुर्धरैःसेवितपादपद्मः ॥ ४९ ॥ ददर्शतत्ररचितंदेवायतनमद्भुतम् ॥ इंद्रनीलैश्चवैडूर्यैस्तथामारकतैरपि ॥ ५० ॥
शोभितंसुरसेवार्ह[2]कैलासप्रस्थसन्निभम् ॥ जातरूपमयैःस्तंभैःशोभितंसद्मनांवरम् ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वातद्रघुनाथस्यभ्रातादेवालयंवरम् ॥ पप्रच्छसुम
तिंस्वीयंमंत्रिणंवदतांवरम् ॥५२॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ वदामात्यवरेदंकिंकस्यदेवस्यकेतनम् ॥ कादेवतापूज्यतेत्रकस्यहेतोःस्थितानघ ॥ ५३ ॥
एवमाकर्ण्यसर्वज्ञोमंत्रविन्निजगादह ॥ शृणुष्वैकमनावीरयथावदिहसर्वशः ॥ ५४ ॥ कामाक्षायाःपरंस्थानंविद्धिविश्वैकशर्मदम् ॥ यस्यादर्शनमात्रे
णसर्वसिद्धिःप्रजायते ॥५५॥ देवासुरास्तुयांस्तुत्वानत्वाप्राप्ता[3]खिलांश्रियम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांदात्रीभक्तानुकंपिनी ॥ ५६ ॥ याचितासुमदेनात्रा
हिच्छत्रापतिनापुरा ॥ स्थिताकरोतिसकलंभक्तानांदुःखहारिणी ॥ ५७ ॥ तांनमस्कुरुशत्रुघ्नसर्ववीरशिरोमणे ॥ नत्वाशुसिद्धिंप्राप्नोषिससुरासुरदुर्ल्ल
भाम् ॥५८॥ इतिश्रुत्वाथतद्वाक्यंशत्रुघ्नःशत्रुतापनः ॥ पप्रच्छसकलांवार्तांभवान्याःपुरुषर्षभः ॥५९॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ कोहिच्छत्रापतीराजासुमदः
किंतपःकृतम् ॥ येनेयंसर्वलोकानांमातातुष्टात्रसंस्थिता ॥ ६० ॥ वदसर्वंमहामात्यनानार्थपरिबृंहितम् ॥ यथावत्त्वंहिजानासितस्माद्वदमहामते ॥ ६१ ॥
सुमतिरुवाच ॥ ॥हेमकूटोगिरिःपूतः[4]सर्वदेवोपशोभितः ॥ तत्रास्तितीर्थंविमलमृषिवृंदसुसेवितम् ॥ ६२ ॥ सुमदोहितपस्तेपेहतमातृपितृप्रजः ॥ अरि
भिःसर्वसामंतैर्जगामतपसेहितम् ॥ ६३ ॥ वर्षाणित्रीणिसपदात्वेकेनमनसा[5]स्मरन् ॥ जगतांमातरंदध्यौनासाग्रस्तिमितेक्षणः ॥ ६४ ॥ वर्षाणित्रीणिशुष्का
णांपर्णानांभक्षणंचरन् ॥ चकारपरमुग्रंसतपःपरमदुश्चरम् ॥ ६५ ॥ अब्दानित्रीणिसलिलेशीतकालेममज्जसः ॥ ग्रीष्मेचचारपंचाग्नीन्प्रावृट्सुजलदोन्मु

१ तं सुराजानम्–इ०, तस्य राजानम् इ० व पा०। २ कैलासप्रस्थमेवकिम्–इ०पा०। ३ विसर्गलोपः संधिश्चार्षौ। प्राप्ताः अखिलां श्रियम् इति पदच्छेदः। ४ पूर्वम्–इ० पा०। ५ शिरसा स्पृशन्–इ०पा०।

खः ॥ ६६ ॥ त्रीणिवर्षाणिपवनंसंरुध्यस्वांतगोचरम् ॥ भवानींसंस्मरन्धीरोनचकिंचनपश्यति ॥ ६७ ॥ वर्षेतुद्वादशेतीतेदृष्ट्वैतत्परमंतपः ॥ विभाव्य
मनसातीवशक्रःपरस्पर्धतंभयात् ॥ ६८ ॥ आदिदेशसकामंतुपरिवारपरीवृतम् ॥ अप्सरोभिःसुसंयुक्तंब्रह्मेंद्रादिजयोद्यतम् ॥ ६९ ॥ गच्छकामसखेमह्यंप्रि
यमाचरमोहन ॥ सुमदस्यतपोविघ्नंसमाचरयथाभवेत् ॥ ७० ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंतुरासाहःस्वयंप्रभुः ॥ उवाचविश्वविजयेप्रौढगर्वोरघूद्वह ॥ ७१ ॥
॥ कामउवाच ॥ ॥ स्वामिन्कोऽसौहिसुमदःकितपःस्वल्पकंपुनः ॥ ब्रह्मादीनांतपोभंगंकरोम्यस्यतुकाकथा ॥ ७२ ॥ मद्बाणवलनिर्भिन्नश्चंद्रस्तारांगतःपु
रा ॥ त्वमप्यहल्यांगतवान्विश्वामित्रस्तुमेनिकाम् ॥ ७३ ॥ चिंतांमाकुरुदेवेंद्रसेवकेमयिसंस्थिते ॥ एषगच्छामिसुमदंदेवान्पालयमारिष ॥ ७४ ॥ एवमु
क्त्वाकामदेवोहेमकूटंगिरिंययौ ॥ वसंतेनयुतःसख्यातथैवाप्सरसांगणैः ॥ ७५ ॥ वसंतस्तत्रसकलान्वृक्षान्पुष्पफलैर्युतान् ॥ कोकिलान्षट्पदश्रेण्याघुष्टा
नाशुचकारह ॥ ७६ ॥ वायुःसुशीतलोवातिदक्षिणांदिशमाश्रितः ॥ कृतमालासरित्तीरलवंगकुसुमान्वितः ॥ ७७ ॥ एवंविधेवनेवृत्तेरंभानामाप्सरो
वरा ॥ सखीभिःसंवृतातत्रजगामसुमदांतिकम् ॥ ७८ ॥ तत्रारभतगानंसाकिन्नरस्वरशोभना ॥ मृदंगपणवानेकवाद्यभेदविशारदा ॥ ७९ ॥
तद्गानमाकर्ण्यनराधिपोसौवसंतमालोक्यमनोहरंच ॥ तथान्यपुष्टारटितंमनोरमंचकारचक्षुःपरिवर्तनंबुधः ॥ ८० ॥ तंप्रबुद्धंनृपंवीक्ष्यकामःपुष्पायु
धस्त्वरन् ॥ चकारसत्वरंसज्यंधनुस्तत्पृष्ठतोनघ ॥ ८१ ॥ एकाप्सरास्तत्रनृपस्यपादयोःसंवाहनंनर्तितनेत्रपल्लवा ॥ चकारचान्यातुकटाक्षमो
क्षणंचकारकाचिद्भृशमंगचेष्टितम् ॥ ८२ ॥ अप्सरोभिस्तथाकीर्णःकामविह्वलमानसः ॥ चिंतयामाससमतिमाञ्जितेंद्रियशिरोमणिः ॥ ८३ ॥
एतामेतपसोविघ्नकारिण्योप्सरसांवराः ॥ शक्रेणप्रेषिताःसर्वाःकरिष्यंतियथातथम् ॥ ८४ ॥ इतिसंचिंत्यसुतपास्ताउवाचवरांगनाः ॥ कायूयंकु
त्रसंस्थाःकिंभवतीनांचिकीर्षितम् ॥ ८५ ॥ अत्यद्भुतंजातमहोयद्भवत्योक्षिगोचराः ॥ यास्तपोभिःसुदुष्प्राप्यास्तामेतपसआगताः ॥ ८६ ॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेकामाक्षोपाख्यानंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यं
समाकर्ण्यसुमदस्यतपोनिधेः ॥ जगदुःकामसेनास्तंरंभाद्यप्सरसोमुदा ॥ १ ॥ त्वत्तपोभिर्वयंकांतप्राप्ताःसर्ववरांगनाः ॥ तासांयौवनसर्वस्वंभुंक्ष्वत्यजतपः
फलम् ॥ २ ॥ इयंघृताचीसुभगाचंपकाभशरीरभृत् ॥ कर्पूरगंधललितंभुनकुत्वन्मुखामृतम् ॥ ३ ॥ एतांमहाभागसुशोभिविभ्रमांमनोहरांगींवन
पीनसत्कुचाम् ॥ कांतोपभुंक्ष्वाशुनिजोग्रपुण्यतःप्राप्तांपुनस्त्वंत्यजदुःखजातम् ॥ ४ ॥ मामप्यनर्घ्याभरणोपशोभितांमंदारमालापरिशोभि
वक्षसम् ॥ नानारताख्यानविचारचंचुरांदृढंयथास्यात्परिरंभणंकुरु ॥ ५ ॥ पिबामृतंमामकवक्त्रनिर्गतंविमानमारुह्यवरंमयासह ॥ सुमेरुशृंगंब्रहुपु

ण्यसेवितंसंप्राप्यभोगंकुरुसत्तपःफलम् ॥ ६ ॥ तिलोत्तमायौवनरूपशोभितागृह्णातुतेमूर्धनितापवारणम् ॥ सुचामरौसंततधारयांकितौगंगाप्रवाहा
विवसुंदरोत्तम ॥ ७ ॥ शृणुष्वभोःकामकथांमनोहरांपिबामृतंदेवगणादिवांछितम् ॥ उद्यानमासाद्यचनंदनाभिधंवरांगनाभिर्विहरंकुरुप्रभो ॥ ८ ॥
इत्युक्तमाकर्ण्यमहामतिर्नृपोविचारयामासकुतोह्युपस्थिताः ॥ मयासुसृष्टास्तपसासुरांगनाःप्रत्यूहएवात्रविधेयमेपाकिम् ॥ ९ ॥ इतिचिंतातुरोराजा
स्वांतेसंचिंतयन्सुधीः ॥ जगादमतिमान्वीरःसुमदोदेवताङ्गनाः ॥ १० ॥ यूयंतुममचित्तस्थाजगन्मातृस्वरूपकाः ॥ मयासंचिंत्यतेयाहिसापित्वद्रूपिणी
मता ॥ ११ ॥ इदंतुच्छंस्वर्गसुखंत्वयोक्तंसविकल्पकम् ॥ मत्स्वामिनीमयाभक्त्यासेवितादास्यतेवरम् ॥ १२ ॥ यत्कृपातोविधिःसत्यलोकंप्राप्तोमहान
भूत् ॥ सामेदास्यातिसर्वंहिभक्तदुःखांतकारिणी ॥ १३ ॥ किंनंदनंकिंतुगिरिःकनकेनसुमण्डितः ॥ किंसुधास्वल्पपुण्येनप्राप्यादानवदुःखदा ॥ १४ ॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यकामस्तुविविधैःशरैः ॥ प्राहरन्नरदेवस्यकर्तुंकिंचिन्नवैप्रभुः ॥ १५ ॥ कटाक्षैर्नूपुरारावैःपरिरंभैर्विलोकनैः ॥ नतस्यचित्तंविभ्रांतंकर्तुं
शक्तावरांगनाः ॥ १६ ॥ गत्वायथागतंशक्रंजगदुर्धीरधीर्नृपः ॥ तच्छ्रुत्वामघवाभीतःसेवामारभतात्मनः[१] ॥ १७ ॥ अथानिश्चितमालोक्यपादपद्मेस्वकें
ऽबिका ॥ जितेंद्रियंमहाराजंप्रत्यक्षाभूत्सुतोषिता ॥ १८ ॥ पंचास्यपृष्ठललितापाशांकुशधरावरा ॥ धनुर्बाणधरामाताजगत्पावनपावनी[२] ॥ १९ ॥ तांवी
क्ष्यमातरंधीमान्सूर्यकोटिसमप्रभाम् ॥ धनुर्बाणसृणीपाशान्दधानांहर्षमाप्तवान् ॥ २० ॥ शिरसाबहुशोनत्वामातरंभक्तिभाविताम् ॥ हसंतींनिजदेहेषु
स्पृशंतींपाणिनामुहुः ॥ २१ ॥ तुष्टावभक्त्युत्कलिताचित्तवृत्तिर्महामतिः ॥ गद्गदस्वरसंयुक्तःकंटकांगोपशोभितः ॥ २२ ॥ जयदेविमहादेविभक्तवृंदैक
सेविते ॥ ब्रह्मरुद्रादिदेवेंद्रसेवितांघ्रियुगेनघे ॥ २३ ॥ मातस्तवकलाविद्धमेतद्भातिचराचरम् ॥ त्वदृतेनास्तिसर्वंतन्मातर्भद्रेनमोस्तुते ॥ २४ ॥ मही
त्वयाऽऽधारशक्त्यास्थापिताचलतीहन ॥ सपर्वतवनोद्यानदिग्गजैरुपशोभिता ॥ २५ ॥ सूर्यस्तपतिखेतीक्ष्णैरंशुभिःप्रतपन्महीम् ॥ त्वच्छक्त्यावसु
धासंस्थंरसंगृह्णन्विमुंचति ॥ २६ ॥ अंतर्बहिःस्थितोवह्निर्लोकानांप्रकरोतुशम् ॥ त्वत्प्रतापान्महादेविसुरासुरनमस्कृते ॥ २७ ॥ त्वंविद्यात्वंमहामाया
विष्णोर्लोकैकपालिनः ॥ स्वशक्त्यासृजसीदंत्वंपालयस्यपिमोहिनि ॥ २८ ॥ त्वत्तःसर्वेसुराःप्राप्यसिद्धिंसुखमयंतिवै ॥ मांपालयकृपानाथेवंदितेभक्त
वल्लभे ॥ २९ ॥ रक्षमांसेवकंमातस्त्वदीयचरणारणम् ॥ कुरुमेवांछितांसिद्धिंमहापुरुषपूर्वजे ॥ ३० ॥ सुमतिरुवाच[३] ॥ एवंतुष्टाजगन्मातावृणीष्ववर
मुत्तमम् ॥ उवाचभक्तंसुमदंतपसाकृशदेहिनम् ॥ ३१ ॥ इत्येतद्वाक्यमाकर्ण्यप्रहृष्टःसुमदोनृपः ॥ वव्रेनिजंहृतंराज्यंहतदुर्जनकंटकम् ॥ ३२ ॥

१ मोघमारंभमात्मनः इ० पा० । २ लोकैकपावनी--इ० पा० । ३ शेष उवाच--इ० पा० ।

महेशीचरणद्वंद्वेभक्तिमव्यभिचारिणीम् ॥ प्रांतेमुक्तितुसंसारवारिधेस्तारिणींपुनः ॥ ३३ ॥ ॥ कामाक्षोवाच ॥ ॥ राज्यंप्राप्नु
हिसुमदसर्वत्रहतकंटकम् ॥ महिलारत्नसंजुष्टपादपद्मद्वयोभव ॥ ३४ ॥ तववैरिपराभूतिर्माभूयात्सुमदाभिध ॥ यदातुरावणंहत्वारघु
नाथोमहायशाः ॥ ३५ ॥ करिष्यत्यश्वमेधंहिसर्वसंभारशोभितम् ॥ तस्यभ्रातामहावीरःशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ ३६ ॥ पालयन्हयमायास्यत्य
त्रवीरादिभिर्वृतः ॥ तस्मैसर्वंसमर्प्यत्वंराज्यमृद्धंधनादिकम् ॥ ३७ ॥ पालयिष्यसियोधैःस्वैर्धनुर्धारिभिरुद्भटैः ॥ ततःपृथिव्यांसर्वत्रभ्रमिष्यसिमहा
मते ॥ ३८ ॥ ततोरामंनमस्कृत्यब्रह्मेंद्रेशादिसेवितम् ॥ मुक्तिंप्राप्स्यसिदुष्प्रापांयोगिभिर्यमसाधनैः ॥ ३९ ॥ तावत्कालमिहस्थोस्यैयावद्रामहया
गमः ॥ पश्चात्त्वांतुसमुद्धृत्यगंतास्मिपरमंपदम् ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवीसुरासुरनमस्कृता ॥ सुमदोप्यहिच्छत्रायांशत्रून्हत्वानृपोभवत् ॥ ४१ ॥
एपराजासमर्थोपिवलवाहनसंयुतः ॥ नग्रहीष्यतितेवाहंमहामायासुशिक्षितः ॥ ४२ ॥ श्रुत्वाप्राप्तंपुरीपार्श्वेहयमेधहयोत्तमम् ॥ त्वांचसर्वैर्महाराजैःसे
वितांघ्रिमहामतिम् ॥ ४३ ॥ सर्वदास्यतिसर्वज्ञराजासुमदनामधृक् ॥ अधुनातन्महाराजरामचंद्रप्रतापतः ॥ ४४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवृत्तंस
माकर्ण्यसुमदस्यमहायशाः ॥ साधुसाध्वितिचोवाचजहर्षमतिमान्बली ॥ ४५ ॥ अहिच्छत्रापतिःसर्वैःस्वगणैःपरिवारितः ॥ सभायांसुखमास्तेयोवहुराज
न्यसेवितः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणावेदविदुषोवैश्याधनसमृद्धयः ॥ राजानंपर्युपासंतेसुमदंशोभयान्वितम् ॥ ४७ ॥ वेदविद्याविनोदेनन्यायिनोब्राह्मणवराः ॥
आशीर्वदंतितंभूपंसर्वलोकैकरक्षकम् ॥ ४८ ॥ एतस्मिन्समयेकश्चिदागत्यनृपतिंजगौ ॥ स्वामिन्नजानेकस्यास्तिहयःपत्रधरोंतिके ॥ ४९ ॥ तच्छ्रुत्वासे
वकंश्रेष्ठंप्रेषयामाससत्वरः ॥ जानीहिकस्यराज्ञोयमश्वोममपुरांतिके ॥ ५० ॥ गत्वाथसेवकस्तत्रज्ञात्वावृत्तांतमादितः ॥ निवेदयामासनृपंमहाराजन्यसे
वितम् ॥ ५१ ॥ सश्रुत्वारघुनाथस्यहयंनित्यमनुस्मरन् ॥ आज्ञापयामासजनंसर्वराजाविशारदः ॥ ५२ ॥ लोकामदीयाःसर्वेयेधनधान्यसमाकुलाः ॥
तोरणादीनिगेहेषुमंगलानिसृजंत्विह ॥ ५३ ॥ कन्याःसहस्रशोरम्याःसर्वाभरणभूषिताः ॥ गजोपरिसमारूढायांतुशत्रुघ्नसंमुखम् ॥ ५४ ॥ इत्यादिसर्व
माज्ञाप्यययौराजास्वयंततः ॥ पुत्रपौत्रमहिष्यादिपरिवारसमावृतः ॥ ५५ ॥ शत्रुघ्नःसुमहामात्यैःसुभटैःपुष्कलादिभिः ॥ संयुतोभूपतिंवीरंददर्शसुमदा
भिधम् ॥ ५६ ॥ हस्तिभिःसादिसंयुक्तैःपत्तिभिःपरतापनैः ॥ वाजिभिर्भूपितैर्वीरैःसंयुतंवीरशोभितम् ॥ ५७ ॥ अथागत्यमहाराजःशत्रुघ्नंनतवान्मुदा ॥
धन्योस्मिकृतकृत्योस्मिसत्कृतंचकृतंवपुः ॥ ५८ ॥ इदंराज्यंगृहाणाशुमहाराजोपशोभितम् ॥ महामाणिक्यमुक्तादिमहाधनसुपूरितम् ॥ ५९ ॥ स्वामिं

१ वैरिभ्यः पराभवः इत्यर्थः । २ स्थाता--इ० पा० । ३ सुभटैः इ०पा० ।

श्चिरंप्रतीक्षेऽहंहयस्यागमनंप्रति ॥ कामाक्षाकथितंपूर्वंजातंसंप्रतितत्तथा ॥ ६० ॥ विलोकयपुरंमह्यंकृतार्थान्कुरुमानवान् ॥ पावयास्मत्कुलंसर्वंरामानु
जमहीपते ॥ ६१ ॥ इत्युक्त्वारोहयामासकुंजरंचंद्रसुप्रभम् ॥ पुष्कलंचमहावीरंतथास्वयमथारुहत् ॥ ६२ ॥ भेरीपणवतूर्याणांवीणादीनांस्वनस्तदा ॥
व्याप्नोतिस्ममहाराजसुमदेनप्रणोदितः ॥ ६३ ॥ कन्याःसमागत्यमहानरेंद्रंशत्रुघ्नमिंद्रादिकसेवितांघ्रिम् ॥ करिस्थितामौक्तिकवृंदसंघैर्वर्धापयामासुरिनप्र
युक्ताः ॥ ६४ ॥ शनैःशनैःसमागत्यपुरीमध्येजनैर्मुदा ॥ वर्धापितोगृहंप्रापतोरणादिकभूषितम् ॥ ६५ ॥ हयरत्नेनसंयुक्तस्तथावीरैःसुशोभितः ॥ राज्ञापु
रस्कृतोराजाशत्रुघ्नःप्रापमंदिरम् ॥ ६६ ॥ अर्घादिभिःपूजयित्वारघुनाथानुजंतदा ॥ सर्वंसमर्पयामासरामचंद्रायधीमते ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशत्रुघ्नाहिच्छत्रापुरीप्रवेशोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥छ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथस्वागतसंतुष्टंशत्रुघ्नं
प्राहभूमिपः ॥ रघुनाथकथांश्रेष्ठांशुश्रूषुःपुरुषर्षभः ॥ १ ॥ ॥ सुमदउवाच ॥ ॥ कच्चिदास्तेसुखंरामःसर्वलोकशिरोमणिः ॥ भक्तरक्षावतारोयंममानुग्रहका
रकः ॥ २ ॥ धन्यालोकाइमेपुर्यारघुनाथमुखांबुजम् ॥ येपिबंत्यनिशंचाक्षिपुटकैःपरिमोदिताः ॥ ३ ॥ अर्थजातं[1]मदीयंचनितरांपुरुषर्षभ ॥ कृतार्थंकु
लभूम्यादिवस्तुजातंमहामते ॥ ४ ॥ कामाक्षयाप्रसादोमेकृतःपूर्वंदयार्द्रया ॥ रघुनाथमुखांभोजंद्रक्ष्येयसकुटुंबकः ॥ ५ ॥ इत्युक्तवतिवीरेतुसुमदेपार्थि
वोत्तमे ॥ सर्वंतत्कथयामासरघुनाथगुणोदयम् ॥ ६ ॥ त्रिरात्रंतत्रसंस्थित्यरघुनाथानुजःपरम् ॥ गंतुंचकारधिषणांराज्ञासहमहामतिः ॥ ७ ॥ तज्ज्ञा
त्वासुमदःशीघ्रंपुत्रंराज्येभ्यषेचयत् ॥ शत्रुघ्नेनमहाराज्ञापुष्कलेनानुमोदितः ॥ ८ ॥ वासांसिबहुरत्नानिधनानिविविधानिच ॥ शत्रुघ्नसेवकेभ्योसौप्रादात्त
त्रमहामतिः ॥ ९ ॥ ततोगमनमारेभेमंत्रिभिर्बहुवित्तमैः ॥ पत्तिभिर्वाजिभिर्नागैःसदश्वैरथकोटिभिः ॥ १० ॥ शत्रुघ्नःसहितस्तेनसुमदेनधनुर्भृता ॥
जगाममार्गेविहसन्रघुनाथप्रतापभृत् ॥ ११ ॥ पयोष्णीतीरमासाद्यजगामसहयोत्तमः ॥ पृष्ठतोनुययुःसर्वेयोधावैहयरक्षिणः[2] ॥ १२ ॥ आश्रमान्विविधा
न्पश्यन्नृषीणांसुतपोभृताम् ॥ तत्रतत्रविशृण्वानोरघुनाथगुणोदयम् ॥ १३ ॥ एषधीमान्हरिर्यातिहरिणापरिरक्षितः ॥ हरिभिर्हरिभक्तैश्चहरिवर्यानुगैर्मु
हुः ॥ १४ ॥ इतिशृण्वञ्छुभावाचोमुनीनांपरितःप्रभुः ॥ तुतोषभक्त्युत्कलितचित्तवृत्तिभृतांमहान् ॥ १५ ॥ ददर्शचाश्रमंशुद्धं[3]जनजंतुसमाकुलम् ॥
वेदध्वनिहताशेषामंगलंशृण्वतांनृणाम् ॥ १६ ॥ अग्निहोत्रहविर्धूमपवित्रितनभोखिलम् ॥ मुनिवर्यकृतानेकयागयूपसुशोभितम् ॥ १७ ॥ यत्रगावस्तुह
रिणापाल्यंतेपालनोचिताः ॥ मूषकानखनंत्यस्मिन्बिडालस्यभयाद्बिलम् ॥ १८ ॥ मयूरैर्नकुलैःसार्द्धंक्रीडंतिफणिनोनिशम् ॥ गजैःसिंहैर्नित्यमत्रस्थी

१ अक्षिजातम्—इ० पा० । २ वैरिप्रहारिणः—इ० पा० । ३ द्विजजंतुसमाकुलम्—इ० पा० ।

यतेमित्रतांगतैः ॥ १९ ॥ एणास्तत्रत्यनीवारभक्षणेषुकृतादराः ॥ नभयंकुर्वतेकालाद्रक्षितामुनिवृंदकैः ॥ २० ॥ गावःकुंभसमोधस्कानंदिनीसमविग्र
हाः ॥ कुर्वंतिचरणोत्थेनरजसेलांपवित्रिताम् ॥ २१ ॥ मुनिवर्याःसमित्पाणिपद्मैर्धर्मक्रियोचिताम् ॥ दृष्ट्वापप्रच्छसुमतिंसर्वज्ञंराममंत्रिणम् ॥ २२ ॥
॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ सुमतेकस्यसंस्थानंमुनेर्भातिपुरोगतम् ॥ निर्वैरिजंतुसंसेव्यंमुनिवृंदसमाकुलम् ॥ २३ ॥ श्रोष्यामिमुनिवार्तांचविदधामिप
वित्रताम् ॥ निजंवपुस्तदीयाभिर्वार्ताभिर्वर्णनादिभिः ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंशत्रुघ्नस्यमहात्मनः ॥ कथयामाससचिवोरघुनाथस्यधीमतः ॥ २५॥
॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ च्यवनस्याश्रमंविद्धिमहातापसशोभितम् ॥ निर्वैरिजंतुसंकीर्णंमुनिपत्नीभिरावृतम् ॥ २६ ॥ योऽसौमहामुनिःस्वर्गवैद्ययोर्भा
गमादधात् ॥ स्वायंभुवमहायज्ञेशक्रमानविभेदनः ॥ २७ ॥ महामुनेःप्रभावोयंनकेनापिसमाप्यते ॥ तपोबलसमृद्धस्यवेदमूर्तिधरस्यह ॥ २८ ॥
श्रुत्वारामानुजोवार्तांच्यवनस्यमहामुनेः ॥ सर्वंपप्रच्छसुमतिंशक्रमानादिभंजनम् ॥ २९ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ कदासौदस्रयोर्भागंचकारसुरपंक्तिषु ॥
किंकृतंदेवराजेनस्वायंभुवमहामखे ॥ ३० ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ ब्रह्मवंशेऽतिविख्यातोमुनिर्भृगुरितिश्रुतः ॥ कदाचिद्गतवान्सायंसमिदाह
रणंप्रति ॥ ३१ ॥ तदामखविनाशायदमनोराक्षसोबली ॥ आगत्योच्चैर्जगादेदंमहाभयकरंवचः ॥ ३२ ॥ कुत्रास्तिमुनिबंधुःसकुत्रतन्महिलानघा ॥ पुनःपुनरु
वाचेदंवचोरोपसमाकुलः ॥ ३३ ॥ तदाहुतवहोज्ञात्वाराक्षसाद्भयमागतम् ॥ दर्शयामासतज्जायामंतर्वत्नीमनिंदिताम् ॥ ३४ ॥ जहारराक्षसस्तांतुरुदंतींकुररी
मिव ॥ भृगोरक्षपतेरक्षरक्षनाथतपोनिधे ॥ ३५ ॥ एवंवदंतीमार्तांतांगृहीत्वानिरगाद्बहिः ॥ [१]दुष्टोवाक्यप्रहारेणबोधयन्सभृगोःसतीम् ॥ ३६ ॥ ततोमहाभयत्रस्तोगर्भ
श्चोदरमध्यतः ॥ पपातप्रज्वलन्नेत्रोवैश्वानरइवांगजः ॥ ३७ ॥ तेनोक्तंमात्र जाशुत्वंभस्मीभवसुदुर्मते ॥ नहिसाध्वीपरामर्शंकृत्वाश्रेयोऽधियास्यसि ॥ ३८ ॥
इत्युक्तःसपपाताशुभस्मीभूतकलेवरः ॥ मातातदार्भकंनीत्वाजगामाश्रमसुन्मनाः ॥ ३९ ॥ भृगुर्वह्निकृतंसर्वंज्ञात्वाकोपसमाकुलः ॥ शशापसर्वभक्षस्त्वं
भवदुष्टारिसूचक ॥ ४० ॥ तदाशप्तोतिदुःखार्तोजग्राहांघ्र्याशुशुक्षणिः ॥ कुरुमेनुग्रहंस्वामिन्कृपार्णवमहामते ॥ ४१ ॥ मयानृतंवचोभीत्याकथितंनगु
रुद्रुहा ॥ तस्मान्ममोपरिकृपांकुरुधर्मशिरोमणे ॥ ४२ ॥ तदानुग्रहमाधाच्चसर्वभक्षोभवाञ्छुचिः ॥ इत्युक्तवान्हुतभुजंदयार्द्रोमुनितापसः ॥ ४३ ॥
गर्भाच्च्युतस्यपुत्रस्यजातकर्मादिकंशुचिः ॥ चकारविधिवद्विप्रोदर्भपाणिःसुमंगलः ॥ ४४ ॥ च्यवनाच्च्यवनंप्राहुःपुत्रंसर्वेतपस्विनः ॥ शनैःशनैःसववृ
धेशुक्लेप्रतिपदिंदुवत् ॥ ४५ ॥ सजगामतपःकर्तुरेवांलोकैकपावनीम् ॥ शिष्यैःपरिवृतःसर्वैस्तपोबलसमन्वितैः ॥ ४६ ॥ गत्वातत्रतपस्तेपेवर्षाणामयुतं

१ दुष्टवाक्यप्रवादेन भर्त्सयंस्तापसः सतीम् ॥-इ० पा० ।

महान् ॥ अंसयोःकिंशुकौजातौवल्मीकोपरिशोभितौ ॥ ४७ ॥ मृगाआगत्यतस्यांगेकंडूंविदधुरुत्सुकाः॥ नकिंचित्सहिजानातिदुर्वारतपसावृतः॥ ४८॥
कदाचिन्मनुरुद्युक्तस्तीर्थयात्रांप्रतिप्रभुः ॥ सकुटुंबोययौरेवांमहाबलसमावृतः ॥ ४९ ॥ तत्रस्नात्वामहानद्यांसंतर्प्यपितृदेवताः ॥ दानानिब्राह्मणेभ्यश्च
प्रादाद्विष्णुप्रतुष्टये ॥ ५० ॥ तत्कन्याविचरंतीसावनमध्येइतस्ततः ॥ सखीभिःसहितारम्यातप्तहाटकभूपणा ॥ ५१ ॥ तत्रदृष्ट्वाथवल्मीकंमहातरुसुशो
भितम् ॥ निमेषोन्मेषरहितंतेजःकिंचिददर्शसा ॥ ५२ ॥ गत्वातत्रशलाकाभिरतुदद्रुधिरंस्रवत् ॥ दृष्ट्वाराज्ञोंगजाखेदंप्राप्तवत्यतिदुःखिता ॥ ५३ ॥
नजनन्यैतथापित्रेशशंसाघेनविप्लुता ॥ स्वयमेवात्मनात्मानंसाशुशोचभयातुरा ॥ ५४ ॥ तदाभूश्चलिताराजन्दिवश्चोल्कापपातह ॥ धूम्रादिशोभव
न्सर्वाःसूर्यश्चपरिवेषितः ॥ ५५ ॥ तदाराज्ञोहयानष्टाहस्तिनोबहवोमृताः ॥ धनंनष्टंरत्नयुतंकलहोभून्मिथस्तदा ॥ ५६ ॥ तदालोक्यनृपोभीतः
किंचिदुद्विग्नमानसः ॥ जनानपृच्छत्केनापिमुनयेत्वपराधितम् ॥ ५७ ॥ पारंपर्येणतज्ज्ञात्वास्वपुत्र्याःपरिचेष्टितम् ॥ ययौसुदुःखितस्तत्रसमृद्धबलवा
हनः ॥ ५८ ॥ तंवैतपोनिधिंवीक्ष्यमहतातपसायुतम् ॥ स्तुत्वाप्रसादयामासमुनिवर्यदयांकुरु ॥५९॥ तस्मैतुष्टोजगादायंमुनिवर्योमहातपाः ॥ तवात्मजाकृ
तंसर्वमुत्पाताद्यमवेहितत् ॥६०॥ तवपुत्र्यामहाराजचक्षुर्विस्फोटनंकृतम् ॥ बहुसुस्रावरुधिरंजानतीत्वामुवाचन ॥ ६१ ॥ तस्मादियंमहाभूपमह्यंदेयायथा
विधि ॥ ततश्चोत्पातशमनंभविष्यतिनसंशयः ॥ ६२ ॥ तच्छुत्वादुःखितोराजाप्रज्ञाचक्षुपआत्मजाम् ॥ ददौकुलवयोरूपशीललक्षणसंयुताम् ॥ ६३ ॥
दत्तायदानृपेणेयंकन्याकमललोचना ॥ तदोत्पाताःशमंयाताःसर्वेमुनिरुपोद्गताः ॥ ६४ ॥ राजादत्त्वात्मजांतस्मैमुनयेतपसांनिधे ॥ प्रापस्वांनगरींभूयोदुः
खितोयंदयायुतः ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेच्यवनोपाख्यानंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥
॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ अथर्षिःस्वाश्रमंगत्वामानव्यासहभार्यया ॥ मुदंप्रापहताशेषपातकोयोगयुक्तया ॥१॥ सामानवीतंवरमात्मनःपतिंनेत्रेणहीनंजरसाग
तौजसम् ॥ सिपेवएनंहरिमेधसोत्तमंनिजेष्टदात्रींकुलदेवतांयथा ॥२॥ शुश्रूपतीस्वंपतिमिंगितज्ञामहानुभावंतपसांनिधिंप्रियम् ॥ परांमुदंप्रापसतीमनोहरा
शचीयथाशक्रनिषेवणोद्यता ॥ ३ ॥ चरणौसेवतेतन्वीसर्वलक्षणलक्षिता॥राजपुत्रीसुंदरांगीफलमूलोदकाशना॥४॥ नित्यंतद्वाक्यकरणेतत्परापूजनेरता॥
कालक्षेपंप्रकुरुतेसर्वभूतहितेरता ॥५॥ विसृज्यकामंदंभंचद्वेषंलोभमघंमदम् ॥ अप्रमत्तोद्यतानित्यंच्यवनंसमतोषयत् ॥ ६ ॥ एवंतस्यप्रकुर्वाणासेवांवा
कायकर्मभिः ॥ सहस्राब्दंमहाराजसाचकामंमनस्यधात् ॥ ७ ॥ कदाचिद्देवभिषजावागतावाश्रमेमुनेः ॥ स्वागतेनसुसंभाव्यतयोःपूजांचकारसा ॥ ८ ॥ ॥ १५ ॥
शर्यातिकन्याकृतपूजनार्घपाद्यादिनातोषितचित्तवृत्ती ॥ तावूचतुःस्नेहवशेनसुंदरौवरंवृणीष्वेतिमनोहरांगीम् ॥ ९ ॥ तुष्टौतौवीक्ष्यभिषजौदेवानांवरया

१ भयं मदम्-इ०पा० ।

चने ॥ मतिंचकारनृपतेःपुत्रीमतिमतांवरा ॥ १० ॥ पत्यभिप्रायमालक्ष्यवाचमूचेनृपात्मजा ॥ दत्तंमेचक्षुषीपत्युर्यदितुष्टौयुवांसुरौ ॥ ११ ॥ इत्ये
तद्वचनंश्रुत्वासुकन्यायामनोहरम् ॥ सतीत्वंचविलोक्येदमूचतुर्भिषजांवरौ ॥ १२ ॥ त्वत्पतिर्यदिदेवानांभागंयज्ञेदधात्यसौ ॥ आवयोरधुनाकुर्वेश्चक्षु
षोःस्फुटदर्शनम् ॥ १३ ॥ च्यवनोप्योमितिप्राहभागदानेवरौजसोः ॥ तदाहृष्टावश्विनौतमूचतुस्तपतांवरम् ॥ १४॥ निमज्जतांभवानस्मिन्ह्रदोसि
द्धविनिर्मिते ॥ इत्युक्तोजरयाग्रस्तदेहोधमनिसंततः ॥ १५ ॥ ह्रदंप्रवेशितोश्विभ्यांस्वयंचामज्जतांह्रदे ॥ पुरुषास्त्रयउत्तस्थुरपीच्यावनिताप्रियाः॥१६॥
रुक्मस्रजःकुंडलिनस्तुल्यरूपाःसुवाससः ॥ तान्निरीक्ष्यवरारोहासुरूपान्सूर्यवर्चसः ॥ १७ ॥ अजानतीपतिंसाध्वीह्यश्विनौशरणंययौ ॥ दर्शयित्वापतिं
तस्यैपातिव्रत्येनतोपितौ ॥ १८ ॥ ऋषिमामंत्र्यययतुर्विमानेनात्रिविष्टपम् ॥ यक्ष्यमाणेक्रतौस्वीयभागकार्याशयायुतौ ॥ १९ ॥ कालेनभूयसाक्षामां
कर्शितांव्रतचर्यया ॥ प्रेमगद्गदयावाचापीडितःकृपयाब्रवीत् ॥ २० ॥ तुष्टोऽहमद्यतवभामिनि[1]मानदायाःशुश्रूषयापरमयाहृदिचैकभक्त्या ॥ योदेहिना
मयमतीवसुहृत्स्वदेहोनावेक्षितःसमुचितःक्षपितुंमदर्थे ॥ २१ ॥ येमेस्वधर्मनिरतस्यतपःसमाधिविद्यात्मयोगविजिताभगवत्प्रसादाः ॥ तानेवतेमदनु
सेवनयाऽविरुद्धान्दृष्टिंप्रपश्यवितराम्यभयानशोकान् ॥ २२ ॥ अन्येपुनर्भगवतोभ्रुवउद्विजृंभविस्रंसितार्थरचनाःकिमुरुक्रमस्य ॥ सिद्धासिभुंक्ष्वविभ
वान्निजधर्मदोहान्दिव्यान्नरैर्दुरधिगान्नृपविक्रियाभिः ॥ २३ ॥ एवंब्रुवाणमबलाखिलयोगमायाविद्याविचक्षणमवेक्ष्यगताधिरासीत् ॥ संप्रश्रयप्रणयविह्वल
यागिरेषद्व्रीडाविलोकविलसद्धसिताननाह ॥ २४ ॥ ॥सुकन्योवाच ॥ ॥ राद्धंवताद्विजवृषैतदमोघयोगमायाधिपेत्वयिविभोतदवैमिभर्तः ॥
यस्तेभ्यधायिसमयःसकृदंगसंगोभूयाद्गरीयसिगुणःप्रसवःसतीनाम् ॥ २५ ॥ तत्रेतिकृत्यमुपशिक्ष्ययथोपदेशंयेनैषकर्शिततमोतिरिरंसयात्मा ॥ सिध्ये
ततेकृतमनोभवधर्षितायादीनस्तदीशभवनंसदृशंविचक्ष्व ॥ २६ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ प्रियायाःप्रियमन्विच्छंश्च्यवनोयोगमास्थितः ॥ विमानं
कामगंराजंस्तर्ह्येवाविरचीकरत् ॥२७॥ सर्वकामदुघंरम्यंसर्वरत्नसमन्वितम् ॥ सर्वार्थोपचयोदर्कं[2]मणिस्तंभैरुपस्कृतम् ॥२८॥ दिव्योपस्तरणोपेतंसर्वका
लसुखावहम् ॥ पट्टिकाभिःपताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् ॥२९॥ स्रग्भिर्विचित्रमालाभिर्मंजुसिंजत्षडंघ्रिभिः ॥ दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रैर्विराजितम् ॥
॥३०॥ उपर्युपरिविन्यस्तनिलयेषुपृथक्पृथक् ॥ कृतैःकशिपुभिःकांतंपर्यंकव्यजनादिभिः॥३१॥ तत्रतत्रविनिक्षिप्तनानाशिल्पोपशोभितम् ॥ महामरक
तस्थलयाजुष्टंविद्रुमवेदिभिः ॥३२॥ द्वाःसुविद्रुमदेहल्याभातंवज्रकपाटकम् ॥ शिखरेष्विंद्रनीलेषुहेमकुंभैरधिश्रितम् ॥ ३३ ॥ चक्षुष्मत्पद्मरागाग्र्यैर्वज्रभि

१ मानिनि–इ० पा० । २ सर्वर्द्ध्युपचयोदर्कम्–इ० पा० ।

४

त्तिषुनिर्मितैः ॥ जुष्टंविचित्रवैतानैर्मुक्ताहारावलंबितैः ॥ ३४ ॥ हंसपारावतव्रातैस्तत्रतत्रनिकूजितम् ॥ कृत्रिमान्मन्यमानैस्तानधिरुह्याधिरुह्यच ॥ ३५ ॥
विहारस्थानविश्रामसंवेशप्रांगणाजिरैः ॥ यथोपजोषंरचितैर्विस्मापनमिवात्मनः ॥ ३६ ॥ एवंगृहंप्रपश्यंतींनातिप्रीतेनचेतसा ॥ सर्वभूताशयाभिज्ञः
स्वयंप्रोवाचतांप्रति ॥ ३७ ॥ निमज्ज्यास्मिन्ह्रदेभीरुविमानमिदमारुह ॥ सुभ्रूर्भर्तुःसमादायवचःकुवलयेक्षणा ॥ ३८ ॥ सरजोविभ्रतीवासोवेणी
भूतांश्चमूर्द्धजान् ॥ अंगंचमलपंकेनसंछन्नंशबलस्तनम् ॥ ३९ ॥ आविवेशसरस्तत्रमुदाशिवजलाशयम् ॥ सांतःसरसिवेश्मस्थाःशतानिदशक
न्यकाः ॥ ४० ॥ सर्वाःकिशोरवयसोददर्शोत्पलगंधयः ॥ तांदृष्ट्वाशीघ्रमुत्थायप्रोचुःप्रांजलयःस्त्रियः ॥ ४१ ॥ वयंकर्मकरीस्तुभ्यंशाधिनःकरवाम
किम् ॥ स्नानेनतामहार्हेणस्नापयित्वामनस्विनीम् ॥ ४२ ॥ दुकूलेनिर्मलेनूत्नेददुरस्यैचमानद ॥ भूषणानिपराध्यानिवरीयांसिद्युमंतिच ॥ ४३ ॥ अ
न्नंसर्वगुणोपेतंपानंचैवामृतासवम् ॥ अथादर्शेस्वमात्मानंस्रग्विणंविरजोंबरम् ॥ ४४ ॥ ताभिःकृतस्वस्त्ययनंकन्याभिर्बहुमानितम् ॥ हारेणचमहार्हे
णरुचकेनचभूषितम् ॥ ४५ ॥ निष्कग्रीवंवलयिनंक्वणत्कांचननूपुरम् ॥ श्रोण्योरध्यस्तयाकांच्याकांचन्याबहुरत्नया ॥ ४६ ॥ सुभ्रुवासुदताशुक्ल
स्निग्धापांगेनचक्षुषा ॥ पद्मकोशस्पृधानीलैरलकैश्चलसन्मुखम् ॥ ४७ ॥ यदासस्मारदयितमृषीणांवल्लभंपतिम् ॥ तत्रचास्तेसहस्त्रीभिर्यत्रास्तेसमुनीश्व
रः ॥ ४८ ॥ भर्तुःपुरस्तादात्मानंस्त्रीसहस्रवृतंतदा ॥ निशाम्यतद्योगगतिंसंशयंप्रत्यपद्यत ॥ ४९ ॥ सतांकृतमलस्नानांविभ्राजंतीमपूर्ववत् ॥ आत्म
नोबिभ्रतींरूपंसंवीतरुचिरस्तनीम् ॥ ५० ॥ विद्याधरीसहस्रेणसेव्यमानांसुवाससम् ॥ जातभावोविमानंतदारोहयदमित्रहन् ॥ ५१ ॥ तस्मिन्नलुप्त
महिमाप्रिययानुरक्तोविद्याधरीभिरुपचीर्णवपुर्विमाने ॥ बभ्राजउत्कचकुमुद्गणवानपीच्यस्ताराभिरावृतइवोडुपतिर्नभःस्थः ॥ ५२ ॥ तेनाष्टलोकपवि
हारकुलाचलेंद्रद्रोणीष्वनंगसखमारुतसौभगासु ॥ सिद्धैर्नुतोद्युधुनिपातशिवस्वनासुरेमेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ॥ ५३ ॥ वैश्रंभकेसुरवनेनंदनेपुष्प
भद्रके ॥ मानसेचैत्ररथ्येचसरेमेरामयारतः ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेच्यवनस्यतपोभोगवर्णनंनामपं
चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ एवंतयाक्रीडमानःसर्वत्रधरणीतले ॥ नाबुध्यतगतानब्दाञ्छतसंख्यापरीमितान् ॥ १ ॥ त
तोज्ञात्वाथतद्विप्रःस्वकालपरिवर्तिनीम् ॥ मनोरथैश्चसंपूर्णास्वस्याप्रियतमांवराम् ॥ २ ॥ न्यवर्तताश्रमंश्रेष्ठंपयोष्णीतीरसंस्थितम् ॥ निर्वैरजंतुजन
तासंकुलंमृगसेवितम् ॥ ३ ॥ तत्रावसत्ससुतपाःशिष्यैर्वेदसमन्वितैः ॥ सेवितांघ्रियुगोनित्यंततापपरमंतपः ॥ ४ ॥ कदाचिदथशर्यातिर्यष्टुमैच्छतदेवताः ॥ ॥ १६ ॥

१ कृत्रिमानि विमानानि त्वधिरुह्यावरुह्य च ॥ -इ० पा० ।

तदाच्यवनमानेतुंप्रेषयामाससेवकान् ॥ ५ ॥ तैराहूतोद्विजवरस्तत्रागच्छन्महातपाः ॥ सुकन्ययाधर्मपत्न्यास्वाचारपरिनिष्ठया ॥ ६ ॥ आगतंतंमुनिवरं
पत्न्यापुत्र्यामहायशाः ॥ ददर्शदुहितुःपार्श्वेपुरुषंसूर्यवर्चसम् ॥ ७ ॥ राजादुहितरंप्राहकृतपादाभिवंदनाम् ॥ आशिषोनप्रयुंजानोनातिप्रीतमनाइव ॥
॥ ८ ॥ चिकीर्षितंतेकिमिदंपतिस्त्वयाप्रलंभितोलोकनमस्कृतोमुनिः ॥ यात्वंजराग्रस्तमसंमतंपतिंविहायजारंभजसेमुमध्वगम् ॥ ९ ॥ कथंमतिस्ते
ऽवगतान्यथासतांकुलप्रसूतेःकुलदूषणंत्विदम् ॥ बिभर्षिजारंयदपत्रपाकुलंपितुःस्वभर्तुश्चनयस्यधस्तमाम् ॥ १० ॥ एवंब्रुवाणंपितरंस्मयमानाशुचिस्मि
ता ॥ उवाचताततजामाताततवैषभृगुनंदनः ॥११॥ शशंसापित्रेतत्सर्ववयोरूपाभिलंभनम् ॥ विस्मितःपरमप्रीतस्तनयांपरिषस्वजे ॥ १२ ॥ सोमेनायाजय
द्वीरंग्रहंसोमस्यचाग्रहीत् ॥ असोमपोरप्यश्विनोश्च्यवनःस्वेनतेजसा ॥ १३ ॥ ग्रहंतुग्राहयामासतपोबलसमन्वितः ॥ वज्रंगृहीत्वाशक्रस्तुहंतुंब्राह्मणसत्त
मम् ॥ १४ ॥ अपंक्तिपावनौदेवौकुर्वाणंपंक्तिगोचरौ ॥ शक्रंवज्रधरंदृष्ट्वामुनिःस्वहननोद्यतम् ॥ १५ ॥ हुंकारमकरोद्धीमान्स्तंभयामासतद्भुजम् ॥ इंद्रः
स्तब्धभुजस्तत्रदृष्टःसर्वैश्चमानवैः ॥ १६ ॥ कोपेनश्वसमानोहिर्यथामंत्रानियंत्रितः ॥ तुष्टावसमुनिंशक्रःस्तब्धबाहुस्तपोनिधिम् ॥ १७ ॥ आश्विभ्यांभा
गदानंचकुर्वतंनिर्भयांतरम् ॥ कथयामासभोःस्वामिन्दीयतामाश्विनोर्बलिः ॥ १८ ॥ मयानवार्यतेतातक्षमस्वाघंमहत्कृतम् ॥ इत्युक्तःसमुनिःकोपंजहौ
तूर्णंकृपानिधिः ॥ १९ ॥ इंद्रोमुक्तभुजोऽप्यासीत्तदानींपुरुषर्षभ ॥ एतद्वीक्ष्यजनाःसर्वेकौतुकाविष्टमानसाः ॥ २० ॥ शशंसुर्ब्राह्मणबलंतेतुदेवादिदुर्लभ
म् ॥ ततोराजाबहुधनंब्राह्मणेभ्योऽददन्महान् ॥ २१ ॥ चक्रेचावभृथस्नानंयागांतेशत्रुतापनः ॥ त्वयापृष्टंयदाचक्ष्वच्यवनस्यमहोदयम् ॥ २२ ॥ समया
कथितःसर्वस्तपोयोगसमन्वितः ॥ नमस्कृत्वातपोमूर्तिमिमंप्राप्यजयाशिषः ॥ २३ ॥ प्रेषयत्वंसपत्नीकंरामयज्ञेमनोरमे ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवं
तुकुर्वतोर्वार्ताहयःप्रापाश्रमंप्रति ॥ २४ ॥ विदधद्वायुवेगेनपृथ्वींखुरविलक्षिताम् ॥ दूर्वांकुरान्मुखाग्रेणचरंस्तत्रमहाश्रमे ॥ २५ ॥ मुनयोयावदादायदर्भा
न्स्नातुंगतानदीम् ॥ शत्रुघ्नःशत्रुसेनायास्तापनःशूरसंमतः ॥ २६ ॥ तावत्प्रापमुनेर्वासंच्यवनस्यातिशोभितम् ॥ गत्वातदाश्रमेवीरोददर्शच्यवनंमुनि
म् ॥ २७ ॥ सुकन्यायाःसमीपस्थंतपोमूर्तिमिवस्थितम् ॥ ववंदेचरणौतस्यस्वाभिधांसमुदाहरन् ॥ २८ ॥ शत्रुघ्नोहंरघुपतेर्भ्रातावाहस्यपालकः ॥२९॥
नमस्करोमियुष्मभ्यंमहापापोपशांतये ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यजगादमुनिसत्तमः॥३०॥शत्रुघ्नतवकल्याणंभूयान्नरवरर्षभ॥यज्ञंपालयमानस्यकीर्तिस्तेविपु
लाभवेत् ॥ ३१ ॥ चित्रंपश्यतभोविप्रारामोपिमखकारकः ॥ यन्नामस्मरणादीनिकुर्वंतिपापनाशनम् ॥ ३२ ॥ महापातकसंयुक्ताःपरदाररतानराः ॥

१ सह–इ०पा० ।

यन्नामस्मरणोद्युक्तामुक्तायांतिपरांगतिम् ॥ ३३ ॥ पादपद्मसमुत्थेनरेणुनाग्रावमूर्तिभृत् ॥ तत्क्षणाद्गौतमार्धांगीजातामोहनरूपधृक् ॥ ३४ ॥ मामकी
यस्यरूपस्यध्यानेनप्रेमनिर्भरा ॥ सर्वपातकराशिंसादग्ध्वाप्राप्तासुरूपताम् ॥ ३५ ॥ दैत्यायस्यमनोहारिरूपंप्रधनमण्डले ॥ पश्यंतःप्रापुरेतस्यरूपंवि
कृतिवर्जितम् ॥ ३६ ॥ योगिनोध्याननिष्ठायेयंध्यात्वायोगमास्थिताः ॥ संसारभयनिर्मुक्ताःप्रयाताःपरमंपदम् ॥ ३७ ॥ धन्योहमद्यरामस्यमुखंद्रक्ष्या
मिशोभनम् ॥ पयोदजलनेत्रांतंसुनसंसुभ्रुसून्नतम् ॥ ३८ ॥ साजिह्वारघुनाथस्यनामकीर्तनमादरात् ॥ करोतिविपरीतायाफणिनोरसनासमा ॥ ३९ ॥
अद्यप्राप्तंतपःपुण्यमद्यपूर्णामनोरथाः ॥ यद्द्रक्ष्येरामचंद्रस्यमुखंब्रह्मादिदुर्लभम् ॥ ४० ॥ तत्पादरेणुनास्वांगंपवित्रंविदधाम्यहम् ॥ विचित्रतरवार्ताभिः
पावयेरसनांस्वकाम् ॥ ४१ ॥ इत्यादिरामचरणस्मरणप्रवुद्धप्रेमव्रजप्रसृतगद्गदवागुदश्रुः ॥ श्रीरामचंद्ररघुपुंगवधर्ममूर्तभक्तानुकंपकसमुद्धरसंस्मृतेमा
म् ॥ ४२ ॥ जलपन्नश्रुकलापूर्णोमुनीनांपुरतस्तदा ॥ नाज्ञासीत्तत्रपारक्यंनिजध्यानेनसंस्थितः ॥ ४३ ॥ शत्रुघ्नस्तंमुनिंप्राहस्वामिन्नोमखस
त्तमः ॥ क्रियतांभवतापादरजसासुपवित्रितः ॥ ४४ ॥ महद्भाग्यंरघुपतेर्यद्युष्मन्मानसांतरे ॥ तिष्ठत्यसौमहावाहुःसर्वलोकसुपूजितः ॥ ४५ ॥ इत्यु
क्तःसपरीवारःसर्वाग्निपरिसंवृतः ॥ जगामच्यवनस्तत्रप्रमोदह्रदसंप्लुतः ॥ ४६ ॥ हनूमांस्तंपदायांतंरामभक्तमवेक्ष्यह ॥ शत्रुघ्नंनिजगादासौवचो
विनयसंयुतः ॥ ४७ ॥ स्वामिन्कथयसित्वंचेन्महापुरुषसुंदरम् ॥ रामभक्तंमुनिवरंनयामिस्वपुरीमहम् ॥ ४८ ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंकपिवीरस्यशत्रुहा॥
आदिदेशहनूमंतंगच्छप्रापयतंमुनिम् ॥ ४९ ॥ हनूमांस्तंमुनिंस्वीयेपृष्ठआरोप्यवेगवान् ॥ सकुटुंवंनिनायाशुवायुःखइवसर्वगः ॥ ५० ॥ आगतंतंमु
निंदृष्ट्वारामोमातिमतांवरः ॥ अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रेप्रीतःप्रणयविह्वलः ॥ ५१ ॥ धन्योऽस्मिमुनिवर्यस्यदर्शनेनतवाधुना ॥ पवित्रितोमखोमह्यंसर्वसंभारसं
भृतः ॥५२॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यच्यवनोमुनिसत्तमः ॥ उवाचप्रेमनिर्भिन्नपुलकांगोतिनिर्वृतः ॥ ५३ ॥ स्वामिन्ब्रह्मण्यदेवस्यतववाडवपूजनम् ॥ युक्तमेवम
हाराजधर्ममार्गप्ररक्षितुः ॥५४॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेच्यवनाश्रमेहयगमनोनामषोडशोऽध्यायः ॥१६॥छ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ शत्रुघ्नश्च्यवनस्याथदृष्ट्वाऽचिंत्यंतपोवलम् ॥ प्रशशंसतपोब्राह्मंसर्वलोकैकवंदितम् ॥ १ ॥ अहोपश्यतयोगस्यासिद्धिंब्राह्मणस
त्तमे ॥ यःक्षणादेवदुष्प्रापंतद्विमानमचीकरत् ॥ २ ॥ क्वभोगासिद्धिर्महतीमुनीनाममलात्मनाम् ॥ क्वतपोवलहीनानांभोगेच्छामनुजात्मनाम् ॥ ३ ॥
इतिस्वगतमाशंसञ्छत्रुघ्नश्च्यवनाश्रमे ॥ क्षणंस्थित्वाजलंपीत्वासुखसंभोगमाप्तवान् ॥४॥ हयस्तस्याःपयोष्ण्याख्यानद्याःपुण्यजलात्मनः ॥ पयःपीत्वा
ययौमार्गे¹वायुवेगगतिर्महान् ॥ ५ ॥ योधास्तन्निर्गमंदृष्ट्वापृष्ठतोनुययुस्तदा ॥ हस्तिभिःपत्तिभिःकेचिद्रथैःकेचनवाजिभिः ॥ ६ ॥ शत्रुघ्नोमात्यवर्येण

१ वायुवेगं पदं दधत् ।–इ०पा० ।

सुमत्याख्येनसंयुतः ॥ पृष्ठतोनुजगामाशुरथेनहयशोभिना ॥ ७ ॥ गच्छन्वाजीपुरंप्राप्तोविमलाख्यस्यभूपतेः ॥ रत्नातटाख्यंचजनैर्हृष्टपुष्टैःसमा
कुलम् ॥ ८ ॥ ससेवकादुपश्रुत्यरघुनाथहयोत्तमम् ॥ पुरोंतिकेहिसंप्राप्तंसर्वयोधसमन्वितम् ॥ ९ ॥ तदागजानांसप्तत्याचंद्रवर्णसमानया ॥ अश्वानाम
युतैःसार्धंरथानांकांचनत्विषाम् ॥ १० ॥ सहस्रेणचसंयुक्तःशत्रुघ्नंप्रतिजग्मिवान् ॥ शत्रुघ्नंसनमस्कृत्यसर्वान्प्राप्तान्महारथान् ॥ ११ ॥ वसुकोशंधनं
सर्वराज्यंतस्मैनिवेद्यच ॥ किंकरोमीतिराजातंजगादपुरतःस्थितः ॥ १२ ॥ राजापितंस्वीयपदेप्रणम्रंदोर्भ्यांदृढंसंपरिषस्वजेमहान् ॥ जगामसाकंतनये
स्वराज्यंनिक्षिप्यसर्वैर्बहुधान्विभिर्वृतः ॥ १३ ॥ रामचंद्राभिधांश्रुत्वासर्वश्रुतिमनोहराम् ॥ सर्वैप्रणम्यतंवाहंददुर्वसुमहाधनम् ॥ १४ ॥ राजानंपूजयित्वा
तुशत्रुघ्नःपरयामुदा ॥ सेनयासहितोऽगच्छद्वाजिनःपृष्ठतस्तदा ॥ १५ ॥ एवंसगच्छंस्तन्मार्गेपर्वताग्र्यंददर्शह ॥ स्फाटिकैःकानकैरौप्यैराजितंप्रस्थरा
जिभिः ॥ १६ ॥ जलनिर्झरसंह्रादंनानाधातुकभूतलम् ॥ गैरिकादिकसद्धातुलाक्षारंगविराजितम् ॥ १७ ॥ यत्रसिद्धांगनाःसिद्धैःसंक्रीडंत्यकुतोभयाः ॥
गंधर्वाप्सरसोनागायत्रक्रीडंतिलीलया ॥ १८ ॥ गंगातरंगसंस्पर्शशीतवायुनिषेवितम् ॥ वीणारणद्धंसशुकक्वणसुंदरशोभितम् ॥ १९ ॥ पर्वतंवीक्ष्य
शत्रुघ्नउवाचसुमतिंत्विदम् ॥ तद्दर्शनसमुद्भूतविस्मयाविष्टमानसः ॥ २० ॥ कोऽयंमहागिरिवरोविस्मापयतिमेमनः ॥ महारजतसत्प्रस्थोमार्गेराजतिमे
ऽद्भुतः ॥ २१ ॥ अत्रकिंदेवतावासोदेवानांक्रीडनस्थलम् ॥ यदेतन्मनसःक्षोभंकरोतिश्रीसमुच्चयैः ॥ २२ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यजगादसुमतिस्तदा ॥
वक्ष्यमाणगुणागाररामचंद्रपदाब्जधीः ॥ २३ ॥ नीलोयंपर्वतोराजन्पुरतोभातिभूमिप ॥ मनोहरैर्महाशृङ्गैःस्फाटिकाग्रैःसमंततः ॥ २४ ॥
एनंपश्यंतिनोपापाःपरदाररतानराः ॥ विष्णोर्गुणगणान्येवैनमन्यंतेनराधमाः ॥ २५ ॥ श्रुतिस्मृतिसमुत्थंयेधर्मंसद्भिःसुसाधितम् ॥ नमन्यं
तेस्वबुद्धिस्थहेतुवादविचारणाः ॥ २६ ॥ नीलीविक्रयकर्तारोलाक्षाविक्रयकारकाः ॥ योब्राह्मणोघृतादीनिविक्रीणातिसुरापकः ॥ २७ ॥ कन्यां
रूपेणसंपन्नांनदद्यात्कुलशीलिने ॥ विक्रीणातिद्रव्यलोभात्पितापापेनमोहितः ॥ २८ ॥ पत्नींदूषयतेयस्तुकुलशीलवतींनरः ॥ स्वयमेवात्तिमधुरंबंधु
भ्योनददातियः ॥ २९ ॥ भोजने[1]ब्राह्मणार्थेचपाकभेदंकरोतियः ॥ कृसरंपायसंवापिनार्थिनंदापयेत्कुधीः ॥ ३० ॥ अतिथीनवमन्यंतेसूर्ये[3]तापादितापिता
न ॥ अंतरिक्षभुजोयेचयेचविश्वासघातकाः ॥ ३१ ॥ नपश्यंतिमहाराजरघुनाथपराङ्मुखाः ॥ असौपुण्योगिरिवरःपुरुषोत्तमशोभितः ॥ ३२ ॥ पवित्र
यतिसर्वान्नोदर्शनेनमनोहरः ॥ अत्रतिष्ठतिदेवानांमुकुटैरर्चितांघ्रिकः ॥ ३३ ॥ पुण्यवद्भिर्दर्शनार्हःपुण्यदःपुरुषोत्तमः ॥ श्रुतयोनेतिनेतीतिब्रुवाणान

१ अमायां ब्राह्मणार्थे च इ०, मायांवा ब्राह्मणार्थे च इ० च पा० । २ निजार्थं पाचयेत्कुधीः–इ० पा० । ३ सूर्योद्वान्सुक्षुधार्दितान्–इ० पा० ।

विदंतियम् ॥ ३४ ॥ यत्पादरजइंद्रादिदेवैर्मृग्यंसुदुर्ल्लभम् ॥ वेदांतादिभिरन्यूनैर्वाक्यैर्विदंतियंबुधाः ॥ ३५ ॥ सोत्रश्रीमान्नीलशैलेवसतेपुरुपोत्तमः ॥
आरुह्यतंनमस्कृत्यसंपूज्यसुकृतादिना ॥ ३६ ॥ नैवेद्यंभक्षयित्वावैभूपभूयाच्चतुर्भुजः ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ ३७ ॥ तंशृणुष्वमहा
राजसर्वाश्चर्यसमन्वितम् ॥ रत्नग्रीवस्यनृपतेर्यद्वृत्तंसकुटुंविनः ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजादिकंप्राप्तंदेवदानवदुर्लभम् ॥ आसीत्कांचीमहाराजपुरीलोकेषुविश्रुता ॥
॥ ३९ ॥ महाजनपरीवारसमृद्धवलवाहना ॥ यस्यांवसंतिविप्राग्र्याःषट्कर्मनिरताभृशम् ॥ ४० ॥ सर्वभूतहितेयुक्तारामभक्तिषुलालसाः ॥ क्षत्रियारण
कर्तारःसंग्रामेप्यपलायिनः ॥ ४१ ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपराङ्मुखाः ॥ वैश्याःकुसीदकृष्यादिवाणिज्यशुभवृत्तयः ॥ ४२ ॥ कुर्वन्तिरघुनाथस्यपदा
म्भोजेरतिंसदा ॥ शूद्राब्राह्मणसेवाभिर्गतरात्रिदिनान्तराः ॥ ४३ ॥ कुर्वंतिकथनंरामरामेतिरसनाग्रतः ॥ प्राकृताःकेपिनोपापंकुर्वंतिमनसात्रवै ॥ ४४ ॥
दानंदयादमःसत्यंतत्रतिष्ठंतिनित्यशः ॥ वदतेनपरावाधंवाक्यंकोपिनरोऽनघः ॥ ४५ ॥ नपारक्येधनेलोभंकुर्वंतिनहिपातकम् ॥ एवंप्रजामहाराजरत्नग्री
वेणपाल्यते ॥ ४६ ॥ षष्ठांशंतत्रगृह्णातिनान्यंलोभविवर्जितः ॥ एवंपालयमानस्यप्रजाधर्मेणभूपतेः ॥ ४७ ॥ गतानिवहुवर्षाणिसर्वभोगविलासिनः ॥
विशालाक्षींमहाराजएकदाप्यूचिवानिदम् ॥ ४८ ॥ पतिव्रतांधर्मपत्नींपतिव्रतपरायणाम् ॥ पुत्राजाताविशालाक्षिप्रजारक्षाधुरंधराः ॥ ४९ ॥ परीवारो
महान्मह्यंवर्ततेविगतज्वरः ॥ हस्तिनोममशैलाभावाजिनःपवनोपमाः ॥ ५० ॥ रथाश्वसुहयैर्युक्तावर्ततेममनित्यशः ॥ महाविष्णुप्रसादेनकिंचिन्न्यू
नंममास्तिन ॥ ५१ ॥ एवंमनोरथस्त्वेकस्तिष्ठतेमानसेमम ॥ परंतीर्थंमयानाद्यकृतंपरमशोभने ॥ ५२ ॥ गर्भवासविरामायक्षमंगोविंदशोभितम् ॥
वृद्धोजातोस्म्यहंतावद्वलीपलितदेहवान् ॥ ५३ ॥ करिष्यामिमनोहारितीर्थसेवनमादृतः ॥ योनरोजन्मपर्यंतंस्वोदरस्यप्रपूरकः ॥ ५४ ॥ नकरोतिहरेः
पूजांसनरोगोवृपःस्मृतः ॥ तस्माद्गच्छामिभोभद्रेतीर्थयात्रांप्रतिप्रिये ॥ ५५ ॥ सकुटुंवःसुतेन्यस्यधुरंराज्यस्यनिर्भृताम् ॥ इतिव्यवस्यसंध्यायांह
रिंध्यायन्निशांतरे ॥ ५६ ॥ अद्राक्षीत्स्वप्नमप्येकंब्राह्मणंतापसंवरम् ॥ प्रातरुत्थायराजासौकृत्वासंध्यादिकाःक्रियाः ॥ ५७ ॥ सभांमंत्रिजनैःसार्द्धंसुखमासे
दिवान्महान् ॥ तावद्विप्रंददर्शाथतापसंकृशदेहिनम् ॥ ५८ ॥ जटावल्कलकौपीनधारिणंदंडपाणिनम् ॥ अनेकतीर्थसेवाभिःकृतपुण्यकलेवरम् ॥५९॥
राजातंवीक्ष्यशिरसाप्रणनाममहाभुजः ॥ अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रेप्रहृष्टात्मामहीपतिः ॥ ६० ॥ सुखोपविष्टंविश्रांतंपप्रच्छाविदितंद्विजम् ॥ स्वामिं
स्त्वदर्शनान्मेद्यगतंदेहस्यपातकम् ॥ ६१ ॥ महांतःकृपणान्पातुंयांतितद्गेहमादरात् ॥ तस्मात्कथयभोविप्रवृद्धस्यममसंप्रति ॥ ६२ ॥ कोदेवोगर्भना

१ नीलग्रीवस्य–इ० पा० । २ पर्वतोपमाः–इ० पा० ।

शायकिंतीर्थंचक्षमंभवेत् ॥ यूयंसर्वगताःश्रेष्ठाःसमाधिध्यानतत्पराः ॥ ६३ ॥ सर्वतीर्थावगाहेनकृतपुण्यात्मनोमलाः ॥ यथावच्छृण्वतेमह्यंश्रद्दधानायावि
स्तरात् ॥ ६४ ॥ कथयस्वप्रसादेनसर्वतीर्थविचक्षण ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥शृणुराजेंद्रवक्ष्यामियत्पृष्टंतीर्थसेवनम् ॥ ६५ ॥ कस्यदेवस्यकृपयाग
र्भनिर्वारणंभवेत् ॥ सेव्यःश्रीरामचंद्रोसौसंसारज्वरनाशकः ॥ ६६ ॥ पूज्यःसएवभगवान्पुरुषोत्तमसंज्ञकः ॥ नानापुर्योमयादृष्टाःसर्वपापक्षयंकराः ॥६७॥
अयोध्यासरयूस्तापीतथाद्वारंहरेःपरम् ॥ अवंतीविमलाकांचीरेवासागरगामिनी ॥ ६८ ॥ गोकर्णंहाटकाख्यंचहत्याकोटिविनाशनम् ॥ मल्लिकाख्योमहा
शैलोमोक्षदःपश्यतांनृणाम् ॥ ६९ ॥ यत्रांगेषुनृणांतोयंश्यामंवानिर्मलंभवेत ॥ पातकस्यापहारीदंमयादृष्टंतुतीर्थकम् ॥ ७० ॥ मयाद्वारवतीदृष्टासुरासुर
निषेविता ॥ गोमतीयत्रवहंतिसाक्षाद्ब्रह्मजलाशुभा ॥ ७१ ॥ यत्रस्वापोलयःप्रोक्तोमृतिर्मोक्षइतिश्रुतिः ॥ यस्यांसंवसतांनृणांनकलिःप्रभवेत्क्वचित् ॥७२॥
चक्रांकायत्रपाषाणामानवाअपिचक्रिणः ॥ पशवःकीटपक्ष्याद्याःसर्वेचक्रशरीरिणः ॥ ७३ ॥ त्रिविक्रमोवसेद्यस्यांसर्वलोकैकपालकः ॥ सापुरीतुमहापुण्यै
र्मयादृग्गोचरीकृता ॥ ७४ ॥ कुरुक्षेत्रंमयादृष्टंसर्वहत्यापनोदनम् ॥ स्यमंतपंचकंयत्रमहापातकनाशनम् ॥ ७५ ॥ वाराणसीमयादृष्टाविश्वनाथकृताल
या ॥ यत्रोपदिशतेमंत्रंतारकंब्रह्मसंज्ञितम् ॥ ७६ ॥ यस्यांमृताःकीटपतंगभृंगाःपश्वादयोवासुरयोनयोवा ॥ स्वकर्मसंभोगसुखंविहायगंच्छंतिकैलासमती
तदुःखाः ॥ ७७ ॥ मणिकर्णियंत्रतीर्थंयस्यामुत्तरवाहिनी ॥ करोतिसंसृतेर्बंधच्छेदंपापकृतामपि ॥ ७८ ॥ कपर्दिनःकुंडलिनःसर्पभूषाधरावराः ॥ गजचर्म
परीधानावसंतिगतदुःखकाः ॥ ७९ ॥ कालभैरवनामात्रकरोतियमशासनम् ॥ नकरोतिनृणांवार्तांयमोदंडधरःप्रभुः ॥ ८० ॥ एतादृशीमयादृष्टाकाशी
विश्वेश्वरांकिता ॥ अनेकान्यपितीर्थानिमयादृष्टानिभूमिप ॥ ८१ ॥ परमेकंमहच्चित्रंयद्दृष्टंनीलपर्वते ॥ पुरुषोत्तमसान्निध्येतन्नक्वाप्यक्षिगोचरम् ॥ ८२ ॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेब्राह्मणसमागमोनामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ छ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजंस्त्वंशृणुय
द्वृत्तंनीलेपर्वतसत्तमे ॥ यच्छ्रद्दधानाःपुरुषायांतिब्रह्मसनातनम् ॥ १ ॥ मयापर्यटतातत्रगतंनीलाभिधेगिरौ ॥ गंगासागरतोयेनक्षालितप्रांगणेमुहुः ॥ २॥
तत्राभिल्लामयादृष्टाःपर्वताग्रेधनुर्भृतः ॥ चतुर्भुजामूलफलैर्भक्ष्यैर्निर्वाहितक्षमाः ॥ ३ ॥ तदामेमनसिक्षिप्रंसंशयःसुमहानभूत् ॥ चतुर्भुजाःकिमेतेवैधनुर्बाण
धरानराः ॥ ४ ॥वैकुंठवासिनांरूपंदृश्यतेविजितात्मनाम् ॥ कथमेतैरुपालब्धंब्रह्माद्यैरपिदुर्लभम् ॥ ५ ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गपद्मोल्लासितपाणयः ॥ वनमा
लापरीतांगाविष्णुभक्ताइवांतिके ॥ ६ ॥ संशयाविष्टचित्तेनमयापृष्टंतदानृप ॥ यूयंकेवतयुष्माभिर्लब्धंचातुर्भुजंकथम् ॥७॥ तदातैर्बहुहास्यंतुकृत्वामांप्र

१ उपधादीर्घाभाव आर्षः । २ बृहती–इ० पा० । ३ गच्छंति मुक्तिं समतीतदुःखाः–इ० पा० ।

तिभापितम् ॥ब्राह्मणोयंनजानातिपिंडमाहात्म्यमद्भुतम् ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वाऽवदंचाहंकःपिंडःकस्यदीयते ॥ तन्ममब्रूतधर्मिष्ठाश्चतुर्भुजशरीरिणः ॥ ९ ॥ त
दामद्वाक्यमाकर्ण्यकथितंतैर्महात्मभिः ॥ सर्वंतत्रतुयद्वृत्तंचतुर्भुजभवादिकम् ॥ १० ॥ ॥ किराताऊचुः ॥ ॥ शृणुब्राह्मणवृत्तांतमस्माकंपृथुकःशिशुः ॥
नित्यंजंबूफलादीनिभक्षयन्क्रीडयाचरन् ॥ ११ ॥ एकदारममाणस्तुगिरिशृंगंमनोरमम् ॥ समारुरोहशिशुभिःसमंतात्परिवारितः ॥ १२ ॥ तदा
तत्रददर्शाहंदेवायतनमद्भुतम् ॥ गारुत्मतादिमणिभिःखचितंस्वर्णभित्तिकम् ॥ १३ ॥ स्वकांत्यातिमिरश्रेणींदारयद्रविवद्दृशम् ॥ दृष्ट्वाविस्मयमापे
देकिमिदंकस्यवैगृहम् ॥ १४ ॥ गत्वाविलोकयामीतिकिमिदंमहतांपदम् ॥ इतिसंचिंत्यगेहांतर्जगामबहुभाग्यतः ॥ १५ ॥ ददर्शतत्रदेवेशंसुरासुरनम
स्कृतम् ॥ किरीटहारकेयूरग्रैवेयाद्यैर्विराजितम् ॥ १६ ॥ मनोहरावतंसौचधारयंतंसुनिर्मलौ ॥ पादपद्मेतुलसिकागंधमत्तषडंघ्रिके ॥ १७ ॥ शंखच
क्रगदाशार्ङ्गपद्माद्यैर्मूर्तिसंयुतैः ॥ उपासितांघ्रिंश्रीमूर्तिनारदाद्यैःसुसेवितम् ॥ १८ ॥ केचिद्गायंतिनृत्यंतिहसंतिपरमाद्भुतम् ॥ प्रीणयंतिमहाराजंसर्वलो
कैकवंदितम् ॥ १९ ॥ हरिंवीक्ष्यमदीयोर्भस्तत्रसंजग्मिवान्मुने ॥ देवास्तत्रविधायोच्चैःपूजांधूपादिसंयुताम् ॥ २० ॥ नैवेद्यंश्रीप्रियस्यार्थेकृत्वानीराज
नंततः ॥ जग्मुःस्वंस्वंगृहंराजन्कृपांपश्यंतआदरात् ॥ २१ ॥ महाभाग्यवशात्तेनप्राप्तंनैवेद्यसिक्थकम् ॥ पतितंब्रह्मदेवाद्यैर्दुर्लभंसुरमानुषैः ॥ २२ ॥
तद्भक्षणंचकृत्वाथोश्रीमूर्तिमवलोक्यच ॥ चतुर्भुजत्वमाप्तंवैपृथुकेनसुशोभिना ॥ २३ ॥ तदास्माभिर्गृहंप्राप्तोबालकोवीक्षितोमुहुः ॥ चतुर्भुजत्वंसंप्रा
तःशंखचक्रादिधारकः ॥ २४ ॥ अस्माभिःपृष्टमेतस्याकिमेतज्जातमद्भुतम् ॥ तदाप्रोवाचनःसर्वान्बालकःपरमाद्भुतम् ॥ २५ ॥ शिखराग्रेगतःपूर्वं
तत्रदृष्टःसुरेश्वरः ॥ तत्रनैवेद्यसिक्थंतुमयाप्राप्तंमनोहरम् ॥ २६ ॥ तस्यभक्षणमात्रेणकारणेनतुसांप्रतम् ॥ चतुर्भुजत्वंसंप्राप्तोविस्मयेनसमन्वि
तः ॥ २७ ॥ तच्छ्रुत्वातुवचस्तस्यसद्यःसंप्राप्तविस्मयैः ॥ अस्माभिरप्यसौदृष्टोदेवःपरमदुर्लभः ॥ २८ ॥ अन्नादिकंतत्रभुक्तंसर्वस्वादसमन्वितम् ॥
वयंचतुर्भुजाजातादेवस्यकृपयापुनः ॥ गत्वात्वमपिदेवस्यदर्शनंकुरुसत्तम ॥ २९ ॥ भुक्त्वातत्रान्नसिक्थंतुभवविप्रचतुर्भुजः ॥ त्वयापृष्टंयदाश्चर्यंत
दुक्तंवाडवर्षभ ॥ ३० ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेब्राह्मणोपदेशोनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ब्राह्मणउवाच ॥
इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंभिल्लानामहमद्भुतम् ॥ अत्याश्चर्यमिदंमत्वाप्रहृष्टोभवमित्युत ॥ १ ॥ गंगासागरसंयोगेस्नात्वापुण्यकलेवरः ॥ शृंगमारुरुहेतत्रम
णिमाणिक्यचित्रितम् ॥ २ ॥ तत्रापश्यंमहाराजदेवंदेवादिवंदितम् ॥ नमस्कृत्वाकृतार्थोऽहंजातोन्नप्राशनेनच ॥ ३ ॥ चतुर्भुजत्वंसंप्राप्तःशंखचक्रादि
चिह्नितम् ॥ पुरुषोत्तमदर्शनेननपुनर्गर्भमाविशम् ॥ ४ ॥ राजंस्त्वमपितत्राशुगच्छनीलाभिधंगिरिम् ॥ कृतार्थंकुरुचात्मानंगर्भदुःखविवर्जितम् ॥ ५ ॥

इत्याकर्ण्यवचस्तस्यवाडवाग्र्यस्यधीमतः ॥ पप्रच्छहृष्टगात्रस्तुतीर्थयात्राविधिंमुनिम् ॥ ६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ साधुविप्राग्र्यहेसाधोत्वयाप्रो
क्तंममानघ ॥ पुरुषोत्तममाहात्म्यंशृण्वतांपापनाशनम् ॥ ७ ॥ ब्रूहितत्तीर्थयात्रायांविधिंश्रुतिसमन्वितम् ॥ विधिनाकेनसंपूर्णफलप्राप्तिर्नृणांभवे
त् ॥ ८ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामितीर्थयात्राविधिंशुभम् ॥ येनसंप्राप्यतेदेवःसुरासुरनमस्कृतः ॥ ९ ॥ वलीपलितदेहोवायौ
वनेनान्वितोपिवा ॥ ज्ञात्वामृत्युमनिस्तीर्यंहरिंशरणमाव्रजेत् ॥ १० ॥ तत्कीर्तनेतच्छ्रवणेवंदनेतस्यपूजने ॥ मतिरेवप्रकर्तव्यानान्यत्रवनितादि
षु ॥ ११ ॥ सर्वंनश्वरमालोक्यक्षणस्थायिसुदुःखदम् ॥ जन्ममृत्युजरातीतंभक्तिवल्लभमच्युतम् ॥ १२ ॥ क्रोधात्कामाद्भयाद्द्वेषाल्लोभाद्दंभान्नरःपुनः ॥
यथाकथंचिद्विभजन्नसदुःखंसमश्नुते॥ १३ ॥सहरिर्जायतेसाधुसंगमात्पापवर्जितात्॥येषांकृपातःपुरुषाभवंत्यसुखवर्जिताः ॥ १४ ॥ तेसाधवःशांतरागाःकाम
लोभविवर्जिताः ॥ ब्रुवंतियन्महाराजतत्संसारनिवर्तकम् ॥ १५ ॥ तीर्थेषुलभ्यतेसाधूरामचंद्रपरायणः ॥ यद्दर्शनंनृणांपापराशिदाहाशुशुक्षणिः ॥ १६ ॥
तस्मात्तीर्थेषुगंतव्यंनरैःसंसारभीरुभिः ॥ पुण्योदकेषुसततंसाधुश्रेणिविराजिषु ॥ १७ ॥ तानितीर्थानिविधिनादृष्टानिप्रहरंत्यघम् ॥ तंविधिंनृपशार्दूल
कुरुष्वश्रुतिगोचरम् ॥ १८ ॥ विरागंजनयेत्पूर्वंकलत्रादिकुटुंबके ॥ असत्यभूतंतज्ज्ञात्वाहरिंतुमनसास्मरेत् ॥ १९ ॥ क्रोशमात्रंततोगत्वारामरामेति
चब्रुवन् ॥ तत्रतीर्थादिषुस्नात्वाक्षौरंकुर्याद्विधानवित् ॥ २० ॥ मनुष्याणांचपापानितीर्थानिप्रतिगच्छताम् ॥ केशानाश्रित्यतिष्ठंतितस्माद्वपनमाच
रेत् ॥ २१ ॥ ततोदंडंतुनिर्ग्रंथिकमंडलुमथाजिनम् ॥ बिभृयाल्लोभनिर्मुक्तस्तीर्थवेषधरोनरः ॥ २२ ॥ विधिनागच्छतांनृणांफलावाप्तिर्विशेषतः ॥ तस्मा
त्सर्वप्रयत्नेनतीर्थयात्राविधिंचरेत् ॥ २३ ॥ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चैवसुसंहितम् ॥ विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते ॥ २४ ॥ हरेकृष्णहरेकृष्ण
भक्तवत्सलगोपते ॥ शरण्यभगवन्विष्णोमांपाहिबहुसंसृतेः ॥ २५ ॥ इतिब्रुवन्रसनयामनसाचहरिंस्मरन् ॥ पादचारीगतिंकुर्यात्तीर्थंप्रतिमहोदयः ॥ २६ ॥
या[3]नेनगच्छन्पुरुषःसमभा[4]गफलंलभेत् ॥ उपानद्भ्यांचतुर्थांशंगोयानेगोवधादिकम् ॥ २७ ॥ व्यवहर्तातृतीयांशंसेवयाष्टमभागभाक् ॥ अनिच्छयाव्रजंस्त
त्रतीर्थमर्धंफलंलभेत् ॥ २८ ॥ यथायथंप्रकर्तव्यातीर्थानामभियात्रिका ॥ पापक्षयोभवत्येवविधिदृष्ट्याविशेषतः ॥ २९ ॥ तत्रसाधून्नमस्कुर्यात्पादवंद
नसेवनैः ॥ तद्द्वाराहरिभक्तिर्हिप्राप्यतेपुरुषोत्तमे ॥ ३० ॥ इतितीर्थविधिःप्रोक्तःसमासेननविस्तरात् ॥ एवंविधिंसमाश्रित्यगच्छत्वंपुरुषोत्तमम् ॥ ३१ ॥
तुभ्यंतुष्टोमहाराजदास्यतेभक्तिमच्युतः ॥ यथासंसारनिर्वाहःक्षणादेवभविष्यति ॥ ३२ ॥ तीर्थयात्राविधिंश्रुत्वासर्वपातकनाशनम् ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्य

१ जन्मदुःखजरातीतम्–इ० पा० । २ स हरिर्ज्ञायते–इ०, स हरिः प्राप्यते–इ० च पा० । ३ अश्वादियानेन । ४ यथोक्तैकभागफलमित्यर्थः ।

उग्रेभ्यःपुरुषर्षभ ॥ ३३ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यववंदेचरणौमहान् ॥ तत्तीर्थदर्शनौत्सुक्यविह्वलीकृतमानसः ॥ ३४ ॥ आदिदे
शनिजामात्यंमंत्रवित्तममुत्तमम् ॥ तीर्थयात्रेच्छयासर्वान्सहनेतुंमनोदधत् ॥ ३५ ॥ मंत्रिन्पौरजनान्सर्वानादिशत्वंममाज्ञया ॥ पुरुषोत्तमपादाब्जदर्शन
प्रीतिहेतवे ॥ ३६ ॥ येमदीयेपुरेलोकायेचमद्वाक्यकारकाः ॥ सर्वेनिर्यांतुमत्पुर्यामयासहनरोत्तमाः ॥ ३७ ॥ येतुमद्वाक्यमुल्लंघ्यस्थास्यंतिपुरुषागृहे ॥
तेदंड्यायमदंडेनपापिनोऽधर्महेतवः ॥ ३८ ॥ किंतेनसुतवृंदेनबांधवैःकिंसुदुर्नयैः ॥ यैर्नदृष्टःस्वचक्षुर्भ्यांपुण्यदःपुरुषोत्तमः ॥ ३९ ॥ सूकरीयूथवत्तेषां
प्रसूतिर्विट्प्रभक्षिका ॥ येषांपुत्राश्चपौत्रावाहरिंनशरणंगताः ॥ ४० ॥ योदेवोनाममात्रेणसर्वान्पावयितुंक्षमः ॥ तंनमस्कुरुताक्षिप्रंमदीयाःप्रकृति
व्रजाः ॥ ४१ ॥ इतिवाक्यंमनोहारिभगवद्गुणगुंफितम् ॥ प्रजहर्षमहामात्यउत्तमःसत्यनामधृक् ॥ ४२ ॥ हस्तिनंवरमारोप्यपटहेनव्यघोपयत् ॥ यदा
दिष्टंनृपेणेहतीर्थयात्रांसमिच्छता ॥ ४३ ॥ गच्छंतुत्वरितालोकाराज्ञासहमहागिरिम् ॥ दृश्यतांपापसंहारीपुरुषोत्तमनामधृक् ॥ ४४ ॥ क्रियतांसर्वसंसारसा
गरोगोष्पदंपुनः ॥ भूष्यतांशंखचक्रादिचिह्नैःस्वस्वतनुर्नरैः ॥४५॥ इत्यादिघोषयामासराज्ञादिष्टंयदद्भुतम्॥ सचिवोरघुनाथांघ्रिध्याननिर्वारितश्रमः ॥४६॥
तच्छ्रुत्वाताःप्रजाःसर्वाआनंदरससंप्लुताः ॥ मनोदधुःस्वनिस्तारेपुरुषोत्तमदर्शनात् ॥४७॥ निर्ययुर्ब्राह्मणास्तत्रशिष्यैःसहसुवेषिणः ॥ आशिषंवरदानाढ्यां
ददतोभूमिपंप्रति ॥ ४८ ॥ क्षत्रियाधन्विनोवीरावैश्यावस्तुक्रयाश्रिताः ॥ शूद्राःसंसारनिस्तारहर्षितस्वीयविग्रहाः ॥४९॥ रजकाश्चर्मकाःक्षौद्राःकिराताभि
त्तिकारकाः ॥ सूचीवृत्त्याचजीवंतस्तांबूलक्रयकारकाः ॥५०॥ तालवाद्यधरायेचयेचरंगोपजीविनः ॥ तैलविक्रयिणश्चैववस्त्रविक्रयिणस्तथा ॥५१॥ सूताव
दंतःपौराणींवार्ताहर्षसमन्विताः ॥ मागधावंदिनस्तत्रानिर्गताभूमिपाज्ञया ॥ ५२ ॥ भिषग्वृत्त्याचजीवंतस्तथापाशककोविदाः ॥ पाकस्वादुरसाभिज्ञाहास्यवा
क्यानुरंजकाः ॥५३॥ ऐंद्रजालिकविद्याध्रास्तथावार्तासुकोविदाः ॥ प्रशंसंतोमहाराजंनिर्ययुःपुरमध्यतः ॥५४॥ राजापितत्रनिर्वर्त्यप्रातःसंध्यादिकाःक्रियाः ॥
ब्राह्मणंतापसश्रेष्ठमानिनायसुनिर्मलम् ॥५५॥ तदाज्ञयामहाराजोनिर्जगामपुराद्बहिः ॥ लोकैरनुगतोराजाबभौचंद्रइवोडुभिः ॥५६॥ क्रोशमात्रंसगत्वाथक्षौ
रंकृत्वाविधानतः ॥ दंडंकमंडलुंबिभ्रन्मृगचर्मतथाशुभम् ॥५७॥ शुभवेषेणसंयुक्तोहरिध्यानपरायणः ॥ कामक्रोधादिरहितंमनोबिभ्रन्महायशाः ॥५८॥ तदा
दुंदुभयोभेर्यआनकाःपणवास्तथा ॥ शंखवीणादिकाश्चैवाध्मातास्तद्वादकैर्मुहुः ॥ ५९ ॥ जयदेवेशदुःखघ्नपुरुषोत्तमसंज्ञित ॥ दर्शयस्वतनुंमह्यंवदंतो
निर्ययुर्जनाः ॥ ६० ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरत्नग्रीवस्यतीर्थप्रयाणंनामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ छ ॥ ॥ २० ॥

१ निर्व्यूह्य–इ० पा० ।

॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ अथप्रयातेभूपालेसर्वलोकसमन्विते ॥ महाभागैर्वैष्णवैश्चगायकैःकृष्णकीर्तनम् ॥ १ ॥ शुश्रावासौमहाराजोमार्गे गोविंदकीर्तनम् ॥ जयमाधवभक्तानांशरण्यपुरुषोत्तम ॥ २ ॥ मार्गेतीर्थान्यनेकानिकुर्वन्पश्यन्महोदयम् ॥ तापसब्राह्मणात्तेषांमहिमानमथा शृणोत् ॥ ३ ॥ विचित्रविष्णुवार्ताभिर्विनोदितमनानृपः ॥ मार्गेमार्गेमहाविष्णुंगापयामासगायकान् ॥ ४ ॥ दीनांधकृपणानांचपंगूनांवासनो चितम् ॥ दानंददौमहाराजोबुद्धिमान्विजितेंद्रियः ॥ ५ ॥ अनेकतीर्थविरजमात्मानंभव्यतांगतम् ॥ कुर्वन्ययौस्वीयलोकैर्हरिध्यानपरायणः ॥ ६ ॥ नृपोगच्छन्ददर्शाग्रेनदींपापप्रणाशिनीम् ॥ चक्रांकितग्रावयुतांमुनिमानसनिर्मलाम् ॥ ७ ॥ अनेकमुनिवृंदानांवहुश्रेणिविराजिताम् ॥ सारसादिपतत्री णांकूजितैरुपशोभिताम् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वापप्रच्छविप्राग्र्यंतापसंधर्मकोविदम् ॥ अनेकतीर्थमाहात्म्यविशेषज्ञानजृंभितम् ॥ ९ ॥ स्वामिन्केयंनदीपुण्यामुनि वृन्दनिषेविता ॥ करोतिममचित्तस्यप्रमोदभरनिर्भरम् ॥ १० ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यराजराजस्यधीमतः ॥ वक्तुंप्रचक्रमेविद्वांस्तीर्थमाहात्म्यमुत्तम म् ॥ ११ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ गंडकीयंनदीराजन्सुरासुरनिषेविता ॥ पुण्योदकपरीवाहहतपातकसंचया ॥ १२ ॥ दर्शनान्मानसंपापंस्पर्शनात्क र्मजंदहेत् ॥ वाचिकंस्वीयतोयस्यपानतःपापसंचयम् ॥ १३ ॥ पुरादृष्ट्वाप्रजानाथःप्रजाःसर्वाविपावनीः[१] ॥ स्वगंडविप्रुषोनेकपापघ्नींसृष्टवानिमाम्॥ १४॥ एनांनदींयेपुण्योदांस्पृशंतिसुतरंगिणीम् ॥ तेगर्भभाजोनैवस्युरपिपापकृतोनराः ॥ १५ ॥ अस्यांभवायेचाश्मानश्चक्रचिह्नैरलंकृताः ॥ तेसाक्षाद्भगवंतोहिस्व स्वरूपधराःपराः ॥ १६ ॥ शिलांसंपूजयेद्यस्तुनित्यंचक्रयुतांनरः ॥ नजातुसजनन्यावैजठरंसमुपाविशेत् ॥ १७ ॥ पूजयेद्योनरोधीमाञ्छालग्रामशिलां वराम् ॥ तेनाचारवताभाव्यंदंभलोभवियोगिना ॥ १८ ॥ परदारपरद्रव्यविमुखेननरेणहि ॥ पूजनीयःप्रयत्नेनशालग्रामःसचक्रकः ॥ १९ ॥ द्वारवत्यांभवं चक्रंशिलावैगंडकीभवा ॥ पुंसांक्षणाद्धरत्येवपापंजन्मशतार्जितम् ॥ २० ॥ अपिपापसहस्राणांकर्तातावन्नरोभवेत् ॥ शालग्रामशिलातोयंपीत्वापूतोभवे त्क्षणात् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवेदपथिस्थितः ॥ शालग्रामंपूजयित्वागृहस्थोमोक्षमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ नजातुचित्स्त्रियाकार्यंशालग्रामस्यपूज नम् ॥ भर्तृहीनाथसुभगास्वर्गलोकहितैषिणी ॥ २३ ॥ मोहात्स्पृष्ट्वापिमहिलाजन्मशीलगुणान्विता ॥ हित्वापुण्यसमूहंसासत्वरंनरकंव्रजेत् ॥ २४ ॥ स्त्री पाणिमुक्तपुष्पाणिशालग्रामशिलोपरि ॥ पवेरधिकपातानि[२]वदंतिब्राह्मणोत्तमाः ॥ २५ ॥ चंदनंविषसंकाशंकुसुमंवज्रसंनिभम् ॥ नैवेद्यंकालकूटाभंभवेद्भ गवतःकृतम् ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वात्मनात्याज्यःस्त्रियास्पर्शःशिलोपरि ॥ कुर्वतीयातिनरकंयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ अपिपापसमाचारोब्रह्महत्यायुतो

१ विपापिनीः–इ० पा० । २ सर्वाभ्यधिकपापानि–इ० पा० ।

पिवा ॥ शालग्रामशिलातोयंपीत्वायातिपरांगतिम् ॥ २८ ॥ तुलसीचंदनंवारिशंखोघंटाथचक्रकम् ॥ शिलाताम्रस्यपात्रंतुविष्णोर्नामपदामृतम् ॥ २९ ॥
पदामृतंतुनवभिःपापराशिप्रदाहकम् ॥ वदंतिमुनयःशांताःसर्वशास्त्रार्थकोविदाः ॥ ३० ॥ सर्वतीर्थपरिस्नानात्सर्वक्रतुसमर्चनात् ॥ पुण्यंभवतियद्राज
न्विदौविंदौतदद्भुतम् ॥ ३१ ॥ शालग्रामशिलायत्रपूज्यतेपुरुपोत्तमैः ॥ तत्रयोजनमात्रंतुतीर्थकोटिसमन्वितम् ॥ ३२ ॥ शालग्रामाःसमाःपूज्याःसमेषु
द्वितयंनहि ॥ विपमाएवसंपूज्याविषमेषुत्रयंनहि ॥ ३३ ॥ द्वारावतीभवंचक्रंतथावैगंडकीभवम् ॥ उभयोःसंगमोयत्रतत्रगंगासमुद्रगा ॥ ३४ ॥ रूक्षाःकुर्व
तिपुरुषानायुःश्रीवलवर्जितान्[1] ॥ तस्मात्स्निग्धामनोहारिरूपिण्योददातिश्रियम् ॥ ३५ ॥ आयुष्कामोनरोयस्तुधनकामोहियःपुमान् ॥ पूजयन्सर्वमा
प्नोतिपारलौकिकमैहिकम् ॥ ३६ ॥ प्राणांतकालेपुंसस्तुभवेद्भाग्यवतोनृप ॥ वाचिनामहरेःपुण्यंशिलाहृदितदंतिके ॥ ३७ ॥ गच्छत्सुप्राणमार्गेपुय
स्यविश्रंभतोपिचेत् ॥ शालग्रामशिलास्फूर्तिस्तस्यमुक्तिर्नसंशयः ॥ ३८ ॥ पुराभगवताप्रोक्तमंबरीषायधीमते ॥ ब्राह्मणान्यासिनःस्निग्धाःशालग्राम
शिलास्तथा ॥ ३९ ॥ स्वरूपत्रितयंमह्यमेतद्धिक्षितिमंडले ॥ पापिनांपापनिर्हारंकर्तुंधृतमुदंचता ॥ ४० ॥ निंदंतिपापिनोयेवाशालग्रामशिलांस
कृत ॥ कुंभीपाकेपचंत्याशुयावदाभूतसंप्लवम् ॥ ४१ ॥ पूजांसमुद्यतंकर्तुंयोवारयतिमूढधीः ॥ तस्यमातापितावंधुवर्गानरकभागिनः ॥ ४२ ॥ योवा
कथयतिप्रेष्टंशालग्रामार्चनंकुरु ॥ सकृतार्थोनयत्याशुवैकुंठंस्वस्यपूर्वजान् ॥ ४३ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ मुनयोवीतरागाश्चकामक्रोध
विवर्जिताः ॥ ४४ ॥ पुराकीकटसंज्ञेवैदेशेधर्मविवर्जिते ॥ आसीत्पुल्कसजातीयोनरःशबरसंज्ञितः ॥ ४५ ॥ नित्यंजंतुवधोद्युक्तःशरासनधरोमुहुः ॥ ती
र्थप्रतिययासूनांवलाद्धरतिजीवितम् ॥ ४६ ॥ अनेकप्राणिहत्याकृत्परस्वेनिरतःसदा ॥ सदारागादिसंयुक्तःकामक्रोधादिसंयुतः ॥ ४७ ॥ विचर
त्यनिशंभीमेवनेप्राणिवधंकरः ॥ विपसंसक्तवाणाग्ररूढचापगुणोद्धुरः ॥ ४८ ॥ सकदापर्यटन्व्याधःप्राणिमात्रभयंकरः ॥ कालंप्राप्तंनजानातिसमीपेप्यु
ग्रमानसः[2] ॥ ४९ ॥ यमदूतास्तुसंप्राप्ताःपाशमुद्गरपाणयः ॥ ताम्रकेशादीर्घनखालंबदंष्ट्राभयानकाः ॥ ५० ॥ श्यामालोहस्यनिगडान्विभ्रतोमोहका
रकाः ॥ वध्नंतुपापिनंह्येनंप्राणिमात्रभयंकरम् ॥ ५१ ॥ कदाचिन्मनसानायंप्राणिमात्रोपकारकः ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपरायणः ॥ ५२ ॥ एतस्यजिह्वां
महतीमहंनिष्कासयाम्यतः ॥ एकोवदतिचैतस्यचक्षुरुत्पाटयाम्यहम् ॥ ५३ ॥ एकोवदतिचैतस्यकरौकृंतामिपापिनः ॥ अन्योवदत्यहंकर्णौकर्तयामिदुरात्म
नः ॥ ५४ ॥ एवंवदंतःसुभृशंदन्तैर्दन्तानिपीडकाः ॥ आगत्यतंदुरात्मानंसायुधास्तस्थुरुन्मदाः ॥ ५५ ॥ एकोदूतस्तदासर्परूपंधृत्वादशत्पदे ॥ सदष्टमात्रःसहसाग

१ आयुःश्रीकांतिवर्जितान्–इ०, आयुःश्रीकार्तिवर्जितान्–इ०, आयुर्वित्तविवर्जितान्–इ० च पा० । २ मुग्धमानसः–इ० पा० ।

तासुःपर्यजायत॥५६॥तदातंलोहपाशेनबद्ध्वातेयमकिंकराः॥कशाभिस्ताडयामासुर्मुद्गरैःप्राहरन्क्रुधा॥५७॥अहोदुष्टदुरात्मंस्त्वंकदाचिन्नाचरःशुभम्॥म
नसापियतस्त्वांवैक्षेप्स्यामोरौरवेषुच ॥५८॥ त्वङ्मांसंवायसारौद्राभक्षयिष्यंतिवैक्रुधा॥आजन्मतस्तुभवतानकृतंहरिसेवनम्॥५९॥त्वयाकलत्रपुत्राद्याद्रो
हंकृत्वासुपोषिताः॥ नकदाचित्स्मृतोदेवःपापहारीजनार्दनः॥६०॥ तस्मात्त्वांलोहशंकौवाकुंभीपाकेचरौरवे॥धर्मराजाज्ञयासर्वेनेष्यामोवहुताडनैः॥६१॥
एवमुक्त्वायदानेतुंसमैच्छन्यमकिंकराः ॥ तावत्प्राप्तोमहाविष्णुचरणाब्जपरायणः ॥ ६२ ॥ यमदूतास्तदादृष्टावैष्णवेनमहात्मना ॥ पाशमुद्गरदंडादिदु
ष्टायुधधरागणाः ॥ ६३ ॥ पुल्कसंलोहनिगडैर्बद्ध्वायातुंसमुद्यताः ॥ वन्धवन्धग्रसच्छिन्धिभिन्धिभिन्धीतिवादिनः ॥ ६४ ॥ तदाकृपालुस्तंप्रेक्ष्यपद्मनाभ
परायणः ॥ अत्यंतकृपयायुक्तंचेतस्तत्रतदाकरोत् ॥ ६५ ॥ असौमहादुष्टपीडांमायातुममसन्निधौ ॥ मोचयाम्यहमद्यैवयमदूतेभ्यएवच ॥ ६६ ॥ इतिकृ
त्वामतिंतस्मिन्कृपायुक्तोमुनीश्वरः ॥ शालग्रामशिलांहस्तेगृहीत्वास्यगतोऽतिके ॥ ६७ ॥ तस्यपादोदकंपुण्यंतुलसीदलमिश्रितम् ॥ मुखेविनिक्षिपन्क
र्णेरामनामजजापह ॥ ६८ ॥ तुलसींमस्तकेतस्यधारयामासवैष्णवः ॥ शिलांहृदिमहाविष्णोर्धृत्वाप्राहसवैष्णवः ॥ ६९ ॥ गच्छंतुयमदूतावैयातनासुप
रायणाः ॥ शालग्रामशिलास्पर्शाद्दहतात्पातकंमहत् ॥ ७० ॥ इत्युक्तवतितस्मिन्वैगणाविष्णोर्महाद्भुताः ॥ आययुस्तस्यसंविधेशिलास्पर्शाद्गतांह
सः ॥ ७१ ॥ पीतवस्त्राःशंखचक्रगदापद्मविराजिताः ॥ आगत्यमोचयामासुर्लोहपाशाद्दुरासदात् ॥ ७२ ॥ मोचयित्वामहापापकारकंपुल्कसंनरम् ॥ ऊचुः
किमर्थंबद्धोयंवैष्णवःपूज्यदेहभृत् ॥७३॥ कस्याज्ञाकारकायूयंयदधर्मप्रकारकाः ॥ मुंचंतुवैष्णवंत्वेनंकिमर्थंविधृतोह्ययम् ॥७४॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यजग
दुर्यमकिंकराः ॥ धर्मराजाज्ञयाप्राप्तानेतुंपापिनमुद्यताः ॥७५॥ नासौकदाचिन्मनसाप्राणिमात्रोपकारकः ॥ प्राणिहत्यामहापापकारीदुष्टशरीरभृत् ॥७६॥
नृन्वहूंस्तीर्थयात्रायांगच्छतो[३]ऽसौव्यलुंठयत् ॥ परदाररतोनित्यंसर्वपापाधिकारकः ॥ ७७ ॥ तस्मान्नेतुंवयंप्राप्ताःपापिनंपुल्कसंनरम् ॥ भवद्भिर्मोचितः
कस्मादकस्मादागतैर्भटैः ॥ ७८ ॥ ॥ विष्णुदूताऊचुः ॥ ॥ ब्रह्महत्यादिकंपापंप्राणिकोटिवधोद्भवम् ॥ शालग्रामशिलास्पर्शःसर्वंदहतितत्क्षणा
त् ॥ ७९ ॥ रामेतिनामयच्छ्रोत्रेविश्रंभादागतंयदि ॥ करोतिपापसंदाहंतूलंवह्निकणोयथा ॥ ८० ॥ तुलसीमस्तकेयस्याशिलाहृदिमनोहरा ॥
मुखेकर्णेथवारामनाममुक्तस्तदैवसः ॥ ८१ ॥ तस्मादनेनतुलसीमस्तकेविधृतापुरा ॥ श्रावितंरामनामाशुशिलाहृदिसुधारिता ॥ ८२ ॥ तस्मा

१ गंडक्याः—इ० पा० । २ एतत्पूर्वम्—"मुंचंतु वैष्णवं त्वेनं किमर्थं विधृतो ह्ययम्" इ० पा० । ३ जिगीषंतं व्यलुंठयत्—इ० पा० । ४ ब्रह्महत्याकरो वास्तु प्राणिकोटयपकारकः—इ० पा० । ५ जपितम्—इ० पा० ।

त्पापसमूहोस्यदग्धःपुण्यकलेवरः ॥ यास्यतेपरमंस्थानंपापिनांयत्सुदुर्लभम् ॥ ८३ ॥ वर्षायुतंतत्रभुक्त्वाभोगान्सर्वमनोहरान् ॥ भारतेजन्मसंप्राप्यस
माराध्यजगद्गुरुम् ॥ ८४ ॥ प्राप्स्यतेपरमंस्थानंसुरासुरसुदुर्लभम् ॥ नज्ञातोमहिमासम्याक्छिलायाःपरमेष्ठिनः ॥ ८५ ॥ दृष्टास्पृष्टार्चितावापिसर्वपापह
राक्षणात् ॥ इत्युक्त्वाविरताःसर्वेमहाविष्णोर्गणामुदा ॥ ८६ ॥ याम्यास्तेकिंकराराज्ञेकथयामासुरद्भुतम् ॥ वैष्णवोहर्षमापेदेरघुनाथपरायणः ॥ ८७ ॥
मुक्तोसौयमपाशाच्च[2]स्वर्गंमिष्यातिपरंपदम्॥तदाजगामविमलंकिंकिणीजालमंडितम् ॥८८॥ विमानंदेवलोकात्तुमनोहारिमहाद्भुतम् ॥ तत्रारुह्यगतःस्वर्गंमहापु
ण्यैर्निषेवितम् ॥८९॥ भोगान्भुक्त्वासविपुलानाजगाममहीतलम्॥काश्यां[1]जन्मसमासाद्यशुचिवाडवसत्कुले॥९०॥ आराध्यजगतामीशंगतवान्परमंपदम्॥
सपापीसाधुसंगत्याशालग्रामशिलांस्पृशन् ॥ ९१ ॥महापीडाविनिर्मुक्तोगतवान्परमंपदम् ॥ मयातेभिहितंराजन्गंडकी[3]चरितंमहत् ॥ ९२ ॥ श्रुत्वाविमुच्य
तेपापैर्भुक्तिमुक्तिंचविंदाति ॥ ९३ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेरामाश्वमेधेशेषवात्स्यायनसंवादेगंडकीमाहात्म्यंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ छ ॥
॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ एतन्माहात्म्यमतुलंगंडक्याःकर्णगोचरम् ॥ कृत्वाकृतार्थमात्मानममन्यतनृपोत्तमः ॥ १ ॥ स्नात्वातीर्थैःपितॄन्त्सर्वान्त्सं
तर्प्यजहृषेमहान् ॥ शालग्रामशिलापूजांकुर्वन्वाडववाक्यतः ॥ २ ॥ चतुर्विंशच्छिलास्तत्रगृहीत्वासनृपोत्तमः ॥ पूजयामासप्रेम्णाचचंदनाद्युपचार
कैः ॥ ३ ॥ तत्रदानानिदत्त्वाचदीनांधेभ्योविशेषतः ॥ गंतुंप्रचक्रमेराजापुरुषोत्तममंदिरम् ॥ ४ ॥ एवंक्रमेणसंप्राप्तोगंगासागरसंगमम् ॥ कृत्वाक्षिगो
चरंतंचब्राह्मणंपृष्टवान्मुदा ॥ ५ ॥ स्वामिन्वदाकियद्दूरेनीलाख्यःपर्वतोमहान् ॥ पुरुषोत्तमसंवासःसुरासुरनमस्कृतः ॥ ६ ॥ तदाश्रुत्वामहद्वाक्यंरत्नग्री
वस्यभूपतेः ॥ उवाचविस्मयाविष्टोराजानंप्रतिसादरम् ॥ ७ ॥ राजन्नेतत्स्थलंनीलपर्वतस्यनमस्कृतम् ॥ किमर्थंदृश्यतेनैवमहापुण्यफलप्रदम् ॥ ८ ॥
पुनःपुनरुवाचेदंस्थलंनीलस्यभूभृतः ॥ कथंनदृश्यतेराजन्पुरुषोत्तमवासभृत् ॥ ९ ॥ अत्रस्नातंमयासम्यगत्रभिल्लाक्षिगोचराः ॥ अनेनैवपथाराजन्ना
रूढंपर्वतोपरि ॥ १० ॥ इतितद्वाक्यमाकर्ण्यविव्यथेमानसेनृपः ॥ नीलभूधरदर्शायकुर्वन्नुत्कंठितंमनः ॥ ११ ॥ उवाचतत्कथंविप्रदृश्येतपुरुषोत्तमः ॥
कथंवादृश्यतेनीलस्तदुपायंवदस्वनः ॥ १२ ॥ तदावाक्यंसमाकर्ण्यरत्नग्रीवस्यभूपतेः ॥ तापसोब्राह्मणोवाक्यमुवाचनृपविस्मितः ॥ १३ ॥ गंगासा
गरसंयोगेस्नात्वास्माभिर्महीपते ॥ स्थातव्यंतावदेवात्रयावन्नीलोनदृश्यते ॥ १४ ॥ गीयतेपापहादेवःपुरुषोत्तमसंज्ञितः ॥ करिष्यतेकृपामाशुभक्तव
त्सलनामधृक् ॥ १५ ॥ त्यजत्यसौनवैभक्तान्देवदेवशिरोमणिः ॥ अनेकेरक्षिताभक्तास्तद्वायस्वमहामते ॥ १६ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यराजाव्यथित

१ काश्यां जन्म समासाद्य साध्यते च जगद्गुरुः–इ० पा०। २ जगाम घृणितो भृशम्–इ० पा०। ३ शालिग्रामशिलार्चनम्–इ० पा०।

चेतसा ॥ स्नात्वागंगाब्धिसंयोगेततोनशनमादधात् ॥ १७ ॥ करिष्यतिकृपांयर्हिदर्शनेपुरुषोत्तमः ॥ पूजांकृत्वाशनंकुर्यामन्यथानशनंव्रतम् ॥ १८ ॥
इतिकृत्वासनियमंगंगासागररोधसि ॥ गायन्हरिगुणग्राममुपवासमथाचरत् ॥ १९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ जयदीनदयाकरप्रभोजयदुःखापहमङ्गला
ह्वय ॥ जयभक्तजनार्तिनाशनकृतवर्ष्मञ्जयदुष्टघातक ॥ २० ॥ अंबरीषमथवीक्ष्यदुःखितंविप्रशापहतसर्वमङ्गलम् ॥ धारयन्निजकरेसुदर्शनंसंररक्षजठरा
धिवासतः ॥ २१ ॥ दैत्यराजपितृकारितव्यथःशूलपाशजलवह्निपातनैः ॥ श्रीनृसिंहतनुधारिणात्वयारक्षितःसपदिपश्यतःपितुः ॥ २२ ॥ ग्राहवक्रप
तितांघ्रिमुद्धटंवारणेंद्रमतिदुःखपीडितम् ॥ वीक्ष्यसाधुकरुणार्द्रमानसस्त्वंगरुत्मतिकृतारुहक्रियः ॥ २३ ॥ त्यक्तपक्षिपतिरात्तचक्रकोवेगकंपयुतमालिकां
बरः ॥ गीयसेसुभिरमुष्यनक्रतोमोचकःसपदितद्विनाशकः ॥ २४ ॥ यत्रयत्रतवसेवकार्दनंतत्रतत्रबतदेहधारिणा ॥ पाल्यतेचभवतानिजःप्रभोपापहारिचरि
तैर्मनोहरैः ॥ २५ ॥ दीननाथसुरमौलिहीरकाघृष्टपादतलभक्तवल्लभ ॥ पापकोटिपरिदाहकप्रभोदर्शयस्वनिजदर्शनंमम ॥ २६ ॥ पापकृद्यदिजनोयमागतो
मानसेतवतथाहिदर्शय ॥ तावकावयमघौघनाशनंविस्मृतंनहिसुरासुरार्चित ॥२७॥ येवदंतितवनामनिर्मलंतेतरंतिसकलाघसागरम् ॥ संस्मृतिर्यदिकृता
तदामयाप्राप्यतांसकलदुःखवारक ॥२८॥ ॥सुमतिरुवाच ॥ ॥ एवंगायन्गुणान्रात्रौदिवावापिमहीपतिः ॥ क्षणमात्रंनविश्रांतोनिद्रामापनवैसुखम्॥२९॥
गायन्गच्छन्गृणंस्तिष्ठन्वदत्येतदहर्निशम् ॥ दर्शयस्वकृपानाथस्वतनुंपुरुषोत्तम ॥ ३० ॥ एवंराज्ञःपंचदिनंगतंगंगाब्धिसंगमे ॥ तदाकृपाब्धिःकृपयाचिं
तयामासगोपतिः ॥ ३१ ॥ असौराजामदीयेनगानेनविगताघकः ॥ पश्यतान्मामकींप्रेष्ठांसुरासुरनमस्कृताम् ॥ ३२ ॥ इतिसंचिंत्यभगवान्कृपापूरितमा
नसः ॥ संन्यासिवेषमास्थाययर्यौराज्ञोंतिकंविभुः ॥ ३३ ॥ तत्रगत्वामहाराजत्रिदंडियतिवेषधृक् ॥ भक्तानुकंपयाप्राप्तोवीक्षितस्तापसेनाहि ॥३४॥ ॐन
मोविष्णवेत्युक्त्वानमश्चक्रेनृपोत्तमः ॥ अर्घ्यपाद्यासनैःपूजांचकारहरिमानसः॥३५॥ उवाचभाग्यमतुलंयद्भवानाक्षिगोचरः ॥ अतःपरंदास्यतेमेगोविंदोनि
जदर्शनम्॥३६॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंसंन्यासीनिजगादतम् ॥ राजञ्छृणुष्वकथितंममवाक्याविनिःसृतम् ॥३७॥ अहंज्ञानेनजानामिभूतंभव्यंभवच्चयत् ॥
तस्माद्दहंब्रुवेकिंचिच्छृणुष्वैकाग्रमानसः ॥३८॥ श्वोमध्याह्नेहरिर्दातादर्शनंब्रह्मदुर्लभम् ॥ पंचभिःस्वजनैःसाकंयास्यसेपरमंपदम्॥३९॥त्वममात्यश्चमाहि
लातवतापसवाडवः ॥ पुरेतवकरंबाख्यःसाधुश्चतंतुवायकः ॥ ४० ॥ एतैःपंचभिरेतास्मिन्नीलेपर्वतसत्तमे ॥ यास्यसेब्रह्मदेवेंद्रवंदितंसुरपूजितम्॥४१॥
इत्युक्त्वाऽदृश्यतांप्राप्तोयातिःक्वापिनदृश्यते ॥ तदाकर्ण्यनृपोहर्षंप्रापचाशुसविस्मयम् ॥ ४२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ स्वामिन्कोसौसमागत्यसंन्यासीमां

१ मम पादपंकजम्–इ० पा० ।

यद्रूचिवान् ॥ नदृश्यतेपुनःकुत्रगतोऽसौचित्तहर्षदः ॥ ४३ ॥ ॥ तापसउवाच ॥ राजंस्तवमहाप्रेम्णाकृष्टचित्तःसमभ्यगात् ॥ पुरुषोत्तमनामायंस
र्वपापप्रणाशनः ॥ ४४ ॥ श्वोमध्याह्नेतवपुरोभविष्यतिमहान्गिरिः ॥ तमारुह्यहरिंदृष्ट्वाकृतार्थस्त्वंभविष्यसि ॥ ४५ ॥ इतिवाक्यसुधापूरनाशितस्वां
तसंज्वरः ॥ हर्षयमापसनृपोब्रह्मापिनहिवेत्तितम् ॥ ४६ ॥ तदादुंदुभयोनेदुर्वीणापणवगोमुखाः ॥ महानंदस्तदाह्यासीद्राजराजस्यचेतसि ॥ ४७ ॥
गायन्हरिंक्षणंतिष्ठन्हंसञ्जल्पन्ब्रुवन्नमन् ॥ आनंदंप्रापसुघनंसर्वसंतापनाशनम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधे
संन्यासिदर्शनंनामएकविंशोध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ अथसर्वंदिनंनीत्वाहरिस्मरणकीर्तनैः ॥ रात्रौसुष्वापगंगायारोधस्युरुफलप्र
दे ॥ १ ॥ ददर्शस्वप्नमध्येतुसस्वात्मानंचतुर्भुजम् ॥ शंखचक्रगदापद्मशार्ङ्गकोदंडधारिणम् ॥ २ ॥ नृत्यंतंपुरुषोत्तमस्यपुरतःशर्वादिदेवैःस
हश्रीमद्भिःस्वतनूयुतैररिगदांबूत्थाब्जहेत्यादिभिः ॥ विष्वक्सेनवरैर्गणैःसुतनुभिःश्रीशंसदोपासितंदृष्ट्वाविस्मयमापलोकविषयंहर्षंतथात्यद्भुतम्
॥ ३ ॥ ददतंमनसोभीष्टंपुरुषोत्तमसंज्ञितम् ॥ आत्मानंचकृपापात्रममन्यतमहामतिः ॥ ४ ॥ इत्येवंस्वप्नविषयेददर्शनृपसत्तमः ॥ प्रातः
प्रबुद्धोविप्रायजगादस्वप्नमीक्षितम् ॥ ५ ॥ तच्छ्रुत्वावाडवोधीमान्कथयामासविस्मितः ॥ राजंस्त्वयासौदृष्टोयःपुरुषोत्तमसंज्ञितः ॥ ६ ॥ दास्यतेशं
खचक्रादिचिह्नितांस्वतनुंहरिः ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंरत्नग्रीवोमहामनाः ॥ ७ ॥ दापयामासदानानिदीनानांमानसोचितम् ॥ स्नात्वागंगाब्धिसंयोगेतर्प
यित्वापितॄन्सुरान् ॥ ८ ॥ गायन्हरिगुणग्रामंप्रत्यैक्षतचदर्शनम् ॥ ततोमध्याह्नसमयेदिविदुंदुभयोमुहुः ॥ ९ ॥ जघ्नुःसुरकराघातबहुशब्दसुशब्दिताः ॥
अकस्मात्पुष्पवृष्टिश्चबभूवनृपमस्तके ॥ १० ॥ धन्योसिनृपवर्यस्त्वंनीलंपश्याक्षिगोचरम् ॥ ११ ॥ शृणोतीतियदावाक्यंनृपोदेवप्रणोदितम् ॥ तदास
सूर्यकोटीनामधिकांतिधरोद्भुतः ॥ १२ ॥ राज्ञोक्षिगोचरोजातोनीलनामामहागिरिः ॥ राजतैःकानकैःशृंगैःसमंतात्परिराजितः ॥ १३ ॥ किमग्निः
प्रज्वलत्येषद्वितीयःकिमुभास्करः ॥ किमयंवैद्युतःपुंजोह्यकस्मात्स्थिरकांतिधृक् ॥ १४ ॥ तापसब्राह्मणोदृष्ट्वानीलप्रस्थंसुशोभितम् ॥ राज्ञेनिवेदया
मासएषपुण्योमहागिरिः ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वानृपतिश्रेष्ठःशिरसाप्रणनामह ॥ धन्योस्मिकृतकृत्योस्मिनीलोमेदृष्टिगोचरः ॥ १६ ॥ अमात्योराजपत्नीच
करम्बस्तंतुवायकः ॥ नीलदर्शनसंहृष्टाबभूवुःपुरुषर्षभ ॥ १७ ॥ पंचैतेविजयेकालेनीलपर्वतमारुहन् ॥ महादुंदुभिनिर्घोषाञ्छृण्वन्तोह्यमरैःकृता
न् ॥ १८ ॥ तस्योपरितनेशृंगेचित्रपादपराजिते ॥ ददर्शहाटकाबद्धंदेवालयमनुत्तमम् ॥ १९ ॥ ब्रह्मागत्यसदापूजांकरोतिपरमेष्ठिनः ॥ नैवेद्यंकुरुते

१ नृत्यञ्जल्पन्हसन्ब्रुवन्–इ० पा० ।

यत्रहरिसंतोषकारकम् ॥ २० ॥ दृष्ट्वाथतत्रविमलंदेवायतनमुत्तमम् ॥ प्रविवेशपरीवारैःपंचभिःसहसंवृतः ॥ २१ ॥ तत्रदृष्ट्वाजातरूपेमहामाणिविचित्रिते ॥ सिंहासनेविराजंतंचतुर्भुजमनोहरम् ॥ २२ ॥ चंडप्रचंडविजयजयादिभिरुपासितम् ॥ प्रणनामसपत्नीकोराजासेवकसंयुतः ॥ २३ ॥ प्रणम्यपरमात्मानंमहाराजःसुरोत्तमम् ॥ स्नापयामासविधिवद्वेदोक्तैःस्नानमंत्रकैः ॥ २४ ॥ अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रेप्रीतेनमनसानृपः ॥ चंदनेनविलिप्यैनंसुवस्त्रेविनिवेद्यच ॥ २५ ॥ धूपमारार्तिकंकृत्वासर्वस्वादुमनोहरम् ॥ नैवेद्यंभगवन्मूर्त्यैन्यवेदयदथोनृपः ॥ २६ ॥ प्रणम्यचस्तुतिंचक्रेतापसब्राह्मणेनच ॥ यथामतिगुणग्रामगुंफितस्तोत्रसंचयैः ॥ २७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ एकस्त्वंपुरुषःसाक्षाद्भगवान्प्रकृतेःपरः ॥ कार्यकारणतोभिन्नोमहत्तत्त्वादिपूजितः ॥ २८ ॥ त्वन्नाभिकमलाज्जज्ञेब्रह्मासृष्टिविचक्षणः ॥ तथासंहारकर्ताचरुद्रस्त्वन्नेत्रसंभवः ॥ २९ ॥ त्वयाज्ञप्तःकरोत्यस्यविश्वस्यपरिचेष्टितम् ॥ त्वत्तोजातंपुराणाद्यज्जगत्स्थास्नुचरिष्णुच ॥ ३० ॥ चेतनाशक्तिमाविश्यत्वमेनंचेतयस्यहो ॥ तवजन्मतुनास्त्येवनांतस्तवजगत्पते ॥ वृद्धिक्षयपरीणामास्त्वयिसंत्येवनोविभो ॥ ३१ ॥ तथापिभक्तरक्षार्थंधर्मस्थापनहेतवे ॥ करोषिजन्मकर्माणिह्यनुरूपगुणानिच ॥ ३२ ॥ त्वयामात्स्यंवपुर्धृत्वाशंखस्तुनिहतोसुरः ॥ वेदाःसुरक्षिताब्रह्मन्महापुरुषपूर्वज ॥ ३३ ॥ शेषोनवेत्तिमहितेभारत्यपिमहेश्वरी ॥ किमुतान्येमहाविष्णोमादृशास्तुकुबुद्धयः ॥ ३४ ॥ मनसात्वांनचाप्नोतिवागियंपरमेश्वरी ॥ तस्मादहंकथंत्वांवैस्तोतुंस्यामीश्वरःप्रभो ॥ ३५ ॥ इतिस्तुत्वासशिरसाप्रणाममकरोन्मुहुः ॥ गद्गदस्वरसंयुक्तोरोमहर्षांकितांगकः ॥ ३६ ॥ इतिस्तुत्याप्रहृष्टात्माभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ उवाचवचनंसत्यंराजानंप्रतिसार्थकम् ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तवस्तुत्याप्रहर्षोभून्ममराजन्महामते ॥ जानीहित्वंमहाराजमांचप्रकृतितःपरम् ॥ ३८ ॥ नैवेद्यभक्षणंत्वंहिशीघ्रंकुरुमनोहरम् ॥ चतुर्भुजत्वमाप्तःसन्गंतासिपरमंपदम् ॥ ३९ ॥ त्वत्कृतस्तुतिरत्नेनयोमांस्तोष्यतिमानवः ॥ तस्यापिदर्शनंदास्येभुक्तिमुक्तिवरप्रदम् ॥ ४० ॥ इत्येवंवचनंराजाश्रुत्वाभगवतोदितम् ॥ नैवेद्यभक्षणंचक्रेचतुर्भिःसहसेवकैः ॥ ४१ ॥ ततोविमानंसंप्राप्तंकिंकिणीजालमंडितम् ॥ अप्सरोवृंदसंसेव्यंसर्वभोगसमन्वितम् ॥ ४२ ॥ पुरुषोत्तमसंज्ञंचपश्यन्राजासधार्मिकः ॥ ववंदेचरणौतस्यकृपापात्रकृतात्मकः ॥ ४३ ॥ तदाज्ञयाविमानेसआरुह्यमहिलायुतः ॥ जगामपश्यतस्तस्यदिविवैकुंठमद्भुतम्[1] ॥ ४४ ॥ मंत्रीधर्मपरोराज्ञःसर्वधर्मविदुत्तमः ॥ ययौसाकंविमानेनललनावृन्दसेवितः ॥ ४५ ॥ तापसब्राह्मणस्तत्रसर्वेतीर्थावगाहकः ॥ चतुर्भुजत्वंसंप्राप्तोययौ[2] दैवैर्विमानिभिः ॥ ४६ ॥ करंबोपिमहाराजगानपुण्येनदर्शनम् ॥ प्राप्तोययौसुरावासंसर्वदेवादिदुर्लभम् ॥ ४७ ॥ सर्वेप्र

१ अद्भुतम्–इ० पा० । २ दिवि–इ० पा० ।

चलितािविष्णुलोकंपरममद्भुतम् ॥ चतुर्भुजाःशंखचक्रगदापाथोजधारिणः ॥ ४८ ॥ सर्वेमेघश्रियःशुद्धालसदंभोजपाणयः ॥ हारकेयूरकटकैर्भूपितांगाय
युर्दिवम् ॥ ४९ ॥ तद्विमानावलींदृष्ट्वालोकैःप्रकृतिभिस्तदा ॥ दुंदुभीनांतुनिर्घोषस्तैःकृतःकर्णगोचरः ॥ ५० ॥ तदैकोत्रब्राह्मणोह्यासीद्विष्णुपादाब्जवल्ल
भः ॥ गतस्तद्विरहाकृष्टचेताजातश्चतुर्भुजः ॥ ५१ ॥ तच्चित्रंवीक्ष्यलोकास्तेप्रशंसंतोमहोदयम् ॥ गंगासागरसंयोगेस्नात्वाऽगुस्तंपुरंप्रति ॥ ५२ ॥
अहोभाग्यंभूमिपतेरत्नग्रीवस्यसन्मतेः ॥ जगामानेनदेहेनतद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ५३ ॥ राजन्नसौनीलगिरिःपुरुपोत्तमसत्कृतः ॥ यंवीक्ष्यैवव्रजंत्य
द्धावैकुंठंपरमायनम् ॥ ५४ ॥ एतन्नीलस्यमाहात्म्यंयःशृणोतिसभाग्यवान् ॥ यःश्रावयतिलोकान्वैतौगच्छेतांपरंपदम् ॥ ५५ ॥ एतच्छ्रुत्वातुदुःस्व
प्नोनश्यतिस्मृतिमात्रतः ॥ प्रांतेसंसारनिस्तारंददातिपुरुषोत्तमः ॥ ५६ ॥ योसौनीलाधिवासीचसरामःपुरुषोत्तमः ॥ सीतासाक्षान्महालक्ष्मीःसर्वकारण
कारणम् ॥ ५७ ॥ हयमेधं[1]चरित्वासलोकान्वैपावयिष्यति ॥ यन्नामब्रह्महत्यायाःप्रायश्चित्ते[2]प्रदिश्यते ॥ ५८ ॥ इदानींत्वद्धयःप्राप्तोनी
लेपर्वतसत्तमे ॥ पुरुषोत्तमदेवंत्वंनमस्कुरुमहामते ॥ ५९ ॥ तत्रनिष्पापिनोभूत्वायास्यामःपरमंपदम् ॥ यस्यप्रसादाद्बहवोनिस्तीर्णाभवसाग
रात् ॥ ६० ॥ एवंप्रवदतस्तस्यप्राप्तोश्वोनीलपर्वतम् ॥ वायुवेगेनपृथिवींकुर्वन्संक्षुण्णमंडलाम् ॥ ६१ ॥ तदाराजापितत्पृष्ठचारीनीलाभिधं
गिरिम् ॥ प्राप्तोगंगाब्धिसंयोगेस्नात्वागात्पुरुषोत्तमम् ॥ ६२ ॥ स्तुत्वानत्वाचदेवेशंसुरासुरनमस्कृतम् ॥ जातंकृतार्थमात्मानममन्यतसशत्रुहा ॥६३॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेनीलगिरिमहिमवर्णनंनामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ क्षणंस्थित्वातृणान्य
त्त्वाययौवाजीमनोजवः ॥ वीरश्रेणीवृतःपत्रंभालेधृत्वासचामरः ॥ १ ॥ शत्रुघ्नेनसुवीरेणलक्ष्मीनिधिनृपेणच ॥ पुष्कलेनोग्रवाहेनप्रतापाग्र्येणर
क्षितः ॥ २ ॥ ययौपुरींसचक्रांकांसुबाहुपरिरक्षिताम् ॥ अनेकवीरकोटीभीरक्षितोनुगतःप्रभो ॥ ३ ॥ तदापुत्रोस्यदमनोमृगयामास्थितोमहान् ॥ ददर्शा
श्वंभालपत्रंचंदनादिकचर्चितम् ॥ ४ ॥विलोक्यसेवकंप्राहकस्याश्वोमेक्षिगोचरः ॥ भालेपत्रंधृतंकिंनुचामरंकिंतुशोभनम् ॥ ५ ॥ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वासेव
कःप्रययौततः ॥ यत्रासौवर्ततेवाजीभालपत्रःसुशोभनः ॥ ६ ॥ गृहीत्वातंकेशसंघेरत्नमालाविभूषितम् ॥ निं[3]नायचाग्रेभूपस्यसुबाहुकुलधारिणः ॥ ७ ॥सप
त्रंवाचयामाससुंदराक्षरशोभितम् ॥ अयोध्याधिपतिश्चासीद्राजादशरथोबली ॥ ८ ॥ तस्यात्मजोरामभद्रःसर्वशूरशिरोमणिः ॥ नान्योस्तितत्समःपृथ्व्यां
धनुर्धरणविक्रमः ॥ ९ ॥ तेनासौमोचितोवाजीचंदनादिकचर्चितः ॥ तंपालयतिधर्मात्माशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ १० ॥ येचशूरावयंवीराधनुर्हस्ताइमेवयम् ॥

१ चरित्वात्र-इ० पा० । २ प्रायश्चित्ते प्रदृश्यते-इ० प्रायश्चित्ते प्रवेश्यते-इ० च पा० । ३ विनीय पार्श्वे भूपस्य-इ० पा० ।

तेगृह्णंतुबलाद्वाहरत्नमालाविभूषितम् ॥ ११ ॥ तंचमोक्ष्यतिशत्रुघ्नःसर्ववीरशिरोमणिः ॥ अन्यथापादयोस्तस्यप्रणतिंयांतुधन्विनः ॥ १२ ॥ इत्यभिप्राय मालोक्यजगादनृपनंदनः ॥ रामएवधनुर्धारीनवयंक्षत्रियाःस्मृताः ॥ १३ ॥ तातेमेऽवस्थितेपृथ्व्यांकोयंगर्वोमहान्भुवि ॥ प्राप्नोतुगर्वस्यफलंममनिर्मुक्त सायकैः ॥ १४ ॥ अद्यमेनिशिताबाणाःशत्रुघ्नंकिंशुकंयथा ॥ पुष्पितंविदधत्वद्धाक्षतावृतशरीरकम् ॥ १५ ॥ दारयंतुकपोलांश्चसायकाममदंतिनाम् ॥ अश्वान्पश्यंतुशतशोरुधिरौघपरिप्लुतान् ॥ १६ ॥ पिबंतुयोगिनीसंघारुधिराणिनृमस्तकैः ॥ शिवाभवंतुसंतुष्टामद्वैरिक्रव्यभक्षणैः ॥ १७ ॥ पश्यंतुसुभ टास्तस्यममबाहुबलंमहत् ॥ कोदंडदंडनिर्मुक्ताःशरकोटीर्विमुंचतः ॥ १८ ॥ इत्थमुक्त्वामहीपस्यतनुजोदमनाभिधः ॥ स्वपुरंप्रेषयित्वातंप्रहृष्टोभवद्भटः ॥ १९ ॥ सेनापतिमुवाचेदंसज्जीकुरुमहामते ॥ सेनांपरिमितांमह्यंवैरिवृंदानिवारणे ॥ २० ॥ सज्जांसेनांविधायाशुसंमुखोरणमंडले ॥ स्थितवान्याव दत्युग्रस्तावत्प्राताहयानुगाः ॥ २१ ॥ क्वासौहयोमहाराज्ञोभालपत्रेणचिह्नितः ॥ पप्रच्छुस्तेतुचान्योन्यमतिव्याकुलितामुहुः ॥ २२ ॥ तावद्ददर्शपुरतः प्रतापाग्र्यःपरंतपः ॥ सज्जीभूतंतुकटकंवीरशब्दनिनादितम् ॥२३॥ तत्रावदञ्जनाःकेचिन्नीतोश्वोनेनभूपते ॥ अन्यथासंमुखस्तिष्ठेत्कथंवीरोबलानुगः॥२४॥ इत्याकर्ण्यप्रतापाग्र्यःप्रेषयामाससेवकम् ॥ सगत्वातत्रपप्रच्छकुत्राश्वोरामभूपतेः ॥ २५ ॥ केननीतःकुतोनीतोरामंजानातिनोकुधीः ॥ यंशक्रप्रमुखा देवाबलिमादायसन्नताः ॥ २६ ॥ तस्यवैधर्मराजस्यकुपितंतुबलंमहत् ॥ सर्वथाहिग्रसिष्येतप्रणतिंचेन्नयास्यति ॥२७॥ इत्थमुक्तंसमाकर्ण्यतदाराजसुतोब ली ॥ तंवैधिक्कारयामासवाग्जालेनसुदुर्मनाः ॥२८॥ मयानीतोयज्ञहयःपत्रचिह्नाद्यलंकृतः॥येशूरास्तेतुमांजित्वामोचयंतुबलादिह ॥२९॥ सेवकस्तद्वचःश्रु त्वारोषपूर्णोहसन्ययौ ॥ राज्ञेनिवेदयामासयथावदुपवर्णितम् ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वारोपताम्राक्षःप्रतापाग्र्योमहाबलः ॥ ययौयोद्धुंराजपुत्रंमहावीरपुरस्कृत म् ॥ ३१ ॥ रथेनकनकांगेनचतुर्वाजिसुशोभिना ॥ सुकूबरेणसर्वास्त्रपूरितेनययौबली ॥ ३२ ॥ धनुष्टंकारयामासमहाबलसमन्वितः ॥ पुनःपुनर्जहासोच्चैः कोपादुद्भ्रमिताश्रुकः ॥ ३३ ॥ अश्ववाहागजारूढाःखड्गोल्लसितपाणयः ॥ अन्वयुस्तेप्रतापाग्र्यंरोषपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ ३४ ॥ हस्तिनःपत्तयश्चैवकोटिशः प्रधनोद्यताः ॥ चिरकालमभीप्संतोरणंवीरेणकारितम् ॥३५॥ तदोद्यतंसमाज्ञायरिपुसैन्यंनृपात्मजः॥प्रत्युज्जगामवीराग्र्योमहाबलपरीवृतः ॥ ३६ ॥ सन्न द्धःकवचीखड्गीशरासनधरोयुवा ॥ लीलयैवययौयोद्धुंमृगराड्गजतामिव ॥ ३७ ॥ तदायोधाःप्रकुपिताःपरस्परवधैषिणः ॥ छिंधिभिंधीतिभाषंतोरणकार्य विशारदाः ॥ ३८ ॥ पत्तयःपत्तिसंघेनगजारूढाश्वसादिभिः ॥ रथारूढारथस्थैश्ववाहारूढाश्वसंस्थितैः॥३९॥ गजाभिन्नाद्विधाजाताहयाश्वद्विदलीकृताः॥

---

१ भटाः–इ० पा० । २ गजयूथकम्–इ० पा० । 'गजसहायाभ्यां च' इति गजशब्दात्समूहार्थे तल् । गजानां समूहो गजता ताम् । ३ संधिरत्रार्षः । वाहारूढाः अश्वसंस्थितैः इति पदच्छेदः ।

अने[1]कनरमस्तिष्कैर्मेदिनीपूरिताह्यभूत् ॥ ४० ॥ तदाप्रकुपितोराजाप्रतापाग्र्योमहाबलः ॥ स्वसैन्यकदनोद्युक्तंराजपुत्रंसमीक्ष्यच ॥ ४१ ॥ उवाचसारथिं
तत्रप्रा[2]पयाश्वान्यतोमम ॥ सैन्यस्यकदनासक्तोराजपुत्रोमहारथः ॥ ४२ ॥ [3]अथवीरशिरोरत्ननमितांघ्रिर्नृपात्मजः ॥ ययौसंमुखमेवास्यप्रतापाग्र्यस्यवीर्यवा
न् ॥ ४३ ॥ सारथिःप्रापयामासप्रतापाग्र्यस्यवाजिनः ॥ यत्रासौदमनोवीरःसर्वशूरशिरोमणिः ॥ ४४ ॥ गत्वातमाह्वयामासराजपुत्रंरणोद्यतम् ॥ रथेपुरट
निर्णिक्तेतिष्ठन्कोदंडदंडभृत् ॥ ४५ ॥ रेराजपुत्रकशिशोत्वयाबद्धोश्वसत्तमः ॥ नज्ञातोसिमहाराजःसर्ववीरेंद्रसेवितः ॥ ४६ ॥ यस्यप्रतापंदैत्येंद्रोनशक्तः
सोढुमद्भुतम् ॥ तस्यत्वंवाजिनंनी[4]र्त्वागतोऽसिपुटभेदनम् ॥४७॥ मांजानीहिपुरःप्राप्तंकालरूपंतुवैरिणम् ॥ मुंचाश्वमभंगच्छाशुबालक्रीडनकंकुरु ॥४८॥
कस्यात्मजस्त्वंकुत्रत्यःकथंनोऽदीर्घदर्शिना ॥ धृतोश्वस्त्वथसंजाताघृणाममशिशोत्वयि ॥४९॥ इत्थमाकर्ण्यदमनःस्मितंचक्रेमहामनाः ॥ उवाचचप्रता
पाग्र्यंतृणीकुर्वंश्चतद्बलम् ॥५०॥ ॥ दमनउवाच ॥ ॥ मयाबद्धोबलादश्वोनीतःस्वपुटभेदनम् ॥ नार्पयिष्येद्यसप्राणःकुरुयुद्धंमहाबल ॥ ५१ ॥त्वया
यदुक्तंबालस्त्वंगत्वाक्रीडनकंकुरु ॥ तन्मेपश्यमहाराजक्रीडनंरणमूर्धनि ॥५२॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥इत्युक्त्वासगुणंचापंविधायसु[5]भुंजांगजः ॥ शरा
णांशतमाधत्त[6]प्रतापाग्र्यस्यवक्षसि ॥ ५३ ॥ संधायबाणशतकंशंखंदध्मौप्रतापवान् ॥ तेनशंखनिनादेनकातराणां[7]भयंह्यभूत् ॥ ५४ ॥ ताडया
मासहृदयेबाणानांशतकेनसः ॥ प्रतापाग्र्यःप्रचिच्छेदलघुहस्तःसुपर्वणः ॥ ५५ ॥ सबाणच्छेदनंदृष्ट्वाकुपितोव्यसृजच्छरान् ॥ कंकपक्षान्वितांस्तीक्ष्ण
भल्लान्राजात्मजोबली ॥ ५६ ॥ आकाशेभुविमध्येचबाणादद्दशिरेऽञ्चिताः ॥ स्वनामचिह्नितास्तीक्ष्णधारापातसुशोभिताः ॥ ५७ ॥ शरास्तद्बाहुत्हृद
येलग्नावह्निकणान्बहून् ॥ सृजंतःकुर्वतेसैन्यदाहनंतदभून्महत् ॥ ५८ ॥ प्रतापाग्र्यःप्रकुपितस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रुवन् ॥ शरेणदशसंख्येनताडयामासमूर्ध
नि ॥ ५९ ॥ तेबाणाराजपुत्रस्यललाटेपरिनिष्ठिताः ॥ विराजंतेस्मचमुनेदशशाखास्तरोरिव ॥ ६० ॥ तेनबाणप्रहारेणाविव्यथेनमहामनाः ॥ यष्टिकाप्र
हतोयद्वत्कुंजरः[8]सप्तवर्षकः ॥ ६१ ॥ बाणान्धनुषिसंधायमुमोचत्रिशताञ्छुभान् ॥ सुवर्णपुंखरचितान्महाकालानलोपमान् ॥ ६२ ॥ तेबाणास्तुप्रतापाग्र्य
वक्षोभित्त्वागताह्यधः ॥ शोणिताक्तायथारामचंद्रभक्तिपराङ्मुखाः ॥ ६३ ॥ प्रतापाग्र्यःप्रकुपितःशरान्मुंचन्सहस्रशः ॥ अकरोद्विरथंसूनुंसुबाहोस्तत्क्ष
णाद्द्रुतम् ॥ ६४ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्द्वाभ्यांध्वजमशातयत् ॥ एकेनसारथेःकायाच्छिरोमह्यामपातयत् ॥ ६५ ॥ चतुर्भिस्ताडयामासतंसूनुं

१ अनेकरक्तधाराभिः–इ० पा० । २ प्रापयस्व रथं मम–इ० पा० । ३ महाबलो धीरशिरोमणिभूतो नृपात्मजः । –इ०पा० । ४ नीत्वाऽगमयः पुटभेदनम्–इ० पा० । ५ भूभुजांगजः–इ० पा० ।
६ प्रतापाग्र्यवधायसः–इ० पा० । ७ मनोऽपतत्–इ० पा० । ८ षष्टिवर्षकः–इ० पा० ।

नृपतेःपुनः ॥ तत्क्षणाच्चापमेकेनगुणयुक्तंतुचिच्छिदे ॥ ६६ ॥ सोन्यंरथंसमारुह्यहयरत्नसुशोभितम् ॥ धनुःकरेसमादायसज्यंचक्रेमहामनाः ॥ ६७ ॥
प्रत्युवाचप्रतापाग्र्यंत्वयाविक्रांतमद्भुतम् ॥ पश्येदानींपराक्रांतिंधनुषोममसद्भट ॥ ६८ ॥ एवमुक्त्वातुदमनोबाणान्दशसमाददे ॥ चतुर्भिश्चतुरो
वाहान्निनाययमसादनम् ॥ ६९ ॥ चतुर्भिस्तिलशःकृत्तोरथश्चक्रसमन्वितः ॥ एकेनहृदिविव्याधबाणेनैकेनसारथिम् ॥ ७० ॥ जगर्जशंखमापूर्य
शंखशब्दसमन्वितः ॥ तत्कर्मपूजयामाससाधुवीरमहाबल ॥ ७१ ॥ इतिविक्रांतमालोक्यप्रतापाग्र्योरुषान्वितः ॥ अन्यंरथंसमास्थायययौ
योद्धुंनृपात्मजम् ॥ ७२ ॥ उवाचवीरपश्यत्वंममविक्रांतमद्भुतम् ॥ इत्युक्त्वाशुमुमोचौघाञ्छराणांशितपर्वणाम् ॥ ७३ ॥ शराःसर्वत्रदृश्यं
तेकुंजरेषुहयेषुच ॥ परत्रह्मेवसर्वत्रव्याप्ताश्चांतरगोचराः ॥ ७४ ॥ तंराजपुत्रंशितबाणकोटिभिर्व्याप्तंविधायाशुजगर्जविक्रमी ॥ संहर्षयन्स्वीयगणान्परान्म
हान्कुर्वन्हृदाशून्यतमान्गतासुकान् ॥ ७५ ॥ सराजपुत्रःशितसायकव्रजैःसंपूर्णमात्मानमवेक्ष्यरोषितः ॥ जग्राहशस्त्राणिदुरंतविक्रमोधनुश्चधुन्वन्भुजदंड
योर्महान् ॥ ७६ ॥ चकर्तसर्वाण्यस्त्राणिशस्त्राणिचमहाबलः ॥ [1]रोषताम्रेक्षणोमुंचञ्छरान्वैरिविदारिणः ॥ ७७ ॥ तच्छस्त्रजालंनिर्धूयराजपुत्रोजगादतम्॥
क्षमस्वैकंप्रहारंमेयदिशूरोसिमारिप ॥ ७८ ॥ यद्यनेनभवंतंवैरथाच्चेत्पातयामिन ॥ प्रतिज्ञांशृणुमेवीरममगर्वेणनिर्मिताम् ॥ ७९ ॥ वेदंनिंदंतियेमत्ताहेतु
वादविचक्षणाः ॥ तेषांपापंममैवास्तुनरकार्णवमज्जकम् ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वाबाणमासाद्यकोदंडेकालसन्निभम् ॥ ज्वालामालाकुलंतीक्ष्णंनिषंगादुद्धृतंवर
म् ॥ ८१ ॥ समुक्तोनृपवर्येणहृदिलक्ष्यीकृतःशरः ॥ जगामतरसातंवैकालानलसमप्रभः ॥ ८२ ॥ प्रतापाग्र्यःशरंदृष्ट्वास्वपातनसमुद्यतम् ॥ बाणान्धनुष्य
थाधत्तशरच्छेदायवैशितान् ॥ ८३ ॥ सबाणःसर्वबाणांस्तांश्छिदन्मध्यतएवहि ॥ जगामवैप्रतापाग्र्यहृदयंधैर्यसंयुतम् ॥ ८४ ॥ संलग्नोहृदिनालीकः
प्रविवेश[2]तंदंतरम् ॥ राजाकृतप्रहारस्तुपपातधरणीतले ॥ ८५ ॥ मूर्च्छितंचेतनाहीनंरथोपस्थाद्गतंभुवि ॥ सारथिस्तंसमादायापोवाहरणमंडलात्॥८६॥
हाहाकारोमहानासीद्बलंभग्नंगतंततः ॥ यत्रशत्रुघ्ननामासौवीरकोटिपरीवृतः ॥ ८७ ॥ राजात्मजोजयंप्राप्यप्रतापाग्र्यंविजित्यसः ॥ प्रतीक्षांतुचकारास्य
शत्रुघ्नस्यचभूपतेः ॥ ८८ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेराजपुत्रयुद्धकथनंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ शत्रुघ्नस्तुक्रुधाविष्टोदंतान्दंतैर्विनिष्पिषन् ॥ हस्तौधुन्वन्सृक्किणीलिहानमधरंजिह्वयासकृत् ॥ १ ॥ पुनःपुनस्तान्पप्रच्छकेनाश्वोनीयते
मम ॥ प्रतापाग्र्यः केनजितः सर्वशूरशिरोमणिः ॥ २ ॥ सेवकास्तेतदाप्रोचुर्दमनोनामशत्रुहन् ॥ सुबाहुजःप्रतापाग्र्यंजितवान्हयमाहरत् ॥ ३ ॥ इति

१ एष ताम्रेक्षणः–इ० पा० । २ स्तनांतरम्–इ० पा० ।

श्रुत्वाहयंनीतंदमनेनस्ववैरिणा ॥ आजगामसवेगेनयत्राभूद्रणमंडलम् ॥ ४ ॥ तत्रापश्यत्सशत्रुघ्नोगजान्दीर्णकपोलकान् ॥ पर्वतानिवरक्तोदेमज्जमानान्म
दोद्धतान् ॥ ५ ॥ हयास्तत्रनिजारोहकर्तृभिःसहिताःक्षताः ॥ मृतावीरेणदद्दृशेशत्रुघ्नेनसुकोपिना ॥ ६ ॥ नरान्रथान्गजान्भग्नान्वीक्षमाणःसशत्रुहा ॥
अतीवचुकुधेयद्वत्प्रलयेप्रलयार्णवः॥७॥पुरतोदमनंवीक्ष्यहयनेतारमुद्भटम् ॥ प्रतापाग्र्यस्यजेतारंतृणीकृत्यनिजंबलम् ॥ ८ ॥ तदाराजाप्रत्युवाचयोधान्को
पाकुलेक्षणः ॥ कोसौदमनजेताऽत्रसर्वशस्त्रास्त्रधारकः ॥ ९ ॥ योवैराजसुतंवीरंरणकर्मविशारदम् ॥ जेष्यत्यस्त्रेणनिर्भीतः सज्जीभूतोभवत्वयम् ॥ १० ॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुष्कलःपरवीरहा ॥ दमनंजेतुमुद्युक्तोजगादवचनंत्विदम् ॥ ११ ॥ स्वामिन्कायंदमनकःक्तेऽपरिमितंबलम् ॥ जेष्येहंत्वत्प्रता
पेनगच्छाम्येपमहामते ॥ १२ ॥ सेवकेमयियुद्धायस्थितेकैर्नीयतेहयः ॥ रघुनाथप्रतापोयंसर्वंकृत्यंकरिष्यति ॥ १३ ॥ स्वामिञ्छृणुप्रतिज्ञां
मेतवमोदप्रदायिनीम् ॥ विजेष्येदमनंयुद्धेरणकर्मविचक्षणम् ॥ १४ ॥ रामचंद्रपदांभोजमध्वास्वादवियोगिनाम् ॥ यदवंतुभवेत्तन्मेदमनंनजयेय
दि ॥ १५ ॥ पुत्रोयोमातृपादान्यत्तीर्थंमत्वातयासह ॥ विरुद्धचेत्तत्तमोमह्यंनजयेदमनंयदि ॥ १६ ॥ अद्यमद्बाणनिर्भिन्नमहोरस्कोनृपांगजः ॥ अलं
करोतुप्रधनेभूतलंशयनेनाहि ॥ १७ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिप्रतिज्ञामाकर्ण्यपुष्कलस्यरघूद्वहः ॥ जहर्षचित्तेतेजस्वीनिदिदेशरणंप्रति ॥ १८ ॥ आज्ञ
प्तोसौययौसैन्यैर्बहुभिःपरिवारितः ॥ यत्रास्तेदमनोराजपुत्रःशूरकुलोद्भवः ॥ १९ ॥ दमनोपितमाज्ञायह्यागतंरणमंडले ॥ प्रत्युज्जगामवीराग्र्यःस्वसैन्यप
रिवारितः ॥ २० ॥ अन्योन्यंतौसंमिलितौरथस्थौरथशोभिनौ ॥ समरेशक्रदैत्यौकिंयुद्धार्थंरणमागतौ ॥ २१ ॥ उवाचपुष्कलस्तंवैराजपुत्रंमहाबलम् ॥
राजपुत्रदमनकमांजानीहिसमागतम् ॥ २२ ॥ सप्रतिज्ञंतुयुद्धायभरतात्मजमुद्भटम् ॥ पुष्कलेनस्वनाम्नाचलक्षितंविद्धिसत्तम ॥ २३ ॥ रघुनाथपदां
भोजानित्यसेवामधुव्रतम् ॥ त्वांजेष्येशस्त्रसंघेनसज्जीभवमहामते ॥ २४ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यदमनःपरवीरहा ॥ प्रत्युवाचहसन्वाग्मीनिर्भयोदृष्टवि
क्रमः ॥ २५ ॥ सुबाहुपुत्रंदमनंपितृभक्तिहृताघकम् ॥ विद्धिमामश्वनेतारंशत्रुघ्नस्यमहीपतेः ॥ २६ ॥ जयोदैवविसृष्टोयंयस्यचालंकरिष्यति ॥ सप्रा
प्तोतिनिरीक्षस्वबलंमेरणमूर्धनि ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वासशरंचापंविधायाकर्णपूरितम् ॥ मुमोचबाणान्निशितान्वैरिप्राणापहारिणः॥ २८ ॥ तेबाणास्त्वा
विलीभूताश्छादयामासुरंबरम् ॥ सूर्यभानुप्रभायत्रबाणच्छायानिवारिता ॥ २९ ॥ गजानांकटभित्त्योघेलग्नासायकसंततिः ॥ अलंकरोतिधातूनांरा
गाइवविचित्रिताः ॥ ३० ॥ पतितास्तत्रदृश्यंतेनरावाहागजारथाः ॥ शरव्रातेननृपतेःसुतेनपरिताडिताः ॥ ३१ ॥ तद्विक्रांतंसमालोक्यपुष्कलःपर

१ सैनिकैःसहस्थातारम्–इ० पा०। २ इत्युवाचेति पाठे–इति वक्ष्यमाणप्रकारेणेत्यर्थः। ३ त्वखिलीभूताः–इ० पा०। ४ कटभित्त्यग्रे–इ० पा०।

वीरहा ॥ शराणांछाययाव्याप्तंरणमंडलमीक्ष्यच ॥ ३२ ॥ शरासनेसमाधत्तबाणंवह्न्याभिमंत्रितम् ॥ आचम्यसम्यग्विधिवन्मोचयामाससायकम् ॥ ३३ ॥ ततोग्निःप्रादुरभवत्तत्रसंग्राममूर्धनि ॥ ज्वालाभिर्विलिहन्व्योमप्रलयाग्निरिवोत्थितः ॥ ३४ ॥ ततोस्यसैन्यंनिर्दग्धंत्रासंप्राप्तंरणांगणे ॥ पलायनपरंजातं वह्निज्वालाभिपीडितम् ॥ ३५ ॥ छत्राणितुप्रदग्धानिचंद्राकाराणिधन्विनाम्[1] ॥ दृश्यंतेजातरूपाभकांतिधारीणितत्रह ॥ ३६ ॥ हयादग्धाःपलायंतेकेसरे पुचवैरिणाम् ॥ रथाअपिगतादाहंसुकूबरसमन्विताः ॥ ३७ ॥ मणिमाणिक्यरत्नानिवहंतःकरभास्ततः ॥ पलायंतेदहनभूज्वालामालाभिपीडिताः॥३८॥ कुत्रचिद्दंतिनोनष्टाःकुत्रचिद्धयसादिनः ॥ कुत्रचित्पत्तयोनष्टावह्निदग्धकलेवराः ॥ ३९ ॥ शराःसर्वेनृपसुतप्रमुक्ताःप्रलयंगताः ॥ आशुशुक्षणिकीलाभि र्भस्मीभूताःसमंततः ॥ ४० ॥ तदास्वसैन्येदग्धेचदमनोरोषपूरितः ॥ सर्वास्त्रवित्तच्छांत्यर्थंवारुणास्त्रमथाददे ॥ ४१ ॥ वारुणंवह्निशांत्यर्थमुक्तंतेन महीभृता ॥ आप्लावयद्बलंतस्यरथवाजिसमाकुलम् ॥ ४२ ॥ रथाविप्लावितास्तोयेदृश्यंतेपरिपंथिनाम् ॥ गजाश्चापिपरिप्लुष्टाःस्वीयाःशांतिमुपा गताः ॥ ४३ ॥ वह्निश्चशांतिमगमदस्यस्त्रपरिमोचितः ॥ शांतिमापबलंस्वीयंवह्निज्वालाभिपीडितम्[2] ॥ ४४ ॥ कंपिताःशीततोयेनसीत्कुर्वंतिचवैरिणा ॥ करकावृष्टिभिःक्षितावायुनाचप्रपीडिताः ॥ ४५ ॥ तदास्वबलमालोक्यतोयपूरेणपीडितम् ॥ कंपितंक्षुभितंनष्टंवारुणेनविनिर्हतम् ॥ ४६ ॥ तदा तिकोपताम्राक्षःपुष्कलोभरतात्मजः ॥ वायव्यास्त्रंसमाधत्तधनुष्येकंमहाशरम् ॥ ४७ ॥ ततोवायुर्महानासीद्रायव्यास्त्रप्रचोदितः ॥ नाशयामासवेगे नघनानीकमुपस्थितम् ॥ ४८ ॥ वायुनास्फालितानागाःपरस्परसमाहताः ॥ अश्वाश्वसंहतान्योन्यंस्वस्वारोहसमन्विताः ॥ ४९ ॥ नराःप्रभंजनोद्धूता मुक्तकेशानिरोजसः ॥ पतंतोत्रसमक्ष्यिंतेवेतालाइवभूगताः ॥ ५० ॥ वायुनास्वबलंसर्वंपरिभूतंविलोक्यसः ॥ राजपुत्रःपर्वतास्त्रंधनुष्येवंसमादधे[3] ॥ ५१ ॥ तदातुपर्वताःपेतुर्मस्तकोपरियुध्यताम् ॥ वायुःसंच्छादितस्तैस्तुनप्रचक्रामकुत्राचित् ॥ ५२ ॥ पुष्कलोत्रजसंज्ञंतुसमाधत्तशरासने ॥ वज्रेणकृत्तास्ते सर्वेजाताश्चतिलशःक्षणात् ॥ ५३ ॥ वज्रंनगान्रजःशेषान्कृत्वाबाणाभिमंत्रितम् ॥ राजपुत्रोरसिप्रोच्चैःपपातस्वनवद्भृशम् ॥ ५४ ॥ सत्वाकुलितचेत स्कोहृदिविद्धःक्षतोभृशम् ॥ विव्यथेबलवान्वीरःकश्मलंपरमापसः ॥ ५५ ॥ तंवैकश्मलितंदृष्ट्वासारथिर्नयकोविदः ॥ अपोवाहरणात्तस्मात्क्रोशमा त्रंनरेंद्रजम् ॥ ५६ ॥ ततोयोधाराजसूनोःप्रनष्टाःप्रपलायिताः ॥ गत्वापुरींसमाचख्युःकश्मलस्थंनृपात्मजम् ॥ ५७ ॥ पुष्कलोजयमाप्यैवंरणमूर्धनिध र्मवित् ॥ नप्रहर्तुंपुनःशक्तोरघुनाथवचःस्मरन् ॥ ५८ ॥ ततोदुंदुभिनिर्घोषोजयशब्दोमहानभूत् ॥ साधुसाध्वितिवाचश्चप्रावर्ततमनोहराः ॥ ५९ ॥

१ भूभृताम्–इ०, सैनिनाम्–इ० च पा० । २ अग्न्यस्त्रं वारुणाहतम्–इ० पा० । ३ धनुष्युच्चैः–इ० पा० ।

हर्षंप्रापसशत्रुघ्नोजयिनंवीक्ष्यपुष्कलम् ॥ प्रशशंससुमत्यादिमंत्रिभिःपरिवारितः ॥ ६० ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्व
मेधेपुष्कलविजयोनामचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथवीक्ष्यभटान्निजान्नृपोरुधिरौघेणपरिप्लुतांगकान् ॥ सुखमापनवै
शुशोचतान्परिपप्रच्छसुतस्यचेष्टितम् ॥ १ ॥ गदताखिलकर्मतस्यवैसकथंचाहरदश्ववर्यकम् ॥ कथयंतुपुनःकियद्बलंवतवीराःकतियोद्धुमाग
ताः ॥ २ ॥ अथशत्रुबलोन्मुखःकथंममवीरोदमनोरणंव्यधात् ॥ विजयंचविधायदुर्जयंकिलवीरंवतकोप्यशातयत् ॥ ३ ॥ इत्याकर्ण्यवचोराज्ञः
प्रत्यूचुस्तेस्यसेवकाः ॥ क्षतजेनपरिक्लिन्नगात्रवस्त्रादिधारिणः ॥ ४ ॥ राजन्नश्वंसमालोक्यपत्रचिह्नाद्यलंकृतम् ॥ ग्राहयामासगर्वेणतृणीकृत्यरघूत्त
मम् ॥ ५ ॥ ततोहयानुगःप्राप्तःस्वल्पसैन्यसमावृतः ॥ तेनसाकमभूद्युद्धंतुमुलंरोहमर्षणम् ॥ ६ ॥ तंमूर्च्छितंततःकृत्वातवपुत्रःस्वसायकैः ॥
यावत्तिष्ठत्यथायातःशत्रुघ्नःस्वबलैर्वृतः ॥ ७ ॥ ततोयुद्धंमहदभूच्छस्त्रास्त्रपरिबृंहितम् ॥ बहुशोजयमापेदेतवपुत्रोमहाबलः ॥ ८ ॥ इदानींते
नमुक्त्वास्त्रंशत्रुघ्नभ्रातृसूनुना ॥ मूर्च्छितःप्रधनेराजन्कृतोवीरःसुतस्तव ॥ ९ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरोपशोकसमन्वितः ॥ स्थगितांगइवासी
त्ससमुद्रइवपर्वणि ॥ १० ॥ उवाचसेनाधिपतिंरोषप्रस्फुरिताधरः ॥ दन्तैर्दंताँल्लिहन्नोष्ठंजिह्वयाशोककर्शितः ॥ ११ ॥ सेनापतेकुरुष्वारा
न्ममसेनांतुसज्जिताम् ॥ योत्स्येरामस्यसुभटैर्ममपुत्रोपघातकैः ॥ १२ ॥ अद्याहंममपुत्रस्यदुःखदंनिशितैःशरैः ॥ पातयिष्येयदिह्येनंरक्षिता
पिमहेश्वरः ॥ १३ ॥ सेनापतिरिदंवाक्यंप्रोक्तंसुभुजभूपतेः ॥ निशम्यचतथाकृत्वासज्जीभूतोभवत्स्वयम् ॥ १४ ॥ राज्ञोनिवेदयामाससज्जां
चतुरंगिणीम् ॥ सेनांकालबलप्रख्यांहतदुर्जनकोटिकाम् ॥ १५ ॥ श्रुत्वासेनापतेर्वाक्यंसुबाहुःपरवीरहा ॥ निर्जगामततोयत्रशत्रुघ्नःस्वसुतार्दनः॥१६॥
कुंजरैश्चमदोन्मत्तैर्हयैश्चापिमनोजवैः ॥ रथैश्चसर्वशस्त्रास्त्रपूरितैरिपुजेतृभिः ॥ १७ ॥ भूश्चकंपेतदातत्रसैन्यभारेणभूँरिणा ॥ संमर्दःसुमहानासीत्तत्र
सैन्येविसर्पति ॥ १८ ॥ राजानंनिर्गतंदृष्ट्वारथेनकनकांगिना ॥ शत्रुघ्नबलमुद्युक्तंसर्ववैरिप्रहारकम् ॥ १९ ॥ सुकेतुस्तस्यवैभ्रातागदायुद्धविशारदः॥
रथेनाश्वाजगामायंसर्वशस्त्रास्त्रपूरितः ॥ २० ॥ चित्रांगस्तुसुतोराज्ञःसर्वयुद्धविचक्षणः ॥ जगामस्वरथेनाशुशत्रुघ्नबलमुन्मदम् ॥ २१ ॥ तस्यानुजो
विचित्राख्योविचित्ररणकोविदः ॥ ययौरथेनहैमेनभ्रातृदुःखेनपीडितः ॥ २२ ॥ अन्येशूरामहेष्वासाःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः ॥ ययुर्नृपसमादिष्टाःप्रधनं

१ शमयन्निव तच्छुशोच तान्–इ० पा० । २ युद्धलालसाः–इ०, युद्धमानसाः–इ० च पा० । ३ सुमहत्–इ० पा० । ४ शत्रुघ्नभ्रातृपुत्रकः–इ० पा० । ५ इदानीं तेन मुक्तास्त्रं प्रहसन्नृपतेःसुतः । अकरोत्प्रधनं राजन्सर्ववीरैः सुशोभितम् ॥–इ० पा० । ६ नरेश्व–इ० पा० । ७ पीडिता–इ० पा० ।

वीरपूरितम् ॥ २३ ॥ राजासुबाहुःसंरोषादागतःप्रधनांगणे ॥ विलोकयामाससुतंमूर्च्छितंशरपीडितम् ॥ २४ ॥ रथोपस्थस्थितंमूढंस्वसुतंदमनाभि
धम् ॥ वीक्ष्यदुःखंमुहुःप्रापवीजयामासपल्लवैः ॥ २५ ॥ जलेनसिक्तःसंस्पृष्टोराज्ञाकोमलपाणिना ॥ संज्ञामापशनैर्वीरोदमनःपरमास्त्रवित् ॥ २६ ॥ उ
त्थितःक्वधनुर्मेस्तिक्वपुष्कलइतोगतः ॥ संसज्यसमरंत्यक्त्वामद्बाणव्रणपीडितः ॥ २७ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसुबाहुःपुत्रभाषितम् ॥ परमंहर्षमापेदेप
रिरभ्यसुतंस्वकम् ॥ २८ ॥ दमनोवीक्ष्यजनकंनृपंनम्रशिरोधरः ॥ पपातपादयोर्भक्त्याक्षतदेहोस्त्रराजिभिः ॥ २९ ॥ स्वसुतंरथसंस्थंतुविधायनृपतिः
पुनः ॥ जगादसेनाधिपतिंरणकर्मविशारदः ॥ ३० ॥ व्यूहंरचयसंग्रामेक्रौंचाख्यंरिपुदुर्जयम् ॥ यमाविश्यजयेसैन्यंशत्रुघ्नस्यमहीपतेः ॥ ३१ ॥ तद्वाक्य
माकर्ण्यसुबाहुभूपतेःक्रौंचाख्यसद्व्यूहविशेषमादधात् ॥ यन्नोविशंतेसहसारिपोर्गणामहाबलाःशस्त्रसमूहधारिणः ॥ ३२ ॥ मुखेसुकेतुस्तस्यासीद्गलेचित्रां
गसंज्ञकः ॥ पक्षयोराजपुत्रौद्वौपुच्छेराजाप्रतिष्ठितः ॥ ३३ ॥ मध्येसैन्यंमहत्तस्यचतुरंगैस्तुशोभितम् ॥ कृत्वान्यवेदयद्राज्ञेक्रौंचव्यूहंविचित्रितम् ॥३४॥
राजादृष्ट्वासुसन्नद्धंक्रौंचव्यूहंसुनिर्मितम् ॥ रणायस्वमतिंचक्रेशत्रुघ्नकटकेस्थितैः ॥३५॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधे
सुबाहुसैन्यसमागमोनामपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ शत्रुघ्नस्तद्बलंदृष्ट्वाभीषणाकृतिमेघवत् ॥ हस्त्यश्वरथपादातैर्बहु
भिःपरिवारितम् ॥ १ ॥ सुमतिंप्रत्युवाचेदंवचोगंभीरशब्दयुक् ॥ नानावाक्यविचारज्ञैःपंडितैःपरिसेवितः ॥ २ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ सु
मतेकस्यनगरंप्राप्तोमेहयसत्तमः ॥ बलमेतन्निरीक्षेहंपयोदधितरंगवत् ॥ ३ ॥ कस्यैतद्बलमुद्धर्षचतुरंगसमन्वितम् ॥ पुरतोभातियुद्धाय
समुपस्थितमादरात् ॥४॥ एतत्सर्वंसमाचक्ष्वयथावत्पृच्छतोमम ॥ यज्ज्ञात्वायुद्धसंस्थायैनिर्दिशामिस्वकान्भटान् ॥ ५ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसुमतिः
शुभबुद्धिमान् ॥ उवाचवचनंप्रीतःशत्रुघ्नंवैरितापनम् ॥ ६ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ चक्रांकानगरीराजन्वर्ततेसविधेशुभा ॥ यस्यांसंतिनराःपाप
रहिताविष्णुभक्तितः ॥ ७ ॥ तस्याःपुर्याःपतिरयंसुबाहुर्धर्मवित्तमः ॥ तवायंपुरतोभातिपुत्रपौत्रसमावृतः ॥ ८ ॥ स्वदारनिरतोनित्यंपरदारपराङ्मु
खः ॥ विष्णोःकथास्यकर्णस्थानापरार्थप्रकाशिनी ॥ ९ ॥ परस्वंनसमादत्तेषष्ठांशादधिकंनृपः ॥ ब्राह्मणाविष्णुभक्त्यैवपूज्यंतेतेनधर्मिणा ॥ १० ॥
नित्यंसेवारतोविष्णुपादपद्ममधुव्रतः ॥ एषस्वधर्मनिरतःपरधर्मपराङ्मुखः ॥ ११ ॥ एतस्यबलतुल्यंहिनवीराणांबलंक्वचित् ॥ पुत्रस्यपतनंश्रुत्वारोष
शोकसमाकुलः ॥ १२ ॥ चतुरंगसमेतोयंयुद्धायसमुपस्थितः ॥ तवापिवीराबहवोलक्ष्मीनिधिमुखाअमून् ॥ १३ ॥ जेष्यंतिशस्त्रसंघेननिर्दिशाशुपरं
हितान् ॥ शत्रुघ्नस्तद्वचःश्रुत्वाप्रोवाचस्वभटान्वरान् ॥ १४ ॥ रणप्राप्तिभवोद्धर्षपूरपूरितमानसान् ॥ क्रौंचव्यूहोयरचितःसुबाहुपरिसैनिकैः ॥ १५ ॥

मुखपक्षस्थितायोधास्तान्कोभेत्स्यतिशस्त्रवित् ॥ यस्यभेदेनिजाशक्तिर्योवीरविजयोद्यतः ॥ १६ ॥ सगृह्णातुमदीयाद्धिपाणिपद्माच्चवीटकम् ॥ तदाल
क्ष्मीनिधिर्वीरोजग्राहक्रौंचभेदने ॥ १७ ॥ सर्वशस्त्रास्त्रविद्वीरैर्बहुभिःपरिवारितः ॥ उवाचवचनंराजन्यास्येहंक्रौंचभेदने ॥ १८ ॥ भार्गवःपूर्वमेवासी
त्क्रौंचभेत्तातथाह्यहम् ॥ तथान्यंवीरमावोचत्कोस्यसार्धंगमिष्यति ॥ १९ ॥ पुष्कलःपृष्ठतस्तस्ययातुंचक्रेमतिंततः ॥ रिपुतापोनीलरत्नउग्राश्वोवीर
मर्दनः ॥ २० ॥ सर्वेशत्रुघ्नसंदेशाद्ययुस्तत्क्रौंचभेदने ॥ शत्रुघ्नोपिरथस्थश्चसर्वायुधधरःपरः ॥ २१ ॥ पृष्ठतोस्यपरीयायबहुभिःसैनिकैर्वृतः ॥ तदाप्र
चलितौदृष्टावन्योन्यबलवारिधी ॥ २२ ॥ प्रलयंकर्तुमुद्युक्तौजगतःसुतरंगिणौ ॥ तदाभेर्यःसमाजघ्नुरुभयोःसेनयोर्दृढाः ॥ २३ ॥ रणभेर्यःशंखनादाःश्रू
यंतेतत्रतत्रह ॥ हेषंतेवाजिनस्तत्रगर्जंतिद्विरदाभृशम् ॥ २४ ॥ हुंहुंकुर्वंतिवीराग्र्यानदंतिरथनेमयः ॥ तत्रप्रकुपिताःशूराःसुबाहुबलदर्पिताः ॥ २५ ॥
छिंधिभिंधीतिभाषंतोदृश्यंतेबहवोरणे ॥ एवंभूतेरणोद्युक्तेसैन्येशत्रुघ्नवैरिणोः ॥ २६ ॥ मुखसंस्थंसुकेतुंतंलक्ष्मीनिधिरुवाचह ॥ लक्ष्मीनिधिरुवाच ॥ ॥ ज
नकस्यसुतंविद्धिलक्ष्मीनिधिरितिस्मृतम् ॥२७॥ सर्वशस्त्रास्त्रकुशलंसर्वयुद्धविशारदम् ॥ मुंचाश्वंरामचंद्रस्यसर्वदानवदंशितु ः॥२८॥ नोचेन्मद्बाणनिर्भिन्नो
यास्यसेयमसादनम् ॥ इतिब्रुवंतंवीराग्र्यंसुकेतुःसहसात्वरन् ॥ २९ ॥ सज्यंचापंविधायाशुबाणान्मुंचन्स्थिरोभवत् ॥ तेबाणाःशितपर्वाणःस्वर्णपुंखाःसमं
ततः ॥ ३० ॥ दृश्यंतेव्यापिनस्तत्ररणमध्येसुदुर्भराः ॥ तद्बाणजालंतरसानिहत्यलक्ष्मीनिधिश्चापमथाततज्यम् ॥ विधायतस्योरसिबाणषट्कंमुमोचतीक्ष्णं
शितपर्वशोभितम् ॥३१॥ तद्बाणाःसुभुजभ्रातुर्हृदयंसंविदार्यच ॥ गतास्तेभुविदृश्यंतेरुधिराक्तामलीमसाः ॥३२॥ तद्बाणभिन्नहृदयःसुकेतुःकोपपूरितः ॥
जघानशरविंशत्यातीक्ष्णयानतपर्वया ॥ ३३ ॥ उभौबाणविभिन्नांगावुभौक्षतजविप्लुतौ ॥ सैनिकैःपरिदृश्यंतेकिंशुकाविवपुष्पितौ ॥३४॥ मुंचंतौबाणकोटी
श्चसंदधंतौत्वराशरान् ॥ नकेनापिविलक्ष्येतेलघुहस्तौमहाबलौ ॥३५॥ कुंडलीकृतसच्चापौवर्षंतौबाणधारया ॥ नवांबुदाविवदिविशक्रनिर्देशकारिणौ ॥३६॥
तयोर्बाणागजान्वाहान्नराञ्छूरान्विमस्तकान् ॥ कुर्वंतःकेवलंदृष्टानचसंधानमोक्षयोः ॥ ३७ ॥ पृथिवीसुभटैःपूर्णासकिरीटैःसकुंडलैः ॥ धनुर्बाणकरैरोषसं
दष्टाधरयुग्मकैः ॥३८॥ तयोःप्रयुद्ध्यतोर्दर्पात्सर्वशस्त्रास्त्रवेदिनोः ॥ युद्धंसमभवद्घोरंदेवविस्मापनंमहत् ॥३९॥ संमर्दोभवदत्यंतंवीरकोटिविदारणः ॥ न
केनचित्क्वचिद्दृष्टंशरजालांतरेंऽबरम् ॥ ४० ॥ तस्मिंस्तुसमयेलक्ष्मीनिधिर्वीरोरिमर्दनः ॥ बाणांश्चापेसमाधत्तवसुसंख्यान्दृढाञ्छितान् ॥ ४१ ॥ चतुर्भि
स्तुरगान्वीरःसुकेतोरनयत्क्षयम् ॥ एकेनध्वजमत्युग्रंचिच्छेदतरसाहसन् ॥ ४२ ॥ एकेनसारथेःकायाच्छिरोभूमावपातयत् ॥ एकेनचापंसगुणमच्छिन

१ शत्रुघ्ननिदेशात् ।

द्रोषपूरितः ॥ ४३ ॥ एकेनहृदिविव्याधसुकेतोर्वेगवान्नृपः ॥ तत्कर्माद्भुतमुद्वीक्ष्यवीराविस्मयमाययुः ॥ ४४ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥
महतींसगदांधृत्वायोद्धुकामोभ्युपेयिवान् ॥ ४५ ॥ तमायांतंसमालक्ष्यगदायुद्धविशारदम् ॥ महत्यागदयायुक्तंरथादवततारसः ॥ ४६ ॥ गदामादाय
महतींसर्वायसविनिर्मिताम् ॥ जातरूपविचित्रांगींसर्वशोभापुरस्कृताम् ॥ ४७ ॥ लक्ष्मीनिधिर्भृशंक्रुद्धःसुकेतोर्वक्षसित्वरन् ॥ ताडयामासहृदयेगदांव
ज्राग्निसन्निभाम् ॥ ४८ ॥ गदयाताडितोवीरोनाकंपतमहामुने ॥ मदोन्मत्तोयथादंतीबालेनस्रग्भिराहतः ॥ ४९ ॥ उवाचतंसवीराग्र्योनृपंलक्ष्मीनिधिंत
दा ॥ सहस्वैकंप्रहारंमेयदिशूरःपरंतप ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वाताडयामासललाटेगदयाभृशम् ॥ गदयाताडितोभालेऽसृग्वमन्कुपितोभृशम् ॥ ५१ ॥ मूर्ध्नि
तंताडयामासगदयाकालरूपया ॥ सुकेतुरपितंस्कंधेताडयामासधर्मवित् ॥ ५२ ॥ एवंभृशंप्रकुपितौगदायुद्धविशारदौ ॥ गदायुद्धंप्रकुर्वाणौपरस्प
रजयैषिणौ ॥ ५३ ॥ अन्योन्याघातविमतौपरस्परवधोद्यतौ ॥ नकोपितत्रहीयेतनकोजीयेतसंयुगे ॥ ५४ ॥ मूर्ध्निभालेतथास्कंधेहृदिगात्रेषुसर्वतः ॥
रुधिरौघपरिक्लिन्नौमहाबलपराक्रमौ ॥ ५५ ॥ तदालक्ष्मीनिधिःक्रुद्धोगदामुद्यम्यवेगवान् ॥ जगामप्रबलंहंतुंहृदिराजानुजंबली ॥ ५६ ॥ तमायांतमथा
लोक्यस्वगदांमहतींदधत् ॥ ययौतंतरसाहंतुंराजभ्राताबलाद्बलम् ॥ ५७ ॥ गदांतेनविनिक्षिप्तांस्वकरेधृतवानयम् ॥ तयैवगदयातस्यहृदिजघ्नेमहा
बलः ॥ ५८ ॥ स्वगदांतेनवैनीतांदृष्ट्वालक्ष्मीनिधिर्नृपः ॥ बाहुयुद्धेनतंयोद्धुमियेषबलवत्तमम् ॥ ५९ ॥ तदाराजानुजःक्रुद्धोबाहुभ्यामुपगृह्यतम् ॥ युयु
धेसर्वयुद्धस्यज्ञातावीरेषुसत्तमः ॥ ६० ॥ तदालक्ष्मीनिधिस्तस्यहृदिजघ्नेस्वमुष्टिना ॥ तदासोपिशिरस्येनंमुष्टिमुद्यम्यचाहनत् ॥ ६१ ॥ मुष्टिभिर्वज्रसं
काशैस्तलस्फोटैश्चदारुणैः ॥ अन्योन्यंजघ्नतुःक्रुद्धौसंदष्टाधरपल्लवौ ॥ ६२ ॥ मुष्टीमुष्टिदंतादंतिकचाकचिनखानखि ॥ उभयोरभवद्युद्धंतुमुलंरोमहर्ष
णम् ॥ ६३ ॥ तदाप्रकुपितोभ्रातानृपतेश्चरणेनृपम् ॥ गृहीत्वाभ्रामयित्वाथपातयामासभूतले ॥ ६४ ॥ लक्ष्मीनिधिःकरेगृह्यतंनृपानुजमुच्चकैः ॥ भ्राम
यित्वाशतगुणंगजोपस्थेजघानतम् ॥ ६५ ॥ सतदापतितोभूमौसंज्ञांप्राप्यक्षणादनु ॥ तथैवभ्रामयामासव्योम्निवेगेनविक्रमी ॥ ६६ ॥ एवं
प्रयुध्यमानौतौबाहुयुद्धंगतौपुनः ॥ पादेपादंकरेपाणिंहृदिहृद्वदनेमुखम् ॥ ६७ ॥ एवंपरस्परंश्लिष्टौपरस्परवधैषिणौ[1] ॥ उभावपिपराक्रांतावुभाव
पिमुमूर्च्छतुः ॥ ६८ ॥ तद्दृष्ट्वाविस्मयंप्राप्ताःप्रशशंसुःसहस्रशः[2] ॥ धन्योलक्ष्मीनिधिर्भूपोधन्योराजानुजोबली ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपा
तालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेगदायुद्धंनामषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ चित्रांगःक्रौंचकंठस्थोरथस्थोवीर

१ परस्परजयैषिणौ–इ०पा०। २ दृष्ट्वा विस्मयमापेदे तदावीराःसहस्रशः। –इ० पा०। आपेदे–इत्येकवचनमनर्गलम्।

शोभितः ॥ गाहयामासतत्सैन्यंवाराहइववारिधिम् ॥ १ ॥ धनुर्विस्फार्यसुदृढंमेघनादनिनादितम् ॥ मुमोचबाणान्निशितान्वैरिकोटिविदाहकान् ॥ २ ॥
तद्बाणभिन्नसर्वांगाःशेरतेसुभटाभृशम् ॥ सकिरीटतनुत्राणाःसन्दष्टदशनच्छदाः ॥ ३ ॥ एवंप्रवृत्तेसंग्रामेययौयोद्धुंसपुष्कलः ॥ मणिचित्रितमादायचापं
वैरिप्रतापनम् ॥ ४ ॥ तयोःसंगतयोरूपंदृश्यतेतिमनोहरम् ॥ पुरातारकसंग्रामेस्कंदतारकयोर्यथा ॥ ५ ॥ विस्फारयन्धनुःशीघ्रंसव्यसाचीतुपुष्कलः ॥
ताडयामासतंक्षिप्रंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ ६ ॥ चित्रांगोपिरुषाक्रांतःशरासनइषूञ्छितान् ॥ दधद्वचमुंचद्बहुशोरणमंडलमूर्धनि ॥ ७ ॥ नादानंनचसंधानंन
मोचनमथापिवा ॥ दृष्टंताववसंदृष्टौकुंडलीकृतचापिनौ ॥८॥ तदासौपुष्कलःक्रुद्धःशराणांशतकेनतम् ॥ विव्याधवक्षःस्थलकेमहायोद्धारमुद्भटम् ॥९॥
चित्रांगस्ताञ्छरान्सर्वांश्चिच्छेदतिलशःक्षणात् ॥ ताडयामासचांगेषुपुष्कलंशितसायकैः ॥ १० ॥ पुष्कलस्तद्रथंदिव्यंभ्रामकास्त्रेणशोभिना ॥ नभसि
भ्रामयामासतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ११ ॥ भ्रांत्वामुहूर्तमात्रंतुसरथोहयसंयुतः ॥ स्थितिंलेभेतिकष्टेनसंधृतोरणमंडले ॥ १२ ॥ सचास्यविक्रमंदृष्ट्वा
चित्रांगःकुपितोभृशम् ॥ उवाचपुष्कलंधीमान्सर्वास्त्रेषुविशारदः ॥ १३ ॥ चित्रांगउवाच ॥ ॥ त्वयासाधुकृतंकर्मसुभटैर्युधिसंमतम् ॥ मद्रथोवाजिसं
युक्तोभ्रामितोनभसिक्षणम् ॥ १४ ॥ पराक्रमंसमीक्षस्वममापिसुभटेरितम् ॥ आकाशचारीतुभवान्भवत्वमरपूजितः ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासमुमोचास्त्रं
रणेपरमदारुणम् ॥ धनुपापरमास्त्रज्ञःसर्वधर्मविदुत्तमः ॥ १६ ॥ तेनबाणेनसंविद्धःखेबभ्रामपतंगवत् ॥ सरथःसहयःसंख्येसध्वजश्चससारथिः ॥ १७ ॥
भ्रांत्वासरथवर्यस्तुनभसित्वरयान्वितः ॥ यावत्स्थितिंनलभतेतावन्मुक्तोऽपरःशरः ॥ १८ ॥ पुनश्चपरिबभ्रामरथःसूतसमन्वितः ॥ तत्कर्मवीक्ष्यपुत्रस्य
राज्ञोविस्मयमापसः ॥ १९ ॥ कथंचित्स्थितिमप्यापपुष्कलःपरवीरहा ॥ रथंजघानबाणैश्चससूतहयमस्यच ॥ २० ॥ सभग्नस्यंदनोवीरःपुनरन्यंसमा
श्रितः ॥ सोपिभग्नःशरैराशुपुष्कलेनरणांगणे ॥ २१ ॥ पुनरन्यंसमास्थाययावदायातिसंमुखम् ॥ तावद्बभंजनिशितैःसायकैस्तद्रथंपुनः ॥ २२ ॥ एवंद
शरथाभग्नानृपतेरात्मजस्यहि ॥ पुष्कलेनतुवीरेणमहासंयुगशालिना ॥ २३ ॥ तदाचित्रांगकःसंख्येरथेस्थित्वाविचित्रिते ॥ आजगामहवेगेनपुष्कलंप्र
तियोधितुम् ॥ २४ ॥ पुष्कलंपंचभिर्बाणैस्ताडयामाससंयुगे ॥ तैर्बाणैर्निहतोत्यंतंविव्यथेभरतात्मजः ॥ २५ ॥ सक्रुद्धश्चापमुद्यम्यबाणान्दशशितान्म
हान् ॥ मुमोचहृदयेतस्यस्वर्णपुंखसुशोभितान् ॥ २६ ॥ तेबाणाःपपुरेतस्यरुधिरंबहुदारुणाः ॥ पीत्वापेतुःक्षितौकूटसाक्षिणःपूर्वजाइव ॥ २७ ॥ तदा
चित्रांगकःक्रुद्धोभल्लान्पंचसमाददे ॥ मुमोचभालेपुत्रस्यभरतस्यमहौजसः ॥ २८ ॥ तैर्भल्लैराहतःक्रुद्धःशरासनवरेशरम् ॥ दधत्प्रतिज्ञामकरोच्चित्रांगनि

१ शिखिपत्रासुरौ यथा–इ० पा० । २ मन्यते–इ० पा० । ३ यावत्स्थितिं स लभते–इ० पा० ।

धनंप्रति ॥ २९ ॥ शृणुवीरममाक्षिप्रंप्रतिज्ञांत्वद्वधाश्रिताम् ॥ तज्ज्ञात्वासावधानेनयोद्धव्यंचत्वयात्रहि ॥ ३० ॥ बाणेनानेनचेत्त्वांवैनकुर्यांप्राणवर्जितम्॥ सतींसंदूष्यवनितांशीलाचारसुशोभिताम् ॥ ३१ ॥ योलोकःप्राप्यतेलोकैर्यमस्यवशवर्तिभिः ॥ सलोकोममवैभूयात्सत्यंममप्रतिश्रुतम् ॥ ३२ ॥ इति श्रेष्ठंवचःश्रुत्वाजहासपरवीरहा ॥ उवाचमतिमान्वीरःपुष्कलंवचनंशुभम् ॥ ३३ ॥ मृत्युर्वैप्राणिनांभाव्यःसर्वत्रैवचसर्वदा ॥ तस्मान्मेनिधनेदुःखंनास्ति शूरशिरोमणे ॥ ३४ ॥ प्रतिज्ञायाकृतावीरत्वयावीरत्वशालिना ॥ सासत्यैवपुनर्मेद्यश्रूयतांव्याहृतंमहत् ॥ ३५ ॥ त्वद्वाणंमद्वधोद्युक्तंनाच्छिद्यांयदिचेद हम् ॥ तदाप्रतिज्ञांशृणुमेसर्ववीराभिमानिनः ॥ ३६ ॥ तीर्थंजिगमिषोर्योवैकुर्यात्स्वांतविखंडनम् ॥ एकादशीव्रतादन्यज्ज्ञानातिव्रतमुच्चकैः ॥ ३७ ॥ तस्यपापंममैवास्तुप्रतिज्ञापरिघातिनः ॥ इतिवाक्यमुदीर्यैवतूष्णींभूतोधनुर्दधे ॥ ३८ ॥ तदानेननिषंगात्स्वादुद्धृत्यसायकंवरम् ॥ कथयामासविशदं वाक्यंशत्रुवधावहम् ॥ ३९ ॥ ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ यदिरामांघ्रियुगुलंनिष्कापट्येनचेतसा ॥ उपासितंमयातर्हिममवाक्यमृतंभवेत् ॥ ४० ॥ यदिस्वमहिलांभुक्त्वानान्यांजानामिचेतसा ॥ तेनसत्येनमेवाक्यंसत्यंभवतुसंगरे ॥ ४१ ॥ इतिवाक्यमुदीर्याशुबाणंधनुषिसंधितम् ॥ कालानलोपमंवीर शिरश्छेदनमाक्षिपत् ॥ ४२ ॥ तंबाणंमुक्तमालोक्यसतुराजसुतोबली ॥ बाणंशरासनेधत्ततीक्ष्णंकालानलोपमम् ॥ ४३ ॥ तेनबाणेनसंछिन्नोबाणःस्ववध उद्यतः ॥ हाहाकारोमहानासीच्छिन्नेतस्मिञ्छरेतदा ॥ ४४ ॥ परार्धंपतितंभूमौपूर्वार्धंफलसंयुतम् ॥ शिरोधरांचकर्ताशुपद्मनालमिवक्षणात् ॥ ४५ ॥ तदाभूमौपतंतंतुदृष्ट्वातत्तस्यसैनिकाः ॥ हाहाकृत्वाभृशंसर्वेपलायनपरागताः ॥ ४६ ॥ पृथ्व्यांतन्मस्तकंश्रेष्ठंसाकिरीटंसकुंडलम् ॥ शुशुभेतीवपतितंचंद्र बिंबंदिवोयथा ॥ ४७ ॥ तंवीक्ष्यपतितंवीरःपुष्कलोभरतात्मजः ॥ व्यगाहतव्यूहमिमंसर्ववीरैकशोभितम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेष वात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेचित्रांगवधोनामसप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथपुत्रंसमालोक्यपतितंव्यसुमुद्धतम् ॥ विल लापभृशंराजासुतदुःखेनदुःखितः ॥ १ ॥ मूर्ध्निसंताडयामासपाणिभ्यामतिदुःखितः ॥ कम्पमानोभृशंचाश्रूण्यमुञ्चन्नयनाब्जयोः ॥ २ ॥ गृहीत्वापतितं वक्रंचंद्रबिंबमनोरमम् ॥ पुष्कलेषुक्षतासृग्भिःक्लिन्नंकुंडलशोभितम् ॥ ३ ॥ कुटिलभ्रूयुगंश्रेष्ठंसंदष्टाधरपल्लवम् ॥ सचुंबन्मुखपद्मेनविलपन्निदमब्रवी त् ॥ ४ ॥ हापुत्रवीरकथमुत्सुकचेतसंमांकिंनेक्षसेविशदनेत्रयुगेनशूर ॥ किंमद्विनोदकथयारहितस्त्वमेवरोषोदधिप्लुतमनाःकिललक्ष्यसेच ॥ ५ ॥ वदपुत्र कथंमांत्वंप्रब्रूषेनहसन्पुनः ॥ अमृतैर्मधुरास्वादैर्विनोदयसिपुत्रक ॥ ६ ॥ शत्रुघ्नाश्वंगृहाणत्वंसितचामरशोभितम् ॥ स्वर्णपत्रेणशोभाढ्यंत्यजनिद्रांमहा

१ पुरवर्त्मनि—इ० पा० । २ कालानलोपमो वीरवधसंयुक्तपर्वकः—इ० पा० । ३ शुशुभेऽतीव समरे चंद्रबिंबं भुवं गतम्—इ० पा० । ४ कंपमानो भृशं चांगे ह्यश्रून्मंचन्सुपुष्कलान्—इ० पा० ।

मते ॥७॥ एषप्रतापविशदःप्रतापाग्र्यःपरंतपः ॥ धनुर्बिभ्रत्पुरोभातिपुष्कलःपरवीरहा॥८॥एनंवारयसत्तीक्ष्णैर्बाणैःकोदंडनिर्गतैः ॥ कथंत्वंरणमध्येवैशेषे
वीरविमोहितः ॥ ९ ॥ हस्तिनःपत्तयश्चैवरथारूढाभयार्दिताः ॥ शरणंत्वांसमायांतितानीक्षस्वमहामते ॥ १० ॥ पुत्रत्वयाविनासोढुंकथंशक्तोरणांगणे ॥
शत्रुघ्नसायकांस्तीक्ष्णांश्चंडकोदंडनिर्गतान् ॥ ११ ॥ अतोमांतुत्वयाहीनंकोवापालयितुंक्षमः ॥ यदित्यक्ष्यसिनिद्रांत्वंजयायाहंक्षमस्तदा ॥ १२ ॥ इत्थंवि
लप्यसुभृशंतताडहृदयंस्वकम् ॥ बहुशःपाणिनाराजापुत्रदुःखेनदुःखितः ॥ १३ ॥ तदाविचित्रदमनौस्वस्वस्यंदनसंस्थितौ ॥ पितुश्चरणयोर्नत्वाऊचतुःसम
योचितम् ॥ १४ ॥ राजन्नस्मासुजीवत्सुकिंदुःखंहृदितद्वद ॥ वीराणांप्रधनेमृत्युर्वांच्छितोजायतेमहान् ॥ १५ ॥ धन्योयंबतचित्रांगोयोवीरभुविशोभते ॥ स
किरीटस्तुसंदष्टदंतच्छदयुगःप्रभुः॥१६॥ कथयाशुकिमद्यैवकुर्वस्तेकार्यमीप्सितम् ॥ शत्रुघ्नवाहिनींसर्वांहन्वआवामनाथिनीम्॥१७॥अद्यैवपुष्कलंभ्रातुर्व
धकारिणमाहवे ॥ पातयावोरथाच्छित्त्वाशिरोमुकुटमंडितम् ॥ १८ ॥ त्यजशोकंसुदुःखार्तःकथंभासिमहामते ॥ आज्ञापयावांमानार्हकुरुयुद्धेमतिंतथा
॥ १९ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुत्रयोर्वीरमानिनोः ॥ शोकंत्यक्त्वामहाराजोयुद्धायमतिमादधात् ॥ २० ॥ तावपिप्रतियोद्धारंवांच्छंतौरणदुर्मदौ ॥जग्मतुः
कटकेशत्रोरनंतभटपूरिते ॥ २१ ॥ रिपुतापेनदमनोनीलरत्नेनचेतरः ॥ युयुधातेरणेवीरौप्रावृषीबलाहकौ ॥ २२ ॥ राजाकनकसन्नद्धेरथेमणिविचित्रिते ॥
रत्नकूबरशोभाढ्येतिष्ठंश्चापधरोबली ॥ २३ ॥ ययौयोद्धुंतुशत्रुघ्नंवीरकोटिभिरावृतम् ॥ तृणीकुर्वन्महावीरान्धनुर्विद्याविशारदान् ॥ २४ ॥ तंयोद्धुमा
गतंदृष्ट्वासुबाहुंरोषपूरितम् ॥ पुत्रनाशनकुर्वंतंसर्वसैन्यवधादिकम् ॥ २५ ॥ शत्रुघ्नपार्श्वसंचारीहनूमांस्तमुपाद्रवत् ॥ नखायुधोमहानादंकुर्वन्मेघइवाह
वे ॥ २६ ॥ सुबाहुस्तंहनूमंतमागच्छंतंमहारवम् ॥ उवाचप्रहसन्वाक्यंरोषपूरितलोचनः ॥ २७ ॥ क्वगतःपुष्कलोहत्वामत्पुत्रंरणमंडले ॥ पातयाम्यद्य
तस्याशुशिरोज्वलितकुंडलम् ॥ २८ ॥ क्वशत्रुघ्नोवाहपालःक्वचरामःकुतोभटाः ॥ प्राणहंतारमायांतंपश्यंतुप्रधनेतुमाम् ॥ २९ ॥ इतितद्वाक्यमाकर्ण्य
हनूमान्निजगादतम् ॥ शत्रुघ्नोलवणच्छेत्तावर्ततेसैन्यपालकः ॥ ३० ॥ सकथंप्रधनेयुध्येत्सेवकेऽग्रेस्थितेनृप ॥ मांविजित्यरणेतंचत्वंगंतासिनर
र्षभ ॥ ३१ ॥ इत्युक्तवंतंतरसाविव्याधदशसायकैः ॥ हृदिवानरमत्युग्रंपर्वताग्र्यमिवास्थितम् ॥ ३२ ॥ सबाणानागतांस्तांश्चगृहीत्वाकरसंपुटे ॥
चूर्णयामासतिलशःशितान्वैरिविदारणान् ॥ ३३ ॥ चूर्णयित्वाशरांस्तांस्तुनिनदन्घनगर्जितैः ॥ पुच्छेनावेष्ट्यतस्योच्चैरथंनिन्येमहाबलः ॥ ३४ ॥ तदा
तंनृपवर्योसावाकाशेस्थितएवसः ॥ लांगूलंताडयामासशिताग्रैःसायकैर्मुहुः ॥ ३५ ॥ सताडितस्तुपुच्छाग्रेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ मुमोचतद्रथंदिव्यंक

१ युयुधे बाणसाहस्रैर्धनौ प्रावृषि संनतौ–इ० पा० । २ करकुड्मले–इ० पा० ।

नकेनविचित्रितम् ॥ ३६ ॥ समुक्तस्तेनतरसाशरैस्तीक्ष्णैर्जघानतम् ॥ हनूमंतंकपिवरंरोषसंपूरितेक्षणः ॥ ३७ ॥ हनूमान्बाणविच्छिन्नःसर्वत्ररुधिरा
प्लुतः ॥ महारोषंसमाधत्तनृपोपरिकपीश्वरः ॥ ३८ ॥ गृहीत्वातस्यदंष्ट्राभीरथंहयसमन्वितम् ॥ चूर्णयामासवेगेनतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३९ ॥ स्वरथं
भज्यमानंतुदृष्ट्वाराजात्वरन्बली ॥ अन्यंरथंसमास्थाययुयुधेतंमहाबलम् ॥ ४० ॥ पुच्छेमुखेथोरसिचभुजेचरणयोर्नृपः ॥ जघानशरसंधानकोविदः
परमास्त्रवित् ॥ ४१ ॥ तदाक्रुद्धःकपिवरस्ताडयामासवक्षसि ॥ पादेनोत्प्लुत्यवेगेनराज्ञःसुभटशोभिनः ॥ ४२ ॥ सपदाप्रहतोभूमौपपातकिलमूर्च्छितः ॥
मुखाद्वमन्नसृक्चोष्णंश्वासपूरप्रवेपितः ॥ ४३ ॥ तदाप्रकुपितोत्यंतंहनूमान्प्रधनांगणे ॥ अश्वान्वीरान्गजांश्चापिचूर्णयामासवेगतः ॥ ४४ ॥ तदासुकेतुस्त
द्भ्रातातथालक्ष्मीनिधिर्नृपः ॥ उभावपिसुसन्नद्धौयुद्धायसमुपस्थितौ ॥ ४५ ॥ राजानंमूर्च्छितंदृष्ट्वाप्रपलाय्यगतानराः ॥ इतस्ततोबाणसंघैःक्षताःपुष्कलव
र्पितैः[1] ॥ ४६ ॥ तद्भज्यमानंस्वबलंवीक्ष्यराजात्मजोबली ॥ दमनःस्तंभयामाससेतुर्वार्धिमिवोच्चलम् ॥४७॥ तदातुमूर्च्छितोराजास्वप्नमेकंददर्शह ॥ रणम
ध्येकपिवरप्रपदाघातताडितः ॥ ४८ ॥ रामचंद्रस्त्वयोध्यायांसरयूतीरमंडपे[2] ॥ ब्राह्मणैर्याज्ञिकश्रेष्ठैर्बहुभिःपरिवारितः ॥ ४९ ॥ तत्रब्रह्मादयोदेवास्तत्र
ब्रह्मांडकोटयः ॥ कृतप्राञ्जलयस्तंवैस्तुवंतिस्तुतिभिर्मुहुः ॥ ५० ॥ रामंश्यामंसुनयनंमृगशृंगपरिग्रहम् ॥ गायंतिनारदाद्याश्चवीणोल्लसितपाण
यः ॥५१॥ नृत्यंत्यप्सरसस्तत्रघृताचीमेनकादयः ॥ वेदामूर्तिधराभूत्वाउपतिष्ठंतिराघवम् ॥ ५२ ॥ यच्चकिंचिद्वस्तुजातंसर्वशोभासमन्वितम् ॥ तस्य
दातारमखिलंभक्तानांभोगदायकम् ॥ ५३ ॥ इत्येवमादिसंपश्यन्नाप्तसंज्ञामवापसः ॥ ब्रह्मशापहतज्ञानःकिंदृष्टमितिवैवदन् ॥ ५४ ॥ उत्थायप्रययौ[3]
पद्भ्यांशत्रुघ्नचरणंप्रति ॥ भृत्यकोटिपरीवारोरथकोटिपरीवृतः ॥ ५५ ॥ सुकेतुंतुसमाहूयविचित्रंदमनंतथा ॥ युद्धंकर्तुंसमुद्युक्तान्वारयामासधर्मवि
त् ॥ ५६ ॥ उवाचतान्महाराजोधर्मात्माधर्मसंयुतः ॥ भ्रातःपुत्रौशृणुतमेवाक्यंधर्मसमन्वितम् ॥ ५७ ॥ मायुद्धंकुरुताक्षिप्रमनयस्तुमहानभूत् ॥ यद्रा
मचंद्रवाहंत्वमगृह्णादमनोर्जितम् ॥ ५८ ॥ एषरामःपरंब्रह्मकार्यकारणतःपरम् ॥ चराचरजगत्स्वामीनमानुषवपुर्धरः ॥ ५९ ॥ एतद्धिब्रह्मविज्ञानमधु
नाज्ञातवानहम् ॥ पुरासितांगशापेनहृतज्ञानधनोनघाः ॥ ६० ॥ अहंपुरातीर्थयात्रांगतस्तत्त्वविवित्सया ॥ तत्रानेकेमयादृष्टामुनयोधर्मवित्त
माः ॥ ६१ ॥ असितांगंमुनिमहंगतवाञ्ज्ञातुमिच्छया ॥ तदाप्रोवाचमांविप्रःकृपांकृत्वाममोपरि ॥ ६२ ॥ योऽसावयोध्याधिपतिःसपरब्रह्मशब्दितः ॥
तस्ययाजानकीदेवीसाक्षात्साचिन्मयीस्मृता ॥ ६३ ॥ एनंतुयोगिनःसाक्षादुपासतेयमादिभिः ॥ दुस्तरापारसंसारवारिधिंसंतितीर्षवः ॥ ६४ ॥

१ पुष्कलवैरिणा–इ० पा० । २ सरयूतीरमंडले–इ० पा० । ३ गंतुं प्रवृत्तोऽसौ पद्भ्याम्–इ० पा० ।

स्मृतमात्रोमहापापहारीसगरुडध्वजः ॥ यएनंसेवतेविद्वान्ससंसारंतरिष्यति ॥ ६५ ॥ तदाहमहसंविप्रंकोयंरामस्तुमानुषः ॥ केयंसाजानकीदेवीहर्षशोकसमाकुला ॥ ६६ ॥ अजन्मनःकथंजन्मअकर्तुःकृत्यमत्रकिम् ॥ जन्मदुःखजरातीतंकथयस्वमुनेमम ॥ ६७ ॥ इत्युक्तवंतंमांक्रुद्धःशशापसमुनीश्वरः ॥ अज्ञात्वातत्स्वरूपंत्वंप्रतिब्रूषेममाधम ॥ ६८ ॥ एनंनिंदसिरामंत्वंमानुषोयमिदंहसन् ॥ तस्मात्त्वंतत्वसंमूढोभाविष्यस्युदरंभरिः ॥ ६९ ॥ तदाहंतस्यचरणावगृह्णंसदयायुतः ॥ दृष्ट्वामेविनयंमांतुप्रावोचत्करुणानिधिः ॥ ७० ॥ त्वंरामस्यमखेविघ्नंकरिष्यसियदानृप ॥ तदाहनूमानंघ्रित्वांताडयिष्यतिवेगतः ॥ ७१ ॥ तदात्वंज्ञास्यसेराजन्नान्यथास्वमनीषया ॥ पुराहमुक्तस्तेनैवंतदृष्टमधुनामया ॥ ७२ ॥ यदामांहनुमान्क्रुद्धस्ताडयामासवक्षसि ॥ तदाऽदर्शंरमानाथंपूर्णब्रह्मस्वरूपिणम् ॥ ७३ ॥ तस्मादश्वंतुशोभाढ्यमानयंतुमहाबलाः ॥ धनानिचैववासांसिराज्यंचेदंसमर्पये ॥ ७४ ॥ रामंदृष्ट्वाकृतार्थःस्यामहंयज्ञेतिपुण्यदे ॥ आनयंतुहयंमह्यंरोचतेतुतदर्पणम् ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसुबाहुपराजयोनामअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ तेतुतातवचःश्रुत्वाहर्षिताःसंप्रहारिणः ॥ तथेत्यूचुर्महाराजंरामदर्शनलालसम् ॥ १ ॥ ॥ पुत्राऊचुः ॥ ॥ राजन्भवत्पदांभोजान्नान्यंजानीमहेवयम् ॥ यत्तवस्वांततोजातंतद्भवत्वद्यवेगतः ॥ २ ॥ अश्वोयंनीयतांतत्रसितचामरभूषितः ॥ रत्नमालातिशोभाढ्यश्चंदनादिकचर्चितः ॥ ३ ॥ राज्यमाज्ञाफलंस्वामिन्कोशाबहुसमृद्धयः ॥ वासांसिसुमहार्हाणिसूक्ष्माणिसुगुणानिच ॥ ४ ॥ चंदनंचंद्रकंचैववाजिनःसुमनोहराः ॥ हस्तिनस्तुमदोद्धूतारथाःकांचनकूबराः ॥ ५ ॥ विचित्रतरवर्णादिनानाभूषणभूषिताः ॥ दास्यःशतसहस्रंचदासाश्चसुमनोरमाः ॥ ६ ॥ मणयःसूर्यसंकाशारत्नानिविविधानिच ॥ मुक्ताफलानिशुभ्राणिगजकुंभभवानिच ॥ ७ ॥ विद्रुमाःशतसाहस्रायद्यद्वस्तुमहोदयम् ॥ तत्सर्वंरामचंद्रायदेहिराजन्महामते ॥ ८ ॥ सुतानस्मान्किंकरान्नःसर्वानर्पयभूपते ॥ कथंनकुरुषेराजंस्तदधीनंनृपासनम् ॥ ९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिपुत्रवचःश्रुत्वाहर्षितोऽभून्महीपतिः ॥ उवाचचसुतान्वीरान्स्ववाक्यकरणोद्यतान् ॥ १० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ आनयंतुहयंसर्वेसन्नद्धाःशस्त्रपाणयः ॥ नानारथपरीवारास्ततोयास्येनृपंप्रति ॥ ११ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिराज्ञोःवचश्रुत्वाविचित्रोदमनस्तथा ॥ सुकेतुःसमरेशूराजग्मुस्तस्याज्ञयोद्यताः ॥ १२ ॥ तेगत्वाथपुरींशूरावाजिनंसुमनोरमम् ॥ सितचामरसंयुक्तंस्वर्णपत्राद्यलंकृतम् ॥ १३ ॥ रत्नमालाविभूषाढ्यंचित्रपत्रेणशोभितम् ॥ विचित्रमणिभूषाढ्यंमुक्ताजालस्वलंकृतम् ॥ १४ ॥ रज्ज्वाधृतंमहावीरैःपूर्वतःपृष्ठतो

१ प्राज्ञः-इ० पा० । २ महाधनम्-इ० पा० । ३ शत्रुघ्नविजयोनाम-इ० पा० । ४ दास्ये-इ० पा० ।

भटैः ॥ महाशस्त्रास्त्रसंयुक्तैःसर्वशोभासमन्वितैः ॥ १५ ॥ सितातपत्रमस्योच्चैर्भातिमूर्धनिवाजिनः ॥ सुचामरद्वयंयस्याध्रियतेपुरतोमुहुः ॥ १६ ॥
कृष्णागर्वादिधूपैश्चधूपितंवायुवेगिनम् ॥ राज्ञःपुरोनिनायाश्वंहयमेधस्यसत्क्रतोः ॥ १७ ॥ तमानीतंहयंदृष्ट्वारत्नमालाविभूषितम् ॥ मनोजवंकामरूपं
जहर्षमतिमान्नृपः ॥ १८ ॥ जगामपद्भ्यांशत्रुघ्नंराजचिह्नाद्यलंकृतः ॥ स्वपुत्रपौत्रैःसंयुक्तोराजापरमधार्मिकः ॥ १९ ॥ ययौकर्तुंधनानांससद्व्ययंचल
गामिनाम् ॥ एतद्धिनश्वरंमत्वादुःखदंसक्तचेतसाम् ॥ २० ॥ शत्रुघ्नंसददर्शाथसितच्छत्रेणशोभितम् ॥ चामरैर्वीज्यमानञ्चसेवकैःपुरतःस्थितैः ॥ २१ ॥
सुमतिंपरिपृच्छंतंरामचंद्रकथानकम् ॥ भयवार्ताविनिर्मुक्तंवीरशोभास्वलंकृतम् ॥ २२ ॥ वीरैःकोटिभिराकीर्णंवाजिपालनकांक्षिभिः ॥ वानराणांसहस्रै
श्चसमंतात्परिवारितम् ॥ २३ ॥ दृष्ट्वाशत्रुघ्नचरणौप्रणनामसपुत्रकः ॥ धन्योहमितिसंहृष्टोवदन्नामैकमानसः ॥ २४ ॥ शत्रुघ्नस्तंप्रणयिनंदृष्ट्वाराजानमुद्ध
टम् ॥ उत्थायासनतःसर्वैर्भटैर्दोर्भ्यांससस्वजे ॥ २५ ॥ दृढंसंपूज्यराजातंशत्रुघ्नंपरवीरहा ॥ उवाचहर्षमापन्नोगद्गदस्वरयागिरा ॥ २६ ॥ ॥ सुबाहुरु
वाच ॥ ॥ अद्यधन्योस्मिससुतःसकुटुंबःसवाहनः ॥ यद्युष्मच्चरणौद्रक्ष्येनृपकोटिभिरीडितौ ॥ २७ ॥ अज्ञानिनासुतेनायंगृहीतोवाजिनांवरः ॥ दमने
नानयंत्वस्यक्षमस्वकरुणानिधे ॥ २८ ॥ नजानातिरघूत्तंसंसर्वदेवाधिदैवतम् ॥ लीलयाविश्वस्रष्टारंहंतारमपिपालकम् ॥ २९ ॥ इदंराज्यंसमृद्धांगंसमृद्ध
बलवाहनम् ॥ इमेकोशाधनैःपूर्णाइमेपुत्राइमेवयम् ॥ ३० ॥ सर्वंवयंरामनाथास्त्वदाज्ञाप्रतिपालकाः ॥ गृहाणसर्वंसफलंनमेस्तिक्वचिदुन्मतम् ॥ ३१ ॥ क्वा
सौहनूमान्नामस्यचरणांभोजषट्पदः ॥ यत्प्रसादादहंप्राप्स्येराजराजस्यदर्शनम् ॥ ३२ ॥ साधूनांसंगमेकिंकिंप्राप्यतेनमहीतले ॥ यत्प्रसादादहंमूढोत्रब्रह्म
शापमतीतरम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वात्वद्यमहाराजंपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ प्राप्स्यामिजन्मनःसर्वंफलंदुर्लभमत्रच ॥ ३४ ॥ ममतावद्गतंचायुर्बहुरामवियोगिनः ॥
स्वल्पमुर्वरितंतत्रकथंद्रक्ष्येरघूत्तमम् ॥ ३५ ॥ मह्यंदर्शयतंरामंयज्ञकर्मविचक्षणम् ॥ यदंघ्रिरजसापूताशिलाभूतामुनिप्रिया ॥ ३६ ॥ काकःपरंपदंप्राप्तो
यद्बाणस्पर्शनात्खगः ॥ अनेकेयस्यवक्त्राब्जंवीक्ष्यसंख्येपदंगताः ॥ ३७ ॥ येत्वस्यरघुनाथस्यनामगृह्णंतिसादराः ॥ तेयांतिपरमंस्थानंयोगिभिर्यद्वि
चिंत्यते ॥ ३८ ॥ धन्यायोध्याभवालोकायेराममुखपंकजम् ॥ स्वलोचनपुटैःपीत्वासुखंयांतिमहोदयम् ॥ ३९ ॥ इतिसंभाष्यनृपतिर्वाहंराज्यंधनानिच ॥
सर्वंसमर्प्यचावोचत्किंकरोस्मिमहीपते ॥ ४० ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यराज्ञःपरपुरंजयः ॥ प्रत्युवाचेतितंभूपंवाग्मीवाक्यविशारदः ॥ ४१ ॥ ॥ शत्रुघ्न
उवाच ॥ ॥ कथंराजन्निदंब्रूपेत्वंवृद्धोममपूजितः ॥ सर्वंत्वदीयंत्वद्राज्यंदमनोविदधात्वयम् ॥ ४२ ॥ क्षत्रियाणामिदंकृत्यंयत्संग्रामविधायकम् ॥ सर्वरा

१ नेत्रपाताभिकांक्षिकैः-इ० पा० ।

ज्यंधनंचेदंप्रतियातुममाज्ञया ॥ ४३ ॥ यथामेरघुनाथस्तुपूज्योवाङ्मनसासदा ॥ तथात्वमपिमत्पूज्योभविष्यसिमहीपते ॥ ४४ ॥ भवा
न्सज्जोभवत्वद्यहयस्यानुगमंप्रति ॥ सन्नद्धःकवचीखड्गीगजाश्वरथसंयुतः ॥ ४५ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नस्यमहीपतिः ॥ पुत्रंराज्येभिषेच्यै
वशत्रुघ्नेनसुपूजितः ॥ ४६ ॥ महारथैःपरिवृतोनिजंपुत्रंरणांगणे ॥ पुष्कलेनहतंभूपःसंस्कृत्याविधिपूर्वकम् ॥ ४७ ॥ क्षणंशुशोचतत्त्वज्ञोलो
कदृष्ट्यामहारथः ॥ ज्ञानेनानाशयच्छोकंरघुनाथमनुस्मरन् ॥ ४८ ॥ सज्जीभूतोरथेतिष्ठन्महासैन्यसमावृतः ॥ आजगामसशत्रुघ्नंमहारथिपुरस्कृ
तः ॥ ४९ ॥ राजातमागतंदृष्ट्वासर्वसैन्यसमन्वितम् ॥ गंतुंचकाराधिषणांहयवर्यस्यपालने ॥ ५० ॥ सोश्वोविमोचितस्तेनभालेपत्रेणाचिह्नितः ॥ वा
मावर्तंभ्रमन्प्रायात्सौवीर्जनपदान्बहून् ॥ ५१ ॥ तत्रतत्रत्यभूपालैर्महाशूराभिपूजितैः ॥ प्रणतिःक्रियतेतस्यनकोपितमगृह्णत ॥ ५२ ॥ केचिद्धासां
सिचित्राणिकेचिद्राज्यंस्वकंमहत् ॥ केचिद्धनंजनंकेचिदानीयप्रणमंतितम् ॥ ५३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेश
त्रुघ्नस्यसुबाहुनासहनिर्याणंनामएकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथतेजःपुरंप्राप्तस्तुरगःपत्रशोभितः ॥ यस्यांपालयतेरा
जाप्रजाःसत्येनसत्यवान् ॥ १ ॥ अथकोटिपरीवारोरघुनाथानुजस्ततः ॥ हयानुगोययौतस्यपुरतःपुरधर्षणः ॥ २ ॥ तद्दृष्ट्वानगरंरम्यंचित्रप्राकारशो
भितम् ॥ कांचनैःकलशैस्तत्रपरितःप्रतिभासितम् ॥ ३ ॥ देवायतनसाहस्रैःसर्वतश्चविराजितम् ॥ यतीनांतुमठास्तत्रशोभंतेयतिपूरिताः ॥ ४ ॥ वहत्य
त्रमहादेवीशिखिलोचनमूर्धगा ॥ हंसकारंडवाकीर्णामुनिवृंदनिषेविता ॥ ५ ॥ ब्राह्मणानांप्रत्यगारमग्निहोत्रभवःपुनः ॥ धूमस्तत्रपुनात्यंगपातकाप्लुत
मानसान् ॥ ६ ॥ उवाचसुमतिंराजाशत्रुघ्नःशत्रुतापनः ॥ तत्पुरप्रेक्षणोद्भूतहर्षविस्मितमानसः ॥ ७ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ मंत्रिन्कथयकस्येदंपुरंमेदृ
ष्टिगोचरम् ॥ करोतिमानसाह्लादंधर्मेणप्रतिपालितम् ॥ ८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नस्यमहीपतेः ॥ उवाचसुमतिःसर्वंयथातथम
नुद्धतम् ॥ ९ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वावहितःस्वामिन्वैष्णवस्यकथाःशुभाः ॥ याःश्रुत्वामुच्यतेपापाद्ब्रह्महत्यासमादपि ॥ १० ॥ जीवन्मुक्तोवरी
वर्तिरामांघ्र्यंबुजषट्पदः ॥ सत्यवान्यज्ञयज्ञांगज्ञाताकर्ताऽवितामहान् ॥ ११ ॥ धेनुंप्रसाद्यबहुभिर्व्रतैर्यंप्रापतत्पिता ॥ ऋतंभराख्योजगतिख्यातःपर
मधार्मिकः ॥ १२ ॥ गौःप्रसन्नाददौपुत्रमनेकगुणसंस्कृतम् ॥ सत्यवंतंसुशोभाढ्यंतंजानीहिनृपोत्तमम् ॥ १३ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ कोवाऋतंभरोरा
जाकिमर्थंधेनुपूजनम् ॥ कथंप्राप्तःसुतस्तस्यवैष्णवोविष्णुसेवकः ॥ १४ ॥ सर्वमेतत्समाचक्ष्ववैष्णवस्यकथानकम् ॥ श्रुतंहरतिजंतूनांमहापातक

१ रथकोटिपरीवारः—इ० पा० ।

पर्वतम् ॥ १९ ॥ शेषउवाच ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नस्यमहार्थकम् ॥ कथयामासविशदंतदुत्पत्तिकथानकम् ॥ १६ ॥ ऋतंभरोनरपतिरनपत्यः
पुराभवत् ॥ कलत्राणिवहून्यस्यनपुत्रंप्रापतेषुवै ॥ १७ ॥ तदाजाबालिनामानंमुनिंदैवादुपागतम् ॥ पप्रच्छकुशलोद्युक्तःसपुत्रोत्पत्तिकारणम् ॥ १८ ॥
॥ ऋतंभरउवाच ॥ ॥ स्वामिन्वंध्यस्यमेब्रूहिपुत्रोत्पत्तिकरंवचः ॥ यत्कृत्वाजायतेऽपत्यंममवंशधरंवरम् ॥ १९ ॥ तंज्ज्ञात्वाभवतोभव्यंप्रकुर्यांनिश्चि
तंवचः ॥ दानंव्रतंवातीर्थंवामखंवामुनिसत्तम ॥ २० ॥ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वाजगादमुनिसत्तमः ॥ सुतोत्पत्तिकरंवाक्यंप्रणतस्यसुतार्थिनः ॥ २१ ॥ अ
पत्यप्राप्तिकामस्यसंत्युपायास्त्रयःप्रभो ॥ विष्णोःप्रसादोगोश्चापिशिवस्याप्यथवापुनः ॥ २२ ॥ तस्मात्त्वंकुरुवैपूजांधेनोर्दैवतनोर्नृप ॥ यस्याःपुच्छेमु
खेशृंगेपृष्ठेदेवाःप्रतिष्ठिताः ॥ २३ ॥ सातुष्टादास्यतिक्षिप्रंवांछितंधर्मसंयुतम् ॥ एवंविदित्वागोपूजांविधेहित्वमृतंभर ॥ २४ ॥ योवैनित्यंपूजयतिगांगे
हेयवसादिभिः ॥ तस्यदेवाश्चपितरोनित्यंतृप्ताभवंतिहि ॥ २५ ॥ योवैगवाह्निकंदद्यान्नियमेनशुभव्रतः ॥ तेनसत्येनतस्यस्युःसर्वेपूर्णामनोरथाः ॥ २६ ॥
तृषितागौर्गृहेबद्धागेहेकन्यारजस्वला ॥ देवताचसनिर्माल्याहंतिपुण्यंपुराकृतम् ॥ २७ ॥ योवैगांप्रतिषिद्धचेतचरंतींस्वंतृणंनरः॥ तस्यपूर्वेचपितरः
कंपंतेपतनोन्मुखाः ॥ २८ ॥ योवैयष्ट्याताडयतिधेनुंमर्त्योविमूढधीः ॥ धर्मराजस्यनगरंसयातिकरवर्जितः ॥ २९ ॥ योवैदंशान्वारयतितस्यपूर्वेह्यधो
गताः ॥ नृत्यंतिमत्सुतोह्यस्मांस्तारयिष्यतिभाग्यवान् ॥ ३० ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ जनकस्यपुरावृत्तंधर्मराजपुरेद्भुतम् ॥ ३१ ॥
एकदाजनकोराजायोगेनासून्समत्यजत् ॥ तदाविमानंसंप्राप्तंकिंकिणीजालभूपितम् ॥ ३२ ॥ तदारुह्यगतोराजासेवकैरूढदेहवान् ॥ मार्गेजगामधर्म
स्यसंयमिन्याःपुरोंतिके ॥ ३३ ॥ तदानरककोटीषुपीड्यंतेपापकारिणः ॥ जनकस्यांगपवनंप्राप्यसौख्यंप्रपेदिरे ॥ ३४ ॥ निरयेदाहजापीडाजातैषांसु
खकारिणी ॥ महादुःखंतदानष्टंजनकस्यांगवायुना ॥ ३५ ॥ तदातंनिर्गतंदृष्ट्वाजंतवःपापपीडिताः ॥ अत्यंतंचुक्रुशुर्भीतास्तद्वियोगमनिच्छवः ॥ ३६ ॥
ऊचुस्तेकरुणांवाचंमागच्छसुकृतिन्नितः ॥ त्वदंगवायुसंस्पर्शात्सुखिनःस्यामपीडिताः ॥ ३७ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यराजापरमधार्मिकः ॥ मानसेचिंत
यामासकरुणापूरपूरितः ॥ ३८ ॥ चेन्मत्तःप्राणिनांसौख्यंभवेदिहतदापुनः ॥ अत्रैवचपुरेस्थास्येस्वर्गएषमनोरमः ॥ ३९ ॥ एवंकृत्वानृपस्तस्थौतत्रै
वनिरयाग्रतः ॥ विदधत्प्राणिनांसौख्यमनुकंपितमानसः ॥ ४० ॥ तत्रधर्मस्तुसंप्राप्तोनिरयद्वारिदुःखदे ॥ कारयन्यातनास्तीव्रानानापातककारि

१ तज्ज्ञात्वा कथयाशु त्वं यत्कुर्यां निश्चितं वचः–इ० पा० । २ शिवतुष्ट्याथवा पुनः–इ० पा० । ३ कृतार्थकाः–इ० पा० । ४ नृत्यंत्यत्युतसवादस्मान्–इ० पा० । ५ योगेन तनुमत्यजत्–इ० पा० ।
६ जाताशीतलकारिणी–इ० पा० । ७ निरयेऽपारदुःखदे–इ० पा० ।

णाम् ॥ ४१ ॥ तदा[1]ददर्शराजानंजनकंद्वारिसंस्थितम् ॥ विमानेनमहापुण्यकारिणंदययायुतम् ॥ ४२ ॥ तमुवाचप्रेतपतिर्जनकंसहसन्गिरा ॥ राज
न्कुतस्त्वंसंप्राप्तःसर्वधर्मशिरोमणिः ॥ ४३ ॥ एतत्स्थानंपातकिनांदुष्टानांप्राणघातिनाम् ॥ नायांतिपुरुषाभूपत्वादृशाःपुण्यकारिणः ॥ ४४ ॥ अत्रायांति
नरास्तेवैयेपरद्रोहतत्पराः ॥ परापवादनिरताः परद्रव्यपरायणाः ॥ ४५ ॥ योवैकलत्रंधर्मिष्ठंनिजसेवापरायणम् ॥ अपराधादृतेजह्यात्सनरोत्र
समाव्रजेत् ॥ ४६ ॥ मित्रंवञ्चयतेयस्तुधनलोभेनलोभितः ॥ आगत्यात्रनरःपीडांमत्तःप्राप्नोतिदारुणाम् ॥ ४७ ॥ योरामंमनसावाचाक
र्मणादंभतोपिवा ॥ द्वेषाद्वाचोपहासाद्वानस्मरत्येवमूढधीः ॥ ४८ ॥ तंवध्नामिपुनस्त्वेषुनिक्षिप्यश्रपयामिच ॥ यैः[3]स्मृतोनरमानाथोनरकक्लेशवार
कः ॥ ४९ ॥ तावत्पापंमनुष्याणामंगेषुनृपतिष्ठति ॥ यावद्रामंनरसनागृणातिकलिदुर्मतेः ॥ ५० ॥ महापापकराराजन्येभवंतिमहामते ॥ तानानयं
तिमद्भृत्यास्त्वादृशान्द्रष्टुमक्षमाः ॥ ५१ ॥ तस्माद्गच्छमहाराजभुंक्ष्वभोगाननेकशः ॥ विमानवरमारुह्यभुंक्ष्वपुण्यमुपार्जितम् ॥ ५२ ॥ इतिवाक्यंस
माकर्ण्यधर्मराजस्यतत्पतेः ॥ उवाचधर्मराजानंकरुणापूरपूरितः ॥ ५३ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ अहंगच्छामिनोनाथजीवानामनुकम्पया ॥ मदंगवा
युनाह्येतेसुखंप्राप्ताःस्मसंस्थिताः ॥ ५४ ॥ एतान्मुंचसिचेद्राजन्सर्वान्वैनिरयस्थितान् ॥ ततो[4]गच्छामिसुखितःस्वर्गंपुण्यजनाश्रितम् ॥ ५५ ॥ ॥ जाबालि
रुवाच ॥ ॥ इतिवाक्यमथाश्रुत्यजनकंप्रत्युवाचसः ॥ प्रत्येकंनिर्दिशञ्जीवान्निरयस्थाननेकशः ॥ ५६ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ अयंमित्रकलत्रंवैवि
श्वस्तमनुजग्मिवान् ॥ तस्मादेनंलोहशंकौवर्षायुतमपीपचम् ॥ ५७ ॥ पश्चादेनंसूकराणांयोनौनिक्षिप्यदोषिणम् ॥ मानुषेष्ववतार्योऽयंपंढ[5]चिह्नेन
चिह्नितः ॥ ५८ ॥ अनेनपरदाराश्चबलादालिंगितामुहुः ॥ तस्मादयंपच्यतेत्ररौरवेशतहायनम् ॥ ५९ ॥ अयंतुपरकीयंस्वंमुषित्वाबुभुजे
कुधीः ॥ तस्मादस्यकरौछित्त्वापचेयंपूयशोणिते ॥ ६० ॥ अयंसायंतनेप्राप्तमतिथिंक्षुधयार्दितम् ॥ वाण्यापिनाकरोत्तस्यपूजनंस्वागतंनच
॥ ६१ ॥ तस्मादयंपातनीयस्तामिस्रेंधनपूरिते ॥ भ्रमरैःपीडितोयातुयातनांशतहायनम् ॥ ६२ ॥ अयंतावत्परस्योच्चैर्निदांकुर्वन्नल
ज्जितः ॥ अयमप्यशृणोत्कर्णौप्रेरयन्बहुशस्तुताम् ॥ ६३ ॥ तस्मादिमावंधकूपेपतितौदुःखदुःखितौ ॥ अयंमित्रध्रुगुद्विग्नःपच्यतेरौरवे
भृशम् ॥ ६४ ॥ त[6]स्मादेतान्पापभोगान्कारयित्वाविमोचये ॥ त्वंगच्छनरशार्दूलपुण्यराशिविधायकः ॥ ६५ ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ एवंसनिर्दिशञ्जी

१ स तं ददर्श–इ०पा०। २ तोये–इ० पा०। ३ यैःस्मृतो वै रमानाथो नरकक्लेशवारकः। ते मत्स्थानं विहायाशु वैकुंठाख्यं प्रयांत्यहो ॥–इ० पा०। ४ इतो गच्छामि–इ० पा०। ५ खंज
चिन्हेन–इ० पा०। ६ इतःप्राक्–"शमन उवाच"–इ०पा०दृश्यते एकस्मिन्पुस्तके।

वांस्तूष्णीमासाधकारिणः ॥ प्रोवाचरामभक्तोसौकरुणापूरितेक्षणः ॥ ६६ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ कथंनिरयनिर्मुक्तिर्जीवानांदुःखिनांभवेत् ॥ तदाशुकथ
यत्वंवैयत्कृत्वासुखमाप्नुयुः ॥ ६७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ नैभिराराधितोविष्णुर्नैभिस्तस्यकथाःश्रुताः ॥ कथंनिरयनिर्मुक्तिर्भवेद्वैपापकारिणाम् ॥६८॥
यदित्वंमोचयस्येतान्महापापकरानपि ॥ तर्ह्यर्पयमहाराजपुण्यंतत्कथयामियत् ॥ ६९ ॥ एकदाप्रातरुत्थायशुद्धभावेनचेतसा ॥ ध्यातःश्रीरघुनाथोसौ
महापापहराभिधः ॥ ७० ॥ रामरामेतियच्चोक्तंत्वयाशुद्धेनचेतसा ॥ तत्पुण्यमर्पयैतेभ्योयेनस्यान्निरयाच्च्युतिः ॥ ७१ ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥ एत
च्छ्रुत्वावचस्तस्यधर्मराजस्यधीमतः ॥ पुण्यंददौमहाराजआजन्मसमुपार्जितम् ॥ ७२ ॥ यदाजन्मकृतैःपुण्यैरघुनाथार्चनोद्भवैः ॥ एतेषांनिरयान्मुक्तिर्भ
वत्वत्रमनोरमा ॥ ७३ ॥ एवंकथयतस्तस्यजीवानिरयसंस्थिताः ॥ तत्क्षणान्निरयान्मुक्ताजातादिव्यवपुर्धराः ॥ ७४ ॥ ऊचुस्तेजनकंराजंस्त्वत्प्रसादाद्व
यंक्षणात् ॥ दुःखदान्निरयान्मुक्तायास्यामःपरमंपदम् ॥ ७५ ॥ तान्दृष्ट्वासूर्यसंकाशान्नरान्निरयनिःसृतान् ॥ तुतोषचित्तेसुभृशंसर्वभूतदयापरः ॥ ७६ ॥
तेसर्वेप्रययुर्लोकंदिवंदेवैरलंकृतम् ॥ जनकंतुप्रशंसंतोमहाराजंदयानिधिम् ॥७७॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसत्य
वदाख्यानेजनकेननरकस्थप्राणिमोचनंनामत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ छ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥ अथतेषुप्रयातेषुनरकस्थेषुवैनृषु॥राजापप्रच्छकीनाशंसर्वध
र्मविदांवरम् ॥ १ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ धर्मराजत्वयाप्रोक्तंयत्पातककरानराः ॥ आयांतितवसंस्थानंनचधर्मकथारताः ॥ २ ॥ मदागमनमत्राभूत्के
नपापेनधार्मिक ॥ तद्वैकथयसर्वंमेपापकारणमादितः ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वातुतद्वाक्यंधर्मराजःपरंतप ॥ कथयामासतस्यैवंयमपुर्यागमंतदा ॥ ४ ॥ ॥ ध
र्मराजउवाच ॥ ॥ राजंस्तवमहत्पुण्यंनैतादृक्कस्यभूतले ॥ रघुनाथपदद्वंद्वमकरंदमधुव्रत ॥ ५ ॥ त्वत्कीर्तिस्वर्धुनीसर्वान्पापिनोमलसंयुतान् ॥ पुना
तिपरमाह्लादकारिणीदुष्टतारिणी ॥ ६ ॥ तथापिपापलेशस्तेवर्ततेनृपसत्तम ॥ येनसंयमिनीपार्श्वमागतःपुण्यपूरितः ॥ ७ ॥ एकदातुचरंतींगांवारयामा
सवैभवान् ॥ तेनपापविपाकेननिरयद्वारदर्शनम् ॥ ८ ॥ इदानींपापनिर्मुक्तोबहुपुण्यसमन्वितः ॥ भुंक्ष्वभोगान्सुविपुलान्निजपुण्यार्जितान्बहून् ॥ ९ ॥
एतेषांकरुणावार्धीरघुनाथोसुखंहरन् ॥ संयमिन्यामहामार्गेप्रेरयामासवैष्णवम् ॥ १० ॥ नागमिष्योयदित्वंवैमार्गेणानेनसुव्रत ॥ अभविष्यत्कथंतेषांनिर
यात्परिमोचनम् ॥ ११ ॥ त्वादृशाःपरदुःखेनदुःखिताःकरुणालयाः ॥ प्राणिनांदुःखविच्छेदंकुर्वंत्येवमहामते ॥ १२ ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥
एवंवदंतंशमनंप्रणम्यसदिवंगतः ॥ दिव्येनसुविमानेनअप्सरोगणशोभिना ॥ १३ ॥ तस्माद्रावोऽनिशंपूज्यामनसापिनगर्हयेत् ॥ गर्हयान्निरयंया

१ पापकार्यं यथातथम्–इ० पा० । २ खेदयन्–इ० पा० ।

तियावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १४ ॥ तस्मात्त्वंनृपतिश्रेष्ठगोपूजांवैसमाचर ॥ सातुष्टादास्यतिक्षिप्रंपुत्रंधर्मपरायणम् ॥ १५ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥
तच्छ्रुत्वाधेनुपूजांसपप्रच्छकथमादरात् ॥ पूजनीयाप्रयत्नेनकीदृशंकुरुतेनरम् ॥ १६ ॥ जाबालिःकथयामासधेनुपूजांयथाविधि ॥ प्रत्यहंविपिनंगच्छे
च्चारणार्थंव्रतीतुगोः ॥ १७॥ गवेयवांस्तुसंभोज्यगोमयस्थान्समाहरेत् ॥ भक्षणीयायवास्तेतुपुत्रकामेनभूपते ॥ १८॥ सायदापिबतेतोयंतदापेयंजलंशुचि॥
सोच्चैःस्थानेयदातिष्ठेत्तदानींचासनस्थितः ॥ १९ ॥ दंशान्निवारयेन्नित्यंयवसंस्वयमाहरेत् ॥ एवंप्रकुर्वतःपुत्रंदास्यतेधर्मतत्परम् ॥ २० ॥ ॥ सुमति
रुवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुत्रकामऋतंभरः ॥ व्रतंचकारधर्मात्माधेनुपूजांसमाचरन् ॥ २१ ॥ प्रत्यहंकुरुतेगांवैयवसाद्येनतोपिताम् ॥ दंशान्न्य
वारयद्धीमान्यवभक्षकृतादरः ॥ २२ ॥ एवंधेनुंपूजयतोगतास्तुदिवसाघनाः ॥ वनमध्येतृणादींश्चचरंतीमकुतोभयाम् ॥ २३ ॥ एकदानृपतिस्तस्यवन
स्यश्रीनिरीक्षणे ॥ न्यस्तदृष्टिःसपरितोबभ्रामसकुतूहली ॥ २४ ॥ तदागत्याहनद्गांवैपंचास्यःकाननांतरात् ॥ क्रोशंतींबहुधादीनांसिंहभारेणदुःखिता
म् ॥ २५ ॥ तदानृपःसमागत्यविलोक्यनिजमातरम् ॥ सिंहेननिहतांपश्यन्नुरोदातीवविह्वलः ॥ २६ ॥ सदुःखितःसमागत्यजाबालिंमुनिसत्तमम् ॥
निष्कृतिंतस्यपप्रच्छगोवैधस्यप्रमादतः ॥ २७ ॥ ॥ ऋतंभरउवाच ॥ स्वामिंस्त्वदाज्ञयाधेनुंपालयन्वनमास्थितः ॥ कुतोप्यागत्यतांसिंहोजघाना
दृष्टिगोचरः ॥ २८ ॥ तस्यपापस्यनिष्कृत्यैकिंकरोमित्वदाज्ञया ॥ कथंवाव्रतसंपूर्तिर्ममपुत्रप्रदायिनी ॥ २९ ॥ इत्युक्तवंतंतंभूपंजगादमुनिसत्तमः ॥
संत्युपायामहीपालपापस्यास्यापनुत्तये ॥ ३० ॥ ब्रह्मघ्नस्यकृतघ्नस्यसुरापस्यमहामते ॥ प्रायश्चित्तानिवर्ततेसर्वपापहराणिच ॥ ३१ ॥ कृच्छ्रैश्चांद्रा
यणैर्दानैर्व्रतैःसनियमैर्यमैः ॥ पापानिप्रलयंयांतिनियमादनुतिष्ठतः ॥ ३२ ॥ द्वयोश्चनिष्कृतिर्नास्तिपापपुंजकृतोस्तयोः ॥ मत्यागोवधकर्तुश्चनारायणवि
निंदितुः ॥ ३३ ॥ गवांयोमनसादुःखंवांच्छत्यधमसत्तमः ॥ सयातिनिरयस्थानंयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ३४ ॥ योपिदेवंहरिंनिंदेत्सकृद्दुर्भाग्यवान्नरः ॥
सचापिनरकंपश्येत्पुत्रपौत्रपरीवृतः ॥ ३५ ॥ तस्माज्ज्ञात्वाहरिंनिंदन्गोषुदुःखंसमाचरन् ॥ कदापिनरकान्मुक्तिंनप्राप्नोतिनरेश्वर ॥ ३६ ॥ अज्ञानप्राप्तगो
हत्याप्रायश्चित्तंतुविद्यते ॥ रामभक्तंतुधीमंतंयाहित्वमृतुपर्णकम् ॥ ३७ ॥ सवैसमदृशःसर्वाञ्छत्रून्मित्राणिपश्यति ॥ तुभ्यंकथिष्यतिक्षिप्रंगोवधस्यास्य
निष्कृतिम् ॥ ३८ ॥ तस्यदेशांस्त्वमाक्रामंस्तेननिर्वासितःपुरा ॥ वैरिभावंपरित्यज्यगच्छत्वमृतुपर्णकम् ॥ ३९ ॥ सयद्वदिष्यतिक्षिप्रंतत्कुरुष्वसमा
हितः ॥ यथात्वत्कृतपापस्यनिष्कृतिर्हिभविष्यति ॥ ४० ॥ सतुतद्वचनंश्रुत्वाजगामऋतुपर्णकम् ॥ रामभक्तंरिपौमित्रेसमदृष्ट्यासमंजसम् ॥ ४१ ॥

१ व्रतं कुरु-इ०पा०। २ हंभारावेण-इ० पा०। ३ वधपापापनुत्त॰-इ० पा०। ४ पापराश्यपनुत्तये-इ० पा०। ५ गच्छेत्-इ० पा०।

सतस्मैकथयामासयज्जातंगोवधादिकम् ॥ तस्यपापस्यनिष्कृत्यैह्युपायंसोप्यचिंतयत् ॥ ४२ ॥ क्षणंध्यात्वाथतंराजाऋतुपर्णऋतंभरम् ॥ उवाचप्रहस
न्वाक्यंबुद्धिमान्धर्मकोविदः ॥ ४३ ॥ कोहंराजन्मुनीनांवैपुरतःशास्त्रवेदिनाम् ॥ तान्हित्वाकिंतुमांप्राप्तोमूर्खंपंडितमानिनम् ॥ ४४ ॥ तवमय्यस्तिचे
च्छ्रद्धातदाकिंचिद्ब्रवीम्यहम् ॥ शृणुष्वनरशार्दूलगदितंममसादरः ॥ ४५ ॥ भजश्रीरघुनाथंत्वंकर्मणामनसागिरा ॥ नैष्कापटचेनलोकेशंतोपयस्वमहा
मते ॥ ४६ ॥ सतुष्टोदास्यतेसर्वंत्वद्धृदिस्थंमनोरथम् ॥ अज्ञानकृतगोहत्यापापनाशंकरिष्यति ॥ ४७ ॥ रामंस्मरंस्त्वंधर्मात्मन्धेनुंपालयसत्तम ॥
दत्त्वाद्विजायकनकंपापनिष्कृतिमाप्स्यसि ॥ ४८ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वातुतद्वाक्यमृतंभरनृपस्तदा ॥ विधायरामस्मरणंपूतात्माव्रत
माचरत् ॥ ४९ ॥ पूर्ववत्पालयन्धेनुंजगामविपिनंमहत् ॥ रामनामस्मरन्नित्यंसर्वभूतहितेरतः ॥ ५० ॥ तस्मैतुष्टातुसुरभिःप्रोवाचपरितोपिता ॥ राज
न्वरयमत्तोवैवरंहृत्स्थंमनोरथम् ॥ ५१ ॥ तदाप्रोवाचवैराजापुत्रंदेहिमनोरमम् ॥ रामभक्तंपितृरतंस्वधर्मप्रतिपालकम् ॥ ५२ ॥ तुष्टादत्त्वा
वरंसापितस्मैराज्ञेसुतार्थिने ॥ जगामादर्शनंदेवीकामधेनुःकृपावती ॥ ५३ ॥ सकालेप्राप्तवान्पुत्रंवैष्णवंरामसेवकम् ॥ सत्यवत्संज्ञयायुक्तमकरोत्तंत्रत
त्पिता ॥ ५४ ॥ सत्यवंतंसुतंलब्ध्वापितृभक्तिपरंमहान् ॥ परमंहर्षमापेदेशक्रतुल्यपराक्रमम् ॥ ५५ ॥ सराजाधार्मिकंपुत्रंप्राप्यहर्षेणनिर्भरः ॥ राज्यंत
स्मिन्महन्न्यस्यजगामतपसेवनम् ॥५६॥ तत्राराध्यहृषीकेशंभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ निर्धूतपापःसतनुरगाद्धरिपदंनृपः ॥५७॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखं
डेशेपवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसत्यवदाख्यानेधेनुव्रतवर्णनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ सुमतिरुवाच ॥ असावपिनृपःसौम्यसत्यवान्नामविश्रुतः ॥
निजधर्मेणलोकेशंरघुनाथमतोपयत् ॥ १ ॥ अस्मैतुष्टोरमानाथोददौभक्तिमचंचलाम् ॥ निजांघ्रिपद्मेयजतांदुर्लभांपुण्यकोटिभिः ॥ २ ॥ नित्यंश्रीरघुना
थस्यकथानकमनातुरः ॥ कुरुतेसर्वलोकानांपावनंकृपयायुतः ॥ ३ ॥ योनपूजयतेदेवंरघुनाथंरमापतिम् ॥ सतेनताड्यतेदंडैर्यमस्यापिभयावहैः ॥४॥
अष्टमाद्वत्सरादूर्ध्वमशीतिवत्सरोभवेत् ॥ तावदेकादशीसर्वैर्मानुषैःकारिताऽमुना ॥ ५ ॥ तुलसीवल्लभायस्यकदाचिद्यच्छिरोधराम् ॥ नमुंचतिरमानाथ
पादपद्मस्रगुत्तमा ॥ ६ ॥ ऋषीणामपिपूज्योयमितरेषांकथंनहि ॥ रघुनाथस्मृतिप्रीतिर्धूतपाप्माहताशुभः ॥ ७ ॥ ज्ञात्वायंरामचंद्रस्यवाजिनंपरमाद्भु
तम् ॥ आगत्यतुभ्यंसंदास्यत्येतद्राज्यमकंटकम् ॥ ८ ॥ त्वयायद्गदितंराजंस्तत्तेकथितमुत्तमम् ॥ पुनःकिंपृच्छसेस्वामिन्नाज्ञापयकरोमितत् ॥ ९ ॥
॥ शेपउवाच ॥ ॥ गतोश्वस्ततत्पुरांतस्तुनानाश्चर्यसमन्वितः ॥ तंदृष्ट्वाजनताःसर्वाराज्ञेगत्वान्यवेदयन् ॥ १० ॥ ॥ जनताऊचुः ॥ ॥ कोप्यश्वःसि

१ ह्यायातं स्वांतमुक्तवान्-इ० पा० । २ पितृभक्तम्-इ० पा० । ३ नाम तत्पिता-इ० पा० । ४ स्वजनैः-इ० पा० । ५ एतद्राष्ट्राधिपः सौम्य सत्यवान्नाम विश्रुतः । इ० पा० ।

तवर्णेनगंगाजलसमेनवै ॥ भालेसौवर्णपत्रेणराजमानःसमागतः ॥ ११ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंरम्यंजनानांह्यमीरितम् ॥ ताःप्रत्याहहसन्भूपोज्ञायतांकस्यवै
हयः ॥ १२ ॥ ताश्चैनंकथयामासुःशत्रुघ्नेनप्रपालितः ॥ आयात्यश्वोमहीभर्तूरामस्यपुरमध्यतः ॥ १३ ॥ रामस्यनामसश्रुत्वाद्व्यक्षरंसुमनोरमम् ॥ जह
र्षचित्तेसुभृशंगद्गदस्वरचिन्हितः ॥ १४ ॥ मयायोध्यापतिर्नित्यंयोरामश्चिन्त्यतेहृदि ॥ तस्याश्वःसहशत्रुघ्नःसमायातःपुरंमम ॥ १५ ॥ हनूमांस्तत्ररा
मांघ्रिसेवाकर्ताभविष्यति ॥ कदाचिदपियोरामंनविस्मरतिमानसे ॥ १६ ॥ गच्छामियत्रशत्रुघ्नोयत्रमारुतनंदनः ॥ अन्येपियत्रपुरुषारामपादाब्जसेव
काः ॥ १७ ॥ अमात्यमादिदेशाथसर्वराजधनंमहत् ॥ गृहीत्वातुमयासार्द्धमागच्छत्वरयायुतः ॥ १८ ॥ यास्येहंरघुनाथस्यहयंपालयितुंवरम् ॥ कर्तुंच
रामपादाब्जपरिचर्यांसुदुर्लभाम् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वानिर्जगामाथशत्रुघ्नंप्रतिसैनिकैः ॥ तावत्पुरीमथप्राप्तोरामभ्रातासंसैनिकः ॥ २० ॥ वीरागर्जंतिप्रबला
रथाःसुनिनदंतिच ॥ जयशंखस्वनास्तत्रवेणुनादाश्चसर्वतः ॥ २१ ॥ आगत्यसत्यवान्राजामंत्रिभिःसुसमन्वितः ॥ चरणेप्रणिपत्यास्मैराज्यंप्रादान्महा
धनम् ॥ २२ ॥ शत्रुघ्नस्तंतुराजानंज्ञात्वाराममनुव्रतम् ॥ तद्राज्यंतस्यपुत्रायरुक्मनाम्नेददौमहत् ॥ २३ ॥ हनूमंतंपरीरभ्यसुबाहुंरामसेव
कम् ॥ अन्यान्वैरामभक्तांश्चपरिरभ्यमहायशाः ॥ २४ ॥ कृतार्थमिवचात्मानंमेनेसत्यसमन्वितः ॥ ननंदचेतसितदाशत्रुघ्नेनसमन्वितः ॥ २५ ॥ हय
स्तावद्गतोदूरंवीरैःसुपरिरक्षितः ॥ शत्रुघ्नस्तेनभूपेनययौवीरसमन्वितः ॥२६॥इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसत्यवत्समाग
मोनामद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ गच्छत्सुरथिवर्येषुशत्रुघ्नादिषुभूरिषु ॥ महाराजेषुसर्वेषुरथकोटियुतेषुच ॥ १ ॥ अकस्मादभवन्मा
र्गेतमःपरमदारुणम् ॥ यस्मिन्स्वीयोनपारक्योलक्ष्यतेज्ञातिभिर्नरैः ॥ २ ॥ रजसाव्यावृतंव्योमविद्युत्स्तनितसंकुलम् ॥ एतादृशेतुसंमर्देमहाभयकरे
ततः ॥ ३ ॥ मेघावर्षंतिरुधिरंपूयामेध्यादिकंबहु ॥ अत्याकुलाबभूवुस्तेवीराःपरमवैरिणः ॥ ४ ॥ आकुलीकृतलोकेतुकिमिदंकिमितिस्थितिः ॥ त
मोव्याप्तानिलोकानांचक्षूंषिप्रथितौजसाम् ॥ ५ ॥ जहाराश्वंरावणस्यसुहृत्पातालसंस्थितः ॥ विद्युन्मालीतिविख्यातोराक्षसश्रेणिसंवृतः ॥ ६ ॥ कोम
गेसुविमानेतुसर्वायसानिर्षोविणि ॥ आरूढोश्वंतुवीराणांभयंकुर्वञ्जहारह ॥ ७ ॥ मुहूर्तात्ततमोनष्टमाकाशंविमलंबभौ ॥ वीराःशत्रुघ्नमुख्यास्तेप्रोचुःकुत्र
हयोस्तिसः ॥ ८ ॥ तेसर्वेहयराजंतुलोकयंतःपरस्परम् ॥ ददृशुर्नयदावाहंहाहाकारस्तदाभवत् ॥ ९ ॥ कुत्राश्वोहयमेधस्यकेननीतःकुबुद्धिना ॥ इतिवा
चमवोचंस्तेतावत्सदनुजेश्वरः ॥ १० ॥ ददृशेसुभटैःसर्वैरथस्थैःशौर्यशोभितैः ॥ विमानवरमारूढैराक्षसाग्र्यैःसमावृतः ॥ ११ ॥ दुर्मुखोविकरालास्या

१ वीणानादाश्च–इ० पा० । २ कामगेन विमानेन सर्वायसविभेदिना । –इ० पा० ।

ऌंबदंष्ट्राभयानकाः ॥ राक्षसास्तत्रदृश्यंतेसैन्यग्रासायचोद्यताः ॥ १२ ॥ तदातंवेदयामासुःशत्रुघ्नंनृवरोत्तमम् ॥ हयोनीतोनजानीमःखेविमानविला
सिना ॥ १३ ॥ तमसाव्याकुलान्कृत्वावीरानस्मान्समाययौ ॥ जग्राहनृपशार्दूलहयंकुरुयथोचितम् ॥ १४ ॥ शत्रुघ्नस्तद्वचःश्रुत्वामहारोषसमावृतः ॥
कोस्त्येषराक्षसोयोमेहयंजग्राहवीर्यवान् ॥ १५ ॥ विमानंतत्पतत्वद्यमद्बाणव्रजनिर्हतम् ॥ पतत्वद्यशिरस्तस्यक्षुरप्रैर्ममवैरिणः ॥ १६ ॥ सज्जीयंतांर
थाःसर्वैर्महाशस्त्रास्त्रपूरिताः ॥ यांतुतंप्रतिसंहर्तुंयोद्धारोवाजिहारिणम् ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वारोषताम्राक्षउवाचनिजमंत्रिणम् ॥ नयानयविदंशूरंयुद्धका
र्यविशारदम् ॥ १८ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ मंत्रिन्कथयकेयोज्याराक्षसस्यवधोद्यताः ॥ महाशस्त्रामहाशूराःपरमास्त्रविदुत्तमाः ॥ १९ ॥ कथया
शुविचार्यैवंतत्करोमिभवद्वचः ॥ वीरान्कथयतस्यैवंयोग्यान्सर्वास्त्रकोविदान् ॥ २० ॥ एतच्छ्रुत्वातुसचिवःप्राहवाक्यंयथोचितम् ॥ वीरात्रणवरेयोग्या
न्दर्शयंस्तरसानतान् ॥ २१ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ जेतुंगच्छतुतद्रक्षःसमरेविजयोद्यतः ॥ महाशस्त्रास्त्रसंयुक्तःपुष्कलःपरतापनः ॥ २२ ॥ तथा
लक्ष्मीनिधिर्यातुशस्त्रसंघसमन्वितः[2] ॥ करोतुतस्ययानस्यभंगंतीक्ष्णैःस्वसायकैः ॥ २३ ॥ हनूमान्धृष्टकर्मा[3]त्रराक्षसैर्योधितुंक्षमः ॥ करोतुमुखपुच्छा
भ्यांताडनंरक्षसांप्रभो ॥ २४ ॥ वानराअपियेवीरारणकर्मविशारदाः ॥ गच्छंतुतेखिलायोद्धुंतववाक्यप्रणोदिताः ॥ २५ ॥ सुमदश्चसुबाहुश्चप्रतापाग्र्य
श्चसत्तमाः ॥ गच्छंतुसायकैस्तीक्ष्णैस्तान्योद्धुंराक्षसाधमान् ॥ २६ ॥ भवानपिमहाशस्त्रपरिवारोरथेस्थितः ॥ करोतुयुद्धेविजयंराक्षसंहंतुमुद्यतः ॥ २७॥
एतन्ममतंराजन्येयोधास्तत्प्रमर्दनाः ॥ तेगच्छंतुरणेशूराःकिमन्यैर्बहुभिर्भटैः ॥ २८ ॥ इत्युक्तवतिवीराग्र्येऽमात्येसुमतिसंज्ञिके ॥ शत्रुघ्नःकथयामासवीरा
न्संग्रामकोविदान्॥२९॥भोवीराःपुष्कलाद्यायेसर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः॥ तेवदंतुप्रतिज्ञांवैमत्पुरोराक्षसार्दने॥३०॥कृत्वाप्रतिज्ञांविपुलांस्वपराक्रमशोभिनीम्॥
गच्छंतुरणमध्येहिभवंतोबलसंयुताः॥३१॥इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नस्यमहाबलाः॥स्वांस्वांप्रतिज्ञांमहतींचक्रुस्तेतेजसान्विताः ॥३२॥ तत्रादौपुष्कलोवी
रःश्रुत्वावाक्यंमहीपतेः॥ परमोत्साहसंपन्नःप्रतिज्ञामूचिवानिमाम्॥३३॥ ॥पुष्कलउवाच॥ ॥शृणुष्वनृपशार्दूलमत्प्रतिज्ञांपराक्रमात्॥विहितांसर्वलोकानां
शृण्वतांपरमाद्भुताम् ॥३४॥ चेन्नकुर्यांक्षुरप्राग्रैस्तीक्ष्णैःकोदंडनिर्गतैः ॥ दैत्यंमूर्च्छासमाक्रांतंकीर्णकेशाकुलाननम् ॥३५॥ कन्यास्वभोकुर्यत्पापंयत्पा
पंदेवनिंदने ॥ तत्पापंममवैभूयाच्चेत्कुर्यांस्ववचोऽनृतम् ॥ ३६ ॥ यदिमद्बाणनिर्भिन्नाःसैनिकाःसुमहाबलाः ॥ नपतंतिमहाराजप्रतिज्ञांतत्रमेशृणु ॥ ३७ ॥
विष्णवीशयोर्विभेदंयःशिवशक्त्योःकरोत्यपि ॥ तत्पापंममवैभूयाच्चेन्नकुर्यामृतंवचः॥ ३८ ॥सर्वंमद्वाक्यमित्युक्तंरघुनाथपदांबुजे॥ भक्तिर्मेनिश्चलायास्तिसै

१ मद्बाणव्रजनिर्धुतम्–इ० पा० । २ शस्त्रास्त्रौघसमन्वितः–इ० पा० । ३ दृष्टकर्मा–इ० पा० ।

वसत्यंकरिष्यति ॥ ३९ ॥ पुष्कलस्यप्रतिज्ञांतांश्रुत्वालक्ष्मीनिधिर्नृपः ॥ प्रतिज्ञांव्यदधात्सत्यांस्वपराक्रमशोभिताम् ॥ ४० ॥ ॥ लक्ष्मीनिधिरुवाच ॥
वेदानांनिंदनंश्रुत्वाआस्तेयोमौनिवन्नरः ॥ मानसेरोचयेद्यस्तुसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणोयोदुराचारोरसलाक्षादिविक्रयी ॥ विक्रीणातिचगांमूढो
धनलोभेनमोहितः ॥ ४२ ॥ म्लेच्छकूपोदकंपीत्वाप्रायश्चित्तंतुनाचरेत् ॥ तत्पापंममवैभूयाद्विमुखश्चेद्भवाम्यहम् ॥ ४३ ॥ तत्प्रतिज्ञामथाश्रुत्यहनूमा
न्रणकोविदः ॥ रामांघ्रिस्मरणंकृत्वाप्रोवाचवचनंशुभम् ॥४४॥ मत्स्वामीहृदयेनित्यंध्येयोवैयोगिभिर्मुहुः॥यंदेवाःसासुराःसर्वेनमंतिमणिमौलिभिः॥४५॥
रामःश्रीमानयोध्यायाःपतिर्लोकेशपूजितः॥तंस्मृत्वायद्ब्रुवेवाक्यंतद्वैसत्यंभविष्यति ॥४६॥ राजन्कोयंलघुर्दैत्योदुर्बलःकामगेस्थितः ॥ कथयाशुमयाका
र्यमेकेनाविनिपातनम् ॥ ४७ ॥ मेरुंदेवेंद्रसहितंलांगूलाग्रेणतोलये ॥ जलधिंशोपयेसर्वंसांवर्तंवापिबाम्यहम् ॥४८॥ राज्ञःश्रीरघुनाथस्यजानक्याःकृपयाम
म ॥ तन्नास्तिभूतलेराजन्यदसाध्यंकदाभवेत् ॥ ४९ ॥ एतद्वाक्यंमयाप्रोक्तमनृतंस्याद्यदिप्रभो ॥ तदैवरघुनाथस्यभक्तिदूरोभवाम्यहम् ॥ ५० ॥ यः
शूद्रःकपिलांगांवैपयोबुद्ध्यानुपालयेत्॥तस्यपापंममैवास्तुचेत्कुर्यामनृतंवचः ॥५१॥ ब्राह्मणींगच्छतेमोहाच्छूद्रःकामविमोहितः ॥ तस्यपापंममैवास्तुचे
त्कुर्यामनृतंवचः ॥ ५२ ॥ यद्घ्राणान्नरकंगच्छेत्स्पर्शनाच्चापिरौरवम् ॥ तांपिबेन्मदिरांयोवाजिह्वास्वादेनलोलुपः ॥ ५३ ॥ तस्ययज्जायतेपापंतन्ममैवा
स्तुनिश्चितम् ॥ चेन्नकुर्यांप्रतिज्ञातंसत्यंरामकृपाबलात् ॥ ५४ ॥ एवमुक्तेमहावीरैर्योद्धारस्तरसायुताः ॥ चक्रुःप्रतिज्ञांमहतींस्वपराक्रमशालिनीम्॥५५॥
शत्रुघ्नोपिव्यधात्तत्रप्रतिज्ञांपश्यतांनृणाम् ॥ साधुसाधुप्रशंसन्वैतान्वीरान्युद्धकोविदान् ॥ ५६ ॥ कथयामिपुरोवःस्वांप्रतिज्ञांसत्त्वशोभिताम् ॥ तच्छृणवं
तुमहाभागायुद्धोत्साहसमन्विताः ॥५७॥ चेत्तस्यशिरआहत्यपातयामिनसायकैः ॥ विमानाच्चकबंधाच्चभिन्नंछिन्नंचभूतले ॥ ५८ ॥ यत्पापंकूटसाक्ष्येणय
त्पापंस्वर्णचौर्यतः ॥ यत्पापंब्रह्मनिंदायांतन्ममास्त्वद्यनिश्चयात् ॥ ५९ ॥ इतिशत्रुघ्नसद्वाक्यंश्रुत्वातेवीरपूजिताः ॥ धन्योसिराघवभ्रातःकस्त्वदन्योपरोभवे
त् ॥ ६० ॥ त्वयावैनिहतोदैत्योदेवदानवदुःखदः ॥ लवणोनामलोकेशमधुपुत्रोमहाबलः ॥ ६१ ॥ कोयंवैराक्षसोदुष्टःक्वचास्यबलमल्पकम् ॥ करिष्यसिक्षणा
देवतस्यनाशंमहामते ॥ ६२ ॥ इत्युक्तातेमहावीराःसज्जीभूतारणांगणे ॥ प्रतिज्ञांस्वामृतांकर्तुंययुस्तेराक्षसंमुदा ॥६३॥ ॥इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशे
षवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेवीरप्रतिज्ञाकथनंनामत्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३३॥ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥रथैःसदश्वैःशोभाढ्यैःसर्वशस्त्रास्त्रपूरितैः॥
नानारत्नसमायुक्तैर्ययुस्तेराक्षसाधमम् ॥ १ ॥ तान्दृष्ट्वाकामगेयानेस्थितःप्रोवाचराक्षसः ॥ मेघगंभीरयावाचातर्जयन्निवभूरिशः ॥ २ ॥ मायांतुसुभटायो
द्धुंगच्छंतुनिजमंदिरम् ॥ मात्यजंतुस्वकान्प्राणान्नमोक्ष्येवाजिनंवरम् ॥ ३ ॥ विद्युन्मालीतिविख्यातोरावणस्यसुहृत्सखा ॥ मत्सख्युःप्रेतभूतस्यनिष्कृ

तिंकर्तुमेयिवान् ॥ ४ ॥ क्वासौरामोयआहत्यसखायंरावणंगतः ॥ तस्यभ्रातापिकुत्रास्तेसर्वशूरशिरोमणिः ॥ ५ ॥ तंहत्वानिष्कृतिंतस्यप्राप्स्येरामस्यचानुजम् ॥ पिबन्रुधिरमुद्भूतंकंठनालस्यबुद्बुदैः ॥ ६ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्ययोधानांप्रवरोत्तमः ॥ पुष्कलोनिजगादैनंवीर्यशौर्यसमन्वितम् ॥ ७ ॥ ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ विकत्थनंनकुर्वंतिसंग्रामेसुभटानराः ॥ पराक्रमंदर्शयंतिनिजशस्त्रास्त्रवर्षणैः ॥ ८ ॥ रावणोनिहतोयेनससुहृत्स्वजनैर्वृतः ॥ तस्यवाजिनमाहृत्यकुत्रगंतासिदुर्मद ॥ ९ ॥पतिष्यसित्वंशत्रुघ्नबाणैःकोदंडनिर्गतैः ॥ त्वामत्स्यंतिशिवाभूमौपतितंप्राणवर्जितम् ॥ १० ॥ मागर्जदुष्टरामस्यसेवकेमयिसंस्थिते ॥ गर्जंतिसुभटायुद्धेशत्रुंजित्वामहोदयात् ॥ ११ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवंब्रुवंतंतंवीरंपुष्कलंरणदुर्मदम् ॥ जघानशक्त्यासुभृशंहृदिराक्षससत्तमः ॥ १२ ॥ आयांतींतांमहाशक्तिमायसींकांचनाश्रिताम् ॥ चिच्छेदत्रिभिरत्युग्रैःशितैर्बाणैःसपुष्कलः ॥ १३ ॥ सात्रिधाह्यपतद्भूमौविशिखैर्निष्प्रभीकृता ॥ पतंतीविरराजासौविष्णोःशक्तित्रयीवकिम् ॥ १४ ॥ तांछिन्नांशक्तिकांदृष्ट्वाराक्षसःपरतापनः ॥ जग्राहशूलंतरसात्रिशिखंलोहनिर्मितम् ॥ १५ ॥ तीक्ष्णाग्रंज्वलनप्रख्यंराक्षसेंद्रोव्यमोचयत् ॥ आयांतंतिलशश्चक्रेबाणैःपुष्कलसंज्ञितः ॥ १६ ॥ छित्त्वात्रिशूलंतरसाराघवस्यहिसेवकः ॥ पुष्कलश्चापआधत्तबाणांस्तीक्ष्णान्मनोजवान् ॥ १७ ॥ तेबाणाहृदितस्याशुलग्नारागंवतासृजन् ॥ वैष्णवस्ययथास्वांतेगुणाविष्णोर्मनोहराः ॥ १८ ॥ तद्बाणवेधदुःखार्तोविद्युन्मालीसुदुर्मदः ॥ जग्राहमुद्गरंघोरंपुष्कलंहंतुमुद्यतः ॥ १९ ॥ मुद्गरःप्रहितस्तेनविद्युन्माल्यभिधेनहि ॥ हृदिलग्नोसृजच्छीघ्रंकश्मलंतदकारयत् ॥ २० ॥ मुद्गरप्रहतोवीरःकंपमानःसवेपथुः ॥ पपातस्यंदनोपस्थेपुष्कलःशत्रुतापनः ॥ २१ ॥ उग्रदंष्ट्रोऽथतद्भ्रातालक्ष्मीनिधिमयोधयत् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधामुक्तैर्वीरप्राणहृतिंकरैः ॥ २२ ॥ पुष्कलस्तत्क्षणात्प्राप्यसंज्ञांराक्षसमब्रवीत् ॥ धन्योसिराक्षसश्रेष्ठमहीयांस्तेपराक्रमः ॥ २३ ॥ पश्येदानींममाप्युच्चैःप्रतिज्ञांशूरमानिताम् ॥ विमानात्पातयाम्यद्यभूमौत्वांशितसायकैः ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वानिशितंबाणंसमगृह्णाद्दुरासदम् ॥ ज्वलंतमग्नितेजस्कंमहौदार्यसमन्वितम् ॥ २५ ॥ सयावत्तत्प्रतीकर्तुंविदधेत्स्वपराक्रमम् ॥ तावद्धृदिगतोऽत्युग्रस्तीक्ष्णधारःससायकः ॥ २६ ॥ तेनबाणेनविभ्रांतोभ्रमच्चित्तःसराक्षसः ॥ पपातकामगोपस्थाद्भूमौविगतचेतनः ॥ २७ ॥ उग्रदंष्ट्रेणवैदृष्टःपतमानोनिजाग्रजः ॥ गृहीत्वातंविमानांतर्निनायरिपुशंकितः ॥ २८ ॥ प्राहचारिंमहारोषात्पुष्कलंबलिनांवरम् ॥ मद्भ्रातरंपातयित्वाकुत्रयास्यसिदुर्मते ॥ २९ ॥ मांवैयुधिविनिर्जित्यगंतासिजयमुत्तमम् ॥ स्थितेमयितवस्वांतेजयाशाविनिवर्त्यताम् ॥ ३० ॥ एवंब्रुवंतंतरसाजघानदशभिःशरैः ॥ हृदयेतस्यदुष्टस्यरोषपूरितलोचनः ॥ ३१ ॥ सताडितोदशशरैःपुष्कलेनमहात्मना ॥ चुक्रोधहृदिदुर्बुद्धिस्तंहंतुमुपचक्रमे ॥ ३२ ॥ दंतान्निष्पिष्यसक्रोधोमुष्टिमुद्यम्यचाहनत् ॥ व्यनदद्वज्रनिर्घातपातशंकांसृ

जन्हृदि ॥३३॥ मुष्टिनाभिहतोवीरःपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ नाकंपतविनिष्पेपंवांछंस्तस्यदुरात्मनः ॥३४॥ वत्सदंतान्महातीक्ष्णान्मुमोचहृदिसायकान्॥
तैर्बाणैर्व्यथितोदैत्यस्त्रिशूलंतुसमाददे ॥ ३५ ॥ जाज्वल्यमानंत्रिशिखंज्वालामालातिभीपणम् ॥ लग्नंहृदिमहावीरपुष्कलस्यतुदारुणम् ॥ ३६ ॥ मूर्च्छि
तस्तेनशूलेननिहतोधन्विसत्तमः ॥ कश्मलंपरमंप्राप्तःपपातस्यंदनोपरि ॥ ३७ ॥ मूर्च्छांप्राप्तंतमाज्ञायहनूमान्पवनात्मजः ॥ कोपव्याकुलितस्त्वां
तोवभापेतंतुराक्षसम् ॥ ३८ ॥ कुत्रगच्छसिदुर्बुद्धेमयियोद्धरिसंस्थिते ॥ त्वांहन्मिचरणाघातैर्वाजिहर्तारमागतम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वामहादैत्याञ्जघा
नपरसैनिकान् ॥ विमानस्थान्नखाग्रेणदारयन्नभसिस्थितः ॥ ४० ॥ लांगूलेनाहताःकेचित्केचित्पादतलाहताः ॥ बाहुभ्यांदारिताःकेचित्पवनस्यतनूभु
वा ॥ ४१ ॥ नश्यंतिकेचिन्निहताःकेचिन्मूर्च्छंतिसंहताः ॥ पलायंतेपदाघातभयपीडाहतास्ततः ॥ ४२ ॥ अनेकेनिहतास्तत्रराक्षसाश्चातिदारुणाः ॥
छिन्नाभिन्नाद्विधाजाताःपवनस्यसुतेनवै ॥ ४३ ॥ कामगंतुविमानंतद्भिन्नप्राकारतोरणम् ॥ हाहाकुर्वद्भिरसुरैःसमंतात्परिवारितम् ॥ ४४ ॥ हनूमतिमहा
शूरेक्षणंभूमौक्षणंदिवि ॥ इतस्ततःप्रदृश्येतकामयानंदुरासदम् ॥ ४५ ॥ यत्रयत्रविमानंतत्तत्रतत्रसमीरजः ॥ प्रहरन्नेवदृश्येतकामरूपधरःकपिः ॥ ४६ ॥
एवंतदाकुलीभूतेविमानस्थेमहाजने ॥ उग्रदंष्ट्रस्तुदैत्येंद्रोहनूमंतमुपेयिवान् ॥ ४७ ॥ कपेत्वयामहत्कर्मकृतंयद्भटपातनम् ॥ क्षणंतिष्ठसिचेत्कुर्वेतवप्रा
णवियोजनम् ॥ ४८ ॥ एवमुक्त्वाहनूमंतंप्रजघानसदुर्मतिः ॥ त्रिशूलेनसुतीक्ष्णेनज्वलत्पावककांतिना ॥ ४९ ॥ तदागतंत्रिशूलंचमुखेजग्राहवीर्य
वान् ॥ चूर्णयामाससकलंसर्वलोहविनिर्मितम् ॥ ५० ॥ चूर्णयित्वात्रिशूलंतदायसंदैत्यमोचितम् ॥ जघानतंचपेटाभिर्बह्वीभिर्हनुमान्बली ॥ ५१ ॥
सआहतःकपीन्द्रेणचपेटाभिरितस्ततः ॥ व्यथितोव्यसृजन्मायांसर्वलोकभयंकरीम् ॥ ५२ ॥ तदातमोभवत्तीव्रंयत्रकोवानलक्ष्यते ॥ यत्रस्वीयोनपार
क्योविदामासजनान्बहून् ॥ ५३ ॥ शिलाःपर्वतशृंगाभाःपतंतिसुभटोपरि ॥ ताभिर्हतास्तुतेसर्वेव्याकुलाअथजज्ञिरे ॥ ५४ ॥ विद्युतोविलसंत्यत्र
गर्जंतिजलदाघनम् ॥ वर्षंतिपूयरुधिरंमुंचंति[1]समलंजलम् ॥ ५५ ॥ आकाशात्पतमानानिकबंधानिबहूनिच ॥ दृश्यंतेछिन्नशीर्षाणिसकुंडलयुतानिच ॥
॥ ५६ ॥ नग्नाविरूपाःसुभृशंकीर्णकेशाःसुदुर्मुखाः ॥ दृश्यंतेसर्वतोदैत्यादारुणाभयकारिणः ॥ ५७ ॥ तदाव्याकुलितालोकाःपरस्परभयाकुलाः ॥
पलायनपराजातामहोत्पातममंसत ॥ ५८ ॥ तदाशत्रुघ्नआयातोरथेस्थित्वामहायशाः ॥ श्रीरामस्मरणंकृत्वाचापेसंधायसायकान् ॥ ५९ ॥ तां
मायांसविधूयाथमोहनास्त्रेणवीर्यवान् ॥ शरधाराःकिरन्व्योम्निववर्षसमरेसुरम् ॥ ६० ॥ तदादिशःप्रसेदुस्तारविस्त्वपरिवेषवान् ॥ मेघायथागतं

१ शकृतं जलम्–इ० पा० ।

याताविद्युतःशांतिमागताः ॥ ६१ ॥ तदाविमानंपुरतोदृश्यतेराक्षसैर्युतम् ॥ छिंधिभिंधीतिभाषाभिर्व्याकुलंसुतरांमहत् ॥ ६२ ॥ बाणाश्चश
तसाहस्राःस्वर्णपुंखैश्चशोभिताः ॥ पेतुर्विमानेनभसिस्थितेकामगमेमुहुः ॥ ६३ ॥ तदाभग्नंविमानंहिदृश्यतेनतदुच्चकैः ॥ स्वपुरीखण्डमे
कत्रभग्नांगामिवभूतले ॥ ६४ ॥ तदाप्रकुपितोदैत्योबाणान्धनुषिसंदधे ॥ तैर्बाणैर्विकिरन्रामभ्रातरंचाभिगर्जितः ॥ ६५ ॥ तेबाणाःशतशस्तस्य
लग्नावपुषिभूरिशः ॥ शोभामापुःशोणितौघान्वहंतस्तीक्ष्णवक्रिणः ॥ ६६ ॥ शत्रुघ्नःपरयाशक्त्यासंयुक्तोवायुदैवतम् ॥ अस्त्रंधनुषिचाधत्तराक्षसा
नांप्रकम्पनम् ॥ ६७ ॥ तेनास्त्रेणविमानात्खात्पतन्तोमुक्तमूर्धजाः ॥ दृश्यंतेभूतवेतालसंघाइवनभश्चराः ॥ ६८ ॥ तदस्त्रंरघुनाथस्यभ्रात्रामुक्तं
विलोक्यसः ॥ अस्त्रंचपाशुपत्यंसचापेधादनुजात्मजः ॥ ६९ ॥ ततःप्रवृत्तावेतालाभूताःप्रेतनिशाचराः ॥ कपालकर्तरीयुक्ताःपिबन्तःशोणितं
बहु ॥ ७० ॥ तेवैशत्रुघ्नवीराणांरुधिराणिपपुर्मुदा ॥ जीवतामपिदुर्वाराःकर्तरीपाणिशोभिताः ॥ ७१ ॥ तदस्त्रंव्याप्नुवद्दृष्ट्वासर्ववीरप्रभंजनम् ॥
मुमोचतन्निरासायचास्त्रंनारायणाभिधम् ॥ ७२ ॥ नारायणास्त्रंतान्सर्वान्वारयामासतत्क्षणात् ॥ तेसर्वेविलयंप्रापुर्निशाचरप्रणोदिताः ॥
॥ ७३ ॥ तदाक्रुद्धोनिशाचारीविद्युन्मालीसमाददे ॥ त्रिशूलंनिशितंघोरंशत्रुघ्नंहंतुमुल्बणम् ॥ ७४ ॥ शूलहस्तंसमायांतंविद्युन्मालिनमाहवे ॥
सायकैःप्राहरत्तस्यभुजेत्वर्धशशिप्रभैः ॥ ७५ ॥ तैर्बाणैश्छिन्नहस्तःसशिरसाहंतुमुद्यतः ॥ हतोसियाहिशत्रुघ्नकस्त्वांत्राताभविष्यति ॥ ७६ ॥ इतिब्रुवाणंत
रसाचिच्छेदाशितसायकैः ॥ मस्तकंतस्यबलिनःशूरस्यसहकुंडलम् ॥ ७७ ॥ तंछिन्नशिरसंदृष्ट्वाउग्रदंष्ट्रःप्रतापवान् ॥ मुष्टिनाहंतुमारेभेशत्रुघ्नंशूरसेवित
म् ॥ ७८ ॥ शत्रुघ्नस्तुक्षुरप्रेणसायकेनाच्छिनच्छिरः ॥ प्रधावतोरणेवीरान्सर्वशस्त्रास्त्रकोविदान् ॥ ७९ ॥ हतशेषाययुःसर्वेराक्षसानाथवर्जिताः ॥ शत्रु
घ्नंप्रणिपत्याथददुर्वाजिनमाहृतम् ॥ ८० ॥ ततोवीणानिनादाश्चशंखनादाःसमंततः ॥ श्रूयंतेशूरवीराणांजयनादामनोहराः ॥ ८१ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेविद्युन्मालिनामराक्षसपराजयोनामचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ प्रा
प्यतंवाजिनंराजाशत्रुघ्नोराक्षसैर्हृतम् ॥ अत्यंतंहर्षमापेदेपुष्कलेनसमन्वितः ॥ १ ॥ रुधिरैःसिक्तगात्रास्तेयोधालक्ष्मीनिधिस्तथा ॥ रणोत्साहेनसंयुक्तंप्र
शशंसुर्महानृपम् ॥ २ ॥ हतेतस्मिन्महादैत्येविद्युन्मालिनिदुर्जये ॥ सुराःसर्वेभयंत्यक्त्वासुखमापुर्मुनेमहत् ॥ ३ ॥ नद्यस्तुविमलाजातारविस्तुविमलोभ
वत् ॥ वाताववुःसुगंधोदसिक्ताविमलशुष्मिणः ॥ ४ ॥ सन्नद्धास्तेमहावीरारथस्थाविमलांगकाः ॥ राजानमूचुस्तेसर्वेजयलक्ष्म्यासमन्विताः ॥ ५ ॥

१ पतदुच्चकैः–इ० पा० ।

॥ वीराऊचुः ॥ ॥ दिष्ट्याहतस्त्वयादैत्योविद्युन्मालीमहामते ॥ यद्भयात्त्रासमापन्नाःसुराःस्वर्गान्निराकृताः ॥ ६ ॥ दिष्ट्याप्राप्तोमहावाजीरघुनाथस्ययशो
भनः ॥ दिष्ट्यागंतासिसर्वत्रजयंतुक्षितिमंडले ॥ ७ ॥ स्वामिन्मुंचत्विमंवाहंमनोवेगंमनोरमम् ॥ समयस्यविलंबोमाभवत्वत्रमहामते ॥ ८ ॥ ॥ शेष
उवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंवीराणांसमयोचितम् ॥ साधुसाधुप्रशस्यैतान्मुमोचहयसत्तमम् ॥ ९ ॥ समुक्तश्चोत्तरामाशांवभ्रामाथसुरक्षितः ॥ रथप
त्तिहयश्रेष्ठैःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदैः ॥ १० ॥ तत्रयद्वृत्तमेतस्यशत्रुघ्नस्यमनोहरम् ॥ वात्स्यायनशृणुष्वैतत्पापराशिप्रदाहकम् ॥ ११ ॥ रेवातीरमथप्राप्तोमुनिवृं
दनिषेवितम् ॥ नीलरत्नसमूहस्यरसःकिंतुपयोमिपात ॥ १२ ॥ तांस्तान्मुनिवरान्सर्वान्प्रणमञ्छूरसेवितः ॥ जगामहयरत्नस्यपृष्ठतःकामगामिनः ॥ १३ ॥
गच्छंस्तत्राश्रमंजीर्णपलाशपर्णनिर्मितम् ॥ रेवायाजलकल्लोलैःसिक्तंपापहराश्रयम् ॥ १४ ॥ तंदृष्ट्वासुमतिंप्राहसर्वज्ञंनयकोविदम् ॥ शत्रुघ्नःसर्वधर्मार्थकर्मकर्त
व्यकोविदः ॥ १५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ मंत्रिन्कथयकस्यायमाश्रमःपुण्यदर्शनः ॥ विचारचतुरश्रेष्ठवदैतन्ममपृच्छतः ॥ १६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसुमतिःप्राहतंनृपम् ॥ विशदस्मेरयावाचादर्शयन्नात्मसौहृदम् ॥ १७ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ एनंदृष्ट्वामहाराजधूतपापावयंखलु ॥
भविष्यामोमुनिश्रेष्ठंसर्वशास्त्रपरायणम् ॥ १८ ॥ तस्मान्नत्वातमापृच्छसर्वंतेकथयिष्यति ॥ रघुनाथपदांभोजमकरंदातिलोलुपः ॥ १९ ॥ नाम्नात्वारण्यकं
ख्यातंरघुनाथांघ्रिसेवकम् ॥ अत्युग्रतपसापूर्णंसर्वशास्त्रार्थकोविदम् ॥ २० ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंधर्मार्थपरिबृंहितम् ॥ जगामतमथोद्रष्टुंस्वल्पसेवकसं
युतः ॥ २१ ॥ हनूमान्पुष्कलोवीरःसुमतिर्मंत्रिसत्तमः ॥ लक्ष्मीनिधिःप्रतापाग्र्यःसुबाहुःसुमदस्तथा ॥ २२ ॥ एतैःपरिवृतोराजाशत्रुघ्नःप्रापदाश्रमम् ॥ नम
स्कर्तुंद्विजवरमारण्यकमुदारधीः ॥ २३ ॥ गत्वातंतापसश्रेष्ठंनमस्कारमथाकरोत् ॥ सर्वैस्तैःसहितोवीरैर्विनयानतकंधरैः ॥ २४ ॥ तान्दृष्ट्वासन्नतान्सर्वाञ्छत्रु
घ्नप्रमुखान्नृपान् ॥ अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रेफलमूलादिभिस्तदा ॥ २५ ॥ उवाचतान्नृपान्सर्वान्भवंतःकुत्रसंगताः ॥ कथमत्रसमायातास्तत्सर्वंवदतानघाः ॥ २६ ॥
तच्छ्रुत्वावाक्यमेतस्यमुनिवर्यस्यवाडव ॥ सुमतिःकथयामासवाक्यवादविचक्षणः ॥ २७ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ रघुवंशनृपस्यायमश्वोवैपाल्यतेऽखिलैः ॥
यागंकरिष्यतेवीरःसर्वसंभारसंभृतम् ॥ २८ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतेषांजगादमुनिसत्तमः ॥ दंतकांत्याखिलंघोरंतमोनिर्वारयन्निव[1] ॥ २९ ॥ ॥ आरण्यकउवाच ॥ ॥
कियागैर्विविधैरन्यैःसर्वसंभारसंभृतैः ॥ स्वल्पपुण्यप्रदैर्नूनंक्षयिष्णुपददातृभिः ॥ ३० ॥ मूढोलोकोहरिंत्यक्त्वाकरोत्यन्यसमर्चनम् ॥ रघुवीरंरमानाथं
स्थिरैश्वर्यपदप्रदम् ॥ ३१ ॥ योनरैःस्मृतमात्रोपिहरतेपापपर्वतम् ॥ तंमुक्त्वाक्लिश्यतेमूढोयागयोगव्रतादिभिः ॥ ३२ ॥ अहोपश्यतमूढत्वंलोकानामति

१ तमो लोकस्य वारयन् -इ० पा० ।

वंचितम् ॥ सुलभंरामभजनंमुक्त्वादुर्लभमाचरेत् ॥ ३३ ॥ सकामैर्योगिभिर्वापिचिंत्यतेकामवर्जितैः ॥ अपवर्गप्रदंनॄणांस्मृतमात्राखिलाघहम् ॥ ३४ ॥
पुराहंतत्त्ववित्सायांज्ञानिनंसुविचारयन् ॥ अगमंबहुतीर्थानितत्त्वंकोपिनमेऽदिशत् ॥ ३५ ॥ तदैकंहिमहद्भाग्यात्प्राप्तंवैलोमशंमुनिम् ॥ स्वर्गलोकात्स
मायातंतीर्थयात्राचिकीर्षया ॥ ३६ ॥ तमहंप्रणिपत्याथपर्यपृच्छंमहामुनिम् ॥ महायुषंमहायोगिसंसेवितपदद्वयम् ॥ ३७ ॥ स्वामिन्मयाद्यमानुष्यंप्राप्त
मद्भुतदुर्लभम् ॥ संसारघोरजलधिंकिंकर्तव्यंतितीर्षुणा ॥ ३८ ॥ विचार्यकथयत्वंतद्व्रतंदानंजपोमखः ॥ देवोवाविद्यतेयोवैसंसृत्यंभोधितारकः ॥ ३९ ॥
यज्ज्ञात्वासंसृतिंघोरांतरामित्वत्कृपान्वितः ॥ तन्मेकथययोगेशसर्वशास्त्रार्थपारग ॥ ४० ॥ इतिमद्वाक्यमाकर्ण्यजगादमुनिसत्तमः ॥ शृणुष्वैकमनावि
प्रश्रद्धयापरयायुतः ॥ ४१ ॥ संतिदानानितीर्थानिव्रतानिनियमायमाः ॥ योगायज्ञास्तथानेकेवर्ततेस्वर्गदायकाः ॥ ४२ ॥ परंगुह्यंप्रवक्ष्यामिसर्वपाप
प्रणाशनम् ॥ तच्छृणुष्वमहाभागसंसारांभोधितारकम् ॥ ४३ ॥ नास्तिकायनवक्तव्यंनचाऽश्रद्धालवेपुनः ॥ निंदकायशठायापिनदेयंभक्तिवैरिणे ॥ ४४ ॥
रामभक्तायशांतायकामक्रोधवियोगिने ॥ वक्तव्यंसर्वदुःखस्यनाशकारकमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ रामान्नास्तिपरोदेवोरामान्नास्तिपरंव्रतम् ॥ नहिरामात्परो
योगोनहिरामात्परोमखः ॥ ४६ ॥ तंस्मृत्वाचैवजप्त्वाचपूजयित्वानरःपरम् ॥ प्राप्नोतिपरमामृद्धिमैहिकामुष्मिकींतथा ॥ ४७ ॥ संस्मृतोमनसाध्यातः
सर्वकामफलप्रदः ॥ ददातिपरमांभक्तिंसंसारांभोधितारिणीम् ॥ ४८ ॥ श्वपाकोपिहिसंस्मृत्यरामंयातिपरांगतिम् ॥ येवेदशास्त्रनिरतास्त्वादृशास्तत्र
किंपुनः ॥ ४९ ॥ सर्वेषांवेदशास्त्राणांरहस्यंतेप्रकाशितम् ॥ समाचरतथात्वंवैयथास्यात्तेमनीषितम् ॥ ५० ॥ एकोदेवोरामचंद्रोव्रतमेकंतदर्चनम् ॥
मंत्रोप्येकश्चतन्नामशास्त्रंतद्ध्येवतत्स्तुतिः ॥ ५१ ॥ तस्मात्सर्वात्मनारामचंद्रंभजमनोहरम् ॥ यथागोष्पदवत्तुच्छोभवेत्संसारसागरः ॥ ५२ ॥ श्रुत्वा
मयातुतद्वाक्यंपुनःप्रश्नमकारिषम् ॥ कथंवाध्यायतेदेवःकथंवापूज्यतेनरैः ॥ ५३ ॥ कथयस्वमहाबुद्धेसर्वज्ञममविस्तरात् ॥ यज्ज्ञात्वाहंकृतार्थःस्यां
त्रिलोक्यांमुनिसत्तम ॥ ५४ ॥ एतच्छ्रुत्वातुमद्वाक्यंविचार्यसतुलोमशः ॥ कथयामासमेसर्वंरामध्यानपुरःसरम् ॥ ५५ ॥ शृणुविप्रेंद्रवक्ष्यामियत्पृष्टंतु
त्वयानघ ॥ यथातुष्येद्रमानाथःसंसारज्वरदाहकः ॥ ५६ ॥ अयोध्यानगरेरम्येचित्रमंडपशोभिते ॥ ध्यायेत्कल्पतरोर्मूलेसर्वकामसमृद्धिदे ॥ ५७ ॥
महामरकतस्वर्णनीलरत्नादिशोभितम् ॥ सिंहासनंचित्तहरंकांत्यातामिस्रनाशनम् ॥ ५८ ॥ तस्योपरिसमासीनंरघुराजंमनोरमम् ॥ दूर्वादलश्यामतनुं
देवदेवेंद्रपूजितम् ॥ ५९ ॥ राकायांपूर्णशीतांशुकांतिधिक्कारिवक्त्रिणम् ॥ अष्टमीचंद्रशकलसमभालाधिधारिणम् ॥ ६० ॥ नीलकुंतलशोभाढ्यंकिरीटमणि
रंजितम् ॥ मकराकारसौंदर्यकुंडलाभ्यांविराजितम् ॥ ६१ ॥ विद्रुमच्छविसत्कांतिरदच्छदविराजितम् ॥ तारापतिकराकारद्विजराजिसुशोभि

तम् ॥ ६२ ॥ जपापुष्पाभयामाध्व्याजिह्वयाशोभिताननम् ॥ यस्यांवसंतिनिगमाऋगाद्याःशास्त्रसंयुताः ॥ ६३ ॥ कंबुकांतिधरग्रीवाशोभयासमलंकृ
तम् ॥ सिंहवदुच्चकौस्कन्धौमांसलौविभ्रतंवरम् ॥ ६४ ॥ बाहूदधानंदीर्घांगौकेयूरकटकांकितौ ॥ मुद्रिकाहीरशोभाभिर्भूषितौजानुलंबिनौ ॥ ६५ ॥ व
क्षोदधानंविपुलंलक्ष्मीवासेनशोभितम् ॥ श्रीवत्सादिविचित्रांकैरंकितंसुमनोहरम् ॥ ६६ ॥ महोदरंमहानाभिंशुभकट्याविराजितम् ॥ कांच्यावैमणि
मत्याचविशेषेणश्रियान्वितम् ॥ ६७ ॥ ऊरुभ्यांविमलाभ्यांवैजानुभ्यांशोभितंश्रिया ॥ चरणाभ्यांवज्ररेखायवांकुशसुरेखया ॥ ६८ ॥ युताभ्यांयोगि
ध्येयाभ्यांकोमलाभ्यांविराजितम् ॥ ध्यात्वास्मृत्वाचसंसारसागरंत्वंतरिष्यसि ॥ ६९ ॥ तमेवपूजयन्नित्यंचंदनादिभिरिच्छया ॥ प्राप्नोतिपरमामृद्धि
मैहिकामुष्मिकींपराम् ॥ ७० ॥ त्वयापृष्टंमहाराजरामस्यध्यानमुत्तमम् ॥ तत्तेकथितमेतद्धैसंसारजलधिंतर ॥ ७१ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डे
शेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेआरण्यकोपाख्यानेलोमशारण्यकसंवादोनामपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वातुविप्रेन्द्रो
लोमशात्परमंमहत् ॥ पुनःपप्रच्छतमृषिंसर्वज्ञंयोगिनांवरम् ॥ १ ॥ ॥ आरण्यकउवाच ॥ ॥ मुनिश्रेष्ठवदैतन्मेपृच्छामित्वांमहामते ॥ गुरवःकृपया
युक्ताभाषंतेसेवकेखिलम् ॥२॥ कोसौरामोमहाभागयोनित्यंध्यायतेत्वया ॥ तस्यकानिचरित्राणिवदस्वत्वंद्विजर्षभ ॥३॥ किमर्थमवतीर्णोसौकस्मान्मानु
षतांगतः ॥ तत्सर्वंकथयाशुत्वंममसंशयनुत्तये ॥ ४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमुनेःपरमशोभनम् ॥ लोमशःकथयामासरामचारित्र
मद्भुतम् ॥ ५ ॥ लोकान्निरयसंमग्नाञ्ज्ञात्वायोगेश्वरेश्वरः ॥ कीर्तिंप्रथयितुंलोकेययावोरंतरिष्यति ॥ ६ ॥ एवंज्ञात्वादयावार्धिःपरमेशोमनोहरः ॥ अव
तारंचकारात्रचतुर्धासश्रियान्वितः ॥ ७ ॥ पुरात्रेतायुगेप्राप्तेपूर्णांशोरघुनन्दनः ॥ सूर्यवंशेसमुत्पन्नोरामोराजीवलोचनः ॥ ८ ॥ सरामोलक्ष्मणसखःकाक
पक्षधरोयुवा ॥ तातस्यवचनात्तौतुविश्वामित्रमनुव्रतौ ॥ ९ ॥ यज्ञसंरक्षणार्थायराज्ञादत्तौकुमारकौ ॥ दांतौधनुर्धरौवीरौविश्वामित्रमनुव्रतौ ॥ १० ॥
पथिप्रव्रजतोस्तत्रताटकानामराक्षसी ॥ संगताचवनेघोरेतयोर्वैविघ्नकारणात् ॥ ११ ॥ ऋषेरनुज्ञयारामस्ताटकांयमयातनाम् ॥ प्रावेशयद्धनुर्वेदविद्या
भ्यासेनराघवः ॥ १२ ॥ यस्यपादतलस्पर्शाच्छिलावासवयोगजा ॥ अहल्यागौतमवधूःपुनर्जातास्वरूपिणी ॥ १३ ॥ विश्वामित्रस्ययज्ञेतुसुप्रवृत्तेरघू
त्तमः ॥ मारीचंचसुबाहुंचजघानपरमेषुभिः ॥ १४ ॥ ईश्वरस्यधनुर्भग्नंजनकस्यगृहेस्थितम् ॥ रामःपंचदशेवर्षेषड्वर्षामथमैथिलीम् ॥ १५ ॥ उपयेमेवि
वाहेनरम्यांसीतामयोनिजाम् ॥ कृतकृत्यस्तदाजातःसीतांसंप्राप्यराघवः ॥ १६ ॥ ततोद्वादशवर्षाणिरेमेरामस्तयासह ॥ सप्तविंशतिमेवर्षेयौवराज्यमक
ल्पयत् ॥ १७ ॥ राजानमथकैकेयीवरद्वयमयाचत ॥ तयोरेकेनरामस्तुससीतःसहलक्ष्मणः ॥ १८ ॥ जटाधरःप्रव्रजतुवर्षाणीहचतुर्दश ॥ भरतस्तुद्वि

तीयेनयौवराज्याधिपोस्तुमे ॥ १९ ॥ जानकीलक्ष्मणसखंरामंप्राव्राजयन्नृपः ॥ त्रिरात्रमुदकाहारश्चतुर्थेह्निफलाशनः ॥ २० ॥ पंचमेचित्रकूटे
तुरामस्थानमकल्पयत् ॥ अथत्रयोदशेवर्षेपंचवट्यांमहामुने ॥ २१ ॥ रामोविरूपयामासशूर्पणखांनिशाचरीम् ॥ वनेविचरतस्तस्यजानक्या
सहितस्यच ॥ २२ ॥ आगतोराक्षसस्तांतुहर्तुंपापविपाकतः ॥ ततोमाघासिताष्टम्यांमुहूर्तेवृंदसंज्ञिते ॥ २३ ॥ राघवाभ्यांविनासीतांजहारदशकं
धरः ॥ तेनैवंह्रियमाणासाचक्रंदकुररीयथा ॥२४॥ रामरामेतिमांरक्षरक्षमांरक्षसाहृताम् ॥ यथाश्येनःक्षुधाक्रांतःक्रंदंतींवर्तिकांनयेत् ॥२५॥ तथाकामवशं
प्राप्तोरावणोजनकात्मजाम् ॥ नयत्येवंजनकजांजटायुःपक्षिराट्तदा ॥ २६ ॥ युयुधेराक्षसेंद्रेणसरावणहतोपतत् ॥ मार्गशुक्लनवम्यांतुवसंतींरावणाल
ये ॥ २७ ॥ संपातिर्दशमेमासआचख्यौवानरेषुताम् ॥ एकादश्यांमहेंद्राद्रेःपुप्लुवेशतयोजनम् ॥ २८ ॥ हनूमान्निशितस्यांतुलंकायांपर्यकालयत् ॥ त
द्रात्रिशेषेसीतायादर्शनंहिहनूमतः ॥ २९ ॥ द्वादश्यांशिंशपावृक्षेहनूमान्पर्यवस्थितः ॥ तस्यांनिशायांजानक्याविश्वासायचसंकथा ॥ ३० ॥ अक्षा
दिभिस्त्रयोदश्यांततोयुद्धमवर्तत ॥ ब्रह्मास्त्रेणचतुर्दश्यांबद्धःशक्रजिताकपिः ॥ ३१ ॥ वह्निनापुच्छयुक्तेनलंकायादहनंकृतम् ॥ पूर्णिमायांमहेंद्राद्रौ
पुनरागमनंकपेः ॥ ३२ ॥ मार्गासितप्रतिपदःपंचभिःपथिवासरैः ॥ पुनरागत्यषष्ठेह्निध्वस्तंमधुवनंकिल ॥ ३३ ॥ सप्तम्यांप्रत्यभिज्ञानदानंसर्वंनिवे
दनम् ॥ अष्टम्युत्तरफल्गुन्यांमुहूर्तेविजयाभिधे ॥ ३४ ॥ मध्यंप्राप्तेसहस्रांशौप्रस्थानंराघवस्यच ॥ रामःकृत्वाप्रतिज्ञांतुप्रयातोदक्षिणांदिशम् ॥ ३५ ॥
तीर्त्वाहंसागरमपिहनिष्येराक्षसेश्वरम् ॥ दक्षिणाशांप्रयातस्यसुग्रीवोप्यभवत्सखा ॥ ३६ ॥ वासरैःसप्तभिःसिंधोःस्कंधावारनिवेशनम् ॥ पौषशुक्लप्रति
पदस्तृतीयायावदंबुधेः ॥ ३७ ॥ उपस्थानंससैन्यस्यराघवस्यबभूवह ॥ बिभीषणश्चतुर्थ्यांतुरामेणसहसंगतः ॥ ३८ ॥ समुद्रतरणार्थायपंचम्यांमंत्र
उद्यतः ॥ प्रायोपवेशनंचक्रेरामोदिनचतुष्टयम् ॥ ३९ ॥ समुद्रवरलाभश्चसहोपायप्रदर्शनम् ॥ ततोदशम्यामारंभस्त्रयोदश्यांसमापनम् ॥ ४० ॥ चतु
र्दश्यांसुवेलाद्रौरामःसैन्यंन्यवेशयत् ॥ पौर्णमास्यांद्वितीयांतंत्रिदिनैःसैन्यतारणम् ॥ ४१ ॥ तीर्त्वातोयनिधिंरामोवानरेश्वरसैन्यवान् ॥ रुरोधचपुरींलंकां
सीतार्थंसहलक्ष्मणः ॥ ४२ ॥ तृतीयादिदशम्यंतंनिवेशश्चदिनाष्टकम् ॥ शुकसारणयोस्तत्रप्राप्तिरेकादशेदिने ॥ ४३ ॥ पौषासिताख्यद्वादश्यांसैन्यसं
ख्यानमेवच ॥ शार्दूलेनकपींद्राणांसहसारोपवर्णनम् ॥४४॥ त्रयोदश्याअमावास्यांलंकायांदिवसैस्त्रिभिः ॥ रावणःसैन्यसंख्यानंरणोत्साहंतदाकरोत् ॥४५॥
प्रययावंगदोदौत्यंमाघशुक्लाद्यवासरे ॥ सीतायाश्चततोभर्तुर्मायामूर्द्धादिदर्शनम् ॥ ४६ ॥ माघद्वितीयादिदिनैःसप्तभिर्यावदष्टमी ॥ रक्षसांवानराणांचयुद्ध

१ वेदसंज्ञिते–इ० पा० २ वर्हिकाम्–इ० पा० । ३ विश्वासालापसंकथा–इ० पा० । ४ सिंधो रोधस्याराान्निवेशनम्–इ० पा० । ५ सहोपायप्रतर्दनम्–इ० पा० । ६ सहसा सैन्यवर्णनम्–इ० पा० ।

मासीच्चसंकुलम् ॥ ४७ ॥ माघशुक्लनवम्यांतुरात्राविंद्रजितारणे ॥ रामलक्ष्मणयोर्नागपाशबंधःकृतःकिल ॥ ४८ ॥ आकुलेषुकपीशेषुनिरुत्साहेषुसर्वशः ॥
नागपाशविमोक्षार्थंदशम्यांपवनोजपत् ॥ ४९ ॥ कर्णेस्वरूपंरामस्यगरुडागमनंततः ॥ एकादश्यांचद्वादश्यांधूम्राक्षस्यवधःकृतः ॥ ५० ॥ त्रयोदश्यांतु
तेनैवनिहतःकंपनोरणे ॥ माघशुक्लचतुर्दश्यायावत्कृष्णादिवासरम् ॥ ५१ ॥ त्रिदिनेनप्रहस्तस्यनीलेनविहितोवधः ॥ माघकृष्णद्वितीयायाश्चतुर्थ्यंतांत्रिभि
र्दिनैः ॥ ५२ ॥ रामेणतुमुलेयुद्धेरावणोद्राविताेरणात् ॥ पंचम्याअष्टमींयावद्रावणेनप्रबोधितः ॥ ५३ ॥ कुंभकर्णस्तदाचक्रेऽभ्यवहारंचतुर्दिनम् ॥ कुंभकर्णो
दिनैःषड्भिर्नवम्यास्तुचतुर्दशीम् ॥ ५४ ॥ रामेणनिहतोयुद्धेबहुवानरभक्षकः ॥ अमावास्यादिनेशोकादवहारोबभूवह ॥ ५५ ॥ फाल्गुनादिप्रतिपदश्चतुर्थ्यं
तंचतुर्दिनैः ॥ विसंतंतुप्रभृतयोनिहताःपंचराक्षसाः ॥ ५६ ॥ पंचम्याःसप्तमींयावदतिकायवधस्तथा ॥ अष्टम्याद्द्वादशींयावन्निहतौदिनपंचकात् ॥ ५७ ॥
निकुंभकुंभावूर्ध्वंतुमकराक्षस्त्रिभिर्दिनैः ॥ फाल्गुनासितद्वितीयायांदिनेशक्रजिताजितम् ॥ ५८ ॥ तृतीयादिसप्तम्यंतंदिनपंचकमेवच ॥ ओषध्यानयनव्य
ग्रादवहारोबभूवह ॥ ५९ ॥ ततस्त्रयोदशींयावद्दिनैःपंचभिरिंद्रजित् ॥ लक्ष्मणेनहतोयुद्धेविख्यातबलपौरुषः ॥ ६० ॥ चतुर्दश्यांदशग्रीवोदीक्षांप्रापावहा
रतः ॥ अमावास्यादिनेप्रायाद्युद्धायदशकंधरः ॥ ६१ ॥ चैत्रशुक्लप्रतिपदःपंचमीदिनपंचकैः ॥ रावणेयुद्ध्यमानेतुप्रचुरोरक्षसांवधः ॥ ६२ ॥ चैत्रषष्ठ्या
ष्टमींयावन्महापार्श्वादिमारणम् ॥ चैत्रशुक्लनवम्यांतुसौमित्रेःशक्तिभेदनम् ॥ ६३ ॥ कोपाविष्टेनरामेणद्रावितोदशकंधरः ॥ द्रोणाद्रिरांजनेयेनलक्ष्मणार्थ
मुपाहृतः ॥ ६४ ॥ दशम्यामवहारोभूद्रात्रौयुद्धेतुरक्षसाम् ॥ एकादश्यांतुरामायरथंमातलिसारथिः ॥ ६५ ॥ प्रेरितोवासवेनाजावर्पयामासभक्तितः ॥
कोपवानथद्वादश्यायावत्कृष्णचतुर्दशी ॥ ६६ ॥ अष्टादशदिनैरामोरावणंद्वैरथेवधीत् ॥ संग्रामेतुमुलेजातेरामोजयमवाप्तवान् ॥ ६७ ॥ माघशुक्लद्विती
यायाश्चैत्रकृष्णचतुर्दशीम् ॥ सप्ताशीतिदिनेष्वेवमध्येपंचदशाहकम् ॥ ६८ ॥ युद्धावहारःसंग्रामोद्वासप्ततिदिनान्यभूत् ॥ संस्कारोरावणादीनाममावस्या
दिनेभवत् ॥ ६९ ॥ वैशाखादितिथौरामउवासरणभूमिषु ॥ अभिषिक्तोद्वितीयायांलंकाराज्येविभीषणः ॥ ७० ॥ सीताशुद्धिस्तृतीयायांदेवेभ्योवरलंभ
नम् ॥ हत्वाचिरेणलंकेशंलक्ष्मणाग्रजएववसः ॥ ७१ ॥ गृहीत्वाजानकींपुण्यांदुःखितांराक्षसेनतु ॥ आदायपरयाप्रीत्याजानकींसन्यवर्तत ॥ ७२ ॥ वैशा
खस्यचतुर्थ्यांतुरामःपुष्पकमाश्रितः ॥ विहायसानिवृत्तस्तुभूयोऽयोध्यांपुरींप्रति ॥ ७३ ॥ पूर्णेचतुर्दशेवर्षेपंचम्यांमाधवस्यतु ॥ भरद्वाजाश्रमेरामःसगणः
समुपाविशत् ॥ ७४ ॥ नंदिग्रामेतुषष्ठ्यांसभरतेनसमागतः ॥ सप्तम्यामभिषिक्तोऽसावयोध्यायांरघूद्वहः ॥ ७५ ॥ दशैकाधिकमासांस्तुचतुर्दशाहानि

१ युद्धविराम इत्यर्थः । २ इंद्रजित्प्रमुखास्तत्र–इ० पा० । ३ अमांतमासगणनया सप्ताशीति दिनानि भवंति । पौर्णिमांतमासगणनयातावंति न जायन्ते । अतोऽत्र शुक्लादिमास एव बोद्धव्यः ।

मैथिली ॥ उवासरामरहितारावणस्यनिवेशने ॥ ७६ ॥ द्विचत्वारिंशकेवर्षैरामोराज्यमकारयत् ॥ सीतायाश्चत्रयस्त्रिंशद्वत्सराश्चतदाभवन् ॥ ७७ ॥ सच
तुर्दशवर्षांतेप्रविश्यचपुरींप्रभुः ॥ अयोध्यांमुदितोरामोहत्वारावणमाहवे ॥ ७८ ॥ भ्रातृभिःसहितस्तत्ररामोराज्यमथाकरोत् ॥ राज्यंप्रकुर्वतस्तस्यपुरो
धावदतांवरः ॥ ७९ ॥ अगस्त्यःकुंभसंभूतिस्तमागंतारघोःपतिम् ॥ तद्वाक्याद्रघुनाथोसौकरिष्यतिहयक्रतुम् ॥ ८० ॥ तस्यागमिष्यतिहयोह्याश्रमेतव
सुव्रत ॥ तस्ययोधाःप्रमुदिताआयास्यंतितवाश्रमम् ॥ ८१ ॥ तेषामग्रेरामकथाःकरिष्यसिमनोहराः ॥ तैःसाकंत्वमयोध्यायांगंतासिवैद्विजर्षभ ॥ ८२ ॥
दृष्ट्वाराममयोध्यायांपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ तत्क्षणादेवसंसारवार्धिनिस्तारवान्भव ॥८३ ॥ इत्युक्त्वामांमुनिवरोलोमशःसर्वबुद्धिमान् ॥ उवाचतेकिंप्रष्टव्यं
तदाहमवदंहितम् ॥ ८४ ॥ ज्ञातंत्वत्कृपयासर्वंरामचारित्रमद्भुतम् ॥ त्वत्प्रसादादवाप्स्येहंरामस्यचरणांबुजम् ॥ ८५ ॥ मयानमस्कृतःपश्चाज्जगामस
मुनीश्वरः ॥ तत्प्रसादान्मयावाप्तंरामस्यचरणार्चनम् ॥ ८६ ॥ सोऽहंस्मरामिरामस्यचरणावन्वहंमुहुः ॥ गायामितस्यचरितंमुहुर्मुहुरतंद्रितः ॥ ८७ ॥
पावयामिजनानन्यान्गानेनस्वांतहारिणा ॥ द्रक्ष्यामितन्मुनेर्वाक्यंस्मारंस्मारंतदीक्षया ॥ ८८ ॥ धन्योहंकृतकृत्योहंसभाग्योहंमहीतले ॥ रामचंद्रपदांभो
जदिदृक्षामेभविष्यति ॥ ८९ ॥ तस्मात्सर्वात्मनारामोभजनीयोमनोहरः ॥ वंदनीयोहिसर्वेषांसंसाराब्धितितीर्षया ॥ ९० ॥ तस्माद्यूयंकिमर्थंवैप्राप्ताः
कोवानराधिपः॥यागंकरोतिधर्मात्माहयमेधंमहाक्रतुम् ॥ ९१ ॥ तत्सर्वंकथयंत्वत्रयांतुवाहस्यपालने ॥ स्मरंतुरघुनाथांघ्रिस्मृत्वास्मृत्वापुनःपुनः॥९२॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमुनेर्विस्मयमागताः ॥ रघुनाथंस्मरंतस्तेप्रोचुरारण्यकंमुनिम् ॥ ९३ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरा
माश्वमेधेलोमशारण्यकसंवादेरामचरित्रकथनंनामषट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ तेपृष्टामुनिवर्येणरामचारित्रमद्भुतम् ॥ धन्यं
सभाग्यंमन्वानाःप्रोचुरात्मानमादरात् ॥ १ ॥ ॥ जनाऊचुः ॥ ॥ पवित्रितावयंसर्वेदर्शनेनतवाधुना ॥ यद्रामकथयास्मान्वैपावयस्यधुनाजनान् ॥ २॥
शृणुष्ववचनंतथ्यंभवान्ब्रह्मर्षिसत्तमः ॥ त्वयापृष्टंयदस्मभ्यंसर्वंतत्कथयामवै ॥ ३ ॥ अगस्त्यवाक्याच्छ्रीरामोविप्रहत्यापनुत्तये ॥ यागंकरोतिसुमहा
न्सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ४ ॥ तंपालयानाःसर्वेवैत्वदाश्रममुपागताः ॥ अश्वेनसहिताविप्रतज्जानीहिमहामते ॥ ५ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमनोहारिरसाय
नम् ॥ अत्यंतंहर्षमापेदेब्राह्मणोरामभक्तिमान् ॥ ६ ॥ अद्यमेफलितोवृक्षोमनोरथश्रियान्वितः ॥ [१]अद्यमेजननीधन्याजातंमांसुषुवेतुया ॥ ७ ॥ अद्यरा
ज्यंमयाप्राप्तंकंटकेनविवर्जितम् ॥ अद्यकोशाःसुसंपन्नाअद्यदेवाःसुतोपिताः ॥ ८ ॥ अग्निहोत्रफलंत्वद्यप्राप्तंमेहविषाहुतम् ॥ यद्द्रक्ष्येरामचंद्रस्यचरणांभो

१ अद्य मे जननी मां यत्सुषुवे तदभूद्धतम् ॥ –इ० पा० ।

रुहोर्युगम् ॥ ९ ॥ योनित्यंध्यायतेस्वांतेअयोध्यायाःपतिःप्रभुः ॥ समेदृग्गोचरोनूनंभविष्यतिमनोहरः ॥ १० ॥ हनूमान्मांसमालिंग्यप्रक्ष्यतेकुशलंमम॥
भक्तिंमेमहतींदृष्ट्वातोपंप्राप्स्यतिसत्तमः ॥ ११ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यहनूमान्कपिसत्तमः ॥ जग्राहपादयुगुलंमुनेरारण्यकस्याहे ॥ १२ ॥ स्वामिन्हनू
मान्विप्रर्षेसेवकोहंपुरःस्थितः ॥ जानीहिरामदासस्यरेणुकल्पंमुनीश्वर ॥ १३ ॥ इत्युक्तवतितस्मिन्वैमुनिःपरमहर्षितः ॥ आलिलिंगहनूमंतंरामभक्त्या
सुशोभितम् ॥ १४ ॥ उभौप्रेमाविनिर्भिन्नावुभावपिसुधाप्लुतौ ॥ स्थगितौचित्रलिखिताविवतत्रबभूवतुः ॥ १५ ॥ उपविष्टौकथास्तत्रचक्रतुःसुमनोहराः ॥
रघुनाथपदांभोजप्रीतिनिर्भरमानसौ ॥ १६ ॥ हनूमांस्तमुवाचेदंवचोविविधशोभनम् ॥ आरण्यकंमुनिवरंरामांघ्रिध्याननिर्भृतम् ॥ १७ ॥ स्वामिन्नयंद
शरथकुलहीरांकुरोमहान् ॥ रामभ्रातामहाशूरःशत्रुघ्नःप्रणमत्यसौ ॥ १८ ॥ लवणोयेननिहतःसर्वलोकभयंकरः ॥ कृताश्चसुखिनःसर्वेमुनयःसुतपोध
नाः ॥ १९ ॥ एषपुष्कलनामात्वांनमत्युद्भटसेवितः ॥ येनाधुनामहावीराजिताःसमरमंडले ॥ २० ॥ जानीह्येनंबहुगुणंरामामात्यंमहाबलम् ॥ प्राण
प्रियंरघुपतेःसर्वज्ञंधर्मकोविदम् ॥ २१ ॥ सुबाहुरयमत्युग्रोवैरिवंशदवानलः ॥ रामपादाब्जरोलंबोनमतित्वांमहायशाः ॥ २२ ॥ सुमदोप्ययेपपार्वत्याद
त्तरामांघ्रिसेवया ॥ प्राप्तोधुनासौसंसारवार्धिनिस्तरणंमहत् ॥ २३ ॥ सत्यवानयमश्वंयःप्राप्तमाश्रुत्यसेवकात् ॥ राज्यंनिवेदयामाससत्वांप्रणमतिक्षितौ
॥ २४ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसमालिंग्यसमादरात् ॥ चकारारण्यकऋषिःस्वागतंफलकादिना ॥ २५ ॥ तेदृष्टास्तत्रवसतिंचक्रुर्मुनिवराश्रमे ॥ प्रात
र्नित्यक्रियांकृत्वारेवायांतेमहोद्यमाः ॥ २६ ॥ नरयानमथारोप्यसेवकैःसहितंमुनिम् ॥ शत्रुघ्नःप्रापयामासायोध्यांरामकृतालयाम् ॥ २७ ॥ सदूरान्नगरीं
दृष्ट्वासूर्यवंशनृपोषिताम् ॥ पदातिरभवद्वेगाद्रघुनाथदिदृक्षया ॥ २८ ॥ संप्राप्यनगरींरम्यामयोध्यांजनशोभिताम् ॥ मनोरथसहस्रेणसंरूढोरामदर्श
ने ॥ २९ ॥ ददर्शतत्रसरयूतीरेमंडपशोभिते ॥ रामंदूर्वादलश्यामंकंजकांतिविलोचनम् ॥३०॥ मृगशृंगकटौरम्यंधारयंतंश्रियान्वितम् ॥ ऋषिवृंदैर्व्यास
मुख्यैर्वृतंशूरैःसुसेवितम्॥३१॥भरतेनसुमित्रायास्तनूजेनपरीवृतम्॥ददतंदीनसंघेभ्योदानानिप्रार्थितानितम्॥३२॥ विलोक्यारण्यकाख्योऽसौकृतार्थइत्य
मन्यत ॥ मल्लोचनेपद्मदलसमानेरामलोकके ॥ ३३ ॥ अद्यमेसर्वशास्त्रस्यज्ञातृत्वंबहुसार्थकम् ॥ येनश्रीराममाज्ञायप्राप्तोयोध्यापुरीमिमाम् ॥ ३४ ॥
इत्येवमादिवचनानिबहूनिहृष्टोरामांघ्रिदर्शनसुहर्षितगात्रशोभी ॥ प्रायाद्रमेश्वरसमीपमगम्यमन्यैर्योगेश्वरैरपिविचारपरैःसुदूरम् ॥ ३५ ॥ धन्योहम
द्यरामस्यचरणावक्षिगोचरौ ॥ करिष्यामिवचोरम्यंवदन्नाममवेक्षयन् ॥ ३६ ॥ रामोपिवाडवश्रेष्ठंज्वलंतंस्वेनतेजसा ॥ तपोमूर्तिधरंवीक्ष्यप्रत्युत्थानम
थाकरोत् ॥ ३७ ॥ रामचंद्रस्तस्यपादौसुचिरंनतवान्महान् ॥ ब्रह्मण्यदेवपावित्र्यंकृतमद्यतनोर्मम ॥ ३८ ॥ इतिवाक्यंवदंस्तस्यपादयोःपतितःप्रभुः ॥

सुरासुरनमन्मौलिमणिनीराजितांघ्रिकः ॥ ३९ ॥ प्रणतंतंनृपश्रेष्ठंवाडवेंद्रोमहातपाः ॥ गृहीत्वाभुजयोर्मध्यमालिलिंगप्रियंप्रभुम् ॥ ४० ॥ कौसल्यात
नयस्तंवाउच्चैर्मणिमयासने ॥ संस्थाप्यचपदोर्युग्मंजलेनाक्षालयत्प्रभुः ॥ ४१ ॥ पादावनेजनोदंतुमस्तकेऽधाद्धरिःस्वयम् ॥ पवित्रितोद्यसगणःसकु
टुंबइतिब्रुवन् ॥ ४२ ॥ चंदनेनविलिप्याथगांचप्रादात्पयस्विनीम् ॥ उवाचचवचोरम्यंदेवदेवेंद्रसेवितः ॥ ४३ ॥ स्वामिन्मखोमयावाजिमेधसंज्ञःक्रिये
तह ॥ सोयंत्वच्चरणायातादद्यपूर्णोभविष्यति ॥ ४४ ॥ अद्यमेब्रह्महत्योत्थपापहानिंकरिष्यति ॥ अश्वमेधःक्रतुर्युष्मच्चरणेनपवित्रितः ॥ ४५ ॥
इतिवाक्यंब्रुवाणंतंराजराजेंद्रसेवितम् ॥ आरण्यकउवाचेदंहसन्माध्व्यागिरामुनिः ॥ ४६ ॥ स्वामिंस्तवतुयुक्तंहिवचोब्रह्मण्यभूमिप ॥ त्वन्मूर्तयोमहारा
जब्राह्मणावेदपारगाः ॥ ४७ ॥ त्वंयदाब्रह्मपूजादिशुभंकर्मकरिष्यसि ॥ ततोखिलानृपाविप्रंपूजयिष्यंतिभूमिप ॥ ४८ ॥ त्वयोक्तंयन्महाराजविप्रहत्या
पनुत्तये ॥ यागंकरोमिविमलंतत्तुहास्यकरंवचः ॥ ४९ ॥ त्वन्नामस्मरणान्मूढःसर्वशास्त्रविवर्जितः ॥ सर्वपापाब्धिमुत्तीर्यसगच्छेत्परमंपदम् ॥ ५० ॥
सर्ववेदेतिहासानांसारार्थोऽयमितिस्फुटम् ॥ यद्रामनामस्मरणंक्रियतेपापतारकम् ॥ ५१ ॥ तावद्गर्जंतिपापानिब्रह्महत्यासमानिच ॥ नयावत्प्रो
च्यतेनामरामचंद्रतवस्फुटम् ॥ ५२ ॥ त्वन्नामगर्जनंश्रुत्वामहापातककुंजराः ॥ पलायंतेमहाराजकुत्रचित्स्थानलिप्सया ॥ ५३ ॥ तस्मात्तवकथं
हत्यामहापुण्यददर्शन ॥ रामत्वत्सुकथांश्रुत्वापूतःसद्योभविष्यति ॥ ५४ ॥ मयापूर्वंकृतयुगेगंगायास्तीरवासिनाम् ॥ ऋषीणांमुखतोवाक्यंश्रुतमे
तत्पुराविदाम् ॥ ५५ ॥ तावत्पापभियःपुंसांकातराणांसुपापिनाम् ॥ यावन्नवदतेवाचारामनाममनोहरम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्धन्योहमधुनाममसंसृति
नाशनम् ॥ सांप्रतंसुलभंरामचंद्रत्वद्दर्शनादभूत् ॥ ५७ ॥ इत्युक्तवंतंसमुनिंपूजयामासतत्रवै ॥ सर्वेमुनिजनाःसाधुसाधुवाक्यमितिब्रुवन् ॥ ५८ ॥ ॥
शेषउवाच ॥ ॥ अत्याश्चर्यमभूत्तत्रतन्मेनिगदतःशृणु ॥ वात्स्यायनमुनिश्रेष्ठरामभक्तिपरायण ॥ ५९ ॥ रामंदृष्ट्वामहाराजंयादृशंध्यानगोचरम् ॥ अत्यंतं
हर्षमापन्नोजगादसमुनीश्वरान् ॥ ६० ॥ मुनीश्वराःसंशृणुतमद्वाक्यंसुमनोहरम् ॥ मादृशःकोनभूलोकेभविष्यातिसुभाग्यवान् ॥ ६१ ॥ नास्तिमत्सदृ
शःकोपिनजातोनभविष्यति ॥ यद्रामभद्रोमांनत्वास्वागतंपरिपृष्टवान् ॥ ६२ ॥ यत्पादपंकजरजःश्रुतिमृग्यंसदैवहि ॥ सोद्यमत्पादयोःपाथःपीत्वापूतम
मन्यत ॥ ६३ ॥ एवंप्रवदतस्तस्यब्रह्मस्फोटोभवत्तदा ॥ निर्गतंतद्भवंतेजोविवेशरघुनायके ॥ ६४ ॥ पश्यतांसर्वलोकानांसरयूतीरमंडपे ॥ सायुज्यमुक्तिं

१ त्वच्चरणयोरायातमागमनम्-त्वच्चरणायातं तस्मात्-त्वदागमनादित्यर्थः ।

संप्रापदुर्ल्लभांयोगिभिर्जनैः ॥ ६५ ॥ दिवितूर्यनिनादोभूद्वीणानादोभवत्तदा ॥ पुष्पवृष्टिःपपाताग्रेपश्यतांचित्रमद्भुतम् ॥ ६६ ॥ मुनयोप्येतदीक्षि
त्वाप्रशशंसंतोमुनीश्वरम् ॥ कृतार्थोयंमुनिश्रेष्ठोयद्रामवपुषीक्षितः ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेआरण्यकमु
नेर्विष्णुलोकगमनंनामसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ छ ॥ ॥सूतउवाच ॥ ॥एतदाख्यानकंश्रुत्वावात्स्यायनउदारधीः ॥ परमंहर्षमापेदेजगा
दचफणीश्वरम् ॥ १ ॥ ॥ वात्स्यायनउवाच ॥ ॥ कथांसंशृण्वतेमह्यंतृप्तिर्नास्तिफणीश्वर ॥ रघुनाथस्यभक्तार्तिहारिकीर्तिकरस्यवै ॥ २ ॥ धन्यआ
रण्यकोनाममुनिर्वेदधरःपरः ॥ रघुनाथंसमालोक्यदेहंतत्याजनश्वरम् ॥ ३ ॥ ततोराज्ञोहयःकुत्रगतःकेननियंत्रितः ॥ कथंतत्ररमानाथकीर्तिर्जाताफणी
श्वर ॥ ४ ॥ सर्वंकथयमेतथ्यंसर्वज्ञोस्तियतोभवान् ॥ धराधरवपुर्धारीसाक्षात्तस्यस्वरूपधृक् ॥ ५ ॥ ॥व्यासउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यप्रहृष्टेनां
तरात्मना ॥ उवाचरामचारित्रंतत्तद्गुणकथोदयम् ॥ ६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ साधुपृच्छसिविप्रर्षेरघुनाथगुणान्मुहुः ॥ श्रुतानश्रुतवत्कृत्वातेषुलो
लुपतांदधत् ॥ ७ ॥ ततोनिरगमद्वाहःसैनिकैर्बहुभिर्वृतः ॥ रेवातीरेमनोज्ञेतुमुनिवृंदनिषेविते ॥८॥ सेनाचरास्ततःसर्वेयत्रवाहस्ततस्ततः ॥ प्रसर्पंतिनिरी
क्षंतस्तन्मार्गेरणकोविदाः ॥ ९ ॥ वाजीगतोथरेवायाह्रदेगाधजलान्विते ॥ भालेस्वर्णभवंपत्रंधारयन्पूजितांगकः ॥ १० ॥ ततोजलेममज्जासौरामचंद्रहयो
वरः ॥ तदासर्वेमहाशूरास्तत्रविस्मयमागताः ॥ ११ ॥ तैःपरस्परमेवोचेकथंहयसमागमः ॥ कोत्रगंताजलेवाहमानेतुंतंमहोदयम् ॥ १२ ॥ इतियावत्समु
द्विग्नामंत्रयंतेपरस्परम् ॥ तावद्वीरशतैःसार्धमाजगामरघोःपतिः ॥ १३ ॥ तान्सर्वान्विमनस्कान्सदृष्ट्वाशत्रुघ्नसंज्ञितः ॥ पप्रच्छमेघगंभीरवाचावीरशिरोम
णिः ॥ १४ ॥ किंस्थितांनिखिलैरद्ययुष्माभिःसंघशोजले ॥ कुत्राश्वोरघुनाथस्यस्वर्णपत्रेणशोभितः ॥ १५ ॥ जलेकिंविनिमग्नोसौह्रतोवाकेनमानिना ॥
तन्मेकथयतक्षिप्रंकथंयूयंविमोहिताः ॥ १६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यराज्ञोरघुवरस्यहि ॥ कथयामासुस्तेसर्वेवीराःशूरशिरोमणि
म् ॥ १७ ॥ जनाऊचुः ॥ ॥ स्वामिन्वयंनजानीमोमुहूर्तमभवज्जले ॥ निममज्जततोनायाद्धयस्तवमनोहरः ॥ १८ ॥त्वमेवतत्रगत्वेमंवाहमानयवेगतः॥
अस्माभिस्तत्रगंतव्यंत्वयासार्द्धंमहामते ॥ १९ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांसैनिकानांरघूद्वहः ॥ खेदंप्रापजनान्पश्यञ्जलसंतरणोद्यतान् ॥ २० ॥ उवाचमंत्रि
मुख्यंसकिंकर्तव्यमतःपरम् ॥ कथंवाहस्यसंप्राप्तिर्भविष्यतिवदस्वतत् ॥ २१ ॥ केतत्रशूराःसंयोज्याजलेन्वेषयितुंहयम् ॥ कोवानयिष्यतेवाहंकेनोपायेन
तद्वद ॥ २२ ॥ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वासुमतिर्मंत्रिसत्तमः ॥ उवाचसमयेयोग्यंशत्रुघ्नंहर्षयन्निव ॥ २३ ॥ स्वामिन्नस्तितवश्रीमञ्छक्तिरद्भुतकर्मणः ॥ पाता
लगमनेशक्तिर्जलमध्यादिहस्फुटम् ॥ २४ ॥ अन्यच्चपुष्कलस्यापिशक्तिरस्तिमहात्मनः ॥ हनूमतोपिरामस्यपादसेवापरस्यच ॥ २५ ॥ तस्माद्यूयंत्र

योगत्वाह्यमानयतध्रुवम् ॥ यतोभवेद्वाहमेधोरघुनाथस्यधीमतः ॥ २६ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाश्रुत्यशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ स्वयंविवेशतोयां
तर्हनुमत्पुष्कलान्वितः ॥ २७ ॥ यावज्जलंविवेशासौतावत्पुरमदृश्यत ॥ अनेकोद्यानशोभाढ्यममेयंपुटभेदनम् ॥ २८ ॥ तत्रमाणिक्यरचितेस्तंभेस्वर्ण
मयेहयम् ॥ बद्धंददर्शरामस्यस्वर्णपत्रसुशोभितम् ॥ २९ ॥ स्त्रियस्तत्रमनोहारिरूपधारिण्यउत्तमाः ॥ सेवंतेसुंदरीमेकांपर्यंकेसुखमास्थिताम् ॥ ३० ॥
तान्दृष्ट्वाताःस्त्रियःसर्वाःप्रावोचन्स्वामिनींप्रति ॥ एतेऽल्पवर्ष्मवयसोमांसपुष्टकलेवराः ॥ ३१ ॥ भविष्यंतितवश्रेष्ठमाहारस्यफलंमहत् ॥ एतेषांशोणितं
स्वादुपुरुषाणांगतायुषाम् ॥ ३२ ॥ एतद्वचःसमाकर्ण्यसेवकीनांवरांगना ॥ जहासकिंचिद्वदनंनर्तयंतीभ्रुवानघा ॥ ३३ ॥ तावत्रयस्तेसंप्राप्ताःसन्नाहश्री
विशोभिताः ॥ शिरस्त्राणानिदधतःशौर्यवीर्यसमन्विताः ॥ ३४ ॥ तादृष्ट्वामहिलास्तत्रसौंदर्यश्रीसमन्विताः ॥ प्रोचुस्तेविस्मयंविप्रकिमिदंदृश्यतेमहत् ॥
॥ ३५ ॥ नमश्चक्रुर्महात्मानःसर्वेदेववरांगनाः ॥ किरीटमणिविद्योतद्योतितांघ्रियुगास्ततः ॥ ३६ ॥ सातान्पप्रच्छपुरुषान्सर्वश्रेष्ठातुभामिनी ॥ केयूयम
त्रसंप्राप्ताःकथंचापधरानराः ॥ ३७ ॥ मत्स्थलंसर्वदेवानामगम्यंमोहनंमहत् ॥ अत्रप्राप्तस्यतुक्वापिनिवृत्तिर्नभवत्युत ॥ ३८ ॥ अश्वोऽयंकस्यराज्ञोवैक
थंचामरवीजितः ॥ स्वर्णपत्रेणशोभाढ्यःकथयंतुममाग्रतः ॥ ३९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वामोहनाचारसंयुतम् ॥ हनूमांस्तांप्रत्यु
वाचगतभीःप्रहसन्निव ॥ ४० ॥ वयंवैकिंकराराज्ञस्त्रैलोक्यस्यशिखामणेः ॥ त्रिलोकीयंप्रणमतेसर्वदेवशिरोमणिम् ॥ ४१ ॥ रामभद्रस्यजानीहिहयमे
धप्रवर्तितुः ॥ प्रमुंचवाहमस्माकंकथंबद्धोवराङ्गने ॥ ४२ ॥ वयंसर्वास्त्रकुशलाःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः ॥ नयिष्यामोबलाद्वाहंहत्वातत्प्रतिरोधकान्
॥ ४३ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यप्लुवङ्गस्यवराङ्गना ॥ विवरस्थाप्रत्युवाचहसंतीवाक्यकोविदा ॥ ४४ ॥ मयानीतामिमंवाहंनकोमोचयितुंक्षमः ॥
वर्षायुतेननिशितैर्बाणकोटिभिरुच्छिखैः ॥ ४५ ॥ परंरामस्यपादाब्जसेवकीकर्मकारिणी ॥ नग्रहीष्यामितद्वाहंराजराजस्यधीमतः ॥ ४६ ॥
महानविनयोजातोममनेत्र्याःसुवाजिनः ॥ क्षमताद्रामचंद्रस्तच्छरण्योभक्तवत्सलः ॥ ४७ ॥ यूयंक्लिष्टास्तत्पुरुषाहयार्थंतस्यरक्षितुः ॥ याचध्वं
वरमप्राप्यंदेवानामपिसत्तमाः ॥ ४८ ॥ यथामेमविमत्युग्रंक्षमेतपुरुषोत्तमः ॥ व्रीडांत्यक्त्वाखिलांयूयंवृणुध्वंवरमुत्तमम् ॥ ४९ ॥ तस्यावचः
परंश्रुत्वाहनूमान्निजगादताम् ॥ रघुनाथप्रसादेनसर्वमस्माकमूर्जितम् ॥ ५० ॥ तथापियाचेवरमेकमुत्तमंविधेहितन्मेमनसःसमीहितम् ॥ भवेभवेनोरघुना
यकःपतिर्वयंचतत्कर्मकराश्चकिंकराः ॥ ५१ ॥ एतद्वचनमाकर्ण्यप्लुवगस्यतदांगना ॥ उवाचवाक्यंमधुरंप्रहस्यगुणपूजितम् ॥ ५२ ॥ भवद्भिःप्रार्थितं

१ तर्जयंती–इ० पा० । २ मत्स्थानम्–इ० पा० ।

यद्वै दुर्लभंसर्वदैवतैः ॥ तद्भविष्यत्यसंदेहःसेवकास्तद्रघोःपतेः ॥ ५३ ॥ अथापिवरमेकंवैदास्यामिकृतहेलना ॥ रघुनाथस्यतुप्रीत्यर्थंतद्दत्तंमेभवेद्व
चः ॥ ५४ ॥ अग्रेवीरमणिर्भूपोमहावीरसमन्वितः ॥ ग्रहीष्यतिभवद्वाहंशिवेनपरिरक्षितः ॥ ५५ ॥ तज्जयार्थंमहास्त्रंमेगृह्णीतसुमहाबलाः ॥ द्वैरथे
सतुयोद्धव्यःशत्रुघ्नेनत्वयामहान् ॥ ५६ ॥ इदमस्त्रंयदात्वंतुक्षेपयिष्यसिसंगरे ॥ अनेनपूतोरामस्यस्वरूपंज्ञास्यतेपुनः ॥ ५७ ॥ ज्ञात्वातंवाजिनंदत्वा
चरणेप्रपतिष्यति ॥ तस्माद्गृह्णीध्वमस्त्रंतन्ममवैरिविदारणम् ॥ ५८ ॥ तच्छ्रुत्वारघुनाथस्यभ्राताजग्राहचास्त्रकम् ॥ उदङ्मुखःपवित्रांगोयोगिन्यादत्तमद्भु
तम् ॥५९॥ तत्प्राप्यास्त्रंमहातेजाबभूवरिपुकर्शनः ॥ दुष्प्रधर्ष्योदुराराध्योवैरिवारणसत्सृणिः ॥६०॥ तांनत्वाराघवश्रेष्ठःशत्रुघ्नोहयसत्तमम् ॥ गृहीत्वागा
ज्जलात्तस्माद्देवार्तरिसुखोचिते ॥६१॥ तंदृष्ट्वासैनिकाःसर्वेप्रहृष्टांगामुदान्विताः ॥ साधुसाधुप्रशंसंतःपप्रच्छुर्हयनिर्गमम् ॥६२॥ हनूमान्कथयामासहयस्या
गमनंमहत् ॥ वरप्राप्तिंचताभ्योवैतेपिश्रुत्वामुदंगताः ॥६३॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशत्रुघ्नस्ययोगिनीदर्शनजलमध्या
द्वाहप्राप्तिर्नामअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३८॥छ॥ ॥शेषउवाच ॥ ॥निनदत्सुमृदंगेषुवीणानादेषुसर्वतः ॥ मुक्तोवाहस्ततोदेवपुरंदेवविनिर्मितम् ॥१॥ यत्रस्फाटिक
कुड्यानांरचनाभिर्गृहानृणाम् ॥ हसंतिविंध्यंविमलंपर्वतंनागसेवितम् ॥२॥ राजतानिगृहाण्यत्रदृश्यंतेप्रकृतेरपि ॥ विचित्रमणिसन्नद्धानानामाणिक्यगोपु
राः ॥ ३ ॥ पद्मिन्योयत्रलोकानांगेहेगेहेमनोहराः ॥ हरंतिचित्तानिनृणांमुखपद्मकलेक्षिताः ॥ ४ ॥ पद्मरागमणिर्यत्रगेहेगेहेसुभूमिषु ॥ बद्धःसंलक्ष्यतेवि
प्रतदोष्ठस्पर्धयानुकिम् ॥ ५ ॥ क्रीडाशैलाःप्रत्यगारंनीलरत्नविनिर्मिताः ॥ कुर्वंतिशंकांमेघस्यमयूराणांकलापिनाम् ॥ ६ ॥ हंसायत्रनृणांगेहेस्फाटिके
षुनियंत्रिताः ॥ कुर्वंतिमेघाम्भोभीतिंमानसंनस्मरंतिच ॥ ७ ॥ निरंतरंशिवस्थानेध्वस्तंचंद्रिकयातमः ॥ शुक्लकृष्णविभेदोनपक्षयोस्तत्रवैनृणाम् ॥ ८ ॥
तत्रवीरमणीराजाधार्मिकेष्वग्रणीर्महान् ॥ राज्यंकरोतिविपुलंसर्वभोगसमन्वितम् ॥ ९ ॥ तस्यपुत्रोमहाशूरोनाम्नारुक्मांगदोबली ॥ वनिताभिर्गतोरम्य
देहाभिःक्रीडितुंवनम् ॥ १० ॥ तासांमंजीरसंरावःकंकणानांरवस्तथा ॥ मनोहरतिकामस्यकिमन्यस्यकथात्रभोः ॥ ११ ॥ वनंजगामसुमहत्सुपुष्पनग
संयुतम् ॥ सदाशिवकृतस्थानमृतुषट्कैर्विराजितम् ॥१२॥ चंपकायत्रबहुशःफुल्लकोरकशोभिताः ॥ कुर्वंतिकामिनांतत्रहृच्छयार्तिंविलोकिताः ॥ १३ ॥
चूताःफलादिभिर्नम्रामंजरीकोटिसंयुताः ॥ नागाःपुन्नागवृक्षाश्चशालास्तालास्तमालकाः ॥ १४ ॥ कोकिलानांसमारावायत्रचश्रुतिगोचराः ॥ सदामधुप
झंकारगतानिद्राःसुमल्लिकाः ॥ १५ ॥ दाडिमानांसमूहाश्चकर्णिकारैःसमन्विताः ॥ केतकीकाननीवन्यवृक्षराजिविराजिताः ॥ १६ ॥ तस्मिन्वनेप्रमदसं

१ संकल्पते–इ० पा० ।

युतचित्तवृत्तिर्गायन्कलंमधुरवाग्विचिकीर्षयोच्चैः ॥ उद्यत्कुचाभिरभितोवनिताभिरागाच्छोभानिधानवपुरुद्धतभीर्विवेश ॥ १७ ॥ काश्चित्तंनृत्यविद्याभि
स्तोषयंतिस्मशोभनम् ॥ काश्चिद्गानकलाभिश्चकाश्चिद्वाक्चतुरोचितैः ॥ १८ ॥ भ्रूसंज्ञयापराःकाश्चित्तोषयामासुरुन्मदाः ॥ परिरंभणचातुर्यैस्तंहृष्टंवि
दधुःस्त्रियः ॥ १९ ॥ ताभिःपुष्पोच्चयंकृत्वाभूषयामासताःस्त्रियः ॥ वाण्याकोमलयाशंसन्त्रेमेकामवपुर्धरः ॥ २० ॥ एवंप्रवृत्तेसमयेराजराजस्यधीमतः ॥
प्रायात्तद्वनदेशंसहयःपरमशोभनः ॥ २१ ॥ तंस्वर्णपत्ररचितैकललाटदेशंगंगासमंघुसृणकुंकुमपिंजरांगम् ॥ गत्यासमंपवनवेगतिरस्कारिण्याहृष्ट्वास्त्रियः
परमकौतुकधामदेहम् ॥ २२ ॥ ऊचुःपतिंकमलमध्यपिशंगवर्णास्ताम्राधरप्रतिभयाहतविद्रुमाभाः ॥ दंतव्रजप्रमितहास्यसुशोभिवक्राःकामस्यबाणनय
नादिविमोहनाभाः ॥ २३ ॥ ॥ स्त्रियऊचुः ॥ ॥ कांतकोयंमहानर्वास्वर्णपत्रैकशोभितः ॥ कस्यवाभातिशोभाढ्योगृहाणस्वंबलादिमम् ॥ २४ ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ तदुक्तंवचआकर्ण्यलीलाललितलोचनः ॥ जग्राहहयमेकेनकरपद्मेनलीलया ॥ २५ ॥ वाचयित्वास्वर्णपत्रंस्पष्टवर्णसमन्वितम् ॥ ज
हासमहिलामध्येजगादवचनंपुनः ॥ २६ ॥ ॥ रुक्मांगदउवाच ॥ ॥ पृथिव्यांनास्तिमेपित्रासमःशौर्येणचश्रिया ॥ तस्मिन्कथंविधत्तेसउत्सेकंराम
भूमिपः ॥ २७ ॥ यस्यरक्षांप्रकुरुतेसदारुद्रःपिनाकधृक् ॥ यंदेवादानवायक्षानमंतिमणिमौलिभिः ॥ २८ ॥ कुरुताद्वाजिमेधंवैजनकोमेमहाब
लः ॥ यात्वेषवाजिशालायांबध्नंतुममवैभटाः ॥ २९ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमहिलास्तामनोहराः ॥ प्रहर्षवदनाजाताःकांतंतुपरिरेभिरे ॥ ३० ॥
गृहीत्वाचहयंपुत्रोराज्ञोवीरमणेर्महान् ॥ पुरंपत्नीसमायुक्तोमहोत्साहमवीविशत् ॥ ३१ ॥ मृदंगध्वानिषुप्रोच्चैराहतेषुसमंततः ॥ बंदिभिःसंस्तुतःप्रा
गात्स्वपितुर्मंदिरंमहत् ॥ ३२ ॥ तस्मैसकथयामासहयंनीतंरघोःपतेः ॥ वाजिमेधायनिर्मुक्तंस्वच्छंदगतिमद्भुतम् ॥ ३३ ॥ रक्षितंशत्रुसूदेनमहाबलस
मेतिना ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यनृपोवीरमणिर्महान् ॥ ३४ ॥ नातिप्रशंसयामासतत्कर्मसुमहामतिः ॥ नीत्वापुनःसमायांतंचौरस्येवविचेष्टितम् ॥ ३५ ॥
कथयामासजामात्रेशिवायाद्भुतकर्मणे ॥ अर्धांगनाधरायांगभूपायचंद्रधारिणे ॥ ३६ ॥ तेनसंमंत्रयामासनृपोवीरमणिर्महान् ॥ पुत्रसृष्टंमहत्कर्मविनिंद्यंम
हतांमतः ॥ ३७ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ राजन्पुत्रेणभवतःकृतंकर्ममहाद्भुतम् ॥ योजहारमहाबाहंरामचंद्रस्यधीमतः ॥ ३८ ॥ अद्ययुद्धंमहद्भातिसुरासुर
विमोहनम् ॥ शत्रुघ्नेनमहाराज्ञावीरकोट्येकरक्षिणा ॥ ३९ ॥ मयायोध्रियतेस्वांतेजिह्वयाप्रोच्यतेहियः ॥ तस्यरामस्ययज्ञांगंजहारतवपुत्रकः ॥ ४० ॥
परमत्रमहाल्लाँभोभविष्यतितरांरणे ॥ यद्रामचरणांभोजंद्रक्ष्यामःस्वीयसेवितम् ॥ ४१ ॥ अत्रयत्नोमहान्कार्योहयस्यपरिरक्षणे ॥ नयिष्यंतिबलाद्वा

१ उज्झितभीविशेषः–इ० पा० । २ त्वं बलादिमम्–इ० पा० । ३ उत्तमम् इ० पा० ।

हंमयारक्षितमप्यमुम् ॥ ४२ ॥ तस्मादिमंमहाराजराज्येनसहसन्नतः ॥ वाजिनंभोजनंदत्वाप्रेक्षस्वांघ्रियुगंततः ॥ ४३ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशिवस्य
सनृपोत्तमः ॥ उवाचतंसुरेंद्रादिवंद्यपादांबुजद्वयम् ॥ ४४ ॥ ॥ वीरमणिरुवाच ॥ ॥ क्षत्रियाणामयंधर्मोयत्प्रतापस्यरक्षणम् ॥ तदसौक्रांतुमुद्युक्तः
क्रतुनाहयसंज्ञिना ॥ ४५ ॥ तस्माद्रक्ष्यःस्वप्रतापोयेनकेनापिमानिना ॥ यावच्छक्यंकर्मकृत्वाशरीरव्ययकारिणा ॥ ४६ ॥ सर्वंकृतंसुतेनेदंगृहीतोश्वः
पुनर्यतः ॥ कोपितंरामभूपालंसमयार्हंकुरुप्रभो ॥ ४७ ॥ क्षत्रियाणामिदंकर्मकर्तव्यार्हंभवेन्नहि ॥ यदकस्माद्रिपोःपादौप्रणमेद्भयविह्वलः ॥ ४८ ॥ रि
पवोविहसंत्येनंकातरोयंनृपाधमः ॥ क्षुद्रःप्राकृतवन्नीचोनतवान्भयविह्वलः[1] ॥ ४९ ॥ तस्माद्भवान्यथायोग्यंयोद्धव्येसमुपस्थिते ॥ यद्विधेयंविचार्यैव
कर्तव्यंभक्तरक्षणम् ॥ ५० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यचंद्रचूडोवदद्वचः ॥ प्रहसन्मेघगंभीरवाण्यासंमोहयन्मनः ॥ ५१ ॥ यदिदेवा
स्त्रयस्त्रिंशत्कोटयःसमुपस्थिताः ॥ तथापित्वत्तःकेनाश्वोगृह्यतेममरक्षितुः ॥ ५२ ॥ यदिरामःसमागत्यस्वात्मानंदर्शयिष्यति ॥ तदाहंचरणौतस्यप्रण
मामिसुकोमलौ ॥ ५३ ॥ स्वामिनानहियोद्धव्यंमहाननयउच्यते ॥ अन्येवीरास्तृणप्रायाःकिंचित्कर्तुंनवैक्षमाः ॥ ५४ ॥ तस्माद्युद्धयस्वराजेंद्ररक्ष
केमयिसुस्थिते ॥ कोगृह्णातिबलाद्वाहंत्रिलोकीयदिसंगता ॥ ५५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एतद्वचःपरंश्रुत्वाचंद्रचूडस्यभूमिपः ॥ जहर्षमानसेऽत्यंतंयुद्धकर्म
णिकौतुकी ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेवीरमणिपुत्रेणहयग्रहणंनामएकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
॥ छ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ सेनाचरामहाराज्ञोमहाबलसमन्विताः ॥ समागतास्तंपश्यंतोहयंरामस्यभूपतेः ॥ १ ॥ क्वासावश्वःकेननीतःकथंवाह
श्यतेनसः ॥ कोगंतायमपुर्यांवैवाहंहृत्वासुमंदधीः ॥ २ ॥ विलोकयंतस्तन्मार्गंयावत्सेनाचरारघोः ॥ तावत्प्राप्तोमहाराजोमहासैन्यपरीवृतः ॥ ३ ॥ प
प्रच्छसेवकान्सर्वान्कुत्राश्वोममसांप्रतम् ॥ नदृश्यतेकथंवाहःस्वर्णपत्रसुशोभितः ॥ ४ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासेवकास्तेहयानुगाः ॥ प्रोचुर्नाथमनोवेगोवा
हःकेनापिकानने ॥ ५ ॥ हृतोनलक्ष्यतेतस्मादस्माभिर्मार्गकोविदैः ॥ तदत्रयत्नःकर्तव्योहयप्राप्तिंप्रतिप्रभो ॥ ६ ॥ तेषांवचनमाकर्ण्यपप्रच्छसुमतिं
नृपः ॥ शत्रुघ्नःशत्रुसंहारकारीमोहनरूपधृक् ॥ ७ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ कोत्रराजानिवसतिकथंवाहस्यसंगमः ॥ कियद्बलंभूमिपतेर्येनमेद्यहृ
तोहयः ॥ ८ ॥ सुमतिरुवाच ॥ राजन्देवपुरंह्येतद्देवेनैवविनिर्मितम् ॥ कैलासमिवदुर्गम्यंवैरिसंघैःसुसंहतैः ॥ ९ ॥ अस्मिन्वीरमणीराजामहाशूरःप्रता
पवान् ॥ राज्यंकरोतिधर्मेणशिवेनपरिरक्षितः ॥ १० ॥ योसौप्रलयकारीसआस्तेभक्त्यावशीकृतः ॥ चंद्रचूडःस्वभक्तस्यपक्षपातंसृजन्सदा ॥ ११ ॥

१ क्षुद्रःप्राकृतदेहोऽपि न भवान्भयविह्वलः । –इ० पा० ।

तस्मादत्रमहद्युद्धंगृहीतश्चेद्भविष्यति ॥ यत्ताःसंतःप्रकुर्वंतुरक्षणंकटकस्यहि ॥ १२ ॥ एवंश्रुत्वासशत्रुघ्नःसर्वभूपशिरोमणिः ॥ सैन्यव्यूहंरचित्वासौतिष्ठतिस्ममहायशाः ॥ १३ ॥ अथतंसुखमासीनंमंत्रयंतंसुमंत्रिणा ॥ आजगामसदेवर्षिर्युद्धकौतुकसंयुतः ॥ १४ ॥ तमागतंमुनिंदृष्ट्वाशत्रुघ्नस्तपसांनिधिम् ॥ अभ्युत्थायासनेस्थाप्यमधुपर्कमथार्पयत् ॥ १५ ॥ स्वागतेनचसंतुष्टंनारदंमुनिसत्तमम् ॥ उवाचप्रीणयन्वाचावाक्यवादविशारदः ॥ १६ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ मदीयोऽश्वःकुत्रविप्रकथयस्वमहामते ॥ नलक्ष्यतेगतिस्तस्यसेवकैर्ममकोविदैः ॥ १७ ॥ शंसतंयेनवानीतंक्षत्रियेणचमानिना ॥ कथमत्रहयप्राप्तिर्भविष्यतितपोधन ॥ १८ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नस्यसनारदः ॥ उवाचवीणांरणयन्गायन्रामकथांमुहुः ॥ १९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एतदेवपुरंराजन्भूपोवीरमणिर्महान् ॥ तत्पुत्रेणवनस्थेनगृहीतस्तववाजिराट् ॥ २० ॥ तत्रयुद्धंमहत्तेद्यभविष्यतिसुदारुणम् ॥ अत्रवीराःपतिष्यंतिबलशौर्यसमन्विताः ॥ २१ ॥ तस्मादत्रमहायत्नात्स्थातव्यंतेमहाबल ॥ रचयव्यूहरचनांदुर्गमांपरसैनिकैः ॥ २२ ॥ जयस्तेभवितराजन्कृच्छ्रेणास्मान्नृपोत्तमात् ॥ रामंकोनुपराजीयाद्भुवनेसकलेह्यपि ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेविप्रोनभसिस्थितवांस्ततः ॥ युद्धंसुदारुणंद्रक्ष्यन्देवदानवयोरिव ॥ २४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथराजावीरमणिःसर्वशूरशिरोमणिः ॥ पटहंघोषितुंस्वीयेपुरमध्येमहारवम् ॥ २५ ॥ आह्वयामाससेनान्यंरिपुवीरंमहोन्नतम् ॥ कथयामासचक्षिप्रंमेघगंभीरयागिरा ॥ २६ ॥ ॥ वीरमणिरुवाच ॥ ॥ सेनानीःपटहस्याज्ञांदेहिमेशोभनेपुरे ॥ तच्छ्रुत्वामेसुसन्नद्धाःशत्रुघ्नंप्रतियांतुते ॥ २७ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यराज्ञोवीरमणेस्तदा ॥ कारयामासपटहंमहारवनिनादितम् ॥ २८ ॥ गेहेगेहेचरथ्यायांश्रूयतेपटहध्वनिः ॥ शत्रुघ्नंयांतुयेसर्वेवीराराजपुरेस्थिताः ॥ २९ ॥ येवैराज्ञःसमुल्लंघ्यशासनंवीरमानिनः ॥ पुत्रावाभ्रातरोवापितेवध्याःस्युर्नृपाज्ञया ॥ ३० ॥ शृण्वंतुवीराःपुनरप्याहतेपटहेरवम् ॥ श्रुत्वाविधीयतामाशुकर्तव्यंमाविलंबितम् ॥ ३१ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिपटहरवंस्वकर्णगोचरंनरवरवीरवरायुर्नृपोत्तमम् ॥ कनककवचभूषितस्वदेहाःसमरमहोत्सवहृष्टचित्तकोशाः ॥ ३२ ॥ केचिद्ययुःशिरस्त्राणंधृत्वाशिरसिशोभनम् ॥ कवचेनसुशोभाढ्याःशतकोटिसुशोभिताः ॥ ३३ ॥ रथेनहययुग्मेनमणिकांचनशोभिना ॥ ययुस्तेराजसंदेशान्नृवरालयमुन्मदाः ॥ ३४ ॥ केचिन्मतंगजैर्मत्तैः केचिद्वाहैःसुशोभनैः ॥ ययुर्नृपगृहंसर्वेराजसंदेशकारकाः ॥ ३५ ॥ विविक्तस्वर्णकवचाशिरस्त्राणसुशोभितः ॥ रुक्मांगदोपिचनिजेरथेतिष्ठन्मनोजवे ॥ ३६ ॥ शुभांगदोनुजस्तस्यमहारत्नमयंदधत् ॥ कवचंवपुषिश्रेष्ठंनिजंप्रायाद्रणोत्सवे ॥ ३७ ॥ राजभ्रातावीरसिंहःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ ययौनृपाज्ञयातत्रशा

१ कृत्वेति शेषः । श्रुत्वेत्यर्थः । २ भूपाला युद्धदुर्मदाः–इ० पा० ।

सनंभूमिपस्यहि ॥ ३८ ॥ जामेयस्तस्यराज्ञोपिबलमित्रइतिस्मृतः ॥ सन्नद्धःकवचीखड्गीजगामनृपमंदिरम् ॥ ३९ ॥ सेनानीरिपुवारोपिसेनांतांचतुरंगि
णीम् ॥ सज्जांविधायभूपायन्यवेदयदथोमहान् ॥ ४० ॥ अथराजावीरमणिःसर्वशस्त्रास्त्रपूरितम् ॥ मणिसृष्टोच्चचक्रोच्चमारोहत्स्यंदनोत्तमम् ॥ ४१ ॥
ततोवीरार्णवेशंखनिनादश्चसमंततः ॥ श्रूयतेकातरान्वीरान्प्रेरयन्निवसंगरे ॥ ४२ ॥ भेर्यःसमंततोजघ्नुःशुभवादकवादिताः ॥ अनीकान्यत्रतस्यासन्सं
ग्रामायप्रतस्थुपः ॥ ४३ ॥ सर्वेकृतस्वस्त्ययनाःसर्वाभरणभूषिताः ॥ सर्वशस्त्रास्त्रसंपूर्णाययुःसमरमण्डलम् ॥ ४४ ॥ भेरीशंखानिनादेनपूरिताश्चनगागु
हाः ॥ आकारितुंगतःकिंनुतद्रवःस्वर्गसंस्थितान् ॥ ४५ ॥ तस्मिन्कोलाहलेवृत्तेराजावीरमणिर्महान् ॥ रणोत्साहेनसंयुक्तोययौप्रधनमंडलम् ॥ ४६ ॥
आगत्यसंस्थितस्तावद्रथपत्तिसमाकुलम् ॥ समुद्रइवतत्स्थानात्प्लावितुंपुरुपानयात् ॥ ४७ ॥ तदागतंबलंदृष्ट्वारथिभिःशस्त्रकोविदैः ॥ कोलाहलीकृतं
सर्वमुवाचसुमतिंनृपः ॥ ४८ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ समागतोवीरमणिर्ममवाजिधरोबली ॥ योद्धुंमांमहताभूयःसैन्येनचतुरंगिणा ॥ ४९ ॥ कथंयु
द्धंप्रकर्तव्यंकेयोत्स्यंतिबलोत्कटाः ॥ तान्सर्वान्दिशमेवीरान्यथास्याज्जयईप्सितः ॥ ५० ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ स्वामिन्नसौमहाराजोमहासैन्यपरी
वृतः ॥ समागतःसयुद्धार्थंशिवभक्तिसमन्वितः ॥ ५१ ॥ सांप्रतंयुद्धचतांवीरःपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ अन्येपिनीलरत्नाद्यायोद्धारोयुद्धकोविदाः ॥ ५२ ॥
शिवेनसहयोद्धव्यंराज्ञावाभवतानघ ॥ द्वंद्वयुद्धेनजेतव्योमहाबलपराक्रमः ॥ ५३ ॥ अनेनविधिनाराजञ्जयस्तेत्रभविष्यति ॥ पश्चाद्यद्रोचतेस्वामिंस्त
त्कुरुष्वमहामते ॥ ५४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ सुभटानादिदेशाथयुद्धायकृतनिश्चयः ॥ ५५ ॥ सर्वैःससैन्यै
र्युद्धार्थंराजभिःशस्त्रकोविदैः ॥ यथास्यान्मेजयःक्षिप्रंयतितव्यंतथापुनः ॥ ५६ ॥ जयार्थंराघवस्यैवश्रुत्वातेरणकोविदाः ॥ महोत्साहेनसंयुक्काययुर्योद्धुं
तुसैनिकैः ॥५७॥ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेवीरमणिनासहयुद्धनिश्चयोनामचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥४०॥ ॥छ॥
॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ युद्धायतेसुसंनद्धाःशत्रुघ्नस्यमहाबलाः ॥ ययुर्वीरमणेःसैन्यमध्येशौर्यसमन्विताः ॥ १ ॥ शरान्विमुंचमानास्तेभिंदंतःसैनिकान्बहून् ॥
व्यदृश्यंतरणांतःस्थाःशरासनधरानराः ॥२॥ अनेकेनिहतास्तत्रगजामणिमयारथाः ॥ भग्नावाहसमेताश्चदृश्यंतेरणमंडले ॥३॥ विहितंकदनंतेषांश्रुत्वारु
क्मांगदोबली ॥ रथेमणिमयेतिष्ठन्ययौयोद्धुंससैनिकान् ॥ ४ ॥ शरासनेशरान्धास्यन्निषुधीअक्षयौदधत् ॥ शोणनेत्रांतरोभीमोमहाकोपसमन्वितः ॥५॥
अनेकबाणसंविघ्नान्कुर्वञ्छूरान्सहस्रशः ॥ हाहाकारंकारयंस्तद्ययौरुक्मांगदोबली ॥ ६ ॥ राजपुत्रःस्वसदृशंबलेनयशसाश्रिया ॥ आह्वयामासशत्रु

१ पत्नीभगिन्याः पुत्रः–इ० पा० । २ वीरारवः–इ० पा० ।

ग्रंभारतिंपुष्कलंवली ॥७॥ ॥रुक्मांगदउवाच॥ ॥ आगच्छवीरकर्मात्वंमहाबलपराक्रम ॥ मयायोद्धुंतुबलिनाराजपुत्रेणभास्वता ॥८॥ किमन्यैस्त्रासितैर्वीर
निहतैःकोटिभिर्नरैः ॥ मयासमंमहायुद्धंविधायजयमाप्नुहि ॥ ९ ॥ इत्युक्तवंतंतरसाप्रहसन्पुष्कलोबली ॥ जघानविपुलेमध्येवक्षसस्तीक्ष्णपर्व
भिः ॥ १० ॥ तदमृष्यन्राजपुत्रोमहाचापेदधच्छरान् ॥ जघानदशभिर्वीरंपुष्कलंवक्षसोंतरे ॥ ११ ॥ उभौसमरसंरब्धावुभावपिजयैषिणौ ॥ रेजातेसमरे
तौहिकुमारतारकौयथा ॥१२॥ बाणान्धनुषिसंधायदशसंख्यान्महाशितान् ॥ अकरोत्पुष्कलोवीरोविरथंराजपुत्रकम् ॥ १३ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्द्वाभ्यां
सूतमपातयत् ॥ एकेनध्वजमेतस्यद्वाभ्यांस्यंदनरक्षकौ ॥ १४॥ एकेनहृदिविव्याधराजपुत्रस्यवेगवान् ॥ तदद्भुतंकर्मदृष्ट्वासर्वेवीराःप्रतोषिताः ॥ १५ ॥
सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ अत्यंतंकोपमापन्नःस्यंदनंपरमाविशत् ॥ १६ ॥ सास्थित्वास्यंदनवरेहयरत्नेनभूषिते ॥ शरासनंमहद्धृत्वासुदृ
ढंगुणपूरितम् ॥ १७ ॥ उवाचपुष्कलंवीरंरुक्मांगदइदंवचः ॥ महत्पराक्रमंकृत्वाक्वयास्यासिपरंतप ॥ १८ ॥ पश्यमेऽद्यपराक्रांतियद्बलेनविनिर्मि
ताम् ॥ यत्नात्तिष्ठस्वभोवीरनयामित्वद्रथंनभः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वाशरमत्युग्रंदधारस्वशरासने ॥ मंत्रयित्वाततश्चास्त्रंभ्रामकंपौष्कलेरथे ॥ २० ॥ मुमो
चनिशितंबाणंस्वर्णपुंखैकशोभितम् ॥ तेनबाणेननीतोस्यरथोयोजनमात्रकम् ॥ २१ ॥ धृतःकृच्छ्रेणसूतेनरथोबभ्रामभूतले ॥ कृच्छ्रेणप्राप्यस्वस्थानंपु
ष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ २२ ॥ जगादवचनंतंवैबाणंबिभ्रच्छरासने ॥ स्वर्गंप्राप्नुहिवीराग्र्यसर्वदेवैश्चसेवितम् ॥ २३ ॥ त्वादृशाःपृथिवीयोग्यानभवंति
नृपोत्तम ॥ शतक्रतुसभायोग्यास्तद्गच्छत्वंसुरालयम् ॥२४॥ इत्युक्त्वासमुमोचास्त्रमाकाशप्रापकंमहत् ॥ तेनबाणेनसरथोययौखमनुलोमतः ॥ २५ ॥
सर्वांल्लोकानतिक्रामन्ययौसूर्यस्यमंडलम् ॥ तज्ज्वालयारथोदग्धोहयसूतसमन्वितः ॥ २६ ॥ तत्करैर्दग्धभूयिष्ठकलेवरःसुदुःखितः ॥ पपातचंद्रचूडंसधृ
त्वाहृद्यसुखार्दनम् ॥ २७ ॥ भूगौनिपतितस्तत्रकरदग्धकलेवरः ॥ अत्यंतंदुःखमापन्नोमुमूर्च्छरणमंडले ॥ २८ ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौमूर्च्छितेराजपु
त्रके ॥ हाहाकारोमहानासीत्तत्रसंग्राममूर्धनि ॥२९॥ वैरिणोजयलक्ष्मींतेप्रापुःपुष्कलमुख्यकाः॥ पलायनपराजातावैरिणोहयरक्षकाः॥३०॥ तदापुत्रस्यवै
मूर्च्छांदृष्ट्वावीरमणिर्नृपः ॥ प्रायात्समरमध्यस्थंपुष्कलंकोपपूरितः ॥ ३१ ॥ तदाभूमिश्चचालेयंसपर्वतवनोत्तमा ॥ शूरावैहर्षमापन्नाःकातराभयपीडिताः
॥ ३२ ॥ चापंमहद्दधानःसइषुधीअक्षयावपि ॥ रोषान्निःश्वाससमुंचन्नाह्वयामासवैरिणम् ॥ ३३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवा
देरामाश्वमेधेरुक्मांगदपराजयपुष्कलविजयोनामएकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ आह्वयंतंमहासैन्यवारिधौपुष्कलंनृपम् ॥
समालक्ष्यकपींद्रोपिहनूमांस्तमधावत ॥ १ ॥ लांगूलमुद्यम्यविशालदेहंसरावमातत्यपयोदघोषम् ॥ रणस्थितान्वीरवरान्कपींद्रोजगामतंवीरमणिंनृपे

न्द्रम् ॥ २ ॥ आयांतंतंहनूमंतंवीक्ष्यपुष्कलउद्भटः ॥ विलोकयामासदृशावैरिक्रोधसुशोणया ॥ ३ ॥ जगादतंहनूमंतंपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥
मेघगंभीरयावाचानादयन्रणमंडलम् ॥ ४ ॥ ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ कथंत्वंसमरेयोद्धुमागतोसिमहाकपे ॥ कियद्बलंस्वल्पमेतद्राज्ञोवीरमणेर्महत् ॥ ५ ॥
यत्रत्रिजगतीसर्वासंमुखेसमुपागता ॥ तत्रत्वंलीलयायोद्धुंयातुमिच्छसिवानवा ॥ ६ ॥ कोयंराजावीरमणिःकियद्बलमथाल्पकम् ॥ अत्रागमनमत्युग्रंतव
वीरनभाव्यते ॥ ७ ॥ [1]रघुनाथकृपपांगादहंनिस्तीर्यदुस्तरम् ॥ क्षणान्नियामिकीशेंद्रमा[2]चिंत्तंकुरुसंगरे ॥८॥ त्वयाराक्षसपाथोधिस्तीर्णोरामकृपात्रजात् ॥
तथारामंसुसंस्मृत्यनिस्तरिष्यामिदुस्तरम् ॥ ९ ॥ येकेचिद्दुस्तरंप्राप्यरघुनाथंस्मरंतिच ॥ तेपांदुःखोदधिःशुष्कोभविष्यातिनसंशयः ॥ १० ॥
तस्माद्व्रजमहावीरशत्रुघ्नसविधेबलिन् ॥ एषआयामिनिर्जित्यभूपंवीरमणिंक्षणात् ॥ ११ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिधीरांसमाकर्ण्यवाणींपुष्कलभा
पिताम् ॥ जगादवचनंभूयःपुष्कलंपरवीरहा ॥ १२ ॥ ॥ हनुमानुवाच ॥ ॥ पुत्रमासाहसंकार्षीर्भूपंवीरमणिंप्रति ॥ एषदाताशरण्यश्चबलशौर्य
समन्वितः ॥ १३ ॥ त्वंबालःस्थविरोभूपोऽखिलशस्त्रास्त्रवित्तमः ॥ अनेकेविजिताःसंख्येवीराःशौर्यसुशोभिनः ॥ १४ ॥ जानीहिपार्श्वेतस्यत्वंरक्षितारं
सदाशिवम् ॥ भक्त्यावशीकृतंस्थाणुं[3]सोमंचैतत्पुरिस्थितम् ॥ १५ ॥ तस्मादहमनेनैवयोत्स्येभूपेनपुष्कल ॥ अन्यान्वीरान्विजित्वात्वंकीर्तिमाप्नुहिपु
ष्कलाम् ॥ १६ ॥ पुष्कलउवाच ॥ शिवोभक्त्यावशीकृत्यस्वपुरेस्थापितोमुना ॥ परमस्याशुहृदयेनातिष्ठतिमहेश्वरः ॥ १७॥ सदाशिवोयमाराध्यपर
मंस्थानमागतः ॥ सरामोमन्मनस्त्यक्त्वानक्कापिपरिगच्छति ॥ १८ ॥ यत्ररामस्तत्रविश्वंसर्वस्थास्नुचरिष्णुच ॥ तस्मादहंजयिष्यामिरणेवीरमणिंनृ
पम् ॥ १९ ॥ व्रजत्वंसमरेयोद्धुमन्यान्मानिवरान्नृपान् ॥ वीरसिंहमुखान्कीशमाचिंतांमाकुरुप्रभो ॥ २० ॥ वाचमित्थंसमाकर्ण्यहनूमान्धीरसेविताम् ॥
जगामसमरेयोद्धुंवीरसिंहंनृपानुजम् ॥ २१ ॥ लक्ष्मीनिधिःसुतेनास्यशुभांगदसुसंज्ञिना ॥ द्वैरथेनप्रयुयुधेमहाशस्त्रास्त्रवेदिना ॥ २२ ॥ बलमित्रेणसुमदः
स्वप्रतापबलोर्जितः ॥ योद्धुंसशस्त्रःसंग्रामंविचचारनृपात्मजः ॥ २३ ॥ आह्वयंतंनृपंदृष्ट्वाद्वैरथेयुद्धकोविदः ॥ पुष्कलो[4]रुक्मखचितेरथेतिष्ठन्ययौहित
म् ॥ २४ ॥ राजातमागतंदृष्ट्वापुष्कलंयुद्धकोविदम् ॥ उवाचानिर्भियावाण्यारणमध्येसुभाषितः ॥ २५ ॥ ॥ वीरमणिरुवाच ॥ ॥ बालमायाहिमां
क्रुद्धंसंग्रामेचंडकोपनम् ॥ गच्छप्राणपरीप्सायैमायुद्धंकुरुमेसह ॥ २६ ॥ त्वादृशान्बालकान्भूपामादृशाःकृपयंतिहि ॥ प्रहरंतिनचैतान्वैतस्माद्गच्छरणा
द्बहिः ॥ २७ ॥ यावत्त्वंनमयादृष्टश्चक्षुर्भ्यांतावदुन्मनाः ॥ सांप्रतंत्वांप्रहर्तुंनमनःसमभिकांक्षति ॥ २८ ॥ यत्त्वयामत्सुतोबाणैर्भिन्नोमूर्च्छीकृतःपुनः ॥

१ रघुनाथकृपायोगात्–इ० पा० । २ चिंताम्–इ० पा० । ३ सोमम्–उमया सहितम् । ४ रत्नखचिते–इ०, भस्मखचिते–इ०, भर्मखचिते-इ० च पा० ।

सर्वमयाक्षांतमद्यतववालधियोमहत् ॥ २९ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुष्कलोनिजगादतम् ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ बालोहंत्वंमहावृद्धःसर्वशस्त्रास्त्रकोवि
दः ॥३०॥ क्षत्रियाणांमतंचैवयेवलाधिक्यसंयुताः ॥ तएववृद्धाभूपाश्र्यनवयोवृद्धतांगताः ॥ ३१ ॥ मयातेमूर्च्छितःपुत्रःसशौर्यबलदर्पितः ॥ इदानींत्वाम
हंशस्त्रैःपातयिष्यामिसंगरे ॥३२॥ तस्मात्त्वंयत्नतस्तिष्ठराजन्संग्राममूर्धनि ॥ रामभक्तंनमांकश्चिज्जयतींद्रपदेस्थितः ॥३३॥ इत्थंभाषितमाश्रुत्यपुष्कल
स्यनृपाग्रणीः ॥ जहासबालंसंवीक्ष्यकोपंचव्यदधात्पुनः॥३४॥ तंवैकुपितमालक्ष्यभरतात्मजउन्मदः ॥ जघानशरविंशत्याराजानंह्रदितीक्ष्णया ॥ ३५ ॥
राजातानागतान्दृष्ट्वाबाणांस्तेनविमोचितान् ॥ चिच्छेदपरमक्रुद्धःशरैस्तीक्ष्णैरनेकधा ॥ ३६ ॥ तद्बाणच्छेदनंदृष्ट्वाभारतिःपरवीरहा ॥ चुकोपहृ
दयेत्यंतंराजानंचत्रिभिःशरैः ॥ ३७ ॥ विव्याधभालेभूपालपुत्रःपुष्कलसंज्ञकः ॥ तत्रलग्नाविरेजुस्तेत्रिकूटशिखराणिकिम् ॥ ३८ ॥ तैर्बाणैर्व्यथितो
राजाजघाननवभिःशरैः ॥ हृदयेपुष्कलंवीरंमहाकोपसमन्वितः ॥ तैर्वत्सदन्तैर्बहृस्रंपीतिंरामानुजाङ्गजम्[1] ॥ ३९ ॥ सर्पाआशीविषायद्वत्क्रुद्धास्तद्वपु
षिस्थिताः ॥ परमंकोपमापन्नःपुष्कलोभूमिपंपुनः ॥ ४० ॥ बाणानांशतकेनाशुबिभेदाशितपर्वणाम् ॥ तैर्बाणैःकवचंभिन्नंकिरीटःसशिरस्त्रकः ॥ ४१॥
रथोधनुर्महत्सज्यंछिन्नंकोपपारिप्लुवात् ॥ क्षतजेनपरिप्लुष्टोबाणभिन्नकलेवरः ॥ ४२ ॥ अन्यंस्यंदनमारुह्यजगामभरतात्मजम् ॥ धन्योसिवीररामस्य
चरणाब्जमधुव्रत ॥ ४३ ॥ महत्कृतंकर्मतेऽद्ययदहंविरथीकृतः ॥ प्राणान्रक्षस्वभोवीरसांप्रतंमयियुद्ध्यति ॥ ४४ ॥ सुलभानतवप्राणाःकालरू
पेमयिस्थिते ॥ इत्युक्त्वाव्यहनद्बाणैरसंख्यैःशस्त्रकोविदः ॥ ४५ ॥ भूमौदिशिचतद्बाणानान्यदृश्येततत्रह ॥ अनेकेगजसाहस्राभिन्नाअश्वाःसमंत
तः ॥ ४६ ॥ रथारथियुतास्तेनछिन्नाभिन्नाद्विधाकृताः ॥ शोणितौघासरित्तत्रप्रसुस्रावरणांगणे ॥ ४७ ॥ यत्रोन्मदाहिमातंगादृश्यंतेशैलशृं
गवत् ॥ केशाःशैवाललक्ष्यास्तेमुहुःप्राणिशिरःस्थिताः ॥ ४८ ॥ अनेकेपाणयश्छिन्नावीराणांमुद्रिकाश्रियः ॥ दृश्यंतेअहिवत्तत्रचंदनादिकरू
षिताः ॥ ४९ ॥ शिरांसिचभटाग्र्याणांकच्छपाभांवहंतिवै ॥ मांसानिपंकायत्रासन्वीराणांमहतांततः ॥ ५० ॥ एवंव्यतिकरेवृत्तेयोगिन्यः
शतशोरणे ॥ पपुःपात्रेणरुधिरंप्राणिनांरणपातिनाम् ॥ ५१ ॥ मांसानिबुभुजुस्तावैहर्षकौतुकसंयुताः ॥ पीत्वातुशोणितंतत्रभक्षि
त्वामांसमुन्मदाः ॥ ५२ ॥ ननृतुर्जहसुःप्रोच्चैरुज्जगुःप्रधनांगणे ॥ पिशाचास्तत्रसमरेप्राणिनांमस्तकानिवै॥ ५३ ॥ धृत्वाकराभ्यांमत्तांगास्तालवद्वादनोद्य
ताः ॥ शिवास्तत्रमहामांसंपतितानांरणांगणे ॥ ५४ ॥ भक्षित्वाव्यनदन्मत्ताःकातराणांभयप्रदाः॥कातरास्त्राःसमापन्नागताःकुंजरकोटरे[2] ॥ ५५ ॥ भक्षि

१ अत्र अंगशब्दस्यांगजे लक्षणा तेन रामानुजस्य भारतस्यांगमंगजः रामानुजांगं पुष्कलः तस्माज्जातं रामानुजांगजं पीतं बहु अस्रं पीतमिति संगतिः । २ कातरास्तत्र संत्रस्ताः–इ० पा० ।

तायोगिनीभिस्तेपापिनांक्वापिनास्थितिः ॥ एतत्कदनमालक्ष्यस्वसैन्यस्यरथाग्रणीः ॥ ५६ ॥ पुष्कलोपिचकारात्रकदनंरणमंडले ॥ भिद्यंतेगजशीर्पा
णिपतंतिमौक्तिकानितु ॥ ५७ ॥ दृश्यतेलोमभिःपूर्णाताम्रपर्णीवतन्नदी ॥ पुष्कलप्रहिताबाणानृणामंगेषुसंगताः ॥ कुर्वंतिप्राणविच्छेदंवीराणामपिसर्व
तः ॥ ५८ ॥ सर्वेरुधिरसिक्तांगाःसर्वेच्छिन्ननिजांगकाः ॥ दृश्यंतेकिंशुकायद्वत्सुभटाःप्रधनांगणे ॥ ५९ ॥ एतस्मिन्समयेक्रुद्धःसमाभाष्यमहीपतिम् ॥
जघानबहुबाणैस्तंरोषपूरपरिप्लुतः ॥ ६० ॥ तद्बाणवेधभिन्नांगोविशीर्णकवचोनृपः ॥ महाबलंतंमन्वानःप्राहरच्छरकोटिभिः ॥ ६१ ॥ तैर्बाणैःकवचान्मुक्तं
सुस्रावबहुशोणितम् ॥ वपुर्बभूवरुचिरंशरपंजरगोचरम् ॥ ६२ ॥ शरपंजरमध्यस्थोविह्वलीकृतमानसः ॥ शरान्नेतुंचसंधातुंनक्षमःसचभारतिः ॥ ६३ ॥
रामंस्मृत्वाधनुर्धृत्वाकरेसज्जंमहद्दृढम् ॥ मुमोचबाणान्निशितान्वैरिवृंदनिवारणान् ॥ ६४ ॥ तैर्बाणैःशरजालंतद्विधूयमुनिपुंगव ॥ शंखंप्रध्मायसमरेजगाद
गतभीर्नृपम् ॥ ६५ ॥ ॥ पुष्कलउवाच ॥ ॥ त्वयाकृतंमहत्कर्मयन्मांबाणस्यपंजरे ॥ गोचरंकृतवान्वीरवीरतापनमुद्भटम् ॥ ६६ ॥ वृद्धत्वान्ममम
न्योसिसांप्रतंरणमंडले ॥ पश्यमेद्यपराक्रांतंराजन्वीरमणेमहत् ॥ ६७ ॥ बाणत्रयेणभोवीरमूर्च्छितंकरवैनहि ॥ तर्हिप्रतिज्ञांशृणुवैसर्ववीरविमोहिनीम् ॥
॥६८॥ गंगांप्राप्यापियोवैतांनिंदित्वापापहारिणीम् ॥ नमज्जतिमहापापोमहामूढविचेष्टितः॥ ६९ ॥ तस्यपापंममैवास्तुचेन्नत्वांरणमंडले ॥ पातयेमूर्च्छे
यावीरसन्नद्धोभवभूपते ॥ ७० ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुष्कलस्यनृपोत्तमः ॥ चुकोपभृशमुद्विग्नःसंदधेनिशिताञ्छरान् ॥ ७१ ॥ तेशराहृदयंभित्त्वा
गतास्तेभारतेर्महत् ॥ पेतुःक्षिताबधोयद्वद्रामभक्तिपराङ्मुखाः ॥ ७२ ॥ ततःशरंमुमोचास्मैनिशितंवह्निसप्रभम् ॥ लक्षीकृत्यमहद्वक्षःकपाटतटविस्तृ
तम् ॥ ७३ ॥ सबाणोर्भूमिपतिनाद्विधाच्छिन्नःशरेणहि ॥ पपातरथमध्येसरविमंडलवज्ज्वलन् ॥७४॥ अपरंबाणमाधत्तमातृभक्तिभवंततः ॥ निधायपुण्यं
सोप्येषचिच्छेदमहतापुनः ॥ ७५ ॥ तदाखिन्नःसहृदयेकिंकर्तव्यमितिस्मरन् ॥ रामंहृदिनिजार्तिघ्नंमुमोचपरमास्त्रवित् ॥ ७६ ॥ सबाणस्तस्यहृदये
लग्नआशीविषोपमः ॥ मूर्च्छामप्रापयत्तंवैज्वलन्सूर्यसमप्रभः ॥ ७७ ॥ ततोहाहाकृतंसर्वंपलायनपरायणम् ॥ राज्ञिसंमूर्च्छितेजातेपुष्कलोजयमाप्त
वान् ॥७८॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेवीरमणेःपराभवोनामद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥४२॥ ॥ शेषउवाच ॥
हनूमान्वीरसिंहंतुसमागत्याब्रवीद्वचः ॥ तिष्ठयासिकुतोवीरजेष्यामित्वांक्षणादिह ॥ १ ॥ एवमुक्तंसमाकर्ण्यप्लवगस्यवचोमहत् ॥ कोपपूरपरिप्लुष्टः

१ भटः-इ० पा० । २ विदित्वा-इ०पा० । ३ पतितं मूर्छया नैव करिष्ये तदिक्षणसायकैः । सांप्रतं वीरबुद्ध्या त्वं संनद्धो भव भूपते-इ० पा० । ४ भूमिपतनात्-इ० पा० । ५ भूमंडलमिव ज्वलन्-इ० पा० । ६ पुष्कलविजयोनाम- इ० पा० ।

कार्मुकंजलदस्वनम् ॥ २ ॥ विनद्यघोरान्निशितान्बाणान्मुंचन्बभौरणे ॥ आषाढेजलदस्येवधारासारेमनोहरः ॥ ३ ॥ तान्दृष्ट्वानिशितान्बाणान्स्व देहेसुविलग्नकान् ॥ चुकोपहृदयेऽत्यंतंहनूमानंजनीसुतः ॥ ४ ॥ मुष्टिनाताडयामासहृदयेवज्रसारिणा ॥ समुष्टिनाहतोवीरःपपातधरणीतले ॥ ५ ॥ मूर्च्छितंतंसमालोक्यापितृव्यंसशुभांगदः ॥ रुक्मांगदोपिसंमूर्च्छांत्यक्त्वागाद्रणमंडलम् ॥ ६ ॥ बाणान्समभिवर्षंतौमेघाविवमहास्वनौ ॥ कुर्वंतौकदनंघोरंप्लवंगंप्रतिजग्मतुः ॥ ७ ॥ तौदृष्ट्वासमरेवीरौसमायातौकपीश्वरः ॥ लांगूलेनचसंवेष्टचसरथौचापधारकौ ॥ ८ ॥ स्फोटयामासभूदेशेत त्क्षणान्मूर्च्छितावुभौ ॥ निश्चेष्टौसमभूतांतौरुधिरारक्तदेहकौ ॥ ९ ॥ बलमित्रश्चिरंयुद्धंविधायसुमदेनहि ॥ मूर्च्छामप्रापयत्तंवैबाणैःसुशितपर्वभिः ॥१०॥ पुष्कलेनक्षणान्नीतोमूर्च्छांचैतन्यवर्जिताम् ॥ जयमाप्तंतुकटकंशत्रुघ्नस्यभटार्दनम् ॥ ११ ॥ एतस्मिन्समयेसांबःस्यंदनंवरमास्थितः ॥ विस्फारयन्धनु र्दिव्यमुपाधावद्भटानिमान् ॥ १२ ॥ जटाजूटांतरगतांचंद्ररेखांवहन्महान् ॥ सर्पाभूषांमनःस्पर्शांदधदाजगवंधनुः ॥ १३ ॥ मूर्च्छितान्स्वजनान्दृष्ट्वाभक्ता र्तिघ्नोमहेश्वरः ॥ योद्धुंप्रायान्महासैन्यैःशत्रुघ्नस्यभटानिमान् ॥ १४ ॥ सगणःसपरीवारःकंपयन्पृथिवीतलम् ॥ भक्तरक्षार्क्षमागच्छंस्त्रिपुरंतुपुरायथा॥ १५॥ कोपाच्छोणतरेनेत्रेवहन्प्रलयकारकः ॥ पश्यन्वीरान्बहुमतीन्पिनाकीदेववंदितः ॥ १६ ॥ तमागतंमहेशानंवीक्ष्यरामानुजोबली ॥ जगामसमरेयोद्धुंसर्व देवशिरोमणिम् ॥ १७ ॥ अथागतंतुशत्रुघ्नंरुद्रोवीक्ष्यपिनाकधृक् ॥ उवाचपरमापन्नःकोपंसगुणचापधृक् ॥१८॥ पुष्कलेनमहत्कर्मकृतंरामांघ्रिसेविना ॥ मद्भक्तंयोरणेहत्वागतःसमरमंडलम् ॥ १९ ॥ अद्यकास्तिपरोवीरःपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ तंहत्वासुखमाप्स्यामिसमरेभक्तपीडनम् ॥ २० ॥ ॥ शेष उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावीरभद्रंसप्रेषयामासपुष्कलम् ॥ याहित्वंसमरेयोद्धुंपुष्कलंसेवकार्दनम् ॥ २१ ॥ नंदिनंप्रेपयामासहनूमंतंमहाबलम् ॥ कुशध्व जंप्रचंडंतुभृंगिणंचसुबाहुकम् ॥ २२ ॥ सुमदंचंडनामानंगणंस्वीयंसमादिशत् ॥ पुष्कलस्तुसमायांतंवीरभद्रंमहागणम् ॥ २३ ॥ महारुद्रस्यसंवीक्ष्ययो द्धुंप्रायान्महामनाः ॥ पुष्कलःपंचभिर्बाणैस्ताडयामाससंयुगे ॥ २४ ॥ तैर्बाणैःक्षतगात्रस्तुत्रिशूलंससमादिशत् ॥ सत्रिशूलंक्षणाच्छित्त्वाव्यगर्जतमहाब लः ॥ २५ ॥ छिन्नंस्वीयंत्रिशूलंवैवीक्ष्यरुद्रानुगोबली ॥ खट्वांगेनजघानाशुमस्तकेभारतिंद्विज ॥ २६ ॥ खट्वांगाभिहतःसोथमुमूर्च्छक्षणमुद्भटः ॥ विहायमूर्च्छांसद्वीरःपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ २७ ॥ शरैश्चिच्छेदखट्वांगंकरस्थंतस्यतत्क्षणात् ॥ वीरभद्रःस्वकेच्छिन्नेखट्वांगेकरसंस्थिते ॥ २८ ॥ परम क्रोधमापन्नोबभंजरथिनोरथम् ॥ भंक्त्वारथंतुवीरस्यपदातिंचविधायसः ॥ २९ ॥ बाहुयुद्धेनयुयुधेपुष्कलेनमहात्मना ॥ सपुष्कलोरथंत्यक्त्वाचूर्णितंते

१ तं हंतुं मन आदधे–इ ० पा० । २ रुधिराक्रान्तदेहकौ–इ० पा० । ३ शर्वः–इ० पा० । ४ दमनं–इ०, –सुदमं–इ० च पा० । ५ विहायसः–इ० पा० ।

नवेगतः ॥ ३० ॥ मुष्टिनाताडयामासवीरभद्रंमहाबलः ॥ अन्योन्यंमुष्टिभिर्घ्नंतावूरुभिर्जानुभिस्तथा ॥ ३१ ॥ परस्परवधोद्युक्तौपरस्परजयैषिणौ ॥ एवंचतुर्दिनमभूद्रात्रिंदिवमपीशयोः ॥ ३२ ॥ नकोपितत्रहीयेतनजीयेतमहाबलः ॥ पंचमेतुदिनेवृत्तेवीरभद्रोमहाबलः ॥ ३३ ॥ गृहीत्वानभउड्डीनोमहावीरंतुपुष्कलम् ॥ तत्रयुद्धंतयोरासीद्देवासुरविमोहनम् ॥ ३४ ॥ मुष्टिनाचरणाघातैर्बाहुभिःसुखुरैर्महत् ॥ तदात्यंतंप्रकुपितःपुष्कलोवीरभद्रकम् ॥ ३५ ॥ गृहीत्वाकंठदेशेतुताडयामासभूतले ॥ तत्प्रहारेणव्यथितोवीरभद्रोमहाबलः ॥ ३६ ॥ गृहीत्वापुष्कलंपादेजघानास्फालयन्मुहुः ॥ ताडयित्वामहीदेशेपुष्कलंसुमहाबलः ॥ ३७ ॥ त्रिशूलेनचकर्तांशुशिरोज्वलितकुंडलम् ॥ जगर्जपुष्कलंहत्वावीरभद्रोमहाबलः ॥ ३८ ॥ गर्जतातेनशार्वेणप्रापितास्त्रासमुद्भटाः ॥ हाहाकारोमहानासीत्पुष्कलेपतितेरणे ॥ ३९॥ त्रासंप्रापुर्जनाःसर्वेरणमध्येसुकोविदाः ॥ तेशशंसुश्चशत्रुघ्नंपुष्कलंपतितंरणे॥४०॥ निहतंवीरभद्रेणमहेश्वरगणेनवै ॥ इत्याश्रुत्यमहावीरःपुष्कलस्यवधंतदा ॥ ४१ ॥ दुःखंप्राप्तोरणेत्यंतंकंपमानःशुचामहान् ॥ तंदुःखितंचशत्रुघ्नंज्ञात्वारुद्रोब्रवीद्वचः ॥ ४२ ॥ शत्रुघ्नंसमरेवीरंशोचंतंपुष्कलेहते ॥ रेशत्रुघ्नरणेशोकंमाकृथाःसुमहाबल ॥ ४३ ॥ वीराणांरणमध्येतुपातनंकीर्तयेस्मृतम् ॥ धन्योवीरःपुष्कलाख्योयश्चैवैदिनपंचकम् ॥ ४४ ॥ युयुधेवीरभद्रेणमहाप्रलयकारिणा ॥ येनक्षणाद्विनिहतोदक्षोमदपमानकृत् ॥ ४५ ॥ क्षणाद्विनिहतायेनदैत्यास्त्रिपुरसैनिकाः ॥ तस्माद्युद्धचस्वराजेंद्रशोकंत्यक्त्वामहाबल ॥ ४६ ॥ यत्नात्तिष्ठाद्यवीराग्र्यमयियोद्धरिसंस्थिते ॥ शोकंसंत्यज्यशत्रुघ्नोवीरश्चुक्रोधशंकरम् ॥ ४७ ॥ आत्तसज्जधनुर्बाणैःप्रचच्छादमहेश्वरम् ॥ तेबाणाःसुरशीर्षण्यवपुषंक्षतविक्षतम् ॥ ४८ ॥ अकुर्वतमहच्चित्रंभक्तरक्षार्थमागतम् ॥ तेबाणाःशंकरस्यापिबाणानभसिसंस्थिताः ॥ ४९ ॥ व्याप्यैतत्सकलंविश्वंचित्रकारिमुनेरपि ॥ तद्बाणयोर्युद्धबलंवीक्ष्यसर्वेत्रमेनिरे ॥ ५० ॥ प्रलयंलोकसंहारकारकंसर्वमोहकम् ॥ आकाशेतुविमानानिसंश्रित्यस्वपुरस्थिताः ॥ ५१ ॥ विलोकयितुमागत्यप्रशंसंतितयोर्भृशम् ॥ अयंलोकत्रयस्यास्यप्रलयोत्पत्तिकारकः ॥ ५२ ॥ असावपिमहाराजरामचंद्रस्यचानुजः ॥ किमिदंभविताकोवाजेष्यतिक्षितिमंडले ॥ ५३ ॥ पराजयंवाकोवीरःप्राप्स्यतेरणमूर्धनि ॥ एवमेकादशाहानिवृत्तंयुद्धंपरस्परम् ॥ ५४ ॥ द्वादशेदिवसेप्राप्तेमुमोचास्त्रंनराधिपः ॥ ब्रह्मसंज्ञंमहादेवंहंतुंक्रोधसमन्वितः ॥ ५५ ॥ सविज्ञायमहास्त्रंतन्मुक्तंशत्रुघ्नवैरिणा ॥ हसन्नप्यपिबत्तेनमुक्तंब्रह्मशिरोमहत् ॥ ५६ ॥ अत्यंतंविस्मयंप्राप्यकिंकर्तव्यमतःपरम् ॥ एवंविचारयुक्तस्यहृदयेज्वलनोपमम् ॥ ५७ ॥ शरंवैनिचखानाशुदेवदेवशिरोमणिः ॥ तेनबाणेनशत्रुघ्नोमूर्च्छितो

१ माहरत्स महेश्वरम्–इ० पा० ।

रणमंडले ॥ ५८ ॥ हाहाभूतमभूत्सर्वंकटकंभटसेवितम् ॥ वीराःसर्वैरुद्रगणैःपातिताःपृथिवीतले ॥ ५९ ॥ सुवाहुसुमदोन्मुख्याःस्वबाहुबलदर्पिताः ॥ पतितंमूर्च्छयावीक्ष्यशत्रुघ्नंशरपीडितम् ॥ ६० ॥ पुष्कलंतुरथेस्थाप्यसेवकैःपरिरक्षितुम् ॥ हनूमानागतोयोद्धुंशिवंसंहारकारकम् ॥ ६१ ॥ श्रीरामस्मरणंयोधान्स्वीयान्विप्रप्रहर्षितान् ॥ प्रकुर्वन्रोपितस्तीव्रंलांगूलंचप्रकंपयन् ॥ ६२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेपुष्कलशत्रुघ्नपराजयोनामत्रिचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ आगत्यसविधेरुद्रंसमरांगणमूर्धनि ॥ जगादहनुमान्वीरःसंजिहीर्षुःसुराधिपम् ॥ १ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ त्वंयदाचरसेरुद्रधर्मस्यप्रतिकूलनम् ॥ तस्मात्त्वांशास्तुमिच्छामिरामभक्तवधोद्यतम् ॥ २ ॥ मयापुराश्रुतंदेवऋषिभिर्बहुधोदितम् ॥ रघुनाथपदस्मारीनित्यंरुद्रःपिनाकभृत् ॥ ३ ॥ तत्सर्वंतुमृषाजातंशत्रुघ्नंप्रतियुध्यतः ॥ पुष्कलोमेहतःशूरःशत्रुघ्नोपिविमूर्च्छितः ॥४॥ तस्मात्त्वांपातयाम्यद्यत्रैलोक्यप्रलयोद्यतम् ॥ यत्नात्तिष्ठस्वभोःशर्वरामभक्तिपराङ्मुखः ॥५॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तवंतंप्लवगंप्रोवाचसमहेश्वरः ॥ धन्योऽसिवीरवर्यस्त्वंभवान्वदतिनोमृषा ॥ ६ ॥ मत्स्वामीरामचंद्रोऽयंसुरासुरनमस्कृतः ॥ तदश्वमानयामासशत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ ७ ॥ तद्रक्षार्थंसमायातस्तद्भक्त्यातुवशीकृतः ॥ यथाकथंचिद्भक्तोऽसौरक्ष्यःस्वात्माइतिस्थितिः ॥ ८ ॥ रघुनाथःकृपांकृत्वाविलोकयतुनिस्त्रपम् ॥ मांस्वभक्तसुदुःखेनकिंचित्कोपंदधन्महान् ॥ ९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवंवदतिचंडीशेहनूमान्कुपितोभृशम् ॥ शिलामादायमहतींताडयामासतद्रथम् ॥ ॥ १० ॥ शिलयाताडितस्तस्यरथःशकलतांगतः ॥ ससूतःसहयःकेतुपताकाभिःसमन्वितः ॥ ११ ॥ नभःस्थादेवताःसर्वाःप्रशशंसुःकपीश्वरम् ॥ धन्योसिप्लवगाधीशमहत्कर्मत्वयाकृतम् ॥ १२ ॥ श्रीशिवंविरथंदृष्ट्वानंदीतंसमुपाद्रवत् ॥ उवाचश्रीमहादेवंमत्पृष्ठंगम्यतामिति ॥ १३ ॥ वृषस्थितंतुभूतेशंहनूमान्कुपितोभृशम् ॥ शिलांमुत्पाट्यतरसाप्राहनद्धृदयेतदा ॥ १४ ॥ तदाहतोभूतपतिःशूलंतीक्ष्णंसमाददे ॥ जाज्वल्यमानंत्रिशिखंवह्निज्वालासमप्रभम् ॥ १५ ॥ आयातंतन्महद्दृष्ट्वाशूलंप्रज्वलनप्रभम् ॥ हस्तेगृहीत्वातरसाबभंजातिलशःक्षणात् ॥१६॥ भग्नेत्रिशूलेतरसाकपीन्द्रेणक्षणाच्छिवः ॥ शक्तिंकरेसमाधत्तसर्वलोहविनिर्मिताम् ॥ १७ ॥ साशक्तिःशिवनिर्मुक्ताहृदयेतस्यधीमतः ॥ लग्नाक्षणादभूत्तत्रविक्लवःप्लवगाधिपः ॥ १८ ॥ क्षणाच्चतद्व्यथांतीर्त्वागृहीत्वावृक्षमुल्बणम् ॥ ताडयामासहृदयेमहाव्यालविभूषिते ॥ १९ ॥ ताडितास्तेनवीरेणफणीन्द्रास्त्रासमागताः ॥ इतस्ततस्तेतंमुक्त्वागताःपातालमुज्जवाः ॥ २० ॥ शिवस्तास्मिन्नगेमुक्तेवक्षसिस्वेनिरीक्ष्यच ॥ कुपितोव्यदधाद्घोरंमुसलंकरयुग्मके ॥ २१ ॥ हतोसिगच्छसंग्रामात्पला

१ सुबाहुदमनोमुख्याः–इ० पा० । २ कृत्वा–इ० पा० । ३ हंतुम्–इ० पा० । ४ शालम्–इ० पा० । ५ सर्वलोकविनिर्मिताम्–इ० पा० । ६ नीत्वा–इ० पा० ।

य्यप्लवगाधम ॥ एषतेप्राणहंताहंमुसलेनक्षणादिह ॥ २२ ॥ मुसलंवीक्ष्यनिर्मुक्तंशिवेनकुपितेनवै ॥ कीशस्तद्वंचयामासमहावेगाद्धरिंस्मरन् ॥ २३ ॥
मुसलंतत्पपाताधःशिवमुक्तंमहायसम् ॥ विदार्यपृथिवींसर्वांजगामचरसातलम् ॥ २४ ॥ तदाप्रकुपितोत्यंतंहनूमात्रामसेवकः ॥ गृहीत्वापर्वतंहस्तेता
डयामासवक्षसि ॥ २५ ॥ सयावत्पर्वतंछेत्तुंमतिंचक्रेसतीपतिः ॥ तावद्धतःकपींद्रेणशालेनबहुशाखिना ॥ २६ ॥ तमपिच्छेत्तुमुद्युक्तोयावत्तावच्छि
लाहतः ॥ शिलास्ताभेदितुंस्वांतंचकारमृडउद्यतः ॥ २७ ॥ तावद्वृष्टिंचकारायंशिलाभिर्नगपर्वतैः ॥ लांगूलेनचसंवेष्ट्यचताडयत्येपभूतपम् ॥ २८ ॥
शिलाभिःपर्वतैर्वृक्षैःपुच्छास्फोटेनभूरिशः ॥ नंदीप्राप्तोमहात्रासंचंद्रोपिशकलीकृतः ॥ २९ ॥ अत्यंतंविह्वलोजातोमहेशानःप्रकोपनः ॥ क्षणेक्षणेप्र
हारेणविह्वलंकुर्वतंभृशम् ॥ ३० ॥ जगादप्लवगाधीशंधन्योसिरघुपानुग ॥ महत्कर्मकृतंतेद्ययत्तेहंसुप्रतोषितः ॥ ३१ ॥ नदानेननयज्ञेननाल्पेनतपसा
ह्यहम् ॥ सुलभोस्मिमहावेगतस्मात्प्रार्थयमेवरम् ॥ ३२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एवंब्रुवंतंतंदृष्ट्वाहनूमान्निजगादतम् ॥ प्रहसन्निर्भियावाण्यामहेशानंसु
तोषितम् ॥ ३३ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ रघुनाथप्रसादेनसर्वंमेऽस्तिमहेश्वर ॥ तथापियाचेहिवरंत्वत्तःसमरतोषितात् ॥ ३४ ॥ एषपुष्कलसंज्ञो
नःसमरेपतितोहतः ॥ तथैवरामावरजःशत्रुघ्नोमूर्च्छितोरणे ॥ ३५ ॥ अन्येचवीराबहवःपतिताःशरविक्षताः ॥ मूर्च्छिताःपतिताःकेचित्तात्रक्षस्वगणैः
सह ॥ ३६ ॥ यथाचैतान्महाभूतावेतालाश्चपिशाचकाः ॥ नहरंतिनखादंतिश्वशृगालादयस्तथा ॥ ३७ ॥ एतेषांवपुषोभेदोनभवेत्त्वंतथाचर ॥ यांव
दिंद्रगणंजित्वानयामिद्रोणपर्वतम् ॥ ३८ ॥ तत्रस्थाऔषधीर्वापिनीत्वासंस्थापितान्भटान् ॥ जीवयामिबलात्सर्वांस्तावत्त्वंरक्षसर्वशः ॥ ३९ ॥ एषग
च्छामितंनेतुंद्रोणंपर्वतसत्तमम् ॥ यस्मिन्वसंत्योषधयःप्राणिसंजीवनंकराः ॥ ४० ॥ एतद्वचःसमाकर्ण्यतथेतिनिजगादतम् ॥ याहिशीघ्रंनगंतंतुरक्षामि
त्वद्भटान्मृतान् ॥ ४१ ॥ तच्छ्रुत्वावाक्यमीशस्यजगामद्रोणपर्वतम् ॥ द्वीपान्सर्वानतिक्रम्यजगामक्षीरसागरम् ॥ ४२ ॥ अत्रतुस्वगणैश्चायंरक्षति
स्माशिवोमहान् ॥ श्मशानंतद्गणैःस्वीयैर्महाबलपराक्रमैः ॥ ४३ ॥ हनूमान्द्रोणमासाद्यद्रोणंनाममहागिरिम् ॥ लांगूलेतंनिधायाशुप्रतस्थेरणमं
डलम् ॥ ४४ ॥ तंनेतुमुद्यतेविप्रचकंपेसचपर्वतः ॥ कंपमानंतुतंदृष्ट्वातत्पालादेवतागणाः ॥ ४५ ॥ हाहेतिकृत्वाप्रोचुस्तेकिमिदंभवितागिरौ ॥
कोह्येनंनयतेवीरोमहाबलपराक्रमः ॥ ४६ ॥ एवंकृत्वासुराःसर्वेसंहतादहशुःकपिम् ॥ मुंचैनमितितंप्रोच्यजघ्नुःशस्त्रास्त्रकोटिभिः ॥ ४७ ॥
तान्सर्वान्निघ्नतोदृष्ट्वाहनूमान्कुपितोभृशम् ॥ जघानतान्क्षणाद्वीरःशक्रःसर्वासुरान्यथा ॥ ४८ ॥ केचित्पदाहतास्तत्रकेचित्करविमर्दिताः ॥

१ यावदिंद्रं रणे जित्वा–इ० पा० ।

लांगूलेनहताःकेचित्केचिच्छृंगेणचाहताः ॥ ४९ ॥ सर्वेतेनाशमापन्नाःक्षणात्कीशेनताडिताः ॥ केचिन्निपतिताभूमौरुधिरेणपरिप्लुताः ॥
॥ ५० ॥ केचित्कीशभयात्रस्ताजग्मुःशक्रंसुराधिपम् ॥ क्षतेनचपरिप्लुष्टारुधिरक्षतदेहिनः ॥ ५१ ॥ तान्दृष्ट्वाभयसंविग्नान्रुधिरेणपरिप्लु
तान् ॥ सुराञ्जगादविमनाःशक्रःसर्वसुरोत्तमः ॥ ५२ ॥ कथंयूयंभयत्रस्ताःकथंरुधिरविप्लुताः ॥ केनदैत्येननिहताराक्षसेनाधमेनवा ॥ ५३ ॥
सर्वंशंसतमेतथ्यंयथाज्ञात्वाव्रजामितम् ॥ निहत्यबद्ध्वाचायामियुष्मद्घातकमुन्मदम् ॥ ५४ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यतुरासाहंसुरोत्तमाः ॥ जगदुर्दी
नयावाचासुरासुरनमस्कृतम् ॥ ५५ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ इहागत्यनजानीमःकश्चिद्वानररूपधृक् ॥ नेतुंद्रोणंसमुद्युक्तोलांगूलेवेष्ट्य
तंगिरिम् ॥ ५६ ॥ गंतुंकृतमतिस्तावद्वयंसर्वेसुसंहताः ॥ युद्धंचक्रुःसुसंनद्धाःसर्वेशस्त्रास्त्रवर्षिणः ॥ ५७ ॥ तेनसर्वेवयंयुद्धेनिर्जिताबलशालिना ॥
अनेकेनिहतास्तत्रभूमौपेतुःसुरोत्तमाः ॥ ५८ ॥ वयंतुबहुभिःपुण्यैर्जीविताइहचागताः ॥ शोणितेनसुसिक्तांगाःक्षतपीडासमन्विताः ॥ ५९ ॥ एतद्वा
क्यंसमाकर्ण्यसुराणांसपुरंदरः ॥ आदिदेशसुरान्सर्वान्महाबलसमन्वितान् ॥ ६० ॥ यातमहाद्रोणगिरिंकपिंबद्धुंमहाबलम् ॥ बद्ध्वानयतयूयंवैसुराणां
रणपातकम् ॥ ६१ ॥ इत्याज्ञप्ताययुस्तेवैद्रोणंपर्वतसत्तमम् ॥ यत्रास्तेबलवान्वीरोहनूमान्कपिसत्तमः ॥ ६२ ॥ गत्वातेप्राहरन्सर्वेहनूमंतंमहा
बलम् ॥ हनूमतातेनिहतामुष्टिभिः[१]करताडनैः ॥ ६३ ॥ पतितास्तेक्षणात्तत्ररुधिरक्षतविग्रहाः ॥ अन्येपलायनपराजग्मुस्तेत्रिदिवेश्व
रम् ॥ ६४ ॥ तच्छ्रुत्वाकुपितःशक्रःसर्वानमरसत्तमान् ॥ आदिदेशमहावीरंवानरेंद्रंसुरोत्तमः ॥ ६५ ॥ तदाज्ञप्ताययुस्तेवैयत्रकीशेश्वरोबली ॥ तान्सर्वा
नागतान्दृष्ट्वाजगादकपिसत्तमः ॥६६॥ मायांतुवीराःसमरेसंहर्तारंहिमांबलात् ॥ नेष्यामियुष्मानधुनासंयमिन्याःपुरोंतिके ॥ ६७ ॥ इत्युक्ताअपितेसर्वेस
न्नद्धाःप्राहरन्कपिम् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधामुक्तैर्महाबलसमन्विताः ॥ ६८ ॥ केचिच्छूलैःपरशुभिःकेचित्खड्गैश्चपट्टिशैः ॥ मुसलैःशक्तिभिःकेचित्क्रोधेनकलुषी
कृताः ॥ ६९ ॥ सआहतोमरवरैर्विविधैरायुधैर्बली ॥ शिलाभिस्ताञ्जघानाशुसर्वानमरसत्तमान् ॥ ७० ॥ केचित्पलाय्यआहुस्तेगताःशक्रसमीपकम् ॥
तदुक्तंवाक्यमाकर्ण्यभयंप्रापसुराधिपः ॥ ७१ ॥ बृहस्पतिंसुराध्यक्षंमंत्रिणंस्वर्गवासिनाम् ॥ पप्रच्छसविधेगत्वानत्वासुरगुरुंवरम् ॥ ७२ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥
कोसौयोवानरोद्रोणंनेतुंस्वामिन्समागतः ॥ येनमेनिहतावीराअमराःशस्त्रधारिणः ॥ ७३ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वातुतद्वाक्यमुक्तमांगिरसो
महान् ॥ जगादभयसंविग्नंतुरासाहंसुराधिपम् ॥ ७४ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ योरावणमहन्संख्येकुंभकर्णमदीदहत् ॥ येनतेवैरिणःसर्वेहतास्तस्यै

१ खरताडनैः--इ०, खुरताडनैः--इ० च पा०।

वसेवकः ॥ ७५ ॥ येनलंकासत्रिकूटानिर्दग्धापुच्छवह्निना ॥ अक्षश्चनिहतोयेनहनूमंतमवेहितम् ॥ ७६ ॥ तेनसर्वेविनिहताद्रोणार्थमयमुद्यतः ॥ हयमे
धंमहाराजःकरोतिबलिसत्तमः ॥ ७७ ॥ तस्याश्वंशिवभक्तस्तुनृपोवीरमणिर्महान् ॥ जहारतत्रसमभूद्रणंसुरविमोहनम् ॥ ७८ ॥ शिवेनानिहताःसंख्येवी
रारामस्यभूरिशः ॥ तान्वैजीवयितुंद्रोणंनेष्यत्येवमहाबलः ॥ ७९ ॥ नायंवर्षशतैर्जेयोभवताबलसंयुतः ॥ तस्मात्प्रसादयकपिंदेहितत्रत्यमौषधम् ॥८०॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेद्रोणगिरौदेवानांपराजयोनामचतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥४४॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ गुरुभा
पितमाकर्ण्यवृषपर्वरिपुःस्वराट् ॥ ज्ञात्वारामस्यकार्यार्थमागतंपवनात्मजम् ॥ १ ॥ भयंतत्याजमनसिवानरात्समुपस्थितम् ॥ जहर्षचित्तेचभृशंवाचस्प
तिमुवाचह ॥ २ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ कथंकार्यंसुराधीशद्रोणोऽयंनीयतेयदि ॥ देवानांजीवनंभूयःकथंस्यादितिमेवद ॥ ३ ॥ इदानींपवनोद्भूतंप्रसादय
यथातथम् ॥ रामःप्रीतिंपरांयातिदेवानांचसुखंभवेत् ॥ ४ ॥ देवाधिपस्यवचनंश्रुत्वावाचस्पतिस्तदा ॥ शक्रंतुपुरतःकृत्वासर्वदेवैःपरीवृतम् ॥ ५ ॥
जगामतत्रयत्रास्तेहनूमान्निर्भयःकपिः ॥ गर्जतिप्रसभंजित्वासुरान्सर्वान्सुखासिनः ॥ ६ ॥ तेगत्वासन्निधौतस्यबृहस्पतिपुरोगमाः ॥ पेतुस्तेचरणौनत्वास
मीरतनुजस्यहि ॥ ७ ॥ बृहस्पतिश्चतंवीरंजगादप्रेरितोऽमुना ॥ सुराधीशेनलोकस्यगुरुणावदतांवरः ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अजानद्भिःकृतंकर्म
देवैस्तवपराक्रमम् ॥ श्रीरामचरणस्यत्वंसेवकोसिमहामते ॥ ९ ॥ किमर्थमयमारंभःकथमत्रसमागमः ॥ तत्करिष्यामहेसर्वेसन्नतास्तवभाषितम् ॥ १०॥
रोपंत्यक्त्वाकृपांकृत्वादेवाधीशंविलोकय ॥ पवनात्मजदैत्यानांभयंकरवपुर्दधत् ॥ ११ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्थंभाषितमाकर्ण्यदेवानांसगुरोर्वचः ॥
उवाचदेवान्सकलान्गुरुंचैवमहायशाः ॥ १२ ॥ राज्ञोवीरमणेःसंख्येहताःशर्वेणभूरिशः ॥ भटास्तान्वैजीवयितुंद्रोणंनेष्यामिपर्वतम् ॥ १३ ॥ तंयेनिवार
यिष्यंतिस्ववीर्यबलदर्पिताः ॥ तान्नेष्यामिक्षणादेवयमस्यसदनंप्रति ॥ १४ ॥ तस्माद्ददतुमेयूयंद्रोणंवाथतदौषधम् ॥ येनसंजीवयिष्यामिमृतान्वीरान्र
णांगणे ॥ १५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यवायुसूनोर्महात्मनः ॥ तेसर्वेप्रणतिंगत्वाददुःसंजीवनौषधम् ॥ १६ ॥ तेप्रहृष्टाभयंत्यक्त्वासुराः
स्वर्गौकसःस्वयम् ॥ ययुःसुरपतिंकृत्वापुरःसौख्यसमन्विताः ॥ १७ ॥ हनुमान्भेषजंतत्तुसमादायागतोरणम् ॥ स्तुतःसर्वैःसुरगणैर्महाकर्मसमुत्सु
कैः ॥ १८ ॥ तमागतंहनूमंतंवीक्ष्यसर्वेपिवैरिणः ॥ साधुसाधुप्रशंसंतमद्भुतंमेनिरेकपिम् ॥ १९ ॥ कपिःसमागत्यमहामुदायुतःपुरोभटंपुष्कलमागतंमृत
म् ॥ शिवेनसंरक्षितमुग्रमंडलेश्रीरामचित्तंसविधेजगामह ॥ २० ॥ सुमतिंचसमाहूयमंत्रिणंमहतांमतम् ॥ उवाचजीवयाम्यद्यसर्वान्वीरान्रणेमृतान् ॥२१॥
एवमुक्त्वाभेषजंतत्पुष्कलस्यमहोरसि ॥ शिरःकायेनसंधायजगादवचनंशुभम् ॥२२॥ यद्यहंमनसावाचाकर्मणाराघवंपतिम् ॥ जानामितर्हिएतेनभेषजेना

शुजीवतु ॥ २३ ॥ इतिवाक्यंयदावक्तितावत्पुष्कलउत्थितः ॥ रणांगणेऽदशद्द्रोषाद्दंतान्वीरशिरोमणिः ॥ २४ ॥ क्वगतोवीरभद्रोऽसौमांसंमूच्छर्यरणां गणे ॥ सद्योऽहंपातयाम्येनंक्वास्तिमेधनुरुत्तमम् ॥ २५ ॥ इतितंभापमाणंवैप्राहवीरंकपींद्रकः ॥ धन्योऽसिवीरयद्भूयोवदस्येनंरणांगणे ॥ २६ ॥ त्वंहतो वीरभद्रेणरघुनाथप्रसादतः ॥ पुनःसंजीवितोऽस्येहिशत्रुघ्नंयाममूर्च्छितम् ॥२७ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौतत्रसंग्रामवरमूर्धनि ॥ श्वसन्नास्तेसशत्रुघ्नःशिवबाणप्रपी डितः ॥ २८ ॥ तत्रगत्वासमीपंतच्छत्रुघ्नस्यमहात्मनः ॥ निधायभेषजंतस्यवक्षसिश्वासमागते ॥ २९॥ उवाचहनुमांस्तंवैजीवशत्रुघ्नसत्तम ॥ मूर्च्छितोसिरणे कस्मान्महाबलपराक्रम ॥३०॥ यद्यहंब्रह्मचर्यंचजन्मपर्यंतमुद्यतः ॥ पालयामितदावीरःशत्रुघ्नोजीवतुक्षणात् ॥३१॥ उक्तमात्रेणतेनेदंजीवितःक्षणमात्रतः ॥ क्वशिवःक्वशिवोयातोविहायरणमंडलम् ॥३२॥ अनेकेनिहताःसंख्येश्रीरुद्रेणपिनाकिना॥ तेसर्वेजीविताबीराःकपीन्द्रेणमहात्मना॥३३॥तदासर्वेसुसन्नद्धारो षपूरितमानसाः ॥ स्वेस्वेरथेस्थिताःशत्रून्प्रययुःक्षतविग्रहाः॥३४॥पुष्कलोवीरभद्रंतुचंडंचैवकुशध्वजः ॥ नंदिनंहनुमान्वीरःशत्रुघ्नःसंगरेशिवम्॥३५॥धनु र्विस्फारयंतंतंशत्रुघ्नंबलिनांवरम् ॥ संग्रामेशिवमाहूयातिष्ठंतंप्रययौनृपः ॥३६॥ राजावीरमणिर्वीरःशत्रुघ्नःसमरेबली ॥ अन्योन्यंचक्रतुर्युद्धंमुनिविस्मयकार कम् ॥ ३७ ॥ राज्ञाचवीरमणिनारथाभग्नाःशताधिकाः ॥ शत्रुघ्नस्यनरेंद्रस्यातिलशःक्षणतोद्विज ॥ ३८ ॥ तदाप्रकुपितोत्यंतंशत्रुघ्नोरणमंडले ॥ आ ग्नेयास्त्रंमुमोचामुंदग्धुंसैन्यसमन्वितम् ॥ ३९ ॥ दाहकंतन्महद्दृष्ट्वामहास्त्रंशत्रुमोचितम् ॥ अत्यंतंकुपितोराजावारुणास्त्रंसमाददे ॥ ४० ॥ वारुणास्त्रेणशी तार्तिंवीक्ष्यरामानुजोबली ॥ वायव्यास्त्रंमुमोचास्मैतेनवायुर्महानभूत् ॥ ४१ ॥ वायुनासंहतामेघाययुस्तेसर्वतोदिशम् ॥ इतस्ततोगताःसर्वेसैन्यंतत्सु खितंबभौ ॥ ४२ ॥ सैन्येपवनपीडार्तेनृपोवीरमणिर्महान् ॥ पर्वतास्त्रंरिपूद्धारिजग्राहचशरासने ॥ ४३ ॥ पर्वतैःस्तंभितोवायुर्नचासर्पतसंगरे ॥ तद्वी क्ष्यरामावरजोवज्रास्त्रंतुसमाददे ॥ ४४ ॥ वज्रास्त्रेणहताःसर्वेनगास्तुतिलशःकृताः ॥ चूर्णतांप्रापुरेतस्मिन्रणेवीरवरार्चिते ॥ ४५ ॥ वज्रास्त्रेणविदी र्णांगावीराःशोणितशोभिताः ॥ बभूवुःसमरप्रांतेचित्रंसमभवद्रणम् ॥ ४६ ॥ तदाप्रकुपितोत्यंतंराजावीरमणिर्महान् ॥ ब्रह्मास्त्रंचापआधत्तवैरिदाहकमद्भु तम् ॥ ४७ ॥ शत्रुघ्नःशरमादायसस्मारसुमनोहरम् ॥ अस्त्रंतद्योगिनीदत्तंसर्ववैरिविमोहनम् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मास्त्रंतत्करभ्रष्टमागतंवैरिणंप्रति ॥ तावच्छत्रुघ्न नाम्नातुतन्मुक्तंमोहनास्त्रकम् ॥ ४९ ॥ मोहनास्त्रेणतद्ब्राह्मंद्विधाछिन्नंक्षणादिह ॥ लग्नंराज्ञोहृदिक्षिप्रंमूर्च्छांसंप्रापयन्नृपम् ॥५०॥ तेबाणाःशतशोमुक्ताःशत्रु घ्नेनमहीभृता ॥ सर्वेपिमूर्च्छितावीरागणारुद्रस्ययेपुनः ॥ ५१ ॥ शिवस्यचरणोपस्थेमूढाःपेतुर्महीतले ॥ तदाशिवःप्रकुपितोरथेतिष्ठन्ययौनृपम् ॥ ५२ ॥

---

१ शीतार्तिम्–इ० पा० । २ स्वनितो वायुः–इ० पा० । ३ ब्रह्मास्त्रे संधिते सोऽपि–इ० पा० ।

शिवेनसहसायोद्धुंसमायातोरणांगणे ॥ शत्रुघ्नःसज्जमात्तज्यंधनुःकृत्वाव्ययुद्धचत ॥ ८३ ॥ तयोःसमभवद्युद्धंघोरंवैरिविदारणम् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधामुक्तै
रादीपितदिगंतरम् ॥ ८४ ॥ अस्त्रप्रत्यस्त्रसंघातैस्ताडनप्रतिताडनैः ॥ देवानामपिदैत्यानांनैताहग्रणमंडलम् ॥ ८५ ॥ तदाव्याकुलितोत्यंतंशत्रुघ्नःशि
वसंगरे ॥ सस्मारस्वामिनंतत्रपावनेरुपदेशतः ॥ ८६ ॥ हानाथभ्रातरत्युग्रःशिवःप्राणापहारणम् ॥ करोतिधनुरुग्रम्यत्रायस्वरणमंडले ॥ ८७ ॥ अनेके
दुःखपाथोधितीर्णारामतवाख्यया ॥ मामप्युद्धरदुःखस्थंरामरामकृपानिधे ॥ ८८ ॥ इत्थंवक्तियदातावद्दीक्षितोरणमंडले ॥ नीलोत्पलदलश्यामोरामोरा
जीवलोचनः ॥८९॥ मृगशृंगंकेटौधृत्वादीक्षितंवपुरुद्वहन् ॥ तंदृष्ट्वाविस्मयंप्रापशत्रुघ्नःसमरांगणे ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्या
यनसंवादेरामाश्वमेधेश्रीरामसमागमोनामपंचचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ आगतंवीक्ष्यश्रीरामंशत्रुघ्नःप्रणतार्तिहम् ॥ भ्रातरंसक
लाद्दुःखान्मुक्तोभूद्द्विजसत्तम ॥ १ ॥ हनूमान्वीक्ष्यविभ्रांतोरामस्यचरणौमुदा ॥ ववंदेभक्तरक्षार्थमागतंनिजगादच ॥ २ ॥ स्वामिंस्तवैतद्युक्तंतुस्वभक्तप
रिपालनम् ॥ यत्संग्रामेजितंसर्वंपाशबद्धममोचयः ॥ ३ ॥ वयंत्विदानींधन्यावैयद्द्रक्ष्यामोभवत्पदे ॥ जेष्यामोरीन्क्षणादेवत्वत्कृपातोरघूद्वह ॥ ४ ॥ ॥
शेषउवाच ॥ ॥ स्थाणुस्तदागतंरामंयोगिनांध्यानगोचरम् ॥ पतित्वापादयोर्विप्रजगादप्रणताभयम् ॥५॥ एकस्त्वंपुरुषःसाक्षात्प्रकृतेःपरईर्यसे ॥ यःस्वां
शकलयाविश्वंसृजस्यवसिहंसिच ॥६॥ अरूपस्त्वमशेषस्यजगतःकारणंपरम् ॥ एकएवत्रिधारूपंगृह्णासिकुहकान्वितः ॥७॥ सृष्टौविधातृरूपेणपालनेस्वय
मासच ॥ प्रलयेजगतःसाक्षादहंशर्वाख्यतांगतः ॥ ८ ॥ तवयत्परमेशस्यहयमेधक्रतुक्रिया ॥ ब्रह्महत्यापनोदायतद्विडंबनमद्भुतम् ॥ ९ ॥ यत्पादशौ
चममलंगंगाख्यंशिरसोंतरा ॥ वहामिपापशांत्यर्थंतस्यतेपातकंकुतः ॥ १० ॥ मयाबह्वपकारायकृतंकर्मतवस्फुटम् ॥ क्षम्यतांतत्कृपालोहिभवतोव्य
वधायकम् ॥ ११ ॥ किंकरोमिमयासत्यपालनार्थमिदंकृतम् ॥ जानन्प्रभावंभवतोभक्तरक्षार्थमागतः ॥ १२ ॥ असौपुराउज्जयिन्यांमहाकालनिकेत
ने ॥ स्नात्वाशिप्राख्यसरितितपस्तेपेमहाद्भुतम् ॥ १३ ॥ ततःप्रसन्नोजातोहंजगादभूमिपंप्रति ॥ याचस्वेतिमहाराजसवव्रेराज्यमद्भुतम् ॥ १४ ॥
मयाप्रोक्तंदेवपुरेतवराज्यंभविष्यति ॥ यावद्रामहयःपुर्यामागमिष्यतियाज्ञिकः ॥ १५ ॥ तावत्प्रभृत्यहंस्थास्येतवरक्षार्थमुद्यतः ॥ एतद्दत्तवरोरामकिंकरो
मिस्वसत्यतः ॥ १६ ॥ घृणितोऽस्म्यधुनाराज्ञासपुत्रपशुबांधवः ॥ हयंसमर्प्यतेपादसेवांराजाविधास्यति ॥ १७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यं
समाकर्ण्यमहेशस्यरघूत्तमः ॥ उवाचधीरयावाचाकृपयापूर्णलोचनः ॥ १८ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ देवानामयमेवास्तिधर्मोभक्तस्यपालनम् ॥ त्वया ॥८१॥

१ देवानामपि सद्दैन्यं तदभूद्रणमण्डले । इ० पा० । २ करे धृत्वा–इ० पा० । ३ स्वप्रभामयः–इ० पा० । ४ वत्सोपकाराय इ०, भक्तोपकाराय–इ० च पा० । ५ भवतोऽप्यविधायकम्–इ० पा० । ६ कृपाकर्बुरलोचनः–इ० पा० ।

साधुकृतंकर्मयद्भक्तोरक्षितोऽधुना ॥ १९ ॥ ममासिहृदयेशर्वभवतोहृदयेत्वहम् ॥ आवयोरंतरंनास्तिमूढाःपश्यंतिदुर्धियः ॥ २० ॥ येभेदंविदधत्यद्धा आवयोरेकरूपयोः ॥ कुंभीपाकेषुपच्यंतेनराःकल्पसहस्रकम् ॥ २१ ॥ येत्वद्भक्तास्तएवासन्मद्भक्ताधर्मसंयुताः ॥ मद्भक्ताअपिभूयस्याभक्त्यातवनतिंक राः ॥ २२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्थंभाषितमाकर्ण्यशर्वोवीरमणिंनृपम् ॥ मूर्च्छितंजीवयामासकरस्पर्शादिनाप्रभुः ॥ २३ ॥ अन्यानपिसुतानस्य मूर्च्छिताञ्छरपीडितान् ॥ जीवयामाससमृडःसमर्थःप्रभुरीश्वरः ॥ २४ ॥ सज्जंविधायतंभूपंश्रीरामपदयोर्नतिम् ॥ कारयामासभूतेशःपुत्रपौत्रैःपरीवृत म् ॥ २५ ॥ धन्योराजावीरमणिर्योददर्शरघूत्तमम् ॥ योगिभिर्योगनिष्ठाभिर्दुष्प्रापमयुतायुतैः ॥ २६ ॥ तेनत्वारघुनाथंतंकृतार्थीकृतविग्रहाः ॥ ब्रह्मादि भिःपूज्यतमाअभूवन्द्विजसत्तम ॥२७॥ शत्रुघ्नहनुमद्भ्यांचपुष्कलादिभिरुद्भटैः॥ परिष्टुतायरामायददौराजाहयोत्तमम् ॥२८॥ राज्येनसहितंसर्वंसपुत्रपशुबां धवम् ॥ शर्वेणप्रेरितःप्रादाद्भूपोवीरमणिस्तदा ॥२९॥ ततोरामोनुतःसर्वैर्वैरिभिर्निजसेवकैः ॥ शत्रुघ्नादिभिरत्यंतमुत्सुकैश्चविशेषतः ॥३०॥ रथेमणिमये तिष्ठन्बभूवसतिरोहितः ॥ अंतर्हितेरामभद्रेसर्वेप्रापुःसुविस्मयम् ॥ ३१ ॥ माजानीहिमनुष्यंतंरामंलोकैकवंदितम् ॥ जलेस्थलेचसर्वत्रवर्ततेसंस्थितःसदा ॥ ॥३२॥ ततोवीराअलंहृष्टाअन्योन्यंपरिरेभिरे ॥ तूर्यमंगलवादित्रैःसुमहानुत्सवोभवत् ॥३३॥ ततोमुक्तोहयःसर्वैर्वीरैःशस्त्रास्त्रकोविदैः ॥ सर्वैरनुगतःप्रीतै र्विस्मयेनसमन्वितैः ॥३४॥ शर्वःसत्यप्रतिज्ञश्चतमनुज्ञाप्यसेवकम् ॥ श्रीरामंशरणंप्रोच्ययाहिलोकैकदुर्लभम् ॥ ३५ ॥ स्वयमंतर्हितस्तत्रप्रलयोत्पत्तिका रकः ॥ कैलासमगमच्छर्वःसेवकैःपरिशोभितः ॥३६॥ भूपोवीरमणिर्ध्यायञ्छ्रीरामचरणोदजम् ॥ शत्रुघ्नेनययौसाकंबलिनाबलसंयुतः ॥३७॥ एतद्रामस्यच रितंयेशृण्वंतिनरोत्तमाः॥तेषांसंसारजंदुःखंनभविष्यतिकर्हिचित् ॥३८॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेहयप्रस्थानंनामषट् चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः॥४६॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ हयोगतोहेमकूटंभारतांततततोद्विज ॥ अनेकभटसाहस्रैरक्षितोबद्धचामरः॥१॥ योवैविस्तरतोदैर्घ्याद्यो जनानांसमंततः ॥ अयुतेनसुशृङ्गैश्चराजतैःकांचनादिभिः॥२॥तत्रोद्यानंमहच्छ्रेष्ठंपादपैःपरिशोभितम् ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्चकर्णिकारैःसमन्ततः॥३॥ हिंतालैर्नागपुन्नागैःकोविदारैःसबिल्वकैः ॥ चम्पकैर्बकुलैर्मेघैर्मदनैःकुटजादिभिः ॥ ४ ॥ जातिकाभिर्यूथिकाभिर्नवमालिकयातथा ॥ आम्रैर्माधवद्रा क्षाभिर्दाडिमैःशोभितंवनम् ॥ ५ ॥ अनेकपक्षिसंघुष्टंभ्रमरैर्निनदीकृतम् ॥ मयूरकेकारवितंसर्वर्तुसुखदंहयः॥ ६ ॥ प्रविवेशसशत्रुघ्नोमनोवेगसमन्वितः॥ स्वर्णपत्रंविशालेस्वभालेबिभ्रन्मनोहरम् ॥ ७ ॥ गच्छतस्तस्यवाहस्यहयमेधक्रतोस्तदा ॥ अकस्माद्भवच्चित्रंतच्छृणुष्वाद्विजोत्तम ॥ ८ ॥ गात्रस्तंभो

१ भूयः-इ० पा० ।

भवत्तस्यनचचालपथिस्थितः ॥ हेमकूटइवाचाल्योबभूवहयसत्तमः ॥ ९ ॥ तदातद्रक्षकाःसर्वेकशाघातान्वितेनिरे ॥ तदाहतेपिनययौस्तब्धगात्रोहयोत्त
मः ॥ १० ॥ शत्रुघ्नंसविधेगत्वाचुक्रुशुर्वाहरक्षकाः ॥ स्वामिन्वयंनजानीमःकिमभूद्धयसत्तमे ॥ ११ ॥ गच्छतोवाहवर्यस्यमनोवेगस्यभूपते ॥ आकस्मि
कोभवत्तस्यगात्रस्तंभोमहामते ॥ १२ ॥ कशाभिस्ताडितोस्माभिःपरंतत्रचचालन ॥ एवंविचार्ययत्कर्मतत्कुरुष्वनृपोत्तम ॥ १३ ॥ तदाविस्मयमाप
न्नोभूपतिःसहसैनिकैः ॥ जगामसहितःसर्वैर्हयस्यमहतोन्तिके ॥ १४ ॥ पुष्कलोबाहुनाधृत्वाचरणौतस्यभूतलात् ॥ उत्पाटयामासतदापरंनोचेलतुस्त
तः ॥ १५ ॥ बलेनबलिनाक्रांतोनाकम्पतहयस्तदा ॥ हनूमांस्तंसमुद्धर्तुंमतिंचक्रेमहामनाः ॥ १६ ॥ लांगूलेनसमावेष्ट्यबलेनबलिनांवरः ॥ आचकर्षब
लाद्वाहंनचचालतथापिसः ॥ १७ ॥ तदोवाचकपिश्रेष्ठोहनूमान्विस्मयान्वितः ॥ शत्रुघ्नंबलिनांश्रेष्ठंवीराणांपरिशृण्वताम् ॥ १८ ॥ मयाद्रोणोलांगुलेन
लीलयोत्पाटितोधुना ॥ परमत्रमहाश्चर्यंकम्पतेनहयोल्पकः ॥ १९ ॥ दृष्टमत्रनिदानंहिवीरैर्बलिभिरुद्धतैः ॥ आकृष्टोपिनचस्थानाच्चचालतिलमात्र
तः ॥ २० ॥ कपिभाषितमाकर्ण्यशत्रुघ्नोविस्मयान्वितः ॥ सुमतिंमंत्रिणांश्रेष्ठमुवाचवदतांवरः ॥ २१ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ मंत्रिन्किमभवद्वाहेस्तंभ
नंवपुषोनघ ॥ कोत्रोपायोविधेयःस्याद्येनवाहगतिर्भवेत् ॥ २२ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ स्वामिन्कश्चिन्मुनिर्मृग्योऽखिलज्ञानविचक्षणः ॥ देशोद्भवमहं
जानेप्रत्यक्षंनपरोक्षजम् ॥ २३ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसुमतेर्धर्मकोविदः ॥ अन्वेषयामासमुनिंसेवकैःसहशोभनम् ॥ २४ ॥ तेसर्वे
सर्वतोगत्वामुनिंधर्मविदंभटाः ॥ व्यालोकयंतःसर्वत्रनचापश्यन्मुनीश्वरम् ॥ २५ ॥ एकस्त्वनुचरोविप्रगतोयोजनमात्रतः ॥ पूर्वस्यांदिशिचोद्युक्तःपश्य
तिस्ममहाश्रमम् ॥२६॥ यत्रनिर्वैरिणःसर्वेपशवोजनतास्तथा ॥ गंगास्नानहताशेषकिल्विषाःसुमनोहराः ॥ २७ ॥ यत्रकेचित्तपःश्रेष्ठंकुर्वंतिस्महुताशनैः ॥
धूमैरधोमुखाःपत्रैर्वायुभिःस्वोदरंभराः ॥ २८ ॥ यत्राग्निहोत्रजोधूमःपवित्रयतिसर्वदा ॥ अनेकमुनिसंहृष्टोमुक्तपत्रलतोत्तमः ॥ २९ ॥ तमाश्रमंमुनेर्ज्ञा
त्वाशौनकस्यमनोहरम् ॥ न्यवेदयन्नृपायासौविस्मयाविष्टचेतसे ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वाहर्षितोत्यंतंशत्रुघ्नःसहसेवकैः ॥ हनूमत्पुष्कलाद्यैश्चसंयुतोगात्तदा
श्रमम् ॥ ३१ ॥ तत्रवीक्ष्यमुनिश्रेष्ठंसम्यग्घुतहुताशनम् ॥ प्रणम्यदंडवत्तस्यचरणौपापहारिणौ ॥ ३२ ॥ तमागतंनृपंज्ञात्वाशत्रुघ्नंबलिनांवरम् ॥ अर्घ्य
पाद्यादिकंचक्रेप्रीतस्तद्दर्शनादभूत् ॥ ३३ ॥ सुखोपविष्टंविश्रान्तंनृपंप्राहमुनीश्वरः ॥ किमर्थमटनंदेवमहत्पर्यटनंतव ॥ ३४ ॥ त्वादृशाःपृथिवींसर्वां ॥५२॥
नृपावेनभ्रमंतिचेत् ॥ तदादुष्टजनाःसाधून्बाधंतेविगतज्वरान् ॥ ३५ ॥ कथयस्वमहीपालशत्रुघ्नबलिनांवर ॥ सर्वंशुभायनोभूयात्तवपर्यटनादि

कम् ॥ ३६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तवंतंभूदेवंप्रत्युवाचमहीश्वरः ॥ गद्गदस्वरयावाण्याहर्षितस्वीयविग्रहः ॥ ३७ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ अक
स्मादभवच्चित्रंरामाश्वस्यमनोहृतः ॥ नातिदूरेत्वदावासात्तच्छृणुष्वविदांवर ॥ ३८ ॥ उद्यानेतवशोभाढ्येयदृच्छातोहयोगतः ॥ तत्प्रांतेतस्यवाहस्यगा
त्रस्तंभोभवत्क्षणात् ॥ ३९ ॥ तदामेबलिनोवीराःपुष्कलाद्यामदोत्कटाः ॥ बलादाचकृषुर्वाहंनचचालतथाप्यसौ ॥ ४० ॥ अस्मानपारदुःखाब्धौमग्नान्प्र
तितरिःस्मृतः ॥ दैवाद्दृष्टःसुभाग्यैस्त्वंकथयस्वनिदानकम् ॥ ४१ ॥ ॥शेषउवाच ॥ ॥ एवंपृष्टोमुनिवरःक्षणंदध्यौमहामतिः ॥ ततःकारणसंयुक्तंवि
चारेणद[1]धद्धयम् ॥ ४२ ॥ क्षणात्तज्ज्ञानतांप्राप्यविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ जगादसमहीपालंदुःखितंसंशयान्वितम् ॥ ४३ ॥ ॥शौनकउवाच ॥ ॥शृ
णुराजन्प्रवक्ष्यामिहयस्तंभस्यकारणम् ॥ यच्छ्रुत्वामुच्यतेदुःखादतिचित्रकथानकम् ॥ ४४ ॥ गौडदेशेमहारण्येकावेरीतीरभूषिते ॥ वां[2]डवःसात्वकोना
म्नाचचारपरमंतपः ॥ ४५ ॥ एकाहंपयसःप्राशीदिनैकंवायुभक्षकः ॥ दिनैकंतुनिराहारएवंत्रिदिनमुन्नयेत् ॥ ४६ ॥ एवंव्रतेप्रवृत्तस्यकालःसर्वक्षयंकरः ॥
जग्राहस्वस्यदंष्ट्रायांमृतिंप्रापमहाव्रती ॥ ४७ ॥ विमानेसर्वशोभाढ्येसर्वरत्नविभूषिते ॥ अप्सरोभिःसहक्रीडन्ययौमेरोःशिखास्थितौ ॥ ४८ ॥ जंबूनामम
हावृक्षस्तत्रसेव्यरसोभवत् ॥ नदीजांबवतीसंज्ञास्वर्णद्रवसमन्विता ॥ ४९ ॥ तस्यांमु[3]नयइच्छाभिःक्रीडंतेकुतुकान्विताः ॥ अनेकतपसापुण्याःसर्वसौख्य
समन्विताः ॥ ५० ॥ तत्रासौस्वेच्छयाक्रीडन्नप्सरोभिर्मुदान्वितः ॥ प्रतीपमाचरत्तेषांस्वाभिमानमदोद्धतः॥५१॥ ततःशप्तःसमुनिभीराक्षसोभवद्दुर्मुखः॥
ततोतिदुःखितःप्राहमुनीन्विद्यातपोधनान् ॥ ५२ ॥ अनुगृह्णंतुमांसर्वेविप्रायूयंकृपालवः ॥ तदातैरनुगृहीतोयदारामहयंभवान् ॥ ५३ ॥ स्तंभयिष्यतिवे
गेनततोरामकथाश्रुतिः ॥ पश्चान्मुक्तिर्भवित्रीतिशापादस्मात्सुदारुणात् ॥ ५४ ॥ सप्रोक्तोमुनिभिर्देवोराक्षसत्वमितःप्रभो ॥ स्तंभयामासरामाश्वंमोचयान
घकीर्तनैः ॥ ५५ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशापकीर्तनंनामसप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ छ ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिप्रोक्तंतुमुनिनासंश्रुत्यपरवीरहा ॥ विस्मयंमानयामासहृदिशौनकमब्रवीत् ॥१॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ कर्मणोगहनावार्ताययासा
त्वकनामधृत् ॥ दिवंप्राप्तोपिमहताकर्मणाराक्षसीकृतः ॥ २ ॥ स्वामिन्वदमहर्षेत्वंकर्मणांस्वगतिर्यथा ॥ येनकर्मविपाकेनयादृशंनरकंभवेत् ॥ ३ ॥ शौ
नकउवाच ॥ ॥ धन्योसिराघवश्रेष्ठयत्तेमतिरियंशुभा ॥ जानन्नपिहितार्थायलोकानांत्वंब्रवीषिभोः ॥४॥ कथयामिविचित्राणांकर्मणांविविधागतीः ॥ ताःशृ
णुष्वमहाराजयच्छ्रुत्वामोक्षमाप्नुयात् ॥ ५ ॥ परवित्तंपरापत्यंकलत्रंपारकंचयः ॥ बलात्कारेणगृह्णातिभोगबुद्ध्याचदुर्मतिः॥६॥कालपाशेनसंबद्धोयमदूतै

१ दधद्द्वयम्–इ० पा० । २ वाडवः सात्त्विको नाम्ना–इ० पा० । ३ मुनयोऽप्सरोभिः–इ० पा० ।

महाबलैः ॥ तामिस्रेपात्यतेतावद्यावद्वर्षसहस्रकम् ॥ ७ ॥ तत्रताडनमुद्भूताःकुर्वंतियमकिंकराः ॥ पापभोगेनसंतप्त[1]स्ततोयोनिंतुशौकरीम् ॥ ८ ॥ तत्रभुक्त्वामहादुःखंमानुपत्वंगमिष्यति ॥ रोगादिचिह्नितंतत्रदुर्यशोज्ञापकंस्वकम् ॥ ९ ॥ भूतद्रोहंविधायैवकेवलंस्वकुटुंबकम् ॥ पुष्णातिपापनिरतःसोंऽधतामिस्रकेपतेत् ॥ १० ॥ येनराइहजंतूनांवधंकुर्वंतिवैमृषा ॥ तेरौरवेनिपात्यंतेभिद्यंते[2]रुरुभीरुषा ॥ ११ ॥ यःस्वोदरार्थंभूतानांवधमाचरतिस्फुटम् ॥ महारौरवसंज्ञेतुपात्यतेसयमाज्ञया॥ १२ ॥योवैनिजंतुजनकंब्राह्मणंद्वेष्टिपापकृत्॥ कालसूत्रेमहादुष्टेयोजनायुतविस्तृते ॥ १३ ॥यावंतिपशुरोमाणिगवांद्रपंकरोति यः ॥ तावद्वर्षसहस्राणिपच्यतेयमकिंकरैः॥ १४॥योभूमौभूपतिर्भूत्वादंडायोग्यंतुदंडयेत्॥करोतिब्राह्मणस्यापिदेहदंडंचलोलुपः॥ १५ ॥ससूकरमुखैर्दुष्टैःपीड्यतेयमकिंकरैः॥ पश्चाद्दुष्टासुयोनीषुजायतेपापमुक्तये ॥ १६ ॥ब्राह्मणानांगवांयेतुद्रव्यंवृत्तं[3]तथाल्पकम् ॥ वृत्तिंवागृह्णतेमोहाल्लुंपंतिस्वबलान्नराः ॥ १७॥ तेपरत्रांधकूपेचपात्यंतेचमहार्दिताः ॥ योन्नंस्वयमुपाहृत्यमधुरंचात्तिलोलुपः ॥ १८ ॥ नदेवायनसुहृदेददातिरसनापरः ॥ सपतत्येवनरकेकृमिभोजनसंज्ञिते ॥ १९ ॥ अनापदिनरोयस्तुहिरण्यादीन्यपाहरेत् ॥ ब्रह्मस्वंवामहादुष्टेसंदंशे[4]नरकेपतेत् ॥ २० ॥ यःस्वदेहंप्रपुष्णातिनान्यंजानातिमूढधीः ॥ सपात्यतेतैलतप्तेकुंभीपाकेतिदारुणे ॥ २१ ॥ योनागम्यांस्त्रियंमोहाद्योपिद्धावाञ्चकामयेत् ॥ तंतयाकिंकराःसूर्म्यापरिरंभंचकुर्वते ॥ २२ ॥ येबलाद्वेदमर्यादांलुंपंतिस्वबलोद्धताः ॥ तेवैतरण्यांपतितामांसशोणितभक्षकाः ॥ २३ ॥ वृषलींयःस्त्रियंकृत्वातयागार्हस्थ्यमाचरेत् ॥ पूयोदेनिपतत्येवमहादुःखसमन्वितः ॥ २४ ॥ येदंभमाश्रयंतेवैधूर्तालोकस्यवंचने ॥ वैशसेनरकेमूढाःपतंतियमताडिताः ॥ २५ ॥ येसवर्णांस्त्रियंमूढारेतःस्वंपाययंतिच ॥ रेतःकुल्यासुतेपापारेतःपानेषुतत्पराः ॥ २६ ॥ येचौरावह्निदादुष्टागरदाग्रामलुंठकाः ॥ सारमेयादनेतेवैपात्यंतेपातकान्विताः ॥ २७ ॥ कूटसाक्ष्यंवदत्यद्धापुरुषःपापसंभृतः ॥ परकीयंतुद्रव्यंयोहरतिप्रसभंबली ॥ २८ ॥ सोऽवीचिनरकेपापीअवाग्वक्त्रःपतत्यधः ॥ तत्रदुःखंमहद्भुक्त्वापापिष्ठांयोनिमाव्रजेत् ॥ ॥ २९ ॥ योनरोरसनास्वादात्सुरांपिबतिमूढधीः ॥ तंपाययंतिलोहस्यरसंधर्मस्यकिंकराः ॥ ३० ॥ योगुरूनवमन्येतस्वविद्याचारदर्पितः ॥ समृतःपात्यतेक्षारनरकेऽधोमुखःपुमान् ॥ ३१ ॥ विश्वासघातंकुर्वंतियेनराधर्मनिष्कृताः ॥ शूलप्रोतेचनरकेपात्यंतेबहुयातने ॥ ३२ ॥ पिशुनोयोनरान्सर्वानुद्वेजयतिवाक्यतः ॥ दंदशूकेचपतितोदंदशूकैःसदश्यते ॥ ३३ ॥ एवंराजन्[5]ननेकेवैनरकाःपापकारिणाम् ॥ पापंकृत्वाप्रयांत्येतेपीडांयांतिसुदारुणाम् ॥ ३४ ॥ येर्नश्रुतारामकथानपरोपकृतिःकृता ॥ तेषांसर्वाणिदुःखानिभवंतिनरकांतरे ॥ ३५ ॥ अत्रयस्यसुखंस्वर्गेभूयात्तस्यइतीर्यते ॥ येदुःखि

१ संप्राप्तः इ०, संमुक्तः–इ० च पा० । २ खाद्यंते रुरुभिर्यतः–इ० पा० । ३ वित्तम्–इ० पा० । ४ संदेशे–इ० पा० । ५ एवं नृणामनेके वै–इ० पा० ।

नोरोगयुतानरकादागताश्वते ॥ ३६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एतच्छुत्वामहीपालःकंपमानःक्षणेक्षणे ॥ पप्रच्छभूयस्तंविप्रंसर्वसंशयनुत्तये ॥ ३७ ॥
तत्तत्पापस्यचिह्नानिकथयस्वमहामुने ॥ केनपापेनकिंचिह्नंभूलोकेउपजायते ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंमुनिःप्रोवाचभूपतिम् ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि
चिह्नानिपापकारिणाम् ॥ ३९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ सुरापःश्यामदंतश्चनरकांतेप्रजायते ॥ अभक्ष्यभक्षकारीचजायतेगुल्मकोदरः ॥४०॥ उदक्यावीक्षि
तंभुक्त्वाजायतेकृमिलोदरः ॥ श्वमार्जारादिसंस्पृष्टंभुक्त्वादुर्गंधिमान्भवेत् ॥४१॥ अनिवेद्यसुरादिभ्योभुंजानोजायतेनरः ॥ उदरेरोगवान्दुःखीमहारोगप्रपी
डितः ॥४२॥ परान्नविघ्नकरणादजीर्णमभिजायते ॥ मंदोदराग्निर्भवतिसतिद्रव्येकदन्नदः ॥ ४३ ॥ विषदश्छर्दिरोगीस्यान्मार्गहापादरोगवान् ॥ पिशुनोनरक
स्यांतेजायतेश्वासकासवान् ॥ ४४ ॥ धूर्तोपस्माररोगीस्याच्छूलीचपरतापनः ॥ दावाग्निदायकश्चैवरक्तातीसारवान्भवेत् ॥४५॥ सुरालयेजलेवापिशकृत्क्षे
पंकरोतियः ॥ गुदरोगोभवेत्तस्यपापरूपःसुदारुणः ॥ ४६ ॥ गर्भपातनजारोगाः[१]क्षयमेहजलोदराः ॥ प्रतिमाभंगकारीचअप्रतिष्ठश्चजायते ॥ ४७ ॥
दुष्टवादीखंडितःस्यात्खल्वाटःपरनिंदकः ॥ सभायांपक्षपातीचजायतेपक्षघातवान् ॥ ४८ ॥ परोक्तहास्यकृत्काणःकुनखीविप्रहेमहृत् ॥ तुंदी
वरीताम्रचौरःकांस्यहृत्पुंडरीकिकः ॥ ४९ ॥ त्रपुहारीचपुरुषोजायतेपिंगमूर्द्धजः ॥ शीसहारीचपुरुषोजायतेशीर्षरोगवान् ॥ ५० ॥ घृतचौरस्तुपुरु
षोजायतेनेत्ररोगवान् ॥ लोहहारीचपुरुषोबर्बरांगःप्रजायते ॥ ५१ ॥ चर्महारीचपुरुषोजायतेमेदसावृतः ॥ मधुचौरस्तुपुरुषोजायतेवस्तिगंधवान् ॥५२॥
तैलचौर्येणभवतिनरः[२]कंण्ड्वातिपीडितः ॥ आमान्नहरणाच्चैवदंतहीनःप्रजायते ॥५३॥ पक्वान्नहरणाच्चैवजिह्वारोगयुतोभवेत् ॥ मातृगामीचपुरुषोजायतेलिं
गवर्जितः ॥५४॥ गुरुजायाभिगमनान्मूत्रकृच्छ्रःप्रजायते ॥ भगिनींचैवगमनेपीतकुष्ठःप्रजायते ॥ ५५ ॥ स्वसुतागमनेचैवरक्तकुष्ठःप्रजायते ॥ भ्रातृभार्या
भिगमनेगुल्मकुष्ठःप्रजायते ॥ ५६ ॥ स्वामिगम्यादिगमनेजायते[३]दद्रुमंडलम् ॥ विश्वस्तभार्यागमनेगजचर्माप्रजायते ॥ ५७ ॥ पितृष्वस्राभिगमनेदक्षिणां
गेव्रणीभवेत् ॥ मातुलान्यास्तुगमनेवामांगेव्रणवान्भवेत् ॥ ५८ ॥ पितृव्यपत्नीगमनेकटौकुष्ठःप्रजायते ॥ मित्रभार्याभिगमनेमृतभार्यःप्रजायते ॥ ५९ ॥
स्वगोत्रस्त्रीप्रसंगेनजायतेचभगंदरः ॥ तपस्विनीप्रसंगेनप्रमेहोजायतेनरे ॥ ६० ॥ श्रोत्रियस्त्रीप्रसंगेनजायतेनासिकाव्रणी ॥ दीक्षितस्त्रीप्रसंगेनजायते
दुष्टरक्तसृक् ॥ ६१ ॥ स्वजातिजायागमनेजायतेहृदयव्रणी ॥ जात्युन्नतस्त्रीगमनेजायतेमस्तकव्रणी ॥ ६२ ॥ पशुयोनौचगमनान्मूत्रघातःप्रजायते ॥
एतेदोषानराणांस्युर्नरकांतेनसंशयः ॥ ६३ ॥ स्त्रीणामपिभवंत्येतेतत्तत्पुरुषसंगमात् ॥ एवंराजन्हिचिह्नानिकीर्तितानिसुपापिनाम् ॥ ६४ ॥

---

१ यकृत्प्लीहजलोदराः-इ० पा० । २ स्कंधातिपीडितः-इ० पा० । ३ गंडमंडलम्-इ० पा० ।

दानपुण्यप्रसंगेनतीर्थादिक्रिययातथा ॥ रामस्यचरितंश्रुत्वातपसावाक्षयंव्रजेत् ॥ ६५ ॥ सर्वेषामेवपापानांहरिकीर्तिधुनीनृणाम् ॥ क्षालयेत्पापिनां
पंकंनात्रकार्याविचारणा ॥ ६६ ॥ योनावमन्येतहरिंतस्ययागाविधिश्रुताः ॥ तीर्थान्यपिसुपुण्यानिपावितुंनक्षमाणितम् ॥ ६७ ॥ हसतेकीर्त्यमानंयश्च
रित्रंज्ञानदुर्बलः ॥ नतस्यनरकान्मुक्तिःकल्पांतेपिभविष्यति ॥ ६८ ॥ याहिराजन्विमोक्षार्थंहयस्यानुचरैःसह ॥ श्रावयश्रीशचरितंयतोवाहगतिर्भ
वेत् ॥ ६९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाप्रहृष्टोभूच्छत्रुघ्नःपरवीरहा ॥ प्रणम्यतंपरिक्रम्यययौसेवकसंयुतः ॥ ७० ॥ तत्रगत्वासहनुमान्हयवर्यस्य
पार्श्वतः ॥ उवाचरामचरितंमहादुर्गतिनाशकम् ॥ ७१ ॥ याहिदेवविमानंस्वंरामकीर्तनपुण्यतः ॥ स्वैरंचरस्वलोकेत्वंमुक्तोभवकुयोनितः ॥ ७२ ॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यशत्रुघ्नोयावदास्थितः ॥ तावद्ददर्शविमलंदेवंवैमानिकंवरम् ॥ ७३ ॥ सउवाचविमुक्तोहंरामकीर्तनसंश्रुतेः ॥ यामिस्वंभवनंराजन्ना
ज्ञापयमहामते ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौदेवोविमानेस्वेपरिस्थितः ॥ तदाविस्मयमापुस्तेशत्रुघ्नेनसहानुगाः ॥ ७५ ॥ ततोवाहोविनिर्मुक्तोगात्रस्तंभा
च्चभूतलात् ॥ ययौतद्विपिनंसर्वंभ्रमन्पक्षिसमाकुलम् ॥ ७६ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेरामाश्वमेधेशेषवात्स्यायनसंवादेहयनिर्मुक्तिर्नामाष्टच
त्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ मासाःसप्ताभवंस्तस्यहयवर्यस्यहेलया ॥ चरतोभारतंवर्षमनेकनृपपूरितम् ॥ १ ॥ सपूजितोभू
पवरैःपरीत्यवरभारतम् ॥ परीवृतोवीरवरैःशत्रुघ्नादिभिरुद्भटैः ॥ २ ॥ सचभ्रामबहून्देशान्हिमालयसमीपतः ॥ नकोपितंनिजग्राहहयंरामबलंस्मरन् ॥ ३ ॥
अंगवंगकलिंगानांराजभिःसंस्तुतोहयः ॥ जगामराज्ञोनगरेसुरथस्यमनोहरे ॥ ४ ॥ कुंडलंनामनगरमदितेर्यत्रकुंडलम् ॥ कर्णयोःपतितंभूमौहर्षभय
सुकंपयोः ॥ ५ ॥ यत्रधर्मव्यतिक्रांतिंनकरोतिकदापिना ॥ श्रीरामस्मरणंप्रेम्णाकरोतिजनतान्वहम् ॥ ६ ॥ अश्वत्थानांतुयत्रार्चातुलस्याःप्रत्यहंनृ
भिः ॥ क्रियतेरघुनाथस्यसेवकैःपापवर्जितैः ॥ ७ ॥ यत्रदेवालयारम्याराघवप्रतिमायुताः ॥ पूज्यंतेप्रत्यहंशुद्धचित्तैःकपटवर्जितैः ॥ ८ ॥
वाचिनामहरेर्यत्रनवैकलहसंकथा ॥ हृदिध्यानंतुतस्यैवनचकामफलस्मृतिः ॥ ९ ॥ देवनंयत्ररामस्यवार्त्ताभिःपूतदेहिनाम् ॥ नजातुचिन्नृणामस्तिसप्त
व्यसनमानिनाम् ॥ १० ॥ तस्मिन्वसतिधर्मात्मासुरथःसत्यवान्बली ॥ रघुनाथपदस्मारहृष्टचित्तःपरोन्मदः ॥ ११ ॥ किंवर्णयामिरामस्यसेवकंसुरथंव
रम् ॥ यस्याशेषगुणाभूमौविस्तृताःपावयंत्यघम् ॥ १२ ॥ सेवकास्तस्यभूपस्यपर्यटंतःकदाचन ॥ अपश्यन्हयमेधस्यहयंचंदनचर्चितम् ॥ १३ ॥
तेदृष्ट्वाविस्मयंप्राप्ताहयपत्रमलोकयन् ॥ स्पष्टाक्षरसमायुक्तंचंदनादिकचर्चितम् ॥ १४ ॥ ज्ञात्वारामेणसंमुक्तंहयंनेत्रमनोहरम् ॥ हृष्टाराज्ञेसभास्थायक

१ यश्चावमन्येत हरिं तं गंगा न पुनाति हि । इ० पा० । मूलस्थ पाठेतु–यो ना अवमन्येत–इति पदच्छेदः । २ स उवाच ह पूतोऽहम्–इ० पा० । ३ द्यूतदेवना–इ० पा० । ४ सप्तव्यसनमोचिनाम्–इ० पा० ।

थयामासुरुत्सुकाः ॥ १५ ॥ स्वामिन्नयोध्यानगरीपातिस्तस्यास्तुराघवः ॥ हयमेधक्रतोर्योग्योहयोमुक्तःपरिभ्रमन् ॥ १६ ॥ सतेपुरस्यनिकटेप्राप्तःसेवकसंयुतः ॥ गृहाणत्वंमहाराजहयंतंसुमनोहरम् ॥ १७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वानिजप्रोक्तंवाक्यंहर्षपरिप्लुतः ॥ उवाचवीरान्बलिनोमेघगंभारियागिरा ॥ १८ ॥ ॥ सुरथउवाच ॥ ॥ धन्यावयंराममुखंपश्यामःसहसेवकाः ॥ ग्रहीष्यामिहयंतस्यभटकोटिपरीवृतम् ॥ १९ ॥ तदामोक्ष्यामिवाहंतंयदारामःसमाव्रजेत् ॥ कृतार्थममभक्तस्यचिरंध्यानरतस्यवै ॥ २० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्थमुक्त्वामहीपालःसेवकान्स्वयमादिशत् ॥ गृह्णंतुवाहंप्रसभंमोच्योनाश्वोक्षिगोचरः ॥ २१ ॥ अनेनसुमहाँल्लाभोभविष्यतितुमेमतम् ॥ यद्रामचरणौप्रेक्षेब्रह्मशक्रादिदुर्लभौ ॥ २२ ॥ सएवधन्यःस्वजनःपुत्रोवाबांधवोथवा ॥ पशुर्वावाहनंवापिरामाप्तिर्येनसंभवेत् ॥२३॥ तस्माद्गृहीत्वाकृत्वश्वंस्वर्णपत्रेणशोभितम् ॥ बध्नंतुवाजिशालायांकामवेगंमनोरमम् ॥२४॥ इत्युक्तास्तेततोगत्वावाहंरामस्यशोभितम् ॥ गृहीत्वातरसाराज्ञेददुःसर्वशुभांगिनम् ॥ २५ ॥ राजाप्राप्यमुदाचाश्वंरामस्यदनुजार्दनः ॥ सेवकान्प्राहबलिनोधर्मकृत्यविचक्षणः ॥ २६ ॥ वात्स्यायनमहाबुद्धेशृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ नतस्यविषयेकाश्चित्परदाररतोनरः ॥ २७ ॥ नपरद्रव्यनिरतोनचकामेषुलंपटः ॥ नजिह्वाभिरतोन्मार्गेकीर्त्तयेद्रामकीर्तनात् ॥ २८ ॥ यःसेवकान्नृपोवक्तियूयंसेवार्थमागताः ॥ कथयंतुभवच्चेष्टांधर्मकर्मविशारदाः ॥ २९ ॥ एकपत्नीव्रतधरानपरद्रव्यलोलुपाः ॥ परापवादानिरतानचवेदोत्पथंगताः ॥ ३० ॥ श्रीरामस्मरणादीनिकुर्वंतिप्रत्यहंभटाः ॥ तांनहंरामसेवार्थंरक्षाम्यंतककोपवान् ॥ ३१ ॥ एतद्विरुद्धधर्माणोयेनराःपापसंयुताः ॥ तानहंविषयेमह्यंवासयामिनदुर्मतीन् ॥ ३२ ॥ तस्यदेशेनपापिष्ठाःपापंकुर्वंतिमानसे ॥ हरिध्यानहताशेषपातकामोदसंयुताः ॥ ३३ ॥ यदैवमभवद्देशोराजाधर्मेणसंयुतः ॥ तदातत्स्थानराःसर्वेमृतागच्छंतिनिर्वृतिम् ॥ ३४ ॥ यमानुचरनिर्वेशोनाभवत्सौरथेपुरे ॥ तदायमोमुनेरूपंधृत्वाप्रागान्महीश्वरम् ॥ ३५ ॥ वल्कलांबरधारीचजटाशोभितशीर्षकः ॥ सुरथंतुसभामध्येददर्शहरिसेवकम् ॥ ३६ ॥ तुलसीमस्तकेयस्यवाचिनामहरेःपरम् ॥ धर्मकर्मरतांवार्त्ताश्रावयंतंनिजाञ्जनान् ॥३७॥तदामुनिंनृपोदृष्ट्वातपोमूर्तिमिवस्थितम् ॥ ववंदेचरणौतस्यपाद्यादिकमथाकरोत् ॥३८॥ सुखोपविष्टंविश्रांतंमुनिंप्राहनृपाग्रणीः ॥ धन्यमद्यजनुर्मह्यंधन्यमद्यगृहंमम ॥ ३९ ॥ कथाःकथयतान्मह्यंरामस्यविविधावराः ॥ याःशृण्वतांपापहानिर्भविष्यतिपदेपदे ॥ ४० ॥ इत्थमुक्तंसमाकर्ण्यजहाससमुनिर्भृशम् ॥ दंतान्प्रदर्शयन्सर्वांस्तालास्फालितपाणिकः ॥ ४१ ॥ हसंतंतंमुनिंप्राहहसनेकारणंकिमु ॥ कथयस्वप्रसादेनयथास्यान्मनसःसुखम् ॥ ४२ ॥ ततोमुनिर्नृपंप्राहशृणुराजन्धियायुतः ॥ यदहंतेभिधास्यामिस्मितेका

१ तानहं मम सेवार्थे रक्षाम्यंतिकशोभनान् । – इ० पा० । २ वाहयामि– इ०पा० ।

रणमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ त्वयाप्रोक्तंहरेःकीर्तिंकथयस्वममाग्रतः ॥ कोहरिःकस्यवाकीर्तिःसर्वेकर्मवशानराः ॥ ४४ ॥ कर्मणाप्राप्यतेस्वर्गःकर्मणानरकंव्रजे
त् ॥ कर्मणैवभवेत्सर्वंपुत्रपौत्रादिकंबहु ॥ ४५ ॥ शक्रःशतंक्रतूनांतुकृत्वागात्परमंपदम् ॥ ब्रह्मापिकर्मणालोकंप्राप्यसत्याख्यमद्भुतम् ॥ ४६ ॥ अनेके
कर्मणासिद्धामरुदादयईशिनः ॥ कुर्वन्तिभोगसौख्यंचअप्सरोगणसेविताः ॥ ४७ ॥ तस्मात्कुरुष्वयज्ञादीन्यजस्वाकिलदेवताः ॥ यथातेविमलाकीर्तिर्भ
विष्यतिमहीतले ॥ ४८ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंकोपक्षुभितमानसः ॥ उवाचरामैकमनाविप्रंकर्मविशारदम् ॥४९॥ माब्रूहिकर्मणोवार्तांक्षयिष्णुफलदायि
नीम् ॥ गच्छमन्नगरोपांताद्बहिर्लोकविगर्हितः ॥ ५० ॥ इंद्रःपतिष्यतिक्षिप्रंपतिष्यत्यपिपद्मजः ॥ नपतिष्यंतिमनुजारामस्यभजनोत्सुकाः ॥ ५१ ॥
पश्यध्रुवंचप्रह्लादंविभीषणमथाद्भुतम् ॥ येचान्येरामभक्तावैकदापिनपतंतिते ॥ ५२ ॥ येरामनिंदकाःदुष्टास्तानिमेयमकिंकराः ॥ ताडयिष्यंतिलोहस्य
मुद्गरैःपाशबन्धनैः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणत्वाद्देहदंडंनकुर्यांतेद्विजाधम ॥ गच्छगच्छमदालोकात्ताडयिष्यामिचान्यथा ॥ ५४ ॥ इत्थमुक्तवतिश्रेष्ठेभूपेसुरथसं
ज्ञिते ॥ सेवकाबाहुनाधृत्वानिष्कासयितुमुद्यताः ॥ ५५ ॥ तदायमोनिजंरूपंधृत्वालोकैकवंदितम् ॥ प्राहभूपंप्रतुष्टोस्मियाचस्वहरिसेवक ॥ ५६ ॥
मयाप्रलोभितोवाग्भिर्बह्वीभिरपिसुव्रत ॥ चलितोसिनरामस्यसेवायाःसाधुसेवितः ॥ ५७ ॥ तदाप्रोवाचभूमीशोयमंदृष्ट्वासुतोषितम् ॥ उवाचयदितुष्टा
सिदेहिमेवरमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ तावन्ममनवैमृत्युर्यावद्रामसमागमः ॥ नभयंमेभवत्तोहिकदाचनहिधर्मराट् ॥ ५९ ॥ तदोवाचयमोभूपमिदंतवभविष्यति॥
सर्वंत्वदीप्सितंतथ्यंकरिष्यतिरघोःपतिः ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वांतर्हितोधर्मोजगामस्वपुरंप्रति ॥ प्रशस्यतस्यचरितंहरिभक्तिपरात्मनः ॥६१॥ सराजाधार्मि
कोरामसेवकःपरयामुदा ॥ गृहीत्वाश्वंप्रत्युवाचसेवकान्हरिसेवकान् ॥ ६२ ॥ मयागृहीतोवाहोऽसौराघवस्यमहीपतेः ॥ सज्जीभवंतुसर्वत्रयूयंरणविशा
रदाः ॥ ६३ ॥ इतिप्रोक्तास्तुतेसर्वेभटाराज्ञोमहाबलाः ॥ सज्जीभूताःक्षणादेवसभायांजग्मुरुत्सुकाः ॥ ६४ ॥ राज्ञोवीरादशसुताश्चंपकोमोहकस्तथा ॥
रिपुंजयोतिदुर्वारःप्रतापीबलमोदकः ॥ ६५ ॥ हर्यक्षःसहदेवश्चभूरिदेवःसुतापनः ॥ इतिराज्ञोदशसुताःसज्जीभूतारणांगणे ॥ ६६ ॥ यातुमिच्छामकुर्वंस्ते
महोत्साहसमन्विताः ॥ राजापिस्वरथंचित्रंहेमशोभाविनिर्मितम् ॥ ६७ ॥ आह्वयामाससुजवैर्वाजिभिःसमलंकृतम् ॥ रणोत्साहेनसंयुक्तः सर्वसैन्यपरी
वृतः ॥ ६८ ॥ सभायांसेवकान्सर्वान्दिशन्नास्तेमहीपतिः ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसुरथराज्ञाहयग्रहणं
नामएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथरामानुजोवेगात्समागत्यस्वसेवकान् ॥ पप्रच्छकुत्रवाहोसौयाज्ञिकःसुमनोहरः ॥१॥

१ निजसेवकाः–इ० पा० । २ उज्जवाः–इ० पा० ।

तदातेवचनंप्रोचुःशत्रुघ्नंसुमहाबलाः ॥ नजानीमोभटाःकेचिद्वयंनीत्वागताःपुरे ॥ २ ॥ वयंचाधिकृताःसर्वैर्बलिभीराजसेवकैः ॥ अत्रप्रमाणंभगवानितिक
र्तव्यतांप्रति ॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतेषांशत्रुघ्नःकुपितोभृशम् ॥ दशन्नोपात्स्वदशनाज्जिह्वयालेलिहन्मुहुः ॥४॥ उवाचवीरोमद्वाहंहृत्वाकुत्रगमिष्यसि ॥
इदानींपातयेबाणैःपुरंजनसमन्वितम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वासुमतिंप्राहकस्येदंपुटभेदनम् ॥ कोवर्ततेस्याधिपतिर्योमेवाहमजीहरत् ॥६॥ ॥ शेषउवाच ॥
॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यभूपतेःकोपसंयुतम् ॥ जगादमंत्रीसुगिरास्फुटाक्षरसमन्वितम् ॥ ७ ॥ विद्धीदंकुंडलंनामनगरंसुमनोहरम् ॥ अस्मिन्वसतिधर्मात्मा
सुरथःक्षत्रियोबली ॥ ८ ॥ नित्यंधर्मपरोरामचरणद्वंद्वसेवकः ॥ मनसाकर्मणावाचाहनूमानिवसेवकः ॥ ९ ॥ चरितान्यस्यशतशोवर्ततेधर्मकारिणः ॥
महाबलपरीवारःसुरथःसर्वशोभनः ॥ १० ॥ महद्युद्धंभवेदत्रहृतश्चेद्वाहसत्तमः ॥ अनेकेप्रपतिष्यंतिवीरारणविशारदाः ॥ ११ ॥ एवमुक्तंसमाश्रुत्यशत्रुघ्नः
सचिवंप्रति ॥ उवाचपुनरप्येवंवचनंवदतांवरः ॥ १२ ॥ ॥शत्रुघ्नउवाच॥ ॥ कथमत्रप्रकर्तव्यंरामाश्वोनेनचेद्धृतः॥ नायातियोद्धुंप्रबलंकटकंवीरसेवि
तम् ॥ १३ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ दूतःप्रेष्योमहाराजराजानंप्रतिवाग्मिकः ॥ यद्वाक्येनसमायातिबलेनबलिनांवरः ॥ १४ ॥ नोचेदज्ञानतोवाहोधृतः
केनापिमानिना ॥ अर्पयिष्यतिनःसाधुमश्वंक्रतुवरंशुभम् ॥ १५ ॥ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंशत्रुघ्नोबुद्धिमान्बली ॥ अंगदंप्रत्युवाचेदंवचनंविनयान्वि
तम् ॥ १६ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ याहित्वंनिकटस्थैवसुरथस्यमहापुरे ॥ दूतत्वेनततोगत्वाप्रब्रूहिनृपतिंप्रति ॥ १७ ॥ त्वयाधृतोरामवाहोज्ञानतो
ऽज्ञानतोपिवा ॥ अर्पयतुनवायातुप्रधनंवीरसंयुतम् ॥ १८ ॥ रामस्यदौत्यंलंकायांरावणंप्रतियत्कृतम् ॥ तथैवकुरुभूयिष्ठबलसंयुतबुद्धिमन् ॥ १९ ॥
॥ शेषउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वांगदोवीरओमितिप्रोच्यभूमिपम् ॥ जगामसंसदोमध्येवीरश्रेणिसमन्विते ॥ २० ॥ ददर्शसुरथंभूपंतुलसीमंजरीधरम् ॥ राम
भद्ररसनयाब्रुवंतंसेवकान्निजान् ॥ २१ ॥ राजापिदृष्ट्वाप्लवगंमनोहरवपुर्धरम् ॥ शत्रुघ्नदूतंमत्वापिवालिजंप्रत्यभाषत ॥ २२ ॥ ॥ सुरथउवाच ॥ ॥ प्लव
गाधिपकस्मात्त्वमागतोत्रकथंभवान् ॥ ब्रूहिमेकारणंसर्वंयथाज्ञात्वाकरोमितत् ॥ २३ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिसंभाषमाणंतंप्रत्युवाचकपीश्वरः ॥ वि
स्मयंश्चेतसिभृशंरामसेवाकरंनृपम् ॥ २४ ॥ जानीहिमांनृपश्रेष्ठवालिपुत्रंहरीश्वरम् ॥ शत्रुघ्नेनचदूतत्वेप्रेषितोभवतोऽतिकम् ॥ २५ ॥ सेवकैःकैश्चिदाग
त्यधृतोश्वोममसांप्रतम् ॥ अज्ञानतोमहान्याय्यंकुर्वद्भिःसहसानृप ॥२६॥ तमश्वंसहराज्येनसहपुत्रैर्मुदान्वितः ॥ शत्रुघ्नंयाहिचरणेपतित्वाशुप्रदेहिच ॥२७॥
नोचेच्छत्रुघ्ननिर्मुक्तनाराचैःक्षतविग्रहः ॥ पृथ्वीतलमलंकुर्वञ्छयिष्यसिविशीर्षकः ॥ २८ ॥ येनलंकापतिर्नाशंप्रापितोलीलयाक्षणात् ॥ तस्याश्वंयागयोग्यं
तुहृत्वाकुत्रगमिष्यसि ॥ २९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्यादिभाषमाणंतंप्रत्युवाचमहीश्वरः ॥ सर्वंतथ्यंब्रवीषित्वंनानृतंतवभाषितम् ॥ ३० ॥ परंशृणु

ष्वमद्वाक्यंशत्रुघ्नपदसेवक ॥ मयाधृतोमहानश्वोरामचंद्रस्यधीमतः ॥ ३१ ॥ नमोक्ष्येसर्वथावाहंशत्रुघ्नादिभयादहम् ॥ चेद्रामःस्वयमागत्यदर्शनंदास्यते
मम ॥ ३२ ॥ तदाहंचरणौनत्वादास्यामिसुतसंयुतः ॥ सर्वराज्यंकुटुंबंचधनंधान्यंबलंबहु ॥ ३३ ॥ क्षत्रियाणामयंधर्मःस्वामिनापिविरुद्ध्यते ॥ धर्मेण
युद्धंतत्रापिरामदर्शनमिच्छता ॥ ३४ ॥ शत्रुघ्नादीन्प्रवीरांस्तानधुनाहंक्षणादपि ॥ जित्वावध्नामिमद्देहेनोचेद्रामःसमाव्रजेत् ॥ ३५ ॥ ॥ शेषउवाच ॥
॥ इतिश्रुत्वांगदोधीमाञ्जहासनृपतिंतदा ॥ उवाचचमहद्वाक्यंमहाधैर्यसमन्वितम् ॥ ३६ ॥ ॥ अंगदउवाच ॥ ॥ बुद्धिहीनःप्रवदसिवृद्धत्वात्सागताव ॥
यत्त्वंशत्रुघ्ननृपतिंधिक्करोपिधियाबली ॥३७॥ योमांधातृरिपुंदैत्यंलवणंलीलयावधीत् ॥ येनानेकेजिताःसंख्येवैरिणःप्रबलोद्धताः ॥ ३८ ॥ विद्युन्मालीहतोये
नराक्षसःकामगेस्थितः ॥ त्वंतंवध्नासिवीरेंद्रंमतिहीनःप्रभासिमे॥३९॥भ्रातृजोयस्यसुबलीपुष्कलःपरमास्त्रवित्॥येनरुद्रगणःसंख्येवीरभद्रःसुतोषितः॥४०॥
वर्णयामिकिमेतस्यपराक्रांतिंबलोर्जिताम् ॥ येननास्तिसमःपृथ्व्यांबलेनयशसाश्रिया ॥ ४१ ॥ हनूमान्यस्यनिकटेरघुनाथपदाब्जधीः ॥ यस्यानेकानि
कर्माणिभविष्यंतिश्रुतानिते ॥४२॥ सत्रिकूटाराक्षसपूर्दग्धायेनक्षणाद्बलात् ॥ अक्षोयेनहतःपुत्रोराक्षसेंद्रस्यदुर्मतेः ॥ ४३ ॥ द्रोणोनामगिरिर्येनपुच्छाग्रेण
सदैवतः ॥ आनीतोजीवनार्थंतुसैनिकानांमुहुर्मुहुः ॥ ४४ ॥ जानातिरामश्चारित्रंनान्योजानातिमूढधीः ॥ यंकपींद्रंमनाक्स्वान्तान्नविस्मरतिसेवक
म् ॥ ४५ ॥ सुग्रीवाद्याःकपींद्रायेपृथ्वींसर्वाग्रसंतिये ॥ तेशत्रुघ्नंनृपंसर्वेसेवंतेप्रेक्षणोत्सुकाः ॥ ४६ ॥ कुशध्वजोनीलरत्नोरिपुतापोमहास्त्रवित् ॥ प्रतापा
ग्र्यःसुबाहुश्चविमलःसुमदस्तथा ॥ ४७ ॥ राजावीरमणिःसत्ययुतोरामस्यसेवकः ॥ एतेऽन्येपिनृपाभूमेःपतयःपर्युपासते ॥ ४८ ॥ तत्रत्वंवीरजलधौमश
कःकोभवानिति ॥ तज्ज्ञात्वागच्छशत्रुघ्नंकृपालुंपुत्रकैर्युतः ॥ ४९ ॥ वाहंसमर्प्यगंतासिरामंराजीवलोचनम् ॥ दृष्ट्वाकृतार्थीकुरुपेस्वांगानिजनुपास
ह ॥ ५० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ राजाप्रोवाचतंदूतंप्रब्रुवंतमनेकधा ॥ एतान्दर्शयसिक्षिप्रंसर्वेनममगोचराः ॥ ५१ ॥ यादृशंमद्बलंदूततादृशंनहनूम
तः ॥ योरामंपृष्ठतःकृत्वाप्रागाद्यागस्यपालने ॥ ५२ ॥ यत्रहंमनसावाचाकर्मणाकुतुकान्वितः ॥ भजामिरामंतद्याशुदर्शयिष्यतिस्वांतनुम् ॥५३॥ अन्य
थाहनुमन्मुख्यावीरावध्नंतुमांबलात् ॥ गृह्णंतुवाहंतरसारामभक्तिसमन्विताः ॥ ५४ ॥ गच्छत्वंनृपशत्रुघ्नंकथयस्वममोदितम् ॥ सज्जीभवंतुसुभटाएपया
मिरणेबली ॥ ५५ ॥ सविचार्ययथायुक्तंकरिष्यातिरणांगणे ॥ मोचयंतुमहावाहंनवामामाददंतुते ॥ ५६ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वास्मितंकृ
त्वाययौवीरोयतोनृपः ॥ गत्वानिवेदयामासयथोक्तंसुरथेनवै ॥ ५७ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेअंगदस्यदूतत्ववा ॥ ५६ ॥
क्यंनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वाभाषितंतस्यसुरथस्यांगदाननात् ॥ सज्जीभूतारणेसर्वेरथस्थारणकोविदाः ॥ १ ॥

१ प्रबलोद्धुराः–इ० पा० । २ सुदमस्तथा–ई० पा० । ३ कर्मणाऽकुहकान्वितः–इ० पा० ।

पटहानांनिनादोभूद्भेरीनादस्तथैवच ॥ वीराणांगर्जनानादाःप्रादुर्भूतारणांगणे ॥ २ ॥ रथचीत्कारशब्देनगजानांबृंहितेनच ॥ व्याप्तंतत्सकलंविश्वंदिवंया तोमहारवः ॥ ३ ॥ रणोत्साहेनसंयुक्तावीरारणविशारदाः ॥ कुर्वंतिविविधान्नादान्कातरस्यभयंकरान्॥४॥एवंकोलाहलेवृत्तेसुरथोनामभूमिपः॥स्वसुतैःसै निकैश्चाथवृतःप्रायाद्रणांगणे ॥ ५ ॥ गजैरथैर्हयैःपत्तिव्रजैःपूर्णांतुमेदिनीम् ॥ कुर्वन्समुद्रइवतांप्लावयन्ददृशेभटैः ॥ ६ ॥ शंखनादेनसंघुष्टंजयनादैस्तथैव च ॥ वीक्ष्यतंप्रधनोद्युक्तंसुमतिंप्राहभूमिपः ॥ ७ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ एषराजासमायातोमहासैन्यपरीवृतः ॥ अत्रयत्कृत्यमस्माकंतद्व दस्वमहामते ॥ ८ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ योद्धव्यमत्रबहुभिर्वीरैरणविशारदैः ॥ पुष्कलादिभिरत्युग्रैःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदैः ॥ ९ ॥ राज्ञासहसमीर स्यपुत्रःपरमशौर्यवान् ॥ युद्धंकरोतुसुबलःपरयुद्धविशारदः ॥ १० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिब्रुवतेमहामात्योयावत्तावन्नृपात्मजाः ॥ रणांगणेधनूं ष्युद्धास्फारयामासुरुद्धताः ॥ ११ ॥ तान्वीक्ष्ययोधाःसुबलाःपुष्कलाद्यारणोत्कटाः[1] ॥ अभिजग्मुःस्यंदनैःस्वैर्धनुर्बाणकरामताः ॥ १२ ॥ चंपकेनमहा वीरःपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ द्वैरथेनैवयुयुधेमहावीरेणशालिना[2] ॥ १३ ॥ मोहकंयोधयामासजानकिःसकुशध्वजः ॥ रिपुंजयेनविमलोदुर्वारेणसुबाहु कः ॥ १४ ॥ प्रतापिनाप्रतापाग्र्योबलमोदेनचांगदः ॥ हर्यक्षेणनीलरत्नःसहदेवेनसत्यवान् ॥ १५ ॥ राजावीरमणिर्भूरिदेवेनयुयुधेबली ॥ असुतापेनचोग्राश्वोयुयुधेबलसंयुतः ॥ १६ ॥ द्वैरथंतुमहद्युद्धमकुर्वन्युद्धकोविदाः ॥ सर्वेशस्त्रास्त्रकुशलाःसर्वेयुद्धविशारदाः[3] ॥ १७ ॥ एवंप्रवृत्ते संग्रामेसुरथस्यसुतैस्तदा॥अत्यंतंकदनंतत्रबभूवमुनिसत्तम॥१८॥पुष्कलश्चंपकंप्राहकिंनामासिनृपात्मज॥धन्योसियोमयासार्धंरणमध्यमुपेयिवान्॥१९॥ इदानींतिष्ठकिंयासिकथंतेजीवितंभवेत् ॥ एहियुद्धंमयासार्धंसर्वशस्त्रास्त्रकोविद ॥२०॥ इत्यभिव्याहृतंतस्यश्रुत्वाराजात्मजोबली ॥ जगादपुष्कलंवीरोमेघ गंभीरयागिरा॥२१॥ ॥चंपकउवाच॥ ॥ननाम्नानकुलेनेदंयुद्धमत्रभविष्यति॥तथापितववक्ष्येहंस्वनामबलपूर्वकम्॥२२॥ममपातारापवेशोमत्पितारापवः स्मृतः॥ममबंधूरामचंद्रःस्वजनोममराघवः॥२३॥मन्नामरामदासश्चसदारामस्यसेवकः॥तारयिष्यतिमांयुद्धेरामोभक्तकृपाकरः॥२४॥ लोकानांमतमास्था यप्रब्रवीमितवाधुना॥सुरथस्यसुतश्चाहंमातावीरवतीमम ॥२५॥मन्नामयोमधौसर्वाञ्छोभनान्विदधातिवै ॥ मधुपायंरसावासंत्यजंतिमधुमोहिताः ॥२६॥ वर्णेनस्वर्णसदृशोमध्येलिंगवपुर्धरः ॥ तदाख्ययाभिधांवीरजानीहिममसोहिनीम्[4] ॥ २७ ॥ युध्यस्वबाणैःप्रधनेनकोजेतुंहिमांक्षमः ॥ इदानींदर्शयिष्यामि स्वपराक्रममद्भुतम् ॥ २८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वामहद्वाक्यंपुष्कलोह्लादितोपितः ॥ तंदुर्जयंमन्यमानःशरान्मुंचन्रणेभवत् ॥ २९ ॥ शरसं

१ बलोत्कटाः–इ० पा० । २ पालितः–इ० पा० । ३ बुद्धिविशारदाः–इ० पा० । ४ चंपकनामनिर्वचनमिदम् । चंपकस्य विशेषणानीमानि–एतैर्विशेषणैश्चंपको व्यज्यते ।

यंप्रमुंचंतंकोटिधापुष्कलंययौ ॥ चंपकःकोपसंयुक्तोधनुःसज्यमथाकरोत् ॥ ३० ॥ मुमोचनिशितान्बाणान्वैरिवृंदविदारणान् ॥ स्वनामचिह्नितान्स्वर्ण
पुंखभागसमन्वितान् ॥ ३१ ॥ तांश्चिच्छेदमहावीरःपुष्कलःप्रधनांगणे ॥ शरांधकारंसर्वत्रमुंचन्बाणाञ्छिलाशितान् ॥ ३२ ॥ स्वबाणच्छेदनंदृष्ट्वाकृतंवी
रेणचंपकः ॥ आह्वयामासबलिनंपुष्कलंकोपपूरितः ॥ ३३ ॥ माप्रयाहिरणंत्यक्त्वेतिब्रुवन्समरेपुनः ॥ पुष्कलंहृदयेबाणैर्विव्याधदशभिस्त्वरन् ॥ ३४ ॥
तेबाणाःपुष्कलस्याहोहृदयेतीव्रवेगिनः ॥ आगत्यसुभृशंलग्नाःशोणितंपपुरूर्जितम् ॥ ३५ ॥ तैर्बाणैर्व्यथितोवीरःशरान्पंचसमाददे ॥ सुतीक्ष्णाग्रान्म
हाकोपाद्दारयन्पर्वतानिव ॥ ३६ ॥ तेबाणास्तस्यबाणाश्चपरस्परमथोर्जिताः ॥ आकाशेरचिताश्छिन्नाःशतधाराजसूनुना ॥ ३७ ॥ छित्त्वाबाणान्सुती
क्ष्णाग्रान्सुरथांगोद्भवोबली ॥ बाणाञ्छतंसमाधत्तपुष्कलंताडितुंहृदि ॥ ३८ ॥ तेबाणाःशतधाच्छिन्नाःपुष्कलेनमहात्मना ॥ अपतन्समरेपांतेशरवेग
प्रपीडिताः ॥ ३९ ॥ तदातत्सुमहत्कर्मदृष्ट्वाराज्ञःसुतोबली ॥ सहस्रेणशराणांचताडयन्वक्षसिस्फुटम् ॥ ४० ॥ तानप्याशुप्रचिच्छेदपुष्कलःपरमास्त्र
वित् ॥ पुनरप्याशुस्वेचापेसमाधत्तायुतंशरान् ॥ ४१ ॥ तानप्याशुप्रचिच्छेदपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ ततोत्यंतंप्रकुपितःशरवृष्टिमथाकरो
त् ॥ ४२ ॥ शरवृष्टिंसमायांतींमत्वाचंपकवीरहा ॥ साधुसाधुप्रशंसंतंपुष्कलंसमताडयत् ॥ ४३ ॥ पुष्कलश्चंपकंदृष्ट्वामहावीर्यसमन्वितम् ॥
ब्रह्मणोस्त्रंसमाधत्तस्वेचापेसर्वशस्त्रवित् ॥ ४४ ॥ तेनमुक्तमहाशस्त्रंप्रजज्वालदिशोदश ॥ खंरोदसीव्याप्यविश्वंप्रलयंकर्तुमुद्यतम् ॥ ४५ ॥ चंपकोमुक्त
मस्त्रंतद्दृष्ट्वासर्वास्त्रकोविदः ॥ तत्संहर्तुंतदेवास्त्रंमुमोचरिपुमुद्यतम् ॥ ४६ ॥ द्वयोरेकतमंतेजःप्रलयंमेनिरेजनाः ॥ संजहारतदास्त्रास्त्रमेकीभूतंपरास्त्रक
म् ॥ ४७ ॥ तत्कर्मचाद्भुतंदृष्ट्वापुष्कलस्तिष्ठतिष्ठच ॥ ब्रुवञ्छरानमोघांस्तुचंपकंसक्रुधाहनत् ॥ ४८ ॥ चंपकस्ताञ्छरान्मुक्तानगणय्यमहामनाः ॥
रामास्त्रंप्रमुमोचाथपुष्कलंप्रतिदारुणम् ॥ ४९ ॥ तन्मुक्तमस्त्रमालोक्यचंपकेनमहात्मना ॥ छेत्तुंयावन्मनश्चक्रेतावद्बद्धस्तःशरेणसः ॥ ५० ॥
बद्धश्चंपकवीरेणरथेस्वेस्थापितःपुनः ॥ पुरंप्रेषयितुंतावन्मनश्चक्रेमहामनाः ॥ ५१ ॥ हाहाकारोमहानासीद्युद्धेपुष्कलसंज्ञिके ॥ शत्रुघ्नंप्र
ययुर्योधाःपलायनपरायणाः ॥ ५२ ॥ भग्नांस्तान्वीक्ष्यशत्रुघ्नोहनूमंतमुवाचह ॥ केनवीरेणमेभग्नंबलंवीरैरलंकृतम् ॥ ५३ ॥ तदोवाचमहीनाथपुष्कलं
परवीरहा ॥ बद्धानयतिवीरोऽसौचंपकःस्वपदोद्धुरः ॥ ५४ ॥ तस्येदृग्वाक्यमाकर्ण्यशत्रुघ्नःकोपसंयुतः ॥ उवाचपवनोद्भूतंमोचयाशुनृपात्मजात् ॥ ५५ ॥
महाबलःसुतश्चास्यबद्धायःपुष्कलंभटम् ॥ तस्मान्मोचयवीराग्र्यकथंतिष्ठसिचाहवे ॥ ५६ ॥ एतद्वाक्यंसमाकर्ण्यहनूमानोमितिब्रुवन् ॥ जगामतंमोच

१ शितैः–इ० पा० । २ शरबाधप्रपीडिताः–इ० पा० । ३ सर्वशस्त्रभृत्–इ० पा० । ४ यमास्त्रम्–इ० पा० । ५ बद्धः–इ० पा० । ६ युद्धे–इ० पा० ।

यितुंपुष्कलंचंपकाद्भटात् ॥ ५७ ॥ हनूमंतमथालोक्यतंमोचयितुमागतम् ॥ बाणैःशतैश्चसाहस्रैर्जघानपरकोपनः[1] ॥ ५८ ॥ बाणांस्तान्सबभंजाशुमुक्तां
स्तेनमहात्मना[2] ॥ पुनरप्येनमेवाशुबाणान्मुंचन्महानभूत्॥५९॥तान्सर्वांश्चूर्णयामासनाराचान्वैरिमोचितान् ॥ शालंकरेसमाधृत्यजघाननृपनंदनम्॥६०॥
शालंतेनविनिर्मुक्तंतिलशःकृतवान्बली ॥ गजोहनूमतामुक्तोनृपनंदनमस्तके ॥ ६१ ॥ सोप्याहतश्चंपकेनमृतोभूमौपपातसः ॥ शिलाःसंमोचयामास
हनूमान्परमास्त्रवित् ॥ ६२ ॥ चंपकस्ताःशिलाःसर्वाःक्षणाच्चूर्णितवान्भृशम् ॥ बाणयंत्रिकयाब्रह्मन्महच्चित्रमभूदिदम् ॥ ६३ ॥ स्वमुक्तास्ताःशिलाःसर्वा
श्चूर्णितावीक्ष्यमारुतिः ॥ चुकोपहृदयेत्यंतंबहुवीर्यमितिस्मरन् ॥ ६४ ॥ आगत्यचकरेधृत्वानभस्युत्पातितःकपिः ॥ तावद्ययौनेत्रपथादुपरिक्षिप्रवेग
वान् ॥ ६५ ॥ चंपकस्तंहनूमंतंयुयुधेनभसिस्थितः ॥ बाहुयुद्धेनमहताताडितःकपिपुंगवः ॥ ६६ ॥ चुकोपमानसेवीरोगर्वपर्वतदारुणः ॥ पदाधृत्वा
चंपकंतंताडयामासभूतले ॥ ६७ ॥ ताडितोसौकपींद्रेणक्षणादुत्थायवेगवान् ॥ हनूमंतंतुलांगूलेधृत्वाबभ्रामसर्वतः ॥ ६८ ॥ कपींद्रस्तद्बलंवीक्ष्यहस
न्पादेऽग्रहीत्पुनः ॥ भ्रामयित्वाशतगुणंगजोपस्थेह्यपातयत् ॥ ६९ ॥ पपातभूमौसुबलोराजसूनुःसचंपकः ॥ मूर्च्छितोवीरभूपाढ्यमलंकुर्वन्रणां
गणम् ॥ ७० ॥ तदाहाहेतिवैलोकाश्चक्रुशुश्चंपकानुगाः ॥ पुष्कलंमोचयामासबद्धंचंपकपाशतः ॥ ७१ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्या
यनसंवादेरामाश्वमेधेपुष्कलमोचनंनामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ छ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ चंपकंपतितंदृष्ट्वासुरथःक्षत्रियोबली ॥ पुत्रदुःखपरी
तांगोजगामस्यंदनेस्थितः ॥ १ ॥ कपींद्रमाजुहावाथसुरथःकोपसंयुतः ॥ निःश्वासवेगंसंमुंचन्महाबलसमन्वितः[3] ॥ २ ॥ आह्वयानंनृपंदृष्ट्वानिजंवीरः
कपीश्वरः ॥ जगामतंमहावीरोमहावेगसमन्वितः ॥ ३ ॥ तमागतंहनूमंतंतृणीकुर्वंतमुद्भटान् ॥ उवाचसुरथोराजामेघगंभीरसुस्वरः ॥ ४ ॥ ॥ सुरथउ
वाच ॥ धन्योसिकपिवर्यत्वंमहाबलपराक्रमः ॥ येनराममहत्कृत्यंकृतंराक्षसकेपुरे ॥ ५ ॥ त्वंरामचरणस्यासिसेवकोभक्तिसंयुतः ॥ त्वयावीरेणमत्पुत्रः
पातितश्चंपकोबली ॥ ६ ॥ इदानींत्वांतुसंबध्यगंतास्मिनगरेमम ॥ यत्नात्तिष्ठकपीशेशसत्यमुक्तंमयास्मृतम् ॥ ७ ॥ इतिभाषितमाकर्ण्यसुरथस्यक
पीश्वरः ॥ उवाचधीरयावाण्यारणेवीरैकभूषिते ॥ ८ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ त्वंरामचरणस्मारीवयंरामस्यसेवकाः ॥ बध्नासिचेन्मांप्रसभंमोचयिष्यातिम
त्प्रभुः ॥ ९ ॥ कुरुवीरभवत्स्वांतास्थितंसत्यंप्रातिश्रुतम् ॥ रामंस्मरन्वैदुःखांतंयातिवेदावदंत्यदः ॥ १० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिब्रुवंतंसुरथःप्रश
स्यपवनात्मजम् ॥ विव्याधबाणैर्बहुभिःशितैःशाणेनदारुणैः ॥ ११ ॥ तान्मुक्तानगणय्याथबाणाञ्छोणितपातिनः ॥ करेजग्राहकोदंडंसज्यंशरसमन्वि

१ चंडकोपनः-इ० पा० । २ महाबलः-इ० पा० । ३ निःश्वासांश्च बहून्मुंचन्-इ० पा० ।

तम् ॥ १२ ॥ गृहीत्वाकरयोश्चापंवभंजकुपितः कपिः ॥ चीत्कुर्वंस्त्रासयन्वीरान्नखैर्दीर्णान्सृजन्भटान् ॥ १३ ॥ तेनभग्नंधनुर्दृष्ट्वास्वकीयंगुणसंयुतम् ॥ अपरंधनुरादत्तमहद्गुणविशोभितम् ॥ १४ ॥ तच्चापिजगृहेरोषात्कपिश्चापंवभंजतत् ॥ अन्यच्चापंसमादत्ततद्बभंजमहाबलः ॥ १५ ॥ तस्मिश्चापेप्रभग्नेऽपिसोऽन्यद्धनुरुपाददत् ॥ सोपिचापंवभंजाशुमहावेगसमन्वितः ॥ १६ ॥ एवंराज्ञस्तुचापानामशीतिर्[1]विदलीकृता ॥ क्षणेक्षणेमहारोषात्कुर्वन्नादाननेकधा ॥ १७ ॥ तदात्यंतंप्रकुपितःशक्तिमुग्रामथाददे ॥ शक्त्यासताडितोवीरःपपातक्षणमुत्सुकः ॥ १८ ॥ उत्थायस्यंदनंराज्ञोजग्राहकुपितोभृशम् ॥ उड्डीनस्तंगृहीत्वातुसमुद्रमतिवेगतः ॥ १९ ॥ तमुड्डीनंसमालक्ष्यसुरथःपरवीरहा ॥ ताडयामासपरिघैर्हृदिमारुतिमुद्यतम् ॥ २० ॥ मुक्तस्तेनरथोदूराच्चूर्णीभूतोभवत्क्षणात् ॥ सोन्यंरथंसमारुह्ययर्यौवेगात्समीरजम् ॥ २१ ॥ हनूमांस्तद्रथंपुच्छेसंवेष्ट्यचप्रधनांगणे ॥ हयसारथिसंयुक्तंवभंजसपताकिनम् ॥ २२ ॥ अन्यंरथंसमास्थाययर्यौराजामहाबलः ॥ बभंजतंरथंवेगान्मारुतिःकुपितांगकः ॥ २३ ॥ भग्नंतंस्यंदनंवीक्ष्यसुरथोन्यंसमाश्रितः ॥ भग्नःसतेनसहसाहयसारथिसंयुतः ॥ २४ ॥ एवमेकोनपंचाशद्रथाभग्नाहनूमता ॥ तत्कर्मवीक्ष्यराजापिविसिस्मायससैनिकः ॥ २५ ॥ कुपितःप्राहकीशेंद्रंधन्योसिपवनात्मज ॥ पराक्रमन्निदंकर्मनकर्तानकरिष्यति ॥ २६ ॥ क्षणमेकंप्रतीक्षस्वयावत्सज्ज्यंधनुस्त्वहम् ॥ करोमिपवनोद्धूतरामपादाब्जषट्पद ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वाचापमात्तज्यंकृत्वारोषपरिप्लुतः ॥ अस्त्रंपाशुपतंनामसंदधेशरउल्बणे ॥ २८ ॥ ततोभूताश्चवेतालाःपिशाचायोगिनीमुखाः ॥ प्रादुर्बभूवुःसहसाभीषयंतःसमीरजम् ॥ २९ ॥ कपिःपाशुपतैरस्त्रैर्बद्धोलोकैरभीक्षितः ॥ हाहेतिचवदंत्येतेयावत्तावत्समीरजः ॥ ३० ॥ स्मृत्वारामंस्वमनसात्रोटयामासतत्क्षणात् ॥ समुक्तगात्रःसहसायुयुधेसुरथंनृपम् ॥ ३१ ॥ [2]तंमुक्तगात्रंसंवीक्ष्यसुरथःपरमास्त्रवित् ॥ महाबलंमन्यमानोब्राह्ममस्त्रंसमाददे ॥ ३२ ॥ मारुतिर्ब्राह्ममस्त्रंतुनिजगालहसन्बली ॥ तन्निर्गीर्णंनृपोदृष्ट्वारामंसस्मारभूमिपः ॥ ३३ ॥ स्मृत्वादाशरथिंरामंरामास्त्रंस्वशरासने ॥ संधायतंजगादेदंवद्धोसिकपिपुंगव ॥ ३४ ॥ श्रुत्वातत्प्रक्रमेद्यावत्तावद्बद्धोरणांगणे ॥ राज्ञारामास्त्रतोवीरोहनूमान्रामसेवकः ॥ ३५ ॥ उवाचभूपंहनुमान्किंकरोमिमहीभुज ॥ मत्स्वाम्यस्त्रेणसंबद्धोनान्येनप्राकृतेनवै ॥ ३६ ॥ तन्मानयामिभूपालनयस्वस्वपुरंप्रति ॥ मोचयिष्यतिमत्स्वामीआगत्यसदयानिधिः ॥ ३७ ॥ बद्धेसमीरजेक्रुद्धःपुष्कलोभूमिपंययौ ॥ तंपुष्कलंसमायांतंविव्याध[3]वसुभिःशरैः ॥ ३८ ॥ अनेकबाणसाहस्रैर्निजघाननृपंबली ॥ राज्ञानेकेशरास्तस्यच्छिन्नाःप्रधनमंडले ॥ ३९ ॥ एवंसमरसंक्रुद्धेसुरथेपुष्कलेतथा ॥ बाणैर्व्याप्तंजगत्सर्वंस्थास्नुभूयश्चरिष्णुच ॥ ४० ॥

१ द्विदलीकृताः–इ० पा० । २ समुक्तगात्र तं वीक्ष्य–इ० पा० । ३ बहुभिः–इ० पा० ।

तेषांरणोद्यमंवीक्ष्यमुमुहुःसुरसैनिकाः ॥ मानवानांतुकावार्ताक्षणात्त्रासंसमीयुषाम् ॥ ४१ ॥ अस्त्रप्रत्यस्त्रविगमैर्महामंत्रपरिस्तुतैः ॥ बभूवतुमु
लंयुद्धंवीराणांरोमहर्षणम् ॥ ४२ ॥ तदाप्रकुपितोराजानाराचंतुसमाददे ॥ छिन्नःसतुक्रुधामुक्तैर्वत्सदंतैःसभारतैः ॥ ४३ ॥ छिन्नेतस्मिञ्छरे
राजाकोपादन्यंसमाददे ॥ छिनत्तियावत्सशरंतावल्लग्नोहृदिक्षतः ॥ ४४ ॥ मूर्च्छांप्रापमहातेजाःपुष्कलोमहदद्भुतम् ॥ युद्धंविधायसुमहद्राज्ञासहमहम[1]
तिः ॥ ४५ ॥ पुष्कलेपतितेराजाशत्रुघ्नःशत्रुतापनः ॥ सुरथंप्रतिसंक्रुद्धोजगामस्यंदनस्थितः ॥ ४६ ॥ उवाचसुरथंभूपंरामभ्राताममहाबलः ॥
त्वयामहत्कृतंकर्मयद्बद्धःपवनात्मजः ॥ ४७ ॥ पुष्कलोपिमहावीरस्तथान्येममसैनिकाः ॥ पातिताःप्रधनेघोरेमहाबलपराक्रमाः ॥ ४८ ॥ इदानींति
ष्ठमद्वीरान्पातयित्वारणांगणे ॥ कुत्रयास्यसिभूमीशसहस्वममसायकान् ॥ ४९ ॥ इत्थमाश्रुत्यवीरस्यभाषितंसुरथोबली ॥ जगादरामपादाब्जंदधच्चेतसि
शोभनम् ॥ ५० ॥ मयातेपातिताःसंख्येवीरामारुतजोन्मुखाः ॥ इदानींपातयिष्यामित्वामपिप्रधनांगणे ॥५१॥ स्मरस्वरामंयोवीरःस्वमागत्यप्ररक्षति ॥
अन्यथाजीवितंनास्तिमत्पुरःशत्रुतापन ॥ ५२ ॥ इत्युक्त्वाबाणसाहस्रैस्तंजघानमहीपतिः ॥ शत्रुघ्नंशरसंघातपंजरेन्यदधात्परम् ॥ ५३ ॥ शत्रुघ्नःशरसं
घातंमुंचंतंवह्निदैवतम् ॥ अस्त्रंमुमोचदाहार्थंशराणांनतपर्वणाम् ॥ ५४ ॥ तदस्त्रंमुक्तमालोक्यराजावैसुरथोमहान् ॥ वारुणास्त्रेणशमयन्विव्याधशरकोटि
भिः ॥ ५५ ॥ तदातद्योगिनीदत्तमस्त्रंधनुषिसंदधे ॥ मोहनंसर्ववीराणांनिद्राप्रापकमद्भुतम् ॥ ५६ ॥ तन्मोहनंमहास्त्रंसवीक्ष्यराजाहरिंस्मरन् ॥ जगादश[2]
त्रुघ्नमयंसर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ ५७ ॥ मोहितस्यममश्रीमद्रामस्यस्मरणेनह ॥ नान्यन्मोहनमाभाति[3]मेमापिभयतापदम् ॥ ५८ ॥ इत्युक्तवतिवीरेतुमुमो
चसमहास्त्रकम् ॥ तेनबाणेनसंछिन्नंपपातरणमंडले ॥ ५९ ॥ तन्मोहनंमहास्त्रंतुनिष्फलंवीक्ष्यभूमिपे ॥ अत्यंतंविस्मयंप्राप्यबाणंधनुषिसंदधे ॥ ६० ॥
लवणोयेननिहतोमहासुरविमर्दनः ॥ तंबाणंचापआधत्त[4]घोरंकान्त्यानलप्रभम् ॥ ६१ ॥ तंवीक्ष्यराजाप्रोवाचबाणोयमसतांहृदि ॥ लगतेरामभक्तस्यसंमु
खेऽपिनभात्यसौ ॥ ६२ ॥ इत्येवंभाषमाणंतुबाणेनानेनशत्रुहा ॥ विव्याधहृदयेक्षिप्रंवह्निज्वालासमप्रभम् ॥ ६३ ॥ तेनबाणेनदुःखार्तोमहापीडासमन्वि
तः ॥ रथोपस्थेक्षणंमूर्च्छामवापपरतापनः ॥ ६४ ॥ सक्षणात्तांव्यथांतीर्त्वाजगादरिपुमग्रतः ॥ सहस्वैकंप्रहारंमेकुत्रयासिममाग्रतः ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा
महासंख्येबाणमाधत्तसायके ॥ ज्वालामालापरीतांगंस्वर्णपुंखसमान्वितम् ॥ ६६ ॥ सबाणोधनुषोमुक्तःशत्रुघ्नेनपार्थिस्थितः ॥ छिन्नोप्यग्रफलेनाशुहृदयेस
मपद्यत ॥ ६७ ॥ तेनबाणेनसंमूर्च्छ्यपपातस्यंदनोपरि ॥ ततोहाहाकृतंसैन्यंभग्नंसर्वंपराद्रवत् ॥ ६८ ॥ सुरथोजयमापेदेसंग्रामेरामसेवकः ॥ दशवीराद
शसुतैर्मूर्च्छिताःपतिताःक्वचित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसुरथविजयोनामद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५२॥

१ परिप्लुतः–इ० पा० । २ शत्रुमभयम्–इ० पा० । ३ मायापि भयमाप मे–इ० पा० । ४ घोरकालानलप्रभम्–इ० पा० ।

॥ शेषउवाच ॥ ॥ सुग्रीवस्तुतत्कटकंभग्नंवीक्ष्यरणांगणे ॥ स्वामिनंमूर्च्छितंवापिययौयोद्धुंनृपंप्रति ॥ १ ॥ आगच्छभूपसर्वान्नोमूर्च्छयित्वाकुताभवा
न् ॥ गच्छतिक्षिप्रंमांदेहियुद्धंरणविशारद ॥ २ ॥ एवमुक्त्वानगंकंचिद्विशालंशाखयायुतम् ॥ उत्पाट्यप्राहरत्तस्यमस्तकेबलसंयुतः ॥ ३ ॥ तनप्रहारेण
महाबलोनृपःसंवीक्ष्यसुग्रीवमथोस्वचापे ॥ बाणान्समाधायशितान्सरोपाज्जघानवक्षस्यतिपौरुषोबली ॥ ४ ॥ तान्बाणान्व्यधमत्सर्वान्सुग्रीवःसहसा
हसन् ॥ ताडयामासहृदयेसुरथंसुमहाबलः ॥ ५ ॥ पर्वतैःशिखरैश्चैवनगैर्द्रुरदवर्ष्मभिः ॥ वेगात्संताडयामासदारयन्सुरथंनखैः ॥ ६ ॥ तमप्या
शुबबंधास्त्राद्रामसंज्ञात्सुदारुणात् ॥ बद्धःकपिवरोमेनेसुरथंरामसेवकम् ॥ ७ ॥ गजोयथायसमयींशृंखलांपादलंबिताम् ॥ प्राप्यकिंचिन्नवैकर्तुंशक्नोतिस
तथाह्यभूत् ॥ ८ ॥ जितंतेनमहाराज्ञासुरथेनसुपत्रिणा ॥ सर्वान्वीरान्रथेस्थाप्यययौस्वनगरंप्रति ॥ ९ ॥ गत्वासभायांसुमहान्बद्धंमारुतिमब्र
वीत् ॥ स्मरश्रीरघुनाथंत्वंदयालुंभक्तपालकम् ॥ १० ॥ यथात्वांबंधनात्सद्योमोचयिष्यतिसुधुधीः[1] ॥ नान्यथायुतवर्षेणमोचयिष्यामिबंधनात् ॥ ११ ॥
इत्युक्तमाकर्ण्यसमीरजस्तदासुबद्धमात्मानमवेक्ष्यवीरान् ॥ संमूर्च्छिताञ्छत्रुशराभिघातपीडायुतान्बंधनमुक्तयेस्मरत् ॥ १२ ॥ श्रीरामचंद्रंरघुवंशजातं
सीतापतिंपंकजपत्रनेत्रम् ॥ स्वमुक्तयेबंधनतःकृपालुंसस्मारसर्वैःकरणैर्विशोकैः[2] ॥ १३ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ हानाथहानरवरोत्तमहादयालो
सीतापतेरुचिरकुंतलशोभिवक्त्र[3] ॥ भक्तार्तिदाहकमनोहररूपधारिन्मांबंधनात्सपदिमोचयमाविलंबम् ॥ १४॥ संमोचितास्तुभवतागजपुंगवाद्यादेवाश्चदा
नवकुलाग्निसुदह्यमानाः ॥ तत्सुंदरीशिरसिसंस्थितकेशबंधःसंमोचितस्तुकरुणालयमांस्मरस्व ॥ १५ ॥ त्वंयागकर्मनिरतोसिमुनीश्वरेंद्रैर्धर्मंविचारयासि
भूमिपतीड्यपाद ॥ अत्राहमद्यसुरथेनविगाढपाशबद्धोस्मिमोचयमहापुरुषाशुदेव ॥ १६॥ नोमोचयस्यथयदिस्मरणातिरेकात्त्वंसर्वदेववरपूजितपादपद्म॥
लोकोभवंतमिदमुल्लसितोऽहसिष्यत्तस्माद्विलंबमिहमाचरमोचयाशु ॥ १७ ॥ इतिश्रुत्वाजगन्नाथोरघुवीरःकृपानिधिः ॥ भक्तंमोचयितुंप्रागात्पुष्पकेणाशु
वेगिना ॥ १८ ॥ लक्ष्मणेनानुगेनाथभरतेनसुशोभितम् ॥ मुनिवृंदैर्व्यासमुख्यैःसमेतंदहृशेकपिः ॥ १९ ॥ तमागतंनिजंनाथंवीक्ष्यभूपंसमब्रवीत् ॥ पश्य
राजन्निजंमोक्तुमायातंकृपयाहरिम् ॥ २० ॥ अनेकेमोचिताःपूर्वंस्मरणात्सेवकानिजाः ॥ तथामांपाशतोबद्धंसंमोचयितुमागतः ॥२१॥ श्रीरामभद्रमायां
तंवीक्ष्यासौसुरथःक्षणात् ॥ नतीश्चशतशश्चक्रेभक्तिपूरपरिप्लुतः ॥ २२ ॥ श्रीरामस्तंनिजैर्दोर्भिःपरिरेभेचतुर्भुजः ॥ मूर्ध्निसिंचन्नश्रुजलैर्हर्षार्द्रक्तंस्व
कंमुहुः ॥ २३ ॥ उवाचधन्यदेहोसिमहत्कर्मकृतंत्वया ॥ कपीश्वरस्त्वयाबद्धोहनूमान्सर्वतोबलः ॥ २४ ॥ श्रीरामःकपिवर्यंतंमोचयामासबंधनात् ॥ मू

१ तुष्टधीः-इ० पा० । २ विशंकैः-इ० पा० । ३ रुचिरकुंडलशोभिवक्त्र-इ० पा० ।

र्छितांस्तान्भटान्सर्वान्वीक्ष्यदृष्ट्यास्वजीवयत् ॥२५॥ तेमूर्च्छीतत्यजुर्दृष्टा[1]रा[2]मेणसुरसोविना ॥ उत्थितादद्दशुःश्रीमद्रामचंद्रंमनोरमम् ॥२६॥ प्रणतास्तेर
घुपतिंतेनपृष्टाअनामयम्॥सुखीभूतानृपंप्रोचुःसर्वेस्वकुशलंनृपाः॥२७॥सुरथोवीक्ष्यरामंचक्रेपार्थंसेवकात्मनः॥आगतंसकलंराज्यंसहयं[3]सुमुदार्पयत्॥२८॥
[4]अनेकवरिवस्याभिःश्रीरामंसमतोषयत् ॥ कथयामासमेऽन्याय्यंकृतंतेक्षमराघव ॥ श्रीरामस्तमुवाचाथकृतंतेवाहरक्षणम् ॥ २९ ॥ क्षत्रियाणामयंधर्मः
स्वामिनासहयुद्ध्यते ॥ त्वयासाधुकृतंकर्मरणेवीराःप्रतोपिताः ॥ ३० ॥ इत्युक्तवंतंनृहरिंपूजयन्ससुतोऽभवत् ॥ श्रीरामस्त्रिदिनंस्थित्वाययौतमनुमं
त्र्यच ॥ ३१ ॥ कामगेनविमानेनमुनिभिःसहितोमहान् ॥ तंदृष्ट्वाविस्मितास्तस्यकथाश्चक्रुर्मनोहराः ॥ ३२ ॥ चंपकंस्वपुरेस्थाप्यसुरथःक्षत्रियोबली ॥
शत्रुघ्नेनसमंयातुंमनश्चक्रेमहाबलः ॥ ३३ ॥ शत्रुघ्नःस्वहयंप्राप्यभेरीनादानकारयत् ॥ शंखनादान्बहुविधान्सर्वत्रसमवादयत् ॥ ३४ ॥ सुरथे
नसमंवीरोयज्ञवाहममूमुचत् ॥ सबभ्रामापरान्देशान्नकोपिजगृहेबली ॥ ३५ ॥ यत्र[5]यत्रगतोवाहस्तत्रतत्रपरिभ्रमन् ॥ सैन्येनमहतायातःशत्रुघ्नःसुरथे
नच ॥३६॥ कदाचिज्जाह्नवीतीरेवाल्मीकेराश्रमंवरम् ॥ गतोमुनिवरैर्जुष्टंप्रातर्धूमेनाचिह्नितम् ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसं
वादेरामाश्वमेधेरघुनाथसमागमोनामत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ छ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ गतःप्रातःक्रियांकर्तुंसमिधस्तत्क्रियार्हकाः ॥ आनेतुं
जानकीसूनुर्वृतोमुनिसुतैर्लवः ॥ १ ॥ ददर्शतत्रयज्ञाश्वंस्वर्णपत्रेणाचिह्नितम् ॥ कुंकुमागरुकस्तूरीदिव्यगंधेनवासितम् ॥ २ ॥ विलोक्यजातकुतुकोमुनि
पुत्रानुवाचसः ॥ अर्वाकस्यमनोवेगःप्राप्तोदैवान्मदाश्रमम् ॥ ३ ॥ आगच्छंतुमयासार्धंप्रेक्षंतांमाभयंकृथाः ॥ इत्युक्त्वासलवस्तूर्णंवाहस्यनिकटे
गतः ॥ ४ ॥ सरराजसमीपस्थोवाहस्यरघुवंशजः ॥ धनुर्बाणधरःस्कंधेजयंतइवदुर्जयः ॥ ५ ॥ गत्वामुनिसुतैःसार्धंवाचयामासपत्रकम् ॥
भालस्थितंस्पष्टवर्णराजिराजितमुत्तमम् ॥ ६ ॥ विवस्वतोमहान्वंशः सर्वलोकेषुविश्रुतः ॥ यत्रकोपिपराबाधीनपरद्रव्यलंपटः ॥ ७ ॥
सूर्यवंशध्वजोधन्वीधनुर्दीक्षागुरुर्गुरुः ॥ यंदेवाःसामराःसर्वेनमंतिमणिमौलिभिः॥८॥ तस्यात्मजोवीरबलदर्पहारीरघूद्वहः॥रामचंद्रोमहाभागःसर्वशूरशिरो
मणिः ॥ ९ ॥ तन्माताकोशलनृपपुत्रीरत्नसमुद्भवा ॥ तस्याःकुक्षिभवंरत्नंरामःशत्रुक्षयंकरः ॥ १० ॥ करोतिहयमेधंसब्राह्मणेनसुशिक्षितः ॥ रावणाभिध
विप्रेंद्रवधपापापनुत्तये ॥ ११ ॥ मोचितस्तेनवाहानांमुख्योसौ[6]याज्ञिकोहयः ॥ महाबलपरीवारोपरिखाभिःसुरक्षितः ॥ १२ ॥ तद्रक्षकोस्तिमद्भ्राताश
त्रुघ्नोलवणांतकः ॥ हस्त्यश्वरथपादातसंघसेनासमन्वितः ॥ १३ ॥ यस्यराज्ञइतिश्रेष्ठोमानोजायेत्स्वकान्मदात् ॥ शूरावयंधनुर्धारिश्रेष्ठावयमिहोत्क

१ हृष्टाः–इ० पा० । २ रामेणागासुरघातिना–इ० पा० । ३ समदापयत्–इ० पा० । ४ अनेक.वरवस्त्रैश्च–इ० पा० । ५ यत्र यत्र गतो वाहः पुरदेशान्परिभ्रमन् । तत्र शत्रुघ्न आयातः सुरथेन महाबलः–इ० पाठांतरम । ६ यज्ञमुक्तिमान्–इ०पा० ।

टाः ॥ १४ ॥ तेगृह्णंतुबलाद्वाहंरत्नमालाविभूषितम् ॥ मनोवेगंकामजवंसर्वगत्याधिभास्वरम् ॥ १५ ॥ ततोमोचयिताभ्राताशत्रुघ्नोलीलयाहठात् ॥ श
रासनविनिर्मुक्तवत्सदंतक्तव्यथात् ॥१६॥ येक्षत्रियाःक्षत्रियकन्यकायांजाताश्वसत्क्षेत्रकुलेषुसत्सु ॥ गृह्णंतुतेतद्विपरीतदेहानमंतुराज्यंरघवेनिवेद्य ॥१७॥
इतिसंवाच्यकुपितोलवःशस्त्रधनुर्धरः ॥ उवाचमुनिपुत्रांस्तान्रोषगद्गदभाषितः ॥ १८ ॥ पश्यतक्षिप्रमेतस्यधृष्टत्वंक्षत्रियस्यवै ॥ लिलेखयोभालपत्रेस्व
प्रतापबलंनृपः ॥ १९ ॥ कोसौरामःकःशत्रुघ्नःकीटाःस्वल्पबलाश्रिताः ॥ क्षत्रियाणांकुलेजाताएतेनवयमुत्तमाः ॥२०॥ एतस्यवीरसूर्माताजानकीनकुश
प्रसूः ॥ यारत्नंकुशसंज्ञंतुदधाराग्निमिवारणिः ॥ २१ ॥ इदानींक्षत्रियत्वादिदर्शयिष्यामिसर्वतः ॥ यदिक्षत्रियभूरेषभविष्यतिचशत्रुहा ॥ २२ ॥ गृहीष्य
तिमयाबद्धंवाहंयज्ञक्रियोचितम् ॥ नोचेत्क्षत्रत्वमुन्मुच्यकुशस्यचरणार्चकः ॥ २३ ॥ अधुनामद्धनुर्मुक्तैःशरैःसुप्तोभविष्यति ॥ अन्येयेचमहावीरारणमं
डलभूषणाः ॥ २४ ॥ इत्यादिवाक्यमुच्चार्यलवोजग्राहतंहयम् ॥ तृणीकृत्यनृपान्सर्वांश्चापबाणधरोवरः ॥ २५ ॥ तदामुनिसुताःप्रोचुर्लवंहयजिहीर्ष
कम् ॥ अयोध्यानृपतीरामोमहाबलपराक्रमः ॥ २६॥ तस्यवाहंनगृह्णातिशक्रोपिस्वबलोद्धतः ॥ मागृहाणशृणुष्वेदंमद्वाक्यंहितसंयुतम् ॥२७॥ इत्युक्तं
सश्रुतौधृत्वाजगादसद्विजात्मजान् ॥ यूयंबलंनजानीथक्षत्रियाणांद्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ क्षत्रियावीर्यशौंडीर्याद्विजाभोजनशालिनः ॥ तस्माद्यूयंगृहेगत्वा
भुंजंतुजननीहृतम् ॥ २९ ॥ इत्युक्तास्तेभवंस्तूष्णींप्रेक्षंतस्तत्पराक्रमम् ॥ लवस्यमुनिपुत्रास्तेसंतस्थुर्दूरतोबहिः ॥३०॥ एवंव्यतिकरेवृत्तेसेवकास्तस्य
भूपतेः ॥ आयातास्तंहयंबद्धंदृष्ट्वाप्रोचुस्तदालवम् ॥ ३१ ॥ बबंधकोहयमहोरुष्टःकस्यचधर्मराट् ॥ कोबाणत्रजमध्यस्थःप्राप्स्यतेपरमांव्यथाम् ॥ ३२ ॥
तदालवोजगादाशुमयाबद्धोश्वउत्तमः ॥ योमोचयतितस्याशुरुष्टोभ्राताकुशोमहान् ॥ ३३ ॥ यमःकरिष्यतिकिमुह्यागतोपिस्वयंप्रभुः ॥ नत्वागमिष्य
तिक्षिप्रंशरवृष्ट्यासुतोपितः ॥ ३४ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यबालोयमितितेब्रुवन् ॥ समागतामोचयितुंहयंबद्धंतुयेहरेः ॥ ३५ ॥ तान्वैमो
चयितुंप्राप्ताञ्छत्रुघ्नस्यचसेवकान् ॥ कोदंडकरयोर्धृत्वाक्षुरप्रान्समम्मुचत् ॥३६ ॥ तेछिन्नबाहवःशोकाच्छत्रुघ्नंप्रतिसंगताः॥ पृष्टास्तेजगदुःसर्वंलवात्स्व
भुजकृंतनम् ॥ ३७॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेलवेनहयबंधनंनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥
॥ व्यासउवाच ॥ ॥ एतांश्रुत्वाकथांरम्यांलवस्यबलिनोमुनिः ॥ संशयानःपर्यपृच्छन्नागंदशशताननम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवात्स्यायनउवाच ॥
त्वयोक्तंतुपुरारामःसीतामेकाकिनींवने ॥ रजकस्यदुरुक्त्यासौतत्याजमहिलोलुपः ॥ २ ॥ जानक्यांकसुतौजातौकधनुर्धरतांगतौ ॥ कथंचाशि

१ उत्तंसकम्–इ० पा० । २ जननीकृतम्–इ० जननीकरैः–इ० पा० । जननीहृतामिति पाठे–जनन्यापि कस्माद्याचित्वा आनीतं न तु स्वयमुपार्जितामित्यर्थः ।

क्षिताविद्यायोरामहयमाहरत् ॥ ३ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंशेषोनागोमहामतिः ॥ प्रशस्यविप्रंजगदेरामचारित्रमद्भुतम् ॥ ४ ॥
शेषउवाच ॥ ॥ रामोराज्यमयोध्यायांभ्रातृभिःसहितोऽकरोत् ॥ धर्मेणपालयन्सर्वांक्षितिखंडंस्वयाश्रिया ॥ ५ ॥ सीतादधारतद्वीर्यंमासाःपंचाभवंस्त
दा ॥ अत्यंतंशुशुभेदेवीत्रयीवपुरुषंधरा ॥ ६ ॥ कदाचित्समयेरामःपप्रच्छचविदेहजाम् ॥ कीदृशोदोहदःसाध्विमयातेसाध्यतेहिसः ॥ ७ ॥ रहस्येवतु
सापृष्टात्रपमाणापतिंसती ॥ लज्जागद्गदवाग्रामंनिजगादवचोऽमृतम् ॥ ८ ॥ सीतोवाच ॥ ॥ त्वत्कृपातोमयासर्वंभुक्तंभोक्ष्यामिशोभनम् ॥ नकश्चिन्मा
नसेकांतविषयोह्यतिरिच्यते ॥ ९ ॥ यस्याभवादृशःस्वामीदेवसंस्तुतसत्पदः ॥ तस्याःसर्ववरीवर्तिनकिंचिदवशिष्यते ॥ १० ॥ त्वमाग्रहात्पृच्छसिमां
दोहदंमनसिस्थितम् ॥ ब्रवीमिपुरतःसत्यंतवस्वामिन्मनोहर ॥ ११ ॥ चिरंजातंमयासत्योलोपामुद्रादिकाःस्त्रियः ॥ दृष्टास्वामिन्मनोद्रष्टुंताउत्सुकतिसुं
दरीः ॥ १२ ॥ राज्यंप्राप्तात्वयासार्द्धमनेकसुखमास्थिता ॥ कृतघ्नाहंकदापीहतानमस्कर्तुमानसा ॥ १३ ॥ तत्रगत्वातपःकोशान्वस्त्राद्यैःपरिपूजये ॥
रत्नानिचैवभास्वंतिभूषाअपिसमर्पये ॥ १४ ॥ यथामेतोपिताःसत्योददत्याशीर्मनोहराः ॥ एषमेदोहदःकांतपरिपूरयमानसः ॥ १५ ॥ इत्थमाकर्ण्यवच
नंसीतायाःसुमनोहरम् ॥ जगादपरमप्रीतोरामचंद्रःप्रियांप्रति ॥ १६ ॥ धन्यासिजानकीप्रातर्गमिष्यसितपोधनाः ॥ प्रेक्ष्यतास्तुकृतार्थात्वमाग
मिष्यसिमेंऽतिकम् ॥ १७ ॥ इतिरामवचःश्रुत्वापरमांप्रीतिमापसा ॥ प्रातर्ममभवत्यद्धातापसीनांसमीक्षणम् ॥ १८ ॥ अथतन्निशिरामे
णचाराःकीर्तिनिजांश्रुताम् ॥ प्रेक्षितुंप्रेषितास्तेतुनिशीथेह्यगमनञ्छनैः ॥ १९ ॥ तेप्रत्यहंरामकथाःशृण्वंतःसुमनोहराः ॥ तद्दिनेगतवंतस्तु
धनाढ्यस्यगृहंमहत् ॥ २० ॥ दीपंवीक्ष्यप्रज्वलंतंवचनंवीक्ष्यमानुषम् ॥ स्थितास्तत्रक्षणंचाराःसमशृण्वन्यशोभृशम् ॥ २१ ॥ तत्रकाचनवामा
क्षीबालकंप्रतिहर्षिता ॥ स्तनंधयंतंनिजगौवाक्यंतुसुमनोहरम् ॥ २२ ॥ पिबपुत्रयथेष्टंत्वंस्तन्यंममनोहरम् ॥ पश्चात्तवसुदुष्प्रापंभविष्यतिममा
त्मज ॥ २३ ॥ एतत्पुर्याःपतीरामोनीलोत्पलदलप्रभः ॥ तत्पुरीस्थजनानांतुनभविष्यतिवैजनुः ॥ २४ ॥ जन्माभावात्कथंपानंस्तन्यस्यभुवि
जायते ॥ तस्मात्पिबमुहुःस्तन्यंदुर्लभंह्यदिमन्यच ॥ २५ ॥ येश्रीरामंस्मरिष्यंतिध्यायंतिचवदंतिये ॥ तेषामपिपयःपानंनभविष्यतिजातुचित् ॥२६॥
इत्यादिवाक्यंसंश्रुत्यश्रीरामयशसोमृतम् ॥ हर्षिताःप्रययुर्गेहमन्यद्भाग्यवतोमहत् ॥ २७ ॥ तावदन्यश्चरस्तत्रमनोरममिदंगृहम् ॥ मत्वातिष्ठन्हि
रामस्यक्षणंशुश्रूषयायशः ॥ २८ ॥ तत्रकाचिन्निजंकांतंपर्यंकोपरिसुस्थितम् ॥ तांबूलंचर्वतीदत्तंभर्त्रास्नेहेनसुंदरी ॥ २९ ॥ कंकेणस्वरशो

---

१ अन्वभूत–इ० पा० । २ कंकणस्वर्णशोभाढ्या–इ० पा० ।

भाढ्याकर्पूरागरुधूपिता ॥ कांतंवीक्ष्यचलन्नेत्राकामरूपमवोचत ॥ ३० ॥ नाथत्वंतादृशोमह्यंभासियादृग्रघोःपतिः ॥ अत्यंतंसुंदरतरंवपुर्वि
भ्रत्सुकोमलम् ॥ ३१ ॥ पद्मप्रांतंनेत्रयुग्मंवक्षोमोहनविस्तृतम् ॥ भुजौचसांगदौबिभ्रत्साक्षाद्रामइवासिमे ॥ ३२ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यकांता
याःसुमनोहरम् ॥ उवाचनेत्रयोःप्रांतंनर्तयन्कामसुंदरः ॥ ३३ ॥ शृणुकांतेत्वयाप्रोक्तंसाध्व्यातुसुमनोहरम् ॥ पतिव्रतानांतद्योग्यंस्वकांतोरामए
वाहि ॥ ३४ ॥ परंक्वाहंमंदभाग्यःक्वरामोभाग्यवान्महान् ॥ क्वचाहंकीटवत्तुच्छःक्वब्रह्मादिसुरार्चितः ॥ ३५ ॥ खद्योतःक्वनभोरत्नंशलभःक्वनु
पामरः ॥ गजारिःक्वमृगेंद्रोऽसौशशकःक्वनुमंदधीः ॥ ३६ ॥ क्वचसाजाह्नवीदेवीक्वरथ्याजलमुत्पथम् ॥ क्वमेरुःसुरसंवासःक्वगुंजापुंजको
लपकः ॥ ३७ ॥ तथाहंक्वक्वरामोसौयत्पादरजसांगना ॥ शिलीभूताक्षणाज्जाताब्रह्ममोहनरूपधृक् ॥ ३८ ॥ इतिवाक्यंप्रब्रुवाणंपरिरेभेनिजंपतिम् ॥
जातकामाहृतप्रेम्णानर्तितभ्रूधनुर्धरा ॥ ३९ ॥ इत्यादिवाक्यसंश्रुत्यगतश्चान्यानिवेशनम् ॥ तावदन्यश्चरोवाक्यंशुश्रावयशसान्वितम् ॥ ४० ॥ काचि
त्पुष्पमयींशय्यांचंदनंसहचंद्रकम् ॥ सर्वंविधायकामार्हंजगादवचनंपतिम् ॥ ४१ ॥ पतेकुरुष्वभोगार्हंशयनंपुष्पमंचके ॥ चंदनादिकलेपंचतथाभोगम
नेकधा ॥ ४२ ॥ त्वादृशाएवभोगार्हानचरामपराङ्मुखाः ॥ सर्वरामकृपाप्राप्तमुपभुंक्ष्वयथातथम् ॥ ४३ ॥ मत्सदृशीकामिनीतेचंदनंतापहारकम् ॥
पर्यंकःपुष्परचितःसर्वरामकृपाभवम् ॥ ४४ ॥ येरामंनभजिष्यंतितेनराजठरंस्वयम् ॥ नभर्तुंशक्नुवंत्येववस्त्रभोगादिवर्जिताः ॥ ४५ ॥ इतिब्रुवंतींमहिलां
हर्षितःपतिरब्रवीत् ॥ सर्वंतथ्यंब्रवीषित्वंममरामकृपाभवम् ॥ ४६ ॥ इत्येवंरामभद्रस्ययशःश्रुत्वागतश्चरः ॥ तावदन्यस्यवेश्मस्थश्चरोऽन्यःशुश्रुवे
वचः ॥ ४७ ॥ काचित्कांतेनपर्यंकेवीणावादनतत्परा ॥ कांतेनरामसत्कीर्तिंगायमानापतिंजगौ ॥ ४८ ॥ स्वामिन्वयंधन्यतमायेषांपुर्याःपतिःप्रभुः॥
श्रीरामःस्वप्रजाःपुत्रानिवपातिचरक्षकः॥४९॥ योमहत्कर्मदुःसाध्यंकृतवान्सुलभंनतत् ॥ समुद्रंयोनिजग्राहसेतुंतत्रबबंधच॥५०॥रावणंयोरिपुंहत्वालंकां
संभज्यवानरैः ॥ जानकीमाजहारात्रमहदाचारमाचरत् ॥ ५१ ॥ इतिप्रोक्तंसमाकर्ण्यवचःसुमधुराक्षरम् ॥ पतिःस्मितंचकारेमांवाक्यंपुनरथाब्र
वीत् ॥ ५२ ॥ मुग्धेनेदंमहत्कर्मरामचंद्रस्यभामिनी ॥ दशाननवधादीनिसमुद्रदमनानिच ॥ ५३ ॥ लीलयायोवनिंप्राप्तोब्रह्मादिप्रार्थितोमहान् ॥ करो
तिसच्चरित्राणिमहापापहराणिच ॥ ५४ ॥ माजार्राहिनरंरामंकौसल्यानंददायकम् ॥ सृजत्यवतिहंत्येतद्विश्वंलीलात्तमानुषः ॥ ५५ ॥ धन्यावयंयेरामस्य
पश्यामोमुखपंकजम् ॥ ब्रह्मादिसुरदुर्दर्शंमहत्पुण्यकृतोवयम् ॥ ५६ ॥ अशृणोद्रामचंद्रस्यचरित्रंश्रुतिसौख्यदम् ॥ इत्यादिवाक्यंशुश्रावचारोद्वारिस्थ

१ मार्जारः–इ० पा० ।

तोमुहुः ॥ ५७ ॥ अन्योह्यन्यंगृहंगत्वातस्थौश्रोतुंहरेर्यशः ॥ तत्रापिरामभद्रस्ययशःशुश्रावशोभनम् ॥ ५८ ॥ खेलंतीस्वामिनासार्धंद्यूतेनसुमनोहरा ॥ उवाचवाक्यंमधुरंनर्तयंतविकंकणे ॥ ५९ ॥ जितंमयाकांतजवेनसर्वंकरिष्यसित्वंकिमुहारिमानसः ॥ इत्यादिवाक्यंपरिहासपूर्वकंकृत्वास्वकांतंपरिषस्वजेमुदा ॥ ६० ॥ उवाचकांतश्चार्वंगिजितमेवसुशोभने ॥ रामंमेस्मरतोनित्यंनकुत्रापिपराजयः ॥ ६१ ॥ इदानींत्वांतुजेष्यामिरामंस्मृत्वामनोहरम् ॥ देवायथापुरास्मृत्वादितिजानजयन्क्षणात् ॥ ६२ ॥ एवमुक्त्वापाशकानांपरिवर्तनमाकरोत् ॥ तावज्जयंप्रपेदेसौहर्षितोवाक्यमब्रवीत् ॥ ६३ ॥ ममप्रोक्तमृतंजातंजितात्वंनवयौवना ॥ रामस्मारीकदाप्येवनभवेद्रिपुतोभयी ॥ ६४ ॥ इत्येवंतौवदंतौचपरस्परमथोत्सुकौ ॥ परिरभ्यदृढंप्रेम्णाततश्चारोगतोगृहम् ॥ ६५ ॥ एवंपंचमहाचाराराज्ञःसंश्रुत्यवैयशः ॥ परस्परंप्रशंसंतोगेहंस्वंस्वंययुर्मुदा ॥ ६६ ॥ एकःषष्ठश्चरःकारुगेहानालोक्यतत्रह ॥ जगामश्रोतुकामोसौयशोराज्ञोमहीपतेः ॥ ६७ ॥ रजकःक्रोधसंस्पृष्टोभार्यामन्यगृहोषिताम् ॥ पदासंताडयामासधिक्कुर्वन्[१]छोणनेत्रवान् ॥ ६८ ॥ गच्छत्वंमद्गृहात्तस्यगेहंयत्रोषितादिनम् ॥ नाहंगृह्णामिभवतींदुष्टांवचनलंघिनीम् ॥ ६९ ॥ तदास्यमाताप्रोवाचमात्यजैनांगृहागताम् ॥ अपराधेनरहितांदुष्टकर्मविवर्जिताम् ॥ ७० ॥ मातरंप्रत्युवाचाथरजकःक्रोधसंयुतः ॥ नाहंरामइवप्रेष्ठांगृह्णाम्यन्यगृहोषिताम् ॥ ७१ ॥ सराजायत्करोत्येवतत्सर्वंनीतिमद्भवेत् ॥ अहंगृह्णामिनोभार्यांपरवेश्मनिसंस्थिताम् ॥ ७२ ॥ पुनःपुनरुवाचेदंनाहंरामोमहीश्वरः ॥ यःपरस्यगृहेसंस्थांजानकींवैररक्षसः ॥ ७३ ॥ इतिवाक्यंसमाश्रुत्यचारःक्रोधपरिप्लुतः ॥ खड्गंगृहीत्वास्वकरेतंहंतुंविदधेमनः ॥ ७४ ॥ सरामोक्तंचसस्मारनवध्यःकोपिमेजनः ॥ इतिज्ञात्वासरोषंतुसंजहारमहामनाः ॥ ७५ ॥ तदाश्रुत्वासुदुःखार्तःपंचचारायतःस्थिताः ॥ ततोगतःप्रकुपितोनिःश्वसन्मुहुरुच्छ्वसन् ॥ ७६ ॥ तेवैपरस्परंतत्रमिलितास्तुसमब्रुवन् ॥ स्वश्रुतंरामचरितंसर्वलोकैकपूजितम् ॥ ७७ ॥ तेतद्भाषितमाकर्ण्यपरस्परममंत्रयन् ॥ नवाच्यंरघुनाथायावाच्यंदुष्टजनोदितम् ॥ ७८ ॥ इतिसंमंत्र्यतेगेहंगत्वासुषुपुरुत्सुकाः॥ प्राताराज्ञेप्रशंसामइतिबुद्ध्याव्यवस्थिताः ॥ ७९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधचारनिरीक्षणंनामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ छ ॥ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ प्रातर्नित्यंविधायासौब्राह्मणान्वेदवित्तमान् ॥ हिरण्यदानैःसंतर्प्यविधिवत्संसदंययौ ॥ १ ॥ लोकाःसर्वेनमस्कर्तुंरघुनाथंमहीपतिम् ॥ पुत्रवत्स्वप्रजाःसर्वाःपालयंतंययुःसभाम् ॥ २ ॥ लक्ष्मणेनातपत्रंतुधृतंमूर्धनिभूपतेः ॥ तदाभरतशत्रुघ्नौचामरद्वंद्वधारिणौ ॥ ३ ॥ वसिष्ठप्र

१ धनं त्वदीयं गलहरूपितं यत्-इ० पा० ।

मुखास्तत्रमुनयःपर्युपासत ॥ सुमंत्रप्रमुखास्तत्रमंत्रिणो[1]न्यायकर्तृकाः ॥ ४ ॥ एवंप्रवृत्तेसमयेषट्चारास्तेस्वलंकृताः ॥ समाजग्मुर्नरपतिंनमस्कर्तुंस
भास्थितम् ॥ ५ ॥ तान्वकुकामान्संवीक्ष्यचारान्नृपतिसत्तमः ॥ सभायामंतरावेश्मरहःप्राविशदुत्सुकः ॥ ६ ॥ एकांतेतांश्चरान्सर्वान्पप्रच्छसुमति
र्नृपः ॥ कथयंतुचरामह्यंयथातथ्यमरिंदमाः ॥७॥ लोकाब्रुवंतिमांकीदृग्भार्यायाममकीदृशम् ॥ मंत्रिणांकीदृशंलोकावदंतिचरितंकथम् ॥ ८ ॥ इतिवा
क्यंसमाकर्ण्यचारारामयथाब्रुवन् ॥ मेघगंभीरयावाचापृच्छंतंरघुनायकम् ॥ ९ ॥ ॥ चाराऊचुः ॥ ॥ नाथकीर्तिर्जनान्सर्वान्पावयत्यधुनाभुवि ॥
गृहेगृहेश्रुतास्माभिःपुरुषैःस्त्रीभिरीडिता ॥१०॥ विवस्वतोमहान्वंशोभवतापरमेष्ठिना ॥ अलंकर्तुंगतंभूमौकीर्तिर्विस्तारिताबहुः ॥११॥ अनेकेसगराद्याश्च
कीर्तिमंतोमहाबलाः ॥ अभवंस्तादृशीकीर्तिस्तेषांनाभूद्यथातव ॥ १२ ॥ त्वयानाथेनसकलाः[2]कृतार्थाश्चप्रजाःकृताः ॥ यासांनाकालमरणंनचरोगाद्युपद्रु
तिः ॥१३ ॥ यादृशश्चंद्रमालोकेयादृशीजाह्नवीसरित् ॥ तादृक्तवचसत्कीर्तिःप्रकाशयतिभूतलम् ॥१४॥ ब्रह्मादिकाभवत्कीर्तिमाकर्ण्यत्रपिताभृशम् ॥
नाथसर्वत्रतेकीर्तिःपावयत्यधुनाजनान् ॥ १५ ॥ वयंधन्यतमाःसर्वेयेचारास्तवभूपते ॥ क्षणेक्षणेतवमुखंलोकयाममनोहरम् ॥ १६ ॥ इत्यादि
वाक्यंचाराणांपंचानांवीक्ष्यराघवः ॥ षष्ठंपप्रच्छचारंतंविलक्षणमुखांकितम् ॥ १७ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ सत्यंवदमहाबुद्धेयच्छ्रुतंलोकसंक
रे ॥ तादृक्प्रशंसमेसर्वमन्यथापातकादिकृत् ॥ १८ ॥ पुनःपुनश्चतंरामःपप्रच्छाशुसविस्तरम् ॥ तथापिनब्रवीत्येवरामंलौकिकभा
षितम् ॥ १९ ॥ तदारामःप्रत्यवोचच्चारंमुखविलक्षितम् ॥ शपामित्वांतुसत्येनशंससर्वंयथातथम् ॥ २० ॥ तदारामंप्रत्युवाचचारोवाक्यं
शनैःशनैः ॥ अकथ्यमपितेवाच्यंवाक्यंकारुजनोदितम् ॥ २१ ॥ ॥ चारउवाच ॥ ॥ स्वामिन्सर्वत्रतेकीर्तिर्दशाननवधादिका ॥ अन्यत्रराक्षसगृहे
स्थितायास्तेस्त्रियाअहो ॥ २२ ॥ कारुरेकस्तुरजकोनिशीथेमहिलांस्वकाम् ॥ अन्यगेहोषितांदृष्ट्वाधिक्कुर्वन्समताडयत् ॥ २३ ॥ तन्माता
प्रत्युवाचेमांकथंताडयसेऽनघाम् ॥ गृहाणमाकृथानिंदांस्त्रियंमद्वाक्यमाचर ॥ २४ ॥ तदावोचत्सरजकोनाहंरामोमहीपतिः ॥यद्राक्षसगृहे
ध्युष्टांसीतामंगीचकारसः ॥ २५ ॥ सर्वराज्ञःकृतंकर्मनीतिमद्भवतिप्रभो ॥ अन्येषांपुण्यकर्तॄणामपिकृत्यमनीतिमत् ॥ २६ ॥ पुनःपुनरुवा
चासौनाहंरामोमहीपतिः ॥ चुक्रुधेसमयेराजन्मयावाक्यंतवस्मृतम् ॥ २७ ॥ तदानींशिरआच्छिद्यपातयामिमहीतले ॥ कृतःपुनर्विचारोमेकरामोरज
कःक्वनु ॥ २८ ॥ अयंदुष्टोनृतंवक्तिनहीदंतथ्यमुच्यते ॥ आज्ञापयासिचेद्रामसांप्रतंमारयामितम् ॥ २९ ॥ अवाच्यमपितेप्रोक्तंत्वदाग्रहतउन्नयम् ॥

१ न्यायवृत्तकाः–इ० पा० । २ कृतार्थाः पूर्वजा नृप–इ०, भरतप्रमुखान्नृपाः–इ० च पा० ।

राजाप्रमाणमत्रेदंविचारयतुसंगतम् ॥ ३० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमहावज्रनिभाक्षरम् ॥ निःश्वसन्मुहुरुच्छ्वासमाचरन्मूर्च्छितोप
तत् ॥ ३१ ॥ तंमूर्च्छितंनृपंदृष्ट्वाचारादुःखसमन्विताः ॥ वीजयामासुर्वासोग्रैर्दुःखापनयहेतवे ॥ ३२ ॥ सलब्धसंज्ञोनृपतिर्मुहूर्तेनजगादतान् ॥ गच्छंतु
भरतंशीघ्रंप्रेषयंतुचमांप्रति ॥ ३३ ॥ तेदुःखिताश्चरास्तूर्णंभरतस्यगृहंगताः ॥ कथयामासूरामस्यसंदेशंनयहारकाः ॥ ३४ ॥ भरतोरामसंदेशंश्रु
त्वाधीमान्ययौसदः ॥ रामंप्रतिरहःसंस्थंश्रुत्वातंत्वरयायुतः ॥ ३५ ॥ आगत्यतंप्रतीहारंप्रत्युवाचमहामनाः ॥ कुत्रास्तेरामभद्रोऽसौममभ्राताकृपा
निधिः ॥ ३६ ॥ तन्निर्दिष्टंगृहंवीरोययौरत्नमनोहरम् ॥ रामंविलोक्यविक्रांतंभयमापसमानसे ॥ ३७ ॥ किंवासौकुपितोरामःकिंवादुःखमिदंविभोः ॥ तदा
प्रोवाचनृपतिंनिःश्वसंतंमुहुर्मुहुः ॥ ३८ ॥ स्वामिन्सुखसमाराध्यंवक्त्रंतेकथमानतम् ॥ अश्रुभिर्लक्ष्यतेराहुग्रस्तदेहःशशीवते ॥ ३९ ॥ सर्वमेकारणंत
थ्यंब्रूहिमांकिंकरोमिते ॥ त्यजदुःखंमहाराजकथंदुःखस्यभाजनम् ॥ ४० ॥ एवंभ्रात्राप्रोच्यमानोगद्गदस्वरयागिरा ॥ प्रोवाचभ्रातरंवीरोरामचंद्रश्चधा
र्मिकः ॥ ४१ ॥ शृणुभ्रातर्वचोमह्यंममदुःखस्यकारणम् ॥ तन्मार्जनंकुरुष्वाद्यभ्रातःप्रातर्महामते ॥ ४२ ॥ वंशेवैवस्वतेराजानकश्चिदयशःक्षतः ॥ म
त्कीर्तिरद्यकलुषागंगायमुनयागता ॥ ४३ ॥ येषांयशोनृणांभूमौतेषामेवसुजीवितम् ॥ अपकीर्तिक्षतानांतुजीवितंमृतकैःसमम् ॥ ४४ ॥ येषांयशोभवे
द्भूमौतेषांलोकाःसनातनाः ॥ अपकीर्त्युरगीदष्टास्तेषांभूयादधोगतिः ॥ ४५ ॥ अद्यमेकलुषाकीर्तिःस्वर्धुनीलोकविश्रुता ॥ तच्छृणुष्ववचोमेद्यरजकेन
यथोदितम् ॥ ४६ ॥ अस्मिन्पुरेद्यरजकउक्तवाञ्जानकीभवम् ॥ किंचिद्वाच्यंततोभ्रातःकिंकरोमिमहीतले ॥ ४७ ॥ किमात्मानंजहाम्यद्यकिमेनांजा
नकींस्त्रियम् ॥ उभयोःकिंमयाकार्यंतत्तथ्यंब्रूहिमेभवान् ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वानिर्गलद्बाष्पोवेपथुक्षुभितांगकः ॥ पपातभूमौविरजोधार्मिकाणांशिरो
मणिः ॥ ४९ ॥ भ्रातरंपतितंदृष्ट्वाभरतोःदुःखसंयुतः ॥ संवीक्ष्यशनकैरामंप्राप्तसंज्ञंचकारसः ॥ ५० ॥ संज्ञांप्राप्तंतुसंवीक्ष्यरामचंद्रंसुदुःखितम् ॥ उवाच
दुःखनाशायवाक्यंतुसुमनोहरम् ॥ ५१ ॥ कोऽयंवैरजकःकिंतुवाच्यंवाक्यंयथाब्रवीत् ॥ जिह्वाच्छेदंकरिष्यामिजानकीवाच्यकारिणः ॥ ५२ ॥ तदारामो
ब्रवीद्वाक्यंरजकस्यमुखोद्गतम् ॥ श्रुतंचारेणतत्सर्वंभरतायमहात्मने ॥ ५३ ॥ तच्छ्रुत्वाभरतःप्राहभ्रातरंदुःखशोकिनम् ॥ जानकीवह्निशुद्धाभूल्लंकायां
वीरपूजिता ॥ ५४ ॥ ब्रह्माब्रवीदियंशुद्धापितादशरथस्तव ॥ कथंसारजकोक्तित्वाद्धातव्यालोकपूजिता ॥ ५५ ॥ ब्रह्मादिसंस्तुताकीर्तिस्तवलोका
न्पुनातिहि॥साकथंरजकोक्त्यावैकलुषाद्यभविष्यति ॥५६॥ तस्मात्त्यजमहादुःखंसीतावाच्यसमुद्भवम् ॥ कुरुराज्यंतयासार्धमंतर्वत्न्यासुभाग्यया ॥५७॥

---

१ मुदा इ० पा० । २ मध्यमःपुरुष आर्षः–ब्रवीत्विति पाठो बोध्यः ।

त्वंकथंस्वशरीरंतुहातुमिच्छसिशोभनम् ॥वयंहताःस्मसर्वेऽद्यत्वांविनादुःखनाशकम् ॥५८॥ क्षणंसीतानजीवेतत्वांविनासुमहोदया ॥ तस्मात्पतिव्रतासा
कंभुनक्तुविपुलांश्रियम् ॥ ५९ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यभरतस्यचधार्मिकः ॥ पुनरेवजगादेमंवाक्यंवाक्यविदांवरः ॥६० ॥ यत्त्वंकथयसिभ्रातस्तत्सर्वंधर्म
संयुतम्॥परंयद्वच्म्यहंवाक्यंतत्कुरुष्वममाज्ञया॥६१॥जानाम्येनांवह्निशुद्धांपवित्रांलोकपूजिताम् ॥ लोकापवादाद्भीतोहंत्यजामिस्वांतुजानकीम् ॥६२॥
तस्मात्करेशितंधृत्वाकरवालंसुदारुणम् ॥ शिरश्छिंध्यथवाजायांजानकींमुंचवैवने ॥ ६३ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरामस्यभरतोपतत् ॥ मूर्च्छितःसन्क्षि
तौदेहेकंपयुक्तःसबाष्पकः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेभरतवाक्यंनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
॥ वात्स्यायनउवाच ॥ ॥ जगत्पवित्रसत्कीर्तिजानक्यावाच्यवाचनम् ॥ कथंसमकरोत्स्वामीतन्मेकथयसुव्रत ॥ १ ॥ यथामेमनसःसौख्यंभाविष्याति
सुशोभनम् ॥ तथाकुरुष्वशेषाद्यत्वन्मुखान्निःसृतामृतम् ॥ पिबतस्तृप्तिरेवस्याद्ययासंसृतिकृंतनम् ॥ २ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ मिथिलायांमहापुर्यांज
नकोनामभूपतिः ॥ तस्यांकरोतिसद्राज्यंधर्मेणाराधयन्प्रजाः ॥ ३ ॥ तस्यसंकर्षतोभूमिंसीतयादीर्घमुख्यया ॥ सीरध्वजस्यनिरगात्कुमारीह्यतिसुंदरी ॥
॥४॥तदात्यंतंमुदंप्राप्तःसीरकेतुर्महीपतिः ॥ सीतानामाकरोत्तस्यामोहिन्याजगतःश्रियः॥ ५ ॥ सैकदोद्यानविपिनेखेलंतीसुमनोहरा ॥ अपश्यत्स्वमनः
कांतंशुकशुक्ययोर्युगंवदत् ॥ ६ ॥ अत्यंतंहर्षमापन्नमत्यंतंकामलोलुपम् ॥ परस्परंभाषमाणंस्नेहेनशुभयागिरा ॥ ७ ॥ रमसाणंतदायुग्मंनभासिक्षिप्र
वेगतः ॥ समुत्पतन्नगोपस्थेस्थितंशब्दंचकारतत् ॥ ८ ॥ रामोमहीपतिर्भूमौभविष्यतिमनोहरः ॥ तस्यसीतेतिनाम्नातुभविष्यतिमहेलिका ॥ ९ ॥ स
तयासहवर्षाणांसहस्राण्येकयुग्दश ॥ राज्यंकरिष्यतेधीमान्कर्षन्भूमिपतीन्बली ॥ १० ॥ धन्यासाजानकीदेवीधन्योसौरामसंज्ञितः ॥ यौपरस्परमाप
न्नौपृथिव्यांरंस्यतोमुदा ॥ ११ ॥ इतिसंभाष्यमाणंतुशुकयुग्मंतुमैथिली ॥ ज्ञात्वेदंदेवतायुग्मंवार्णीतस्यविलोक्यच ॥ १२ ॥ मदीयास्तुकथारम्याः
कुरुतेशुकयोर्युगम् ॥ एतद्गृहीत्वापृच्छामिसर्ववाक्यंगतार्थकम् ॥ १३ ॥ एवंविचार्यसास्वीयाःसखीःप्रतिजगादह ॥ गृह्णंतुशनकैरेतत्पक्षियुग्मं
मनोहरम् ॥ १४ ॥ सख्यस्तास्तद्गिरिंगत्वागृह्णन्पक्षियुगंवरम् ॥ निवेदयामासुरिदंस्वसख्याःप्रियकाम्यया ॥ १५ ॥ बहुधाविविधाञ्छब्दान्कुर्वद्वीक्ष्यम
नोहरम् ॥ आश्वासयामासतदापप्रच्छतादिदंवचः ॥ १६ ॥ ॥ सीतोवाच ॥ ॥ माभैषातांयुवांरम्यौकौवांकुत्रसमागतौ ॥ कोरामःकाचसासीतातज्ज्ञानं
तुकुतःस्मृतम् ॥ १७ ॥ तत्सर्वंशंसतंक्षिप्रंमत्तोवांव्येतुयद्भयम् ॥ इतिपृष्टंतयापक्षियुगंसर्वमशंसत ॥ १८ ॥ ॥ पक्षियुग्ममुवाच ॥ ॥ वाल्मीकिरास्ते

१ स्वामिन्–इ० पा० । २ रतिसुंदरी–इ० पा० । ३ तद्धानम्–इ० पा० । ४ यतस्ते शब्दकौशलम्–इ० मत्तो नो भवतोर्भयम्–इ० पा० ।

सुमहानृषिर्धर्मविदुत्तमः ॥ आवांतदाश्रमस्थानेसर्वदासुमनोहरे ॥ १९ ॥ सशिष्यान्मापयामासभाविरामायणंमुनिः ॥ प्रत्यहंतत्पदस्मारीसर्वभूतहितेर
तः ॥ २० ॥ तदावाभ्यांश्रुतंसर्वंभाविरामायणंमहत् ॥ मुहुर्मुहुर्गीयमानमायातंपरिपाठतः ॥ २१ ॥ शृण्वावांतेऽभिधास्यावोयोरामोयाचजानकी ॥
यद्यद्भविष्यतेतस्यारामेणक्रीडितात्मना ॥ २२ ॥ ऋष्यशृंगकृतेष्ट्यांचचतुर्धात्वंगतोहरिः ॥ प्रादुर्भविष्यतिश्रीमान्सुरस्त्रीगीतसत्कथः ॥ २३॥ सकौशि
केनमिथिलांप्राप्स्यतेभ्रातृसंयुतः ॥ धनुष्पाणिस्तदादृष्ट्वादुर्ग्राह्यमन्यभूभुजाम् ॥ २४ ॥ धनुर्भक्त्वाजनकजांप्राप्स्यतेसुमनोहराम् ॥ तयास
हमहद्राज्यंकरिष्यतिश्रुतंवरे ॥ २५ ॥ एतदन्यच्चतत्रस्थैःश्रुतमस्माभिरुद्गतैः ॥ कथितंतवचार्वंगिमुंचावांगंतुकामुकौ ॥ २६ ॥ इति
वाक्यंतयोर्धृत्वाश्रोत्रयोःसुमनोहरम् ॥ पुनरेवजगादेदंवाक्यंपक्षियुगंप्रति ॥ २७ ॥ सरामःकुत्रवर्तेतकस्यपुत्रःकथंतुताम् ॥ परिग्रहीष्य
तिवरःकीदृग्रूपधरोनरः ॥ २८ ॥ मयापृष्टमिदंसर्वंकथयंतुयथातथम् ॥ पश्चात्सर्वंकरिष्यामिप्रियंयुष्मन्मनोहरम् ॥ २९ ॥ तच्छ्रुत्वा
तांतुकामेनपीडितांवीक्ष्यसाशुकी ॥ जानकींहृदयेज्ञात्वापपाठपुरतस्ततः ॥ ३० ॥ सूर्यवंशध्वजोधीमान्राजापंक्तिरथोबली ॥ यंदेवाःश्रित्यसर्वारीन्वि
जेष्यंतिचसर्वशः ॥ ३१ ॥ तस्यभार्यात्रयंभाविशक्रमोहनरूपधृक् ॥ तस्मिन्नपत्यचातुष्कंभविष्यातिबलोन्नतम् ॥ ३२ ॥ सर्वेषामग्रजोरामोभरतस्त
दनुस्मृतः ॥ लक्ष्मणस्तदनुश्रीमाञ्छत्रुघ्नःसर्वतोबली ॥ ३३ ॥ रघुनाथइतिख्यातिंगमिष्यतिमहामनाः ॥ तेषामनंतनामानिरामस्यबलिनःसखि ॥ ३४॥
पद्मकोशइवशोभनंमुखंपंकजाभनयनेसुदीर्घके ॥ उन्नतापृथुमनोहरानसावल्गुसंगतमनोहरेभ्रुवौ ॥ ३५ ॥ जानुलंबितमनोहरौभुजौकंबुशोभिगलको
तिह्रस्वकः ॥ सत्कपाटतलविस्तृताश्रिकंवक्षएतदमलंसलक्ष्मकम् ॥ ३६ ॥ शोभनोरुकटिशोभयायुतंजानुयुग्ममंमलंस्वसेवितम् ॥ पादपद्ममखिलै
र्निजैःसदासेवितंरघुपतिंसुशोभनम् ॥ ३७ ॥ एतद्रूपधरोरामोमयाकिंतुसवर्ण्यते ॥ शताननोपिनोयातिपक्षिणःकिमुमादृशाः ॥ ३८ ॥ यद्रूपंवी
क्ष्यललितामनोहरवपुर्धरा ॥ लक्ष्मीर्मुमोहभुविकावर्ततेयानमोहति ॥ ३९ ॥ महाबलोमहावीर्योमहामोहनरूपधृक् ॥ किंवर्णयामिश्रीरामंसर्वैश्वर्यगुणा
न्वितम् ॥ ४० ॥ धन्यासाजानकीदेवीमहामोहनरूपधृक् ॥ रंस्यतेयेनसहितावर्षाणामयुतंमुदा ॥ ४१ ॥ त्वंकासिकिंतुनामासिवतसुंदरियत्तुमाम् ॥
परिपृच्छसिवैदग्ध्याद्रामकीर्तनमादरात् ॥ ४२ ॥ एतद्वाक्यंसमाकर्ण्यजानकीपक्षिणोर्युगम् ॥ उवाचजन्मललितंशंसंतीस्वस्यमोहनम् ॥ ४३ ॥ यात्व
याजानकीप्रोक्तासाहंजनकपुत्रिका ॥ सरामोमांयदाभ्येत्यप्राप्स्यतेसुमनोहरः ॥ ४४ ॥ तदावांमोचयाम्यद्धानान्यथावाक्यलोभिता ॥ लीलयामिसुखे

१ वरः–इ०पा० । २ कंबुशोभिगलक्रोडहस्वकः–इ० पा० । ३ लीलया च सुखेनास्ताम्–इ० पा० ।

नास्तांमद्गेहेमधुराक्षरौ ॥ ४५ ॥ इत्युक्तंतत्समाकर्ण्यवेपेतुर्भयतांगतौ ॥ परस्परंप्रक्षुभितौजानकीमित्यवोचताम् ॥ ४६ ॥ वयंवैपक्षिणःसाध्विवनस्था
वृक्षगोचराः ॥ परिभ्रमामसर्वत्रनोसुखंनोभवेद्गृहे ॥४७॥ अंतर्वत्नीस्वकेस्थानेगत्वासंसूयपुत्रकान् ॥ त्वत्स्थानमागमिष्यामिसत्यमेद्युदितंवचः॥ ४८ ॥
एवंप्रोक्तातयासातुनमुमोचशुकींस्वयम् ॥ तदापतिस्तांप्रोवाचविनीतवदनुत्सुकः ॥ ४९ ॥ सीतेमुंचकथंभार्यांरक्षसेमेमनोहरीम् ॥ आवांगच्छावविपि
नेविचरावःसुखंवने ॥ ५० ॥ अंतर्वत्नीतुवर्ततेभार्याममनोरमा ॥ तस्याःप्रसूतिंकृत्वात्वामागमिष्यामिशोभने ॥ ५१ ॥ इत्युक्तानिजगादेमंसुखंगच्छ
महामते ॥ एतांरक्षामिसुखिनींमत्पार्श्वेप्रियकारिणीम् ॥५२॥ इत्युक्तोदुःखितःपक्षीतामूचेकरुणान्वितः ॥ योगिभिःप्रोच्यतेयद्वैतद्वचस्तथ्यमेवाहि॥५३॥
नवक्तव्यंनवक्तव्यंमौनमाश्रित्यतिष्ठताम् ॥ नोचेत्सवाक्यदोषेणप्राप्नोत्यालानमुन्मदः ॥ ५४ ॥ वयंचेदत्रवाक्यंनाकरिष्यामनगोपरि ॥ बंधनंकथमावां
स्यात्तस्मान्मौनंसमाचरेत् ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वातांप्रत्युवाचनाहंजीवामिसुंदरि ॥ एतयाभार्ययासीतेतस्मान्मुंचमनोहरे ॥ ५६ ॥ अनेकविधवाक्यैःसा
बोधितानामुचत्तदा ॥ कुपितादुःखिताभार्याशशापजनकात्मजाम् ॥ ५७ ॥ यथात्वंपतिनासार्धंवियोजयसिमामितः ॥ तथात्वमपिरामेणवियुक्ताभव
गर्भिणी ॥५८॥ इत्युक्तवत्यांतस्यांतुदुःखितायांपुनःपुनः ॥ प्राणानिरगमन्दुःखात्पतिदुःखेनपूरितात् ॥ ५९ ॥ रामंरामंस्मरंत्याश्चवदंत्याश्चपुनःपुनः ॥
विमानमागतंसुष्ठुपक्षिणीस्वर्गतावभौ ॥ ६० ॥ तस्यांमृतायांदुःखार्तोभर्तातस्याःसपक्षिराट् ॥ परमंक्रोधमापन्नोजाह्नव्यांदुःखितोपतत् ॥ ६१ ॥
तथाभवामिरामस्यनगरेजनपूरिते ॥ मद्वाक्यादियमुद्विग्नावियोगेनसुदुःखिता ॥ ६२ ॥ इत्युक्त्वासपपातोद्देजाह्नव्याभ्रमशोभिते ॥ दुःखितःकुपि
तोभीतस्तद्वियोगेनकंपितः ॥ ६३ ॥ क्रुद्धत्वाद्दुःखितत्वाच्चसीतायाअपमाननात् ॥ अंत्यजत्वंपरंप्राप्तोरजकःक्रोधनाभिधः ॥ ६४ ॥ यःक्रोधाच्चस्व
कान्प्राणान्महतांदुष्टमाचरन् ॥ संत्यजेत्समृतोयातिअंत्यजत्वंद्विजोत्तमः ॥ ६५ ॥ तज्जातंरजकोत्त्क्यासौनिंदिताचवियोगिता ॥ रजकस्यचशापे
नवियुक्तासावनंगता ॥ ६६ ॥ एतत्तेकथितंविप्रयत्तेपृष्टंविदेहजाम् ॥ पुनरत्रपरंवृत्तंशृणुष्वानिगदामितत् ॥ ६७ ॥ ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशे
षवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरजकप्राग्जन्मकथनंनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ७ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ भरतंमूर्च्छितंदृष्ट्वारघुनाथः
सुदुःखितः ॥ प्रतीहारमुवाचेदंशत्रुघ्नंप्रापयाशुमाम् ॥ १ ॥ तद्वाक्यंप्रोक्तमाकर्ण्यक्षणाच्छत्रुघ्नमानयत् ॥ यत्ररामोनिजभ्राताभरतेनसहस्थितः ॥ २ ॥
भरतंमूर्च्छितंदृष्ट्वारघुनाथंचदुःखितम् ॥ प्रणम्यदुःखितोऽवोचत्किमिदंदारुणंमहत् ॥ ३ ॥ तदारामोंत्यजप्रोक्तंवाक्यंलोकविगर्हितम् ॥ तंप्रत्युवाचरामो

१ मधुरादकौ–इ० पा० । २ पक्षिणौ–इ० पा० । ३ शिशुः–इ० पा० । ४ विनोति शेषः । ५ शत्रुघ्नं कथयामास शोकदुःखेन दुःखितः–इ० पा० ।

सौशत्रुघ्नंपदसेवकम् ॥ ४ ॥ अधोमुखोदीनरवोगद्गदाक्षरवेपथुः ॥ शृणुभ्रातर्वचोमेऽद्यकुरुतत्क्षिप्रमादरात् ॥ ५ ॥ यथास्याद्विमलाकीर्तिर्गंगेवपृथिवीं गता ॥ सीतायावाच्यमतुलंलोकेश्रुत्वांत्यजोदितम् ॥ ६ ॥ हातुमिच्छामिदेहंस्वमेनांवाजानकींकिल ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरामस्यकिलशत्रुहा ॥ ७ ॥ सवेपथुःपपातोर्व्यांदुःखितःपरदारणः ॥ संज्ञांप्राप्यमुहूर्तेनरघुनाथमवोचत ॥ ८ ॥ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ किमेतदुच्यतेस्वामिञ्जानकींप्रतिदारुणम् ॥ पाखंडैर्दुष्टचित्तैश्चसर्वधर्मबहिष्कृतैः ॥ ९ ॥ निंदिताश्रुतिरग्राह्याभवतित्वग्र्यजन्मनाम् ॥ जाह्नवीसर्वलोकानांपापघ्नीदुरितापहा ॥ १० ॥ निस्पृष्टा पापिभिःपुंभिःसास्पर्शेनार्हितासताम् ॥ सूर्योजगत्प्रकाशायसमुदेतिजगत्यहो ॥ ११ ॥ उलूकानांरुचिकरोनभवेत्तत्रकाक्षतिः ॥ तस्मात्त्वमेनांगृह्णी ष्वमात्यजानिंदितांस्त्रियम् ॥ १२ ॥ श्रीरामभद्रकृपयाकुरुष्ववचनंमम ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यशत्रुघ्नस्यमहात्मनः ॥ १३ ॥ पुनःपुनर्जगादेदंयदुक्तंभरतं प्रति ॥ तन्निशम्यवचोभ्रातुर्दुःखपूरपरिप्लुतः ॥ १४ ॥ पपातमूर्च्छितोभूमौछिन्नमूलइवद्रुमः ॥ भ्रातरंपतितंवीक्ष्यशत्रुघ्नंदुःखितोभृशम् ॥ १५ ॥ प्रतीहार मुवाचेदंलक्ष्मणंत्वानयांतिकम् ॥ सलक्ष्मणगृहंगत्वान्यवेदयदिदंवचः ॥ १६ ॥ ॥ प्रतीहारउवाच ॥ ॥ स्वामिन्रामोभवंतंतुसमाह्वयतिवेगतः ॥ सतच्छ्रुत्वासमाह्वानंरामचंद्रेणवेगतः ॥ १७ ॥ जगामतरसातत्रयत्रसभ्रातृकोऽनघः ॥ भरतंमूर्च्छितंदृष्ट्वाशत्रुघ्नमपिमूर्च्छितम् ॥ १८ ॥ श्रीरामचंद्रंदुःखार्तंदुः खितोवाक्यमब्रवीत् ॥ किमेतद्दारुणंराजन्दृश्यतेमूर्च्छनादिकम् ॥ १९ ॥ तदाशुशंसमांसर्वंकारणंमुख्यतोनघ ॥ एवंवदंतंनृपतिर्वृत्तांतंसर्वमादितः ॥ २० ॥ शशंसलक्ष्मणंक्षिप्रंदुःखपूरपरिप्लुतम् ॥ लक्ष्मणस्तद्वचःश्रुत्वासीतायास्त्यागसंभवम् ॥ २१ ॥ निःश्वसन्मुहुरुच्छ्वासंस्तब्धगात्रइवाभवत् ॥ भ्रातरं स्तब्धगात्रंचकंपमानंमुहुर्मुहुः ॥ २२ ॥ नकिंचनवदन्तंतंवीक्ष्यशोकार्दितोब्रवीत् ॥ किंकरिष्याम्यहंभूमौस्थित्वादुर्यशसांकितः ॥ २३ ॥ त्यजामीदंवपुः श्रीमँल्लोकभीत्याचशोकवान् ॥ सर्वदाभ्रातरोमह्यंमद्वाक्यकरणोत्सुकाः ॥ २४ ॥ इदानींतेपिदैवेनप्रातिकूलवचःकराः ॥ कुत्रगच्छामिकंयामिहसिष्यं तिनृपाभुवि ॥ २५ ॥ दुर्यशोलांछितंमांवैकुष्ठिनंरूपवन्नराः ॥ मनोर्वंशेपुराभूपाजाताजातागुणाधिकाः ॥ २६ ॥ इदानींमयिजातेतुविपरीतंबभूवतत् ॥ इतिसंभाषमाणंतंरामभद्रंसमीक्ष्यसः ॥ २७ ॥ संस्तभ्याश्रूणिविपुलान्युवाचविकलस्वरः ॥ स्वामिन्विषादंमाकार्षीःकथंतवमतिर्हृता ॥ २८ ॥ सीतामानिंदितां कोनुत्यजतिश्रुतवान्भवान् ॥ आकारयामिरजकंपरिपृच्छामितंप्रति ॥ २९ ॥ कथंत्वयानिंदितासाजानकीयोषितांवरा ॥ तवदेशेबलात्कश्चिद्बाध्य तेनजनोल्पकः ॥ ३० ॥ तस्मात्तस्ययथास्वांतप्रतीतिःस्यात्तथाचर ॥ किमर्थंत्यज्यतेभीरुःपतिव्रतपरायणा ॥ ३१ ॥ मनसावचसानान्यंजानातिज

१ गद्गदस्वरवेपथुः—इ० पा० ।

प० पु० नकात्मजा ॥ तस्मादेनांगृहाणत्वमेतांमात्यजजानकीम् ॥ ३२ ॥ ममोपरिकृपांकृत्वामदुक्तंसंश्रयाशुतत् ॥ एवंवदंतंप्रत्यूचेरामःशोकेनकर्पितः ॥ ३३॥ पा०खं०पं०
॥ ६५ ॥ लक्ष्मणंधर्मवाक्येनबोधयंस्त्यजनोद्यमः ॥ ३४ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ कथंतुमांब्रवीपित्वंमात्यजेनाममनिंदिताम् ॥ लोकापवादात्त्यक्ष्येहंजानन्नपि
विपापिनीम् ॥ ३५ ॥ स्वयशःकारणेऽहंस्वंदेहंत्यक्ष्याम्यशोभनम् ॥ त्वामपिभ्रातरंत्यक्ष्येलोकवादाद्विगर्हितम् ॥ ३६ ॥ किमुतान्येगृहाःपुत्रामित्रा अ०५८
णिवसुशोभनम् ॥ स्वयशःकारणेसर्वंत्यजामिकिमुमैथिलीम् ॥ ३७ ॥ नतथामेप्रियोभ्रातानकलत्रंनबांधवाः ॥ यथामेविमलाकीर्तिर्वल्लभालोकवि
श्रुता ॥ ३८ ॥ इदानींरजकोनैवप्रष्टव्योभवतिध्रुवम् ॥ कालेनसर्वंभवितालोकचित्तस्यरंजनम् ॥ ३९ ॥ आमयोयद्वदामस्तुनाचिकित्स्योभवेत्क्षितौ ॥
सकालेनपरीपाकाद्रोपजादेवनश्यति ॥ ४० ॥ तथाकालेनसंभाविसांप्रतंमाविलंबय[3] ॥ त्यजैनांविपिनेसाध्वींमांवाखड्गेनघातय ॥ ४१ ॥ इत्युक्तंवाक्य
माकर्ण्यदुःखितोभूत्तदामहान् ॥ चिंतयामासचस्वांतेलक्ष्मणःशोककर्पितः ॥ ४२ ॥ पित्राज्ञप्तोजामदग्न्योमातरंचाप्यघातयत् ॥ गुरोराज्ञानैवलंघ्यायु
क्ताऽयुक्तापिसर्वथा ॥ ४३ ॥ तस्मादेनांत्यजाम्येवरामस्यप्रियकाम्यया ॥ इतिसंचिंत्यमनासिभ्रातरंप्रत्युवाचसः ॥ ४४ ॥ ॥ लक्ष्मणउवाच ॥ ॥
अकृत्यमपिकार्यंवैगुर्वाज्ञांनैवलंघयेत् ॥ तस्मात्कुर्वेभवद्वाक्यंयत्त्वंवदसिसुव्रत ॥ ४५ ॥ इत्येवंभाषमाणंतंलक्ष्मणंप्रत्युवाचसः ॥ साधुसाधुमहाप्राज्ञत्व
यामेतोषितंमनः ॥ ४६ ॥ अद्यैवरात्रौजानक्यादोहदस्तापसीक्षणे ॥ तन्मिषेणरथेस्थाप्यमोचयैनांमहावने ॥ ४७ ॥ इत्थंभाषितमाकर्ण्यविशुष्य
द्वदनोभितः ॥ रुदन्बाष्पकलांमुंचञ्जगामस्वंनिवेशनम् ॥ ४८ ॥ सुमंत्रंतुसमाहूयवचनंतमथाब्रवीत् ॥ रथंमेकुरुसज्जंवैसदश्ववरभूषितम् ॥ ४९ ॥
सतद्वाक्यंसमाकर्ण्यरथमानीतवांस्तदा ॥ आनीतंतंरथंदृष्ट्वालक्ष्मणःशोककर्पितः ॥ ५० ॥ परमंदुःखमापन्नःसंरुह्यस्यंदनंवरम् ॥
निःश्वसञ्जानकीगेहंप्रतस्थेभ्रातृसेवकः ॥ ५१ ॥ गत्वाचांतःपुरेभ्रातारामस्यमिथिलात्मजाम् ॥ प्रत्यूचेनिःश्वसन्वाक्यंदुःखपूरपरिप्लुतः ॥ ५२ ॥
मातर्जानकिरामेणप्रेपितोभवनंतव ॥ तापसीःप्रतियाहित्वंदोहदप्राप्तिहेतवे ॥ ५३ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यलक्ष्मणस्यविदेहजा ॥ परमंहर्ष
मापन्नालक्ष्मणंप्रत्यभाषत ॥ ५४ ॥ ॥ जानक्युवाच ॥ ॥ धन्याहंमैथिलीराज्ञीरामस्यचरणस्मरा ॥ यस्यादोहदपूर्त्यर्थंप्रेषयामासलक्ष्म
णम् ॥ ५५ ॥ अद्याहंतावनचरीस्तापसीःपतिदेवताः ॥ नमस्कुर्यांचवासोभिःपूजयामिमनोहराः ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वारम्यवस्त्राणिमहार्हाभरणा
निच ॥ मणीन्विमलमुक्ताश्चकर्पूरादिसुगंधिमत् ॥ ५७ ॥ चंदनादिकवस्तूनिविचित्राणिसहस्रधा ॥ जग्राहरघुनाथस्यपत्नीस्वप्रियकाम्यया[6] ॥ ५८ ॥ ॥ ६५ ॥

१ संशृणुष्व-इ० पा० । २ नाद्य-इ० पा० । ३ विलंघय-इ० पा० । ४ क्षणं तदा-इ० पा० । ५ महामते-इ० पा० । ६ प्रियकरी वरा-इ० पा० ।

सीतागृहीत्वासर्वाणिदासीनांकरयोर्मुहुः ॥ लक्ष्मणंप्रतिगच्छंतीदेहल्यांचास्खलत्तदा ॥ ५९ ॥ अविचार्यतदौत्सुक्याल्लक्ष्मणंप्रियकारिणम् ॥ उवाचकुत्र
सरथोयेनमांप्रापयिष्यसि ॥ ६० ॥ सानिःश्वसन्रथंहैमंजानक्यासहानिर्विशत् ॥ सुमंत्रंप्रत्युवाचासौचालयाश्वान्मनोजवान् ॥ ६१ ॥ ससुयुक्तंरथंवाक्याल्ल
क्ष्मणस्यतुचाह्वयत् ॥ अश्रुपूर्णमुखंपश्यल्लँक्ष्मणंसमुहुर्मुहुः ॥ ६२ ॥ आहतास्तेनकशयावाहास्तस्यापतन्पथि ॥ नचलंतियदावाहास्तदालक्ष्मणमब्रवी
त् ॥ ६३ ॥ ॥ सुमंत्रउवाच ॥ ॥ स्वामिंश्चलंतिनोवाहायत्नेनपरिचालिताः ॥ किंकरोमिनजानेऽत्रकारणंवाहपातने ॥ ६४ ॥ एवंब्रुवंतंप्रत्यूचेलक्ष्मणो
गद्गदस्वरः ॥ सारथिंधैर्यमास्थायताडयैतान्कशादिभिः ॥ ६५ ॥ एतच्छ्रुत्वोदितंयंताकथंचित्समचालयत् ॥ तदास्फुरद्दक्षनेत्रंजानक्यादुःखशंसक
म् ॥ ६६ ॥ तदैवहृदयेशोकःसमभूद्दुःखशंसकः ॥ तदैवपक्षिणःपुण्याःकुर्वंतिपरिवर्तनम् ॥ ६७ ॥ एवंवीक्ष्यैववैदेहीप्रत्युवाचाथदेवरम् ॥ कथंमेतापसी
क्षायैयातुमिच्छारघूद्वह ॥ ६८ ॥ रामेभूयाद्धिकल्याणंभरतेवातथानुजे ॥ तत्प्रजासुचसर्वत्रमाभवंतुविपर्ययाः ॥ ६९ ॥ एवंब्रुवंतींसंवीक्ष्यजानकींचस
लक्ष्मणः ॥ नकिंचिदुक्तवान्रुद्धकंठोबाष्पप्रपूरितः ॥ ७० ॥ सागच्छंतीमृगान्वामंपरिवर्तनकारकान् ॥ अपश्यद्दुःखसंघातकारकान्समभाषत ॥ ७१ ॥
अद्ययन्मेमृगावामंवर्तयंतितदिष्यते ॥ श्रीरामचरणौमुक्त्वागच्छंत्यायुक्तमेवतत् ॥ ७२ ॥ महिलानांपरोधर्मःस्वभर्तृचरणार्चनम् ॥ तन्मुक्त्वान्यत्रयांत्यामे
यद्भवेद्युक्तमेवतत् ॥ ७३ ॥ एवंपथिविचारंतुकुर्वंत्यापरमार्थतः ॥ जाह्नवीददृशेदेव्यामुनिवृंदैकसेविता ॥ ७४ ॥ यस्यांजलस्यकल्लोलादृश्यंतेदुग्धसंनि
भाः ॥ तरंगोदृश्यतेयत्रस्वर्गसोपानमूर्तिभृत् ॥ ७५ ॥ यस्यावारिकणस्पर्शान्महापातकसंचयः ॥ पलायतेनकुत्रापिस्थानमीक्षन्समंततः ॥ ७६ ॥
गंगांप्राप्याथसौमित्रिर्जानकींस्यंदनेस्थिताम् ॥ उवाचानिर्गलद्बाष्पर्एहिसीतेरथाद्भुवि ॥ ७७ ॥ सीतातद्वाक्यमाकर्ण्यक्षणादवततारसा ॥ लक्ष्मणेनधृता
बाहौस्खलंतीपथिकंटकैः ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेजानक्यागंगादर्शनंनामअष्टपंचाशत्तमोऽध्या
यः ॥ ५८ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ अथनावासमुत्तीर्यजाह्नवींलक्ष्मणस्तदा ॥ जानकींपरतस्तीरेहस्तेधृत्वावनंययौ ॥ १ ॥ साचलंतीपथितदाशुष्यद्व
दनलक्षिता ॥ कंटकक्षतसत्पादास्खलंतीचपदेपदे ॥ २ ॥ लक्ष्मणस्तांमहाघोरेविपिनेदुःखदायिनि ॥ प्रवेशयामासतदाराघवाज्ञाविधायकः ॥ ३ ॥
यत्रवृक्षामहाघोराबर्बूलाःखदिराघनाः ॥ श्लेष्मातकाश्चिंचिणीकाःशुष्कादावेनवह्निना ॥ ४ ॥ कोटरस्थामहासर्पाःफूत्कुर्वंतिसुकोपिताः ॥ घूकाघूत्कुर्वं
तेयत्रलोकचित्तभयंकराः ॥ ५ ॥ व्याघ्राःसिंहाःसृगालाश्चद्वीपिनोतिभयंकराः ॥ दृश्यंतेयत्रसरलामनुष्यादाःसुकोपनाः ॥ ६ ॥ महिषाःसूकरादुष्टादंष्ट्राढ्

१ एहि सीते तरोर्मिलाम्–इ० पा० । २ राघवाज्ञाविशारदः–इ० पा० ।

प० पु० यविलक्षिताः ॥ कुर्वंतिप्राणिनांतापंमानसस्यमदोद्धुराः ॥ ७ ॥ ईदृग्वनंप्रपश्यंतीभयेनोपगतज्वरा ॥ कंटकैर्दष्टचरणालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ पा०खं०५०
॥ ६६ ॥ ॥ जानक्युवाच ॥ ॥ वीरर्षिमुनिसंसेव्यानाश्रमान्नेत्रसौख्यदान् ॥ नाहंपश्यामिनोतेषांपत्नीश्चसुतपोधनाः ॥ ९ ॥ पश्यामिकेवलंघोरान्पक्षिणःशुष्क
वृक्षकान् ॥ दावानलेनतत्सर्वंदह्यमानमिदंवनम् ॥ १० ॥ त्वांचपश्यामिदुःखार्तमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ॥ शकुनेतरसाहस्त्रंभवेन्मम[illegible]पदे ॥ ११ ॥ तन्मेक अ० ५९
थयवीराग्र्यकथंमुक्तामहात्मना ॥ रामेणदुष्टहृदयाक्षिप्रंकथयमेहितत् ॥ १२ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यलक्ष्मणःशोककर्शितः ॥ संरुद्धबाष्पवदनोनकिंचि
त्प्रोक्तवांस्तदा ॥ १३ ॥ तदेवविपिनंघोरंगच्छंतीलक्ष्मणान्विता ॥ पुनरप्याहतंवीरंदुःखार्तापश्यतीमुखम् ॥ १४ ॥ तदापिसनतांवक्तिकिमपिप्रेक्षुलोलु
पः ॥ तदासात्यंतनिर्बंधंचकारपरिपृच्छती ॥ १५ ॥ आग्रहेणयदापृष्टोलक्ष्मणःसीतयातदा ॥ रुद्धकंठोमुहुःशोचन्नवदत्त्यागसंभवम् ॥ १६ ॥ तद्वाक्यं
पविनातुल्यंनिशम्यमुनिसत्तम ॥ सुलताकृत्तमूलेवबभूवाकल्पवर्जिता ॥१७॥ तदैवपृथिवीतांनजग्राहतनयामिमाम् ॥ रामोविपापिनींसीतांनजह्यादितिशं
किनी॥१८॥पतितांतांतुवैदेहींदृष्ट्वासौमित्रिरुत्सुकः॥ पल्लवाग्र्यसमीरेणसंज्ञितांतुचकारसः॥१९॥संज्ञांप्राप्ताह्युवाचेदंमाहास्यंकुरुदेवर ॥ कथंमांपापरहितां
त्यजतेसरघूद्वहः ॥ २० ॥ एवंबहुविलप्याथलक्ष्मणंदुःखसंयुतम् ॥ संवीक्ष्यमूर्च्छिताभूमौपपातपरिदुःखिता ॥ २१ ॥ मुहूर्तेनापिसंज्ञांसाप्राप्यदुःखप
रिप्लुता ॥ जगादरामचरणौस्मरंतीशोकविक्षता ॥२२॥ रघुनाथोमहाबुद्धिस्त्यजतेमांकथंमहान् ॥ योमदर्थेपयोराशिंबद्धवान्वानरैर्युतः ॥२३॥ सकथंमां
महावीरोनिष्पापांरजकोक्तितः ॥ त्यजिष्यतिममैवात्रदैवंतुप्रतिकूलितम् ॥ २४ ॥ एवंवदन्तीपुनरपिमूर्च्छांप्राप्ताविदेहजा ॥ मूर्च्छितांतांसमीक्ष्याथरुरोद
विकृतस्वरः ॥ २५ ॥ पुनःसंज्ञामवाप्यैवंसौमित्रिंनिजगादसा ॥ दुःखातुरंवीक्षमाणारुद्धकंठंसुदुःखिता ॥२६॥ सौमित्रेगच्छरामंत्वंधर्ममूर्तियशोनिधिम् ॥
मद्वाक्यमेवैतद्ब्रूयाःसमक्षंतपसांनिधेः॥ २७ ॥ मांतत्याजभवान्यद्वैजानन्नपिविपापिनीम् ॥ कुलस्यसदृशंकिंवाशास्त्रज्ञानस्यतत्फलम् ॥ २८॥ नित्यंत
वपदेरक्तांत्वदुच्छिष्टभुजंहिमाम् ॥ भवांस्तत्याजतत्सर्वंममदैवंतुकारणम् ॥ २९ ॥ कल्याणंतवसर्वत्रभूयाद्वीरवरोत्तम ॥ अहंतावद्वनेत्वांहिस्मरंतीप्राण
धारिका ॥ ३० ॥ मनसाकर्मणावाचाभवानेवममोत्तमः ॥ अन्येतुच्छीकृताःसर्वेमनसारघुवंशज ॥ ३१ ॥ भवेभवेभवानेवपतिर्भूयान्महीश्वर ॥ त्वत्पद
स्मरणानेकहतपापासतीश्वरी ॥ ३२ ॥ श्वश्रूजनंब्रूहिसर्वंमत्संदेशंरघूत्तम ॥ त्यक्तावनेमहाघोरेरामेणनिरघासती ॥ ३३ ॥ स्मरामिचरणौयुष्मद्वनेमृगग
णैर्युते ॥ अंतर्वत्नीवनेत्यक्तारामेणसुमहात्मना ॥ ३४ ॥ सौमित्रेशृणुमद्वाक्यंभद्रंभूयाद्व्रतोत्तमे ॥ इदानींसंत्यजेप्राणान्नरामवीर्यसुरक्षती ॥ ३५ ॥ त्वंराम ॥ ६६ ॥
वचनंतथ्यंयत्करोषिशुभंतव ॥ परतंत्रेणतत्कार्यंरामपादाब्जसेविना ॥ ३६ ॥ गच्छत्वंरामसविधेशिवाःपंथानएवते ॥ ममोपरिकृपाकार्यास्मर्तव्याहंक

दाकदा ॥ ३७ ॥ इत्युक्तामूर्च्छिताभूमौपपातपुरतस्तदा ॥ लक्ष्मणोदुःखमापेदे वीक्ष्यमूर्च्छितजानकीम् ॥ ३८ ॥ वीजयामासवासोग्रैःसंज्ञांप्राप्तां[1]प्रकृत्य
च ॥ सौमित्रिःसांत्वयामासवचनैर्मधुरैर्मुहुः ॥ ३९ ॥ ॥ लक्ष्मणउवाच ॥ ॥ एषगच्छामिरामंवैगत्वाशंसामिसर्वशः ॥ समीपेतेमुनेरस्तिवाल्मीकेरा
श्रमोमहान् ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वातांपरिक्रम्यदुःखितोबाष्पपूरितः ॥ मुंचन्नश्रुकलांदुःखाद्ययौराममहीपतिम् ॥ ४१ ॥ जानकीदेवरंयांतंवीक्ष्यविस्मितलो
चना ॥ हसत्ययंमहाभागोलक्ष्मणोदेवरोमम ॥ ४२ ॥ कथंमांप्राणतःप्रेष्ठांविपापांराघवोत्यजत् ॥ इतिसंचिंतयंतीसातमैक्षदनिमेषणा ॥ ४३ ॥ जाह्नवीं
सर्वथोत्तीर्णांज्ञात्वासत्यंस्वहापनम् ॥ पतिताप्राणसंदेहंप्राप्तामूर्च्छांगतातदा ॥ ४४ ॥ तदाहंसाःस्वपक्षाभ्यांजलमानीयसर्वतः ॥ सिषिचुर्मधुरोवायुर्ववौ
पुष्पसुगंधिमान् ॥ ४५ ॥ करिणःपुष्करैःस्वीयैर्जलपूर्णैःसमंततः ॥ व्याप्तंशरीररंरजसाक्षालयंतइवागताः ॥ ४६ ॥ मृगास्तदंतिकंप्राप्यसंतस्थुर्विस्मितेक्ष
णाः ॥ नगाःपुष्पयुताआसंस्तत्कालंमधुनाविना ॥४७॥ एतस्मिन्समयेवृत्तेसंज्ञांप्राप्यतदासती॥विललापसुदुःखार्तारामरामेतिजल्पती ॥४८॥ हानाथदी
नबंधोहेकरुणामयसंनिधे[2] ॥ अपराधादृतेमांत्वंकथंत्यजसिवैवने॥४९॥इत्येवमादिभाषंतीविलपंतीमुहुर्मुहुः॥इतस्ततःप्रपश्यंतीसंमूर्च्छंतीपुनःपुनः ॥५०॥
तदास्वशिष्यैर्भगवान्वाल्मीकिःसंगतोवनम् ॥ शुश्रावरुदितंतत्रकरुणास्वरभाषितम् ॥ ५१ ॥ शिष्यान्प्रतिजगादाथपश्यंतुवनमध्यतः ॥ कोरोदितिम
हाघोरेविपिनेदुःखितस्वरः ॥ ५२ ॥ तेप्रयुक्ताश्चमुनिनासंजग्मुर्यत्रजानकी ॥ रामरामेतिभाषंतीबाष्पपूरपरिप्लुता ॥ ५३ ॥ तांदृष्ट्वास्त्रियमौत्सुक्याद्वा
ल्मीकिंप्रत्यगुर्मुनिम् ॥ श्रुत्वातदीरितंवाक्यंजगामासौततोमुनिः ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वातंतपसांराशिंजानकीपतिदेवता ॥ नमोस्तुमुनयेवेदमूर्तये
व्रतवार्धये ॥ ५५ ॥ इत्युक्तवंतींतांसीतामाशीर्भिरभ्यनंदयत् ॥ भर्त्रासहचिरंजीवपुत्रौप्राप्नुहिशोभनौ ॥ ५६ ॥ कासित्वंकिंवनेघोरेसंगतासिकिमीदृशी ॥
सर्वमेशंसजानीयांतवदुःखस्यकारणम् ॥ ५७ ॥ सातदाप्रत्युवाचेमंरा[3]मस्यमहिलामुनिम् ॥ निःश्वसंतीकरुणयागिरासंजातवेपथुः ॥ ५८ ॥ शृणुमेवा
क्यमर्थोक्तंसर्वदुःखस्यकारणम् ॥ जानीहिमांभूमिपतेरघुनाथस्यसेवकीम् ॥ ५९ ॥ अपराधंविनात्यक्तानजानेतत्रकारणम् ॥ लक्ष्मणोमांविमु
च्यात्रगतवान्राघवाज्ञया ॥६०॥ इत्युक्त्वाश्रुकलापूर्णंबिभ्रतींमुखपंकजम् ॥ वाल्मीकिःसांत्वयन्प्राहजानकींकमलेक्षणाम् ॥६१॥ वाल्मीकिंमांविजानीहि
पितुस्तवगुरुंमुनिम् ॥ दुःखंमाकुरुवैदेहिह्यागच्छममचाश्रमम् ॥ ६२ ॥ भिन्नस्थानेपितुर्गेहंजानीहिपतिदेवते ॥ ईदृशेकर्मणिममरोपोस्त्वेवमहीप
तेः ॥ ६३ ॥ एवंवचःसमाकर्ण्यजानकीपतिदेवता ॥ दुःखपूर्णाश्रुवदनाकिंचित्सुखमवापसा ॥ ६४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ वाल्मीकिःसांत्वयित्वैनांदुः

१ प्रणम्यच–इ० पा० । २ करुणापयसांनिधे–इ० पा० । ३ राजराजस्य महिला–इ० पा० ।

खपूराकुलेक्षणाम् ॥ निनायस्वाश्रमंपुण्यंतापसीवृन्दपूरितम् ॥ ६५ ॥ सागच्छंतीपृष्ठतोस्यवाल्मीकेस्तपसांनिधेः ॥ रराजेंदोःपृष्ठतोवैतारकेवमनोह
रा ॥ ६६ ॥ वाल्मीकिःप्राप्यचस्वीयमाश्रमंमुनिपूरितम् ॥ तापसीःप्रतिसंचख्यौजानकींस्वाश्रमंगताम् ॥ ६७ ॥ वैदेहींतापसीःसर्वानमश्चक्रेमहाम
नाः ॥ परस्परंप्रहृषिताःपरिरंभंसमाचरन् ॥ ६८ ॥ वाल्मीकिर्निजशिष्यान्सप्रत्युवाचतपोनिधिः ॥ रच्यतांवतजानक्याःपर्णशालामनोरमा ॥ ६९ ॥
इत्युक्तंवाक्यमाकर्ण्यवाल्मीकेःसुमनोरमम् ॥ व्यरचन्पत्रकैःशालांदारुभिःसुमनोहरम्॥७०॥तत्रावसद्धिवैदेहीपतिव्रतपरायण॥ वाल्मीकेःपरिचर्यांचकुर्व
तीफलभक्षिका ॥ ७१ ॥ जपंतीरामरामेतिमनसावचसास्वयम् ॥ निनायदिवसांस्तत्रजानकीपतिदेवता ॥ ७२ ॥ कालेसासूतपुत्रौद्वौसनोहरवपुर्धरौ ॥
रामचंद्रप्रतिनिधीह्याश्विनाविवजानकी ॥ ७३ ॥ तच्छ्रुत्वातुमुनिर्हृष्टोजानक्याःपुत्रसंभवम् ॥ चकारजातकर्मादिसंस्कारान्मंत्रवित्तमः ॥ ७४ ॥ कुशैर्ल
वैश्ववाल्मीकिर्मुनिःकर्माणिचाचरत् ॥ तन्नाम्नापुत्रयोराख्याकुशोलवइतिस्फुटा ॥ ७५ ॥ वाल्मीकिर्यत्रविरजामंगलंतद्यथाचरत् ॥ अत्यंतंहृष्टचित्ता
साबभूवकमलेक्षणा ॥ ७६ ॥ तद्दिनेलवणंहत्वाशत्रुघ्नःस्वल्पसैनिकः ॥ आगमच्चाश्रमेचास्यवाल्मीकेर्निशिशोभने ॥७७॥ तदावाल्मीकिनाशिष्टःशत्रुघ्नो
रघुनायकम् ॥ माशंसजानकीपुत्रौकथयिष्याम्यहंपुरः॥७८॥जानकीपुत्रकौतत्रववृधातेमनोरमौ ॥ कंदमूलफलैःपुष्टौव्यदधादुन्मदौवरौ ॥७९॥ शुक्लप्रति
पदायाश्वशशीवसुमनोहरौ ॥ कालेनसंस्कृतौजातावुपनीतौमनोहरौ ॥ ८० ॥ उपनीयमुनिर्वेदंसांगमध्यापयत्सुतौ ॥ सरहस्यंधनुर्वेदंरामायणमपाठयत
॥८१॥ वाल्मीकिनाचधनुषीदत्तेस्वर्णसुभूषिते ॥ अभेद्येसगुणेश्रेष्ठेवैरिवृंदविदारणे ॥८२॥ इषुधीबाणसंपूर्णौअक्षयेकरवालके ॥ चर्माण्यभेद्यानिददौजान
क्यात्मजयोस्तदा ॥८३॥ धनुर्धरौधनुर्वेदपारगावाश्रमेमुदा ॥ चरंतौतत्ररेजातेअश्विनाविवशोभनौ ॥८४॥ जानकीवीक्ष्यपुत्रौद्वौखड्गचर्मधरौवरौ ॥ परमं
हर्षमापन्नाविरहोद्भवमत्यजत् ॥ ८५ ॥ एषतेकथितोविप्रजानक्याःपुत्रसंभवः ॥ अतःशृणुष्वयद्वृत्तंवीरबाहुविकृंतनम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेकुशलवोत्पत्तिकथानकंनामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ शत्रुघ्नोनिजवीराणांछि
न्नान्बाहून्निरीक्षयन् ॥ उवाचतान्सुकुपितोरोषसंदंशिताधरः ॥ १ ॥ केनवीरेणवोबाहुकृंतनंसमकारिभोः ॥ तस्याहंबाहूकृंतामिदेवगुप्तस्यवैभटाः ॥ २ ॥
नजानातिमहामूढोरामचंद्रबलंमहत् ॥ इदानींदर्शयिष्यामिपराक्रांत्याबलंस्वकम् ॥३॥ सकुत्रवर्ततेवीरोहयःकुत्रमनोरमः ॥ कोवाऽगृह्णात्सुप्तसर्पान्मूढो
ज्ञात्वापराक्रमम् ॥४॥ इतितेकथितावीराविस्मितादुःखिताभृशम् ॥ रामचंद्रप्रतिनिधिंबालकंसमशंसत ॥५॥ सश्रुत्वारोषताम्राक्षोबालकेनहृयग्रहम् ॥ सेना

१ समुखेक्षणा–इ० पा० । २ उपवीतादिना मुने–इ० पा० । ३ वर्माणि–इ० पा० । ४ हयं हृतम्–इ० पा० ।

न्यंवैकालजितमाज्ञापयद्युयुत्सुकः॥६॥ सेनानीःसकलांसेनांव्यूहयस्वममाज्ञया ॥ रिपुःसंप्रतिगंतव्योमहाबलपराक्रमः ॥७॥ नायंबालोहरिर्नूनंभविष्यातिह
यंधरः ॥ अथवात्रिपुरारिःस्यान्नान्यथामद्धयापहृत् ॥ ८ ॥ अवश्यंकदनंभाविसैन्यस्यबालिनोमहत् ॥ स्वच्छंदचरितैःखेलन्नास्तेनिर्भयधीःशिशुः ॥ ९ ॥
तत्रगंतव्यमस्माभिःसन्नद्धैरिपुदुर्जयैः ॥ एतन्निशम्यवचनंशत्रुघ्नस्यससैन्यपः ॥ १० ॥ सज्जीचकारसेनांतांदुर्व्यूढांचतुरंगिणीम् ॥ सज्जांतांशत्रुजिद्दृष्ट्वा
चतुरंगयुतांवराम् ॥ ११ ॥ आज्ञापयत्ततोगंतुंयत्रबालोहयंधरः ॥ साचचालतदासेनाचतुरंगसमन्विता ॥ १२ ॥ कंपयंतीमहीभागंत्रासयंतीरिपून्बला
त् ॥ सेनानीस्तंददर्शाथबालकंराममूपिणम् ॥ १३ ॥ विचार्यरामप्रतिममब्रवीद्वचनंहितम् ॥ बालमुंचहयश्रेष्ठंरामस्यबलशालिनः ॥ १४ ॥ सेना
नीःकालजिन्नामतस्यभूपस्यदुर्मदः ॥ त्वांरामप्रतिमंदृष्ट्वाकृपामेहृदिजायते ॥ १५ ॥ अन्यथातवमेदौस्थ्याज्जीवितंनभविष्यति ॥ एतद्वाक्यंसमाकर्ण्य
शत्रुघ्नस्यभटस्यहि ॥ १६ ॥ जहासकिंचिदाकोपादुवाचचवचोद्भुतम् ॥ गच्छमुक्तोसित्वंरामंकथयस्वहयग्रहम् ॥ १७ ॥ त्वत्तोबिभेमिनोशूरवाक्येननय
शालिना ॥ ममात्रगणनानास्तित्वादृशाःकोटयोयदि ॥ १८ ॥ मातृपादप्रसादेनतूलीभूतानसंशयः ॥ कालजित्तवयन्नाममात्राकारिमनोज्ञया ॥ १९ ॥
पक्वबिंबफलस्येववर्णतोनचवीर्यतः ॥ दर्शयस्वाधुनावीर्यंस्वनामबलचिह्नितः ॥ २० ॥ मांकालंतवसंजित्यसत्यनामाभविष्यसि ॥ ॥शेषउवाच ॥ ॥
सवाक्यैःपविनातुल्यैर्भिन्नःसुभटशेखरः ॥२१॥ चुकोपहृदयेत्यंतंजगादवचनंपुनः ॥ कस्मिन्कुलेसमुत्पत्तिःकिंनामासिचबालक ॥ त्वन्नामनाभिजानामि
कुलंशीलंवयस्तथा ॥ २२ ॥ पादचारंरथस्थोहमधर्मेणकथंजये ॥ तदात्यंतंप्रकुपितोजगादवचनंपुनः ॥ २३ ॥ कुलेनकिंचशीलेननाम्नावासुमनोहृदा ॥
लवोहंलवतःसर्वाञ्जेष्यामिरिपुसैनिकान् ॥ २४ ॥ इदानींत्वामपिभटंकरिष्येपादचारिणम् ॥ इत्थमुक्त्वाधनुःसज्यंचकारसलवोबली ॥ २५ ॥
टंकारयामासतदावीरानाकंपयन्हृदि ॥ वाल्मीकिंप्रथमंस्मृत्वाजानकींमातरंलवः ॥ २६ ॥ मुमोचबाणान्निशितान्सद्यःप्राणापहारिणः॥ कालजित्स्वधनुः
कृत्वासज्यंकोपसमन्वितः ॥ २७ ॥ ताडयामासजवनोलवंरणविशारदः ॥ तद्बाणाञ्छतधाछित्त्वाक्षणाद्वेगात्कुशानुजः ॥२८॥ सेनान्यंविरथंचक्रेवसुभिः
स्वशरोत्तमैः ॥ विरथोगजमानीतमारुरोहभटैर्निजैः ॥ २९ ॥ मदोन्मत्तंमहावेगंसप्तधाप्रस्रवान्वितम् ॥ गजारूढंतुतंदृष्ट्वादशभिर्धनुपोगतैः ॥ ३० ॥बाणै
र्विव्याधविहसन्सर्वान्रिपुगणाञ्जयी ॥ कालजित्तस्यवीर्यंतुदृष्ट्वाविस्मितमानसः ॥ ३१ ॥गदांमुमोचमहतींमहायसविनिर्मिताम् ॥ आपतंतींगदांवेगाद्धारायुत
विनिर्मिताम् ॥ ३२ ॥ त्रिधाचिच्छेदतरसाक्षुरप्रैःसकुशानुजः ॥ परिघंनिशितंघोरंवैरिप्राणहरोदितम् ॥ ३३ ॥ मुक्तंपुनस्तेनलवाश्चिच्छेदतरसान्वितः ॥

---

१ वयसा भट–इ० पा० ।   २ कालजित्तां पराक्रांतिम्–इ० पा० ।

छित्वातत्परिघंघोरंकोपादारक्तलोचनः ॥ ३४ ॥ गजोपस्थेसमारूढंमन्यमानश्चुकोपह ॥ तत्क्षणादच्छिनत्तस्यशुंडांखड्गेनदंतिनः ॥ ३५ ॥ दंतयोश्चर
णौधृत्वारुरोहगजमस्तके ॥ मुकुटंशतधाकृत्वाकवचंतुसहस्रधा ॥ ३६ ॥ केशेष्वाकृष्यसेनान्यंपातयामासभूतले ॥ पातितःसगजो
पस्थात्सेनानीःकुपितःपुनः ॥ ३७ ॥ हृदयेताडयामासमुष्टिनावज्रमुष्टिना ॥ सआहतोमुष्टिभिस्तुक्षुरप्रान्निशिताञ्छरान् ॥ ३८ ॥ मुमोचहृदयेक्षिप्रंकुंड
लीकृतधन्ववान् ॥ सरराजरणोपांतेकुंडलीकृतचापवान् ॥ ३९ ॥ शिरस्त्रंकवचंबिभ्रदभेद्यंशरकोटिभिः ॥ सविद्धःसायकैस्तीक्ष्णैस्तंहंतुंखड्गमाददे ॥
॥ ४० ॥ दशन्रोपात्स्वदशनान्निःश्वसन्नुच्छ्वसन्मुहुः ॥ खड्गहस्तंसमायांतंशूरंसेनापतिंलवः ॥ ४१ ॥ चिच्छेदभुजमध्यंतुसखड्गःपाणिरापतत् ॥ छिन्नं
खड्गधरंहस्तंवीक्ष्यकोपाच्चमूपतिः ॥ ४२ ॥ वामेनगदयाहंतुंप्रचक्रामभुजेनतम् ॥ सोपिच्छिन्नोभुजस्तस्यसांगदस्तीक्ष्णसायकैः ॥ ४३ ॥ तदाप्रकु
पितोवीरःपादाभ्यामहनल्लवम् ॥ लवःपादाहतस्तस्यनचचालरणांगणे ॥ ४४ ॥ स्रजाहतोद्विपइवचरणच्छेदनंव्यधात् ॥ तदापितंमौलिनासौप्रहर्तुमुप
चक्रमे ॥ ४५ ॥ तदालवश्चमूनाथंमन्यमानोधिपौरुषम् ॥ करवालंसमादायकरेकालानलोपमम् ॥ ४६ ॥ अच्छिनच्छिरएतस्यमहामुकुटशोभितम् ॥
हाहाकारोमहानासीच्चमूनाथेनिपातिते ॥ ४७ ॥ सैनिकाःपरिसंक्रुद्धालवंहंतुं[1]समागताः ॥ लवस्तान्स्वशराघातैःपलायनपरान्व्यधात् ॥ ४८ ॥ छिन्नाभि
न्नांगकाःकेचिद्गताःकेचिद्रणांगणात् ॥ सनिवार्याखिलान्योधान्विजगाहचमूंमुदा ॥ ४९ ॥ वाराहइवनिःश्वस्यप्रलयेसुमहार्णवम् ॥ गजाभिन्नाद्रिधाजा
तामौक्तिकैःपूरितामही ॥ ५० ॥ दुर्गमाभूद्भटाग्र्याणांपर्वतैर्व्याप्तायथा ॥ अश्वाःकनकपल्याणारुचिरारत्नराजिताः ॥ ५१ ॥ अपतन्रुधिराप्लुष्टेह्नदेवल
सुशोभिताः ॥ रथिनःकरमध्यस्थधनुर्दंडसुशोभिनः ॥ ५२ ॥ रथोपस्थेनिपतिताःस्वर्गगाइववैसुराः ॥ संदष्टौष्ठपुटावक्रभ्रमल्लक्ष्मीविलक्षिताः ॥ ५३ ॥
पतितास्तत्रदृश्यंतेवीरारणविशारदाः ॥ सुस्रावशोणितसरिद्धयमस्तककच्छपा ॥ ५४ ॥ महाप्रवाहललितावैरिणांभयकारिका ॥ केषांचिद्बाहवश्छि
न्नाःकेषांपादाविकर्तिताः ॥ ५५ ॥ केषांकर्णाश्चनासाश्चकेषांकवचकुंडले ॥ एवंतुकदनंजातंसेनान्यांपतितेरणे ॥ ५६ ॥ सर्वेनिपतितावीरानकेचिज्जी
वितास्ततः ॥ लवोजयंरणेप्राप्यवैरिवृंदंविजित्यच ॥ ५७ ॥ अन्यागमनशंकायांमनःकुर्वन्नवैक्षत ॥ केचिदुर्वरितायुद्धाद्भाग्येननरणेमृताः ॥ ५८ ॥ शत्रु
घ्नंसविधेजग्मुःशंसितुंवृत्तमद्भुतम् ॥ गत्वातेकथयामासुर्यथावृत्तंरणांगणे ॥ ५९ ॥ कालजिन्निधनंबालाच्चित्रकारिरणोद्यमम् ॥ तच्छ्रुत्वाविस्मयंप्राप्तः
शत्रुघ्नस्तानुवाचह ॥ ६० ॥ हसन्रोपादशन्दंतान्बालग्राहहयंस्मरन् ॥ रेवीराःकिंमदोन्मत्तायूयंकिंवाछलग्रहाः ॥ ६१ ॥ किंवावैकल्यमायातंकालजि

१ हंतुमगुः क्षणात्–इ० पा०।

न्मरणंकथम् ॥ यःसंख्येवैरिवृंदानांदारुणःसमितिंजयः ॥ ६२ ॥ तंकथंबालकोजीयाद्यमस्यापिदुरासदम् ॥ शत्रुघ्नवाक्यंसंश्रुत्यवीराःप्रोचुरसृक्प्लुताः ॥
॥ ६३ ॥ नास्माकंमदमत्तादिनच्छलोनचदेवनम् ॥ कालजिन्मरणंसत्यंलवाज्जानीहिभूपते ॥ ६४ ॥ बलंचकृत्स्नंमथितंबालेनातुलशौंडिना ॥ अतःप
रंतुयत्कार्यंयेप्रेष्यानृवरोत्तमाः ॥ ६५ ॥ बालंज्ञात्वाभवान्नात्रकरोतुबलसाहसम् ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांवीराणांशत्रुहातदा ॥६६ ॥ सुमतिंचमतिश्रेष्ठमुवा
चरणकारणे ॥ ६७॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेपवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेकुशलवयुद्धेसैन्यपराजयकालजित्सेनानीमरणंनामपष्टितमोऽध्या
यः ॥ ६० ॥ छ ॥ शत्रुघ्नउवाच ॥ ॥ जानासिकिंमहामंत्रिन्कोबालोहयमाहरत् ॥येनमेक्षपितंसर्वंबलंवारिधिसन्निभम् ॥१॥ सुमतिरुवाच ॥ स्वामिन्नयंमुनि
श्रेष्ठवाल्मीकेराश्रमोमहान्॥क्षत्रियाणामत्रवासोनास्त्येवपरतापन ॥२॥इंद्रोभविष्यातिपरममर्षीहयमाहरत् ॥ पुरारिर्वान्यथावाहंतवकःसमुपाहरेत् ॥ ३ ॥
कालजिद्येननाशंवप्राप्तःपरमदारुणः ॥ तंप्रतिश्रीमहाराजगंताकःपुष्कलान्यतः ॥ ४ ॥ त्वंचवीरैर्भटैःसर्वैराजभिःपरिवारितः ॥ तत्रगच्छस्वसैन्येनमहता
शत्रुकृंतन ॥ ५ ॥ गत्वासजीवितंवीरंबद्ध्वातुकुतुकार्थिने ॥ दर्शयिष्यामिरामायमतंमेत्विदमाहृतम् ॥ ६ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यवीरान्सर्वान्समादिशत् ॥
सैन्येनमहतायातयूयमायामिपृष्ठतः ॥ ७ ॥ निर्दिष्टास्तेक्षणाद्वीराजग्मुर्यत्रलवोबली ॥ धनुर्विस्फारयंस्तत्रसुदृढंगुणपूरितम् ॥ ८ ॥ आयातंतन्महद्दृष्ट्वा
बलंवीरप्रपूरितम् ॥ नकिंचिन्मनसाबिभ्येलवेनबलशालिना ॥ ९ ॥ लवःसिंहइवोत्तस्थौमृगान्मत्वाऽखिलान्भटान् ॥ धनुर्विस्फारयन्रोषाच्छरान्मुंचन्सह
स्रशः ॥ १० ॥ तेशरैःपीड्यमानास्तुमहारोपेणपूरिताः ॥ वीरंबालंमन्यमानाःसंमुखंप्राद्रवंस्तदा ॥ ११ ॥ वीरान्सहस्रशोदृष्ट्वाभ्रामिभिःपर्यवस्थितान् ॥
लवोजवेनसंधायशरान्रोपप्रपूरितः ॥ १२ ॥ भ्रामिराद्यासहस्रेणद्वितीयायुतसंख्यया ॥ तृतीयायुतयुग्मेनतुरीयायुतपंचभिः ॥ १३ ॥ पंचमीलक्षयोधानां
पष्ठीयोधायुताधिकैः ॥ सप्तमीलक्षयुग्मेनसप्तभिर्भ्रामिभिर्वृतः ॥ १४ ॥ मध्येलवोभ्रमिव्याप्तःसंचरन्वह्निवत्तदा ॥ दाहयामाससर्वान्वैसैनिकान्भ्रमिकार
कान् ॥ १५ ॥ काचित्खड्गैःशरैःकाचित्काचित्प्रासैश्चकुंतलैः ॥ पट्टिशैःपरिघैःसर्वाभ्रमिर्भग्नामहात्मना ॥ १६ ॥ सप्तभिर्भ्रमिभिर्मुक्तोरराजसकुशानुजः ॥
मेघवृंदविनिर्मुक्तःशशीवशरदागमे ॥१७॥ प्राहरत्सर्वथायोधान्भिदन्गजकरान्बहून् ॥ छिंदञ्छिरांसिवीराणांचक्रे[1]भ्रूणिमहांतिच ॥ १८ ॥ अनेकेपतितावी
रालवबाणप्रपीडिताः ॥ मुमुहुःसमरेऽथान्येनष्टाअन्येसुकातराः ॥ १९ ॥ पलायनपरंसैन्यंलवबाणप्रपीडितम् ॥ वीक्ष्यवीरोरणेयोद्धुंप्रायात्पुष्कलसंज्ञ
कः ॥ २० तिष्ठतिष्ठेतिचवदन्रोपपूरितलोचनः ॥ रथेसुहयशोभाढ्येतिष्ठन्प्रायाल्लवंबली ॥ २१ ॥ सलवंप्रत्युवाचाथपुष्कलःपरमास्त्रवित् ॥ तिष्ठदत्तेम

१ चक्रेणापि–इ० पा० ।

यासंख्येरथेसुहयशोभिते ॥ २२ ॥ पदातिनात्वयायुद्धंकरोमिकथमाहवे ॥ तस्मात्तिष्ठरथेपश्चाद्युद्धचेहंभवतासह ॥ एतद्वाक्यंनिशम्यासौलवःपुष्कलम
ब्रवीत् ॥ २३ ॥ त्वयादत्तेरथेस्थित्वायुद्धंकुर्यामहंरणे ॥ तदोमपापमेवस्याज्जयःसंदिग्धएवहि ॥ २४ ॥ नवयंब्राह्मणावीरप्रतिग्रहपरायणाः ॥ वयंतुक्ष
त्रियानित्यंदानकर्मक्रियारताः ॥ २५ ॥ इदानींत्वद्रथंकोपाद्भनज्मिप्रत्यहंभवान् ॥ पादचारीभवत्येवपश्चाद्युद्धंकरिष्यति ॥ २६ ॥ पुष्कलोवाक्यमाक
र्ण्यधर्मधैर्यसमन्वितम् ॥ विसिस्मायचिरंचित्तेधनुःसज्यमथाकरोत् ॥ २७ ॥ तमात्तधनुषंदृष्ट्वालवःकोपसमन्वितः ॥ चापंचिच्छेदपाणिस्थंशरसंधानमा
चरन् ॥ २८ ॥ सयावत्सगुणंचापंकुरुतेतावदुद्धतः ॥ रथभंगंचकारास्यसमरेप्रहसन्बली ॥ २९ ॥ भग्नंरथंस्वकंवीक्ष्यधनुश्छिन्नंमहात्मना ॥ महावीरं
मन्यमानःपदातिःप्राद्रवद्रणे ॥ ३० ॥ उभौधनुर्धरौवीरावुभावपिशरोद्धतौ ॥ उभौक्षतजविप्लुष्टौछिन्नसन्नाहितावुभौ ॥ ३१ ॥ परस्परंबाणघातविशीर्ण
वपुलक्षितौ ॥ जयाकांक्षांप्रकुर्वंतौपरस्परवधैषिणौ ॥ ३२ ॥ जयंतकार्तिकेयौवापुरारिःपुरभिद्यथा ॥ एवंपरस्परंयुद्धंप्रकुर्वाणौरणांगणे ॥ ३३ ॥ पुष्क
लःप्रत्युवाचाथबालंशूरशिरोमणे[1] ॥ त्वादृशोनमयादृष्टःकश्चिद्वीरशिरोमणिः ॥ ३४ ॥ शिरस्तेपातयाम्यद्यबाणैःशितसुपर्वभिः ॥ मापलायस्वसमरेप्राणा
न्रक्षस्वसंयतः ॥ ३५ ॥ एवमुक्तालवंवीरंचकारशरपंजरे ॥ पुष्कलस्यशराभूमौनभसिव्याप्यसंस्थिताः ॥ ३६ ॥ शरपंजरमध्यस्थोलवःपुष्कलमब्रवीत् ॥
महत्कर्मकृतंवीरयन्मांबाणैरपीडयत् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाबाणसंघातंप्रच्छिद्यवचनंपुनः ॥ जगादपुष्कलंवीरःशरसंधानकोविदः ॥ ३८ ॥ पालयात्मानमा
जिस्थंमच्छराघातपीडितः ॥ पतिष्यसिमहीपृष्ठेरुधिरेणपरिप्लुतः ॥ ३९ ॥ एवमुक्तंसमाकर्ण्यपुष्कलःकोपसंयुतः ॥ रणेसंयोधयामासलवंवीरंमहाबलम् ॥ ४० ॥
लवःप्रकुपितोबाणंतीक्ष्णंवैरिविदारणम् ॥ जग्राहलवतः[3]कोशादाशीविषमिवक्रुधा ॥ ४१ ॥ जाज्वल्यमानःसशरश्चापमुक्तोलवस्यच ॥ हृदयंभेत्तुमुद्युक्त
श्छिन्नोभारतिनाशुगः ॥ ४२ ॥ छिन्नेभारतिनासंख्येशरेणप्राणहारिणा ॥ अत्यंतंकुपितोघोरंशरमन्यंसमाददे ॥ ४३ ॥ आकर्णाकृष्टचापेनसमुक्तोनि
शितःशरः ॥ विभेदहृदयंतस्यपुष्कलस्यमहारणे ॥ ४४ ॥ भिन्नोवक्षसिवीरेणसायकेनाशुगामिना ॥ पपातधरणीपृष्ठेमहाशूरशिरोमणिः ॥ ४५ ॥ पति
तंतंसमालोक्यपुष्कलंपवनात्मजः ॥ गृहीत्वाराघवभ्रात्रेददौमूर्च्छासमन्वितम् ॥ ४६ ॥ मूर्च्छितंतंसमालोक्यशोकविह्वलमानसः ॥ हनूमंतंलवंहंतुंनि
दिदेशक्रुधान्वितः ॥ ४७ ॥ हनूमान्क्रोधसंप्लुष्टोलवंसंख्येमहाबलम् ॥ विजेतुंतरसाप्रागाद्वृक्षमुद्यम्यशाल्मलिम् ॥ ४८ ॥ वृक्षेणहतवान्मूर्ध्निलवस्यहनु
मान्बली ॥ तमापतंतंतरसाचिच्छेदशतधालवः ॥ ४९ ॥ छिन्नेनगेपुनःकोपाद्वृक्षानुत्पाट्यमूलतः ॥ ताडयामासहृदयेमस्तकेचमहाबलः ॥ ५० ॥

१ लव शूरशिरोमणे–इ० पा० । २ भवानितिशेषः । ३ लवतःक्षणमात्रादित्यर्थः । ४ आकर्णीकृतचापेन–इ० पा० ।

यान्यान्वृक्षान्समाहृत्याताडयत्पवनात्मजः ॥ तांस्तांश्चिच्छेदतरसाबलवान्नतपर्वभिः ॥ ५१ ॥ तदाशिलाःसमुत्पाट्यगंडशैलोपमाःकपिः ॥ पातयामासशिरसिक्षिप्रवेगेनमारुतिः ॥ ५२ ॥ सआहतःशिलासंघैःसंख्येकोदंडमुन्नयन् ॥ बाणैस्ताश्चूर्णयामासयंत्रिकाभिर्यथाकणाः ॥ ५३ ॥ तदात्यंतंप्रकुपितोमारुतिःपुच्छवेष्टनम् ॥ चकारसमरोपांतेलवस्यबलिनःकृती ॥ ५४ ॥ स्वंपुच्छेनसमाविद्धंवीक्ष्यस्वांबांहृदिस्मरन् ॥ मुष्टिनाताडयामासलांगूलंमारुतेर्बली ॥ ५५ ॥ तन्मुष्टिघातव्यथितोमारुतिस्तममूमुचत् ॥ समुक्तःपुच्छतोयुद्धेशरान्मुंचन्नभूद्बली ॥ ५६ ॥ दुर्वारशरघातेनसंपीडिततनुःकपिः ॥ बाणवर्षमन्यमानोदुःसहंसमरेबहु ॥ ५७ ॥ किंकर्तव्यमितोस्माभिःपलाय्ययादिगम्यते ॥ तदामेस्वामिनोलज्जाताडयेद्बालकोत्रमाम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मदत्तवरत्वात्तुमूर्च्छानमरणंनहि ॥ दुःसहाबाणपीडात्रकिंकर्तव्यंमयाधुना ॥ ५९ ॥ शत्रुघ्नःसमरेगत्वाजयंप्राप्नोतुबालकात् ॥ अहंतावज्जयाकांक्षीशयेकपटमूर्च्छया ॥ ६० ॥ इत्येवंमानसेकृत्वापपातरणमंडले ॥ पश्यतांसर्ववीराणांकपटेनविमूर्च्छितः ॥ ६१ ॥ तंमूर्च्छितंसमाज्ञायहनूमंतंमहाबलम् ॥ जघानसर्वान्नृपतीञ्छरमोक्षविचक्षणः ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेहनुमत्पतनंनामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥६१॥

॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ मूर्च्छितंमारुतिंश्रुत्वाशत्रुघ्नःशोकमाययौ ॥ किंकर्तव्यंमयासंख्येबालकोयंमहाबलः ॥ १ ॥ स्वयंरथेहेममयेतिष्ठन्वीरवरैःसह ॥ योद्धुंप्रागाल्लवोयत्रविचित्ररणकोविदः ॥ २ ॥ लवंददर्शशिशुतांप्राप्तंराममिवक्षितौ ॥ धनुर्बाणकरंवीरान्क्षिपंतंरणमूर्धनि ॥ ३ ॥ विचारयामासतदाकोयंरामस्वरूपधृक् ॥ नीलोत्पलदलश्यामंवपुर्बिभ्रन्मनोहरम् ॥ ४ ॥ एषवैदेहतनुजासुतोभवतिनान्यथा ॥ अस्मान्विजित्यसमरेयास्यतेमृगराडिव ॥ ५ ॥ अस्माकंनोजयोभाव्यःशक्त्याविरहितात्मनाम् ॥ अशक्ताःकिंकरिष्यामःसमरेरणकोविदाः ॥ ६ ॥ इत्येवंसविचार्यथबालकंतुवचोब्रवीत् ॥ रणेकुतुककर्तारंवीरकोटिनिपातकम् ॥ ७ ॥ कस्त्वंबालरणेस्माकंवीरान्पातयसिक्षितौ ॥ नजानीषेबलंराज्ञोरामस्यदनुजार्दनः ॥ ८ ॥ कातेमातापिताकस्तेसुभाग्योजयमाप्तवान् ॥ नामकिंविश्रुतंलोकेजानीयांतेमहाबल ॥ ९ ॥ मुञ्चवाहःकथंबद्धःशिशुत्वात्तत्क्षमामिते ॥ आयाहिरामंवीक्षस्वदास्यतेबहुलंतव ॥ १० ॥ इत्युक्तोबालकोवीरोवचःशत्रुघ्नमावदत् ॥ किंतेनाम्नाथपित्रावाकुलेनवयसातथा ॥ ११ ॥ युध्यस्वसमरेवीरचेत्त्वंबलयुतोभवेः ॥ कुशंवीरंनमस्कृत्यपादयोर्याहिनान्यथा ॥ १२ ॥ भ्राताराममस्यवीरोभूर्नावयोर्बलिनांवरः ॥ वाहंविमोचयबलाच्छक्तिस्तेविद्यतेयदि ॥ १३ ॥ इत्युक्ताशरसंधानंकृत्वाप्राहरदुद्भटः ॥ हृदयेमस्तकेचैवभुजयोरणमंडले ॥ १४ ॥ तदाप्रकुपितोराजाधनुःसज्यमथाक

१ यान्यान्वृक्षान्समादत्ते ताडनाय स मारुतिः–इ० पा० । २ शितपर्वभिः–इ० पा० । ३ दृश्यते–इ० पा० । ४ वीक्ष्य–इ– पा० ।

रोत् ॥ नादयन्मेघगंभीरंत्रासयन्निवबालकम् ॥ १५ ॥ बाणानपरिसंख्यातान्मुमोचबलिनांवरः ॥ बालोबलेनचिच्छेदसर्वांस्तान्सायकव्रजान् ॥ १६ ॥
लवस्यानेकधामुक्तैर्बाणैर्व्याप्तंमहीतलम् ॥ व्यतीपातेप्रदत्तस्यदानस्येवाक्षयंगताः ॥ १७ ॥ तेबाणाव्योमसकलंव्याप्नुवल्लवसंधिताः ॥ सूर्यमंडलमासा
द्यप्रवर्ततेसमंततः ॥ १८ ॥ मारुतोनाविशद्यत्रबाणपंजरगोचरे ॥ मनुष्याणांतुकावार्ताक्षणजीवितशंसिनाम् ॥ १९ ॥ तद्बाणान्विस्तृतान्दृष्ट्वाशत्रुघ्नोवि
स्मयंगतः ॥ अच्छिनच्छतसाहस्रंबाणमोचनकोविदः ॥ २० ॥ तांश्छिन्नान्सायकान्सर्वान्स्वीयान्दृष्ट्वाकुशानुजः ॥ धनुश्चिच्छेदतरसाशत्रुघ्नस्यमही
पतेः ॥ २१ ॥ सोन्यद्धनुरुपादाययावन्मुंचातिसायकान् ॥ तावद्बभंजसरथंसायकैःशितपर्वभिः ॥ २२ ॥ करस्थमच्छिनच्चापंसुदृढंगुणपूरितम् ॥
तत्कर्मापूजयन्वीरारणमंडलवर्तिनः ॥ २३ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ अन्यंरथंसमास्थाययर्यौयोद्धुंलवंबलात् ॥ २४ ॥ अनेकबा
णनिर्भिन्नःस्रवद्रक्तकलेवरः ॥ पुष्पितःकिंशुकइवशुशुभेरणमध्यगः ॥ २५ ॥ शत्रुघ्नबाणप्रहतःपरंकोपमुपागमत् ॥ बाणसंधानचतुरःकुंडलीकृतचा
पवान् ॥ २६ ॥ विशीर्णकवचंदेहंशिरोमुकुटवर्जितम् ॥ स्रवद्रक्तपरिप्लुष्टंशत्रुघ्नस्यचकारसः ॥ २७ ॥ तदारामानुजःक्रुद्धोदशबाणांश्छिताग्रकान् ॥
मुमोचप्राणसंहारकारकान्कुपितोभृशम् ॥ २८ ॥ सतांस्तांस्तिलशःकृत्वाबाणैर्निशितपर्वभिः ॥ ताडयामासहृदयेशत्रुघ्नस्याष्टभिःशरैः ॥ २९ ॥ अत्यंतं
बाणपीडार्तोलवंबलिनमुत्स्मरन् ॥ दुःसहंमन्यमानस्तंशरान्मुंचन्नभूत्तदा ॥ ३० ॥ तदालवेनतीक्ष्णेनहृदिभिन्नोविशालके ॥ अर्धचंद्रसमानेनतीक्ष्णप
र्वसुशोभिना ॥ ३१ ॥ सविद्धोहृदिबाणेनपीडांप्राप्तःसुदारुणाम् ॥ पपातस्यंदनोपस्थेधनुःपाणिःसुशोभितः ॥ ३२ ॥ शत्रुघ्नंमूर्छितंदृष्ट्वानृपाश्चसुरथादयः ॥
दुद्रुवुर्लवमुद्युक्ताजयप्राप्त्यैरणेतदा ॥ ३३ ॥ सुरथोविमलोवीरोराजावीरमणिस्तथा ॥ सुमदोरिपुतापाद्याःपरिवव्रुश्चसंयुगे ॥ ३४ ॥ केचित्क्षुरप्रैर्मुसलैःके
चिद्बाणैःसुदारुणैः ॥ प्रासैःपरशुभिःकेचित्सर्वतःप्राहरन्नृपाः ॥ ३५ ॥ तानधर्मेणयुद्धोत्कान्दृष्ट्वावीरशिरोमणिः ॥ दशभिर्दशभिर्बाणैस्ताडयामाससंयुगे
॥ ३६ ॥ तेबाणवर्षविहतारणमध्येसुकोपनाः ॥ केचित्पलायिताःकेचिन्मुमुहुर्युद्धमंडले ॥ ३७ ॥ तावत्सराजाशत्रुघ्नोमूर्च्छांसंत्यज्यसंगरे ॥ लवंप्रायान्म
हावीरंयोद्धुंबलसमन्वितः ॥ ३८ ॥ आगत्यतंलवंप्राहधन्योसिशिशुसन्निभः ॥ नबालस्त्वंसुरःकश्चिच्छलितुंमांसमागतः ॥ ३९ ॥ केनापिनहिवीरेणपा
तितोरणमंडले ॥ त्वयाहंप्रापितोमूर्च्छांसमक्षंममपश्यतः ॥ ४० ॥ इदानींपश्यमेवीर्यंत्वांसंख्येपातयाम्यहम् ॥ सहस्वबाणमेकंत्वंमापलायस्वबालक ॥ ४१ ॥
इत्युक्त्वासमरेबालंशरमेकंसमाददे ॥ यमवक्त्रसमंघोरंलवणोयेनघातितः ॥ ४२ ॥ संधायबाणंजाज्वल्यंहृदिभेत्तुंमनोदधत् ॥ लवंवीरसहस्राणांवह्निवत्सर्व

१ कोटिधा–इ० पा० । २ निशितम्–इ० पा० ।

दाहकम् ॥ ४३ ॥ तंबाणंप्रज्वलंतंसद्योतयंतंदिशोदश ॥ दृष्ट्वासस्मारबलिनंकुशंवैरिनिपातिनम् ॥ ४४ ॥ यद्यस्मिन्समयेवीरोभ्रातास्याद्बलवान्मम ॥ त
दाशत्रुघ्नवशतानमेस्याद्भयमुल्वणम् ॥ ४५ ॥ एवंतर्कयतस्तस्यलवस्यचमहात्मनः ॥ हृदिलग्नोमहाबाणोघोरःकालानलोपमः ॥ ४६ ॥ मूर्च्छांप्राप
तदावीरोभूपसायकसंहतः ॥ संगरेसर्ववीराणांशिरोभिःसमलंकृते ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेलवमूर्च्छा
नामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ६४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ लवंविमूर्च्छितंदृष्ट्वाबलिवैरिविदारणम् ॥ शत्रुघ्नोजयमापेदेरणमूर्ध्निमहाबलः ॥१॥ लवं
बालंरथेस्थाप्यशिरस्त्राणाद्यलंकृतम् ॥ रामप्रतिनिधिंमूर्त्यांततोगंतुमियेषसः ॥ २ ॥ स्वमित्रंशत्रुणाग्रस्तमितिदुःखसमन्विताः ॥ बालामात्रेऽस्यसीता
यैत्वरिताःसंन्यवेदयन् ॥ ३ ॥ ॥ बालाऊचुः ॥ ॥ मातर्जानकितेपुत्रोबलाद्वाहमपाहरत् ॥ कस्यचिद्भूपवर्यस्यबलयुक्तस्यमानिनः ॥ ४ ॥ ततोयु
द्धमभूद्घोरंतस्यसैन्येनजानकि ॥ तदावीरेणपुत्रेणतवसर्वंनिपातितम् ॥ ५ ॥ पश्चादपिजयंप्राप्तःसुतस्तवमनोहरः ॥ तंभूपंमूर्छितंकृत्वाजयमापरणां
गणे ॥ ६ ॥ ततोमूर्च्छांविहायैपराजापरमदारुणः ॥ संकुप्यपातयामासतवपुत्रंरणांगणे ॥ ७ ॥ अस्माभिर्वारितःपूर्वंमागृहाणहयोत्तमम् ॥ अस्मान्स
र्वांश्चधिक्कृत्यब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ ८ ॥ इतिवाक्यंशिशूनांसासमाकर्ण्यसुदारुणम् ॥ पपातभूतलेपस्थेदुःखयुक्तारुरोदह ॥ ९ ॥ ॥ सीतोवाच ॥ ॥
कथंनृपोदयाहीनोबालेनसहयुध्यति ॥ अधर्मकृतदुर्बुद्धिर्योमद्बालंन्यपातयत् ॥ १० ॥ लववीरभवान्कुत्रवर्ततेतिबलान्वितः ॥ कथंत्वंनिष्कृपस्याहोरा
ज्ञोऽहार्षीद्धयोत्तमम् ॥ ११ ॥ त्वंबालस्तेदुराक्रांताःसर्वशस्त्रविशारदाः ॥ रथस्थाविरथस्त्वंवैकथंयुद्धंसमंभवेत् ॥ १२ ॥ ताताहंतुत्वयासार्द्धंरामत्या
गासुखंजहौ ॥ इदानींरहितायुष्मत्कथंजवामिकानने ॥ १३ ॥ एहिमांमुंचयज्ञाश्वंगच्छत्वेषमहीपतिः ॥ मद्दुःखंनाभिजानासिममदुःखप्रमार्जकः ॥१४॥
कुशोयद्यभविष्यत्सरणेवीरशिरोमणिः ॥ अमोचयिष्यदधुनाभवंतंभूपपार्श्वतः ॥ १५ ॥ सोपिमदैवतोनास्तिसमीपेकिंकरोम्यतः ॥ दैवमेवममाप्यत्र
कारणंदुःखसंभवे ॥ १६ ॥ एवमादिबहुश्रीमत्येषावैविललापह ॥ पादांगुष्ठेनलिखतीभूमिंनेत्रद्वयाश्रुभिः ॥ १७ ॥ बालान्प्रतिजगादासौपृथुकःसच
भूपतिः ॥ कथंमत्सुतमापात्यरणेकुत्रगमिष्यति ॥ १८ ॥ इतिवाक्यंवदत्येषाजानकीपतिदेवता ॥ तावत्कुशस्तुसंप्राप्तउज्जयिन्यामहर्षिभिः ॥ १९ ॥
माघासितचतुर्दश्यांमहाकालंसमर्च्यच ॥ प्राप्यभूरिवरांस्तस्मादागमन्मातृसान्निधौ ॥ २० ॥ जानकींविह्वलांदृष्ट्वानेत्रोद्भूताश्रुविक्लवाम् ॥ शोकविह्वल
दीनांगींबभापेयावदुत्सुकः ॥ २१ ॥ तदास्वबाहुरवदत्स्फुरद्युद्धाभिशंसनः ॥ हृदयेचरणोत्साहोबभूवातिरथस्याहि ॥ २२ ॥ सप्रत्युवाचजननींदीनगद्ग

१ दुःखाश्रुमार्जकः–इ० पा० ।

दभाषिणीम् ॥ मातस्तवगतंदुःखंमयिपुत्रउपस्थिते ॥ २३ ॥ मयिजीवतितेनेत्रादश्रूणिभुविनोपतन् ॥ प्रसूमुवाचाश्रुखिन्नांदीनगद्गदभाषिणीम् ॥ २४ ॥
कुशोदुःखमितःसद्योदुःखितांधीरमानसः ॥ ममभ्रातालवःकुत्रवर्ततेवैरिमर्दनः ॥ २५ ॥ सदामामागतंज्ञात्वाप्रहर्षन्सन्निधावियात् ॥ नदृश्यतेकथंवीरःकुत्र
रंतुंगतोबली ॥ २६ ॥ केनवासहबालत्वाद्गतोमांवैनिरीक्षितुम् ॥ किंत्वंरोदिषिमेमातर्लवःकुत्रसवर्तते ॥ २७ ॥ तन्मेकथयसर्वंयत्तवदुःखस्यकारणम् ॥
तच्छ्रुत्वापुत्रवाक्यंसादुःखिताकुशमब्रवीत् ॥ २८ ॥ लवोधृतोनृपेणात्रकेनचिद्धयरक्षिणा ॥ बबंधबालकोमेत्रहयंयागक्रियोचितम् ॥ २९ ॥ तद्रक्षकान्बहूञ्जिग्येए
कोनेकान्रिपून्बली ॥ राजातंमूर्च्छितंकृत्वाबबंधरणमूर्धनि ॥ ३० ॥ बालकाइतिमामूचुःसहगंतारएवहि ॥ ततोहंदुःखिताजातानिशम्यलवमाधृतम् ॥ ३१ ॥
त्वंमोचयबलात्तस्मात्कालेप्राप्तोनृपोत्तमात् ॥ निशम्यमातुर्वचनंकुशःकोपसमन्वितः ॥ जगादतांदशन्नोष्ठंदंतैर्दंतान्विनिष्पिषन् ॥ ३२ ॥ ॥ कुशउवाच ॥ ॥
मातर्जानीहितंमुक्तंलवंपाशस्यबंधनात् ॥ इदानींहन्मितंबाणैःसमग्रबलवाहनम् ॥ ३३ ॥ यदिदेवोमरोवापियदिशर्वःसमागतः ॥ तथापिमोचयेतस्माद्बा
णैर्निशितपर्वभिः ॥ ३४ ॥ मारोदिषिमातरिहवीराणां[1]रणमूर्छितम् ॥ कीर्तयेत्रभवत्येवपलायनमकीर्तये ॥ ३५ ॥ देहिमेकवचंदिव्यंधनुर्गुणसमन्वितम् ॥
शिरस्त्राणंचमेमातःकरवालंतथाशितम् ॥ ३६ ॥ इदानींयामिसमरेपातयामिबलंमहत् ॥ मोचयामिभ्रातरंस्वंरणमध्याद्विमूर्छितम् ॥ ३७ ॥ नमोचयाम्य
द्यपुत्रंतवमातर्महारणात् ॥ तदातौमेभवत्पादौसंरुष्टौभवतांक्षितौ ॥ ३८ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाक्येनसंतुष्टाजानकीशुभलक्षणा ॥ सर्वंप्रादादस्त्रवृं
दंजयाशीर्भिर्नियुज्यतम् ॥ ३९ ॥ प्रयाहिपुत्रसंग्रामंलवंमोचयमूर्च्छितम् ॥ इत्याज्ञप्तःकुशःसंख्येकवचीकुंडलीबली ॥ ४० ॥ मुकुटीकरवालीचचर्मधा
रीधनुर्धरः ॥ अक्षयाविषुधीकृत्वास्कंधयोःसिंहवीर्ययोः ॥ ४१ ॥ जगामतरसानत्वामातृपादौरथाग्रणीः ॥ वेगेनयावद्युद्धायगच्छातिक्षिप्रमाहवे ॥ ४२ ॥
तावद्ददर्शस्वलवंवैरिवृंदनिपातकम् ॥ आयांतंतंकुशंवीरादहशुःसुमहाभटाः ॥ ४३ ॥ कृतांतमिवसंहर्तुंसर्वंविश्वमुपास्थितम् ॥ लवोमहाबलंदृष्ट्वाकुशंभ्रा
तरमागतम् ॥ ४४ ॥ अत्यंतंवह्निवद्युद्धेदिदीपेवायुनासमम् ॥ रथादुन्मुच्यचात्मानंयुद्धायसविनिर्गतः ॥ ४५ ॥ कुशःसर्वान्रणस्थान्वैवीरान्पूर्वदिशिक्षिप
त् ॥ पश्चिमायांदिशिलवःकोपात्सर्वान्समैरयत् ॥ ४६ ॥ कुशबाणव्यथाव्याप्तालवसायकपीडिताः ॥ सैन्येजनामुनेसर्वेउत्कल्लोलांबुधिभ्रमाः ॥ ४७ ॥ कु
शेनचलवेनाथशरव्रातैःप्रपीडितम् ॥ नशर्मलेभेसकलंसैन्यंवीरप्रपूरितम् ॥ ४८ ॥ इतस्ततःप्रभग्नंतद्बलंत्रस्तंपुनःपुनः ॥ नकुत्रचिद्रणेस्थित्वायुद्धमैच्छ
द्बलान्वितः ॥ ४९ ॥ एतस्मिन्समयेराजाशत्रुघ्नःपरतापनः ॥ कुशंवीरंययौयोद्धुंतादृशंलवसन्निभम् ॥ ५० ॥ कुशंदृष्ट्वाबलाक्रांतंराममूर्तिसमप्रभम् ॥ रथे

१ रणमूर्जितम्–इ० पा० ।

तिष्ठन्हेममयेजगादपरवीरहा ॥ ५१ ॥ ॥शत्रुघ्नउवाच॥ ॥कोसित्वंसन्निभोभ्रात्रालवेनसुमहाबलः ॥ किंनामासिमहावीरकस्तेतातःक्वतेप्रसूः॥५२॥
कथंवनेद्विजैर्जुष्टेतिष्ठसित्वंनरर्षभ ॥ सर्वंशंसयथायुध्येत्वयासहमहाबल ॥ ५३ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यकुशःप्रोवाचभूमिपम् ॥ मेघगंभीरयावाचानादयन्त्र
णमंडलम् ॥ ५४ ॥ केवलंसुषुवेसीतापतिव्रतपरायणा ॥ वनेवसावोवाल्मीकेश्चरणार्चनतत्परौ ॥ ५५ ॥ मातृसेवासमुद्युक्तौसर्वविद्याविशारदौ ॥ कुशो
लवइतिप्रख्यामागतौभूपतेनघ ॥ ५६ ॥ कस्त्वंवीरोरणश्लाघीकिमर्थंहयसत्तमः ॥ मुक्तोस्तिसमरेत्वद्यजेतासिबलसंयुतः ॥ ५७ ॥ युध्यस्वत्वंमयासार्द्धं
यदिवीरोसिभूमिप ॥ इदानींपातयिष्यामिभवंतंरणमूर्धनि ॥ ५८ ॥ शत्रुघ्नस्तंसुतंज्ञात्वासीतायारामसंभवम् ॥ विसिष्मायस्वयंचित्तेकोपा
द्धनुरुपाददत् ॥ ५९ ॥ तमात्तधनुपंदृष्ट्वाकुशःकोपसमन्वितः ॥ विस्फारयामासधनुःस्वीयंसुदृढमुत्तमम् ॥ ६० ॥ मुमोचबाणान्निशिता
ञ्छत्रुघ्नःसर्वशस्त्रवित् ॥ तांश्चिच्छेदकुशःसर्वाँल्लीलयाप्रहसन्रणे ॥ ६१ ॥ बाणाश्चशतसाहस्राःकुशस्यचनृपस्यच ॥ भुवनंव्याप्नुवन्सर्वंतच्चित्रमभवन्मु
ने ॥ ६२ ॥अग्न्यस्त्रेणकुशःसर्वान्ददाहतरसाबली ॥ शमयामासतंभूपःपर्जन्यास्त्रेणवीर्यवान् ॥ ६३ ॥ शमयामासतंभूपोवायव्येनातिविक्रमः ॥ तदावायुर
भूत्तीव्रःसर्वतोरणमंडले ॥ पर्वतास्त्रेणतंवायुंक्षोभयंतंसमावृणोत् ॥ ६४ ॥ वज्रास्त्रेणनृपःसंख्येचिच्छेदसनगोपलान् ॥ तदानारायणास्त्रंसमुमोचकुशउ
द्भटः ॥ नारायणंतदाभूपंनाशकत्परिबाधितुम् ॥ ६५ ॥ तदाप्रकुपितोत्यंतंकुशःकोपपरायणः ॥ उवाचभूपंशत्रुघ्नंमहाबलपराक्रमम् ॥ ६६ ॥ जानामि
त्वांमहावीरंसंग्रामेजयकारिणम् ॥ यत्त्वांनारायणास्त्रंमेनबबाधेभयानकम् ॥ ६७ ॥ इदानींपातयाम्यद्यभूमौत्वांनृपतेशरैः ॥ त्रिभिश्चेन्नकरोम्येतत्प्रति
ज्ञांतर्हिमेशृणु ॥ ६८ ॥ योमनुष्यवपुःप्राप्यदुर्लभंपुण्यकोटिभिः ॥ तन्नाद्रियेतसंमोहात्तस्यमेस्त्वत्रपातकम् ॥ ६९ ॥ सावधानोभवानत्रभवतुप्रध
नांगणे ॥ पातयामिक्षितौसद्यइत्युक्त्वास्वशरासने ॥ ७० ॥ शरंसंरोपयामासघोरंकालानलप्रभम् ॥ लक्षीकृत्यरिपोर्वक्षोविपुलंकठिनंमहत् ॥ ७१ ॥
तंसंधितंशरंदृष्ट्वाशत्रुघ्नःकोपमूर्च्छितः ॥ मुमोचबाणान्निशितान्कुशत्वग्भेदकारकान् ॥ ७२ ॥ सबाणोहृदयंतस्यभेत्तुंतत्प्रचचालवै ॥ घोररूपोवन्हिसम
आशीविषवदुच्छ्वसन् ॥ ७३ ॥ सबाणोनृपवर्येणरामंस्मृत्वाशुलक्षितः ॥ चिच्छेदकुशमुक्तंससायकंशितपर्वकम् ॥ ७४ ॥ तदात्यंतंप्रकुपितःकुशोबाण
स्यकृंतनात् ॥ अपरंसायकंचापेदधारशितपर्वकम् ॥ ७५ ॥ सयावत्तदुरोभेत्तुंकरोतिचबलोद्धुरः ॥ तंतावदच्छिनत्तस्यशरंकालानलप्रभम् ॥ ७६ ॥

१ चिच्छेद–इ० पा० ।   २ कोपपूरितः–इ० पा० ।

तदाकुशोमातृपादौस्मृत्वारोषसमन्वितः ॥ तृतीयंचापकेस्वीयेदधारशरमद्भुतम् ॥ ७७ ॥ शत्रुघ्नस्तमपिक्षिप्रंच्छेत्तुंबाणंसमाददे ॥ तावद्विद्धःशरेणासौप
पातधरणीतले ॥ ७८ ॥ हाहाकारोमहानासीच्छत्रुघ्नेविनिपातिते ॥ जयमापकुशस्तत्रस्वबाहुबलदर्पितः ॥ ७९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डे
शेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशत्रुघ्नमूर्च्छनेकुशजयोनामत्रिषष्टितमोध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ शत्रुघ्नंपतितंवीक्ष्यसुरथःप्रवरोनृपः ॥ प्रय
योमाणिनासृष्टेरथेतिष्ठन्महाद्भुते ॥ १ ॥ पुष्कलस्तुरणेपूर्वंपातितःसविचारयन् ॥ लवंययौतदायोद्धुंमहावीरबलोन्नतम् ॥ २ ॥ सुरथःकुशमासा
द्यबाणान्मुंचन्ननेकधा ॥ व्यथयामाससमरेमहावीरशिरोमणिः ॥ ३ ॥ सुरथंविरथंचक्रेबाणैर्दशभिरुच्छ्रितैः ॥ धनुश्चिच्छेदतरसासुदृढंगुणपूरित
म् ॥ ४ ॥ अस्त्रप्रत्यस्त्रसंहारैःक्षेपणैःप्रतिक्षेपणैः ॥ अभवत्तुमुलंयुद्धंवीराणांरोमहर्षणम् ॥ ५ ॥ अत्यंतंसमरोद्युक्तेसुरथेदुर्जयेनृपे ॥ कुशःसंचिंतयामास
किंकर्तव्यंरणेमया ॥ ६ ॥ विचार्यनिशितंघोरंसायकंसमुपाददे ॥ हननायनृपस्यास्यमहाबलसमन्वितः ॥ ७ ॥ तमागतंशरंदृष्ट्वाकालानलसमप्रभम् ॥
छेत्तुंमतिंचकाराशुतावल्लग्नोमहाशरः ॥ ८ ॥ मुमूर्च्छसमरेवीरोमहावीरबलस्ततः ॥ पपातस्यंदनोपस्थेसारथिस्तमुपाहरत् ॥ ९ ॥ सुरथेपतिते
दृष्ट्वाकुशंजयसमन्वितम् ॥ त्रासयंतंवीरगणान्नियायपवनात्मजः ॥ १० ॥ समीरसूनुंप्रबलमायांतंवीक्ष्यवानरम् ॥ जहासदर्शयन्दंतान्कोपयन्निवतंकुधा
॥ ११ ॥ उवाचचहनूमंतमेहित्वंममसंमुखम् ॥ भेत्स्येबाणसहस्रेणमृतोयास्यसियामिनीम् ॥ १२ ॥ इत्युक्तोहनुमाञ्ज्ञात्वारामसूनुंमहाबल
म् ॥ स्वामिकार्यंप्रकर्तव्यमितिकृत्वाप्रधावितः ॥ १३ ॥ शालमुत्पाट्यतरसाविशालंशतशाखिनम् ॥ कुशंवक्षसिसंलक्ष्ययर्यौयोद्धुंमहाब
लः ॥ १४ ॥ शालहस्तंसमायांतंहनूमंतंमहाबलम् ॥ त्रिभिःक्षुरप्रैर्विव्याधहृदिचंद्रोपमैर्बली ॥ १५ ॥ सबाणविद्धस्तरसाकुशेनबलशालिना ॥
शालेनहृदिसंजघ्नेदंतान्निष्पिष्यमारुतिः ॥ १६ ॥ शालाहतस्तदाबालःकिंचिन्नाकंपतस्मयात् ॥ तदावीराःप्रशंसांतुप्रचक्रुस्तस्यबाल्य
तः ॥ १७ ॥ सशालेनहतोवीरःसंहारास्त्रंसमाददे ॥ संहन्तुंवैरिणंकोपात्कुशःसपरमास्त्रवित् ॥ १८ ॥ संहारास्त्रंसमालोक्यदुर्जयंकुशमोचितम् ॥
दध्यौरामंस्वमनसाभक्तविघ्नविनाशकम् ॥ १९ ॥ तदामुक्तंकुशेनाशुतदस्त्रंहृदिमारुतेः ॥ लग्नंमहाव्यथाकारितेनमूर्च्छामितःपुनः ॥ २० ॥
मूर्च्छांप्राप्तंतुतंदृष्ट्वाप्लवंगबलसंयुतः ॥ विव्याधसायकैस्तीक्ष्णैःसैन्यंतत्सकलंमहत् ॥ २१ ॥ तस्यबाणायुतैर्भग्नंबलंसर्वंरणांगणे ॥ पलायनपरंजातंचतुरंग
समन्वितम् ॥ २२ ॥ तदाकपिपतिःकोपात्सुग्रीवोरक्षकोमहान् ॥ अभ्यधावन्नगान्नैकानुत्पाट्यकुशमुद्भटम् ॥ २३ ॥ कुशःसर्वान्प्राचिच्छेदलीलयाप्रहस

१ महावीरशिरोमणिम्–इ० पा०। २ महाबलसमेतिनः–इति पाठे महाबलसमन्वितस्य नृपस्येति योजना। ३ कुशं प्रति समादाय–इ० पा०। ४ सोऽर्धचंद्रोपमैर्बली–इ० पा०। ५ परममंत्रवित्–इ० पा०। ६ प्रभुः–इ० पा०।

न्नगान् ॥ पुनरप्यागतान्वृक्षांश्चिच्छेदतरसाबली ॥ २४ ॥ अनेकबाणव्यथितःसुग्रीवःसमरांगणे ॥ जग्राहपर्वतंघोरंकुशमस्तकमध्यतः ॥२५॥ कुशस्तंनगमायांतंवीक्ष्यबाणैरनेकधा ॥ निष्पिपेषचकाराशुमहारुद्रांगयोग्यताम् ॥ २६ ॥ सुग्रीवस्तन्महत्कर्मदृष्ट्वाबालेननिर्मितम् ॥ जया शांप्रतिनिर्वृत्तोबभूवसमरांगणे ॥ २७ ॥ रणमध्येदुराक्रांतंकुशंलांगूलताडकम् ॥ अत्यमर्षीरुपाक्रांतस्तंहंतुंनगमाददे ॥ २८ ॥ आत्मानं हंतुमुद्युक्तंवीक्ष्यसुग्रीवमादरात् ॥ ताडयामासबहुभिःसायकैःशितपर्वभिः ॥ २९ ॥ सताडितोबहुविधैःशरैःपीडासमन्वितः ॥ कुशंहंतुंसमा रब्धोयथौशालंसमाददे ॥ ३० ॥ तदापिचकुशोवीरोवारुणास्त्रंसमाददे ॥ बबंधतंचपाशेनदृढेनसलवाग्रजः ॥ ३१ ॥ सबद्धःपाशकैःस्निग्धैः कुशेनबलशालिना ॥ पपातरणमध्येवैमहावीरैरलंकृते ॥ ३२ ॥ सुग्रीवंपतितंदृष्ट्वावीराःसर्वत्रदुद्रुवुः॥जयमापलवभ्रातामहावीरशिरोमणिः ॥३३॥ तावल्लवोभटाञ्जित्वापुष्कलंचांगदंतथा ॥ प्रतापाग्र्यंवीरमणिंतथान्यानपिभूभुजः ॥ ३४ ॥ जयंप्राप्यरणेवीरोलवोभ्रातरमागमत् ॥ संग्रामेजयक र्तारंवैरिकोटिनिपातकम् ॥ ३५ ॥ परस्परंप्रहृषितौपरिरंभंप्रकुर्वतः ॥ जयंप्राप्तौतदावार्तांमुनेचक्रतुरुन्मदौ ॥ ३६ ॥ लवउवाच ॥ ॥ भ्रातस्तवप्रसा देननिस्तीर्णोरणतोयधिः ॥ इदानींवीररणकंशोधयावःसुशोभितम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वात्वरितंवीरौजग्मतुस्तौकुशीलवौ ॥ राज्ञोमौलिमणिं चित्रंजग्राहकनकाचितम् ॥ ३८ ॥ पुष्कलस्यलवोवीरोजग्राहमुकुटंशुभम् ॥ अंगदेचमहानर्घ्यैशत्रुघ्नस्यापरस्यच ॥ ३९ ॥ गृहीत्वाशस्त्रसंघातंहनूमंतं कपीश्वरम् ॥ सुग्रीवंसविधेगत्वाउभावपिबबंधतुः ॥ ४० ॥ पुच्छेवायुसुतस्यायंगृहीत्वातुकुशानुजः ॥ भ्रातरंप्रत्युवाचेदंनेष्यामिस्वकमंदिरम् ॥ ४१ ॥ आवयोर्जननीप्रीत्यैगृहीत्वापुच्छकेत्वहम् ॥ क्रीडार्थमृषिपुत्राणांकौतुकार्थममैवच ॥ ४२ ॥ एतच्छ्रुत्वाततोवाक्यमुवाचचकुशोलवम् ॥ अहमेनंग्रही ष्यामिवानरंबलिनंदृढम् ॥ ४३ ॥ इत्येवंभाषमाणौतौबद्धातौबलिनांवरौ ॥ पुच्छयोर्बलिनौधृत्वाजग्मतुःस्वाश्रमंप्रति ॥ ४४ ॥ स्वाश्रमायप्रग च्छंतौवीक्ष्यतौकपिसत्तमौ ॥ कंपमानौजगदतुरन्योन्यंभीतयागिरा ॥ ४५ ॥ हनूमान्कपिराजानंप्रत्युवाचभयार्द्रधीः ॥ एतौरामसुतावस्मान्ने ष्यतःस्वाश्रमंप्रति ॥ ४६ ॥ मयापूर्वंकृतंकर्मजानकींप्रतिगच्छता ॥ तत्रमेजानकीदेवीसंमुखाभून्मनोहरा ॥ ४७ ॥ सामांद्रक्ष्यतिवैदेहीबद्धंपाशे नवैरिणा ॥ तदाहसिष्यतिवरात्रपामेत्रभविष्यति ॥ ४८ ॥ मयाकिमत्रकर्तव्यंप्राणत्यागोभविष्यति ॥ महद्दुःखंचापतितंसरामःकिंकरिष्यति ॥ ४९ ॥ सुग्रीवस्तद्वचःश्रुत्वाममाप्येवंमहाकपे ॥ नेष्यतेयदिमामेवंनिधनंतुभविष्यति ॥ ५० ॥ एवंकथयतोरेवह्यन्योन्यंभयभीतयोः ॥

१ राजसविधे जगाम सलवः कुशः–इ० पा० ।

कुशोलवश्चभवनंमातुःप्रापतुरोजसा ॥ ५१ ॥ तावायातौसमीक्ष्यैवजहर्षजननीतयोः ॥ अन्योन्यंपरमप्रीत्यापरिरेभेनिजौसुतौ ॥ ५२ ॥
ताभ्यांपृच्छगृहीतौतौवानरौवीक्ष्यजानकी ॥ हनूमंतंचसुग्रीवंसर्ववीरंकपीश्वरम् ॥ ५३ ॥ जहासपाशबद्धौतौवीक्षमाणावरांगना ॥ उवाचचविमो
क्षार्थंवदंतीवचनंवरम् ॥ ५४ ॥ पुत्रौप्रमुंचतंकीशौमहावीरौमहाबलौ ॥ ईक्षंतौमांयदिस्फीतौप्राणत्यागंकरिष्यतः ॥ ५५ ॥ अयंवैहनुमान्वीरो
योददाहदनोःपुरीम् ॥ अयमप्यृक्षराजोहिसर्ववानरभूमिपः ॥ ५६ ॥ किमर्थंविधृतौकुत्रकिंवाकृतमनादरात् ॥ पुंच्छेयुवाभ्यांविधृतौसमहान्विस्मयोऽस्ति
मे ॥ ५७ ॥ इतिमातुर्वचःश्लक्ष्णंवीक्ष्यतांपुत्रकौतदा ॥ ऊचतुर्विनयश्रेष्ठौमहाबलसमन्वितौ ॥ ५८ ॥ मातःकश्चनभूपालोरामोदाशरथिर्बली ॥ तेनमुक्तो
हयःस्वर्णभालपत्रःसुशोभितः ॥ ५९ ॥ तत्रैवंलिखितंमातरेकवीराप्रसूर्मम ॥ येक्षत्रियास्तेगृण्हंतुनोचेत्पादतलार्चकाः ॥ ६० ॥ तदामयाविचारोवैकृतः
स्वांतेपतिव्रते ॥ भवतीक्षत्रियाकिंनवीरसूःकिंनवाभवेत्॥६१॥धाष्टर्यंतद्वीक्ष्यभूपस्यगृहीतोऽश्वोमयाबलात् ॥ जितंकुशेनवीरेणसैन्यंतत्पातितंरणे॥६२॥
मुकुटोयंभूमिपतेर्जानीहिपतिदेवते ॥ अयमप्यन्यवीरस्यपुष्कलस्यमहात्मनः ॥ ६३ ॥ जानीहिमुकुटंत्वन्यंमणिमुक्ताविराजितम् ॥ अश्वोयंमेमनो
हारीकामयानोहिभूपतेः ॥ ६४ ॥ आरोहणायमद्भ्रातुर्जानीहिबलिनोवरे ॥ इमौकीशौमयारंतुमानीतौबलिनांवरौ ॥ ६५ ॥ कौतुकार्थंतवैवैतौसंग्रामेयुद्ध
कारकौ ॥ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यजानकीपतिदेवता ॥ ६६ ॥ जगादपुत्रौतौवीरौमोचयेथांपुनःपुनः ॥ ॥ सीतोवाच ॥ ॥ युवाभ्यामनयःसृष्टोहृतोराम
हयोमहान् ॥ ६७ ॥ अनेकेपातितावीराइमौबद्धौकपीश्वरौ ॥ पितुस्तवहयोवीरोयागार्थंमोचितोमुना ॥ ६८ ॥ तस्यापिहृतवंतौकिंवाजिनंमखसत्तमे ॥
मुंचतंप्लवगावेतौमुंचतंवाजिनांवरम् ॥ ६९ ॥ क्षाम्यतांभूपतेर्भ्राताशत्रुघ्नःपरकोपनः ॥ जनन्यास्तद्वचःश्रुत्वाऊचतुस्तांबलान्वितौ ॥ ७० ॥ क्षात्रधर्मेण
तंभूपंजितवंतौबलान्वितम् ॥ नास्माकमनयोभाविक्षात्रधर्मेणयुध्यताम् ॥ ७१ ॥ वाल्मीकिनापुराप्रोक्तमस्माकंपठतांपुरः ॥ ७२ ॥ कण्वस्याश्रमकेवाहं
धृत्वायागक्रियोचितम् ॥ तस्मात्सुतःस्वपित्रापियुध्येद्भ्रात्रापिचानुजः ॥ ७३ ॥ गुरुणाशिष्यएवापितस्मान्नोपापसंभवः ॥ त्वदाज्ञातोऽधुनाचावांदास्या
वोहयमुत्तमम् ॥ ७४ ॥ मोक्ष्यावःकीशावेतौहिकरिष्यावोवचस्तव ॥ इत्युक्त्वामातरंवीरौगतौरणेकपीश्वरौ ॥ ७५ ॥ अमुंचतांहयंचापिहयमेधक्रियोचि
तम् ॥ सीतादेवीस्वपुत्राभ्यांश्रुत्वासैन्यंनिपातितम् ॥ ७६ ॥ श्रीरामंमनसाध्यात्वाभानुमैक्षतसाक्षिणम् ॥ यद्यहंमनसावाचाकर्मणारघुनायकम् ॥ ७७ ॥

१ गृहीतौ येन वां पुच्छे तच्छंसास्मान्मनःस्थितम्–इ० पा० । २ शोचयंती पुनः पुनः–इ०, मोचयंती पुनः पुनः–इ० पा० ।

भजामिनान्यंमनसातर्हिजीवेदयंनृपः ॥ सैन्यंचापिमहत्सर्वंयन्नाशितमिदंबलात् ॥ ७८ ॥ पुत्राभ्यांतत्तुजीवेतमत्सत्याज्जगतांपते ॥ इतियावद्वचोब्रूते
जानकीपतिदेवता ॥ ७९ ॥ तावद्बलंचतत्सर्वंजीवितंरणमूर्द्धनि ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसैन्यजीव
नंनामचतुःषष्टितमोध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ क्षणान्मूर्च्छांजहौवीरःशत्रुघ्नःसमरांगणे ॥ अन्येपिवीराबलिनोमूर्च्छांप्राप्ताःसुजीविताः ॥१॥
शत्रुघ्नोवाजिनांश्रेष्ठंददर्शपुरतःस्थितम् ॥ आत्मानंचशिरस्त्राणरहितंसैन्यजीवितम् ॥ २ ॥ वीक्ष्यचित्रमिदंस्वांतेचकारचजगादह ॥ सुमतिंमंत्रिणांश्रेष्ठं
मूर्च्छाविरहितंतदा ॥ ३ ॥ कृपांकृत्वाहयंप्रादाद्बालोयज्ञस्यपूर्तये ॥ गच्छामरामंतरसाहयागमनकांक्षिणम् ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वासरथेस्थित्वाह
यमादायवेगतः ॥ ययौतदाश्रमाद्दूरंभेरीशंखविवर्जितः ॥ ५ ॥ तत्पृष्ठतोमहासैन्यंचतुरंगसमन्वितम् ॥ चचालकुर्वन्संभ्रमंस्वभारेणफणीश्वरम् ॥
॥ ६ ॥ जवेनजान्हवींतीर्त्वाकल्लोलजलशालिनीम् ॥ जगामविषयेस्वीयेस्वकीयजनशोभिते ॥ ७ ॥ पुष्कलेनयुतोराजासुरथेनसमन्वितः ॥
रथेमणिमयेतिष्ठन्महत्कोदंडधारकः ॥ ८ ॥ हयंतंपुरतःकृत्वारत्नमालाविभूषितम् ॥ श्वेतातपत्रंतस्यैवमूर्ध्निचामरभूषितम् ॥ ९ ॥ अने
करथसाहस्रैःपरीतोबलिभिर्नृपैः ॥ उद्यत्कोदंडललितैर्वीरनादविभूषितैः ॥ १० ॥ क्रमेणनगरींप्रापसूर्यवंशविभूषिताम् ॥ अनेकैःकेतुभिःश्रेष्ठैर्भूषितांदुर्ग
राजिताम् ॥ ११ ॥ रामःश्रुत्वाहयंप्राप्तंशत्रुघ्नेनसहामुना ॥ पुष्कलेनचवीरेणययौहर्षमनेकधा ॥ १२ ॥ कटकंनिर्दिदेशासौचतुरंगंमहाबलम् ॥ लक्ष्म
णंप्रेषयामासभ्रातरंबलिनांवरम् ॥ १३ ॥ लक्ष्मणःसैन्यसहितोगत्वाभ्रातरमागतम् ॥ परिरेभेमुदाक्रांतःक्षतशोभितगात्रकम् ॥ १४ ॥ सर्वत्रकुशलंपृ
ष्ट्वावार्त्तांचात्रचकारसः ॥ परमंहर्षमापन्नःशत्रुघ्नःसंगतोमुदा ॥ १५ ॥ सौमित्रिःस्वरथेस्थित्वाभ्रात्रासहमहामनाः ॥ सैन्येनमहतावीरोययौस्वनगरीं
प्रति ॥ १६ ॥ सरयूःपुण्यसलिलापवित्रितजगत्त्रया ॥ रामपादरजःपूताशरच्चंद्रसमप्रभा ॥ १७ ॥ हंसकारंडवाकीर्णाचक्रवाकोपशोभिता ॥ विचि
त्रतरवर्णैश्चपक्षिभिर्नादिताभृशम् ॥ १८ ॥ मंडपास्तत्रबहुशोरामचंद्रेणकारिताः ॥ ब्राह्मणानांवेदविदांपृथक्पाठनिनादकाः ॥ १९ ॥ क्षत्रियास्त
त्रबहवोधनुःपाणिसुशोभिताः ॥ ज्याटंकारेणबहुनानादयंतोमहीतलम् ॥ २० ॥ भुंजतेब्राह्मणायत्रविचित्रान्नैर्मनोहरैः ॥ परस्परंप्रपश्यंतोवार्ताचक्रु
र्मनोहराम् ॥ २१ ॥ पायसान्नानिशुभ्राणिचंद्रकांतिसमानिच ॥ क्षीराज्यबहुयुक्तानिशर्करामिश्रितानिच ॥ २२ ॥ अपूपास्तत्रबहुलाश्चंद्रबिंबसमाःश्रिया ॥
कर्पूरादिसुगंधेनवासिताःसुमनोहराः ॥ २३ ॥ फेनिकाघटकाःस्निग्धाःशतच्छिद्राविरंध्रकाः ॥ शष्कुल्योमंडकामृष्टामधुरान्नसमन्विताः ॥ २४ ॥ भक्तं

१ सर्वाणि–इ० पा० ।

कुमुदसंकाशंमुद्गदालिविमिश्रितम् ॥ सुगंधेनसमायुक्तमत्यंतंप्रीतिदायकम् ॥ २५ ॥ ओदनोदधिनायुक्तोभीमसेनसमन्वितः[1] ॥ स्वादुपाककरैःसृष्टः
पात्रेमुक्तःप्रवेपकैः ॥ २६ ॥ तत्रकेचिद्द्विजाःपात्रेनिक्षिप्तंवीक्ष्यपायसम् ॥ परस्परंतेप्रत्यूचुःकिमिदंदृश्यतेद्भुतम् ॥ २७ ॥ किंचंद्रबिंबंनभसःपतितंत
मसोभयात् ॥ अमृतंतुभवत्यत्रमृत्युनाशकमद्भुतम् ॥२८॥ तच्छ्रुत्वारोषताम्राक्षःप्रोवाचान्योद्विजोत्तमः ॥ नभवत्येवचंद्रस्यबिंबंत्वमृतविप्रुतम् ॥२९॥
एकस्मिंदोर्वपुस्त्वेतद्दृश्यतेसदृशंकथम् ॥ ब्राह्मणानांसहस्रस्यपात्रेपात्रेपृथक्पृथक् ॥ ३० ॥ ततोजानीहिकुमुदंकर्पूरंवाभविष्यति ॥ माजानीहिमृगांक
स्यबिंबंशुभ्रश्रियान्वितम् ॥ ३१ ॥ तावदन्योरुषाक्रांतोधुन्वन्स्वंमस्तकंतथा ॥ नजानंतिद्विजामूढाःस्वादुज्ञानाविचक्षणाः ॥ ३२ ॥ इदंतुक्षौद्रकंद
स्यरसेनपरिपाचितम् ॥ जानीहिशतपत्रस्यपुष्पाणिमधुराणिच ॥ ३३ ॥ एवंपरस्परंविप्राःकंदमूलफलाशिनः ॥ तर्कयंतिमुनेप्रीतारसज्ञानेतिलोलुपाः ॥
॥ ३४ ॥ तावदन्योद्विजःप्राहक्षत्रियाणांवरंजनुः ॥ भोक्ष्यंतेतादृशंत्वन्नंमहत्पुण्यैरुपस्कृतम् ॥ ३५ ॥ तदातंप्राब्रवीद्विप्रोदत्तस्यफलमीदृशम् ॥ ये
ददत्यग्रजन्मभ्यःप्राप्नुवंतितदीप्सितम् ॥ ३६ ॥ यैरर्चितोनैवहरिर्नैवेद्यैर्विविधैर्मुहुः ॥ तेषामेतादृशंभोज्यंनभवेदक्षिगोचरम् ॥ ३७ ॥ यैर्नरैरग्रजन्मानो
भोजिताविविधैरसैः॥भुंजतेतेस्वादुरसंपापिनांचक्षुरुज्झितम्॥३८॥एवंविधैरसैर्मिष्टैर्भोजिताद्विजसत्तमाः॥ मंडपेविपठंतस्तेशब्दब्रह्मविचक्षणाः॥३९॥नृत्यं
त्येकेहसन्त्येकेनदन्त्येकेप्रहर्षिताः ॥ उत्सवोबहुरुद्भातितत्रशत्रुघ्नआगमत् ॥४०॥ रामःशत्रुघ्नमायांतंपुष्कलेनसमन्वितम् ॥ निरीक्ष्यमुदमुद्भूतांरक्षितुंना
शकत्तदा॥४१॥यावदुत्तिष्ठतेरामोभ्रातरंहयपालकम् ॥ तावद्रामपदेलग्नःशत्रुघ्नोभ्रातृवत्सलः॥४२॥पादयोःपतितंवीक्ष्यभ्रातरंविनयान्वितम् ॥ परिरेभेदृढं
प्रीतःक्षतसंशोभितांगकम्॥४३॥अश्रूणिबहुधामुंचन्हर्षाच्छिरसिराघवः॥अत्यंतंपरमांप्राप्मुदंवचनदूरगाम्॥४४॥ पुष्कलंस्वीयपदयोर्नम्रंविनयविह्वलः ॥
सुदृढंभुजयोर्मध्येविनीयापीडयद्भृशम् ॥ ४५ ॥ हनूमंतंतथावीरंसुग्रीवंचांगदंतथा ॥ लक्ष्मीनिधिंजनकजंप्रतापाग्र्यंरिपुंजयम्[2] ॥ ४६ ॥ सुबाहुंसुमदं
वीरंविमलंनीलरत्नकम् ॥ सत्यवंतंवीरमणिंसुरथंरामसेवकम् ॥ ४७ ॥ अन्यानपिमहाभागान्रघुनाथःस्वयंतदा ॥ परिरेभेदृढंस्निग्धान्पादयोःप्रणता
न्नृपान् ॥ ४८ ॥ सुमतिःश्रीरघुपतिंभक्तानुग्रहकारकम् ॥ परिरभ्यदृढंप्रीतःसंमुखोतिष्ठदुन्नतः ॥ ४९ ॥ तदारामोनिजामात्यंवीक्ष्यसान्निध्यमागतम् ॥
उवाचपरमप्रीत्यामंत्रिणंवदतांवरः ॥ ५० ॥ सुमतेमंत्रिणांश्रेष्ठशंसमेवाग्मिनांवर ॥ कएतेभूमिपाःसर्वेकथमत्रसमागताः ॥ ५१ ॥ कुत्रकुत्रहयःप्राप्तःकेन
केननियंत्रितः ॥ कथंवैमोचितोभ्रात्रामहाबलसुशालिना ॥ ५२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोमंत्रिणांश्रेष्ठःसुमतिःप्राहराघवम् ॥ प्रहसन्मेघगंभीर

१ कर्पूरेण समन्वितः—इ० पा० । भीमसेनसमन्वितः इति पाठेऽपि भीमसेनेत्याख्यकर्पूरेण समन्वित इत्यर्थः । २ रिपुंतपम्—इ० पा० ।

नादेनचसुबुद्धिमान् ॥ ५३ ॥ ॥ सुमतिरुवाच ॥ ॥ सर्वज्ञस्यपुरस्तेद्यमयाकथमुदीर्यते ॥ पृच्छसित्वंलोकरीत्यासर्वंजानासिसर्वदृक् ॥ ५४ ॥ तथा पितवानिर्देशंशिरस्याधायसर्वदा ॥ ब्रवीमितच्छृणुष्वाद्यसर्वराजशिरोमणे ॥ ५५ ॥ त्वत्प्रसादादहोस्वामिन्सर्वत्रजगतीतले ॥ परिबभ्रामतेवाहोभालपत्र सुशोभितः ॥ ५६ ॥ नकश्चित्तंनिजग्राहस्वनामबलदर्पितः ॥ स्वंस्वंराज्यंसमर्प्याथप्रणेमुस्तेपदांबुजम् ॥५७॥ कोवारावणदैत्येंद्रनिहंतुर्वाजिसत्तमम्॥ गृह्णातिविजयाकांक्षीजरामरणवर्जितः ॥ ५८ ॥ अहिच्छत्रांगतस्तावत्तववाजीमनोरमः ॥ तद्राजासुमदःश्रुत्वाहयंप्राप्तंतवप्रभो ॥ ५९ ॥ सपुत्रःप्रबलः सर्वसैन्येनबलिनावृतः ॥ सर्वंसमर्पयामासराज्यंनिहतकंटकम् ॥ ६० ॥ योराजाजगतांनेत्रींमातरंजगदंबिकाम् ॥ प्रसाद्यचिरमायुष्यंलेभेराज्यमकंट कम् ॥ ६१ ॥ सएपत्वांप्रणमतिसुमदःप्रभुसेवितम् ॥ तंगृहाणकृपादृष्ट्याचिरादर्शनकांक्षकम् ॥ ६२ ॥ ततःसुबाहुभूपस्यनगरेबलपूरिते ॥ दमनस्त स्यवैपुत्रःप्रजग्राहहयोत्तमम् ॥ ६३ ॥ तेनसाकंमहद्युद्धंबभूवदमनेनच ॥ पुष्कलोजयमापेदेसंमूर्छ्यसुभुजात्मजम् ॥ ६४ ॥ ततःसुबाहुःसंक्रुद्धोरणेपवन जंबलात् ॥ युयुधेतवपादाब्जसेवकंबलिनांवरम् ॥ ६५ ॥ तस्यपादाहतोज्ञानंप्राप्यशापतिरस्कृतम् ॥ तुभ्यंसमर्प्यसकलंवाजिनःपालकोभवत् ॥ ६६॥ एपत्वांसुभुजोराजाप्रणमत्युन्नतांगकः ॥ कृपादृष्ट्याभिषिंचत्वंसुबाहुंनयकोविदम् ॥ ६७ ॥ ततोमुक्तोहयोरेवाह्नदेसनिममज्जह ॥ तत्रप्राप्तंमोहनास्त्रंशत्रु घ्नेनबलीयसा ॥ ६८ ॥ ततोदेवपुरेप्रागाच्छिववासविभूषिते ॥ तत्रत्यंतुविजानासियतस्त्वंतत्रचागतः ॥ ६९ ॥ विद्युन्मालीहतोदैत्यःसत्यवान्संगत स्ततः॥ सुरथेनसमंयुद्धंजानासित्वंमहामते ॥ ७० ॥ ततःकुंडलकान्मुक्तोहयोबभ्रामसर्वतः ॥ नकश्चित्तंनिजग्राहस्ववीर्यबलदर्पितः ॥ ७१ ॥ वाल्मी केराश्रमेरम्येहयःप्राप्तोमनोरमः ॥ तत्रयत्कुतुकंजातंतच्छृणुष्वनरोत्तम ॥ ७२ ॥ तत्रार्भस्तवसारूप्यंबिभ्रत्पोडशवार्षिकः ॥ जग्राहवीक्ष्यपत्रांकंवाजिनं बलवत्तमः ॥ ७३ ॥ तत्रकालजितायुद्धंमहज्जातंनरोत्तम ॥ निहतस्तेनवीरेणशितधारेणहेतिना ॥ ७४ ॥ अनेकेनिहताःसंख्येपुष्कलाद्यामहाबलाः ॥ मू र्च्छितंचापिशत्रुघ्नंचक्रेवीरशिरोमणिः ॥ ७५ ॥ तदाराजामहद्दुःखंविचार्यहृदिसंयुगे ॥ कोपेनमूर्च्छितंचक्रेवीरोहिबलिनांवरः ॥ ७६ ॥ सयावन्मूर्च्छितो राज्ञातावदन्यःसमागतः ॥ तेनैतेनचसंजीव्यनाशितंकटकंतव ॥ ७७ ॥ सर्वेपांमूर्च्छितानांतुशस्त्राण्याभरणानिच ॥ गृहीत्वावानरौबद्धौजग्मतुःस्वाश्रमं प्रति ॥ ७८ ॥ कृपांकृत्वापुनस्तेनदत्तोश्वोयज्ञियोमहान् ॥ जीवनंप्रापितंसर्वंकटकंनष्टजीवितम् ॥ ७९ ॥ वयंगृहीत्वातंवाहंप्राप्तास्तवसमीपतः ॥ एतदेवमयाज्ञातंतदुक्तंतेपुरोवचः ॥ ८० ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेपवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेसुमतिनिवेदनंनामपंचषष्टितमोऽध्यायः॥६५॥

---

१ रणकोविदम्-इ० पा० ।

॥ शेषउवाच ॥ ॥ कथितौवैसुमतिनावाल्मीकेराश्रमेशिशू ॥ पुत्रौस्वीयावितिज्ञात्वावाल्मीकिंप्रतिसंजगौ ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥
कौशिशूममसारूप्यधारकौबलिनांवरौ ॥ किमर्थंतिष्ठतस्तत्रधनुर्विद्याविशारदौ ॥ २ ॥ अमात्यकथितौश्रुत्वाविस्मयोममजायते ॥ यौशत्रुघ्नंहनूमंतंली
लयांगववंधतुः ॥ ३ ॥ तस्माच्छंसमुनेसर्वंबालयोश्चविचेष्टितम् ॥ यथामेपरमाप्रीतिर्भवत्येवमभीप्सिता ॥४॥ इतितत्कथितंश्रुत्वाराजराजस्यधीमतः ॥
उवाचपरमंवाक्यंस्पष्टाक्षरसमन्वितम् ॥ ५ ॥ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ तवांतर्यामिणोनॄणांकथंज्ञानंचनोभवेत् ॥ तथापिकथयाम्यत्रतवसंतोषहेत
वे ॥ ६ ॥ राजन्यौबालकौमह्यमाश्रमेबलिनांवरौ ॥ त्वत्सारूप्यधरौस्वांगमनोहरवपुर्धरौ ॥ ७ ॥ त्वयायदावनेत्यक्ताजानकीवैनिरागसी ॥ अं
तर्वत्नीवनेघोरेविलपंतीमुहुर्मुहुः ॥ ८ ॥ कुररीमिवदुःखार्तांवीक्ष्याहंतववल्लभाम् ॥ जनकस्यसुतांपुण्यामाश्रमेत्वानयंतदा ॥ ९ ॥ तस्याःपर्णकुटी
रम्यारचितामुनिपुत्रकैः ॥ तस्यामसूतपुत्रौद्वौभासयंतौदिशोदश ॥ १० ॥ तयोरकरवंनामकुशोलवइतिस्फुटम् ॥ ववृधातेऽनिशंतत्रशुक्लपक्षेयथाश
शी ॥ ११ ॥ कालेनोपनयाद्यानिसर्वाणिकृतवानहम् ॥ वेदान्सांगानहंसर्वान्ग्राहयामासभूपते ॥ १२ ॥ सर्वाणिसरहस्यानिशृणुष्वमुखतोमम ॥
आयुर्वेदंधनुर्विद्यांशस्त्रविद्यांतथैवच ॥ १३ ॥ विद्यांजालंधरींचाथसंगीतकुशलौकृतौ ॥ गंगाकूलेगायमानौलताकुंजवनेषुच ॥ १४ ॥ चंचलौचलचि
त्तौतौसर्वविद्याविशारदौ ॥ तदाहमतिसंतोषंप्राप्तश्चाहंरघूत्तम ॥ १५ ॥ दत्त्वासर्वाणिचास्त्राणिमस्तकेनिहितःकरः ॥ अतीवगानकुशलौदृष्ट्वालोकावि
सिष्मिरे ॥ षड्जमध्यमगांधारस्वरभेदविशारदौ ॥ १६ ॥ तथाविधौविलोक्याहंगापयामिमनोहरम् ॥ भविष्यज्ञानयोगाच्चकृतंरामायणंशुभम् ॥१७॥
मृदंगपणवाद्यादियंत्रवीणाविशारदौ ॥ वनेवनेचगायंतौमृगपक्षिविमोहकौ ॥ १८ ॥ अद्भुतंगीतमाधुर्यंतवरामकुमारयोः ॥ श्रोतुंतौवरुणोबालावानिना
यविभावरीम् ॥ १९ ॥ मनोहरवयोरूपौगानविद्याब्धिपारगौ ॥ कुमारौजगदुस्तत्रलोकेशादेशतःकलम् ॥ २० ॥ परमंमधुरंरम्यंपवित्रंचरितंतव ॥
शुश्रावववरुणःसार्द्धंकुटुंबेनचगायकैः ॥ २१ ॥ शृण्वन्नैवगतस्तृप्तिंमित्रेणवरुणःसह ॥ सुधातोपिपरंस्वादुचरितंरघुनंदन ॥ २२ ॥ गानानंदमहालोभहृ
तप्राणेंद्रियक्रियः ॥ प्रत्यागंतुंदिदेशासौकुमारौनाहितावकौ ॥ २३ ॥ रमणीयमहाभोगैर्लोभितावपिबालकौ ॥ चलितौनगुरोश्चात्ममातुःपादांबुजस्मृ
तेः ॥ २४ ॥ अहंचापिगतःपश्चाद्वरुणालयमुत्तमम् ॥ वरुणःप्रेमसहितःपूजांचक्रेममप्रभो ॥ २५ ॥ पृच्छतेजन्मकर्मादिसर्वंज्ञायापिबालयोः ॥ वरुणा
यात्रुवंसर्वंजन्मविद्याद्युपागमम् ॥२६॥ श्रुत्वासीतासुतौदेवःसचक्रेवरभूषणैः ॥देवदत्तामितिग्राह्यमितिमद्वाक्यगौरवात्॥२७॥आहृतंराजपुत्राभ्यांयद्दत्तंवरु

१ मेहलाम्-इ० पा० । २ परमबालयोः-इ० पा० ।

णेनतत् ॥ प्रसन्नेनतयोर्वाद्यगानविद्यावयोगुणैः ॥ ततोमाम्ब्रवीत्सीतामुद्दिश्यवरुणःकृती ॥ २८ ॥ सीतापातिव्रताधुर्यारूपशीलवयोन्विता ॥ वीरपुत्रा महाभागात्यागंनार्हतिकर्हिचित् ॥ २९ ॥ महतीहानिरेतस्यास्त्यागेहिरघुनंदन ॥ सिद्धीनांपरमासिद्धिरेषातेह्यनपायिनी ॥ ३० ॥ पामरैर्मोहिमानास्या ज्ञायतेयदिदूषितैः ॥ काहानिस्तावतारामपुण्यश्रवणकीर्तन ॥ ३१ ॥ अस्मत्साक्षिकमेतस्याःपावनंचरितंसदा ॥ सद्यस्तेसिद्धिमायांतियेसीतापदचिंतकाः ॥ ३२ ॥ यस्याःसंकल्पमात्रेणजन्मस्थितिलयादिकाः ॥ भवंतिजगतांनित्यंव्यापाराऐश्वराअमी ॥ ३३ ॥ सीतामृत्युःसुधाचेयंतपत्येषाचवर्षति ॥ स्वर्गोमोक्षस्तपोयोगोदानंचतवजानकी ॥ ३४ ॥ ब्रह्माणंशिवमन्यांश्चलोकपालान्मदादिकान् ॥ करोत्येषाकरोत्येवनान्यासीतातवप्रिया ॥ ३५ ॥ त्वांपि तासर्वलोकानांसीताचजननीत्यतः ॥ कुदृष्टिरत्रतुक्षेमयोग्यानतवकर्हिचित् ॥ ३६ ॥ वेत्तिसीतांसदाशुद्धांसर्वज्ञोभगवान्स्वयम् ॥ भवानपिसुतांभूमेः प्राणादपिगरीयसीम् ॥ ३७ ॥ आदर्तव्यात्वयातस्मात्प्रियाशुद्धेतिजानकी ॥ नचशापपराभूतिःसीतायांत्वयिवाविभो ॥ ३८ ॥ इमानिममवाक्यानि वाच्यानिजगतांपतिम् ॥ रामंप्रतित्वयासाक्षाद्वाल्मीकेमुनिसत्तम ॥ ३९ ॥ इत्युक्तोवरुणेनाहंसीतासंग्रहकारणात् ॥ एवमेवहिसर्वैश्चलोकपालैरपिप्रभो ॥ ४० ॥ श्रुतंरामायणोद्गानंपुत्राभ्यांतेसुरासुरैः ॥ गंधर्वैरपिसर्वैश्चकौतुकाविष्टमानसैः ॥ ४१ ॥ प्रसन्नाएवसर्वेपिप्रशशंसुःसुतौचते ॥ त्रैलोक्यंमोहितं ताभ्यांरूपगानवयोगुणैः ॥ ४२ ॥ दत्तंयल्लोकपालैस्तुसुताभ्यांस्वीकृतंहितत् ॥ ऋषिभिश्चवराआभ्यामन्येभ्यःकीर्तिरेवच ॥ ४३ ॥ एकरामंजगत्सर्वेपूर्वंमुनिर्विलोकितम् ॥ त्रिराममधुनाजातंसुताभ्यांतेखिलेक्षितम् ॥ ४४ ॥ एककामपरामूर्तिर्लोकेपूर्वमवेक्षिता[1] ॥ कामैश्चतुर्भिरद्यायंजायतेचयतस्ततः ॥ ४५ ॥ सर्वत्रान्यत्रराजेंद्ररामपुत्रौकुशीलवौ ॥ गीयतेअत्रसंकोचःकिंकृतोविदुषित्वयि ॥ ४६ ॥ कृतेषुतवसर्वेषुश्रूयतेमहतीस्तुतिः ॥ त्यागादन्यत्रसीतायाःपुण्यश्लोकशिरोमणे ॥ ४७ ॥ त्वयात्रैलोक्यनाथेनगार्हस्थ्यमनुकुर्वता ॥ अंगीकार्यौसुतौरामविद्याशीलगुणान्वितौ ॥ ४८ ॥ नतौस्वांमातरंहित्वास्थास्यतोभवदंतिके ॥ जनन्यासहितौतस्मादाकार्यौभवतासुतौ ॥ ४९ ॥ दत्तएवतयेदानींसेनासंजीवनात्पुनः ॥ प्रत्ययःसर्वलोकानांपावनःपततामपि ॥ ५० ॥ नाज्ञातंतेनचास्माकंनामराणांचमानद ॥ शुद्धौतस्यास्तुलोकानांयन्नष्टंतदिहध्रुवम् ॥ ५१ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिवाल्मीकिनारामःसर्वज्ञोप्यवबोधितः ॥ स्तुत्वानत्वाचवाल्मीकिंप्रत्युवाचसलक्ष्मणम् ॥ ५२ ॥ गच्छताताधुनासीतामानेतुंधर्मचारिणीम् ॥ सपुत्रांरथमास्थायसुमंत्रसहितःसखे ॥ ५३ ॥ श्रावयित्वाममैमानिमुनेश्चवचनान्यपि ॥ संबोध्यचपुरीमेतांसीतांप्रत्यानयाशुताम् ॥ ५४ ॥ ॥ लक्ष्मणउवाच ॥ ॥ या

[1] एककामपराभूतिः—इ० पा० ।

स्यामितवसंदेशात्सर्वेषांनंःप्रभोर्विभो॥देव्यायास्यतिचेद्देवयात्रामेसफलाततः ॥५५॥ मयिसामाभ्यसूयैवपूर्वदोषवशात्सती॥ अनागतायांतस्यांतुक्षमस्वा
गंतुंकंमम ॥५६॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणोरामंरथेस्थित्वानृपाज्ञया॥ सुमित्रमुनिशिष्याभ्यांयुतोगाद्भूमिजाश्रमम् ॥५७॥ कथंप्रसादनीयास्यात्सीताभगवतीम
या॥ पूर्वदोषंविजानंतीरामाधीनस्यमेसदा ॥५८॥ एवंसंचितयन्नंतर्हर्षसंकोचमध्यगः॥ लक्ष्मणःप्रापसीतायाआश्रमंश्रमनाशनम्॥५९॥रथात्साथावरुह्यारा
दश्रुरुद्धविलोचनः॥आर्येपूज्येभगवतिशुभेइतिवदन्मुहुः ॥६०॥ पपातपादयोस्तस्यावेपमानाखिलांगकः॥उत्थापितस्तयादेव्याप्रीतिविह्वलयासच॥६१॥
किमर्थमागतःसौम्यवनंमुनिजनाप्रियम्॥ आस्तेसकुशलीदेवःकौसल्याशुक्तिमौक्तिकः॥६२॥ अरोषोमयिकश्चित्सकीर्त्याकेवलयाहृतः॥ कीर्त्यतेसर्वलोकै
श्चकल्याणगुणसागरः ॥ ६३ ॥ अकीर्तिभीतिमापन्नस्त्यक्तुंमांत्वांनियुक्तवान् ॥ यदिततश्चलोकेषुकीर्तिस्तस्यामलाभवत् ॥ ६४ ॥ मृत्वापिप
तिसत्कीर्तिंकुर्वत्यामेहिसुस्थिरा ॥ पतिसामीप्यमेवाशुभूयादेवहिदेवर ॥ ६५ ॥ त्यक्तयापिमयातेननासौत्यक्तोमनागपि ॥ फलंहिसाधनायत्तंहे
तुःफलवशोनतु ॥ ६६ ॥ कौसल्याशल्यशून्यासौकृपापूर्णासदामयि॥ आस्तेकुशलिनीयस्याःपुत्रस्त्रैलोक्यपालकः ॥ ६७ ॥ सर्वेकुशलिनःसंतिभर
ताद्याश्चबांधवाः ॥ सुमित्राचमहाभागायस्याःप्राणादहंप्रिया ॥ ६८ ॥ मद्भर्त्तिकत्वमपित्यक्तःसर्वलोकेषुकीर्तये ॥ राज्ञःकिंदुस्त्यजंतस्यस्वात्मापिय
स्यनप्रियः ॥ ६९ ॥ इत्येवंबहुधापृष्टस्तयारामानुजःसताम् ॥ उवाचकुशलीदेवःकुशलंत्वयिपृच्छति ॥ ७० ॥ कौसल्याचसुमित्राचयाश्चान्या
राजयोषितः॥ पप्रच्छुःकुशलंदेविप्रीत्यात्वामाशिषासह ॥ ७१ ॥ कुशलप्रश्नपूर्वंहितवपादाभिवंदनम् ॥ निवेदयामिशत्रुघ्नभरताभ्यांकृतंशुभे ॥ ७२ ॥
गुरुभिर्गुरुपत्नीभिःसर्वाभिरपितेशुभे ॥ दत्ताशीःकुशलप्रश्नःकृतश्चत्वयिजानकि ॥ ७३ ॥ आकारयतिदेवस्त्वांनिर्व्यलीकेनचात्मवान् ॥ अलभ्यान्यर
तिस्त्वत्तोन्यत्रसर्वत्रभामिनि ॥ ७४ ॥ शून्याएवदिशःसर्वास्त्वांविनाजनकात्मजे ॥ पश्यन्रोदितिनाथोनोरोदयन्नितरानपि ॥ ७५ ॥ यत्रदेविस्थितासि
त्वांनित्यंस्मरतिराघवः॥ अशून्यंतुतमेवासौमन्यमानोविदेहजे ॥ ७६ ॥ धन्योयमाश्रमोजातोवाल्मीकेर्यत्रजानकी ॥ कालंक्षपतिवार्ताभिर्मदीयाभिर्वद
न्निति ॥ ७७ ॥ उक्तवान्यद्वदन्किंचित्स्वामीनस्त्वयितच्छृणु ॥ व्यक्तीभवतिवक्तुर्यद्धृद्गतंतदसंशयम् ॥ ७८ ॥ लोकावदंतिमामेवसर्वेषामीश्वरेश्वरम् ॥
अहंत्वदृष्टमेवैषांस्वतंत्रंकारणंब्रुवे ॥ ७९ ॥ अदृष्टमेवकार्येषुसर्वेशोऽप्यनुगच्छति ॥ ईशनीयाःकुतोनैतदन्वीयुःसुखदुःखयोः ॥ ८० ॥ धनुर्भंगेमातिभ्रंशे
कैकय्यामरणेपितुः ॥ अरण्यगमनेतत्रहरणेतववारिधेः ॥ ८१ ॥ तरणेरक्षसांभर्तुर्मारणेपिरणेरणे ॥ सहायीभवनेमह्यमृक्षवानररक्षसाम् ॥ ८२ ॥ लाभेत
वप्रतिज्ञायाःसत्यत्वेचसतीमणे ॥ पुनःस्वबंधुसंबंधेराज्यप्राप्तौचभामिनि ॥ ८३ ॥ पुनःप्रियावियोगेचकारणंयदवारणम् ॥ प्रसीदतितदेवाद्यसंयोगेपुन

१ वः प्रियाद्विभो–इ० पा० । २ निर्व्यलीकः कृतात्मवान्–इ० पा० । ३ मन्येयम्–इ० पा० । ४ सर्वशोप्यनुगच्छति–इ० पा० ।

रावयोः ॥ ८४ ॥ वेदोन्यथाकृतोयेनलोकोत्पत्तिलयौयतः ॥ लोकाननुगतस्तस्मात्कारणंप्रथमंत्वहम् ॥ ८५ ॥ अदृष्टमनुवर्ततेलोकाःसंप्रतिबोधकाः ॥
भोगेनजीर्यतेऽदृष्टंतत्तद्भुक्तंत्वयावने ॥ ८६ ॥ स्नेहोऽकारणकःसीतेवर्धमानोममत्वयि ॥ लोकादृष्टेतिरस्कृत्यत्वामाह्वयतआदरात् ॥ ८७ ॥ शङ्कितेना
पिदोषेणस्नेहनैर्मल्यमज्जनम् ॥ भवतीतिसर्वैशुद्धआस्वाद्योविबुधैःसदा ॥ ८८ ॥ स्नेहशुद्धिरियंभद्रेकृतामेत्वयिनान्यथा ॥ मंतव्यंरक्षितोऽप्येषलोकः
शिष्टानुवर्तिना ॥ ८९ ॥ आवयोर्निंदयादेविसर्वावस्थासुशुद्धये ॥ लोकोनश्येद्धिसंमूढश्चरितैर्महतामयम् ॥ ९० ॥ आवयोरुज्ज्वलाकीर्तिरावयोरुज्ज्व
लोरसः ॥ आवयोरुज्ज्वलौवंशावावयोरुज्ज्वलाःक्रियाः ॥ ९१ ॥ भवेयुरावयोःकीर्तिगायकाउज्ज्वलाभुवि ॥ आवयोर्भक्तिमंतोयेतेयांत्यंतेभवांबु
धेः॥ ९२ ॥ इत्युक्ताभवतीतेनप्रीयमाणेनतेगुणैः ॥ पत्युःपादांबुजेद्रष्टुंकरोतुसदयंमनः ॥ ९३ ॥ वासांसिरमणीयानिभूषणानिमहांतिच ॥ अंगरागस्तथा
गंधामनोज्ञास्त्वयियोजिताः ॥ ९४ ॥ रथोदास्यश्वरामेणप्रेपिताउत्सवायते ॥ छत्रंचचामरेशुभ्रेगजाअश्वाश्चशोभने ॥ ९५ ॥ स्तूयमानाद्विजश्रेष्ठैःसूत
मागधवंदिभिः ॥ वंद्यमानापुरस्त्रीभिःसेव्यमानाचयोद्धृभिः ॥ ९६ ॥ पुष्पैःसंछाद्यमानाचदेवीदेवांगनादिभिः ॥ धनानिददतीतेभ्योद्विजातिभ्योयथेप्सि
तम् ॥९७॥ गजारूढौ कुमारौचपुरस्कृत्यजनेश्वरी ॥ मयानुगम्यमानाचगच्छायोध्यांनिजांपुरीम् ॥९८॥ त्वयितत्रगतायांतुसंगतायांप्रियेणते ॥ सर्वासांरा
जनारीणामागतानांचसर्वशः ॥९९॥ सर्वासामृषिपत्नीनांकौसलानांतथैवच ॥ मंगलैर्वाद्यगीताद्यैर्भवत्वद्यमहोत्सवः॥१००॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इति
विज्ञापनांदेवीश्रुत्वासीतातमाहसा ॥ नाहंकीर्तिकरीराज्ञोह्यपकीर्तिःस्वयंत्वहम् ॥ १०१ ॥ किंमयातस्यसाध्यंस्याद्धर्मकामार्थशून्यया ॥ सत्येवंभवतां
भूपेकोविश्वासोनिरंकुशे ॥ १०२ ॥ प्रत्यक्षावापरोक्षावाभर्तुर्दोषामनःस्थिताः ॥ नवाच्याजातुमादृश्याकल्याणकुलजातया ॥ १०३ ॥ पाणिग्रहणकाले
मेयद्रूपोहृदयेस्थितः ॥ तद्रूपोहृदयान्नासौकदाचिदपसर्पति ॥ १०४ ॥ लक्ष्मणेमौकुमारौमेतत्तेजोंशसमुद्भवौ ॥ वंशांकुरौमहाशूरौधनुर्विद्याविशारदौ
॥ १०५ ॥ नीत्वापितुःसमीपंतुलालनीयौप्रयत्नतः ॥ तपसाराधयिष्यामिरामंकाममिहास्थिता ॥ १०६ ॥ वाच्यंत्वयामहाभागपूज्यपादाभिवंदनम् ॥
सर्वेभ्यःकुशलंचापिगत्वेतोमदपेक्षया ॥१०७॥ पुत्रौसमादिशत्सीतागच्छतंपितुरंतिकम् ॥ शुश्रूषणीयएवासौभवद्भ्यांस्वपदप्रदः ॥१०८॥ आज्ञतावप्य
निच्छंतौतौकुमारौकुशीलवौ ॥ वाल्मीकिवचनात्तत्रजग्मतुश्चसलक्ष्मणौ॥१०९॥वाल्मीकेरेवपादाब्जसमीपंतत्सुतौगतौ ॥ लक्ष्मणोपिववंदेतंगत्वाबालक
संयुतः ॥११०॥ वाल्मीकिर्लक्ष्मणस्तौतुकुमारौमिलिताअमी ॥ सभायांसंस्थितंरामंज्ञात्वातेजग्मुरुत्सुकाः ॥१११॥ लक्ष्मणःप्रणिपत्याथसीतावाक्या

१ यत्र–इ० पा० । २ मया शेषेण शेषांशेन लक्ष्मणेनेत्यर्थः । ३ कौशल्यानां तथा मखे–इ० पा० ।

दिसर्वंशः ॥ कथयामासरामायहर्षशोकयुतःसुधीः॥११२॥सीतासंदेशवाक्येभ्योरामोमूर्च्छांसमन्वभूत ॥ संज्ञामवाप्यचोवाचलक्ष्मणंनयकोविदम् ॥१३॥
गच्छमित्रपुनस्तत्रयत्नेनमहताचताम् ॥ शीघ्रमानयभद्रंतेमद्वाक्यानिनिवेद्यच ॥ १४ ॥ अरण्येकिंतपस्यंत्यागतिरन्याविचिंतिता ॥ श्रुताद्दष्टाथवाम
त्तोयन्नागच्छसिजानकि ॥ १५ ॥ त्वदिच्छयात्वमेवेतोगतारण्यंमुनिप्रियम् ॥ पूजितामुनिपत्न्यस्ताद्दष्टामुनिगणास्त्वया ॥ १६ ॥ पूर्णोमनोरथस्ते
द्यकिंनागच्छसिभामिनि ॥ नदोषंमयिपश्येस्त्वंस्वात्मेच्छायाविलोकनात् ॥ ११७ ॥ गत्वागत्वाथवामोरुपतिरेवगतिःस्त्रियाः ॥ निर्गुणोपिगुणांभोधिः
किंपुनर्मनसेप्सितः ॥ १८ ॥ यायाक्रियाकुलस्त्रीणांसासापत्युःप्रतुष्टये ॥ पूर्वमेवप्रतुष्टोऽहमिदानींसुतरांत्वयि ॥ १९ ॥ यागोजपस्तपोदानंव्रतंतीर्थंदया
दिकम् ॥ देवाश्रमयिसंतुष्टेतुष्टमेतदसंशयम् ॥ १२० ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ इतिसंदेशमादायसीतांप्रतिजगत्पतेः ॥ आहलक्ष्मणआत्मेशमानतःप्रणयाद्ध
रो ॥ २१ ॥ सीतानयनमुद्दिश्यप्रसन्नस्त्वंयदूचिवान् ॥ कथयिष्यामितद्वाक्यंविनयेनसमन्वितम् ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वापादयोर्नत्वारघुनाथस्यलक्ष्मणः ॥
जगामत्वरितःसीतांरथेतिष्ठन्महाजवे ॥२३॥ वाल्मीकिःश्रीयुतौवीक्ष्यरामपुत्रौमहौजसौ ॥ उवाचस्मितमाधायमुखंकृत्वामनोहरम् ॥२४॥ युवांप्रगायतां
पुत्रौरामचारित्रमद्भुतम् ॥ वीणांप्रवादयंतौचकलगानेनशोभितम् ॥२५॥ इत्युक्तौतौसुतौरामचारित्रंबहुपुण्यदम् ॥ अगायतांमहाभागौसुवाक्यपदचित्रि
तम् ॥ २६ ॥ यस्मिन्धर्मविधिःसाक्षात्पातिव्रत्यंतुयत्स्थितम् ॥ भ्रातृस्नेहोमहान्यत्रगुरुभक्तिस्तथैवच ॥२७॥ स्वामिसेवकयोर्यत्रनीतिर्मूर्तिमतीकिल॥
अधर्मंकरशास्तिवैयत्रसाक्षाद्रघूद्वहात्॥२८॥तद्गानेनजगद्व्याप्तंदिविदेवाअपिस्थिताः॥किन्नराअपियद्गानंश्रुत्वामूर्च्छांमिताःक्षणात् ॥२९॥वीणायारणितं
श्रुत्वातालमानेनशोभितम् ॥ निखिलापरिपत्तत्रशालभंजीविचित्रिता ॥ १३०॥ हर्षादश्रूणिमुंचंतोरामाद्याभूमिपास्तथा ॥ तद्गानपंचमालापमोहिताश्चित्रि
तोपमाः ॥ ३१ ॥ तत्ररामःसुतौदृष्ट्वामहागानविमोहकौ ॥ अदात्ताभ्यांसुवर्णस्यलक्षंलक्षंपृथक्पृथक् ॥ ३२ ॥ तदादानपरंदृष्ट्वावाल्मीकिंमुनिसत्तमम् ॥
अब्रूतांप्रहसंतौतौकिंचिद्वक्रभ्रुवौततः ॥ ३३ ॥ मुनेमहानयोनेनक्रियतेभूमिपेनवै ॥ यदावाभ्यांसुवर्णानिदातुमिच्छतिलोभयन् ॥ ३४ ॥ प्रति
ग्रहोब्राह्मणानांशस्यतेनेतरेषुवै ॥ प्रतिग्रहपरोराजानरकायैवकल्पते ॥ ३५ ॥ आवयोःकृपयामुक्तंराज्यंभुंक्तेमहीपतिः ॥ कथंदातुंसुवर्णानिवांछति
श्रेयसांचितः ॥ ३६ ॥ इत्युक्तवंतौतौदृष्ट्वावाल्मीकिःकृपयायुतः ॥ अशंसद्युष्मत्पितरंजानीथांनीतिवित्तमौ ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंबालकौनृप
पादयोः ॥ लग्नौविनयसंयुक्तौमातृभक्त्यातिनिर्मलौ ॥ ३८ ॥ रामोबालौदृढंस्वांगेपरिरभ्यमुदान्वितः॥ मेनेस्त्रियास्तदाधर्मौमूर्तिमंतावुपस्थितौ ॥३९॥
सभापिरामसुतयोर्वीक्ष्यवक्त्रेमनोरमे ॥ जानकीपतिभक्तित्वंसत्यंमेनेमुनीश्वर ॥ १४० ॥ इतिशेषमुखप्रोक्तंश्रुत्वावात्स्यायनोऽब्रवीत् ॥ रामायणंश्रो

१ स्वीयौ–इ० पा० ।

तुमनाःसर्वधर्मसमन्वितम् ॥ १४१ ॥ ॥ वात्स्यायनउवाच ॥ ॥ कस्मिन्कालेकृतंस्वामिन्रामायणमिदंमहत् ॥ कस्माच्चकारकिन्तत्रवर्णनंतद्वद
स्वमे ॥ ४२ ॥ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ एकदागतवान्विप्रोवाल्मीकिर्विपिनंमहत् ॥ यत्रतालास्तमालाश्चकिंशुकायत्रपुष्पिताः ॥ ४३ ॥ केतकी
यत्ररजसाकुर्वतीसौरभंवनम् ॥ शशिप्रभेवमहतीदृश्यतेशुभ्रकर्णभृत् ॥ चंपकोबकुलश्चापिकोविदारःकुरंटकः ॥ ४४ ॥ अनेकेपुष्पितायत्रपाद
पाःशोभनेवने ॥ कोकिलानांविरावेणषट्पदानांचशब्दितैः ॥ ४५ ॥ संघुष्टंसर्वतोरम्यंमनोहरवयोन्वितम् ॥ तत्रक्रौंचयुगंरम्यंकामबाणप्रपीडितम् ॥ ४६ ॥
परस्परंप्रहर्षितंरेमेस्निग्धतयास्थितम् ॥ तदाव्याधःसमागत्यतयोरेकंमनोहरम् ॥ ४७ ॥ अवधीन्निर्दयःकश्चिन्मांसास्वादनलोलुपः ॥ तदाक्रौंचीव्या
धहतंस्वपतिंवीक्ष्यदुःखिता ॥ ४८ ॥ विललापभृशंदुःखान्मुंचंतीरावमुच्चकैः ॥ तदामुनिःप्रकुपितोनिषादंक्रौंचघातकम् ॥ ४९ ॥ शशापवार्युपस्पृ
श्यसरितःपावनंशुभम् ॥ मानिषादप्रतिष्ठांत्वमगमःशाश्वतीःसमाः ॥ १५० ॥ यत्क्रौंचपक्षिणोरेकमवधीःकाममोहितम् ॥ तदाप्रबंधंश्लोकस्यजातं
मत्वाह्यनुद्विजाः ॥ ५१ ॥ ऊचुर्मुनिंप्रहृष्टास्तेशंसंतःसाधुसाध्विति ॥ स्वामिञ्छापोदितेवाक्येभारतीश्लोकमातनोत् ॥ ५२ ॥ अत्यंतंमोहनोजातः
श्लोकोयंमुनिसत्तम ॥ तदामुनिःप्रहृष्टात्माबभूववाडवर्षभ ॥ तास्मिन्कालेसमागत्यब्रह्मापुत्रैःसमन्वितः ॥ ५३ ॥ वचोजगादवाल्मीकिंधन्योसित्वंमुनी
श्वर ॥ भारतीत्वन्मुखेस्थित्वाश्लोकेत्वंसमपद्यत ॥ ५४ ॥ तस्माद्रामायणंरम्यंकुरुष्वमधुराक्षरम् ॥ येनतेविमलाकीर्तिराकल्पांतंभविष्याति ॥ ५५ ॥
धन्यासैवमुखेवाणीरामनाम्नासमान्विता ॥ अन्याकामकथानृणांजनयत्येवपातकम् ॥ ५६ ॥ तस्मात्कुरुष्वरामस्यचरितंलोकविश्रुतम् ॥ येनस्यात्पापि
नांपापहानिरेवपदेपदे ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेस्त्रष्टासर्वदेवैःसमन्वितः ॥ ततःसचिंतयामासकथंरामायणंभवेत् ॥ ५८ ॥ तदाध्यानपरोजातोनदी
तीरेमनोरमे ॥ तस्यचेतस्यथोरामःप्रादुर्भूतोमनोहरः ॥ ५९ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंरामंराजीवलोचनम् ॥ निरीक्ष्यतस्यचरितंभूतंभाविभवच्चय
त् ॥ १६० ॥ तदात्यंतंमुदंप्राप्तोरामायणमथासृजत् ॥ मनोरमपदैर्युक्तंवृत्तैर्बहुविधैरपि ॥ ६१ ॥ षट्कांडानिसुरम्याणियत्ररामायणेऽनघ ॥ बाल
मारण्यकंचान्यत्किष्किंधासुंदरंतथा ॥ ६२ ॥ युद्धमुत्तरमन्यच्चषडेतानिमहामते ॥ शृणुयाद्योनरःपुण्यात्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ६३ ॥ तत्रबालेतु
संतुष्टःपुत्रेष्ट्याचतुरस्सुतान् ॥ प्रापपंक्तिरथःसाक्षाद्धरिंब्रह्मसनातनम् ॥ ६४ ॥ सकौशिकमखंगत्वासीतामुद्वाह्यभार्गवम् ॥ आगत्यपुरमुत्कृष्टोयौव
राज्यप्रकल्पनम् ॥ ६५ ॥ मातृवाक्याद्वनंप्रागाद्गंगामुत्तीर्यपर्वतम् ॥ चित्रकूटंमहिलयालक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ १६६ ॥ भरतस्तंवनेश्रुत्वाजगामभ्रातरं

१ पुण्यपापहम्–इ० पा० । २ रामनाम्ना समन्विता–इ० पा० । ३ सूतकम्–इ० पा० ।

नयी ॥ तमप्राप्यस्वयंनंदिग्रामेवासमचीकरत् ॥ १६७ ॥ बालमेतच्छृणुष्वान्यदारण्यकसमुद्भवम् ॥ मुनीनामाश्रमेवासस्तत्रतत्रोपवर्णनम् ॥ ६८ ॥
नासाच्छेदःशूर्पणख्याः खरदूषणनाशनम् ॥ मायामारीचहननंदैत्याद्रामापहारणम् ॥ ६९ ॥ वनेविरहिणाभ्रांतंमनुष्यचरितंभृतम् ॥ कबंधप्रेक्षणंतत्रप
म्पायांगमनंतथा ॥ १७० ॥ हनूमतासंगमनमित्येतद्वनसंज्ञितम् ॥ अपरंचशृणुमुनेसंक्षिप्यकथयाम्यहम् ॥७१॥ सप्ततालप्रभदश्चवालेर्मारणमद्भुतम् ॥
सुग्रीवेराज्यदानंचनगवर्णनमित्युत ॥ ७२ ॥ लक्ष्मणात्कर्मसंदेशःसुग्रीवस्यविवासनम् ॥ तथासैन्यसमुद्देशःसीतान्वेषणमप्युत ॥ ७३ ॥ संपातिप्रेक्ष
णंतत्रवारिधिलंघनंतथा ॥ परतीरेकपिप्राप्तिःकैष्किंधकांडमद्भुतम् ॥ ७४ ॥ सुंदरंशृणुकांडंवैयत्ररामकथाद्भुता ॥ प्रतिगेहेप्रतिभ्रांतिःकपेश्चित्रस्यद
र्शनम् ॥ ७५ ॥ सीतासंदर्शनंतत्रजानक्याभाषणंतथा ॥ वनभंगःप्रकुपितैर्वधनंवानरस्यच ॥ ७६ ॥ ततोलंकाप्रज्वलनंवानरैःसंगतिस्ततः ॥ रामाभि
ज्ञानदानंचसैन्यप्रस्थानमेवच ॥ ७७ ॥ समुद्रेसेतुकरणंशुकसारणसंगतिः ॥ इतिसुंदरमाख्यातंयुद्धेसीतासमागमः ॥ ७८ ॥ उत्तरेऋषिसंवादोयज्ञ
प्रारंभएवच॥तत्रानेकारामकथाःशृण्वतांपापनाशकाः॥७९॥ इतिषट्कांडमाख्यातंब्रह्महत्यापनोदनम् ॥ संक्षेपतोमयातुभ्यमाख्यातंसुमनोहरम्॥१८०॥
चतुर्विंशतिसाहस्रंषट्कांडपरिचिह्नितम् ॥ तद्वैरामायणंप्रोक्तंमहापातकनाशनम् ॥८१॥ तच्छ्रुत्वाराघवःप्रीतःपुत्रावाधायचासने ॥ दृढंतौपरिरभ्याथसीतां
सस्मारवल्लभाम् ॥१८२॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेरामायणगानंनामषट्षष्टितमोऽध्यायः॥६६ ॥छ॥ शेषउवाच॥
अथसौमित्रिरागत्यजानकींनतवान्मुहुः ॥ प्रेमगद्गदयाशंसन्वाचंरामप्रणोदिताम् ॥१॥ सीतासमागतंदृष्ट्वालक्ष्मणंविनयान्वितम् ॥ तन्मुखाद्रामसंदेशंश्रुत्वो
वाचविलज्जिता ॥२॥ सौमित्रेकथमागच्छेरामत्यक्तामहावने॥तिष्ठामिरामंस्मरन्तीवाल्मीकेराश्रमेत्वहम् ॥३॥ तस्यामुखोदितंवाक्यंश्रुत्वासौमित्रिरब्रवीत्॥
मातःपतिव्रतेरामस्त्वामाकारयतेमुहुः ॥ ४ ॥ पतिव्रतापतिकृतंदोषंनानयतेहृदि ॥ तस्मादागच्छहिमयास्थित्वास्यंदनउत्तमे ॥ ५ ॥ इत्यादिवचनंश्रु
त्वाजानकीपतिदेवता ॥ मनोरोषंपरित्यज्यतस्थौसौमित्रिणारथे ॥ ६ ॥ तापसीःसकलानत्वामुनींश्चनिगमोज्ज्वलान् ॥ रामंस्मरंतीमनसारथेस्थित्वा
गमत्पुरीम् ॥ ७ ॥ क्रमेणनगरींप्राप्तामहार्हाभरणान्विता ॥ शरयूंसरितंप्रापयत्ररामःस्वयंस्थितः ॥ ८ ॥ रथादुत्तीर्यललितालक्ष्मणेनसमन्विता ॥ राम
स्यपादयोर्लग्नापातिव्रतपरायणा ॥ ९ ॥ रामस्तामागतांदृष्ट्वाजानकींप्रेमविह्वलाम् ॥ साध्वित्वयासहेदानींकुर्वेयज्ञसमापनम् ॥ १० ॥ वाल्मीकिंसानम
स्कृत्यतथान्यान्विप्रसत्तमान् ॥ जगाममातृपदयोःसन्नतिंकर्तुमुत्सुका ॥ ११ ॥ कौशल्यातामथायांतींवीरसूंजानकींप्रियाम् ॥ आशीर्भिरभिसंयुज्यययौ
हर्षमनेकधा ॥ १२ ॥ कैकेयीपदयोर्नम्रांवीक्ष्यवैदेहपुत्रिकाम् ॥ भर्त्रासहचिरंजीवसपुत्रेत्याशिषंव्यधात् ॥१३॥ सुमित्रास्वपदेनम्रांवीक्ष्यवैदेहपुत्रिकाम्॥

१ निगमोद्धुरान्–इ० पा० । २ जानकीं वीक्ष्य पुत्रिणीम्–इ० पा० ।

आशिषंव्यदधात्तस्याःपुत्रपौत्रप्रदायिनीम् ॥ १४ ॥ सीताताःसर्वतोनत्वारामचंद्रप्रियासती ॥ परमंहर्षमापन्नाबभूवकिलवाडव ॥ १५ ॥ समागतां वीक्ष्यपत्नींरामचंद्रस्यकुंभजः ॥ सुवर्णपत्नींधिकृत्यतामथाद्धर्मचारिणीम् ॥ १६ ॥ रामस्तदायज्ञमध्येशुशुभेसीतयासह ॥ तारयानुगतोयद्वच्छशीव शरदुत्प्रभः ॥ १७ ॥ प्रयोगमकरोत्तत्रकालेप्राप्तेमनोरमे ॥ वैदेह्याधर्मचारिण्यासर्वपापापनोदनम् ॥ १८ ॥ सीतयासहितंरामंप्रसक्तंयज्ञकर्मणि ॥ निरीक्ष्यजहृषुस्तत्रकौतुकेनसमन्विताः ॥ १९ ॥ वसिष्ठंप्राहसुमतिंरामस्तत्रक्रतौवरे ॥ किंकर्तव्यंमयास्वामिन्ननःपरमवश्यकम् ॥ २० ॥ रामस्यवचनं श्रुत्वागुरुःप्राहमहामतिः ॥ ब्राह्मणानांप्रकर्तव्यापूजासंतोषकारिका ॥ २१ ॥ मरुत्तेनक्रतुःसृष्टःपूर्वंसंभारसंभृतः ॥ ब्राह्मणास्तत्रवित्ताद्यैस्तोषिताअभ वंस्तदा ॥ २२ ॥ अत्यंतंवित्तसंभारंनेतुंविप्राशकन्नहि ॥ प्राक्षिपन्हिमवद्देशेवित्तभारासहाद्द्विजाः ॥ २३ ॥ तस्मात्त्वमपिराजाग्र्यलक्ष्मीवान्नृपसत्तम ॥ देहिदानादिविप्रेभ्योयथास्यात्प्रीतिरुत्तमा ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वासराजाग्र्यःपूज्यंमत्वाघटोद्भवम् ॥ प्रथमंपूजयामासब्रह्मपुत्रंतपोधनम् ॥ २५ ॥ अने करत्नसंभारैःस्वर्णभारैरनेकधा ॥ देशैर्जनैःपरिवृतैरत्यंतप्रीतिदायकैः ॥ २६ ॥ अगस्त्यंपूजयामाससपत्नीकंमनोरमम् ॥ तथैवरत्नैःस्वर्णैश्चदेशैश्च विविधैरपि ॥ २७ ॥ व्यासंसत्यवतीपुत्रंतथैवसमपूजयत् ॥ च्यवनंभार्ययासाकंसुरत्नैःसमपूजयत् ॥ २८ ॥ अन्यानपिमुनीन्सर्वानृत्विजस्तपसांनि धीन् ॥ पूजयामासरत्नौघैःस्वर्णभारैरनेकधा ॥ २९ ॥ अदात्तदाक्रतौरामोविप्रेभ्योभूरिदक्षिणाम् ॥ लक्षंलक्षंसुवर्णस्यप्रत्येकंत्वग्रजन्मने ॥ ३० ॥ दीनांधकृपणेभ्यश्चददौदानमनेकधा ॥ यथासंतोषविहितैर्वित्तैरत्नैर्मनोहरैः ॥ ३१ ॥ वासांसिचविचित्राणिभोजनानिमृदूनिच ॥ तत्रप्रादाद्यथा शास्त्रंसर्वेषांप्रीतिदायकम् ॥ ३२ ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णसर्वसत्त्वोपबृंहितम् ॥ अत्यंतमभवद्धृष्टंपुरंपुंस्त्रीसमावृतम् ॥ ३३ ॥ दानंददंतंसर्वेषांवीक्ष्यकुंभो द्भवोमुनिः ॥ अत्यंतपरमप्रीतिंययौक्रतुवरेद्विजः ॥ ३४ ॥ तदाभिषेकस्नानार्थंपानीयममृतोपमम् ॥ आनेतुंचचतुःषष्टिनृपान्सस्त्रीन्समाह्वयत् ॥ ३५ ॥ रामस्तुसीतयासार्द्धमानेतुमुदकंययौ ॥ घटेनस्वर्णवर्णेनसर्वालंकारशोभया ॥ ३६ ॥ सौमित्रिरप्यूर्मिलयामांडव्याभरतोनृपः ॥ शत्रुघ्नःश्रुतकीर्त्याच कांतिमत्याचपुष्कलः ॥ ३७ ॥ सुबाहुःसत्यवत्याचसत्यवान्वीरभूषया ॥ सुमदस्तत्रसत्कीर्त्याराइयाचविमलोनृपः ॥ ३८ ॥ राजावीरमणिस्तत्रश्रुत वत्यामनोज्ञया ॥ लक्ष्मीनिधिःकोमलयारिपुतापोंगसेनया ॥ ३९ ॥ बिभीषणोमहामूर्त्याप्रतापाग्र्यःप्रतीतया ॥ उग्राश्वःकामगमयानीलरत्नो धिरम्यया ॥ ४० ॥ सुरथःसुमनोहार्यातथामोहनयाकपिः ॥ इत्यादीन्नृपतीन्विप्रोवसिष्ठःप्राहिणोन्मुनिः ॥ ४१ ॥ वसिष्ठःसरयूंगत्वाशिवपुण्यजला प्लुताम् ॥ उदकंमंत्रयामासवेदमंत्रेणमंत्रवित् ॥ ४२ ॥ पयःपुनीह्यमुंवाहमुदकेनमनोहृता ॥ यज्ञार्थंरामचंद्रस्यसर्वलोकैकरक्षितुः ॥ ४३ ॥ उदकं

१ ताइव–इ० पा० । २ स रघूतमः–इ०, शरदुत्तमः–इ० च पा० । ३ प्रयुक्तम्–इ० पा० । ४ तदा क्षालनतोयार्थम्–इ० पा० ।

तन्मुनिस्पृष्टंसर्वैरामादयोनृपाः ॥ आजह्रुर्मंडपतलेविप्रवर्यैरुपस्तुते ॥ ४४ ॥ पयोभिर्निर्मलैःस्नाप्यवाजिनंक्षीरसन्निभम् ॥ मंत्रेणमंत्रयामासरामहस्ते
नकुंभजः ॥४५॥ पुनीहिमांमहावाहअस्मिन्ब्रह्मसमाकुले ॥ त्वन्मेधेनाखिलादेवाःप्रीणंतुपरितोषिताः ॥४६॥ इत्युक्त्वासनृपोरामःसीतयासममस्पृशत् ॥
तदासर्वेद्विजाश्चित्रममन्यंतकुतूहलात् ॥४७॥ परस्परममोचंस्तेयन्नामस्मरणान्नराः ॥ महापापात्प्रमुच्यंतेसरामःकिंवदत्यहो ॥ ४८ ॥ इत्युक्तवतिभूमी
शेरामेकुंभोद्भवोमुनिः॥करवालंचाभिमंत्र्यददौरामकरेमुनिः॥४९॥करवालेधृतेस्पृष्टेरामेणसहयःक्रतौ ॥ पशुत्वंतुविहायाशुदिव्यरूपमपद्यत ॥ ५० ॥
विमानवरमारूढश्चाप्सरोभिःसमंततः॥चामरैर्वीज्यमानश्चवैजयंत्याविभूषितः ॥५१॥ तदातंवाजितांत्यक्त्वादिव्यरूपधरंवरम्॥वीक्ष्यलोकाःक्रतौसर्वेविस्म
यंप्राप्नुवंस्तदा ॥ ५२ ॥ तदारामःस्वयंजानञ्ज्ञापयन्सर्वतोनरान्॥पप्रच्छदिव्यरूपंतंसुरंपरमधार्मिकः॥५३॥कस्त्वंदिव्यवपुःप्राप्तःकस्मात्त्वंवाजितांगतः ॥
कथंसुरस्त्रीसहितःकिंचिकीर्षसितद्वद ॥ ५४ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वादेवःप्रोवाचभूमिपम् ॥ हसन्मेघरवांवाणीमवदत्सुमनोहराम् ॥ ५५ ॥ तवाज्ञातं
नसर्वत्रबाह्याभ्यंतरचारिणः ॥ तथापिपृच्छतेतुभ्यंकथयामियथातथम् ॥ ५६ ॥ अहंपुराभवेरामाद्विजःपरमधार्मिकः ॥ अचरंप्रातिकूल्यंवैवेदस्यरि
पुतापन ॥ ५७ ॥ कदाचिद्धुतपापायास्तीरेहंगतवान्पुरा ॥ अनेकवृक्षललितेसर्वत्रसुमनोरमे ॥ ५८ ॥ तत्रस्नात्वापितॄंस्तृप्त्वादानंदत्त्वायथा
विधि ॥ ध्यानंतवमहाबाहोकृतवान्वेदसंमितम् ॥ ५९ ॥ तदाजनाःसमायाताबहवस्तत्रभूपते ॥ तेषांप्रवंचनार्थायदंभमेनमकारिषम् ॥ ६० ॥
अनेकक्रतुसंभारैःपूर्णमजिरमुत्तमम् ॥ वासोभिश्छादितंरम्यंचपालादियुतंमहत् ॥ ६१ ॥ अग्निहोत्रोद्भवोधूमःसर्वतोनभसोंगणम् ॥ चकाररम्य
मतुलंचित्रकारिवपुर्धरः ॥ ६२ ॥ अनेकतिलकश्रीभिःशोभितांगोमहत्तपाः ॥ दर्भशोभःसमित्पाणिर्दंभोमूर्तिधरःकिमु ॥ ६३ ॥ दुर्वासास्तत्रस्व
च्छंदंपर्यटञ्जगतीतलम् ॥ प्रापतत्रमहातेजाधूतपापसरित्तटे ॥ ६४ ॥ ददर्शमांदंभकरंमौनधारिणमग्रतः ॥ अनर्घ्यकरमुन्मत्तमस्वागतवचःकरम् ॥ ६५॥
दृष्ट्वातिविक्रुधाक्रांतःसमुद्रइवपर्वणि ॥ शशापासौमुनिस्तीव्रोदंभिनंमांमहामतिः ॥ ६६ ॥ दंभं[1]करोषिचेत्तीरेसरितस्त्वंसुदुर्मते ॥ तस्मात्प्राप्नुहिनिर्वाच्यंप
शुत्वंतापसाधम ॥ ६७ ॥ शापंप्रदत्तंसंश्रुत्यदुःखितोहंतदाभवम् ॥ अग्राहिषंपदेतस्यमुनेर्दुर्वाससःकिल ॥ ६८ ॥ तदामेकृतवान्रामाद्विजोनुग्रहमुत्तमम् ॥
वाजितांप्राप्नुहिमखेराजराजस्यतापस ॥ ६९ ॥ पश्चात्तद्धस्तसंपर्काद्याहितत्परमंपदम् ॥ दिव्यंवपुर्मनोहारिधृत्वादंभविवर्जितम् ॥ ७० ॥ तेनशापोपि
संदिष्टोममानुग्रहतांगतः ॥ यदहंतवहस्तस्यस्पर्शंप्राप्तोमनोरमम् ॥ ७१ ॥ यदेवरामदेवादिदुर्लभंबहुजन्मभिः ॥ तत्तेऽहंकरजस्पर्शंप्राप्तवानिह

१ यदि त्वं शरयूतीरे करोषि दंभमुग्रकम्–इ० पा० ।

दुर्लभम् ॥ ७२ ॥ आज्ञापयमहाराजत्वत्प्रसादादहंमहत् ॥ गच्छामिशाश्वतंस्थानंतवदुःखादिवर्जितम् ॥ ७३ ॥ नयत्रशोकोनजरा
नमृत्युःकालविभ्रमः ॥ तत्स्थानंदेवगच्छामित्वत्प्रसादान्नराधिप ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वातंपरिक्रम्यविमानवरमारुहत् ॥ अनेकरत्नखचितंसर्वदेवाधिवंदि
तम् ॥ ७५ ॥ गतोऽसौशाश्वतस्थानंरामपादप्रसादतः ॥ पुनरावृत्तिरहितंशोकमोहविवर्जितम् ॥ ७६ ॥ तेनतत्कथितंश्रुत्वारामंज्ञात्वेतरेजनाः ॥
विस्मयंप्रापिरेसर्वेपरस्परमुदुन्मदाः ॥ ७७ ॥ शृणुद्विजमहाबुद्धेदंभेनापिस्मृतोहरिः ॥ ददातिमोक्षंसुतरांकिंपुनर्दंभवर्जनात् ॥ ७८ ॥ यथाकथंचिद्रा
मस्यकर्तव्यंस्मरणंपरम् ॥ येनप्राप्नोतिपरमंपदंदेवादिदुर्लभम् ॥ ७९ ॥ तच्चित्रंवीक्ष्यमुनयःकृतार्थंमेनिरेनिजम् ॥ यद्रामचरणप्रेक्षाकरस्पर्शपवित्रित
म् ॥ ८० ॥ गतेतस्मिन्सुरेस्वर्गंहयरूपधरेपुरा ॥ उवाचरामस्तपसांनिधीन्वेदविदुत्तमान् ॥ ८१ ॥ किंकर्तव्यंमयाब्रह्मन्हयोनष्टोगतःसुखम् ॥ होमःकथं
पुरोभावीसर्वदैवततर्पकः ॥ ८२ ॥ यथास्यात्सुरसंतृप्तिर्यथामेमखउत्तमः ॥ तथाकुर्वंतुमुनयोयथामेस्याद्विधिश्रुतम् ॥ ८३ ॥ इतिवाक्यंसमाश्रुत्यजगा
दमुनिसत्तमः ॥ वसिष्ठःसर्वदेवानांचित्ताभिज्ञानकोविदः ॥ ८४ ॥ कर्पूरमाहराक्षिप्रंयेनदेवाःस्वयंपुरा ॥ प्राप्यहव्यंग्रहीष्यंतिमद्वाक्यप्रेरिताधुना ॥ ८५॥
इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरामःक्षिप्रमुपाहरत् ॥ कर्पूरंबहुदेवानांप्रीत्यर्थंबहुशोभनम् ॥ ८६ ॥ तदामुनिःप्रहृष्टात्मादेवानाह्वयदद्भुतान् ॥ तेसर्वेतत्क्षणात्प्राप्ताः
स्वपरीवारसंवृताः ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखण्डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेयज्ञप्रारंभोनामसप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ छ ॥
॥ शेषउवाच ॥ इन्द्रस्तत्रहविर्मृष्टंरामचन्द्रेणवीक्षितम् ॥ परिस्वादन्क्रतौतृप्तिंनप्रापसुरसंयुतः ॥ १ ॥ नारायणोमहादेवोब्रह्मातत्रचतुर्मुखः ॥
वरुणश्चकुबेरश्चतथान्येलोकपालकाः ॥ २ ॥ तत्रास्वाद्यहविःस्निग्धंवसिष्ठेनपरिष्कृतम् ॥ तत्रपुनर्हिविप्रेंद्राःक्षुधार्ताइवभोजनात् ॥ ३ ॥ सर्वान्देवां
श्चसंतर्प्यहविषाकरुणानिधिः ॥ वसिष्ठप्रेरितःसर्वमितिकर्तव्यमाचरत् ॥ ४ ॥ ब्राह्मणादानसंतुष्टाहविस्तुष्टाःसुरावराः ॥ तृप्ताःसर्वेस्वकंभागंगृही
त्वास्वालयंययुः ॥ ५ ॥ ऋषिभ्योहोतृमुख्येभ्यःप्रादाद्राज्यंचतुर्दिशम् ॥ संतुष्टास्तेद्विजाराममाशीर्भिरददुःशुभम् ॥ ६ ॥ पूर्णाहुतिंततःकृत्वाव
सिष्ठःप्राहसुस्त्रियः ॥ वर्धापयंतुभूमीशंयागपूर्तिकरंपरम् ॥ ७ ॥ तद्वाक्यंताःस्त्रियःश्रुत्वालाजैरवाकिरन्मुदा ॥ लावण्यजितकंदर्पंमहामाणिविभू
षितम् ॥ ८ ॥ ततोवभृथस्नानार्थंप्रेरयामासभूमिपम् ॥ ययौरामःसहस्त्रीभिःसरयूतीरमुत्तमम् ॥ ९ ॥ अनेकराजकोटीभिःपरीतःपादचारिभिः ॥
जगामससरिच्छ्रेष्ठांपक्षिवृंदसमाकुलाम् ॥ १० ॥ तारापतिरिवस्वाभिर्भार्याभिर्वृतउत्प्रभः ॥ विरोचतेतथातद्वद्रामोराजगणैर्वृतः ॥ ११ ॥ तदुत्सवं
समाज्ञायययुर्लोकास्त्वरायुताः ॥ सीतापतिमुखालोकनिश्चलीभूतलोचनाः ॥ १२ ॥ राजेंद्रंसीतयासाकंगच्छंतंसरितंप्रति ॥ विलोक्यमुदितालोका

श्विरंदर्शनलालसाः ॥ १३ ॥ अनेकनटगंधर्वागायंतोयशउज्ज्वलम् ॥ अनुजग्मुर्महीशानंसर्वलोकनमस्कृतम् ॥ १४ ॥ नर्तक्यस्तत्रनृत्यंत्यः
क्षोभयंत्यःपतेर्मनः ॥ जलयंत्रैश्चसिंचंत्योययुःश्रीरामसेवनम् ॥ १५ ॥ महाराजंविलिंपंत्योहारिद्राकुंकुमादिभिः ॥ परस्परंप्रलिंपंत्योमुदंप्रापुर्महत्तराम्
॥ १६ ॥ कुचयुग्मोपरिन्यस्तमुक्ताहारसुशोभिताः ॥ श्रवणद्वंद्वसंमृष्टस्वर्णकुंडललक्षिताः ॥ १७ ॥ अनेकनरनारीभिःसंकीर्णमार्गमाचरन् ॥
यथावत्सरितंप्रापशिवपुण्यजलाप्लुताम् ॥ १८ ॥ तत्रगत्वासवैदेह्यारामःकमललोचनः ॥ प्रविवेशजलंपुण्यंवसिष्ठादिभिरन्वितः ॥ १९ ॥ अनुप्र
विविशुःसर्वेराजानोजनतास्तथा ॥ तत्पादरजसापूतजलंलोकैकवंदितम् ॥ २० ॥ परस्परंप्रसिंचंतोजलयंत्रैर्मनोरमैः ॥ सुशोणनयनाःसर्वेहर्षंप्रापुर्म
नोधिकम् ॥ २१ ॥ सरामःसीतयासार्धंचिरंपुण्यजलप्लवे ॥ क्रीडित्वाजलकल्लोलैर्निरगाद्धर्मसंयुतः ॥ २२ ॥ दुकूलवासाःसकिरीटकुंडलःकेयूरशो
भावरकंकणान्वितः ॥ कंदर्पकोटिश्रियमुद्वहन्नृपोराजाग्र्यवर्यैरुपसंस्तुतोवभौ ॥ २३ ॥ सयागयूपंवरवर्णशोभितंकृत्वासरित्तीरवरेमहामनाः ॥ त्रैलो
क्यलोकाश्रियमापह्यद्भुतामन्यैर्दुरापांनृपतिर्भुजैर्निजैः ॥ २४ ॥ एवंजनकपुत्र्यासौहयमेधत्रयंचरन् ॥ त्रैलोक्येकीर्तिमतुलांप्रापदेवैःसुदुर्लभाम् ॥ २५ ॥
एवंतेवर्णितंतातयत्पृष्टोरामसत्कथाम् ॥ विस्तृतःकथितोमेधोभूयःकिंपृच्छसेद्विज ॥२६॥ यःशृणोतिहरेर्भक्त्यारामचंद्रस्यसन्मखम् ॥ ब्रह्महत्यांक्षणात्ती
र्त्वाब्रह्मशाश्वतमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रान्निर्धनोधनमाप्नुयात् ॥ रोगार्तोमुच्यतेरोगाद्बद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ २८ ॥ यत्कथाश्रवणाद्दुष्टःश्वप
चोपिपरंपदम् ॥ प्राप्नोतिकिमुविप्राग्र्योरामभक्तिपरायणः ॥ २९ ॥ रामंस्मृत्वामहाभागंपापिनःपरमंपदम् ॥ प्राप्नुयुःपरमंस्वर्गंशक्रदेवादिदुर्लभम्॥३०॥
तेधन्यामानवालोकेयेस्मरंतिरघूत्तमम् ॥ तेक्षणात्संसृतिंतीर्त्वागच्छंतिसुखमव्ययम् ॥३१॥ प्रत्येकमक्षरंब्रह्महत्यावंशदवानलः ॥ तंयःश्रावयतेधीमांस्तं
गुरुंसंप्रपूजयेत् ॥ ३२ ॥ श्रुत्वाकथांवाचकायगवांद्वंद्वंप्रदापयेत् ॥ सपत्नीकायसंपूज्यवस्त्रालंकारभोजनैः ॥ ३३ ॥ कुंडलाभ्यांविराजंत्यौमुद्रिकाभिरलं
कृते ॥ रामसीतेस्वर्णमय्यौप्रातिमेशोभनेवरे ॥ ३४ ॥ कृत्वातुवाचकायैवदीयतेभोद्विजोत्तम ॥ तस्यदेवाश्चपितरोवैकुंठंप्राप्नुयुस्तदा ॥ ३५ ॥ त्वया
पृष्टारामकथामयातेकथितापुरा ॥ किमन्यत्कथ्यतांब्रह्मन्पुरतस्तवधीमतः ॥ ३६ ॥ शृण्वंतियेकथामेतांब्रह्महत्यौघनाशिनीम् ॥ तेयांतिपरमंस्थानं
यच्चदेवैःसुदुर्लभम् ॥ ३७ ॥ गोघ्नश्चापिसुतघ्नश्चसुरापोगुरुतल्पगः ॥ क्षणात्पूतोभवत्येवनात्रसंशयितुंक्षमम् ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुरा
णेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेश्रवणपठनपुण्यवर्णनंनामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति रामाश्वमेधः समाप्तः ॥

१ द्विजैर्वरः–इ० पा० । २ अचिरेण द्विजर्षभ–इ० पा० ।

॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ सम्यक्छ्रुतोमहाभागत्वत्तोरामाश्वमेधकः ॥ इदानींवदमाहात्म्यंश्रीकृष्णस्यमहात्मनः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृण्वं
तुमुनिशार्दूलाःश्रीकृष्णचरितामृतम् ॥ शिवापप्रच्छभूतेशंयतद्वःकीर्तयाम्यहम् ॥ २ ॥ एकदापार्वतीदेवीशिवंसंस्निग्धमानसा ॥ प्रणयेनजम
स्कृत्यप्रोवाचवचनंत्विदम् ॥ ३ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडतद्बाह्याभ्यंतरास्थितेः ॥ विष्णोःस्थानंपरंतेषांप्रधानंवरमुत्तमम् ॥
॥ ४ ॥ यत्परंनास्तिकृष्णस्याप्रियंस्थानंमनोरमम् ॥ तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वमहाप्रभो ॥ ५ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गुह्याद्गुह्यतरंगुह्यं
परमानंदकारकम् ॥ अत्यद्भुतंरहःस्थानमानंदंपरमंपरम् ॥ ६ ॥ दुर्लभानांचपरमंदुर्लभंमोहनंपरम् ॥ सर्वशक्तिमयंदेविसर्वस्थानेषुगोपितम् ॥ ७ ॥
सात्वतांस्थानमूर्द्धन्यंविष्णोरत्यंतदुर्लभम् ॥ नित्यंवृंदावनंनामब्रह्मांडोपरिसंस्थितम् ॥ ८ ॥ पूर्णब्रह्मसुखैश्वर्यंनित्यमानंदमव्ययम् ॥ वैकुंठा
दितदंशांशंस्वयंवृंदावनंभुवि ॥ ९ ॥ गोलोकैश्वर्यंयत्किंचिद्गोकुलेतत्प्रतिष्ठितम् ॥ वैकुंठवैभवंयद्वैद्वारिकायांप्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥ यद्ब्रह्म
परमैश्वर्यंनित्यंवृंदावनाश्रयम् ॥ कृष्णधामपरंतेषांवनमध्येविशेषतः ॥ ११ ॥ तस्मात्रैलोक्यमध्येतुपृथ्वीधन्येतिविश्रुता ॥ यस्मान्माथुरकंनाम
विष्णोरेकांतवल्लभम् ॥ १२ ॥ स्वस्थानमधिकंनामधेयंमाथुरमंडलम् ॥ निगूढंविविधंस्थानंपुर्यभ्यंतरसंस्थितम् ॥ १३ ॥ सहस्रपत्रकमलाकारंमाथुरमं
डलम् ॥ विष्णुचक्रपरिभ्रामाद्धामवैष्णवमद्भुतम् ॥ १४ ॥ कर्णिकापर्णविस्तारंरहस्यद्रुममीरितम् ॥ प्रधानंद्वादशारण्यंमाहात्म्यंकथितंक्रमात् ॥ १५ ॥
भद्रश्रीलोहभांडीरमहातालखदीरकाः ॥ बकुलंकुमुदंकाम्यंमधुवृंदावनंतथा ॥ १६ ॥ द्वादशैतावतीसंख्याकालिंद्याःसप्तपश्चिमे ॥ पूर्वेपंचवनंप्रोक्तं
तत्रास्तिगुह्यमुत्तमम् ॥ १७ ॥ महारण्यंगोकुलाख्यंमधुवृंदावनंतथा ॥ अन्यच्चोपवनंप्रोक्तंकृष्णक्रीडारसस्थलम् ॥ १८ ॥ कदंबखंडनंनंदवनं
नंदीश्वरंतथा ॥ नंदनंदनखंडंचपलाशाशोककेतकी ॥ १९ ॥ सुगंधमानसंकैलममृतंभोजनस्थलम् ॥ सुखप्रसाधनंवत्सहरणंशेषशायिकम् ॥ २० ॥
श्यामपूर्वोदधिग्रामश्चक्रभानुपुरंतथा ॥ संकेतंद्विपदंचैवबालक्रीडनधूसरम् ॥ २१ ॥ कामद्रुमंसुललितमुत्सुकंचापिकाननम् ॥ नानाविधरसक्रीडा
नानालीलारसस्थलम् ॥ २२ ॥ नागविस्तारविष्टंभंरहस्यद्रुममीरितम् ॥ सहस्रपत्रकमलंगोकुलाख्यंमहत्पदम् ॥ २३ ॥ कर्णिकातन्महद्धामगोविं
दस्थानमुत्तमम् ॥ तत्रोपरिस्वर्णपीठेमणिमंडपमंडितम् ॥ २४ ॥ कर्णिकायांक्रमाद्दिक्षुविदिक्षुदलमीरितम् ॥ यद्दलंदक्षिणेप्रोक्तंपरंगुह्योत्तमोत्तम
म् ॥ २५ ॥ तस्मिन्दलेमहापीठंनिगमागमदुर्गमम् ॥ योगींद्रैरपिदुःप्रापंसर्वात्मायच्चगोकुलम् ॥ २६ ॥ द्वितीयंदलमाग्नेय्यांतद्रहस्यंदलंतथा ॥

१ पुण्यम्--इ० पा०। २ रहस्यम्--इ० पा०। ३ गंधमादनंकैलासमृतं भोजनकस्थलम्--इ० पा०। ४ केमद्रुमम्--इ०, कलिद्रुमम्--इ०, केलिद्रुमम्--इ० च पा०।

संकेतंद्विपदंचैवकुटीद्वौतत्कुलेस्थितौ ॥ २७ ॥ पूर्वेदलंतृतीयंचप्रधानस्थानमुत्तमम् ॥ गंगादिसर्वतीर्थानांस्पर्शाच्छतगुणंस्मृतम् ॥ २८॥ चतुर्थदलमै
शान्यांसिद्धपीठेपितत्पदम् ॥ [1]व्यायामनूतनागोपीतत्रकृष्णंपतिंलभेत् ॥ २९ ॥ वस्त्रालंकारहरणंतद्दलेसमुदाहृतम् ॥ उत्तरेपंचमंप्रोक्तंदलंसर्वदलोत्त
मम् ॥ ३० ॥ द्वादशादित्यमत्रैवदलंचकर्णिकासमम् ॥ वायव्यांतुदलंषष्ठंतत्रकालीह्रदःस्मृतः ॥ ३१ ॥ दलोत्तमोत्तमंचैवप्रधानंस्थानमुच्यते ॥
सर्वोत्तमदलंचैवपश्चिमेसप्तमंस्मृतम् ॥ ३२ ॥ यज्ञपत्नीगणानांचतदीप्सितवरप्रदम् ॥ अत्रासुरोपिनिर्वाणंप्रापत्रिदशदुर्लभम् ॥ ३३ ॥ [2]ब्रह्ममोह
नमत्रैवदलंब्रह्मह्रदावहम् ॥ नैर्ऋत्यांतुदलंप्रोक्तमष्टमंव्योमघातनम् ॥ ३४ ॥ शंखचूडवधस्तत्रनानाकेलिरसस्थलम् ॥ श्रुतमष्टदलंप्रोक्तंवृंदारण्यांत
रस्थितम् ॥ ३५ ॥ श्रीमद्वृंदावनंरम्यंयमुनायाःप्रदक्षिणम् ॥ शिवलिंगमधिष्ठानंदृष्टंगोपीश्वराभिधम् ॥ ३६ ॥ तद्बाह्येषोडशदलंश्रियापूर्णतमीश्वर
म् ॥ सर्वासुदिक्षुयत्प्रोक्तंप्रादक्षिण्याद्यथाक्रमम् ॥ ३७ ॥ महत्पदंमहाद्धामस्[3]वंधामाधावसंज्ञकम् ॥ प्रथमैकदलंश्रेष्ठंमाहात्म्यंकर्णिकासमम् ॥ ३८ ॥
तत्रगोवर्द्धनगिरौरम्येनित्यरसाश्रये ॥ कर्णिकायांमहालीलातल्लीलारसगह्वरौ ॥ ३९ ॥ यत्रकृष्णोनित्यवृंदाकाननस्यपतिर्भवेत् ॥ कृष्णोगोविंदतां
प्राप्तःकिमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ ४० ॥ दलंतृतीयमाख्यातंसर्वश्रेष्ठोत्तमोत्तमम् ॥ चतुर्थदलमाख्यातंमहाद्भुतरसस्थलम् ॥ ४१ ॥ नंदीश्वरवनंरम्यंतत्र
नंदालयःस्मृतः ॥ कर्णिकादलमाहात्म्यंपंचमंदलमुच्यते ॥ ४२ ॥ [4]अधिष्ठाताऽत्रगोपालोधेनुपालनतत्परः ॥ षष्ठंदलंयदाख्यातंतत्रनंदवनंस्मृत
म् ॥ ४३ ॥ [5]सप्तमंबकुलारण्यंदलंरम्यंप्रकीर्तितम् ॥ तत्राष्टमंतालवनंतत्रधेनुवधःस्मृतः ॥ ४४ ॥ नवमंकुमुदारण्यंदलंरम्यंप्रकीर्तितम् ॥
[6]कामारण्यंचदशमंप्रधानंसर्वकारणम् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मप्रसाधनंतत्रविष्णुच्छद्मप्रदर्शनम् ॥ कृष्णक्रीडारसस्थानंप्रधानंदलमुच्यते ॥ ४६ ॥ दलमेकादशं
प्रोक्तंभक्तानुग्रहकारणम् ॥ निर्माणंसेतुबंधस्यनानावनमयस्थलम् ॥ ४७ ॥ भांडीरंद्वादशदलंवनंरम्यंमनोहरम् ॥ कृष्णःक्रीडारतस्तत्रश्रीदामा
दिभिरावृतः ॥ ४८ ॥ त्रयोदशंदलंश्रेष्ठंतत्रभद्रवरंस्मृतम् ॥ चतुर्दशदलंप्रोक्तंसर्वसिद्धिप्रदस्थलम् ॥ ४९ ॥ श्रीवनंतत्ररुचिरंसर्वैश्वर्यस्यकारणम् ॥
कृष्णक्रीडादलमयंश्रीकांतिकीर्तिवर्द्धनम् ॥ ५० ॥ दलंपंचदशंश्रेष्ठंतत्रलोहवनंस्मृतम् ॥ कथितंषोडशदलंमाहात्म्यंकर्णिकासमम् ॥ ५१ ॥ म
हावनंतत्रगीतंतत्रास्तिगुह्यमुत्तमम् ॥ बालक्रीडारतस्तत्रवत्सपालैःसमावृतः ॥ ५२ ॥ पूतनादिवधस्तत्रयमलार्जुनभंजनम् ॥ अधिष्ठातातत्रबालगोपा

१ कात्यायन्यर्चनाद्गोपी—इ० पा० । २ ब्रह्मवद्वावहम्—इ० पा० । ३ स्वाधयाधावसंज्ञकम्—इ०, स्वाध्यायाधायसंज्ञितम्—इ० च पा० । ४ अखिलंतत्र—इ० पा० । ५ सप्तमं च कुलारण्यम्—इ०, सप्तमंकवलारण्यम्—इ० च पा० । ६ कामारण्यं दलं ह्यम्—इ० पा० ।

लःपंचमाब्दिकः ॥ ५३ ॥ नाम्नादामोदरःप्रोक्तःप्रेमानंदरसार्णवः ॥ दलंप्रसिद्धमाख्यातंसर्वश्रेष्ठदलोत्तमम् ॥ ५४ ॥ कृष्णक्रीडाचकिंजल्कीविहारदल
मुच्यते ॥ सिद्धप्रधानकिंजल्कदलंचसमुदाहृतम् ॥ ५५ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वृंदारण्यस्यमाहात्म्यंरहस्यंवाकिमद्भुतम् ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामि
कथयस्वमहाप्रभो ॥ ५६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ कथितंतेप्रियतमेगुह्याद्गुह्योत्तमोत्तमम् ॥ रहस्यानांरहस्यंयद्दुर्लभानांचदुर्लभम् ॥ ५७ ॥
त्रैलोक्यगोपितंदेविदेवेश्वरसुपूजितम् ॥ ब्रह्मादिवांछितंस्थानंसुरसिद्धादिसेवितम् ॥ ५८ ॥ योगींद्राहिसदाभक्त्यातस्यध्यानैकतत्पराः ॥ अप्सरो
भिश्चगंधर्वैर्नृत्यगीतनिरंतरम् ॥ ५९ ॥ श्रीमद्वृंदावनंरम्यंपूर्णानंदरसाश्रयम् ॥ भूरिचिंतामणिस्तोयममृतंरसपूरितम् ॥ ६० ॥ वृक्षंगुरुद्रुमंतत्रसुरभी
वृंदसेवितम् ॥ स्त्रींलक्ष्मींपुरुषंविष्णुंतद्दशांशसमुद्भवम् ॥ ६१ ॥ तत्रकैशोरवयसंनित्यमानंदविग्रहम् ॥ गतिनाट्यंकलालापस्मितवक्रंनिरंतरम्॥६२॥
शुद्धसत्वैःप्रेमपूर्णैर्वैष्णवैस्तद्वनाश्रितम् ॥ पूर्णब्रह्मसुखेमग्नंस्फुरत्तन्मूर्तितन्मयम् ॥ ६३ ॥ मत्तकोकिलभृंगाद्यैःकूजत्कलमनोहरम् ॥ कपोलशुक
संगीतमुन्मत्तालिसहस्रकम् ॥ ६४ ॥ भुजंगशत्रुनृत्याढ्यंसकलामोदविभ्रमम् ॥ नानावर्णैश्चकुसुमैस्तद्रेणुपरिपूरितम् ॥ ६५ ॥ पूर्णेंदुनित्याभ्युदयंसूर्यमं
दांशुसेवितम् ॥ अदुःखंदुःखविच्छेदंजरामरणवर्जितम् ॥ ६६ ॥ अक्रोधंगतमात्सर्यमभिन्नमनहंकृतम् ॥ पूर्णानंदामृतरसंपूर्णप्रेमसुखार्णवम् ॥६७॥
गुणातीतंमहद्धामपूर्णप्रेमस्वरूपकम् ॥ वृक्षादिपुलकैर्यत्रप्रेमानंदाश्रुवर्षितम् ॥ ६८ ॥ किंपुनश्चेतनायुक्तैर्विष्णुभक्तैःकिमुच्यते ॥ गोविंदांघ्रिर
जःस्पर्शान्नित्यंवृंदावनंभुवि ॥ ६९ ॥ सहस्रदलपद्मस्यवृंदारण्यंवराटकम् ॥ यस्यस्पर्शनमात्रेणपृथ्वीधन्याजगत्त्रये ॥ ७० ॥ गुह्याद्गुह्यतरंरम्यं
मध्येवृंदावनंभुवि ॥ अक्षरंपरमानंदंगोविंदस्थानमव्ययम् ॥ ७१ ॥ गोविंददेहतोऽभिन्नंपूर्णब्रह्मसुखाश्रयम् ॥ मुक्तिस्तत्ररजःस्पर्शात्तन्माहात्म्यंकिमु
च्यते ॥ ७२ ॥ तस्मात्सर्वात्मनादेविहृदिस्थंतद्वनंकुरु ॥ वृंदावनविहारेषुकृष्णंकैशोरविग्रहम् ॥ ७३ ॥ कालिंदीचाकरोद्यस्यकर्णिकायाः
प्रदक्षिणाम् ॥ लीलानिर्वाणगंभीरंजलंसौरभमोहनम् ॥ ७४ ॥ आनंदामृततन्मिश्रमकरंदघनालयम् ॥ पद्मोत्पलाद्यैःकुसुमैर्नानावर्णसमुज्ज्वल
म् ॥ ७५ ॥ चक्रवाकादिविहगैर्मंजुनानाकलस्वनैः ॥ शोभमानंजलंरम्यंतरंगातिमनोरमम् ॥ ७६ ॥ तस्योभयतटींरम्याशुद्धकांचननिर्मिता ॥
गंगाकोटिगुणाप्रोक्तायत्रस्पर्शवराटकः ॥ ७७ ॥ कर्णिकायांकोटिगुणोयत्रक्रीडारतोहरिः ॥ कालिंदीकर्णिकाकृष्णमभिन्नमेकविग्रहम् ॥ ७८ ॥ पार्व
त्युवाच ॥ ॥ गोविंदस्यकिमाश्चर्यसौंदर्याकृतविग्रह ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वदयानिधे ॥७९॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ मध्येवृंदावनेरम्येमंजुमंजी

१ योगींद्रादिमुनींद्रादिसदातद्ध्यानतत्परम्–इ० पा० । २ अपरम्–इ० पा० ।

रशोभिते ॥ योजनाश्रितसद्वृक्षशाखापल्लवमंडिते ॥ ८० ॥ तन्मध्येमंजुभवनेयोगपीठंसमुज्ज्वलम् ॥ तदष्टकोणनिर्माणंनानादीप्तिमनोहरम् ॥ ८१ ॥
तस्योपरिचमाणिक्यरत्नसिंहासनंशुभम् ॥ तस्मिन्नष्टदलंपद्मंकर्णिकायांसुखाश्रयम् ॥ ८२ ॥ गोविंदस्यपरंस्थानंकिमस्यमहिमोच्यते ॥ श्रीम
द्गोविंदमंत्रस्थवल्लवीवृंदसेवितम् ॥ ८३ ॥ दिव्यव्रजवयोरूपंकृष्णंवृंदावनेश्वरम् ॥ व्रजेंद्रंसंततैश्वर्यंव्रजबालैकवल्लभम् ॥ ८४ ॥ यौवनोद्भिन्नकैशोरंवयसा
द्भुतविग्रहम् ॥ अनादिमादिंसर्वेषांनंदगोपप्रियात्मजम् ॥ ८५ ॥ श्रुतिमृग्यमजंनित्यंगोपीजनमनोहरम् ॥ परंधामपरंरूपंद्विभुजंगोकुलेश्वरम् ॥ ८६ ॥
वल्लवीनंदनंध्यायेन्निर्गुणस्यैककारणम् ॥ सुश्रीमंतंनवंस्वच्छंश्यामधाममनोहरम् ॥ ८७ ॥ नवीननीरदश्रेणीसुस्निग्धंमंजुकुंडलम् ॥ फुल्लेंदीवरसत्कांतिसु
खस्पर्शंसुखावहम् ॥ ८८ ॥ दलितांजनपुंजाभचिक्कणंश्याममोहनम् ॥ सुस्निग्धनीलकुटिलाशेषसौरभकुंतलम् ॥८९॥ तदूर्ध्वंदक्षिणेकालेश्यामचूडाम
नोहरम् ॥ नानावर्णोज्ज्वलंराजच्छिखंडिदलमंडितम् ॥ ९० ॥ मंदारमंजुगोपुच्छाचूडंचारुविभूषणम् ॥ क्वचिद्बृहद्दलश्रेणीमुकुटेनाभिमंडितम् ॥९१॥
अनेकमणिमाणिक्यकिरीटभूषणंक्वचित् ॥ लोलालकवृतंराजत्कोटिचंद्रसमाननम् ॥ ९२ ॥ कस्तूरीतिलकंभ्राजन्मंजुगोरोचनान्वितम् ॥ नीलेंदीवरसु
स्निग्धसुदीर्घदललोचनम् ॥ ९३ ॥ आनृत्यद्भ्रूलताश्लेषस्मितंसाचिनिरीक्षणम् ॥ सुचारून्नतसौंदर्यंनासाग्रातिमनोहरम् ॥ ९४ ॥ नासाग्रगजमुक्तां
शुमुग्धीकृतजगत्रयम् ॥ सिंदूरारुणसुस्निग्धाधरोष्ठसुमनोहरम् ॥ ९५ ॥ नानावर्णोल्लसत्स्वर्णमकराकृतिकुंडलम् ॥ तद्रश्मिपुंजसद्गंडमुकुराभल
द्द्युतिम् ॥ ९६ ॥ कर्णोत्पलसुमंदारमकरोत्तंसभूषितम् ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंमुक्ताहारस्फुरद्गलम् ॥ ९७ ॥ विलसद्दिव्यमाणिक्यंमंजुकांचनमिश्रि
तम् ॥ करेकंकणकेयूरंकिंकिणीकटिशोभितम् ॥ ९८ ॥ मंजुमंजीरसौंदर्यश्रीमदंघ्रिविराजितम् ॥ कर्पूरागुरुकस्तूरीविलसच्चंदनादिकम् ॥ ९९ ॥
गोरोचनादिसंमिश्रदिव्यांगरागचित्रितम् ॥ स्निग्धपीतपटीराजत्प्रपदांदोलितांजनम् ॥ १०० ॥ गंभीरनाभिकमलंरोमराजीनतस्रजम् ॥ सुवृत्तजानुयुग
लंपादपद्ममनोहरम् ॥ १०१ ॥ ध्वजवज्रांकुशांभोजकरांघ्रितलशोभितम् ॥ नखेंदुकिरणश्रेणीपूर्णब्रह्मैककारणम् ॥ १०२ ॥ केचिद्वदंतितस्यांशंब्रह्म
चिद्रूपमद्वयम् ॥ तदशांशंमहाविष्णुंप्रवदंतिमनीषिणः॥१०३॥योगींद्रैःसनकाद्यैश्चतदेवहृदिचिंत्यते ॥ त्रिभंगललिताशेषनिर्माणसारनिर्मितम् ॥१०४॥
तिर्यग्ग्रीवजितानंतकोटिकंदर्पसुंदरम् ॥ वामांसार्पितसद्गण्डस्फुरत्कांचनकुंडलम् ॥१०५॥ सहापांगेक्षणस्मेरंकोटिमन्मथसुंदरम् ॥ कुंचिताधरविन्यस्त
वंशीमंजुकलस्वनैः ॥ १०६ ॥ जगत्रयंमोहयंतंमग्नंप्रेमसुधार्णवे ॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ परमंकारणंकृष्णंगोविंदाख्यंमहत्पदम् ॥ १०७ ॥ वृंदावने

१ तदष्टकोटिनिर्माणम्–इ० पा० । २ चारुनिरीक्षणम्–इ० पा० । ३ स्निग्धपीतघटीराजत्प्रपदांदोलितांजनम्–इ० पा० ।

श्वरंनित्यंनिर्गुणस्यैककारणम् ॥ तत्तद्रहस्यमाहात्म्यंकिमाश्चर्यंचसुंदरम् ॥ १०८॥ तद्ब्रूहिदेवदेवेशश्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ य
दंघ्रिनखचंद्रांशुमहिमांतोनगम्यते ॥ १०९ ॥ तन्माहात्म्यंकियद्देविप्रोच्यतेत्वंमुदाशृणु ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडेअनंतत्रिगुणोच्छ्रये ॥ ११० ॥ तत्कला
कोटिकोटयंशाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ सृष्टिस्थित्यादिनायुक्तास्तिष्ठंतितस्यवैभवाः ॥ १११ ॥ तद्रूपकोटिकोटयंशाःकलाःकंदर्पविग्रहाः ॥ जगन्मोहं
प्रकुर्वंतितदंडांतरसंस्थिताः ॥ ११२ ॥ तद्देहविलसत्कांतिकोटिकोटयंशकोविभुः ॥ तत्प्रकाशस्यकोटयंशरश्मयोरविविग्रहाः ॥ ११३ ॥ तस्यस्व
देहकिरणैःपरानंदरसामृतैः ॥ परमामोदचिद्रूपैर्निर्गुणस्यैककारणैः ॥ ११४ ॥ तदंशकोटिकोटयंशाजीवंतिकिरणात्मकाः ॥ तदंघ्रिपंकजद्वंद्वनखचं
द्रमणिप्रभाः ॥ ११५ ॥ आहुःपूर्णब्रह्मणोपिकारणंवेददुर्गमम् ॥ तदंशसौरभानंतकोटयंशोविश्वमोहनः ॥ ११६ ॥ तत्स्पर्शपुष्पगंधादिनानासौरभसंभ
वः ॥ तत्प्रियाप्रकृतिस्त्वाद्याराधिकाकृष्णवल्लभा ॥ ११७ ॥ तत्कलाकोटिकोटयंशादुर्गाद्यास्त्रिगुणात्मिकाः ॥ तस्याअंघ्रिरजःस्पर्शात्कोटिविष्णुः
प्रजायते ॥ ११८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येकृष्णचरित्रेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥६९ ॥ पार्वत्युवाच ॥ यदाकर्णनमेतस्ययेवा
पारिषदाःप्रभोः ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वदयानिधे ॥१॥ ईश्वरउवाच ॥ राधयासहगोविंदंस्वर्णसिंहासनेस्थितम् ॥ पूर्वोक्तरूपलावण्यंदिव्यभूषांबर
स्रजम् ॥ २ ॥ त्रिभंगीमंजुसुस्निग्धंगोपीलोचनतारकम् ॥ तद्वाह्येयोगपीठेचस्वर्णसिंहासनावृते ॥ ३ ॥ प्रत्यंगरभसावेशाःप्रधानाःकृष्णवल्लभाः ॥ ललि
ताद्याःप्रकृत्यंशामूलप्रकृतिराधिका ॥ ४ ॥ संमुखेललितादेवीश्यामलावायुकोणके ॥ उत्तरेश्रीमतीधन्याऐशान्यांश्रीहरिप्रिया ॥ ५ ॥ विशाखाचतथा
पूर्वेशैव्याचाग्नौततःपरम् ॥ पद्माचदक्षिणेपश्चान्नैर्ऋतेक्रमशःस्थिताः ॥ ६ ॥ योगपीठेकेसराग्रेचारुचंद्रावतीप्रिया ॥ अष्टौप्रकृतयःपुण्याःप्रधानाःकृष्णव
ल्लभाः ॥ ७ ॥ प्रधानप्रकृतिस्त्वाद्याराधाचंद्रावतीसमा ॥ चंद्रावलीचित्ररेखाचंद्रामदनसुंदरी ॥ ८ ॥ प्रियाचश्रीमधुमतीचंद्ररेखाहरिप्रिया ॥ षोडशाद्याः
प्रकृतयःप्रधानाःकृष्णवल्लभाः ॥ ९ ॥ वृंदावनेश्वरीराधातथाचंद्रावलीप्रिया ॥ अभिन्नगुणलावण्यसौंदर्याश्चारुलोचनाः ॥ १० ॥ मनोहरामुग्ध
वेषाःकिशोरीवयसोज्ज्वलाः ॥ अग्रेतनास्तथाचान्यागोपकन्याःसहस्रशः ॥ ११ ॥ शुद्धकांचनपुंजाभाःसुप्रसन्नाःसुलोचनाः ॥ तद्रूपहृदयारू
ढास्तदाश्लेपसमुत्सुकाः ॥ १२ ॥ श्यामामृतरसेमग्नाःस्फुरत्तद्भावमानसाः ॥ नेत्रोत्पलार्चितेकृष्णपादाब्जेर्पितचेतसः ॥ १३ ॥ श्रुतिकन्या
स्ततोदक्षेसहस्रायुतसंयुताः ॥ जगन्मुग्धीकृताकाराहृद्गीतिकृष्णलालसाः ॥ १४ ॥ नानासत्वस्वरालापमुग्धीकृतजगत्रयाः ॥ तत्रगूढरहस्यानिगायं
त्यःप्रेमविह्वलाः ॥ १५ ॥ देवकन्यास्ततःसव्येदिव्यवेषारसोज्ज्वलाः ॥ नानावैदिग्ध्यनिपुणादिव्यभावभरान्विताः ॥ १६ ॥ सौंदर्यातिशयेनाढ्याः

१ विद्यंते–इ० पा० ।

कटाक्षातिमनोहराः ॥ निर्लज्जास्तत्रगोविंदेतदंगस्पर्शनोद्यताः ॥ १७ ॥ तद्भावमग्नमनसःस्मितसाचिनिरीक्षणाः ॥ मंदिरस्यततोबाह्येप्रिययाविशदावृते ॥ १८ ॥ समानवेषवयसःसमानबलपौरुषाः ॥ समानगुणकर्माणःसमानाभरणप्रियाः ॥ १९ ॥ समानस्वरसंगीतवेणुवादनतत्पराः ॥ श्रीदामापश्चिमेद्वारेवसुदामातथोत्तरे ॥ २० ॥ सुदामाचतथापूर्वेकिंकिणीचापिदक्षिणे ॥ तद्बाह्येस्वर्णपीठेचसुवर्णमंदिरावृते ॥ २१ ॥ स्वर्णवेद्यंतरस्थेतुस्वर्णाभरणभूषिते ॥ स्तोककृष्णंसुभद्राद्यैर्गोपालैरयुतायुतैः ॥ २२ ॥ शृंगवीणावेणुवेत्रवयोवेषाकृतिस्वरैः ॥ तद्गुणध्यानसंयुक्तैर्गायद्भिरपिविह्वलैः ॥ २३ ॥ चित्रार्पितैश्चित्ररूपैःसदानंदाश्रुवर्षिभिः ॥ पुलकाकुलसर्वांगैर्योगींद्रैरिवविस्मितैः ॥ २४ ॥ क्षरत्पयोभिर्गोविंदैरसंख्यातैरुपावृतम् ॥ तद्बाह्येस्वर्णप्राकारेकोटिसूर्यसमुज्ज्वले ॥ २५ ॥ चतुर्दिक्षुमहोद्यानंमंजुसौरभमोहिते ॥ पश्चिमेसंमुखेश्रीमत्पारिजातद्रुमाश्रये ॥ २६ ॥ तदधस्तुस्वर्णपीठेस्वर्णमंडनमंडिते ॥ तन्मध्येमणिमाणिक्यदिव्यसिंहासनोज्ज्वले ॥ २७ ॥ तत्रोपरिपरानंदंवासुदेवंजगत्प्रभुम् ॥ त्रिगुणातीतचिद्रूपंसर्वकारणकारणम् ॥ २८ ॥ इंद्रनीलघनश्यामंनीलकुंचितकुंतलम् ॥ पद्मपत्रविशालाक्षंमकराकृतिकुंडलम् ॥ २९ ॥ चतुर्भुजंतुचक्रासिगदाशंखांबुजायुधम् ॥ आद्यंतरहितंनित्यंप्रधानंपुरुषोत्तमम् ॥ ३० ॥ ज्योतीरूपंमहद्धामपुराणंवनमालिनम् ॥ पीतांबरधरंस्निग्धंदिव्यभूषणभूषितम् ॥ ३१ ॥ दिव्यानुलेपनंराजच्चित्रितांगमनोहरम् ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचनाग्नजितीसुलक्षणा ॥ ३२ ॥ मित्रविंदानुविंदासुनंदाजांबवतीप्रिया ॥ सुशीलाचाष्टमहिलावासुदेवप्रियास्ततः ॥ ३३ ॥ उद्भ्राजिताःपारिषदावृतयोर्भक्तितत्पराः ॥ उत्तरेसुमहोद्यानेहरिचंदनसंश्रये ॥ ३४ ॥ तत्राधस्तुस्वर्णपीठेमणिमंडपमंडिते ॥ तन्मध्येहेमनिर्माणदलेसिंहासनोज्ज्वले ॥ ३५ ॥ तत्रैवसहरेवत्यासंकर्षणहलायुधम् ॥ ईश्वरस्यप्रियानंतमभिन्नगुणरूपिणम् ॥ ३६ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंरक्तांबुजदलेक्षणम् ॥ नीलपट्टधरंस्निग्धंदिव्यभूषास्रगंबरम् ॥ ३७ ॥ मधुपानेसदासक्तंमधुघूर्णितलोचनम् ॥ प्रवीरदक्षिणेभागेमंजुनाभ्यंतरास्थिते ॥ ३८ ॥ संतानवृक्षमूलेतुमणिमंदिरमंडितम् ॥ तन्मध्येमणिमाणिक्यदिव्यसिंहासनोज्ज्वले ॥ ३९ ॥ प्रद्युम्नंचरतीदेवंतत्रोपरिसुखस्थितम् ॥ जगन्मोहनसौंदर्यसारश्रेणीरसात्मकम् ॥ ४० ॥ असितांभोजपुंजाभमरविंददलेक्षणम् ॥ दिव्यालंकारभूषाभिर्दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ ४१ ॥ जगन्मुग्धीकृताशेषसौंदर्याश्चर्यविग्रहम् ॥ पूर्वोद्यानेमहारण्येसुरद्रुमसमाश्रये ॥ ४२ ॥ तत्राधस्तुस्वर्णपीठेहेममंडपमंडिते ॥ तस्यमध्येस्थिरेराजद्दिव्यसिंहासनोज्ज्वले॥ ४३ ॥ दिव्योपयासमंश्रीमदनिरुद्धंजगत्पतिम् ॥ सांद्रानंदघनश्यामंसुस्निग्धंनीलकुंतलम् ॥ ४४ ॥ सुभ्रून्नतलताभंगीसुकपोलंसुनासिकम् ॥ सुग्रीवंसुंद

१ तदंगस्पर्शनोत्सुकाः–इ० पा० । २ स्वर्णमंदिरमंडिते–इ० पा० ।

रंवक्षोमनोहरमनोहरम् ॥ ४५ ॥ किरीटिनंकुंडलिनंकंठभूषाविभूषितम् ॥ मंजुमंजीरमाधुर्यादतिसौंदर्यविग्रहम् ॥ ४६ ॥ प्रियभृत्यगणाराध्यंयत्रस
गीतकप्रियम् ॥ पूर्णब्रह्मसदानंदंशुद्धसत्वस्वरूपकम् ॥ ४७ ॥ तस्योर्द्ध्वेचांतरिक्षेचविष्णुंसर्वेश्वरेश्वरम् ॥ अनादिमादिचिद्रूपंचिदानंदंपरंविभुम् ॥ ४८ ॥
त्रिगुणातीतमव्यक्तंनित्यमक्षयमव्ययम् ॥ समेघपुंजमाधुर्यसौंदर्यश्यामविग्रहम् ॥ ४९ ॥ नीलकुंचितसुस्निग्धकेशपाशातिसुंदरम् ॥ अरविंददलस्नि
ग्धसुदीर्घचारुलोचनम् ॥ ५० ॥ किरीटकुंडलोद्दंडशुद्धसत्वात्मभिर्वृतम् ॥ आत्मारामैश्चचिद्रूपैस्तन्मूर्तिध्यानतत्परैः ॥ ५१ ॥ हृदयारूढतद्ध्यानैर्ना
साग्रन्यस्तलोचनैः ॥ क्रियतेऽहैतुकीभक्तिःकायहृद्वृत्तिभाषितैः ॥ ५२ ॥ तत्सव्येयक्षगंधर्वसिद्धविद्याधरादिभिः ॥ सुकांतैरप्सरःसंघैर्नृत्यसंगीतत
त्परैः ॥ ५३ ॥ तदंगभजनंकामंवांछद्भिःकृष्णलालसैः ॥ तदग्रेवैष्णवैःसर्वैश्चांतरिक्षेसुखासने ॥ ५४ ॥ प्रह्लादनारदाद्यैश्चकुमारशुकवैष्णवैः ॥ ज
नकाद्यैर्लसद्भावैस्तद्भावस्फूर्तितत्परैः ॥ ५५ ॥ पुलकाकुलसर्वांगैःस्फुरत्प्रेमसमाकुलैः ॥ रहस्यामृतसंसिक्तैरर्द्धयुग्माक्षरोमनुः ॥ ५६ ॥ मंत्रचूडाम
णिः प्रोक्तःसर्वमंत्रैककारणम् ॥ सर्वदेवस्यमंत्राणांकैशोरंमंत्रहेतुकम् ॥ ५७ ॥ सर्वकैशोरमंत्राणांहेतुश्चूडामणिर्मनुः ॥ जपंकुर्वंतिमनसापूर्णप्रेमसु
खाश्रयाः ॥ ५८ ॥ वांछंतितत्पदांभोजेनिश्चलंप्रेमसाधनम् ॥ तद्बाह्ये[1]स्फटिकाद्युच्चप्रावारेसुमनोहरे ॥ ५९ ॥ कुंकुमैःसितरक्ताद्यैश्चतुर्दिक्षुसमाकुलैः ॥ शु
क्लंचतुर्भुजंविष्णुंपश्चिमेद्वारपालकम् ॥ ६० ॥ शंखचक्रगदापद्मकिरीटादिविभूषितम् ॥ रक्तंचतुर्भुजंपद्मशंखचक्रगदायुधम् ॥ ६१ ॥ किरीटकुंडलो
दीप्तद्वारपालकमुत्तरे ॥ गौरंचतुर्भुजंविष्णुंशंखचक्रगदायुधम् ॥ ६२ ॥ किरीटकुंडलाद्यैश्चशोभितंवनमालिनम् ॥ पूर्वद्वारेद्वारपालंगौरंविष्णुंप्रकीर्तित
म् ॥ ६३ ॥ कृष्णवर्णचतुर्बाहुंशंखचक्रादिभूषणम् ॥ दक्षिणद्वारपालंतुश्रीविष्णुंकृष्णवर्णकम् ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णचरितंह्येतद्यःपठेत्प्रयतःशुचिः ॥
शृणुयाद्वापियोभक्त्यागोविंदेलभतेरतिम् ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेश्रीकृष्णचरितेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥
भगवन्सर्वभूतेशसर्वात्मन्सर्वसंभव ॥ देवे[1]श्वरमहादेवसर्वज्ञकरुणाकर ॥ १ ॥ त्वयानुकंपितेवाहंभूयोप्याहानुकंपया ॥ त्रैलोक्यमोहनामंत्रास्त्वयामेकथि
ताःप्रभो ॥ २ ॥ तेनदेवेनगोपीभिर्महामोहनरूपिणा ॥ केनकेनविशेषेणचिक्रीडेतद्वदस्वमे ॥ ३ ॥ ॥ महादेवउवाच ॥ एकदावादयन्वीणांनारदो
मुनिपुंगवः ॥ कृष्णावतारमाज्ञायप्रययौनंदगोकुलम् ॥ ४ ॥ गत्वातत्रमहायोगमयेशंविभुमच्युतम् ॥ बालनाट्यधरंदेवदर्शनंनंदवेश्मनि ॥ ५ ॥
सुकोमलपटास्तीर्णहेमपर्यंकिकोपरि ॥ शयानंगोपकन्याभिःप्रेक्षमाणंसदामुदम् ॥ ६ ॥ अतीवसुकुमारांगंमुग्धंमुग्धविलोकनम् ॥ विस्रस्तनीलकुटि

१ स्फटिकाद्युच्चप्राचीरे–इ० पा० । १ देवदेव–इ० पा० ।

लकुंतलावनिमंडलम् ॥ ७ ॥ किंचित्स्मितांकुरव्यंजदेकद्विरदकुड्मलम् ॥ स्वप्रभाभिर्भासयंतंसमंताद्भवनोदरम् ॥ ८ ॥ दिग्वाससंसमालोक्यसोति
हर्षमवापह ॥ संभाष्यगोपतिंनंदमाहसर्वप्रभुप्रियः ॥ ९ ॥ नारायणपराणांतुजीवनंह्यतिदुर्लभम् ॥ अस्यप्रभावमतुलंनजानंतीहकेचन ॥ १० ॥ भव
ब्रह्मादयोप्यस्मिन्रतिंवांच्छातिशाश्वतीम् ॥ चरितंचास्यबालस्यसर्वेषामेवहर्षणम् ॥ ११ ॥ मुदागायंतिशृण्वंतिचाभिनंदंतितादृशाः ॥ अस्मिंस्तवसुतेऽ
चिंत्यप्रभावेस्निग्धमानसाः॥१२॥ नराःसंतिनतेषांवैभवबाधाभविष्यति ॥ मुंचेहपरलोकेच्छाःसर्वाबल्लवसत्तम ॥ १३ ॥ एकांतेनैकभावेनबालेस्मिन्प्रीति
माचर ॥ इत्युक्त्वानंदभवनान्निष्क्रांतोमुनिपुंगवः ॥१४॥ तेनार्चितोविष्णुबुद्ध्याप्रणम्यचविसर्जितः ॥ अथासौचिंतयामासमहाभागवतोमुनिः ॥ १५॥
अस्यकांताभगवतीलक्ष्मीर्नारायणेहरौ ॥ विधायगोपिकारूपंक्रीडार्थंशार्ङ्गधन्वनः ॥ १६ ॥ अवश्यमवतीर्णासाभविष्यतिनसंशयः ॥ तामहंविचिनोम्य
द्यगेहेगेहेव्रजौकसाम् ॥ १७ ॥ विमृश्यैवंमुनिवरोगेहानिव्रजवासिनाम् ॥ प्रविवेशातिथिर्भूत्वाविष्णुबुद्ध्यासुपूजितः ॥ १८ ॥ सर्वेषांबल्लवादीनांरतिंनंद
सुतेपराम् ॥ दृष्ट्वामुनिवरःसर्वान्मनसाप्रणनामह ॥ १९ ॥ गोपालानांगृहेबालांददर्शश्वेतरूपिणीम् ॥ सदृष्ट्वातर्कयामासरमाह्येषानसंशयः ॥ २० ॥ प्रविवेशात
तोधीमान्नंदसख्युर्महात्मनः॥ कस्यचिद्गोपवर्य्यस्यभानुनाम्नोगृहंमहत् ॥२१॥ अर्चितोविधिवत्तेनसोप्यपृच्छन्महामनाः ॥ साधोत्वमासिविख्यातोधर्मनि
ष्ठतयाभुवि ॥२२॥ तवाहंधनधान्यादिसमृद्धिंसंविभावये ॥ कच्चित्तेयोग्यःपुत्रोस्तिकन्यावाशुभलक्षणा ॥ २३ ॥ यतस्तेकीर्तिरखिलंलोकंव्याप्यभविष्य
ति ॥ इत्युक्तोमुनिवर्य्येणभानुरानीयपुत्रकम् ॥ २४ ॥ महातेजस्विनंदृष्टंनारदायाभ्यवादयत् ॥ दृष्ट्वामुनिवरस्तंतुरूपेणाप्रतिमंभुवि ॥ २५ ॥ पद्मपत्रविशा
लाक्षंसुग्रीवंसुंदरभ्रुवम् ॥ चारुदंतंचारुकर्णंसर्वावयवसुंदरम्॥२६॥तंसमाश्लिष्यबाहुभ्यांस्नेहाश्रूणिविमुच्यच॥ततःसगद्गदंप्राहप्रणयेनमहामुनिः॥२७॥नार
दउवाच॥अयंशिशुस्तेभवितासुसखारामकृष्णयोः॥विहरिष्यतिताभ्यांचरात्रिंदिवमतंद्रितः॥२८॥ततआभाष्यतंगोपप्रवरंमुनिपुंगवः ॥ यदागंतुमनश्चक्रे
तत्रैवंभानुरब्रवीत् ॥ २९ ॥ एकास्तिपुत्रिकादेवदेवपत्न्युपमामम ॥ कनीयसीशिशोरस्यजडांधबधिराकृतिः ॥ ३० ॥ उत्साहाद्वृद्धयेयाचेत्वांवरंभगवत्त
म ॥ प्रसन्नदृष्टिमात्रेणसुस्थिरांकुरुबालिकाम् ॥ ३१ ॥ श्रुत्वैवंनारदोवाक्यंकौतुकाकृष्टमानसः ॥ अथप्रविश्यभवनंलुठंतींभूतलेसुताम् ॥ ३२ ॥ उ
त्थाप्यांकेनिधायातिस्नेहविह्वलमानसः ॥ भानुरप्यायायौभक्तिनम्रोमुनिवरांतिकम् ॥ ३३ ॥ अथभागवतश्रेष्ठःकृष्णस्यातिप्रियोमुनिः ॥ दृष्ट्वातस्याःपरं
रूपमदृष्टाश्रुतमद्भुतम् ॥ ३४ ॥ अभूतपूर्वंसमंमुग्धोहरिप्रेमामहामुनिः ॥ विगाह्यपरमानंदसिंधुमेकरसायनम् ॥ ३५ ॥ मुहूर्त्तोद्वितयंतत्रमुनिरासी

१ कुंतलावनमंडितम्--इ०, कुंतलावर्णमंडलम्--इ० च पा० । २ तारिष्यंति न तेषां वै--इ० पा० ।

च्छिलोपमः ॥ मुनींद्रःप्रतिबुद्धस्तुशनैरुन्मील्यलोचने ॥ ३६ ॥ महाविस्मयमापन्नस्तूष्णीमेवस्थितोभवत् ॥ अंतर्हृदिमहाबुद्धिरेवमेवंव्यचिंतय
त् ॥ ३७ ॥ भ्रांतंसर्वेषुलोकेषुमयास्वच्छंदचारिणा ॥ अस्यारूपेणसदृशीदृष्टानैवचकुत्रचित् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मलोकेरुद्रलोकइंद्रलोकेचमेगतिः ॥ नको
पिशोभाकोट्यंशःकुत्राप्यस्याविलोकितः ॥ ३९ ॥ महामायाभगवतीदृष्टाशैलेंद्रनंदिनी ॥ यस्यारूपेणसकलंमुह्यतेसचराचरम् ॥ ४० ॥ साप्यस्याः
सुकुमारांगीलक्ष्मींनाप्नोतिकर्हिचित् ॥ लक्ष्मीःसरस्वतीकांतिविद्याद्याश्चवरस्त्रियः ॥ ४१ ॥ छायामपिस्पृशंत्यस्याःकदाचिन्नैवदृश्यते ॥ विष्णोर्ये
न्मोहिनीरूपंहरायेनविमोहितः ॥ ४२ ॥ मयादृष्टंचतदपिकुतोस्याःसदृशंभवेत् ॥ ततोऽस्यास्तत्वमाज्ञातुंनमेशक्तिःकथंचन ॥ ४३ ॥ अन्येचापिन
जानंतिप्रायेणैनांहरेःप्रियाम् ॥ अस्याःसंदर्शनादेवगोविंदचरणांबुजे ॥ ४४ ॥ याप्रेमर्द्धिरभूत्सामेभूतपूर्वानकर्हिचित् ॥ एकांतेनौमिभवतींदर्शयित्वातिवै
भवम् ॥ ४५ ॥ कृष्णस्यसंभवत्यस्यारूपंपरमतुष्टये ॥ विमृश्यैवंमुनिर्गोपप्रवरंप्रेष्यकुत्रचित् ॥ ४६ ॥ निभृतेपरितुष्टावबालिकांदिव्यरूपिणीम् ॥
अपिदेविमहायोगमायेश्वरिमहाप्रभे ॥ ४७ ॥ महामोहनदिव्यांगिमहामाधुर्यवर्षिणि ॥ महाद्भुतरसानंदशिथिलीकृतमानसे ॥ ४८ ॥ महाभाग्ये
नकेनापिगतासिममदृक्पथम् ॥ नित्यमंत[1]र्सुखादृष्टिस्तवदेविविभाव्यते ॥ ४९ ॥ अंतरेवमहानंदपरितृप्तैवलक्ष्यसे ॥ प्रसन्नंमधुरंसौम्यमिदंसुमुख
मंडनम् ॥ ५० ॥ व्यनक्ति[2]परमाश्चर्यंकमप्यंतःसुखोदयम् ॥ रजःसंबंधिकलिकाशक्तिस्तत्वातिशोभने ॥ ५१ ॥ सृष्टिस्थितिसमाहाररूपिणत्विम
धिष्ठिता ॥ तत्वंविशुद्धसत्वाशुशक्तिर्विद्यात्मिकापरा ॥ ५२ ॥ परमानंदसंदोहंदधतीवैष्णवंपरम् ॥ कौं[3]त्वयाश्चर्यविभवेब्रह्मरुद्रादिदुर्गमे ॥ ५३ ॥
योगींद्राणांध्यानपथंनत्वंस्पृशसिकर्हिचित् ॥ इच्छाशक्तिर्ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिस्तवेशितुः ॥ ५४ ॥ तवांशमात्रमित्येवंमनीषासेप्रवर्त्तते ॥ माया
विभूतयोचिंत्यास्तन्मायाभंकमायिनः ॥ ५५ ॥ परेशस्यमहाविष्णोस्ताःसर्वास्तेकलाकलाः ॥ आनंदरूपिणीशक्तिस्त्वमीश्वरिनसंशयः ॥ ५६ ॥
त्वयाचक्रीडतेकृष्णोनूनंवृंदावनेवने ॥ कौमारेणैवरूपेणत्वंविश्वस्यचमोहिनी ॥ ५७ ॥ तारुण्यवयसा[4]स्पृष्टंकीदृक्तेरूपमद्भुतम् ॥ कीदृशंतवलाव
ण्यंलीलाहासेक्षणान्वितम् ॥ ५८ ॥ हरिमानुषलोभेनव[5]पुराश्चर्यमंडितम् ॥ द्रष्टुंतदहमिच्छामिरूपंतेहरिवल्लभे ॥ ५९ ॥ येननंदसुतःकृष्णोमोहं
समुपयास्यति ॥ इदानींममकारुण्यान्निजंरूपंमहेश्वरि ॥ ६० ॥ प्रणतायप्रपन्नायप्रकाशयितुमर्हसि ॥ इत्युक्तामुनिवर्य्येणतदनुव्रतचेतसा ॥ ६१ ॥
महामाहेश्वरींनत्वामहानंदमयींपराम् ॥ महाप्रेमतरोत्कंठाव्याकुलांगींशुभेक्षणाम् ॥ ६२ ॥ ईक्षमाणेनगोविंदमेवंवर्णयतास्थितम् ॥ जयकृष्णम

१ अंतःसुखा–इ० पा० । २ परमानंदम्–इ० पा० । ३ कलयाश्चर्यविभवे–इ० पा० । ४ सृष्टम्–इ० पा० । ५ पराश्चर्यमयं भवेत्–इ० पा० ।

नोहारिज्जयवृंदावनप्रिय ॥ ६३ ॥ जयभ्रूभंगललितजयवेणुरवाकुल ॥ जयबर्हकृतोत्तंसजयगोपीविमोहन ॥ ६४ ॥ जयकुंकुमलिप्तांगजयरत्न
विभूषण ॥ कदाहंत्वत्प्रसादेनअनयादिव्यरूपया ॥ ६५ ॥ सहितंनवतारुण्यमनोहारिवपुःश्रिया ॥ विलोकयिष्येकैशोरेमोहनंत्वांजग
त्पते ॥ ६६ ॥ एवंकीर्त्तयतस्तस्यतत्क्षणादेवसापुनः ॥ बभूवदधतीदिव्यंरूपमत्यंतमोहनम् ॥ ६७ ॥ चतुर्दशाब्दवयसांसंमितंललितंपरम् ॥ समा
नवयसश्चान्यास्तत्रैवव्रजबालिकाः ॥ ६८ ॥ आगत्यवेष्टयामासुर्दिव्यभूषांबरस्रजः ॥ मुनींद्रःसतुनिश्चेष्टोबभूवाश्चर्यमोहितः ॥ ६९ ॥ बालायास्तास्त
दासख्यश्चरणांबुकणैर्मुनिम् ॥ निषिच्यबोधयामासुरूचुश्चकृपयान्विताः ॥ ७० ॥ मुनिवर्यमहाभागमहायोगेश्वरेश्वर ॥ त्वयैवपरयाभक्त्याभ
गवान्हरिरीश्वरः ॥ ७१ ॥ नूनमाराधितोदेवोभक्तानांकामपूरकः ॥ यदियंब्रह्मरुद्राद्यैर्देवैःसिद्धमुनीश्वरैः ॥ ७२ ॥ महाभागवतैश्चान्यैर्दुर्दर्शादुर्गमापिच ॥
अत्यद्भुतवयोरूपमोहिनीहरिवल्लभा ॥ ७३ ॥ केनाप्यचिंत्यभाग्येनतवदृष्टिपथंगता ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठविप्रर्षेधैर्यमालंब्यसत्वरम् ॥७४॥ एनांप्रदक्षिणीकृत्य
नमस्कुरुपुनःपुनः ॥ किंनपश्यसिचार्वंगीमत्यंतव्याकुलामिव ॥ ७५ ॥ अस्मिन्नेवक्षणेनूनमंतर्धानंगमिष्यति ॥ नानयासहसंलापःकथंचित्तेभवि
ष्यति ॥ ७६ ॥ दर्शनंचपुनर्नास्याःप्राप्स्यासिब्रह्मवित्तम ॥ किंतुवृंदावनेकापिभात्यशोकलताशुभा ॥ ७७ ॥ सर्वकालेपिपुष्याढ्यासर्वदिग्व्यापिसौ
रभा ॥ गोवर्द्धनाददूरेणकुसुमाख्यसरस्तटे ॥ ७८ ॥ तन्मूलेह्यर्द्धरात्रेचद्रक्ष्यस्यस्मानशेषतः ॥ श्रुत्वैवंवचनंतासांस्नेहविह्वलचेतसाम् ॥ ७९ ॥
यावत्प्रदक्षिणीकृत्यप्रणमेद्दंडवन्मुनिः ॥ मुहूर्त्तद्वितयंबालांनानानिर्माणशोभनाम् ॥ ८० ॥ आहूयभानुंप्रोवाचनारदःसर्वशोभनाम् ॥ एवंप्रभावाबा
लेयंनसाध्यादैवतैरपि ॥ ८१ ॥ किंतुयद्गृहमेतस्याःपदचिह्नविभूषितम् ॥ तत्रनारायणोदेवःस्वयंवसतिमाधवः ॥ ८२ ॥ लक्ष्मीश्चवसतेनित्यंसर्वा
भिःसर्वसिद्धिभिः ॥ अद्यएनांवरारोहांसर्वाभरणभूषणाम् ॥ ८३ ॥ देवीमिवपरांगेहेरक्षयत्नेनसत्तम ॥ इत्युक्त्वामनसैवैनांमहाभागवतोत्तमः ॥ ८४ ॥
तद्रूपमेवसंस्मृत्यप्रविष्टोगहनंवनम् ॥ अशोकलतिकामूलमासाद्यमुनिसत्तमः ॥ ८५ ॥ प्रतीक्षमाणोदेवींतांतत्रैवागमनंनिशि ॥ स्थितोत्रप्रेमवि
कलश्चिंतयन्कृष्णवल्लभाम् ॥८६॥ अथमध्यनिशाभागेयुवत्यःपरमाद्भुताः ॥ पूर्वदृष्टास्तथान्याश्चविचित्राभरणस्रजः ॥ ८७ ॥ दृष्ट्वामनसिसंभ्रांतोदंडवत्प
तितोभुवि ॥ परिवार्यमुनिंसर्वास्तास्ताःप्रविविशुःशुभाः ॥ ८८ ॥ प्रष्टुकामोपिसमुनिःकिंचित्स्वाभिमतंप्रियम् ॥ नाशकत्प्रेमलावण्यप्रियभाषाप्रधर्षितः
॥ ८९ ॥ अथागतामुनिश्रेष्ठंकृतांजलिमवस्थितम् ॥ भक्तिभारानतग्रीवंसविस्मयंससंभ्रमम् ॥ ९० ॥ सुविनीततमंप्राहतत्रैवकरुणान्वितः ॥ अशोकमा

१ ललितं ललितं परम्–इ० पा० । २ स्तुतिनिश्चेष्टः–इ० पा० । ३ बालास्तास्तु वयस्यायाः–इ० पा० । ४ सर्वदेवगणैः सह–इ० पा० ।

लिनीनाम्नाअशोकवनदेवता ॥९१॥ ॥ अशोकमालिन्युवाच ॥ ॥ अशोककलिकायांतुवसाम्यस्यांमहामुने ॥ रक्तांबरधरानित्यंरक्तमालानुलेपना॥९२॥
रक्तसिंदूरकलिकारक्तोत्पलवतंसिनी ॥ रक्तमाणिक्यकेयूरमुकुटादिविभूषिता ॥ ९३ ॥ एकदाप्रिययासार्द्धंविहरंत्योमधूत्सवे ॥ तत्रैवमिलितागो
पबालिकाश्चित्रवाससः ॥ ९४ ॥ अहंचाशोकमालाभिर्गोपवेषधरंहरिम् ॥ रमारूपाश्चताःसर्वाभक्त्यासम्यगपूजयम् ॥ ९५ ॥ ततःप्रभृतिचैतासांमध्ये
तिष्ठामिसर्वदा ॥ भूषाभिर्विविधाभिश्चतोषयित्वारमापतिम् ॥ ९६ ॥ परात्परमहंसर्वंविजानामीहसर्वतः ॥ गोगोपगोपिकादीनांरहस्यंचापिवेद्म्य
हम् ॥ ९७ ॥ तवजिज्ञासितंसर्वंहृदिप्रत्यभिभाषितम् ॥ तांदेवीमद्भुताकारामद्भुतानंददायिनीम् ॥ ९८ ॥ हरेःप्रियांहिरण्याभांहीरकोज्ज्वलमुद्रि
काम् ॥ कथंपश्यामिलोलाक्षींकथंवातत्पदांबुजम् ॥ ९९ ॥ आराध्यतेतिभक्त्येतित्वयात्रह्मन्विमर्शितम् ॥ तत्रतेकथयिष्यामिवृत्तांतंसुमहात्म
नाम् ॥ १०० ॥ मानसेसरसिस्थित्वातपस्तीव्रमुपेयुषाम् ॥ जपतांसिद्धमंत्रांश्चध्यायतांहरिमीश्वरम् ॥ १०१ ॥ मुनीनांकांक्षतांनित्यंतस्याएवपदां
बुजम् ॥ एकसप्ततिसाहस्रसंख्यातानांमहौजसाम् ॥ १०२ ॥ तत्तेहंकथयाम्यद्यतद्रहस्यंपरंवने ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेश्रीराधाकृ
ष्णमाहात्म्येएकसप्ततितमोध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ तदेकाग्रमनाभूत्वाशृणुदेविवरानने ॥ आसीदुग्रतपानाममुनिरेकोदृढव्रतः ॥ १ ॥ साग्नि
कोह्यग्निभक्षश्चचचारात्यद्भुतंतपः ॥ जजापपरमंजाप्यंमंत्रंपंचदशाक्षरम् ॥ २ ॥ काममंत्रेणपुटितंकामंकामवरप्रदात् ॥ कृष्णायेतिपदंस्वाहासहि
तंसिद्धिदंपरम् ॥ ३ ॥ दध्यौचश्यामलंकृष्णंरासोन्मत्तंवरोत्सुकम् ॥ पीतपट्टधरंवेणुंकरेणाधरमर्पितम् ॥ ४ ॥ नवयौवनसंपन्नंकर्षतंपाणिनाप्रि
याम् ॥ एवंध्यानपरःकल्पशतांतेदेहमुत्सृजन् ॥ ५ ॥ सुनंदनामगोपस्यकन्याभूत्समहामुनिः ॥ सुनंदेतिसमाख्यातायावीणांविभ्रतीकरे ॥ ६ ॥
मुनिरन्यःसत्यतपाइतिख्यातोमहाव्रतः ॥ संशुष्कपत्रंभुंक्तेयः[1]प्रजजापपरंमनुम् ॥ ७ ॥ रत्यंतंकामबीजेनपुटितंचदशाक्षरम् ॥ सप्रदध्यौमुनिवरश्चि
त्रवेपधरंहरिम् ॥ ८ ॥ धृत्वारमायादोर्वल्लीद्वितयंकंकणोज्ज्वलम् ॥ नृत्यंतमुन्मदंतंचसंश्लिष्यंतंमुहुर्मुहुः ॥ ९ ॥ हसंतमुच्चैरानंदतरंगंजठरांबरे ॥ द
धतंवेणुमाजानुवैजयंत्याविराजितम् ॥ १० ॥ स्वेदांभःकणसंसिक्तललाटवलिताननम् ॥ त्यक्त्वात्यक्त्वासवैदेहंतपसाचमहामुनिः ॥ ११ ॥ दश
कल्पांतरेजातोह्ययंनंदवनादिह ॥ सुभद्रनाम्नोगोपस्यकन्याभद्रेतिविश्रुता ॥ १२ ॥ यस्याःपृष्ठतले[2]दिव्यंव्यजनंपरिदृश्यते ॥ हरिधामाभिधान
स्तुकश्चिदासीन्महामुनिः ॥ १३ ॥ सोप्यतप्यत्तपःकृच्छ्रंनित्यंपत्रैक[3]भोजनम् ॥ आशुसिद्धिकरंमंत्रंविंशत्यर्णंप्रजप्तवान् ॥ १४ ॥ अनंतरंकामबीजा

१ सशुष्कपत्रभुक्तोये -इ० पा० । २ पृष्ठांतरे-इ० पा० । ३ त्यक्त्वैव भोजनम्-इ० पा० ।

पु०
८६ ॥

दध्यारूढंतदेवतु ॥ मायातत्पुरतोव्योमहंसासृग्द्युतिचंद्रकम् ॥ १५ ॥ ततोदशाक्षरंपश्चान्नमोयुक्तंस्मरादिकम् ॥ दध्यौवृंदावनेरम्येमाधवीमंडपेप्रभु
म् ॥ १६ ॥ उत्तानशायिनंचारुपल्लवास्तरणोपरि ॥ कयाचिदतिकामार्त्तवल्लव्यारक्तनेत्रया ॥ १७ ॥ वक्षोजयुगमाच्छाद्यविपुलोरःस्थलंमुहुः ॥
संचुंब्यमानगंडांतंतृप्यमानरदच्छदम् ॥ १८ ॥ कलयंतंप्रियांदोर्भ्यांसहासंसमुदाद्भुतम् ॥ समुनिश्चबहून्देहांस्त्यक्त्वाकल्पत्रयांतरे ॥ १९ ॥ सा
रंगनाम्नोगोपस्यकन्याभूच्छुभलक्षणा ॥ रंगवेणीतिविख्यातानिपुणाचित्रकर्मणि ॥ २० ॥ यस्यादंतेषुदृश्यंतेचित्रिताःशोणबिंदवः ॥ ब्रह्मवादीमु
निःकश्चिज्जाबालिरितिविश्रुतः ॥ २१ ॥ सतपःसुरतोयोगीविचरन्पृथिवीमिमाम् ॥ सएकस्मिन्महारण्येयोजनायुतविस्तृते ॥ २२ ॥ यदृच्छया
गतोपश्यदेकांवापींसुशोभनाम् ॥ सर्वतःस्फाटिकाबंधतटांस्वादुजलान्विताम् ॥ २३ ॥ ॥ विकासिकमलामोदवायुनापरिशीलिताम् ॥ तस्याःप
श्चिमदिग्भागेमूलेवटमहीरुहः ॥ २४ ॥ अपश्यत्तापसींकांचित्कुर्वतींदारुणंतपः ॥ तारुण्यवयसायुक्तांरूपेणातिमनोहराम् ॥ २५ ॥ चंद्रांशुसदृशा
भासांसर्वावयवशोभनाम् ॥ कृत्वाकटितटेवामपाणिंदक्षिणतस्तदा ॥ २६ ॥ ज्ञानमुद्रांचबिभ्राणामनिमेषविलोचनाम् ॥ त्यक्ताहारविहारांचसुनिश्च
लतयास्थिताम् ॥ २७ ॥ जिज्ञासुस्तांमुनिवरस्तस्थौतत्रशतंसमाः ॥ तदंतेतांसमुत्थाप्यचलितांविनयान्मुनिः ॥ २८ ॥ अपृच्छत्कात्वमाश्चर्य
रूपेकिंवाचरिष्यसि ॥ यदियोग्यंभवेत्तर्हिकृपयावक्तुमर्हसि ॥ २९ ॥ अथाब्रवीच्छनैर्बालातपसातीवकर्शिता ॥ ब्रह्मविद्याहमतुलायोगींद्रैर्याविमृग्यते
॥ ३० ॥ साहंहरिपदाम्भोजकाम्ययासुचिरंतपः ॥ चराम्यस्मिन्वनेघोरेध्यायंतीपुरुषोत्तमम् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मानंदेनपूर्णाहंतेनानंदेनतृप्तधीः ॥
तथापिशून्यमात्मानंमन्येकृष्णरतिंविना ॥ ३२ ॥ इदानीमतिनिर्विण्णादेहस्यास्यविसर्जनम् ॥ कर्त्तुमिच्छामिपुण्यायांवापिकायामिहैवतु
॥ ३३ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यामुनिरत्यंतविस्मितः ॥ पतित्वाचरणेतस्याःकृष्णोपासाविधिंशुभम् ॥ ३४ ॥ पप्रच्छपरमप्रीतस्त्यक्त्वाध्यात्म
विरोचनम् ॥ तयोक्तंमंत्रमाज्ञायजगाममानसंसरः ॥ ३५ ॥ ततोतिदुश्चरंचक्रेतपोविस्मयकारकम् ॥ एकपादस्थितःसूर्यंनिर्निमेषंविलोकयन् ॥
॥ ३६ ॥ मंत्रंजजापपरमंपंचविंशतिवर्णकम् ॥ दध्यौपरमभावेनकृष्णमानंदरूपिणम् ॥ ३७ ॥ चरंतंव्रजवीथीषुविचित्रगतिलीलया ॥ ल
लितैःपादविन्यासैःक्वणयंतंचनूपुरम् ॥ ३८ ॥ चित्रकंदर्पचेष्टाभिःसस्मितापांगवीक्षितैः ॥ संमोहनाख्ययावंश्यापंचमारुणाचित्रया ॥ ३९ ॥ बिं
बोष्ठपुटचुंबिन्याकलालापैर्मनोज्ञया ॥ हरंतंव्रजरामाणांमनांसिचवपूंषिच ॥ ४० ॥ श्लथन्नीवीभिरागत्यसहसालिंगितांगकम् ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं
दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ ४१ ॥ श्यामलांगप्रभापूर्णैर्मोहयंतंजगत्रयम् ॥ सएवंबहुदेवेनसमुपास्यजगत्पतिम् ॥ ४२ ॥ नवकल्पांतरेजातागोकुले

दिव्यरूपिणी ॥ कन्याप्रचंडनाम्नस्तुगोपस्यातियशस्विनः ॥ ४३ ॥ चित्रगंधेतिविख्याताकुमारीचशुभानना ॥ निजांगगंधैर्विविधैमोंदयंतीदिशो
दश ॥ ४४ ॥ तामेनांपश्यकल्याणींवृंदशोमधुपायिनीम् ॥ अंगेषुस्वपतिंकृत्वारसावेशसमाकुलाम् ॥ ४५ ॥ अस्याःस्तनपरिष्वंगेहारैःसर्वैर्विह
न्यते ॥ वक्षःस्थलात्प्रच्यवद्भिश्चित्रगंधादिसौरभैः ॥ ४६ ॥ अपरेमुनिवर्यास्तुसततंपूतमानसाः ॥ वायुभक्षास्तपस्तेपुर्जपंतःपरमंमनुम् ॥ ४७ ॥
स्मरःकृष्णायकामार्ति[1]कलादिवृत्तिशालिने ॥ आग्नेयीसहितंकृत्वामंत्रंपंचदशाक्षरम् ॥ ४८ ॥ दध्युर्मुनिवराःकृष्णमूर्तिंदिव्यविभूषणाम् ॥ दिव्यचि
त्रदुकूलेनपूर्णपीनकटिस्थलाम् ॥ ४९ ॥ मयूरपिच्छकैःक्लृप्तचूडामुज्ज्वलकुंडलाम् ॥ सव्यजंघांतआदायदक्षिणंचरणांबुजम् ॥ ५० ॥ भ्रमंतींसंपुटीकृ
त्यचारुहस्तांबुजद्वयम् ॥ कक्षदेशविनिक्षिप्तवेणुंपरिचलत्पुटीम् ॥ ५१ ॥ आनंदयंतींगोपीनांनयनानिमनांसिच ॥ परमाश्चर्यरूपेणप्रविष्टांरंगमं
डपे ॥ ५२ ॥ प्रसूनवर्षैर्गोपीभिःपूर्यमाणांचसर्वतः ॥ अथकल्पांतरेदेहंत्यक्त्वाजाताइहाधुना ॥ ५३ ॥ यासांकर्णेषुदृश्यंतेताटंकारश्मिदीपि
ताः[2] ॥ रत्नमाल्यानिकंठेषुरत्नपुष्पाणिवेणिषु ॥ ५४ ॥ मुनिःशुचिश्रवानामसुवर्णोनामचापरः ॥ कुशध्वजस्यब्रह्मर्षेःपुत्रौतौवेदपारगौ ॥ ५५ ॥
ऊर्ध्वपादौतपोघोरंतेपतुस्त्र्यक्षरंमनुम् ॥ [3]ह्रींहंसइतिकृत्वैवजपंतौयतमानसौ ॥ ५६ ॥ ध्यायंतौगोकुलेकृष्णंबालकंदशवार्षिकम् ॥ कंदर्पसमरूपे
णतारुण्यललितेनच ॥ ५७ ॥ पश्यंतीर्व्रजबिंबोष्ठीर्मोहयंतमनारतम् ॥ तौकल्पांतेतनूत्यक्त्वालब्धवंतौजनिंव्रजे ॥ ५८ ॥ सुवीरनामगोपस्यसुते
परमशोभने ॥ ययोर्हस्तेप्रदृश्येतेसारिकेशुभराविणी ॥ ५९ ॥ जटिलोजंघपूतश्चघृताशीकर्बुरेवच ॥ चत्वारोमुनयोधन्याइहामुत्रचनिःस्पृहाः ॥ ६० ॥
केवलैनैकभावेनप्रपन्नाबल्लवीपतिम् ॥ तेपुस्तेसलिलेमग्नाजपंतोमं[4]नुमेवच ॥ ६१ ॥ रमात्रयेणपुटितंस्म[5]राद्यंतदशाक्षरम् ॥ दध्युश्चगाढभावेनबल्लवी
भिर्वनेवने ॥ ६२ ॥ भ्रमंतंनृत्यगीताद्यैर्मानयंतंमनोहरम् ॥ चंदनालिप्तसर्वांगंजपापुष्पावतंसकम् ॥ ६३ ॥ कल्हारमालयावीतंनीलपीतपटावृत
म् ॥ कल्पत्रयांतेजातास्तेगोकुलेशुभलक्षणाः ॥ ६४ ॥ इमास्ताःपुरतोरम्याउपविष्टानतभ्रुवः ॥ [6]यासांभर्मकृतान्येववलयानिप्रकोष्ठके ॥ ६५ ॥
विचित्राणिचरत्नाद्यैर्दिव्यमुक्ताफलादिभिः ॥ मुनिर्दीर्घतपानामव्यासोभूत्पूर्वकल्पके ॥ ६६ ॥ तत्पुत्रःशुकइत्येवमुनिःख्यातोवरःसुधीः ॥ सोपि
बालोमहाप्राज्ञःसदैवानुस्मरन्पदम् ॥ ६७ ॥ विहायपितृमात्रादिकृष्णंध्यात्वावनंगतः ॥ सतत्रमानसैर्दिव्यैरुपचारैरहर्निशम् ॥ ६८ ॥ अनाहा
रोर्चयद्विष्णुंगोपरूपिणमीश्वरम् ॥ रमयापुटितंमंत्रंजपन्नष्टादशाक्षरम् ॥ ६९ ॥ दध्यौपरमभावेनहरिंहैमतरोरधः ॥ हैममंडपिकायांचहेमसिंहा

१ कलाद्व्रतशालिने–इ० , कलादिवृक्षशालिने–इ० पा० । २ रत्ननिर्मिताः–इ० पा० । ३ ह्रींह्रूंस इति–इ० पा० । ४ मनुमुत्तमम्–इ० पा० । ५ स्मराद्यंतदशोत्तरम्–इ० पा० ।
६ यासां धर्मकृतान्येव–इ० पा० ।

सनोपरि ॥ ७० ॥ आसीनंहेमहस्ताग्रैर्दधानंहेमवंशिकाम् ॥ दक्षिणेनभ्रामयंतंपाणिनाहेमपंकजम् ॥ ७१ ॥ हेमवर्णेष्टप्रिययापरिकृतांगंचित्र
कम् ॥ हसंतमतिहर्षेणपश्यंतंनिजमाश्रमम् ॥ ७२ ॥ हर्षाश्रुपूर्णःपुलकाचितांगःप्रसीदनाथेतिवदन्नथोच्चैः ॥ दंडप्रणामायपपातभूमौ
संवेपमानस्त्रिजगद्विधातुः ॥ ७३ ॥ तंभक्तिकामंपतितंधरण्यामायासितोस्मीतिवदंतमुच्चैः ॥ दंडप्रणामस्यभुजौगृहीत्वापस्पर्शहर्षोपचितेक्षणेन ॥ ७४ ॥
उवाचचप्रियारूपंलब्धवंतंशुकंहरिः ॥ त्वंमेप्रियतमाभद्रेसदातिष्ठममांतिके ॥ ७५ ॥ मद्रूपंचिंतयंतीचप्रेमास्पदमुपागता ॥ इचमुख्यतमेगोप्यौसमान
वयसीशुभे ॥ ७६ ॥ एकत्रतेएकनिष्ठेएकनक्षत्रनामनी ॥ तप्तजांबूनदप्रख्यातत्रैवान्यातडित्प्रभा ॥ ७७ ॥ एकानिद्रायमाणाक्षीपरासौम्यायतेक्षणा ॥
सोर्चयत्परयाभक्त्यातेहरेःसव्यदक्षिणे ॥ ७८ ॥ सकल्पांतेतनुंत्यक्त्वागोकुलेभून्महात्मनः ॥ उपनंदस्यदुहितानीलोत्पलदलच्छविः ॥ ७९ ॥ सेयंश्री
कृष्णवनितापीतशाटीपरिच्छदा ॥ रक्तचोलिकयापूर्णाशातकुंभघटस्तनी ॥ ८० ॥ दधानारक्तसिंदूरंसर्वांगस्यावगुंठनम् ॥ स्वर्णकुंडलविभ्राजद्गंडदे
शांसुशोभनाम् ॥ ८१ ॥ स्वर्णपंकजमालाढ्याकुंकुमालिप्तसुस्तनी ॥ यस्याहस्तेचर्वणीयंदृश्यतेहारिणार्पितम् ॥ ८२ ॥ वेणुवाद्यातिनिपुणाकेशवस्यनिषे
वणी ॥ कृष्णेनपरितुष्टेनकदाचिद्गीतकर्मणि ॥ ८३ ॥ विन्यस्ताकंबुकंठेस्याभातिगुंजावलिःशुभा ॥ परोक्षेपिचकृष्णस्यकांतिभिश्चस्मरार्दिता ॥८४॥
सखीभिर्वादयंतीभिर्गायंतीसुस्वरंपरम् ॥ नर्त्तयेत्प्रियवेषेणवेषयित्वावधूमिमाम् ॥ ८५ ॥ वारंवारंचगोविंदंभावेनालिंग्यचुंबति ॥ प्रियासौसर्वगोपीनां
कृष्णस्याप्यतिवल्लभा ॥ ८६ ॥ श्वेतकेतोःसुतःकश्चिद्वेदवेदांगपारगः ॥ सर्वमेवपरित्यज्यप्रचंडंतपआस्थितः ॥ ८७ ॥ मुरारेःसेवितपदांसुधामधुरना
दिनीम् ॥ गोविंदस्यप्रियांशक्तिंब्रह्मरुद्रादिदुर्गमाम् ॥ ८८ ॥ भजंतीमेकभावेनश्रियमेवमनोहराम् ॥ ध्यायञ्जापसततंमंत्रमेकादशाक्षरम् ॥ ८९ ॥
हसितंसकलंकृत्वावृंतमायेषुयोजयन् ॥ कांत्यादिभिर्हसंतीभिर्वासयंत्यभितोजगत् ॥ ९० ॥ वसंतेवसतेत्येवंमंत्रार्थंचिंतयन्सदा ॥ सोपिकल्पद्वयेनै
वसिद्धोऽत्रजनिमाप्तवान् ॥ ९१ ॥ सेयंबालायतेपुत्रीकृशांगीकुड्मलस्तनी ॥ मुक्तावलिलसत्कंठीशुद्धकौशेयवासिनी ॥ ९२ ॥ मुक्ताच्छुरितमं
जीरकंकणांगदमुद्रिका ॥ बिभ्रतीकुंडलेदिव्येअमृतस्राविणीशुभे ॥ ९३ ॥ वृत्तकस्तूरिकावेणीमध्येसिंदूरबिंदुवत् ॥ दधानाचित्रकंभालेसार्द्धचंदन
चित्रकैः ॥ ९४ ॥ यासैवदृश्यतेशांताजपंतीपरमंपदम् ॥ आसीच्चंद्रप्रभोनामराजर्षिःप्रियदर्शनः ॥ ९५ ॥ तस्यकृष्णप्रसादेनपुत्रोभून्मधुराकृतिः ॥
चित्रध्वजइतिख्यातःकौमारावधिवैष्णवः ॥ ९६ ॥ सराजासुसुतंसौम्यंसुस्थिरंद्वादशाब्दिकम् ॥ आदेशयद्द्विजान्मंत्रंपरमष्टादशाक्षरम् ॥ ९७ ॥

१ हेमद्रवेण प्रियया–इ० पा० । २ केशवस्यातितोषिणी–इ० पा० । ३ वृक्षमायेषु–इ०वनमार्गेषु–इ० पा० ।

अभिषिच्यमानःसशिशुर्मंत्रामृतमयैर्जलैः ॥ तत्क्षणेभूपतिंप्रेम्णानत्वोदश्रुप्रकल्पितः ॥ ९८ ॥ तस्मिन्दिनेसवैबालःशुचिवस्त्रधरःशुचिः ॥ हार
नूपुरसूत्राद्यैर्ग्रैवेयांगदकंकणैः ॥ ९९ ॥ विभूषितोहरेर्भक्तिमुपस्पृश्यामलाशयः ॥ विष्णोरायतनंगत्वास्थित्वैकाकीव्यचिंतयत् ॥ १०० ॥ कथं
भजामितंभक्तंमोहनंगोपयोषिताम् ॥ विक्रीडंतंसदाताभिःकालिंदीपुलिनेवने ॥ १०१ ॥ इत्थमत्याकुलमतिश्चिंतयन्नेवबालकः ॥ अथापपरमां
विद्यांस्वप्रंचसमवाप्यत[1] ॥ १०२ ॥ आसीत्[2]कृष्णप्रतिकृतिःपुरतस्तस्यशोभना ॥ शिलामयीस्वर्णपीठेसर्वलक्षणलक्षिताम् ॥ १०३ ॥ साभूदिंदी
वरश्यामास्निग्धलावण्यशालिनी ॥ त्रिभंगललिताकारशिखंडीपिच्छभूषणा ॥ १०४ ॥ कूजयंतीमुदावेणुंकांचनीमधरेर्पिताम् ॥ दक्षसव्यगताभ्यां
चसुंदरीभ्यांनिषेविताम् ॥ १०५ ॥ वर्द्धयंतींतयोःकामंचुंबनाश्लेषणादिभिः ॥ दृष्ट्वाचित्रध्वजःकृष्णंतादृग्वेषविलासिनम् ॥ १०६ ॥ अवनम्य
शिरस्तस्मैपुरोलज्जितमानसः ॥ अथोवाचहरिर्दक्षपार्श्वगांप्रेयसींहसन् ॥ १०७ ॥ सलज्जंपरमंचैनंस्वशरीरासनागतम् ॥ निर्मायात्मसमांदिव्यांयुवती
रूपमद्भुतम् ॥ १०८ ॥ चिंतयस्वशरीरेणह्यभेदंमृगलोचने ॥ अथोत्वदंगतेजोभिःस्पृष्टस्त्वद्रूपमाप्स्याति ॥ १०९ ॥ ततःसापद्मपत्राक्षीगत्वाचित्र
ध्वजांतिकम् ॥ निजांगकैस्तदंगानामभेदंध्यायतीस्थिता ॥ ११० ॥ अथास्यास्त्वंगतेजांसितदंगंपर्यपूरयन् ॥ स्तनयोर्ज्योतिषाजातौपीनौचारुपयो
धरौ ॥ १११ ॥ नितंबज्योतिषाजातंश्रोणिबिंबंमनोहरम् ॥ कुंतलज्योतिषाकेशपाशोभूत्करयोःकरौ ॥ ११२ ॥ सर्वमेवंसुसंपन्नंभूषावासःस्रगादिकम् ॥
कलासुकुशलाजातासौरभेनांतरात्मानि ॥ ११३ ॥ दीपाद्दीपमिवालोक्यसुभगांभुविकन्यकाम् ॥ चित्रध्वजांत्रपाभंगिस्मितशोभांमनोहराम् ॥ ११४ ॥
प्रेम्णागृहीत्वाकरयोःसातामपहरन्मुदा ॥ गोविंदवामपार्श्वस्थांप्रेयसींपरिरभ्यच ॥ ११५ ॥ उवाचतवदासीयंनामचास्याश्चकारय ॥ सेवांचास्यैवदप्री
त्यायथाभिरुचितांप्रियाम् ॥ ११६ ॥ अथचित्रकलेत्येतन्नाम[3]चात्ममतेनसा ॥ चकारचाहसेवार्थंधृत्वाचापिविपंचिकाम् ॥ ११७ ॥ सदात्वंनिकटे
तिष्ठगायस्वविविधैःस्वरैः ॥ गुणात्मन्प्राणनाथस्यतवायंविहितोविधिः ॥ ११८ ॥ अथचित्रकलात्वाज्ञांगृहीत्वानम्यमाधवम् ॥ तत्प्रेयस्याश्चचरणंगृही
त्वापादयोरजः ॥ ११९ ॥ जगौसुमधुरंगीतंतयोरानंदकारणम् ॥ अथप्रीत्योपगूढासाकृष्णेनानंदमूर्तिना ॥ १२० ॥ यावत्सुखांबुधौपूर्णातावदेवाप्यबुध्य
त ॥ चित्रध्वजोमहाप्रेम[4]विह्वलःस्मरतत्परः ॥ १२१ ॥ तमेवपरमानंदंमुक्तकंठोरुरोदह ॥ तदारभ्यरुदन्नेवमुक्त्वा[5]हारिविचारकम् ॥ १२२ ॥ आभाषितो

१ समपश्यत–इ० पा० । २ तास्मिन्नायतने आसीत्कृष्णप्रतिकृतिः शुभा–इ० पा० । ३ तन्नामात्ममतेनसा–इ० पा० । ४ प्रेमविकलःसंस्मरन्परम्– इ० पा० ।
५ मुक्ताहारविहारकम्–इ० पा० ।

पिपित्राद्यैर्नैवावोचद्वचःक्वचित्[1] ॥ मासमात्रंगृहेस्थित्वानिशीथेकृष्णसंश्रयः ॥ १२३ ॥ निर्गत्यारण्यमचरत्तपोवैमुनिदुष्करम् ॥ कल्पांतेदेहमुत्सृज्यतप
सैवमहामुनिः ॥ १२४ ॥ वीरगुप्ताभिधानस्य[2]गोपस्यदुहिताशुभा ॥ जाताचित्रकलेत्येववयस्याःस्कंधेमनोहरा ॥ १२५ ॥ विपंचीहइयतेनित्यंसप्तस्वरवि
भूषिता ॥ उपतिष्ठतिवैवामेरत्नभृंगारमद्भुतम् ॥ १२६ ॥ दधानादक्षिणेहस्तेसावैरत्नपतद्ग्रहम् ॥ अयमासीत्पुरासर्वतापसैरभिवंदितः ॥ १२७ ॥ मुनिः
पुण्यश्रवानामकाश्यपःसर्वधर्मवित् ॥ पितातस्याभवच्छैवःशतरुद्रीयमन्वहम् ॥ १२८ ॥ प्रस्तुवन्देवदेवेशंविश्वेशंभक्तवत्सलम् ॥ प्रसन्नोभगवांस्तस्य
पार्वत्यासहशंकरः ॥ १२९ ॥ चतुर्दश्यामर्द्धरात्रेःप्रत्यक्षःप्रददौवरम् ॥ त्वत्पुत्रोभविताकृष्णेभक्तिमान्बालएवहि ॥ १३० ॥ उपनीयाष्टमेवर्षेतस्मैसि
द्धमनुस्त्वयम् ॥ उपदिशैकविंशत्यायोमयातेनिगद्यते ॥ १३१ ॥ गोपालविद्यानामायंमंत्रोवाक्सिद्धिदायकः ॥ एतत्साधकजिव्हाग्रेलीलाचरितमद्भु
तम् ॥ १३२ ॥ अनंतमूर्तिरायातिस्वयमेववरप्रदः ॥ काममायारमाकंठसेंद्रादामोदरोज्ज्वलाः ॥ १३३ ॥ मध्येदशाक्षरींप्रोच्यपुनस्ताएवनिर्दिशेत् ॥
दशाक्षरोक्तऋष्यादिध्यानंचास्यब्रवीम्यहम् ॥ १३४ ॥ पूर्णामृतनिधेर्मध्येद्वीपंज्योतिर्मयंस्मरेत् ॥ कालिंद्यावेष्टितंतत्रध्यायेद्वृंदावनेवने ॥ १३५ ॥ सर्व
र्तुकुसुमस्राविद्रुमवल्लीभिरावृतम् ॥ नटन्मत्तशिखिस्वानंगायत्कोकिलषट्पदम् ॥ १३६ ॥ तस्यमध्येवसत्येकःपारिजाततरुर्महान् ॥ शाखोपशा
खाविस्तारैःशतयोजनमुच्छ्रितः[3] ॥ १३७ ॥ तलेतस्याथविमलेपरितोधेनुमंडलम् ॥ तदंतर्मंडलंगोपबालानांवेणुशृंगिणाम् ॥ १३८ ॥ तदंतरे
तुरुचिरंमंडलंव्रजसुभ्रुवाम् ॥ नानोपायनपाणीनांमदविह्वलचेतसाम् ॥ १३९ ॥ कृतांजलिपुटानांचमंडलंशुक्लवाससाम् ॥ शुक्लाभरणभूषाणांप्रेम
विह्वलितात्मनाम् ॥ १४० ॥ चिंतयेच्छ्रुतिकन्यानांगृह्णतीनांवचःप्रियम् ॥ रत्नवेद्यांततोध्यायेद्दुकूलावरणंहरिम् ॥ १४१ ॥ ऊरौशयानंराधायाः
कदलीकांडकोपरि ॥ तद्वक्त्रंचंद्रसुस्मेरंवीक्षमाणंमनोहरम् ॥ १४२ ॥ किंचित्कुंचितवामांघ्रिवेणुयुक्तेनपाणिना ॥ वामेनालिंग्यदयितांदक्षेण
चिबुकंस्पृशन् ॥ १४३ ॥ महामारकताभासंमौक्तिकच्छायमेवच ॥ पुंडरीकविशालाक्षंपीतनिर्मलवाससम् ॥ १४४ ॥ बर्हभारलसच्छीर्ष
मुक्ताहारमनोहरम् ॥ गंडप्रांतलसच्चारुमकराकृतिकुंडलम् ॥ १४५ ॥ आपादतुलसीमालंकंकणांगदभूषणम् ॥ नूपुरैर्मुद्रिकाभिश्चकांच्याचपरिमंडित
म् ॥ १४६ ॥ सुकुमारतरंध्यायेत्किशोरवयसान्वितम् ॥ पूजादशाक्षरोक्तैववेदलक्षंपुरस्क्रिया ॥ १४७ ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवोदेवीचगिरिजासती ॥ मुनि
रागत्यपुत्रायतथैवोपादिदेशह ॥ १४८ ॥ पुण्यश्रवास्तुतन्मंत्रग्रहणादेवकेशवम् ॥ वर्णयामासविविधैर्जित्वासर्वान्मुनीन्स्वयम् ॥ १४९ ॥ रूपलावण्य

१ नैववक्त्युत्तरंक्वचित्–इ० पा० । २ चिरगुप्ताभिधानस्य–इ० पा० । ३ ऊर्ध्वतः–इ० पा० ।

वैदग्ध्यसौंदर्याश्चर्यलक्षणम् ॥ तदाहृष्टमनावालोनिर्गत्यस्वगृहात्ततः ॥ १५० ॥ वायुभक्षस्तपस्तेपेकल्पानामयुतत्रयम् ॥ तदंतेगोकुलेजातानंदभातु
गृहेस्वयम् ॥ १५१ ॥ लवंगाइतितन्नामकृष्णेंगितनिरीक्षणा ॥ यस्याहस्तेप्रदृश्येतमुखमार्जनयंत्रकम् ॥ १५२ ॥ इतितेकथिताःकाश्चित्प्रधानाःकृष्णव
ल्लभाः ॥ १५३ ॥ हरिविविधरसाद्यैर्युक्तमध्यायमेतद्व्रजवरतनयाभिश्चारुहासेक्षणाभिः ॥ पठतियइहभक्त्यापाठयेद्वामनुष्योव्रजतिभगवतःश्रीवासुदेव
स्यधाम ॥ १५४ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेश्रीकृष्णमाहात्म्येद्विसप्ततितमोध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यत्त्वयापृष्टमाश्चर्यतन्मया
भाषितंक्रमात् ॥ यत्रमुह्यंतिब्रह्माद्यास्तत्रकोवानमुह्यति ॥ १ ॥ तथापितेप्रवक्ष्यामियदुक्तंपरमर्षिणा ॥ महाराजमंबरीषंविष्णुभक्तंशिवान्वितम् ॥ २ ॥
वदर्याश्रममासाद्यसमासीनंजितेंद्रियम् ॥ राजाप्रणम्यतुष्टावविष्णुधर्मविवित्सया ॥३॥ वेदव्यासंमहाभागंसर्वज्ञंपुरुषोत्तमम् ॥ मांत्वंसंसारदुष्पारेपरित्रातु
मिहार्हसि ॥ ४ ॥ विषयेषुविरक्तोस्मिनमस्तेभ्योनमोखिलम् ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नंसच्चिदानंदविग्रहम् ॥५॥ परंब्रह्मपराकाशमनाकाशमनामयम् ॥ यत्सा
क्षात्कृत्यमुनयोभवांभोधितरंतिहि ॥ ६ ॥ तत्राहंमनसोनित्यंकथंगतिमवाप्नुयाम् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ अतिगोप्यंत्वयापृष्टंयन्मयानशुकंप्रति॥ ७॥
गदितंस्वसुतंकिंतु[3]त्वांवक्ष्यामिहरिप्रियम् ॥ आसीदिदंपरंविश्वंयद्रूपंयत्प्रतिष्ठितम् ॥ ८ ॥ अव्याकृतमव्यथितंतदीश्वरमयंशृणु ॥ मयाकृतंतपःपूर्वंबहु
वर्षसहस्रकम् ॥ ९ ॥ फलमूलपलाशांबुवाय्वाहारनिषेविना ॥ ततोमामाहभगवान्स्वध्यानंनिरतंहरिः ॥ १० ॥ कस्मिन्नर्थेचिकीर्षातेविवित्सावामहा
मते ॥ प्रसन्नोऽस्मिवृणुष्वत्वंवरंचवरदर्षभात् ॥ ११ ॥ मद्दर्शनांतःसंसारइतिसत्यंब्रवीमिते ॥ ततोऽहमब्रुवंकृष्णंपुलकोत्फुल्लविग्रहः ॥ १२ ॥ त्वामहं
द्रष्टुमिच्छामिचक्षुर्भ्यांमधुसूदन ॥ यत्तत्सत्यंपरंब्रह्मजगज्ज्योतिंजगत्पतिम् ॥ १३ ॥ वदंतिवेदशिरसश्चाक्षुषंनाथमद्भुतम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
॥ ब्रह्मणैवंपुरापृष्टःप्रार्थितश्चयथापुरा ॥ १४ ॥ यदवोचमहंतस्मैतत्तुभ्यमपिकथ्यते ॥ मामेकेप्रकृतिंप्राहुःपुरुषंचतथेश्वरम् ॥ १५ ॥ धर्ममेकेधनंचैके
मोक्षमेकेऽकुतोभयम् ॥ शून्यमेकेभावमेकेशिवमेकेसदाशिवम् ॥ १६ ॥ अपरेवेदशिरसिस्थितमेकंसनातनम् ॥ सद्भावंविक्रियाहीनंसच्चिदानंदविग्र
हम् ॥ १७ ॥ पश्याद्यदर्शयिष्यामिस्वरूपंवेदगोपितम् ॥ ततोपश्यंभूपबालमहंकालांबुदप्रभम् ॥ १८ ॥ गोपकन्यावृतंगोपंहसंतंगोपबालकैः ॥ कदंब
मूलआसीनंपीतवाससमद्भुतम् ॥ १९ ॥ वनंवृंदावनंनामनवपल्लवमंडितम् ॥ कोकिलभ्रमरारावंमनोभवमनोहरम् ॥ २० ॥ नदीमपश्यंकालिंदी
मिंदीवरदलप्रभाम् ॥ गोवर्द्धनमथापश्यंकृष्णरामकरोद्धृतम् ॥ २१ ॥ महेंद्रदर्पनाशायगोगोपालसुखावहम् ॥ गोपालमबलासंगमुदितंवेणुवादि

१ हरिविधरसाद्यैः--इ० पा० । २ सर्वेगम्--इ० पा० । ३ नित्यम्--इ० पा० । ४ शिखिरावमनोहरम्--इ० पा० ।

नम् ॥ २२ ॥ दृष्ट्वातिहृष्टोह्यभवंसर्वभूषणभूषणम् ॥ ततोमामाहभगवान्वृंदावनचरःस्वयम् ॥ २३ ॥ यदिदंमेत्वयादृष्टंरूपंदिव्यंसनातनम् ॥
निष्कलंनिःक्रियंशांतंसच्चिदानंदविग्रहम् ॥ २४ ॥ पूर्णपद्मपलाशाक्षंनातःपरतरंमम ॥ इदमेववदंत्येतेवेदाःकारणकारणम् ॥ २५ ॥ स
त्यंनित्यंपरानंदंचिद्घनंशाश्वतंशिवम् ॥ नित्यांमेमथुरांविद्धिवनंवृंदावनंतथा ॥ २६ ॥ यमुनांगोपकन्याश्चतथागोपालबालकाः ॥ ममावतारोनित्योय
मत्रमासंशयंकृथाः ॥ २७ ॥ ममेष्टाहिसदाराधासर्वज्ञोहंपरात्परः ॥ सर्वकामश्चसर्वेशःसर्वानंदःपरात्परः ॥ २८ ॥ मयिसर्वमिदंविश्वभातिमायावि
जृंभितम् ॥ ततोहमब्रुवंदेवंजगत्कारणकारणम् ॥ २९ ॥ काश्चगोप्यस्तुकेगोपावृक्षोयंकीदृशोमतः ॥ वनंकिंकोकिलाद्याश्चनदीकेयंगिरिश्चकः ॥ ३० ॥
कोऽसौवेणुर्महाभागोलोकानंदैकभाजनम् ॥ भगवानाहमांप्रीतःप्रसन्नवदनांबुजः ॥ ३१ ॥ गोप्यस्तुश्रुतयोज्ञेयाऋचोवैगोपकन्यकाः ॥ देवकन्याश्चरा
जेंद्रतपोयुक्तामुमुक्षवः ॥ ३२ ॥ गोपालामुनयःसर्वेवैकुंठानंदमूर्त्तयः ॥ कल्पवृक्षःकदंबोयंपरानंदैकभाजनम् ॥ ३३ ॥ वनंमानंदकाख्यंहिमहापातक
नाशनम् ॥ सिद्धाश्चसाध्यागंधर्वाःकोकिलाद्यानसंशयः ॥ ३४ ॥ केचिदानंदहृदयंसाक्षाद्यमुनयातनुम् ॥ अनादिर्हरिदासोऽयंभूधरोनात्रसंशयः ॥ ३५ ॥
वेणुर्यःशृणुतंविप्रंतवापिविदितंतथा ॥ द्विजआसीच्छांतमनास्तपःशांतिपरायणः ॥ ३६ ॥ नाम्नादेवव्रतोदांतःकर्मकांडविशारदः ॥ सवैष्णवजनव्रा
तमध्यवर्त्तीक्रियापरः ॥ ३७ ॥ सकदाचनशुश्रावयज्ञेशोऽस्तीतिभूपते ॥ तस्यगेहमथाभ्यागाद्द्विजोमद्भतनिश्चयः ॥ ३८ ॥ समद्भक्तःक्वचित्पूजां
तुलसीदलवारिणा ॥ कृतवांस्तद्गृहेकिंचित्फलंमूलंन्यवेदयत् ॥ ३९ ॥ स्नानवारिफलंकिंचित्तस्मैमत्यादददौसुधीः ॥ अश्रद्धयास्मितंकृत्वासोप्यगृह्णा
द्द्विजन्मनः ॥ ४० ॥ तेनपापेनसंजातंवेणुत्वमतिदारुणम् ॥ तेनपुण्येनतस्याथमदीयप्रियतांगतः ॥ ४१ ॥ अमुनासोपिराजेंद्रकेतुमानिवराजते ॥
युगांतेतद्विष्णुपरोभूत्वाब्रह्मसमाप्स्यति ॥ ४२ ॥ अहोनजानंतिनरादुराशयाःपुरींमदीयांपरमांसनातनीम् ॥ सुरेंद्रनागेंद्रमुनींद्रसंस्तुतांमनोरमांतां
मथुरांपुरातनीम् ॥ ४३ ॥ काश्यादयोयद्यपिसंतिपुर्यस्तासांतुमध्येमथुरैवधन्या ॥ यज्जन्ममौंजीव्रतमृत्युदाहैर्नृणांचतुर्द्धाविदधातिमुक्तिम् ॥ ४४ ॥
यदाविशुद्धास्तपआदिनाजनाःशुभाशयाध्यानधनानिरंतरम् ॥ तदैवपश्यंतिममोत्तमांपुरींनचान्यथाकल्पशतैर्द्विजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ मथुरावासिनोध
न्यामान्याअपिदिवौकसाम् ॥ अगण्यमहिमानस्तेसर्वएवचतुर्भुजाः ॥ ४६ ॥ मथुरावासिनोयेतुदोषान्पश्यंतिमानवाः ॥ तेषुदोषंनपश्यंतिजन्मः
मृत्युसहस्रजम् ॥ ४७ ॥ अधनाअपितेधन्यामथुरांयेस्मरंतिते ॥ यत्रभूतेश्वरोदेवोमोक्षदःपापिनामपि ॥ ४८ ॥ ममप्रियतमोनित्यंदेवोभूतेश्वर

१ वृक्षोद्भम्–इ० पा० । २ वनं नदनकाख्यं हि–इ० पा० । ३ तपःसत्यपरायणः–इ० पा० । ४ मंडननिश्चयः–इ०, तद्गतनिश्चयः–इ० च पा० । ५ प्रीत्या–इ० पा० ।

परः ॥ यःकदापिममप्रीत्यैनसंत्यजातितांपुरीम् ॥ ४९ ॥ भूतेश्वरंयोननमेन्नपूजयेन्नवास्मरेद्दुश्चरितोमनुष्यः ॥ नैनांसपश्येन्मथुरांमदीयांस्वयंप्रकाशां
परदेवताख्याम् ॥ ५० ॥ नकथंमयिभक्तिंसलभतेपापपूरुषः ॥ योमदीयंपरंभक्तंशिवंसंपूजयेन्नहि ॥ ५१ ॥ मन्मायामोहितधियःप्रायस्तेमानवा
धमाः॥ भूतेश्वरंननमंतिनस्मरंतिस्तुवंतिये ॥५२॥ बालकोपिध्रुवोयत्रममाराधनतत्परः ॥ प्रापस्थानंपरंशुद्धंयत्नयुक्तंपितामहैः ॥ ५३ ॥ तांपुरींप्राप्यम
थुरांमदीयांसुरदुर्लभाम् ॥ खंजोभूत्वांधकोवापिप्राणानेवपरित्यजेत् ॥ ५४ ॥ वेदव्यासमहाभागमाकृथाःसंशयंक्वचित् ॥ रहस्यंवेदशिरसांयन्मयातेप्रकाशि
तम्॥ ५५ ॥इमंभगवताप्रोक्तमध्यायंयःपठेच्छुचिः॥शृणुयाद्वापियोभक्त्यामुक्तिस्तस्यापिशाश्वती ॥५६॥इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनादिमथुरामा
हात्म्यकथनंनामत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥७३॥ छ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एकदारहसिश्रीमानुद्धवोभगवत्प्रियः॥सनत्कुमारमेकांतेह्यपृच्छत्पार्षदःप्रभोः ॥१॥
यत्रक्रीडतिगोविंदोनित्यंनित्यसुरास्पदे ॥ गोपांगनाभिर्यत्स्थानंकुत्रवाकीदृशंपरम् ॥ २ ॥ तत्तत्क्रीडनवृत्तांतमन्यद्यद्यत्तदद्भुतम् ॥ ज्ञातंचे
त्तवतत्कथ्यंस्नेहोमेयदिवर्त्तते ॥ ३ ॥ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ कदाचिद्यमुनाकूलेकस्यापिचतरोस्तले ॥ सुवृत्तेनोपविष्टेनभगवत्पार्षदेनवै ॥ ४ ॥
यदिहानुभवस्तस्यपार्थेनापिमहात्मना ॥ दृष्टंकृतंचयद्यत्तत्प्रसंगात्कथितंमयि ॥ ५ ॥ तत्तेहंकथयाम्येतच्छृणुष्वावहितःपरम् ॥ किंत्वेतद्यत्रकुत्रा
पिनप्रकाश्यंकदाचन ॥ ६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ शंकराद्यैर्विरिंच्याद्यैरदृष्टमश्रुतंचयत् ॥ सर्वमेतत्कृपांभोधेकृपयाकथयप्रभो ॥ ७ ॥ किं
त्वयाकथितंपूर्वमाभीर्यस्तववल्लभाः ॥ तास्ताःकतिविधादेवकतिवासंख्ययापुनः ॥ ८ ॥ नामानिकतिवातासांकावाकुत्रव्यवस्थिताः ॥ तासांवा
कतिकर्माणिवयोवेषश्चकःप्रभो ॥ ९ ॥ काभिःसार्द्धंक्ववादेवविहरिष्यसिभोरहः ॥ नित्येनित्यसुखेनित्यविभवेचवनेवने ॥ १० ॥ तत्स्थानंकीदृशं
कुत्रशाश्वतंपरमंमहत् ॥ कृपाचेत्तादृशीतन्मेसर्वंवक्तुमिहार्हसि ॥ ११ ॥ यदपृष्टंमयाप्येवमज्ञातंयद्रहस्तव ॥ आर्तार्तिघ्नमहाभागसर्वंतत्कथयिष्य
सि ॥ १२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ तत्स्थानंवल्लभास्तामेविहारस्तादृशोमम ॥ अपिप्राणसमानानांसत्यंपुंसामगोचरः ॥ १३ ॥ कथिते
दृष्टमुत्कंठातववत्सभविष्यति ॥ ब्रह्मादीनामदृश्यंयत्किंतदन्यजनस्यवै ॥ १४ ॥ तस्माद्विरमवत्सैतात्किंतुतेनाविनातव ॥ एवंभगवतस्तस्यश्रुत्वावा
क्यंसुदारुणम् ॥ १५ ॥ दीनःपादांबुजद्वंद्वेदंडवत्पतितोर्जुनः ॥ ततोविहस्यभगवान्दोर्भ्यामुत्थाप्यतंविभुः ॥ १६ ॥ उवाचपरमप्रेम्णाभक्तायभ
क्तवत्सलः ॥ तत्किंतत्कथनेनात्रद्रष्टव्यंचेत्त्वयाहियत् ॥ १७ ॥ यस्यांसर्वंसमुत्पन्नंयस्यामद्यापितिष्ठति ॥ लयमेष्यतितांदेवींश्रीमात्रिपुरसुंदरीम्॥१८॥

१ सुव्रतेन–इ० पा० । २ य इहानुभवस्तस्य–इ० पा० ।

आराध्यपरयाभक्त्यातस्यैस्वंचनिवेदय ॥ तांविनैतत्पदंदातुंनशक्नोमिकदाचन ॥ १९ ॥ श्रुत्वैतद्गद्गद्वाक्यंपार्थोहर्षाकुलेक्षणः ॥ श्रीमत्यास्त्रिपुरा
देव्याययौश्रीपादुकातलम् ॥ २० ॥ तत्रगत्वाददर्शैनांश्रीचिंतामणिवेदिकाम् ॥ नानारत्नैर्विरचितैःसोपानैरतिशोभिताम् ॥ २१ ॥ तत्रकल्पतरुं
नानापुष्पैःफलभवैर्नतम् ॥ सर्वर्त्तुकोमलदलैःस्रवन्माध्वीकशीकरैः ॥ २२ ॥ वर्षाद्भिर्वायुनालोलैःपल्लवैरुज्ज्वलीकृतम् ॥ शुकैश्चकोकिलगणैःसारिका
भिःकपोतकैः ॥ २३ ॥ लीलाचकोरकैरम्यैःपक्षिभिश्चनिनादितम् ॥ यत्रगुंजद्भृंगराजकोलाहलसमाकुलम् ॥ २४ ॥ म[1]णिभिर्भास्वरैरुद्यद्दावानल
मनोहरम् ॥ श्रीरत्नमंदिरंदिव्यंतलेतस्यमहाद्भुतम् ॥ २५ ॥ रत्नसिंहासनंतत्रमहाहैमाभिमोहनम् ॥ तत्रबालार्कसंकाशांनानालंकारभूपिताम् ॥ २६ ॥
नवयौवनसंपन्नांसृणिपाशधनुःशरैः ॥ राजच्चतुर्भुजलतांसुप्रसन्नांमनोहराम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशादिकिरीटमणिरश्मिभिः ॥ विराजितपदांभोजा
मणिमादिभिरावृताम् ॥ २८ ॥ प्रसन्नवदनांदेवींवरदांभक्तवत्सलाम् ॥ अर्जुनोहमितिज्ञातःप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ २९ ॥ विहितांजलिरेकांतेस्थितोभ
क्तिभरान्वितः ॥ सातस्योपासितंज्ञात्वाप्रसादंचकृपानिधिः ॥ ३० ॥ उवाचकृपयादेवीतस्यस्मरणविह्वला ॥ ॥ भगवत्युवाच ॥ ॥ किंवादा
नंत्वयावत्सकृतंपात्रायदुर्लभम् ॥ ३१ ॥ इष्टंयज्ञेनकेनात्रतपोवाकिमनुष्ठितम् ॥ भगवत्यमलाभक्तिःकावाप्राक्समुपार्ज्जिता ॥ ३२ ॥ किंवास्मिन्दु
र्लभंलोकेकिंवाकर्मशुभंमहत् ॥ प्रसादस्त्वयियेनायंप्रपन्नेचमुदाकिल॥३३॥गूढातिगूढश्चानन्यलभ्योभगवताकृतः ॥ नैतादृङ्मर्त्यलोकानांनचभूतलवासि
नाम्॥३४॥स्वर्गिणांदेवतादीनांतपस्वीश्वरयोगिनाम्॥भक्तानांनैवसर्वेषांनैवनैवचनैवच ॥३५॥प्रसादस्तुकृतोवत्सतवविश्वात्मनायथा॥तदेहिभजबुद्धेवकु
लकुंडसरोमम ॥ ३६ ॥ सर्वकामप्रदादेवीत्वनयासहगम्यताम् ॥ तत्रैवविधिवत्स्नात्वाद्रुतमागम्यतामिह ॥ ३७ ॥ तदैवतत्रगत्वासस्नात्वापार्थस्तथा
गतः ॥ आगतंतंकृतस्नानंन्यासमुद्रार्पणादिकम् ॥ ३८ ॥ कारयित्वाततोदेव्यातस्यवैदक्षिणश्रुतौ ॥ सद्यःसिद्धिकरीबालाविद्यानिगदिताप
रा ॥ ३९ ॥ हकारार्द्धपरार्द्धापाद्वितीयाविश्वभूषिता ॥ अनुष्ठानंचपूजांचज[2]पंचलक्षसंख्यकम् ॥ ४० ॥ कोरकैःकरवीराणांप्रयोगंचयथातथम् ॥
निर्वर्त्यतमुवाचेदंकृपयापरमेश्वरी ॥ ४१ ॥ अनेनैवविधानेनक्रियतांमदुपासनम् ॥ ततोमयिप्रसन्नायांतवानुग्रहकारणात् ॥ ४२ ॥ त[3]तस्तुतत्र
पर्य्यंतेप्वाधिकारोभविष्यति ॥ इत्ययंनियमःपूर्वंस्वयंभगवताकृतः ॥ ४३ ॥ श्रुत्वैवमर्जुनस्तेनव[4]र्मणातांसमर्चयत् ॥ ततःपूजांजपंचैवकृत्वादेवी
प्रसादिता ॥ ४४ ॥ कृत्वाततःशुभंहोमंस्नानंचाविधिनाततः ॥ कृतकृत्यमिवात्मानंप्राप्तप्रायमनोरथम् ॥ ४५ ॥ करस्थांसर्वसिद्धिंचसपार्थःस

१ मणिभिर्भास्वरैरुद्यद्दीप्यमानमनोहरम्–इ० पा० । २ पंचलक्षकसंख्यकम्–इ० पा० । ३ सद्यस्तु कृष्णलीलायामधिकारो भविष्यति–इ० पा० । ४ मनुना–इ० पा० ।

ममन्यत ॥ अस्मिन्नवसरेदेवीतमागत्यस्मितानना ॥ ४६ ॥ उवाचगच्छवत्सत्वमधुनातद्गृहांतरे ॥ ततःससंभ्रमःपार्थःसमुत्थायमुदान्वितः ॥ ४७ ॥
असंख्यहर्षपूर्णात्मादंडवत्तांननामह ॥ आज्ञप्तस्तुतयासार्द्धंदेवीवयस्ययार्जुनः ॥ ४८ ॥ गतोराधापतिस्थानंयत्सिद्धैरप्यगोचरम् ॥ ततश्चसउपा
दिष्टोगोलोकादुपरिस्थितम् ॥ ४९ ॥ स्थिरंवायुधृतंनित्यंसत्यसंर्वसुखास्पदम् ॥ नित्यंवृंदावनंनामानित्यरासमहोत्सवम् ॥ ५० ॥ अपश्यत्परमंगुह्यं
पूर्णप्रेमरसात्मकम् ॥ तस्याहिवचनादेवलोचनैर्वीक्ष्यतद्गृहः ॥ ५१ ॥ विवशःपतितस्तत्रविवृद्धप्रेमविह्वलः ॥ ततःकृच्छ्राल्लब्धसंज्ञोदोर्भ्यामुत्थापि
तस्तया ॥ ५२ ॥ सांत्वनावचनैस्तस्याःकथंचित्स्थैर्यमागतः ॥ ततस्तपःकिमन्यन्मेकर्त्तव्यंविद्यतेवद ॥ ५३ ॥ इतितद्दर्शनोत्कंठाभरेणतर
लोभवत् ॥ ततस्तयाकरेतस्यधृत्वातत्पददक्षिणे ॥ ५४ ॥ प्रतिपेदेसुदेशेनगत्वाचोक्तामिदंवचः ॥ स्नानायैतच्छुभंपार्थविशत्वंजलविस्तरम् ॥ ५५ ॥
सहस्रदलपद्मस्थसंस्थानंमध्यकोरकम् ॥ चतुःसरश्चतु[1]र्धारमाश्चर्यकुलसंकुलम् ॥ ५६ ॥ अस्यांतरेप्रविश्याथविशेषमिहपश्यसि ॥ एतस्यदक्षिणेदे
शएपचात्रसरोवरः ॥ ५७ ॥ मधुमाध्वीकपानंयन्नाम्नामलयनिर्झरः ॥ एतच्चफुल्लमुद्यानंवसंतेमदनोत्सवम् ॥ ५८ ॥ कुरुतेयत्रगोविंदोवसंतकुसु
मोचितम् ॥ यत्रावतारंकृष्णस्यस्तुवंत्येवदिवानिशम् ॥ ५९ ॥ भवेद्यत्स्मरणादेवमुनेःस्वांतेस्मरांकुरः ॥ ततोस्मिन्सरसिस्नात्वागत्वापूर्वसरस्त
टम् ॥ ६० ॥ उपस्पृश्यजलंतस्यसाधयस्वमनोरथम् ॥ ततस्तद्वचनंश्रुत्वातास्मिन्सरासितज्जले ॥ ६१ ॥ कल्हारकुमुदांभोजरक्तनीलोत्पलच्युतैः ॥
परागैरंजितेमंजुवासितेमधुबिंदुभिः ॥ ६२ ॥ तुंदिलकलहंसादिनादैरांदोलितेततः ॥ रत्नाबद्धचतुस्तीरेमंदानिलतरंगिते ॥ ६३ ॥ मग्नेजलांतःपा
र्थेतुतत्रैवांतर्दधेथसा ॥ उत्थायपरितोवीक्ष्य[2]संभ्रांताचारुहासिनी ॥ ६४ ॥ सद्यःशुद्धस्वर्णरश्मिगौरकांततनूलताम् ॥ स्फुरत्किशोरवर्षीयांशारदेंदु
निभाननाम् ॥ ६५ ॥ [3]सुनीलकुटिलस्निग्धविलसद्रत्नकुंतलाम् ॥ सिंदूरबिंदुकिरणप्रोज्ज्वलालकपट्टिकाम् ॥ ६६ ॥ उन्मीलद्भ्रूलताभंगिजितस्मर
शरासनाम् ॥ घनश्यामलसल्लोलखेलल्लोचनखंजनाम् ॥६७॥ मणिकुंडलतेजोंशुविस्फुरद्गंडमण्डलाम् ॥ मृणालकोमलभ्राजदाश्चर्यभुजवल्लरीम् ॥ ६८ ॥
शरदंबुरुहांसर्वश्रीचौरपाणिपल्लवाम् ॥ विदग्धरचितस्वर्णकटिसूत्रकृतांतराम् ॥ ६९ ॥ कूजत्कांचीकलापांतविभ्राजज्जघनस्थलाम् ॥ भ्राजद्दुकूलसंवी
तानितंबोरुसुमंदिराम् ॥ ७० ॥ शिंजानमणिमंजीरसुचारुपदपंकजाम् ॥ स्फुरद्विविधकंदर्पकलाकौशलशालिनीम् ॥ ७१ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नांसर्वाभर
णभूषिताम् ॥ आश्चर्यललनाश्रेष्ठामात्मानंसव्यलोकयत् ॥७२॥ विसस्मारचयत्किंचित्पौर्वदेहिकमेवच ॥ माययागोपिकाप्राणनाथस्यतदनंतरम्॥७३॥

१ चतुर्द्वारम्-इ० पा०। २ संभ्रांतां चासहायिनीम्-इ० पा०। ३ सुनीलकुटिलस्निग्धविलसद्रत्नकुंडलाम्-इ० पा०। ४ च-इ० पा०।

इतिकर्त्तव्यतामूढातस्थौतत्रसुविस्मिता ॥ अत्रांतरेंबरेधीरध्वनिराकस्मिकोभवत् ॥ ७४ ॥ अनेनैवयथासुभ्रुगच्छपूर्वसरोवरम् ॥ उपस्पृश्यजलंतस्यसा
धयस्वमनोरथम् ॥ ७५ ॥ तत्रसंतिहिसख्यस्तेमासीदवरवर्णिनि ॥ ताहिसंपादयिष्यंतितत्रैववरमीप्सितम् ॥ ७६ ॥ इतिदैवींगिरंश्रुत्वागत्वापूर्वसरो
थसा ॥ नानापूर्वप्रवाहंचनानापक्षिसमाकुलम् ॥ ७७ ॥ स्फुरत्कैरवकह्लारकमलेंदीवरादिभिः ॥ भ्राजितंपद्मरागैश्चपद्मसोपानसत्तटम् ॥ ७८ ॥ विवि
धैःकुसुमोद्दामैर्मंजुकुंजलताद्रुमैः ॥ विराजितचतुस्तीरमुपस्पृश्यस्थिताक्षणम् ॥ ७९ ॥ तत्रांतरेक्वणत्कांचीमंजुमंजीररंजितम् ॥ किंकिणीनांझ
णत्कारंशुश्रावोत्कर्णसंपुटे ॥ ८० ॥ ततश्चप्रमदावृंदमाश्चर्ययुतयौवनम् ॥ आश्चर्यालंकृतिन्यासमाश्चर्याकृतिभाषितम् ॥ ८१ ॥ अद्भुतांगमपूर्वसा
पृथगाश्चर्यविभ्रमम् ॥ चित्रसंभाषणंचित्रहासितालोकनादिकम् ॥ ८२ ॥ मधुराद्भुतलावण्यंसर्वमाधुर्यसेवितम् ॥ चिह्लावण्यगतानंतमाश्चर्याकुल[1]
सुंदरम् ॥ ८३ ॥ आश्चर्यस्निग्धसौंदर्यमाश्चर्यानुग्रहादिकम् ॥ सर्वाश्चर्यसमुदयमाश्चर्यालोकनादिकम् ॥ ८४ ॥ दृष्ट्वातत्परमाश्चर्यंचिंतयंतीह्रदा
कियत् ॥ पादांगुष्ठेनालिखंतीभुवंनम्राननास्थिता ॥ ८५ ॥ ततस्तासांसंभ्रमोभूद्दृष्टीनांचपरस्परम् ॥ केयंमदीयजातीयाचिरेणानस्तकौतुका[2] ॥ ८६ ॥
इतिसर्वाःसमालोक्यज्ञातव्येयमितिक्षणम् ॥ आमंत्र्यमंत्रणाभिज्ञाःकौतुकाद्द्रष्टुमागताः ॥ ८७ ॥ आगत्यतासामेकाथनाम्नाप्रियमुदामता ॥ गिरा
मधुरयाप्रीत्यातामुवाचमनस्विनी ॥ ८८ ॥ ॥ प्रियमुदोवाच ॥ ॥ कासित्वंकस्यकन्यासिकस्यत्वंप्राणवल्लभा ॥ जाताकुत्रासिकेनास्मिन्नानीतावाग
तास्वयम् ॥ ८९ ॥ एतच्चसर्वमस्माकंकथ्यतांचिंतयाकिमु ॥ स्थानेस्मिन्परमानंदेकस्यापिदुःखमस्तिकिम् ॥ ९० ॥ इतिपृष्टातयासातुविनयाव
नतिंगता ॥ उवाचसुस्वरंतासांमोहयंतीमनांसिच ॥ ९१ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ कावास्मिकस्यकन्यावाप्रजाताकस्यवल्लभा ॥ आनीताके
नवाचात्रकिंवाथस्वयमागता ॥ ९२ ॥ एतत्किंचिन्नजानामिदेवीजानातुतत्पुनः ॥ कथितंश्रूयतांतन्मेमद्वाक्येप्रत्ययोयदि ॥ ९३ ॥ अस्यैवदक्षि
णेपार्श्वेएकमस्तिसरोवरम् ॥ तत्राहंस्नातुमायाताजातातत्रैवसंस्थिता ॥९४॥ विषमोत्कंठितापश्चात्पश्यंतीपरितोदिशम् ॥ एकमाकाशसंभूतंध्वनिमश्रौ
षमद्भुतम् ॥ ९५ ॥ अनेनैवपथासुभ्रुगच्छपूर्वसरोवरम् ॥ उपस्पृश्यजलंतस्यसाधयस्वमनोरथम् ॥ ९६ ॥ तत्रसंतिहिसख्यस्तेमासीदवरवर्णिनि ॥
ताहिसंपादयिष्यंतितत्रतेवरमीप्सितम् ॥ ९७ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यतस्मादत्रसमागता ॥ विषादहर्षपूर्णात्माचिंताकुलसमाकुला ॥ ९८ ॥
आगतास्यजलंस्पृष्ट्वानानाविधशुभध्वनिम् ॥ अश्रौषंचततःपश्चादपश्यंभवतीःपराः ॥ ९९ ॥ एतन्मात्रंविजानामिकायेनमनसागिरा ॥ एतदे

१ चित्रलास्यगतानंतम्–इ०पा० ।   २ चिरेणन्यस्तकौतुका–इ० पा० ।

वमयादेव्यःकथितंयदिरोचते ॥ १०० ॥ कायूयंतनुजाःकेषांकजाताःकस्यवल्लभाः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याःसावैप्रियमुदाब्रवीत् ॥ १०१ ॥ अस्त्वेवंप्राणसख्यःस्मतस्यैवचवयंशुभे ॥ वृंदावनकलानाथविहारदारिकाःसुखम् ॥ १०२ ॥ ताआत्ममुदितास्तेनव्रजबालाइहागताः ॥ एताः श्रुतिगणाःख्याताएताश्चमुनयस्तथा ॥ १०३ ॥ वयंवल्लवबालाहिकथितास्तेस्वरूपतः ॥ अत्रराधापतेरंगात्पूर्वायाःप्रेयसीतमाः ॥ १०४ ॥ नित्यानित्यविहारिण्योनित्यकेलिभुवश्वराः ॥ एषापूर्णरसादेवीएषाचरसमंथरा ॥ १०५ ॥ एषारसालयानामएषाचरसवल्लरी ॥ रसपीयूषधारेयमेषारसतरंगिणी ॥ १०६ ॥ रसकल्लोलिनीचैपाइयंचरसवापिका ॥ अनंगसेनाएपैवइयंचानंगमालिनी ॥ १०७ ॥ मदयंतीइयंबालाएषाचरसविह्वला ॥ इयंचललितानामइयंललितयौवना ॥ १०८ ॥ अनंगकुसुमाचैषाइयंमदनमंजरी ॥ एषाकलावतीनामइयंरतिकलास्मृता ॥ १०९ ॥ इयंकामकलानामइयंहिकामदायिनी ॥ रतिलोलाइयंबालाइयंबालारतोत्सुका ॥ ११० ॥ एषाचरतिसर्वस्वारतिचिंतामणिस्त्वसौ ॥ नित्यानंदाःकाश्चिदेतानित्यप्रेमरसप्रदाः ॥ १११ ॥ अतःपरंश्रुतिगणास्तासांकाश्चिदिमाःशृणु ॥ उद्गीतैषासुगीतेयंकलगीतात्वियंप्रिया ॥ ११२ ॥ एषाकलसुराख्याताबालेयंकलकंठिका ॥ विपंचीयंक्रमपदाएपावहुहुतामता ॥ ११३ ॥ एषाबहुप्रयोगेयंख्याताबहुकलाबला ॥ इयंकलावतीख्यातामताचैषाक्रियावती ॥ ११४ ॥ अतःपरंमुनिगणास्तासांकतिपयाइह ॥ इयमुग्रतपानामएषाबहुगुणास्मृता ॥ ११५ ॥ एषाप्रियव्रतानामसुव्रताचइयंमता ॥ सुरेखेयं[1]मताबालासुपर्वेयंबहुप्रदा ॥ ११६ ॥ रत्नरेखात्वियंख्यातामणिग्रीवात्वसौमता ॥ सुपर्णाचेयमाकल्पासुकल्पारत्नमालिका[2] ॥ ११७ ॥ इयंसौदामिनीसुभ्रूरियंचकामदायिनी ॥ एषाचभोगदाख्याताइयंविश्वमतासती ॥ ११८ ॥ एषाचधारिणीधात्रीसुमेधाकांतिरप्यसौ ॥ अपर्णेयंसुपर्णैषामतैषाचसुलक्षणा ॥ ११९ ॥ सुदतीयंगुणवतीचैपासौकलिनीमता ॥ एषासुलोचनाख्याताइयंचसुमनाःस्मृता ॥ १२० ॥ अश्रुताचसुशीलाचरतिसुखप्रदायिनी ॥ अतःपरंगोपबालावयमत्रागतास्तुयाः ॥ १२१ ॥ तासांचपरिचीयंतांकाश्चिदंबुरुहानने ॥ असौचंद्रावलीचैपाचंद्रिकेयंशुभामता ॥ १२२ ॥ एषाचंद्रावलीचंद्ररेखेयंचंद्रिकाप्यसौ ॥ एषाख्याताचंद्रमालामताचंद्रालिकात्वियम् ॥ १२३ ॥ एषाचंद्रप्रभाचंद्रकलेयमबलास्मृता ॥ एषावर्णावलीवर्णमालेयंमणिमालिका ॥ १२४ ॥ वर्णप्रभासमाख्यातासुप्रभेयंमणिप्रभा ॥ इयंहारावलीतारामालिनीयंशुभामता ॥ १२५ ॥ मालतीयमियंयूथीवासंतीनवमल्लिका ॥ मल्लीयंनवमल्लीयमसौशेफालिकामता ॥ १२६ ॥ सौगंधिकेयंकस्तूरीपद्मिनीयंकुमुद्वती ॥ एषैवहिरसोल्लासाचित्रवृंदासमात्वियम् ॥ १२७ ॥ रंभेयमुर्वशीचैपासुरेखा

१ सुरसेयम्–इ० पा० । २ वनमालिका–इ० पा० ।

स्वर्णरेखिका ॥ एषाकांचनमालेयंसत्यसंततिकापरा ॥ १२८ ॥ एताःपरिकृताःसर्वाःपरिचेयाःपराअपि ॥ सहितास्माभिरेताभिर्विहरिष्यसिभामि
नि ॥ १२९ ॥ एहिपूर्वसरस्तीरेतत्रत्वांविधिवत्सखि ॥ स्नापयित्वाथदास्यामिमंत्रंसिद्धिप्रदायकम् ॥ १३० ॥ इतितांसहसानीत्वास्नापयित्वाविधा
नतः ॥ वृंदावनकलानाथप्रेयस्यामंत्रमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ ग्राहयामाससंक्षेपादीक्षाविधिपुरस्सरम् ॥ परंवरुणबीजस्यवह्निबीजपुरस्कृतम् ॥ १३२ ॥
चतुर्थस्वरसंयुक्तंनादबिंदुविभूषितम् ॥ पुटितंप्रणवाभ्यांचत्रैलोक्येचातिदुर्लभम् ॥ १३३ ॥ मंत्रग्रहणमात्रेणसिद्धिःसर्वाप्रजायते ॥ पुरश्चर्याविधिर्ध्यानं
होमसंख्याजपस्यच ॥ १३४ ॥ तप्तकांचनगौरांगींनानालंकारभूषिताम् ॥ आश्चर्यरूपलावण्यांसुप्रसन्नांवरप्रदाम् ॥ १३५ ॥ कल्हारैःकरवीराद्यैश्चंपकैः
सरसीरुहैः ॥ सुगंधकुसुमैरन्यैःसौगंधिकसमन्वितैः ॥ १३६ ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयैश्चधूपदीपैर्मनोहरैः ॥ नैवेद्यैर्विविधैर्दिव्यैःसखीवृंदाहृतैर्मुदा ॥ १३७ ॥
संपूज्यविधिवद्देवींजप्त्वालक्षमनुंततः ॥ हुत्वाचविधिनास्तुत्वाप्रणम्यदंडवद्भुवि ॥ १३८ ॥ ततःसासंस्तुतादेवीनिमेषरहितांतरा ॥ परिकल्प्य
निजांछायांमायया[1]त्मसमीहया ॥ १३९ ॥ पार्श्वेऽथप्रेयसींतत्रस्थापयित्वाबलादिव ॥ सखीभिरावृताद्दृष्टाशुद्धैःपूजाजपादिभिः ॥ १४० ॥
स्तवैर्भक्त्याप्रणामैश्चकृपयाविरभूत्तदा ॥ हेमचंपकवर्णाभाविचित्राभरणोज्ज्वला ॥ १४१ ॥ अंगप्रत्यंगलावण्यलालित्यमधुराकृतिः ॥ निष्कलंक
शरत्पूर्णकलानाथशुभानना ॥ १४२ ॥ स्निग्धमुग्धस्मितालोकजगत्त्रयमनोहरा ॥ निजयाप्रभयात्यंतंद्योतयंतीदिशोदश ॥ १४३ ॥ अब्रवीदथसा
देवीवरदाभक्तवत्सला ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ मत्सखीनांवचःसत्यंतेनत्वंमेप्रियासखी ॥ १४४ ॥ समुत्तिष्ठसमागच्छकामंतेसाधयाम्यहम् ॥ अर्जुनी
सावचोदेव्याःश्रुत्वाचात्ममनीषितम् ॥ १४५ ॥ पुलकांकुरमुग्धांगी[2]बाष्पाकुलविलोचना ॥ पपातचरणेदेव्याःपुनश्चप्रेमविह्वला ॥ १४६ ॥ ततःप्रियं
वदांदेवींसमुवाचसखीमिमाम् ॥ पाणौगृहीत्वामत्संगेसमाश्वास्यसमानय ॥ १४७ ॥ ततःप्रियंवदादेव्याआज्ञयाजातसंभ्रमा ॥ तांतथैवसमादायसंगेदे
व्याजगामह ॥ १४८ ॥ गत्वोत्तरसरस्तीरेस्नापयित्वाविधानतः ॥ संकल्पादिकपूर्वंतुपूजयित्वायथाविधि ॥ १४९ ॥ श्रीगोकुलकलानाथमंत्रंतत्र
सुसिद्धिदम् ॥ ग्राहयामासतांदेवीकृपयाहरिवल्लभा ॥ १५० ॥ व्रतंगोकुलनाथाख्यंपूर्वंमोहनभूषितम् ॥ सर्वसिद्धिप्रदंमंत्रंसर्वतंत्रेषुगोपितम् ॥ १५१ ॥
गोविंदेरतिविज्ञासौ[3]ददौभक्तिमचंचलाम् ॥ ध्यानंचकथितंतस्यैमंत्रराजंचमोहनम् ॥ १५२ ॥ उक्तंचमोहनेतंत्रेस्मृतिरप्यस्यसिद्धिदा ॥ नीलोत्पलदल
श्यामंनानालंकारभूषितम् ॥ १५३ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यंध्यायेद्रासरसाकुलम् ॥ प्रियंवदामुवाचेदंरहस्यंपावनेच्छया ॥ १५४ ॥ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥

१ माययातरसमीहया–इ० पा० । २ पुलकाकुलमुग्धांगी–इ० पा० । ३ गोविंदगीताविज्ञासौ–इ० पा० ।

अस्यायावद्भवेत्पूर्णपुरश्चरणमुत्तमम् ॥ तावद्दिपालयैनांत्वंसावधानासहालिभिः ॥ १५५ ॥ इत्युक्त्वासाययौकृष्णपादांबुरुहसन्निधिम् ॥ छाया
मात्मभवामात्मप्रेयसीनांनिधायच ॥ १५६ ॥ तस्थौतत्रयथापूर्वंराधिकाकृष्णवल्लभा ॥ अत्रप्रियंवदादेशात्पद्ममष्टदलंशुभम् ॥ १५७ ॥ गो
रोचनाभिर्निर्मायकुंकुमेनापिचंदनैः ॥ एभिर्नानाविधैर्द्रव्यैःसंमिश्रैःसिद्धिदायकम् ॥ १५८ ॥ लिखित्वायंत्रराजंचशुद्धंमंत्रंतमद्भुतम् ॥ कृत्वान्यासा
दिकंपाद्यमर्घ्यंचापियथाविधि ॥ १५९ ॥ नानर्तुसंभवैःपुष्पैःकुंकुमैरपिचंदनैः ॥ धूपदीपैश्चनैवेद्यैस्तांबूलैर्मुखवासनैः ॥ १६० ॥ वासोलंकारमाल्यै
श्चसंपूज्यनंदनंदनम् ॥ परिवारैःसमंसर्वैःसायुधंचसवाहनम् ॥ १६१ ॥ स्तुत्वाप्रणम्यविधिवच्चेतसास्मरणंययौ ॥ ततोभक्तिवशोदेवोयशोदानंदनः
प्रभुः ॥ १६२ ॥ स्मितावलोकितापांगतरंगिततरंगितम् ॥ उवाचराधिकांदेवींतामानयइहाशुच ॥ १६३ ॥ आज्ञप्ताचैवसादेवीप्रस्थाप्यशारदांसखीम् ॥
तामानिनायसहसापुरोवासुरसात्मनः ॥ १६४ ॥ श्रीकृष्णस्यपुरस्तात्सासमेत्यप्रेमविह्वला ॥ पपातकांचनीभूमौपश्यंतीसर्वमद्भुतम् ॥ १६५ ॥
कृच्छ्रात्कथंचिदुत्थायशनैरुन्मील्यलोचने ॥ स्वेदांभःपुलकोत्कंपभावभाराकुलासती ॥ १६६ ॥ ददर्शप्रथमंतत्रस्थलंचित्रंमनोरमम् ॥ ततःकल्प
तरुस्तत्रलसन्मरकतच्छदः ॥ १६७ ॥ प्रवालपल्लवैर्युक्तःकोमलोहेमदंडकः ॥ स्फाटिकप्रवालमूलश्चकामदःकामसंपदाम् ॥ १६८ ॥ प्रार्थकाभीष्ट
फलदस्तस्याधोरत्नमंदिरम् ॥ रत्नसिंहासनंतत्रतत्राष्टदलपद्मकम् ॥ १६९ ॥ शंखपद्मनिधीतत्रसव्यापसव्यसंस्थितौ ॥ चतुर्दिक्षुयथास्थानंसहिताःका
मधेनवः ॥ १७० ॥ परितोनंदनोद्यानंमलयानिलसेवितम् ॥ ऋतूनांचैवसर्वेषांकुसुमानांमनोहरैः ॥ १७१ ॥ आमोदैर्वासितंसर्वकालागुरुपराजितम् ॥
मकरंदकणावृष्टिशीतलंसुमनोहरम् ॥ १७२ ॥ मकरंदरसास्वादमत्तानांभृंगयोषिताम् ॥ वृंदशोझंकृतैःशश्वच्चैवंमुखरितांतरम् ॥ १७३ ॥ कलकंठी
कपोतानांसारिकाशुकयोषिताम्॥अन्यासांपत्रिकांतानांकलनादैर्निनादितम्॥१७४॥नृत्यैर्मत्तमयूराणामाकुलंस्मरवर्द्धनम् ॥ रसांबुसेकसंसृष्टतमांजनत
नुद्युतिम् ॥ १७५ ॥ सुस्निग्धनीलकुटिलकपायावासिकुंतलम् ॥ मदमत्तमयूराद्यशिखंडाबद्धचूडकम् ॥ १७६ ॥ भृंगसेवितसव्योपक्रमपुष्पा
वतंसकम् ॥ लोलालकालिविलसत्कपोलादर्शकाशितम् ॥ १७७ ॥ विचित्रतिलकोद्दामभालशोभाविराजितम् ॥ तिलपुष्पपतंगेशचंचुमंजुलनासिक
म् ॥ १७८ ॥ चारुबिंबाधरंमंदस्मितदीपितमन्मथम् ॥ वन्यप्रसूनसंकाशग्रैवेयकमनोहरम् ॥ १७९ ॥ मदोन्मत्तभ्रमद्भृंगीसहस्रकृतसेवया ॥ सुर
द्रुमस्रजाराजन्मुग्धपीनांसकद्वयम् ॥ १८० ॥ मुक्ताहारस्फुरद्वक्षःस्थलकौस्तुभभूषितम् ॥ श्रीवत्सलक्षणंजानुलंबिबाहुमनोहरम् ॥ १८१ ॥ गंभीरनाभि

१ भूत्वा--इ० पा० । २ रतमंदिरम्--इ० पा० ।

पंचास्यमध्यमध्यातिसुंदरम् ॥ सुजातद्रुमसद्वृत्तामदूरजानुमंजुलम् ॥ १८२ ॥ कंकणांगदमञ्जीरैर्भूपितंभूषणैःपरैः ॥ पीतांशुकलयाविष्टनितंबघट
नायकम् ॥ १८३ ॥ लावण्यैरपिसौंदर्यजितकोटिमनोभवम् ॥ वेणुप्रवर्त्तितैर्गीतरागैरपिमनोहरैः ॥ १८४ ॥ मोहयंतंसुखांभोधौमज्जयंतंजगत्त्रय
म् ॥ प्रत्यंगमदनावेशधरंरासरसालसम् ॥ १८५ ॥ चामरंव्यजनंमाल्यंगंधंचंदनमेवच ॥ तांबूलंदर्पणंपानपात्रंचर्वितपात्रकम् ॥ १८६ ॥ अन्यत्क्रीडाभ
वंयच्चतत्सर्वंचपृथक्पृथक् ॥ रसालंविविधंयंत्रंकलयंतीभिरादरात् ॥ १८७ ॥ यथास्थाननियुक्ताभिःपश्यंतीभिस्तदिंगितम् ॥ तन्मुखांभोजदत्ता
क्षिचंचलाभिरनुक्रमात् ॥ १८८ ॥ श्रीमत्याराधिकादेव्यावामभागेससंभ्रमम् ॥ आराधयंत्यातांबूलमर्पयंत्याशुचिस्मितम् ॥ १८९ ॥ समालोक्या
र्जुनीयासौमदनावेशविह्वला ॥ ततस्तांचतथाज्ञात्वाहृषीकेशोपिसर्ववित् ॥ १९० ॥ तस्याःपाणिंगृहीत्वैवसर्वक्रीडावनांतरे ॥ यथाकामंरहोरेमेमहा
योगेश्वरोविभुः ॥ १९१ ॥ ततस्तस्याःस्कंधदेशेप्रदत्तभुजपल्लवः ॥ आगत्यशारदांप्राहपश्चिमेस्मिन्सरोवरे ॥ १९२ ॥ शीघ्रंस्नापयतन्वंगींक्रीडाश्रां
तांमृदुस्मिताम् ॥ ततस्तांशारदादेवीतस्मिन्क्रीडासरोवरे ॥ १९३ ॥ स्नानंकुर्वित्युवाचैनांसाचश्रांतातथाकरोत् ॥ जलाभ्यंतरमातासौपुनरर्जुन
तांगतः ॥ १९४ ॥ उत्तस्थौयत्रदेवेशःश्रीमद्वैकुंठनायकः ॥ दृष्ट्वातमर्जुनंकृष्णोविषण्णंभग्नमानसम् ॥ १९५ ॥ माययापाणिनास्पृष्ट्वाप्रकृतंविदधेपुनः ॥
श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ धनंजयत्वामाशंसेभवान्प्रियसखोमम ॥ १९६ ॥ त्वत्समोनास्तिमेकोपिरहोवेत्ताजगत्त्रये ॥ यद्रहस्यंत्वयापृष्टमनुभूतंचतत्पु
नः ॥ १९७ ॥ कथ्यतेयदितत्कस्मैशपसेमांतदार्जुन ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ इतिप्रसादमासाद्यशपथैर्जातनिर्णयः ॥ १९८ ॥ ययौहृष्टमनास्त
स्मात्स्वधामाद्भुतसंस्मृतिः ॥ इतितेकथितंसर्वंरहोयद्गोचरंमम ॥ १९९ ॥ गोविंदस्यतथाचास्मैकथनेशपथस्तव ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वावच
स्तस्यसिद्धिमौपगविर्गतः ॥ २०० ॥ नरनारायणावासेवृंदारण्यमुपाव्रजत् ॥ तत्रास्तेद्यापिकृष्णस्यानित्यलीलाविहारवित् ॥ २०१ ॥ नारदेनापिपृ
ष्टोऽहंनात्रवंतद्रहस्यकम् ॥ प्राप्तंतथापितेनेदंप्रकृतित्वमुपेत्यच ॥ २०२ ॥ तुभ्यंयत्तुमयाप्रोक्तंरहस्यंस्नेहकारणात् ॥ तन्नकस्मैचिदाख्येयंत्वयाभद्रे
स्वयोनिवत् ॥ २०३ ॥ इमंश्रीभगवद्भक्तमहिमाध्यायमद्भुतम् ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसरतिंविंदतेहरौ ॥ २०४ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेअर्जु
न्यनुनयोननामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वृंदावनरहस्यंचबहुधाकथितंविभो ॥ केनपुण्यविशेषेणनारदःप्रकृतिंग
तः ॥ १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एकदाश्चर्यवृत्तांतंमयाजिज्ञासितंपुरा ॥ ब्रह्मणाकथितंगुह्यंश्रुतंकृष्णमुखांबुजात् ॥ २ ॥ नारदःपृष्टवान्मह्यंतदा

१ पीतांशुकलयाविष्टनितंबघटनायकम्–इ० पा० । २ त्वं माशंकीः–इ० पा० । ३ दृष्टम्–इ० पा० ।

हंप्राप्तवानिदम् ॥ अहंवक्तुंनशक्नोमितन्माहात्म्यंकथंचन ॥ ३ ॥ किंकुर्वेशपनंतस्यस्मृत्वासीदामिमानसे ॥ इतिश्रुत्वाममवचोदुर्मनाःसोऽभव
द्यदा ॥ ४ ॥ तदाब्रह्माणमाहूयअहमादिष्टवान्प्रिये ॥ त्वयायत्कथितंमह्यंनारदायवदस्वतत् ॥ ५ ॥ ब्रह्मातदाममवचोनिशम्यसहनारदः ॥ जगाम
कृष्णसविधंनत्वापृच्छत्तदेवतु ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ किमिदंद्वात्रिंशद्वनंवृंदारण्यंविशांपते ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्यदियोग्योऽस्मिमेवद ॥ ७ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदंवृंदावनंरम्यंममधामैवकेवलम् ॥ यत्रेमेपशवःसाक्षाद्वृक्षाःकीटानरामराः ॥ ८ ॥ येवसंतिममांत्येतेमृतायांतिममांतिकम् ॥
अत्रयागोपपत्न्यश्चनिवसंतिममालये ॥ ९ ॥ योगिन्यस्तास्तुएवंहिममदेवाःपरायणाः ॥ पंचयोजनमेवंहिवनंमेदेवरूपकम् ॥ १० ॥ कालिंदीयंसुषुम्ना
ख्यापरमामृतवाहिनी ॥ यत्रदेवाश्चभूतानिवर्त्ततेसूक्ष्मरूपतः ॥ ११ ॥ सर्वतोव्यापकश्चाहंनत्यक्ष्यामिवनंक्वचित् ॥ आविर्भावस्तिरोभावोभवेदत्रयुगे
युगे ॥ १२ ॥ तेजोमयमिदंस्थानमदृश्यंचर्मचक्षुषाम् ॥ रहस्यंमेप्रभावंचपश्यवृंदावनंयुगे ॥ १३ ॥ ब्रह्मादीनांदेवतानांनदृश्यंतत्कथंचन ॥ ॥ ईश्वर
उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वानारदोनत्वाकृष्णंब्रह्माणमेवच ॥ १४ ॥ आजगामहभूर्लोकेमिश्रकंनैमिषंवनम् ॥ तत्रासौसत्कृतश्चापिशौनकाद्यैर्मुनीश्व
रैः ॥ १५ ॥ पृष्टश्चाप्यागतोब्रह्मन्कुतस्त्वमधुनावद ॥ तच्छ्रुत्वानारदःप्राहगोलोकादागतोस्म्यहम् ॥ १६ ॥ श्रुत्वाकृष्णमुखांभोजा
द्वृंदावनरहस्यकम् ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ तत्रनानाविधाःप्रश्नाःकृताश्चैवपुनःपुनः ॥ १७ ॥ समस्तामनवस्तत्रयोगाश्चैवमयाश्रुताः ॥
तानेवकथयिष्यामियथाप्रश्नंचतत्वतः ॥ १८ ॥ ॥ शौनकादयऊचुः ॥ ॥ वृंदारण्यरहस्यंहियदुक्तंब्रह्मणात्वयि ॥ तदस्माकंसमाचक्ष्वयद्य
स्मासुकृपातव ॥ १९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कदाचित्सरयूतीरेदृष्टोस्माभिश्चगौतमः ॥ मनस्वीचमहादुःखीचिंताकुलितचेत
नः ॥ २० ॥ मांदृष्ट्वागौतमोदेवःपपातधरणीतले ॥ उत्तिष्ठवत्सवत्सेतितमुवाचाहमेवाहे ॥ २१ ॥ कथंभवान्मनस्वीतिप्रोच्यतांय
दिरोचते ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ श्रुतंतवमुखादेवकृष्णतत्वंचतादृशम् ॥ २२ ॥ द्वारकाख्यंमाथुराख्यंरहस्यंबहुशोमया ॥ वृंदावनरहस्यंतुनश्रु
तंत्वन्मुखांबुजात ॥ २३ ॥ यतोमेमनसःस्थैर्य्यंभविष्यतिचसद्गुरो ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इदंतुपरमंगुह्यंरहस्यातिरहस्यकम् ॥ २४ ॥ पुरामेब्रह्म
णाप्रोक्तंतादृग्वृंदावनोद्भवम् ॥ रहस्यंवददेवेशवृंदारण्यस्यमेपितः ॥ २५ ॥ इतिजिज्ञासितंश्रुत्वाक्षणंमौनीसचाभवत् ॥ ततोमाहमहाविष्णुंगच्छव
त्सप्रभुंमम ॥ २६ ॥ मयापितत्रगंतव्यंत्वयासहनसंशयः ॥ इत्युक्त्वामांगृहीत्वाचगतोविष्णोश्चधामनि ॥ २७ ॥ महाविष्णौचकथितंमयोक्तंयत्तदेव

१ यागाश्चैव-इ० पा० ।

हि ॥ तच्छ्रुत्वाचमहाविष्णुःस्वयंभुवमथादिशत् ॥ २८ ॥ त्वमेवादेशतोमह्यंनीत्वावैनारदंमुनिम् ॥ स्नानायविनियुंक्ष्वामुंसरस्यमृतसंज्ञके ॥ २९ ॥
महाविष्णुसमादिष्टःस्वयंभूर्मांतथाकरोत् ॥ तत्रामृतसरश्चाहंप्रविश्यस्नानमाचरम् ॥ ३० ॥ तत्क्षणात्तत्सरःपारेयोषितांसविधेऽभवम् ॥ सर्वलक्षणस
पन्नायोषिद्रूपातिविस्मिता ॥ ३१ ॥ मांदृष्ट्वाताःसमायांतीमपृच्छंश्चमुहुर्मुहुः ॥ ॥ स्त्रियऊचुः ॥ ॥ कात्वंकुतःसमायाताकथमात्मविचोष्टितम् ॥ ३२ ॥
तासांप्रियकथांश्रुत्वामयोक्तंतन्निशामय ॥ कुतःकोहंसमायातःकथंवायोषिदाकृतिः ॥ ३३ ॥ स्वप्नवद्दृश्यतेसर्वंकिंवामुग्धोऽस्मिभूतले ॥ तच्छ्रुत्वा
मद्वचोदेवीप्रोवाचमधुरस्वनैः ॥ ३४ ॥ वृंदानाम्नीपुरीचेयंकृष्णचंद्रप्रियासदा ॥ अहंचललितादेवीतुर्यातीताचनिष्कला ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वाचमहादेवी
करुणासांद्रमानसा ॥ मांप्रत्याहपुनर्देवीसमागच्छमयासह ॥ ३६ ॥ अन्याश्चयोषितःसर्वाःकृष्णपादपरायणाः ॥ ताश्चमांप्रवदंत्येवंसमागच्छानया
सह ॥ ३७ ॥ ततोनुकृष्णचंद्रस्यचतुर्दशाक्षरोमनुः ॥ कृपयाकथितस्तस्यादेव्याश्चापिमहात्मनः ॥ ३८ ॥ तत्क्षणादेवतत्साम्यमलभंविविधोपमा[1] ॥
ताभिःसहगतास्तत्रयत्रकृष्णःसनातनः ॥ ३९ ॥ केवलंसच्चिदानंदःस्वयंयोषिन्मयःप्रभुः ॥ योषिदानंदहृदयोदृष्ट्वामांप्राब्रवीन्मुहुः ॥ ४० ॥ समागच्छप्रिये
कांतेभक्त्यामांपरिरंभय ॥ रेमेवर्षप्रमाणेनतत्रैचैवद्विजोत्तम ॥ ४१ ॥ तदोक्तंरमणेशेनतांदेवींराधिकांप्रति ॥ इयंमेप्रकृतिस्तत्रचासीन्नारदरूपधृक् ॥४२॥
नीत्वामृतसरोरम्यंस्नानार्थंसंनियोजय ॥ तयामेरमणस्यांतेगदितंप्रियभाषितम् ॥ ४३ ॥ अहंचललितादेवीराधिकायाचगीयते ॥ अहंचवासुदेवा
ख्योनित्यंकामकलात्मकः ॥ ४४ ॥ सत्यंयोषित्स्वरूपोहंयोषिच्चाहंसनातनी ॥ अहंचललितादेवीपुंरूपाकृष्णविग्रहा ॥ ४५ ॥ आवयोरंतरंनास्ति
सत्यंसत्यंहिनारद ॥ एवंयोवेत्तिमेतत्वंसमयंचतथामनुम् ॥ ४६ ॥ ससमाचारसंकेतंललितावत्समेप्रियः ॥ इदंवृंदावनंनामरहस्यंममवैगृहम् ॥ ४७ ॥
नप्रकाश्यंकदाकुत्रवक्तव्यंनपशौक्वचित् ॥ ततोनुराधिकादेवीमांनीत्वातत्सरोवरे ॥ ४८ ॥ स्थित्वासाकृष्णचंद्रस्यचरणांतेगतापुनः ॥ ततोनिमज्जना
देवनारदोहमुपागतः ॥ ४९ ॥ वीणाहस्तोगानपरस्तद्रहस्यंमुहुर्मुदा ॥ स्वयंभुवंनमस्कृत्यतत्रागांविष्णुपार्षदम् ॥ ५० ॥ स्वयंभुवातथादृष्टंनोक्तंकिं
चित्तदापुनः ॥ इतितेकथितंवत्ससुगोप्यंचमयात्वयि ॥५१॥ त्वयापिकृष्णचंद्रस्यकेवलंधामचित्कलम् ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनमातुर्जारइवाप्रियम् ॥५२॥
यथाप्रोक्तंमयाशिष्येगौतमेसरहस्यकम् ॥ तथाभवत्सुकार्त्स्न्येनकथितंचातिगोपितम् ॥ ५३ ॥ यत्रकुत्रकदाचित्तुप्रकाश्यंमुनिपुंगवाः ॥ तदाशापोभवे
द्विप्राःकृष्णचंद्रस्यनिश्चितम् ॥ ५४ ॥ इमंकृष्णस्यलीलाभिर्युतमध्यायमुत्तमम् ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसयातिपरमंपदम् ॥ ५५ ॥ इति श्रीपद्म
पुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येनारदीयानुनयेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥७५॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ अत्राशिशुपालंनिहतंश्रुत्वादंतवक्त्रःकृष्णेनयोद्धुं

१ विबुधोपमा–इ० पा० ।

मथुरामाजगाम ॥ १ ॥ कृष्णस्तुतच्छ्रुत्वारथमारुह्यतेनसहमथुरामाययौ ॥ २ ॥ अथतंहत्वायमुनामुत्तीर्यनंदव्रजंगत्वापितरावभिवाद्याश्वास्यताभ्यामा
मालिंगितः सकलगोपवृद्धान्परिष्वज्यतानाश्वास्यबहुवस्त्राभरणादिभिस्तत्रस्थान्सर्वान्संतर्पयामास ॥३ ॥ कालिंद्याःपुलिनेरम्येपुण्यवृक्षसमाकीर्णेगोपस्त्री
भिरहर्निशंक्रीडासुखेनत्रिरात्रंतत्रसमुवास ॥ ४ ॥ तत्रस्थलेनंदगोपादयःसर्वेजनाःपुत्रदारसहिताःपशुपक्षिमृगादयोपिवासुदेवप्रसादेनादिव्यरूपधराविमान
समारूढाःपरमंलोकंवैकुंठमवापुः ॥ ५ ॥ श्रीकृष्णस्तुनंदगोपव्रजौकसांसर्वेषांनिरामयंस्वपदंदत्वादेवगणैःस्तूयमानःश्रीमतींद्वारावतींविवेश ॥ ६ ॥
तत्रवसुदेवोग्रसेनसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाक्रूरादिभिः प्रत्यहंसंपूजितःषोडशसहस्राष्टाधिकमहिषीभिश्चविश्वरूपधरोदिव्यरत्नमयलतागृहांतरेषुसुरतरुकुसुमा
चितश्लक्ष्णतरपर्यंकेपुरमयामास ॥ ७ ॥ एवंहितार्थायसर्वदेवानांसमस्तभूभारविनाशाययदुवंशेवतीर्यसकलराक्षसविनाशंकृत्वामहांतमुर्वीभारंनाशं
यित्वानंदव्रजद्वारिकावासिनःस्थावरजंगमान्भवबंधनान्मोचयित्वापरमेशाश्वतेयोगिध्येयेरम्येधाम्निसंस्थाप्यनित्यंदिव्यमहिष्यादिभिःसंसेव्यमानोवासुदे
वोऽखिलेप्ववाच ॥ ८ ॥ असीदव्याकृतंब्रह्मकरकाघृतयोरिव ॥ प्रकृतिस्थोगुणान्मुक्तोद्रवीभूत्वादिवंगतः ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृं
दावनमहात्म्येपार्वतीशिवसंवादेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ छ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ विस्तरेणसमाचक्ष्वनामार्थपदगौरवम् ॥ ईश्वरस्यस्वरू
पंचतत्स्थानानांविभूतयः ॥ १ ॥ तद्विष्णोःपरमंधामव्यूहभेदास्तथाहरेः ॥ निर्वाणाख्याहितत्वेनममसर्वसुरेश्वर ॥ २ ॥ ईश्वरउवाच ॥ सारेवृंदावनेकृ
ष्णंगोपीकोटिभिरावृतम् ॥ तत्रगंगापराशक्तिस्तंत्स्थमानंदकाननम् ॥ ३ ॥ नानासुकुसुमामोदसमीरसुरभीकृतम् ॥ कलिंदतनयादिव्यतरंगरागशीत
लम् ॥ ४ ॥ सनकाद्यैर्भागवतैःसंसृष्टंमुनिपुंगवैः ॥ आह्लादिमधुरारावैर्गोवृंदैरभिमांडितम् ॥ ५ ॥ रम्यस्रग्भूषणोपेतैर्नृत्यद्भिर्बालकैर्वृतम् ॥ तत्रश्रीमान्क
ल्पतरुर्जांबूनदपरिच्छदः ॥ ६ ॥ नानारत्नप्रवालाढ्योनानामणिफलोज्ज्वलः ॥ तस्यमूलेरत्नवेदीरत्नदीधितिदीपिता ॥ ७ ॥ तत्रत्रयीमयंरत्नसिंहासनमनुत्त
मम् ॥ तत्रासीनंजगन्नाथंत्रिगुणातीतमव्ययम् ॥ ८ ॥ कोटिचंद्रप्रतीकाशंकोटिभास्करभास्वरम् ॥ कोटिकंदर्पलावण्यंभासयन्तंदिशोदश ॥ ९ ॥
त्रिनेत्रंद्विभुजंगौरंतप्तजांबूनदप्रभम् ॥ श्लिष्यमाणमंगनाभिःसदामानंचसर्वेशः ॥ १० ॥ ब्रह्माद्यैःसनकाद्यैश्चध्येयंभक्तवशीकृतम् ॥ सदाघूर्णितनेत्राभिर्नृ
त्यंतीभिर्महोत्सवैः ॥ ११ ॥ चुंबंतीभिर्हसंतीभिःश्लिष्यंतीभिर्मुहुर्मुहुः ॥ अवाप्तगोपीदेहाभिःश्रुतिभिःकोटिकोटिभिः ॥ १२ ॥ तत्पादांबुजमाध्वीकचि
त्ताभिःपरितोवृतम् ॥ तासांतुमध्येयादेवीतप्तचामीकरप्रभा ॥ १३ ॥ द्योतमानादिशःसर्वाःकुर्वतीविद्युदुज्ज्वलाः ॥ प्रधानंयाभगवतीययासर्वमिदंतत

१ भूभारंविनाश्य–इ० पा० । २ मंत्रार्थपदगौरवम्–इ० पा० । ३ एकमानंदकाननम्–इ० पा० ।

म् ॥ १४ ॥ सृष्टिस्थित्यंतरूपायाविद्याविद्यात्रयीपरा ॥ स्वरूपाशक्तिरूपाचमायारूपाचचिन्मयी ॥ १५ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांदेहकारणकारणम् ॥ चराचरंजगत्सर्वयन्मायापरिरंभितम् ॥ १६ ॥ वृंदावनेश्वरीनाम्नाराधाधात्रानुकारणात् ॥ तामालिंग्यवसंतंतंमुदावृंदावनेश्वरम् ॥ १७ ॥ अन्योन्यचुंबनाश्लेपमदावेशविघूर्णितम् ॥ ध्यायेदेवंकृष्णदेवंसचसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ मंत्रराजमिमंगुह्यंतस्यमंत्रंचमंत्रवित् ॥ योजपेच्छृणुयाद्वापिसमहात्मासुदुर्लभः ॥ १९ ॥ राधिकाचित्ररेखाचचंद्रामदनसुंदरी ॥ श्रीप्रियाश्रीमधुमतीशशिरेखाहरिप्रिया ॥ २० ॥ सुवर्णशोभासंमोहाप्रेमरोमांचराजिता ॥ वैवर्ण्यस्वेदसंयुक्ताभावासक्ताप्रियंवदा ॥ २१ ॥ सुवर्णमालिनीशांतासुरासरसिकातथा ॥ सर्वस्त्रीजीवनादीनवत्सलाविमलाशया ॥ २२ ॥ निपीतनामपीयूषाराधापरिकीर्तिता ॥ सुदीर्घस्मितसंयुक्तातप्तचामीकरप्रभा ॥ २३ ॥ मूर्च्छत्प्रेमनदीराधावरणालोचनांजना ॥ मायामात्सर्यसंयुक्तादानसाम्राज्यजीवना ॥२४॥ सुरतोत्सवसंग्रामाचित्ररेखाप्रकीर्तिता ॥ गौरांगीनातिदीर्घाचसदावादनतत्परा ॥२५॥ दैन्यानुरागनटनामूर्च्छारोमांचविह्वला ॥ हरिदक्षिणपार्श्वस्थासर्वमंत्रप्रियातथा ॥२६॥ अनंगलोभमाधुर्याचंद्रासापरिकीर्तिता ॥ सलीलमंथरगतिर्मंजुमुद्रितलोचना ॥२७॥ प्रेमधारोज्ज्वलाकीर्णादलितांजनशोभना ॥ कृष्णानुरागरसिकारासध्वनिसमुत्सुका ॥२८॥ अहंकारसमायुक्तामुखानंदितचंद्रमाः ॥ मधुरालापचतुराजितेंद्रियशिरोमणिः ॥२९॥ सुंदरस्मितसंयुक्तासावैमदनसुंदरी ॥ विविक्तरासरसिकाश्यामाश्याममनोहरा ॥३०॥ प्रेम्णाप्रेमकटाक्षेणहरेश्चित्तविमोहनी ॥ जितेंद्रियाजितक्रोधासाप्रियापरिकीर्तिता ॥३१॥ सुतप्तस्वर्णगौरांगीलीलागमनसुंदरी ॥ स्मरोत्थप्रेमरोमांचवैचित्र्यमधुराकृतिः ॥३२॥ सुंदरस्मितसंयुक्तमुखानंदितचंद्रमाः ॥ मधुरालापचतुराजितेंद्रियशिरोमणिः ॥३३॥ कीर्तितासामधुमतीप्रेमसाधनतत्परा ॥ संमोहज्वररोमांचप्रेमधारासमन्विता ॥३४॥ दानधूलिविनोदाचरासध्वनिमहानटी ॥ शशिरेखाचविज्ञेयागोपालप्रेयसीसदा ॥३५॥ कृष्णात्मासोत्तमाश्यामामधुपिंगललोचना ॥ तत्पादप्रेमसंमोहात्क्वचित्पुलकचुंबिता॥३६॥ शिवकुंडेशिवानंदानंदिनीदेहिकातटे ॥ रुक्मिणीद्वारवत्यांतुराधावृंदावनेवने ॥ ३७ ॥ देवकीमथुरायांतुजातामेपरमेश्वरी ॥ चंद्रकूटेतथासीताविंध्येविंध्यानिवासिनी ॥ ३८ ॥ वाराणस्यांविशालाक्षीविमलापुरुषोत्तमे ॥ वृंदावनाधिपत्यंचदत्तंतस्यैप्रसीदता ॥३९॥ कृष्णेनान्यत्रदेवीतुराधावृंदावनेवने ॥ नित्यानंदतनुःशौरिर्योऽशरीरीतिभाष्यते ॥ ४० ॥ वाय्वग्निनाकभूमीनामंगाधिष्ठितदेवता ॥ निरूप्यतेब्रह्मणोपितथागोविंदविग्रहः ॥ ४१ ॥ सेंद्रियोपियथासूर्यस्तेजसानोपलक्ष्यते ॥ तथाकांतियुतःकृष्णःकालंमोहयतिध्रुवम् ॥ ४२ ॥ नतस्यप्राकृतीमूर्तिर्मेदोमांसास्थिसंभवा ॥ योगीचैवेश्वरश्चान्यःसर्वा

१ ध्यायेदेतादृशं देवम्–इ०पा० । २ चंद्ररेखा च–इ०पा० । ३ सरसा रसिका तथा–इ०पा० । ४ प्रेमरोदनतत्परा–इ०पा० । ५ देविकातटे–इ०पा० । ६ चित्रकूटे–इ०पा० । ७ प्रभुर्मता–इ० पा० ।

त्मानित्यविग्रहः ॥ ४३ ॥ काठिन्यंदैवयोगेनकरकाघृतयोरिव ॥ कृष्णस्यामिततत्वस्यपादपृष्ठंनदेवता ॥ ४४ ॥ वृंदावनरजोवृंदेतत्रस्युर्विष्णुको
टयः ॥ आनंदकिरणेवृंदव्याप्तविश्वकलानिधिः ॥ ४५ ॥ गुणात्मतात्मनियथाजीवास्तत्किरणांगकाः ॥ भुजद्वयवृतःकृष्णोनकदाचिच्चतुर्भुजः ॥ ४६ ॥
गोप्यैकयावृतस्तत्रपरिक्रीडतिसर्वदा ॥ गोविंदएवपुरुषोब्रह्माद्याःस्त्रियएवच ॥ ४७ ॥ ततएवस्वभावोयंप्रकृतेर्भावईश्वरः ॥ पुरुषःप्रकृतिश्चाद्यौराधा
वृंदावनेश्वरौ ॥ ४८ ॥ प्रकृतेर्विकृतंसर्वंविनावृंदावनेश्वरम् ॥ ४९ ॥ समुद्भवेनैवसमुद्भवेदिदंभेदंगतंतस्यविनाशतोहि[१] ॥ स्वर्णस्यनाशोनहिविद्यतेतथा
मत्स्यादिनाशेपिनकृष्णविच्युतिः ॥ ५० ॥ त्रिगुणादिप्रपंचोयंवृंदावनविहारिणः ॥ ऊर्म्मीवाब्धेस्तरंगस्ययथाब्धिर्नैवजायते ॥ ५१ ॥ नराधिकासमा
नारीनकृष्णसदृशःपुमान् ॥ वयःपरंनकैशोरात्स्वभावःप्रकृतेःपरः ॥ ५२ ॥ ध्येयंकैशोरकंध्येयंवनंवृंदावनंवनम् ॥ श्याममेवपरंरूपमादिदेवंपरोरसः
॥ ५३ ॥ बाल्यंपंचमवर्षांतंपौगंडंदशमावधि ॥ अष्टपंचककैशोरंसीमापंचदशावधि ॥ ५४ ॥ यौवनोद्भिन्नकैशोरंनवयौवनमुच्यते ॥ तद्वयस्तस्य
सर्वस्वंप्रपंचामितरद्वयः ॥ ५५ ॥ बाल्यपौगंडकैशोरंवयोवंदेमनोहरम् ॥ बालगोपालगोपालंस्मरगोपालरूपिणम् ॥ ५६ ॥ वंदेमदनगोपालंकैशोराकारम
द्भुतम् ॥ यमाहुर्यौवनोद्भिन्नश्रीमन्मदनमोहनम् ॥ ५७ ॥ अखंडातुलपीयूषरसानंदमहार्णवम् ॥ जयतिश्रीपतिर्गूढंवपुःकैशोररूपिणः ॥ ५८ ॥ एक
मप्यव्ययंपूर्वंबल्लवीवृंदमध्यगम् ॥ ध्यानगम्यंप्रपश्यंतिरुचिभेदात्पृथग्धियः ॥ ५९ ॥ यन्नखेंदुरुचिर्ब्रह्मध्येयंब्रह्मादिभिःसुरैः ॥ गुणत्रयमतीतंतंवंदे
वृंदावनेश्वरम् ॥६०॥ वृंदावनपरित्यागोगोविंदस्यनविद्यते ॥ अन्यत्रयद्वपुस्तत्तुकृत्रिमंतन्नसंशयः॥६१॥सुलभंव्रजनारीणांदुर्लभंतन्मुमुक्षुणाम् ॥ तंभजेनं
दसूनुंयन्नखतेजःपरंमनुः॥६२॥ ॥पार्वत्युवाच॥भुक्तिमुक्तिस्पृहायावत्पिशाचीहृदिवर्त्तते॥तावत्प्रेमसुखस्यात्रकथमभ्युदयोभवेत्॥६३॥ ॥ईश्वरउवाच॥
॥ साधुपृष्टंत्वयाभद्रेयन्मेमनसिवर्त्तते ॥ तत्सर्वंकथयिष्यामिसावधानानिशामय ॥६४॥ स्मृत्वागुणान्स्मरन्नामगानंवामनरंजनम् ॥ बोधयत्यात्मनात्मानं
सततंप्रेम्णिलीयते ॥६५॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येपार्वतीशिवसंवादेश्रीकृष्णरूपवर्णनंनामसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥७७ ॥छ॥
॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वैष्णवानांचयद्धर्मंसर्वंतथ्यंचमेवद ॥ यत्कृत्वामानवाःसर्वेभवांभोधितरंतिहि ॥१॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥अथद्वादशधाशुद्धिर्वैष्णवाना
मिहोच्यते ॥ गृहोपलेपनंचैवतथानुगमनंहरेः ॥ २ ॥ भक्त्याप्रदक्षिणाचैवपादयोःशोधनंपुनः ॥ पूजार्थंपत्रपुष्पाणांभक्त्यैवोत्तोलनंहरेः[१] ॥ ३ ॥ करयोः
सर्वशुद्धीनामियंशुद्धिर्विशिष्यते ॥ तन्नामकीर्तनंचैवगुणानामपिकीर्त्तनम् ॥ ४ ॥ भक्त्याश्रीकृष्णदेवस्यवचसःशुद्धिरिष्यते ॥ तत्कथाश्रवणंचैवत

१ विनाशनेहि–इ०, विनाशनं हि–इ० च पा० । १ भक्त्यैवोच्चयनं हरेः–इ० पा० ।

स्योत्सवनिरीक्षणम् ॥ ५ ॥ श्रोत्रयोर्नेत्रयोश्चैवशुद्धिःसम्यागिहोच्यते ॥ पादोदकंचनिर्माल्यंमालानामपिधारणम् ॥ ६ ॥ उच्यतेशिरसःशुद्धिःप्रणतस्यह
रेःपुरः ॥ आघ्राणंतस्यपुष्पादेर्निर्माल्यस्यतथाप्रिये ॥ ७ ॥ विशुद्धिःस्यादंतरस्यघ्राणस्यापिविधीयते ॥ यत्रपुष्पादिकंयच्चकृष्णपादयुगार्पितम् ॥ ८ ॥
तदेकपावनंलोकेतद्धिसर्वंविशोधयेत् ॥ पूजाचपंचधाप्रोक्तातासांभेदंशृणुष्वमे ॥ ९ ॥ अभिगमनमुपादानंयोगःस्वाध्यायएवच ॥ इज्यापंचप्रकारार्चा
क्रमेणकथयामिते ॥ १० ॥ तत्वाभिगमनंनामदेवतास्थानमार्जनम् ॥ उपलेपंचनिर्माल्यदूरीकरणमेवच ॥ ११ ॥ उपादानंनामगंधपुष्पादिचयनंतथा॥
योगोनामस्वदेवस्यस्वात्मनैवात्मभावना ॥१२॥ स्वाध्यायोनाममंत्रार्थानुसंधापूर्वकोजपः ॥ सूक्तस्तोत्रादिपाठश्चहरेःसंकीर्त्तनंतथा ॥१३॥ तत्वादिशास्त्रा
भ्यासश्चस्वाध्यायःपरिकीर्तितः ॥ इज्यानामस्वदेवस्यपूजनंचयथार्थतः ॥ १४ ॥ इतिपंचप्रकारार्चाकथितातवसुव्रते ॥ सार्ष्टिसामीप्यसालोक्य
सायुज्यसारूप्यदाक्रमात् ॥ १५ ॥ प्रसंगात्कथयिष्यामिशालग्रामशिलार्चनम् ॥ केशवादेश्चतुर्बाहोर्दक्षिणोर्ध्वकरक्रमात् ॥ १६ ॥ शंखचक्रगदापद्मी
केशवाख्योगदाधरः ॥ नारायणःपद्मगदाचक्रशंखायुधैःक्रमात् ॥ १७ ॥ माधवश्चक्रशंखाभ्यांपद्मेनगदयाभवेत् ॥ गदाब्जशंखचक्रीचगोविंदाख्योगदाध
रः ॥ १८ ॥ पद्मशंखारिगादिनेविष्णुरूपायतेनमः ॥ सशंखाब्जगदाचक्रमधुसूदनमूर्तये ॥ १९ ॥ नमोगदारिशंखाब्जयुक्तत्रिविक्रमायच ॥ सारिकौमो
दकीपद्मशंखवामनमूर्त्तये ॥ २० ॥ चक्राब्जशंखगदिनेनमःश्रीधरमूर्त्तये ॥ हृषीकेशसारिगदाशंखपद्मिन्नमोस्तुते ॥ २१ ॥ साब्जशंखगदाचक्रपद्मनाभ
स्वमूर्त्तये ॥ दामोदरशंखगदाचक्रपद्मिन्नमोस्तुते ॥ २२ ॥ शंखाब्जचक्रगदिनेनमःसंकर्षणायच ॥ सारिशंखगदाब्जायवासुदेवनमोस्तुते ॥ २३ ॥
शंखचक्रगदाब्जायधृतप्रद्युम्नमूर्त्तये ॥ नमोनिरुद्धायगदाशंखाब्जारिविधारिणे ॥ २४ ॥ साब्जशंखगदाचक्रपुरुषोत्तममूर्त्तये ॥ नमोऽधोक्षजरूपायगदा
शंखारिपद्मिने ॥ २५ ॥ नृसिंहमूर्त्तयेपद्मगदाशंखारिधारिणे ॥ पद्मारिशंखगदिनेनमोस्त्वच्युतमूर्त्तये ॥ २६ ॥ सगदाब्जारिशंखायनमःश्रीकृष्णमूर्त्तये ॥
शालग्रामशिलाद्वारगतलग्नद्विचक्रधृक् ॥ २७ ॥ शुक्लाभरेखःशोभाढ्यःसदेवःश्रीगदाधरः ॥ लग्नद्विचक्रोरक्ताभःपूर्वभागस्तुपुष्कलः ॥ २८ ॥ संकर्षणो
थप्रद्युम्नःसूक्ष्मचक्रस्तुपीतकः ॥ सुदीर्घसुपरिच्छिद्रोह्यनिरुद्धस्तुवर्त्तुलः ॥२९॥ नीलोद्वारेत्रिरेखश्चअथनारायणोऽसितः ॥ मध्येगदाकृतीरेखानाभिपद्मं
महोन्नतम् ॥ ३० ॥ पृथुचक्रोनृसिंहोयःकपिलोयस्त्रिबिंदुकः ॥ अथवापंचबिंदोस्तुपूजनंब्रह्मचारिणः ॥ ३१ ॥ वराहःसत्रिलिंगोयोविषमद्वय
चक्रकः ॥ नीलस्त्रिरेखःस्थूलोथकूर्ममूर्तिःसबिंदुकः ॥ ३२ ॥ कृष्णःसवर्तुलावर्त्तपांडुरोधृतपृष्ठकः ॥ श्रीधरःपंचरेखश्चवनमालीगदांकितः ॥ ३३ ॥ ॥ ९६ ॥

१ तपोधन–इ० पा० । २ विलोकयेत्–इ० पा० । ३ सारिकौमोदकीपद्मशंखवादनमूर्तये–इ० पा० । ४ कपिलोऽप्यात्रिबिंदुकः–इ० पा० ।

वामनोवर्तुलोनाममध्यचक्रःसनीलकः ॥ नानावर्णानेकमूर्तिनागभोगीत्वनंतकः ॥ ३४ ॥ स्थूलोदामोदरोनीलोमध्येचक्रःसनीलकः ॥
संकर्षणद्वारकोव्यादथब्रह्मासुलोहितः ॥ ३५ ॥ सुदीर्घरेखासुपिरएकचक्रांबुजःपृथुः ॥ पृथुचक्रःस्थूलछिद्रःकृष्णोबिंदुश्चबिंदुमान् ॥ ३६ ॥
हयग्रीवोंकुशाकारःपंचरेखःसकौस्तुभः ॥ वैकुंठोमलवद्भातिएकचक्रमयोसितः ॥ ३७ ॥ मत्स्योदीर्घांबुजाकारोदीर्घरेखश्चपांडुरः ॥ रामचक्रोदक्ष
रेखोयःश्यामःसत्रिविक्रमः ॥ ३८ ॥ शालग्रामद्वारकायांस्थितायगदिनेनमः ॥ एकेनलक्षितोयोव्याद्गदाधारीसुदर्शनः ॥ ३९ ॥ लक्ष्मी
नारायणोद्वाभ्यांत्रिभिश्चैवत्रिविक्रमः ॥ चतुर्भिश्चचतुर्व्यूहोवासुदेवश्चपंचभिः ॥ ४० ॥ प्रद्युम्नःषड्भिरेवाव्यात्संकर्षणश्चसप्तभिः ॥ पुरुषोत्तमोष्टभि
श्चस्यान्नवव्यूहोनवोहितः ॥ ४१ ॥ दशावतारोदशभिरनिरुद्धोवतादथ ॥ द्वादशात्माद्वादशभिरतऊर्द्ध्वमनंतकः ॥ ४२ ॥ ब्रह्माचतुर्मुखोदंडीकमंड
लुस्त्रगुन्नतः ॥ महेश्वरःपंचवक्त्रोदशबाहुर्वृषध्वजः ॥ ४३ ॥ यथायुधस्तथागौरीचंडिकाचसरस्वती ॥ महालक्ष्मीर्मातरश्चपद्महस्तोदिवाकरः ॥ ४४ ॥
गजास्यश्चगजस्कंधःषण्मुखोनेकधागणाः ॥ एतेस्थिताःस्थापिताःस्युःप्रासादेवाथपूजिताः ॥ ४५ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाहिप्राप्यंतेपुरुषेणच ॥ ४६ ॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशालग्रामनिर्णयोनामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ईश्वरउवाच॥ ॥ शालग्रामेमणौयंत्रेमंडलेप्रतिमासुच ॥
नित्यंतुश्रीहरेःपूजाकेवलेभवनेनतु ॥ १ ॥ गंडक्यामेकदेशेतुशालग्रामस्थलंमहत् ॥ पाषाणंतद्भवंपातुशालग्राममितिस्थितम् ॥ २ ॥ शालग्रामशि
लास्पर्शात्कोटिजन्माघनाशनम् ॥ किंपुनःपूजनंतत्रहरेःसांनिध्यकारणम् ॥ ३ ॥ शालग्रामैकयजनाच्छतलिंगीफलंलभेत् ॥ बहुभिर्जन्मभिःपुण्यै
र्यदिकृष्णशिलांलभेत् ॥ ४ ॥ गोष्पदेनचचिह्नेनजनुस्तेनसमाप्यते ॥ आदौशिलांपरीक्षेतस्निग्धांश्रेष्ठांचमेचकाम् ॥ ५ ॥ आकृष्णामध्यमाप्रोक्तामिश्रा
मिश्रफलप्रदा ॥ सदाकाष्ठेस्थितोवह्निर्मथनेनप्रकाश्यते ॥ ६ ॥ यथातथाहरिर्व्यापीशालग्रामेप्रतीयते ॥ प्रत्यहंद्वादशशिलाःशालग्रामस्ययोर्चयेत् ॥७॥
द्वारवत्याःशिलायुक्ताःसवैकुंठेमहीयते ॥ शालग्रामशिलायांतुगह्वरंलक्षतेनरः ॥ ८ ॥ पितरस्तस्यतिष्ठंतितृप्ताःकल्पांतकंदिवि ॥ वैकुंठभवनंतत्रयत्र
द्वारावतीशिला ॥ ९ ॥ मृतोविष्णुपुरंयातितत्तीर्थंयोजनत्रयम् ॥ जपःपूजाचहोमश्चसर्वंकोटिगुणंभवेत् ॥ १० ॥ मनस्कामसमाभीष्टंक्रोशमात्रंन
संशयः ॥ कीटकोपिमृतिंयातिवैकुंठभवनंयतः ॥ ११ ॥ शालिग्रामशिलायांयोमूल्यमुद्धाटयेन्नरः ॥ विक्रेताचानुमंताचयःपरीक्षानुमोदकः ॥ १२ ॥
सर्वेतेनरकंयांतियावत्सूर्यश्चसंप्लवः ॥ अतस्तद्वर्जयेद्देविचक्रक्रयणविक्रयम् ॥ १३ ॥ शालग्रामोद्भवोदेवोयोदेवोद्वारकोद्भवः ॥ उभयोःसंगमोयत्रमु

१ मल्लवद्भाति–इ०, बलवद्भाति–इ० पा० । २ हाररेखश्च–इ० पा० । ३ रामचंद्रः–इ० पा० । ४ कमंडलुधृगुन्नतः–इ० पा० । ५ यथाशुद्धः–इ० पा० । ६ प्रकाशते–इ० पा० ।

क्तिस्तत्रनसंशयः ॥ १४ ॥ द्वारकोद्भवचक्राढ्योबहुचक्रेणचिह्नितः ॥ चक्रासनाशिलाकाराचित्स्वरूपोनिरंजनः ॥ १५ ॥ नमोस्त्वोंकाररूपायसदानंद
स्वरूपिणे ॥ शालग्राममहाभागभक्तस्यानुग्रहंकुरु ॥ १६ ॥ तवानुग्रहकामस्यऋणग्रस्तस्यमेप्रभो ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामितिलकस्यविधिंमुदा ॥ १७ ॥
यच्छ्रुत्वामानवाःसर्वेविष्णुसारूप्यमाप्नुयुः ॥ ललाटेकेशवंविंद्यात्कंठेश्रीपुरुषोत्तमम् ॥ १८ ॥ नाभौनारायणंदेववैकुंठंहृदयेतथा ॥ दामोदरंवामपा
र्श्वेदक्षिणेचत्रिविक्रमम् ॥ १९ ॥ मूर्ध्निचैवहृषीकेशंपद्मनाभंचपृष्ठतः ॥ कर्णयोर्यमुनांगंगांबाह्वोःकृष्णंहरिंतथा ॥ २० ॥ यथास्थानेषुतुष्यंतिदेवता
द्वादशस्मृताः ॥ द्वादशैतानिनामानिकर्तव्येतिलकेपठेत् ॥ २१ ॥ सर्वपापविशुद्धात्माविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ऊर्द्ध्वपुंड्रमूर्द्ध्वरेखंललाटेयस्यदृश्यते ॥
॥ २२ ॥ चंडालोपिसशुद्धात्मापूज्यएवनसंशयः ॥ यस्योर्द्ध्वपुंड्रंदृश्येतनललाटेनरस्यहि ॥ २३ ॥ तद्दर्शनंनकर्त्तव्यंदृष्ट्वासूर्यंनिरीक्षयेत् ॥ त्रिपुंड्रंय
स्यविप्रस्यऊर्द्ध्वपुंड्रंनदृश्यते ॥ २४ ॥ तंदृष्ट्वाप्यथवास्पृष्ट्वासचैलंस्नानमाचरेत् ॥ सांतरालंप्रकर्त्तव्यंपुंड्रंहरिपदाकृति ॥ २५ ॥ निरंतरालंयः
कुर्यादूर्द्ध्वंपुंड्रंद्विजाधमः ॥ ललाटेतस्यसततंशुनःपादोनसंशयः ॥ २६ ॥ नासादिकेशपर्यंतमूर्द्ध्वपुंड्रंसुशोभनम् ॥ मध्येछिद्रसमायुक्तंतंविद्याद्धरिमंदिर
म् ॥ २७ ॥ वामभागेस्थितोब्रह्मादक्षिणेतुसदाशिवः ॥ मध्येविष्णुंविजानीयात्तस्मान्मध्यंनलेपयेत् ॥ २८ ॥ वीक्ष्यादर्शेजलेवापियोविदध्यात्प्रयत्नतः ॥
ऊर्द्ध्वपुंड्रंमहाभागःसयातिपरमांगतिम् ॥ २९ ॥ अग्निरापश्चवेदाश्चचंद्रादित्यौतथानिलः ॥ विप्राणांनित्यमेतेहिकर्णेतिष्ठंतिदक्षिणे ॥ ३० ॥ गंगाचदक्षिणे
श्रोत्रेनासिकायांहुताशनः ॥ उभयोरपिसंस्पर्शात्तत्क्षणादेवशुध्यति ॥ ३१ ॥ कृत्वाचैवोदकंशंखेवैष्णवानांमहात्मनाम् ॥ तुलसीमिश्रितंदद्यात्पिवेन्मूर्ध्ना
भिवंदयेत् ॥ ३२ ॥ प्राश्नीयात्प्रोक्षयेद्देहंपुत्रमित्रपरिग्रहम् ॥ विष्णोःपादोदकंपीतंकोटिजन्माघनाशनम् ॥ ३३ ॥ तदेवाष्टगुणंपापंभूमौबिंदुनिपा
तनात् ॥ जलशंखंकरेकृत्वास्तुत्वानत्वाप्रदक्षिणम् ॥ ३४ ॥ सततंधार्यतेवारितेनाप्तंजन्मनःफलम् ॥ शंखोयस्यगृहेनास्तिघंटावागरुडान्विता ॥ ३५ ॥
पुरतोवासुदेवस्यनसभागवतःकलौ ॥ यानैर्वापादुकाभिर्वापानंभगवतोगृहे ॥ ३६ ॥ देवोत्सवेष्वसेवाचअप्रणामस्तदग्रतः ॥ उच्छिष्टेचैवचाशौचेभगवद्वं
दनादिकम् ॥ ३७ ॥ एकहस्तप्रणामश्चतत्पुरस्तात्प्रदक्षिणम् ॥ पादप्रसारणंचाग्रेतथापर्यंकसेवनम् ॥ ३८ ॥ शयनंभक्षणंचापिमिथ्याभाषणमेवच ॥
उच्चैर्भाषामिथोजल्पोरोदनानिचविग्रहः ॥ ३९ ॥ निग्रहानुग्रहौचैवस्त्रीषुचक्रूरभाषणम् ॥ केवलावरणंचैवपरनिंदापरस्तुतिः ॥ ४० ॥ अश्लीलभाषणंचै
वअधोवायुविमोक्षणम् ॥ शक्तौगौणेपचारश्चअनिवेदितभक्षणम् ॥ ४१ ॥ तत्तत्कालोद्भवानांचफलादीनामनर्पणम् ॥ विनियुक्तावशिष्टस्यप्रदानंव्यं

१ सदाचंद्रस्वरूपिणे-इ० पा०।

जनस्ययत् ॥ ४२ ॥ स्पष्टीकृत्याशनंचैवपरनिंदापरस्तुतिः ॥ गुरौमौनंनिजस्तोत्रंदेवतानिंदनंतथा ॥ ४३ ॥ अपराधास्तथाविष्णोर्द्वात्रिंशत्परिकी
र्तिताः ॥ ४४ ॥ अपराधसहस्राणिक्रियंतेऽहर्निशंमया ॥ तवाहमितिमांमत्वाक्षमस्वमधुसूदन ॥ ४५ ॥ इतिमंत्रंसमुच्चार्यप्रणमेद्दंडवद्भुवि ॥ अप
राधसहस्राणिक्षमतेसर्वदाहरिः ॥ ४६ ॥ सायंप्रातर्द्विजातीनांश्रुत्युक्तमशनंतथा ॥ विष्णुभक्तावशिष्टस्यदिनपापात्प्रमुच्यते ॥ ४७ ॥ अन्नंब्रह्मार[1]
सोविष्णुःखादयेन्मांसमुच्चरन् ॥ एवंज्ञात्वातुयोभुंक्तेसोन्नदोषैर्नलिप्यते ॥ ४८ ॥ अलाबुंवर्त्तुलाकारंमसूरंचसवल्कलम् ॥ तालंशुक्तंचवृंताकंनखादेद्वै
ष्णवोनरः ॥ ४९ ॥ वटाश्वत्थार्कपत्रेषुकुंभीतिंदुकपत्रयोः ॥ कोविदारेकदंबेचनखादेद्वैष्णवोनरः ॥ ५० ॥ श्रावणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेत्यजे
त् ॥ आश्विनेमासिदुग्धंचकार्त्तिकेचामिषंत्यजेत् ॥ ५१ ॥ दग्धमन्नंतुजंबीरंयद्विष्णोरनिवेदितम् ॥ बीजपूरंचशाकंचप्रत्यक्षलवणंतथा ॥ ५२ ॥ यदि
वैवाद्यभुंजीततदातन्नामसंस्मरेत् ॥ हैमंतिकंसितास्विन्नंधान्यंमुद्गा[2]स्तिलायवाः ॥ ५३ ॥ कलापकंगुनीवाराःशाकंचहिलमोचिका ॥ कालशाकंच
वास्तूकंमूलकंरक्तकेतरत् ॥ ५४ ॥ लवणेसिंधुसामुद्रेगव्येचदधिसर्पिषी ॥ पयोनुद्धृतसारंचपनसाम्रहरीतकी ॥ ५५ ॥ पिप्पलीजीरकंचैवनागरंगक
तिंतिडी ॥ कदलीलवलीधात्रीफलान्यगुडमैक्षवम् ॥ ५६ ॥ अतैलपक्वंमुनयोहविष्यान्नंप्रचक्षते ॥ तुलसीपत्रपुष्पाद्यैर्माल्यंवहतियोनरः ॥ ५७ ॥
विष्णुंतमपिजानीयात्सत्यंसत्यंनसंशयः ॥ धात्रीवृक्षंसमारोप्यविष्णुतुल्योभवेन्नरः ॥ ५८ ॥ कुरुक्षेत्रंविजानीयात्सार्द्धहस्तशतत्रयम् ॥ तुलसीका
ष्ठघटितैरुद्राक्षाकारकारितैः ॥ ५९ ॥ निर्मितांमालिकांकंठेनिधायार्चनमारभेत् ॥ तथामलकमालांचसम्यक्पुष्करमालिकाम् ॥ ६० ॥
कंठे[3]मालांचयत्नेनधारयेद्विष्णुपूजकः ॥ निर्माल्यंतुलसीमालांशिरस्यपिचधारयेत् ॥ ६१ ॥ निर्माल्यचंदनेनांगमर्कयेत्[4]तस्यनामभिः ॥ लला
टेचगदाधार्यामूर्ध्निचापंशरस्तथा ॥ ६२ ॥ नंदकंचैवहृन्मध्येशंखंचक्रंभुजद्वये ॥ शंखचक्रान्वितोविप्रःश्मशानेम्रियतेयदि ॥ ६३ ॥
प्रयागेयागतिःप्रोक्तासागतिस्तस्यनिश्चिता ॥ योधृत्वातुलसीपत्रंशिरसाविष्णुतत्परः ॥ ६४ ॥ करोतिसर्वकार्याणिफलमाप्नोतिचाक्षयम् ॥
तुलसीकाष्ठमालाभिर्भूषितःकर्मआचरन् ॥ ६५ ॥ पितॄणांदेवतानांचकृतंकोटिगुणंभवेत् ॥ निवेद्यकेशवेमालांतुलसीकाष्ठनिर्मिताम् ॥ ६६ ॥
देहतेयानरोभक्त्यातस्यनश्यतिपातकम् ॥ पाद्यादिभिरथाभ्यर्च्यइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ ६७ ॥ याहष्टानिखिलाघसंघशमनीस्पृष्टावपुःपावनीरो

---

१ मां शिवमित्यर्थः–इह शिवस्य पार्वतीं प्रत्युक्तत्वात्–अन्यत्र स्मृत्यादौ च– ' अन्नं ब्रह्मा रसो विष्णुर्भोक्ता देवो महेश्वरः,–इत्युक्तत्वात् । २ मुद्गाः–इ० पा० । ३ कदंबमालां यत्नेन–इ० पा० ।
४ अर्चयेत्–इ०, चर्चयेत्–इ० च पा० ।

गाणामभिवंदितानिरसनीसिक्तांतकत्रासिनी ॥ प्रत्यासत्तिविधायिनीभगवतःकृष्णस्यसंरोपितान्यस्तातच्चरणेविमुक्तिफलदातस्यैतुलस्यैनमः ॥६८॥इति
श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येदेवीश्वरसंवादेतिलकादिनिर्णयोनामनवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ घोरेकलियुगेप्राप्तेविप
यग्राहसंकुले ॥ पुत्रदारधनाद्यातौंतत्कथंधार्यतेविभो॥१॥ तदुपायंमहादेवकथयस्वकृपानिधे॥ईश्वरउवाच ॥ ॥ हरेर्नामहरेर्नामहरेर्नामैवकेवलम्॥२॥
हरेरामहरेकृष्णकृष्णकृष्णेतिमंगलम् ॥ एवंवदंतियेनित्यंनहितान्बाधतेकलिः ॥ ३ ॥ अंतरांतरकर्माणिकृत्वानामानिचस्मरेत् ॥ कृष्णकृष्णेतिकृष्णेति
कृष्णेत्याहपुनःपुनः ॥ ४ ॥ मन्नामचैवत्वन्नामयोजयित्वाव्यतिक्रमात् ॥ सोपिपापात्प्रमुच्येततूलराशेरिवानलः ॥ ५ ॥ जयांद्येतत्त्वयावाप्यथ
वाश्रीशब्दपूर्वकम् ॥ तच्चमेमंगलंनामजपन्यायात्प्रमुच्यते ॥ ६ ॥ दिवानिशिचसंध्यायांसर्वकालेषुसंस्मरेत् ॥ अहर्निशंस्मरन्नामंकृष्णंपश्यतिचक्षु
षा ॥ ७ ॥ अशुचिर्वाशुचिर्वापिसर्वकालेषुसर्वदा ॥ नामसंस्मरणादेवसंसारान्मुच्यतेक्षणात् ॥ ८ ॥ नानापराधयुक्तस्यनामापिचहरत्यघम् ॥ यज्ञ
व्रततपोदानंसांगंनैवकलौयुगे ॥ ९ ॥ गंगास्नानंहरेर्नामनिरपायमिदंद्वयम् ॥ १० ॥ हत्यायुतंपापसहस्रमुग्रंगुर्वंगनाकोटिनिषेवणंच ॥ स्ते
यान्यथान्यानिहरेःप्रियेणगोविंदनाम्नानचसंतिभद्रे ॥ ११ ॥ अपवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा ॥ यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसबाह्याभ्यंतरःशुचिः ॥ १२ ॥
नामसंस्मरणादेवतथातस्यार्थचिंतनात् ॥ सौवर्णींराजतींवापितथापैष्टींस्रगाकृतिम् ॥ १३ ॥ पादयोश्चिह्नितांकृत्वापूजांचैवसमारभेत् ॥ दक्षिणस्यप
दांगुष्ठमूलेचक्रंबिभर्तियः ॥ १४ ॥ तत्रनम्रजनस्यापिसंसारच्छेदनायच ॥ मध्यमांगुलिमूलेतुधत्तेकमलमच्युतः ॥ १५ ॥ ध्यातृचित्तद्विरेफाणां
लोभनायातिशोभनम् ॥ पद्मस्याधोध्वजंधत्तेसर्वानर्थजयध्वजम् ॥ १६ ॥ कनिष्ठामूलतोवज्रंभक्तपापौघभेदनम् ॥ पार्श्वमध्येंकुशंभक्तचित्तेरभसका
रणम् ॥ १७ ॥ भोगसंपन्मयंधत्तेयवमंगुष्ठपर्वणि ॥ मूलेगदांचपापाद्रिभेदनींसर्वदेहिनाम् ॥ १८ ॥ सर्वविद्याप्रकाशायधत्तेसभगवानजः ॥ पद्मादीन्य
पिचिह्नानितत्रदक्षेणयत्पुनः ॥ १९ ॥ वामपादेवसेत्सोयंबिभर्त्तिकरुणानिधिः ॥ तस्माद्गोविंदमाहात्म्यमानंदरससुंदरम् ॥ २० ॥ शृणुयात्कीर्त्त
येन्नित्यंसनिर्मुक्तोनसंशयः ॥ मासकृत्यंप्रवक्ष्यामिविष्णोःप्रीतिकरंपरम् ॥ २१ ॥ ज्येष्ठेतुस्नापनंकुर्याच्छ्रीविष्णोर्यततःशुचिः ॥ दैनंदिनंतुदुरितंपक्षमा
सर्त्तुवर्षजम् ॥ २२ ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणिज्ञाताज्ञातकृतानिच ॥ स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानिच ॥ २३ ॥ कोटिकोटिसहस्राणिह्युपपापानिया
निच ॥ सर्वाण्यथप्रणश्यंतिपौर्णमास्यांतुवासरे ॥२४॥ आसिंचेदच्युतंमूर्ध्नितदैतत्कलशोदकम् ॥ पुरुषसूक्तेनमंत्रेणपावमानीभिरेवच ॥ २५ ॥ नालि

१ विषयश्राद्धसंकुले–इ० पा० । २ जयशंकर–इति, गौरीहर–इति वा नामग्रहणमित्यर्थः । ३ तत्पादचिंतनात्–इ० पा० । ४ नमस्कृत्य–इ० पा० ।

केरोदकेनाथतथातालफलांबुना ॥ रत्नोदकेनगंधेनतथापुष्पोदकेनच ॥ २६ ॥ पंचोपचारैराराध्ययथाविभववित्तरैः ॥ घंघंटायैनमइतिघंटावाद्यं
प्रदापयेत् ॥ २७ ॥ पतितस्यमहाध्वानन्यस्तपातकसंचये ॥ पाहिमांपापिनंघोरसंसारार्णवपातिनम् ॥ २८ ॥ यएवंकुरुतेविद्वा
न्ब्राह्मणःश्रोत्रियःशुचिः ॥ सर्वपापैःप्रमुच्येतविष्णुलोकंसगच्छति ॥ २९ ॥ आषाढशुक्लैकादश्यांकुर्यात्स्वापमहोत्सवम् ॥ आषाढे
चरथंकुर्याच्छ्रावणेश्रवणाविधिम् ॥ ३० ॥ भाद्रेचजन्मदिवसउपवासपरोभवेत् ॥ प्रसुप्तस्यपरीवर्तमाश्विनेमासिकारयेत् ॥ ३१ ॥ उत्थानंश्रीहरेःकुर्या
दन्यथाविष्णुद्रोहकृत् ॥ शुभेचैवाश्विनेमासिमहामायांचपूजयेत् ॥ ३२ ॥ सौवर्णीराजतींवापिविष्णुरूपांबलिंविना ॥ हिंसाद्वेषौनकर्तव्यौधर्मात्माविष्णु
पूजकः ॥ ३३ ॥ कार्तिकेपुष्यमासेचकामतःपुण्यमाचरेत् ॥ दामोदरायदीपंचप्रांशुस्थानेप्रदापयेत् ॥ ३४ ॥ सप्तवर्तिप्रमाणेनदीपःस्याच्चतुरंगुलः ॥ प
क्षांतेचप्रकर्तव्यादीपमालावलिःशुभा ॥ ३५ ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेषष्ठ्यांचसितवस्त्रकैः ॥ पूजयेज्जगदीशंचब्रह्माणंचविशेषतः ॥ ३६ ॥ पौषेपुष्पाभिषेकं
चवर्जयेच्चंदनंश्लथम् ॥ संक्रांत्यांमाघमासेचसाधिवासिततंडुलात् ॥ ३७ ॥ नैवेद्यंविष्णवेदद्यादिमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यादेवदेवपुरःस्थि
तान् ॥ ३८ ॥ अभ्यर्च्यभगवद्भक्तान्द्विजांश्चभगवद्धिया ॥ एकस्मिन्भोजितेभक्तेकोटिर्भवतिभोजिता ॥ ३९ ॥ विप्रभोजनमात्रेणव्यंगंसांगंध्रुवंभवेत् ॥
पंचम्यांशुक्लपक्षेतुस्नापयित्वाचकेशवम् ॥ ४० ॥ पूजयित्वाविधानेनचूतपल्लवसंयुतः ॥ फलचूर्णैश्चविविधैर्वासितैःपटसाधितैः ॥ ४१ ॥ काननंरमणी
यंचप्रदीप्तंदीपदीपितम् ॥ द्राक्षेक्षुरंभाजंबीरनागरंगंचपूगकम् ॥ ४२ ॥ नालिकेरंचधात्रींचपनसंचहरीतकीम् ॥ अन्यैश्चवृक्षखंडैश्चसर्वर्तुकुसुमान्वितैः
॥ ४३ ॥ अन्यैश्चविविधैश्चैवफलपुष्पसमन्वितैः ॥ वितानैःकुसुमोद्दामैर्वारिपूर्णघटैस्तथा ॥ ४४ ॥ चूतशाखोपशाखाभिःशोभितंछत्रचामरैः ॥
जयकृष्णेतिसंस्मृत्यप्रदक्षिणपुरस्सरम् ॥ ४५ ॥ विशेषतःकलियुगेदोलोत्सवोविधीयते ॥ फाल्गुनेचचतुर्दश्यामष्टमेयामसंज्ञके ॥ ४६ ॥
अथवापौर्णमास्यांतुप्रतिपत्संधिसंज्ञके ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्याफल्गुचूर्णैश्चतुर्विधैः ॥ ४७ ॥ सितरक्तैर्गौरपीतैःकर्पूरादिविमिश्रितैः ॥ हरिद्रारागयोगाच्च
रंगरूपैर्मनोहरैः ॥ ४८ ॥ अन्यैर्वारंगरूपैश्चप्रीणयेत्परमेश्वरम् ॥ एकादश्यांसमारभ्यपंचम्यांतंसमापयेत् ॥ ४९ ॥ पंचाहानित्र्यहानिवादोलोत्सवो
विधीयते ॥ दक्षिणाभिमुखंकृष्णंदोलमानंसकृन्नराः ॥ ५० ॥ दृष्ट्वापराधनिचयैर्मुक्तास्तेनात्रसंशयः ॥ निक्षिप्यजलपात्रेचमासिमाधवसंज्ञके ॥ ५१ ॥
सौवर्णपात्रेरौप्येवाताम्रेवाप्यथमृण्मये ॥ तोयस्थंयोर्चयेद्देवंशालग्रामसमुद्भवम् ॥ ५२ ॥ प्रतिमांवामहाभागेतस्यपुण्यंनगण्यते ॥ दमनारोपणंकृत्वा

१ निवेदयेत्-इ० पा० । २ सितपत्रकैः-इ० पा० । ३ चतुःपल्लवसंयुतैः-इ० पा० । ४ चतुःशाखोपशाखाभिः-इ० पा० । ५ महागेहे-इ० पा० ।

श्रीविष्णौचसमर्पयेत् ॥ ८३ ॥ वैशाखेश्रावणेभाद्रेकर्तव्यंवातदर्पणम् ॥ पूर्वैपूर्वैतुवातस्थेदमनादिषुकर्मसु ॥ ८४ ॥ प्रकर्तव्यंविधानेनअन्यथानिष्फ
लंभवेत् ॥ वैशाखेचतृतीयायांजलमध्येविशेषतः ॥ ८५ ॥ अथवामंडलेकुर्यान्मंडपेवाबृहद्वने ॥ सुगंधचंदनेनांगंसुपुष्टंचदिनेदिने ॥ ८६ ॥ यथाप्रयत्नतः
कुर्यात्कृशांगस्यैवपुष्टिदम् ॥ चंदनागुरुह्रीबेरकृष्णकुंकुमरोचना ॥ ८७ ॥ जटामांसीमुराचैवविष्णोर्गंधाष्टकंविदुः ॥ तैस्तैर्गंधयुतैश्चापिविष्णोरंगानिले
पयेत् ॥ ८८ ॥ धृष्टंचतुलसीकाष्ठंकर्पूरागुरुयोगतः ॥ अथवाकेसरैर्योज्यंहरिचंदनमुच्यते ॥ ८९ ॥ यात्राकालेचयेकृष्णंभक्त्यापश्यंतिमानवाः ॥ नते
षांपुनरावृत्तिःकल्पकोटिशतैरपि ॥९०॥सुगंधमिश्रितैस्तोयैर्देवदेवंगलंतिये॥अथवापुष्पमध्येतुस्थापयेज्जगदीश्वरम् ॥९१॥ वृंदावनंतत्रगत्वाउपस्कृत्यफ
लानिच॥विष्णुभक्तेनयोग्येनभोजयेत्तदशेषतः॥९२॥ नालिकेरफलंबीजकोशंचोद्धृत्यदापयेत्॥घोंटाफलंचपनसंकोशमुद्धृत्यदापयेत्॥९३॥ दध्नाविमिश्रि
तंचान्नंघृतेनाप्लुत्यदापयेत् ॥ पाचितंपिष्टकंपूपमष्टादशघृतेनच ॥ ९४ ॥ तैलैश्चातिलसंमिश्रैःफलंपक्वंप्रदापयेत् ॥ यद्यदेवात्मनःप्रीतंतत्तदीशायदाप
येत् ॥ ९५ ॥ दत्वानैवेद्यवस्त्रादिनाददीतकथंचन ॥ त्यक्तंचविष्णुमुदिश्यतद्भक्तेभ्योविशेषतः ॥ ९६ ॥ इतितेकथितंकिंचित्समासेनमहेश्वरि ॥ गोप
नीयंप्रयत्नेनस्वयोनिरिवपार्वति ॥ ९७ ॥ श्रीकृष्णरूपगुणवर्णनशास्त्रवर्गबोधाधिकारइहचेदलमन्यपाठैः ॥ तत्प्रेमभावरसभक्तिविलासनामहारेषुचेत्त्व
लुमनःकिमुकामिनीभिः ॥ ९८ ॥ तच्चेतसाप्रभजतांव्रजबालकेंद्रंवृंदावनक्षितितलंयमुनाजलंच ॥ तल्लोकनाथपदपंकजधूलिमिश्रलिप्तंवपुःकिलवृथागरु
चंदनाद्यैः ॥ ९९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेउमामहेश्वरसंवादेवृंदावनमाहात्म्येऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ सूतजीवचि
रंसाधोश्रीकृष्णचरितामृतम् ॥ त्वयाप्रकाशितंसर्वंभक्तानांभवतारणम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णलीलांनिखिलांब्रूहिदैनंदिनींप्रभो ॥ ययाकर्णितयासाधोकृ
ष्णेभक्तिर्विवर्द्धते ॥ २ ॥ गुरोःशिष्यस्यमंत्रस्यविधानंलक्षणंपृथक् ॥ वदास्माकंमहाभागत्वंहिनःपरमःसुहृत् ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एकदायमु
नातीरेसमासीनंजगद्गुरुम् ॥ नारदःप्रणिपत्याहदेवदेवंसदाशिवम् ॥ ४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ देवदेवमहादेवसर्वज्ञजगदीश्वर ॥ भगवद्धर्मतत्वज्ञकृष्ण
मंत्रविदांवर ॥ ५ ॥ कृष्णमंत्रामयालब्धास्त्वत्तोयेचपितुःपरे ॥ तेसर्वेसाधितास्तत्त्वान्मंत्रराजादयोमया ॥ ६ ॥ बहुवर्षसहस्रैस्तुशाकमूलफलाशिना ॥
शुष्कपर्णांबुवाय्वादिभोजिनाचनिराशिना ॥ ७ ॥ स्त्रीणांसंदर्शनालापवर्जिनाभूमिशायिना ॥ कामादिषड्गुणंजित्वाबाह्येंद्रियनियम्यता ॥ ८ ॥ एवंकृते
पिनैवात्मासंतुष्टोममशंकर ॥ तद्ब्रूहियत्प्रासिध्येतसंस्कारार्द्यैर्विनाप्रभो ॥ ९ ॥ सकृदुच्चारणादेवददातिफलमुत्तमम् ॥ यदियोग्योस्मिदेवेशतदामेकृपया

१ निवातस्थे–इ० पा० । २ यत्नात्–इ० पा० । ३ नृणाम्–इ० पा० ।

वद ॥ १० ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंमहाभागत्वंयालोकहितैषिणा ॥ सुगोप्यमपिवक्ष्यामिमंत्रचिंतामणिंतव ॥ ११ ॥ रहस्यानांरहस्यंयद्गुह्या नांगुह्यमुत्तमम् ॥ नमयाकथितंदेव्यैनाग्रजेभ्यःपुरातव ॥ १२ ॥ वक्ष्यामियुगलंतुभ्यंकृष्णमंत्रमनुत्तमम् ॥ मंत्रचिंतामणिर्नामयुगलंद्वयमेवच ॥ १३ ॥ पर्यायाअस्यमंत्रस्यतथापंचपदीतिच ॥ गोपीजनपदंवल्लभांतंतुचरणानिति ॥ १४ ॥ शरणंचप्रपद्येचएषपंचपदात्मकः ॥ मंत्रचिंतामणिःप्रोक्तःषोड शार्णोमहामनुः ॥ १५ ॥ नमोगोपीजनेत्युक्त्वावल्लभाभ्यांवदेत्ततः ॥ पदद्वयात्मकोमंत्रोदशार्णःखलुकथ्यते ॥ १६ ॥ एतांपंचपदींजप्त्वाश्रद्धयाश्र द्धयासकृत् ॥ कृष्णप्रियाणांसांनिध्यंगच्छत्येवनसंशयः ॥ १७ ॥ नपुरश्चरणप्रेक्षानास्यन्यासविधिक्रमः ॥ नदेशकालनियमोनारिमित्रादिशोध नम् ॥ १८ ॥ सर्वेधिकारिणश्चात्रचंडालांतामुनीश्वर ॥ स्त्रियःशूद्रादयश्चापिजडमूकादिपंगवः ॥ १९ ॥ अन्येहूणाःकिराताश्चपुलिंदाःपुष्कसास्तथा ॥ आभीरायवनाःकंकाःखसाद्याःपापयोनयः ॥ २० ॥ दंभाहंकारपरमाःपापाःपैशुन्यतत्पराः ॥ गोब्राह्मणादिहंतारोमहोपपातकान्विताः ॥ २१ ॥ ज्ञानवै राग्यरहिताःश्रवणादिविवर्जिताः ॥ एतेचान्येचसर्वेस्युर्मनोरस्याधिकारिणः ॥ २२ ॥ यदिभक्तिर्भवेदेषांकृष्णेसर्वेश्वरेश्वरे ॥ तदाधिकारिणःसर्वेनान्य थामुनिसत्तम ॥२३॥ याज्ञिकोदाननिरतःसर्वतंत्रोपसेवकः ॥ सत्यवादीयतिर्वापिवेदवेदांगपारगः ॥२४॥ ब्रह्मनिष्ठःकुलीनोवातपस्वीव्रततत्परः ॥ अत्राधि कारीनभवेत्कृष्णभक्तिविवर्जितः ॥ २५ ॥ तस्मादकृष्णभक्तायकृतघ्नायनमानिने ॥ नचश्रद्धाविहीनायवक्तव्यंनास्तिकायच ॥ २६ ॥ नचाशुश्रूषवेवा च्यंनासंवत्सरसेविने ॥ श्रीकृष्णेऽनन्यभक्तायदंभलोभविवर्जिने ॥ २७ ॥ कामक्रोधविमुक्तायदेयमेतत्प्रयत्नतः ॥ ऋषिश्चैवाहमेतस्यगायत्रीछंदउच्य ते ॥ २८ ॥ देवतावल्लवीकांतोमंत्रस्यपरिकीर्तितः ॥ सप्रियस्यहरेर्दास्येविनियोगउदाहृतः ॥ २९ ॥ आचक्राद्यैस्तथामंत्रैःपंचांगानिप्रकल्पयेत् ॥ अथवापिस्वबीजेनकरांगन्यासकौचरेत् ॥ ३० ॥ मंत्रस्यप्रथमोवर्णोबिंदुनामूर्ध्निभूपितः ॥ गमित्येवंभवेद्बीजंनमःशक्तिरिहोदिता ॥ ३१ ॥ अंतिमार्णै देशांगानितैरेवचतथार्चनम् ॥ गंधपुष्पादिभिस्तच्चजलैरेवाप्यसंभवे ॥ ३२ ॥ न्यासपूर्वविधानेनकर्तव्यंहरितुष्टये ॥ अतएवास्यमंत्रस्यन्यासाद्यन्येवदं तिच ॥ ३३ ॥ सकृदुच्चारणादेवकृतकृत्यत्वदायिनः ॥ तथापिदशधानित्यंजपाद्यर्थंप्रविन्यसेत् ॥ ३४ ॥ अथध्यानंप्रवक्ष्यामिमंत्रस्यास्यद्विजोत्तम ॥ पीतांबरंघनश्यामंद्विभुजंवनमालिनम् ॥ ३५ ॥ बर्हिबर्हकृतोत्तंसंशशिकोटिनिभाननम् ॥ घूर्णायमाननयनंकर्णिकारावतंसिनम् ॥ ३६ ॥ अभितश्चंदने नाथमध्येकुंकुमबिंदुना ॥ रचितंतिलकंभालेबिभ्रतंमंडलाकृतिम् ॥ ३७ ॥ तरुणादित्यसंकाशकुंडलाभ्यांविराजितम् ॥ घर्माम्बुकणिकाराजद्दर्पणाभ

१ सर्वलोकहितैषिणा--इ० पा० । २ हरावभक्ताय--इ० पा० । ३ अंतिमार्णैरथांगानि--इ० पा० । ४ बर्हिबर्हकृतापीडम्--इ० पा० ।

कपोलकम् ॥ ३८ ॥ प्रियास्यन्यस्तनयनंलीलां[1]पांगोन्नतभ्रुवम् ॥ अग्रभागन्यस्तमुक्ताविस्फुरत्प्रोच्चनासिकम् ॥ ३९ ॥ दशनज्योत्स्नयाराजत्पक्वबिंब
फलाधरम् ॥ केयूरांगदसद्रत्नमुद्रिकाभिर्लसत्करम् ॥ ४० ॥ बिभ्रतंमुरलींवामेपाणौपद्मंतथैवच ॥ कांचीदामस्फुरन्मध्यंनूपुराभ्यांलसत्पदम् ॥ ४१ ॥
रतिकेलिरसावेशचपलंचपलेक्षणम् ॥ हसंतंप्रिययासार्द्धंहासयंतंचतांमुहुः ॥ ४२ ॥ इत्थंकल्पतरोर्मूलेरत्नसिंहासनोपरि ॥ वृंदारण्येस्मरेत्कृ[2]ष्णंसंस्थितं
प्रिययासह ॥ ४३ ॥ वामपार्श्वेस्थितांतस्यराधिकांचस्मरेत्ततः ॥ नीलचोलकसंवीतांतप्तहेमसमप्रभाम् ॥ ४४ ॥ पट्टांचलेनावृतार्द्धसुस्मेराननपंकजा
म् ॥ कांतवक्रेन्यस्तनेत्रांचकोरीचंचलेक्षणाम् ॥ ४५ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यांचनिजकांतमुखांबुजे ॥ अर्पयंतींपूगफलंपर्णचूर्णसमन्वितम् ॥ ४६ ॥ मुक्ताहा
रस्फुरच्चारुपीनोन्नतपयोधराम् ॥ क्षीणमध्यांपृथुश्रोणींकिंकिणीजालमंडिताम् ॥ ४७ ॥ रत्नताटंककेयूरमुद्रावलयधारिणीम् ॥ रणत्कटकमंजीररत्नपादां
गुलीयकाम् ॥ ४८ ॥ लावण्यसारमुग्धांगींसर्वावयवसुंदरीम् ॥ आनंदरससंमग्नांप्रसन्नांनवयौवनाम् ॥ ४९ ॥ सख्यश्चतस्याविप्रद्रतत्समानवयोगुणाः ॥
तत्सेवनपराभाव्याश्चामरव्यजनादिभिः ॥ ५० ॥ अथतुभ्यंप्रवक्ष्यामिमंत्रार्थंशृणुनारद ॥ बहिरंगैःप्रपंचस्यस्वांशैर्मायादिशक्तिभिः ॥ ५१ ॥ अंतरंगै
स्तथानित्यविभूतैस्तैश्चिदादिभिः ॥ गोपनादुच्यतेगोपीराधिकाकृष्णवल्लभा ॥ देवीकृष्णमयीप्रोक्ताराधिकापरदेवता ॥ ५२ ॥ सर्वलक्ष्मीस्वरूपासाकृष्णाह्ला
दस्वरूपिणी ॥ ततःसाप्रोच्यतेविप्रह्लादिनीतिमनीषिभिः ॥ ५३ ॥ तत्कलाकोटिकोट्यंशदुर्गाद्यास्त्रिगुणात्मिकाः ॥ सातुसाक्षान्महालक्ष्मीःकृष्णोनारायणः
प्रभुः ॥ ५४ ॥ नैतयोर्विद्यतेभेदःस्वल्पोपिमुनिसत्तम ॥ इयंदुर्गाहरीरुद्रःकृष्णःशक्रइयंशची ॥ ५५ ॥ सावित्रीयंहरिर्ब्रह्माधू[3]मोर्णासौयमोहरिः ॥ बहुनाकिंमुनिश्रे
ष्ठविनाताभ्यांनकिंचन ॥ ५६ ॥ चिदाचिल्लक्षणंसर्वंराधाकृष्णमयंजगत् ॥ इत्थंसर्वंतयोरेवविभूतिंविद्धिनारद ॥ ५७ ॥ नशक्यतेमयावक्तुंवर्षकोटिशतैरपि ॥
त्रैलोक्येपृथिवीमान्याजंबूद्वीपंततोवरम् ॥ ५८ ॥ तत्रापिभारतंवर्षंतत्रापिमथुरापुरी ॥ तत्रवृंदावनंनामतत्रगोपीकदंबकम् ॥ ५९ ॥ तत्रराधासखीवर्गस्त
त्रापिराधिकावरा ॥ सांनिध्याधिक्यतस्तस्याआधिक्यंस्याद्यथोत्तरम् ॥ ६० ॥ पृथिवीप्रभृतीनांतुनान्यत्किंचिदिहोदितम् ॥ सैषाहिराधिकागोपीजन
स्तस्याःसखीगणः ॥ ६१ ॥ तस्याःसखीसमूहस्यवल्लभौप्राणनायकौ ॥ राधाकृष्णौतयोःपादाःशरणंस्यादिहाश्रये ॥ ६२ ॥ प्रपद्येगतवानास्मिजीवोहं
भृशदुःखितः ॥ सोहंयःशरणंप्राप्तोममतस्ययदास्तिच ॥ ६३ ॥ सर्वंताभ्यांतदर्थंहितद्भोग्यंनह्यहंमम ॥ इत्यसौकथितोविप्रमंत्रस्यार्थःसमासतः ॥ ६४ ॥

१ लीलयाचोन्नतभ्रुवम्--इ० पा० । २ कामम्-इ० पा० । ३ धूर्मोर्चासौ-इ० पा० ।

युगलार्थस्तथान्यासःप्रपत्तिःशरणागतिः ॥ आत्मार्पणमिमेपंचपर्यायास्तेमयोदिताः ॥ ६५ ॥ अयमेवचिंतनीयोदिवानक्तमतंद्रितैः ॥ ६६ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ छ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ अथदीक्षाविधिंवक्ष्येशृणुनारदतत्त्वतः ॥ श्रवणादेवमुच्येतविनातस्यविधानतः ॥ १ ॥ आविरंच्याज्जगत्सर्वंविज्ञायनश्वरंबुधः ॥ आध्यात्मिकादित्रिविधदुःखमेवानुभूयच ॥ २ ॥ अनित्यत्वाच्चसर्वेषांसुखानांमुनिसत्तम ॥ दुःखपक्षेविनिक्षिप्यतानितेभ्योविवर्जितः ॥ ३ ॥ विरज्यसंसृतेर्हानौसाधनानिविचिंतयेत् ॥ अनुत्तमसुखस्यापिसंप्राप्तौभृशनिर्वृतः ॥ ४ ॥ नराणांदुष्करत्वंहिविज्ञायचमहामतिः ॥ भृशमार्त्तस्ततोविप्रमांगुरुंशरणंव्रजेत् ॥ ५ ॥ शांतोविमत्सरःकृष्णेभक्तोऽनन्यप्रयोजनः ॥ अनन्यसाधनःश्रीमान्कामलोभविवर्जितः ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णरसतत्त्वज्ञःकृष्णमंत्रविदांवरः ॥ कृष्णमंत्राश्रयोनित्यंमंत्रभक्तःसदाशुचिः ॥ ७ ॥ सद्धर्मशासकोनित्यंसदाचारनियोजकः ॥ संप्रदायीकृपापूर्णोविरागीगुरुरुच्यते ॥ ८ ॥ एवमादिगुणःप्रायःशुश्रूषुर्गुरुपादयोः ॥ गुरौनितांतभक्तश्चमुमुक्षुःशिष्यउच्यते ॥ ९ ॥ यत्साक्षात्सेवनंतस्यप्रेम्णाभागवतोभवेत् ॥ समोक्षःप्रोच्यतेप्राज्ञैर्वेदवेदांगवेदिभिः ॥ १० ॥ आश्रित्यस्वगुरोःपादौनिजवृत्तंनिवेदयेत् ॥ ससंदेहानपाकृत्यबोधयित्वापुनःपुनः ॥ ११ ॥ स्वपादप्रणतंशांतंशुश्रूषुंनिजपादयोः[३] ॥ अतिहृष्टमनाःशिष्यंमनुमध्यापयेत्परम् ॥ १२ ॥ चंदनेनमृदावापिविलिखेद्बाहुमूलयोः ॥ वामदक्षिणयोर्विप्रशंखचक्रेयथाक्रमम् ॥ १३ ॥ ऊर्द्ध्वपुंड्रंततःकुर्याद्भालादिषुविधानतः ॥ ततोमंत्रद्वयंतस्यदक्षकर्णेविनिर्दिशेत् ॥ १४ ॥ मंत्रार्थंचवदेत्तस्मैयथावदनुपूर्वशः ॥ दासशब्दयुतंनामधार्यंतस्यप्रयत्नतः ॥ १५ ॥ ततोतिभक्त्यासस्नेहंवैष्णवान्भोजयेद्बुधः ॥ श्रीगुरुंपूजयेच्चापिवस्त्रालंकरणादिभिः ॥ १६ ॥ सर्वस्वंगुरवेदद्यात्तदर्द्धंवामहामुने ॥ स्वदेहमपिनिक्षिप्यगुरौस्थेयमकिंचनैः ॥ १७ ॥ यएतैःपंचभिर्विद्वान्संस्कारैःसंस्कृतोभवेत् ॥ दास्यभागीसकृष्णस्यनान्यथाकल्पकोटिभिः ॥ १८ ॥ अंकनंचोर्द्ध्वपुंड्रश्चमंत्रोनामविधारणम् ॥ पंचमोयागइत्युक्ताःसंस्काराःपूर्वसूरिभिः ॥ १९ ॥ अंकनंशंखचक्राद्यैःसच्छिद्रंपुंड्रमुच्यते ॥ दासशब्दयुतंनाममंत्रोयुगलसंज्ञकः ॥ २० ॥ गुरुवैष्णवयोःपूजायागइत्यभिधीयते ॥ एतेपरमसंस्कारामयातेपरिकीर्तिताः ॥ २१ ॥ अथतुभ्यंप्रपन्नानांधर्मान्वक्ष्यामिनारद ॥ यानास्थायगमिष्यंतिहरिधामनराःकलौ ॥ २२ ॥ इत्थंगुरोर्लब्धमंत्रोगुरुभक्तपरायणः ॥ सेवमानोगुरुंनित्यंतत्कृपांभावयेत्सुधीः ॥ २३ ॥ सतांधर्मास्ततःशिक्षेत्प्रपन्नानांविशेषतः ॥ स्वेष्टदेवधियानित्यंवैष्णवान्परितोषयेत् ॥ २४ ॥ ताडनंभर्त्सनंकामिभोग्यत्वेनयथास्त्रियः ॥ गृह्णंति

१ सराणाम्--इ०, सुराणाम्--इ०, सर्वाणाम्--इ० च पा० । २ क्रोधलोभविवर्जितः--इ० पा० । ३ गुरुपादयोः--इ० पा० । ४ स्वेष्टप्रदधिया--इ० पा० ।

वैष्णवानांचतत्तद्वाह्यंतथाबुधैः ॥ २५ ॥ ऐहिक्यामुष्मिकीचिंतानैवकार्याकदाचन ॥ ऐहिकंतुसदाभाव्यंपूर्वाचरितकर्मणा ॥ २६ ॥ आमु
ष्मिकंतथाकृष्णः स्वयमेवकरिष्यति ॥ अतोहितत्कृतेत्याज्यःप्रयत्नःसर्वथानरैः ॥ २७ ॥ सर्वोपायपरित्यागःकृष्णीयात्मतयार्चनम् ॥
सुचिरंप्रोषितेकांतेयथापतिपरायणा ॥ २८ ॥ प्रियानुरागिणीदीनातस्यसंगैककांक्षिणी ॥ तद्गुणान्भावयेन्नित्यंगायत्यपिशृणोतिच ॥ २९ ॥ श्रीकृष्ण
गुणलीलादिस्मरणादितथाचरेत् ॥ नपुनःसाधनत्वेनकार्यंतत्तुकदाचन ॥ ३० ॥ चिरंप्रोष्यागतंकांतंप्राप्यकांताधियायथा ॥ चुंबंतीवाश्लिष्यंतीवने
त्रांतेनपिबंत्यपि ॥ ३१ ॥ ब्रह्मानंदगतेवाशुसेवेतेपरयामुदा ॥ श्रीमदर्चावतारेणतथापरिचरेद्धरिम् ॥ ३२ ॥ अनन्यशरणोनित्यंतथैवानन्यसा
धनः ॥ अनन्यसाधनार्थत्वात्स्यादनन्यप्रयोजनः ॥ ३३ ॥ नान्यंचपूजयेद्देवंननमेत्तंस्मरेन्नच ॥ नचपश्येन्नगायेच्चनचानिंदेत्कदाचन ॥ ३४ ॥ नान्यो
च्छिष्टंचभुंजीतनान्यशेषंचधारयेत् ॥ अवैष्णवानांसंभाषावंदनादिविवर्जयेत् ॥ ३५ ॥ ईशवैष्णवयोर्निंदांशृणुयान्नकदाचन ॥ कर्णौपिधायगंतव्यं
शक्तौदंडंसमाचरेत् ॥ ३६ ॥ आश्रित्यचातकींवृत्तिंदेहपातावधिद्विज ॥ द्वयस्यार्थंभावयित्वास्थेयमित्येवमेमतिः ॥ ३७ ॥ सरःसमुद्रनद्यादीन्विहा
यचातकोयथा ॥ तृषितोम्रियतेवापियाचतेवापयोधरम् ॥ ३८ ॥ एवमेवप्रयत्नेनसाधनानिविचिंतयेत् ॥ स्वेष्टदेवःसदायाच्योगतिस्त्वंमेभवेरिति ॥
॥ ३९ ॥ स्वेष्टदेवतदीयानांगुरोरपिविशेषतः ॥ आनुकूल्येसदास्थेयंप्रातिकूल्यंविवर्जयेत् ॥ ४० ॥ सकृत्प्रपन्नोवक्ष्यामिकल्याणगुणतांतयोः ॥ वि
चिंत्यविश्वसेदेतौमामिमावुद्धरिष्यतः ॥ ४१ ॥ संसारसागरान्नाथमित्रपुत्रगृहाकुलात् ॥ गोप्तारौमेयुवामेवप्रपन्नभयभंजनौ ॥ ४२ ॥ योहंम
मास्तियत्किंचिदिहलोकेपरत्रच ॥ तत्सर्वंभवतोरद्यचरणेषुसमर्पितम् ॥ ४३ ॥ अहमस्म्यपराधानामालयस्त्यक्तसाधनः ॥ अगतिश्चततो
नाथौभवंतावेवमेगतिः ॥ ४४ ॥ तवास्मिराधिकाकांतकर्मणामनसागिरा ॥ कृष्णकांतेतवैवास्मियुवामेवगतिर्मम ॥ ४५ ॥ शरणंवां
प्रपन्नोस्मिकरुणानिकराकरौ ॥ प्रसादंकुरुतंदास्यंमयिदुष्टेपराधिनि ॥ ४६ ॥ इत्येवंजपतानित्यंस्थातव्यंपद्यपंचकम्[1] ॥ अचिरादेवतद्दास्य
मिच्छतामुनिसत्तम ॥ ४७ ॥ बाह्यधर्मामयाह्येतेसंक्षेपेणोपवर्णिताः ॥ आंतरःपरमोधर्मःप्रपन्नानामथोच्यते ॥ ४८ ॥ कृष्णप्रियासखीभावंसमा
श्रित्यप्रयत्नतः ॥ तयोःसेवांप्रकुर्वीतदिवानक्तमतंद्रितः ॥ ४९ ॥ उक्तोमंत्रस्तदंगानितथातस्याधिकारिणः ॥ तद्धर्माश्चतथातेभ्यःफलंमंत्रस्यना
रद ॥ ५० ॥ अनुतिष्ठत्वमप्येतत्तयोर्दास्यमवाप्स्यसि ॥ स्वाधिकारक्षयेविप्रसंदेहोनात्रकश्चन ॥ ५१ ॥ सकृन्मात्रप्रपन्नायतवास्मीतिचयाचते ॥ नि

१ वसते–इ० पा० । २ मंत्रद्वयस्येत्यर्थः । १ पद्यपंकजम्–इति पाठः केषुचित्पुस्तकेषु दृश्यते–स तु शोधकानवधानकृत एव । प्रकृताचिरोक्तपद्यपंचकोक्तिस्वारस्येन प्रकृतमूलोक्तपाठ एव साधीयान् ।

जदास्यंहरिर्दद्यान्नमेत्रास्तिविचारणा ॥ ५२ ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामिरहस्यंपरमाद्भुतम् ॥ श्रुतपूर्वंमयाकृष्णात्साक्षाद्भगवतःपरम् ॥ ५३ ॥ एषतेक थितोधर्मआंतरोमुनिसत्तम ॥ गुह्यादेपगुह्यतमोगोपनीयःप्रयत्नतः ॥५४॥ मंत्ररत्नमहंपूर्वंजपन्कैलासमूर्द्धनि ॥ ध्यायन्नारायणंदेवमवसंगहनेवने ॥ ५५ ॥ ततस्तुभगवांस्तुष्टःप्रादुरासममाग्रतः ॥ व्रियतांवरइत्युक्तेमयाप्युद्घाटचलोचने ॥ ५६ ॥ दृष्टोदेवःप्रियासार्द्धंसंस्थितोगरुडोपरि ॥ प्रणिपत्यावोचमहंव रदंकमलापतिम् ॥ ५७ ॥ यद्रूपंतेकृपासिंधोपरमानंददायकम् ॥ सर्वानंदाश्रयंनित्यंमूर्तिमत्सर्वतोधिकम् ॥ ५८ ॥ निर्गुणंनिष्क्रियंशांतंयद्ब्रह्मेतिविदु र्बुधाः ॥ तदहंद्रष्टुमिच्छामिचक्षुर्भ्यांपरमेश्वर ॥ ५९ ॥ ततोमामाहभगवान्प्रपन्नंकमलापतिः ॥ तदद्यद्रक्ष्यसेरूपंयत्तेमनसिकांक्षितम् ॥ ६० ॥ यमुना पश्चिमेतीरेगच्छवृंदावनंमम ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवःप्रियासार्द्धंजगत्पतिः ॥ ६१ ॥ अहमप्यागतस्तर्हियमुनायास्तटंशुभम् ॥ तत्रकृष्णम पश्यंचसर्वदेवेश्वरेश्वरम् ॥ ६२ ॥ गोपवेषधरंकांतंकिशोरवयसान्वितम् ॥ प्रियास्कंधेसुविन्यस्तवामहस्तंमनोहरम् ॥ ६३ ॥ हसंतंहासयतंतांमध्येगोपी कदंबके ॥ स्निग्धमेघसमाभासंकल्याणगुणमंदिरम् ॥ ६४ ॥ प्रहस्यचततःकृष्णोमामाहामृतभाषणः ॥ अहंतेदर्शनंयातोज्ञात्वारुद्रतवेप्सितम् ॥ ६५ ॥ यदद्यमेत्वयादृष्टमिदंरूपमलौकिकम् ॥ घनीभूतामलप्रेमसच्चिदानंदविग्रहम् ॥ ६६ ॥ नीरूपंनिर्गुणंव्यापिक्रियाहीनंपरात्परम् ॥ वदंत्युपनिषत्संघाइद मेवममानघम् ॥ ६७ ॥ प्रकृत्युत्थगुणाभावादनंतत्वात्तथेश्वरम् ॥ असिद्धत्वान्मद्गुणानांनिर्गुणंमांवदंतिहि ॥ ६८ ॥ अदृश्यत्वान्ममैतस्यरूपस्यचर्मच क्षुषा ॥ अरूपंमांवदंत्येतेवेदाःसर्वेमहेश्वर ॥ ६९ ॥ व्यापकत्वाच्चिदंशेनब्रह्मेतिचविदुर्बुधाः ॥ अकर्तृत्वात्प्रपंचस्यनिष्क्रियंमांवदंतिहि ॥ ७० ॥ मायागुणै र्यतोमेंशाःकुर्वंतिसर्जनादिकम् ॥ नकरोमिस्वयंकिंचित्सृष्ट्यादिकमहंशिव ॥ ७१ ॥ अहमासांमहादेवगोपीनांप्रेमविह्वलः ॥ क्रियांतरंनजानामिनात्मान मपिनारद ॥ ७२ ॥ विहराम्यनयानित्यमस्याःप्रेमवशीकृतः ॥ इमांतुमत्प्रियांविद्धिराधिकांपरदेवताम् ॥ ७३ ॥ अस्याश्चपरितःपश्यसख्यःशतसहस्र शः ॥ नित्याःसर्वाइमारुद्रयथाहंनित्यविग्रहः ॥ ७४ ॥ गोपागावोगोपिकाश्चसदावृंदावनंमम ॥ सर्वमेतन्नित्यमेवचिदानंदरसात्मकम् ॥ ७५ ॥ इदमानंद कंदाख्यंविद्धिवृंदावनंमम ॥ यस्मिन्प्रवेशमात्रेणनपुनःसंसृतिंविशेत् ॥ ७६ ॥ मद्वनंप्राप्ययोमूढःपुनरन्यत्रगच्छति ॥ सआत्महाभवेदेवसत्यंसत्यंमयो दितम् ॥ ७७ ॥ वृंदावनंपरित्यज्यनैवगच्छाम्यहंक्वचित् ॥ निवसाम्यनयासार्द्धमहमत्रैवसर्वदा ॥७८॥ इत्येवंसर्वमाख्यातंयत्तेरुद्रहृदिस्थितम् ॥ कथयस्व ममेदानींकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ७९ ॥ ततस्तमब्रवंदेवमहंचमुनिसत्तम ॥ ईदृशस्त्वंकथंलभ्यस्तमुपायंवदस्वमे ॥ ८० ॥ ततोमामाहभगवान्साधु

१ श्रिया सार्धम्--इ० पा० । २ सखायः परितो गोपा गावो वृंदावनं मम--इ० पा० ।

रुद्रतवोदितम् ॥ अतिगुह्यतमंह्येतद्गोपनीयंप्रयत्नतः ॥८१॥ सकृदावांप्रपन्नोयस्त्यक्तोपायउपासते ॥ गोपीभावेनदेवेशसमामेतिनचेतरः ॥८२॥ सकृदावां
प्रपन्नोवामत्प्रियामेकिकामुत॥सेवतेनन्यभावेनसमामेतिनसंशयः॥८३॥योमामेवप्रपन्नश्चमत्प्रियांनमहेश्वर॥नकदापिसचाप्नोतिमामेवंतेमयोदितम् ॥८४॥
सकृदेवप्रपन्नोयस्तवास्मीतिवदेदपि ॥ साधनेनविनाप्येवमामाप्नोतिनसंशयः ॥ ८५ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमत्प्रियांशरणंव्रजेत् ॥ आश्रित्यमत्प्रि
यांरुद्रमांवशीकर्त्तुमर्हसि ॥ ८६ ॥ इदंरहस्यंपरमंमयातेपरिकीर्तितम् ॥ त्वयाप्येतन्महादेवगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ ८७ ॥ त्वमप्येनांसमाश्रित्यराधिकांमम
वल्लभाम् ॥ जपन्मेयुगलंमंत्रंसदातिष्ठमदालये ॥ ८८ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वादक्षिणेकर्णेममकृष्णोदयानिधिः ॥ उपादिश्यपरंमंत्रंसंस्कारांश्च
विधायहि ॥ ८९ ॥ सगणोऽतर्दधेविप्रतत्रैवममपश्यतः ॥ अहमप्यत्रतिष्ठामितदारभ्यनिरंतरम् ॥ ९० ॥ सर्वमेतन्मयातुभ्यंसांगमेवप्रकीर्त्तितम् ॥ अधुना
वदविप्रेंद्रकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ९१ ॥ ॥इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवृंदावनमाहात्म्येद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥नारदउवाच ॥ ॥ भग
वन्सर्वमाख्यातंयद्यत्पृष्टंमयागुरो ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामिभावमार्गमनुत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ साधुविप्रत्वयापृष्टंसर्वलोकहितैषिणा ॥ रह
स्यमपिवक्ष्यामितन्मेनिगदतःशृणु ॥ २ ॥ दास्यःसखायःपितरौप्रेयस्यश्चहरेरिह ॥ सर्वेनित्यामुनिश्रेष्ठर्वेसंतिगुणशालिनः ॥ ३ ॥ यथाप्रकटलीलायांपु
राणेषुप्रकीर्तिताः ॥ तथातेनित्यलीलायांसंतिवृंदावनेभुवि ॥ ४ ॥ गमनागमनेनित्यंकरोतिवनगोष्ठयोः ॥ गोचारणंवयस्यैश्चविनाऽसुरविघातनम् ॥ ५ ॥
परकीयाभिमानिन्यस्तथातस्यप्रियाजनाः ॥ प्रच्छन्नेनैवभावेनरमयंतिनिजप्रियम् ॥६॥आत्मानंचिंतयेत्तत्रतासांमध्येमनोरमाम् ॥ रूपयौवनसंपन्नांकिशो
रींप्रमदाकृतिम् ॥७॥नानाशिल्पकलाभिज्ञांकृष्णभोगानुरूपिणीम् ॥ प्रार्थितामपिकृष्णेनतत्रभोगपराङ्मुखीम् ॥८॥ राधिकानुचरींतत्रतत्सेवनपरायणा
म् ॥ कृष्णादप्यधिकंप्रेमराधिकायांप्रकुर्वतीम् ॥ ९ ॥ प्रीत्यानुदिवसंयत्नात्तयोःसंगमकारिणीम् ॥ तत्सेवनसुखाह्लादभावेनातिसुनिर्वृताम्॥ १०॥इत्यात्मानं
विचिंत्यैवतत्रसेवांसमाचरेत् ॥ ब्राह्मंमुहूर्त्तमारभ्ययावत्स्यात्तुमहानिशा ॥ ११ ॥ ॥नारदउवाच ॥ ॥हरेर्दैनंदिनींलीलांश्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ लीला
मजानतासेव्योमनसातुकथंहरिः ॥ १२ ॥ ॥शिवउवाच ॥ ॥ नाहंजानामितांलीलांहरेर्नारदतत्वतः ॥ वृंदादेवीमितोगच्छसातेलीलांप्रवक्ष्यति ॥ १३ ॥
अविदूरइतःस्थानात्केशीतीर्थसमीपतः ॥ सखीसंघवृतासास्तेगोविंदपरिचारिका ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तस्तंपरिक्रम्यहृष्टोनत्वापुनःपुनः ॥
वृंदाश्रमंजगामाथनारदोमुनिसत्तमः ॥ १५ ॥ वृंदापिनारदंदृष्ट्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ उवाचचमुनिश्रेष्ठकथमत्रागतिस्तव ॥ १६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥

१ ह्यं ह्येतत्--इ० पा० । २ तत्तुल्यागुणशालिनः--इ० पा० । ३ अतः--इ० पा० ।

त्वत्तोवेदितुमिच्छामिनैत्यकंचरितंहरेः॥ तदादितोममब्रूहियदियोग्योऽस्मिशोभने ॥ १७॥ ॥ वृंदोवाच ॥ ॥ रहस्यमपिवक्ष्यामिकृष्णभक्तोसिनारद ॥
नप्रकाश्यंत्वयाप्येतद्गुह्याद्गुह्यतरंमहत् ॥ १८ ॥ मध्येवृंदावनेरम्येपंचाशत्कुंजमंडिते ॥ कल्पवृक्षनिकुंजेतुदिव्यरत्नमयेगृहे ॥ १९ ॥ निद्रितौतिष्ठतस्त
ल्पेनिविडालिंगितौमिथः ॥ मदाज्ञाकारिभिःपश्चात्पक्षिभिर्बोधितावपि ॥ २० ॥ गाढालिंगनजानंदमाप्तौतद्भंगकातरौ ॥ नमनःकुरुतस्तल्पात्समुत्था
तुंमनागपि ॥ २१ ॥ ततश्चसारिकासंघैःशुकाद्यैःपरितोमुहुः ॥ बोधितौविविधैर्वाक्यैःस्वतल्पादुदतिष्ठताम् ॥ २२ ॥ उपविष्टौततोदृष्ट्वासख्यस्तल्पे
मुदान्वितौ ॥ प्रविश्यसेवांकुर्वंतितत्कालेह्युचितांतयोः ॥ २३ ॥ पुनश्चसारिकावाक्यैस्तावुत्थायस्वतल्पतः ॥ गच्छतःस्वस्वभवनंभीत्युत्कंठाकु
लौततः ॥ २४ ॥ प्रातश्चबोधितोमात्रातल्पादुत्थायसत्वरः ॥ कृत्वाकृष्णोदंतकाष्ठंबलदेवसमन्वितः ॥ २५ ॥ मात्रानुमोदितोयातिगोशालांसखिभि
र्वृतः ॥ राधापिबोधिताविप्रवयस्याभिःस्वतल्पतः ॥२६॥ उत्थायदंतकाष्ठादिकृत्वाभ्यंगंसमाचरेत् ॥ स्नानवेदींततोगत्वास्नापितासानिजालिभिः ॥२७॥
भूपागृहेव्रजेत्तत्रवयस्याभूपयंत्यापि ॥ भूपणैर्विविधैर्दिव्यैर्गंधमाल्यानुलेपनैः ॥ २८ ॥ ततःसखीजनैस्तस्याःश्वश्रूंसंप्रार्थ्ययत्नतः ॥ कर्तुमाहूयतेस्वन्नं
ससखीसायशोदया ॥२९॥ ॥नारदउवाच॥ ॥कथमाहूयतेदेविपाकार्थंतुयशोदया ॥ सतीषुपाककर्त्रीषुरोहिणीप्रमुखास्वपि ॥३०॥ ॥ वृंदोवाच॥ ॥
पूर्वंदुर्वाससादत्तोवरस्तस्यैमहामुने ॥ इतिकात्यायनीवक्त्राच्छ्रुतमासीन्मयापुरा ॥ ३१ ॥ त्वयायत्पच्यतेदेवितदन्नंमदनुग्रहात् ॥ मिष्टंस्यादमृतस्पर्द्धिभो
क्तुरायुष्करंतथा ॥३२॥ इत्याह्वयतितांनित्यंयशोदापुत्रवत्सला ॥ आयुष्मान्मेभवेत्पुत्रःस्वादुलोभात्तथासती ॥ ३३ ॥ श्वत्वानुमोदिताहृष्टासापिनंदालयं
व्रजेत्॥ससखीप्रकरातत्रगत्वापाकंकरोतिच ॥३४॥ कृष्णोऽपिदुग्ध्वागाःकाश्चिद्दोहयित्वाजनैःपराः॥ आगच्छतिपितुर्वाक्यात्स्वगृहंसखिभिर्वृतः ॥ ३५ ॥
अभ्यंगमर्दनंकृत्वादासैःसंस्नापितोमुदा ॥ धौतवस्त्रधरःस्रग्वीचंदनाक्तकलेवरः ॥ ३६ ॥ द्विफालबद्धचिकुरैर्ग्रीवाभालोपरिस्फुरन् ॥ चंद्राकारस्फुरद्भालति
लकालकरंजितः ॥ ३७ ॥ कंकणांगदकेयूररत्नमुद्रालसत्करः ॥ मुक्ताहारस्फुरद्वक्षामकराकृतिकुंडलः ॥ ३८ ॥ मुहुराकारितोमात्राप्रविशेद्भोजना
लयम् ॥ अवलंब्यकरंसख्युर्बलदेवमनुव्रतः ॥ ३९ ॥ भुंक्तेथविविधान्नानिभ्रात्राचसखिभिर्वृतः ॥ हासयन्विविधैर्हास्यैःसखींस्तैर्हसतिस्वयम् ॥ ४० ॥
इत्थंभुक्कातथाचम्यदिव्यखट्वोपरिक्षणम् ॥ विश्रम्यसेवकैर्दत्ततांबूलंविभजन्नदन् ॥ ४१ ॥ गोपवेषधरःकृष्णोधेनुवृंदपुरस्सरः ॥ व्रजवासिजनैःप्रीत्यासर्वै
रनुगतःपथि ॥ ४२ ॥ पितरंमातरंनत्वानेत्रांतेनापितंगणम् ॥ यथायोग्यंतथाचान्यान्विनिवर्त्यवनंव्रजेत् ॥ ४३ ॥ वनंप्रविश्यसखिभिःक्रीडयित्वाक्षणं

१ अपि तो--इ० पा० । २ पक्कम्--इ० पा० ।

ततः ॥ विहारैर्विविधैस्तत्रवनेविक्रीडतेमुदा ॥ ४४ ॥ वंचयित्वाततःसर्वान्द्वित्रैःप्रियसखैर्वृतः ॥ संकेतकंव्रजेद्धर्पात्प्रियासंदर्शनोत्सुकः ॥ ४५ ॥
सापिकृष्णंवनंयातंदृष्ट्वास्वंगृहमागता ॥ सूर्यादिपूजाव्याजेनकुसुमाद्दृतयेतथा ॥ ४६ ॥ वंचयित्वागुरून्यातिप्रियसंगेच्छयावनम् ॥ इत्थंतौवहुय
त्नेनमिलित्वाकाननेततः ॥ ४७ ॥ विहारैर्विविधैस्तत्रदिनंविक्रीडतोमुदा ॥ दोलायांचसमारूढौसखिभिर्दोलितौक्वचित् ॥ ४८ ॥ क्वापिवेणुंक
रस्त्रस्तंप्रिययापहृतंहरिः ॥ अन्वेषयन्नुपालब्धोविप्रलब्धप्रियागणैः ॥ ४९ ॥ हसितैर्बहुधाताभिर्हासितस्तत्रतिष्ठति ॥ वसंतवायुनाजुष्टंवनखण्डंमुदा
क्वचित् ॥ ५० ॥ प्रविश्यचंदनांभोभिःकुंकुमादिजलैरपि ॥ निषिंचतोयंत्रमुक्तैस्तत्पंकैर्लिंपतोमिथः ॥ ५१ ॥ सख्योऽप्येवंनिषिंचंतिताश्चतौसिं
चतःपुनः ॥ वसंतवायुजुष्टेषुवनषंडेषुसर्वतः ॥ ५२ ॥ तत्तत्कालोचितैर्नानाविहारैःसगणौद्विज ॥ श्रांतौक्वचिद्वृक्षमूलमासाद्यमुनिसत्तम ॥ ५३ ॥
उपविश्यासनेदिव्येमधुपानंप्रचक्रतुः ॥ ततोमधुमदोन्मत्तौनिद्रयामीलितेक्षणौ ॥ ५४ ॥ मिथःपाणिंसमालंब्यकामबाणवशंगतौ ॥ रिरंसूविशतः
कुंजंस्खलद्वाङ्मनसौपथि ॥ ५५ ॥ क्रीडतश्चततस्तत्रकरिणीयूथपौयथा ॥ सख्योपिमधुभिर्मत्तानिद्रयापीडितेक्षणाः ॥ ५६ ॥ अभितोमंजुकुंजेषु
सर्वाएवापिशिश्यिरे ॥ पृथगेकेनवपुषाकृष्णोपियुगपद्विभुः ॥ ५७ ॥ सर्वासांसंनिधिंगच्छेत्प्रियायाप्रेरितोमुहुः ॥ रमयित्वाचताःसर्वाःकरिणीर्गज
राडिव ॥ ५८ ॥ प्रिययाचतथाताभिःक्रीडार्थंचसरोव्रजेत् ॥ जलसेकैर्मिथस्तत्रक्रीडतःसगणौततः ॥ ५९ ॥ वासःस्रक्चंदनैर्दिव्यैर्भूषणैरपिभूषि
तौ ॥ तत्रैवसरसस्तीरेदिव्यरत्नमयेगृहे ॥ ६० ॥ प्रागेवफलमूलानिकल्पितानिमयामुने ॥ हरिस्तुप्रथमंभुक्त्वाकांतयापरिवेषितः ॥ ६१ ॥
द्वित्राभिःसेवितोगच्छेच्छय्यांपुष्पविनिर्मिताम् ॥ तांबूलैर्व्यजनैस्तत्रपादसंवाहनादिभिः ॥ ६२ ॥ सेव्यमानोहसंस्ताभिर्मोदतेप्रेयसींस्मरन् ॥ राधि
कापिहरौसुप्तेसगणामुदितांतरा ॥ ६३ ॥ अपितंत्रगतप्राणातदुच्छिष्टंभुनक्तिच ॥ किंचिदेवततोभुक्त्वाव्रजेच्छय्यानिकेतनम् ॥ ६४ ॥ द्रष्टुंकांत
मुखांभोजंचकोरीवनिशाकरम् ॥ तांबूलचर्वितंतस्यतत्रत्याभिर्निवेदितम् ॥ ६५ ॥ तांबूलान्यपिचाश्नातिविभजंतीप्रियालिषु ॥ कृष्णोपितासां
शुश्रूषुःस्वच्छंदंभाषितंमिथः ॥ ६६ ॥ प्राप्तनिद्रइवाभातिविनिद्रोपिपटावृतः ॥ ताश्चक्ष्वेलीक्षणंकृत्वाकुतश्चिदनुमानतः ॥ ६७ ॥ विदश्यरसनांदद्भिःपश्यं
त्योऽन्योन्यमाननम् ॥ विलीनाइवलज्जाब्धौक्षणमूचुर्नकिंचन ॥ ६८ ॥ क्षणादेवततोवस्त्रंदूरीकृत्यतदंगतः ॥ साधुनिद्रांगतोसीतिहासयंत्योहसंति

१ स्वगणैस्ततः । वंचयित्वा च तान्सर्वान्वने विक्रीडतो मुदा--इ० पा० । २ तत्र गतप्राणा--तत्र कृष्णे गताःप्राणा अंतःकरणवृत्तयो यस्याःसा--कृष्णैकमनस्केत्यर्थः ।

च ॥ ६९ ॥ एवंतैर्विविधैर्हास्यैरममाणोगणैःसह ॥ अनुभूयक्षणंनिद्रासुखंचमुनिसत्तम ॥ ७० ॥ उपविश्यासनेदिव्येसगणोविस्तृतेमुदा ॥
पणीकृत्यमिथोहारचुंबाश्लेषपरिच्छदान् ॥ ७१ ॥ अक्षैर्विक्रीडतःप्रेम्णानर्मालापपुरस्सरम् ॥ पराजितोऽपिप्रिययाजितोहमितिवैब्रुवन् ॥ ७२ ॥
हारादिग्रहणेतस्याःप्रवृत्तस्ताड्यतेतया ॥ तयैवंताडितःकृष्णःकरेणास्यसरोरुहे ॥ ७३ ॥ विषण्णमानसोभूत्वागंतुंप्रकुरुतेमतिम् ॥
जितोऽस्मिचेत्त्वयादेविगृह्यतांयत्पणीकृतम् ॥ ७४ ॥ चुंबनादिमयादत्तमित्युक्त्वासातथाचरेत् ॥ कौटिल्यंतद्भ्रुवोर्द्रष्टुंश्रोतुंतद्भर्त्सनंवचः ॥ ७५ ॥
ततःसारीशुकानांचश्रुत्वावागाहवंमिथः ॥ निर्गच्छतस्ततःस्थानाद्गंतुकामोगृहंप्रति ॥ ७६ ॥ कृष्णःकांतामनुज्ञाप्यगवामभिमुखंव्रजेत् ॥ सातुसूर्य
गृहंगच्छेत्सखीमंडलसंयुता ॥ ७७ ॥ कियद्दूरंततोगत्वापरावृत्यहरिःपुनः ॥ विप्रवेषंसमास्थाययातिसूर्यगृहंप्रति ॥ ७८ ॥ सूर्यंप्रपूजयेत्तत्रप्रार्थित
स्तत्सखीजनैः ॥ तदैवकल्पितैर्वेदैःपरिहासविगर्भितैः ॥ ७९ ॥ ततस्ताज्ञापितंकांतंपरिज्ञायविचक्षणाः ॥ आनंदसागरेमग्नानविदुःस्वंनचापरम् ॥ ८० ॥
विहारैर्विविधैरेवंसार्द्धयामद्वयंमुने ॥ नीत्वागृहंव्रजेयुस्ताःसचकृष्णोगवांव्रजेत् ॥ ८१ ॥ संगम्यस्वसखीन्कृष्णोगृहीत्वागाःसमंततः ॥ आगच्छति
व्रजंहर्षान्नादयन्मुरलींमुने ॥ ८२ ॥ ततोनंदादयःसर्वेश्रुत्वावेणुरवंहरेः ॥ गोधूलिपटलव्याप्तंदृष्ट्वाचापिनभस्तलम् ॥ ८३ ॥ विसृज्यसर्वकर्माणि
स्त्रियोबालादयोपिच ॥ कृष्णस्याभिमुखंयांतितद्दर्शनसमुत्सुकाः ॥ ८४ ॥ राजमार्गेव्रजद्वारियत्रसर्वेव्रजौकसः ॥ कृष्णोपितान्समागम्ययथावदनु
पूर्वशः ॥ ८५ ॥ दर्शनस्पर्शनैर्वाचास्मितपूर्वावलोकनैः ॥ गोपवृद्धान्नमस्कारैःकायिकैर्वाचिकैरपि ॥ ८६ ॥ अष्टांगपातैःपितरौरोहिणीमपिनारद ॥
नेत्रांतसूचितेनैवविनयेनप्रियांतथा ॥ ८७ ॥ एवंतैस्तद्यथायोग्यंव्रजौकोभिःप्रपूजितः ॥ गवालयेतथागाश्चसंप्रवेश्यसमंततः ॥ ८८ ॥ पितृभ्याम
र्थितोयातिभ्रात्रासहनिजालयम् ॥ स्नात्वापीत्वातत्रकिंचिद्भुक्त्वामात्रानुमोदितः ॥ ८९ ॥ गवालयंपुनर्यातिदोग्धुकामोगवांपयः ॥ ताश्चदुग्ध्वादोह
यित्वापाययित्वाचकाश्चन ॥ ९० ॥ पित्रासार्द्धंगृहंयातितत्रभावशतानुगः ॥ तत्रपित्रापितृव्यैश्चतत्पुत्रैश्चबलेनच ॥ ९१ ॥ भुनक्तिविविधान्नानिच
र्व्यचोष्यादिकानिच ॥ तन्मातिःप्रार्थनात्पूर्वंराधिकाचतदैवहि ॥ ९२ ॥ प्रस्थापयेत्सखीद्वारापक्वान्नानितदालयम् ॥ श्लाघयंश्चहरिस्तानिभुक्त्वापित्रा
दिभिःसह ॥ ९३ ॥ सभागृहंव्रजेत्तैश्चजुष्टंवंदिजनादिभिः ॥ पक्वान्नानिगृहीत्वायाःसख्यस्तत्रपुरागताः ॥ ९४ ॥ बहूनिचपुनस्तानिप्रदत्तानि
यशोदया ॥ सख्यस्तत्रतयादत्तंकृष्णोच्छिष्टंनयंतिच ॥ ९५ ॥ सर्वताभिःसमानीयराधिकायैनिवेद्यते ॥ सापिभुक्त्वासखीवर्गयुतातदनुपूर्वशः ॥ ९६ ॥

सखीभिर्मंडितातिष्ठेदभिसर्त्तुंसमुद्यता ॥ प्रस्थाप्यतेमयाकाचिदितएवततःसखी ॥ ९७ ॥ तयाभिसारितासाथयमुनायाःसमीपतः ॥ कल्पवृक्षनिकुंजेस्मिन्दिव्यरत्नमयेगृहे ॥ ९८ ॥ सितकृष्णनिशायोग्यवेषायातिसखीवृता ॥ कृष्णोपिविविधंतत्रदृष्ट्वाकौतूहलंततः ॥ ९९ ॥ कात्यायन्यामनोज्ञानिश्रुत्वासंगीतकान्यपि ॥ धनधान्यादिभिस्ताश्चप्रीणयित्वाविधानतः ॥ १०० ॥ जनैराराधितोमात्रायातिसख्यानिकेतनम् ॥ मातरिप्रस्थितायांचभोजयित्वाततोगृहम् ॥ १०१ ॥ संकेतकंकांतयात्रसमागच्छेदलक्षितः ॥ मिलित्वातावुभावत्रक्रीडितोवनराजिषु ॥ १०२ ॥ विहारैर्विविधैरासलास्यहासपुरस्सरैः ॥ सार्द्धयामद्वयंनीत्वारात्रेरेवंविहारतः ॥ १०३ ॥ सुषुप्सूविशतःकुंजंपक्षिणीभिरलक्षितौ ॥ एकांतकुसुमैःक्लृप्तेकेलितल्पेमनोहरे ॥ १०४ ॥ सुप्तावातिष्ठतस्तत्रसेव्यमानौनिजालिभिः ॥ इतितेसर्वमाख्यातंनैत्यकंचरितंहरेः ॥ १०५ ॥ पापिनोपिविमुच्यंतेश्रवणादस्यनारद ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मित्वयादेविनसंशयः ॥ १०६ ॥ हरेर्नंदिनीलीलायतोमेऽद्यप्रकाशिता ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातांपरिक्रम्यतयाचापिप्रपूजितः ॥ १०७ ॥ अंतर्धानंगतोब्रह्मन्नारदोमुनिसत्तमः ॥ मयाप्येतच्चानुपूर्व्यात्सर्वमेवप्रकीर्तितम् ॥ १०८ ॥ जपेन्नित्यंप्रयत्नेनमंत्रयुग्ममनुत्तमम् ॥ कृष्णवक्त्रादिदंलब्धंपुरारुद्रेणयत्नतः ॥ १०९ ॥ तेनोक्तंनारदायापिनारदेनममोदितम् ॥ संस्कारांश्चविधायैवमयाप्येतत्तवोदितम् ॥ ११० ॥ त्वयाप्येतद्गोपनीयंरहस्यंपरमाद्भुतम् ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कृतकृत्योभवंसाक्षात्त्वत्प्रसादादहंगुरो ॥ १११ ॥ रहस्यानांरहस्यंयत्त्वयामह्यंप्रकाशितम् ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ धर्मानेतानुपातिष्ठञ्जल्पन्मंत्रमहर्निशम् ॥ ११२ ॥ अचिरादेवतद्दास्यमवाप्स्यासिनसंशयः ॥ मयापिगम्यतेब्रह्मन्नित्यमायतनंविभोः ॥ ११३ ॥ गुरोर्गुरोर्भानुजायाःकूलेगोपीश्वरस्यच ॥ ११४ ॥ इदंचरित्रंपरमंपवित्रंप्रोक्तंमहेशेनमहानुभावम् ॥ शृण्वंतियेभक्तियुतामनुष्यास्तेयांतिनित्यंपदमच्युतस्य ॥ ११५ ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यमारोग्याभीष्टसिद्धिदम् ॥ स्वर्गापवर्गसंपत्तिकारणंपापनाशनम् ॥ ११६ ॥ भक्त्यापठंतियेनित्यंमानवाविष्णुतत्पराः ॥ नतेषांपुनरावृत्तिर्विष्णुलोकात्कथंचन ॥ ११७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेश्रीवृंदावनमाहात्म्येत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ समाप्तंवृंदावनमाहात्म्यम् ॥

१ एष लीलागीतपुरःसरो—इ० पा० । २ विप्र—इ० पा० । ३ वाणीश्वरस्य च—इ० पा० । ४ नूनम्—इ० पा० ।

॥ ऋषयऊचुः ॥ सूतसूतमहाभागरोमहर्षणनंदन ॥ कथारम्यात्वयाप्रोक्तालोकस्यानंददायिनी ॥ १ ॥ श्रीकृष्णस्यमहाभागचरितंमहदद्भुतम् ॥ श्रुतंसर्वं
त्वयाप्रोक्तंनिर्वृतिस्तेनचाभवत् ॥२॥ अहोश्रीकृष्णमाहात्म्यंभक्तानांगतिदायकम् ॥ यतस्तेनमहाभागनिर्वृतिंकोनचाप्नुयात् ॥३॥ अतःपुनरपिश्रीमत्कृ
ष्णस्यचरितंमहत् ॥ श्रोतुमिच्छामहेचान्यद्व्रतदानार्हणादिकम् ॥४॥ स्नानंवापिमहाभागयथायेनकृतंपुरा॥तत्सर्वंविस्तराद्ब्रूहियथानोनिर्वृतिर्भवेत् ॥५॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंद्विजश्रेष्ठालोकानांतारणंपरम् ॥ यूयंकृतार्थाःकृष्णस्यभक्त्यासंपूर्णमानसाः ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णचरितंपुण्यंसाधूनांहर्षदंपरम् ॥
प्रवक्ष्यामिद्विजश्रेष्ठामहदाख्यानमुत्तमम् ॥ ७ ॥ एकदानारदोलोकान्पर्यटन्भगवत्प्रियः ॥ मथुरायामंबरीषंकृष्णाराधनतत्परम् ॥ ८ ॥ महाभागंव्रत
परंददर्शमुनिसत्तमः ॥ सआगतंमुनिवरंसत्कृत्यमुनिसत्तमः ॥ ९ ॥ भवंतइवपप्रच्छश्रद्धयाहृष्टमानसः ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥ यन्मुनेपरमंब्रह्मवेद
वादिभिरुच्यते ॥ १० ॥ सदेवःपुंडरीकाक्षःस्वयंनारायणःपरः ॥ योऽमूर्तोमूर्तिमानीशोव्यक्तोऽव्यक्तःसनातनः ॥ ११ ॥ सर्वभूतमयोऽचिंत्योध्यातव्यः
सकथंहरिः ॥ यस्मिन्सर्वमिदंविश्वमोतंप्रोतंप्रतिष्ठितम् ॥ १२ ॥ अव्यक्तमेकंपरमंपरमात्मेतिविश्रुतम् ॥ यतोजन्मादिजगतोयोनिर्मायस्वयंभुवम् ॥१३॥
ददौतस्मैचनिगमानात्मन्येवव्यवस्थितान् ॥ कथमाराध्यतेसोयंसमग्रपुरुषार्थदः ॥ १४ ॥ योगिनामपिदुर्गम्यस्तदेतत्कृपयावद ॥ अनाराधितगोविंदा
नविदंतिहितोदयम् ॥ १५ ॥ नतपोयज्ञदानानांलभतेफलमुत्तमम् ॥ अनास्वादितगोविंदपदांबुजरसश्चयः ॥ १६ ॥ मनोरथपथातीतं[3]स्फीतंनाकलये
त्फलम् ॥ हरेराराधनंहित्वादुरितौघनिवारणम् ॥ १७ ॥ नान्यत्पश्यामिजंतूनांप्रायश्चित्तंपरंमुने ॥ यद्भूनर्तनवर्तिन्यःश्रूयंतेसिद्धयोखिलाः ॥ १८ ॥
कथमाराध्यतेसोयंकेशवःक्लेशनाशनः ॥ उपास्यतेसभगवान्कथंनारायणोनरैः ॥ १९ ॥ प्रीतश्चसर्वमेतन्मेहितायजगतोवद ॥ भक्तिप्रियोऽसौभगवान्क
याभक्त्याप्रसीदति ॥ २० ॥ कथंतस्मिन्भवेद्भक्तिःसर्वैराराध्यतेकथम् ॥ वैष्णवोसिहरेस्तस्यप्रियोऽसिपरमार्थवित् ॥ २१ ॥ तेनत्वामेवपृच्छामिब्रह्म
न्ब्रह्मविदुत्तम ॥ श्रोतारमथवक्तारंप्रष्टारंपुरुषंहरेः ॥ २२ ॥ प्रश्नःपुनातिकृष्णस्य[6]तदंघ्रिसलिलंयथा ॥ दुर्लभोमानुषोदेहोदेहिनांक्षणभंगुरः ॥ २३ ॥ तत्रा
पिदुर्लभंमन्येवैकुंठप्रियदर्शनम् ॥ संसारेस्मिन्क्षणार्धोपिसत्संगःशेवधिर्नृणाम् ॥२४॥ यस्मादवाप्यतेसर्वंपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ भगवन्भवतोयात्रास्वस्तये
सर्वदेहिनाम् ॥ २५ ॥ बालानांतुयथापित्रोरुत्तमश्लोकवर्त्मनाम् ॥ भूतानांदेवचरितंदुःखायचसुखायच ॥ २६ ॥ सुखायैवहिसाधूनांत्वादृशामच्युतात्म
नाम् ॥ भजंतियेयथादेवान्देवाअपितथैवतान् ॥२७॥ छायेवकर्मसचिवाःसाधवोदीनवत्सलाः ॥ तस्मात्त्वंभगवन्मह्यंवैष्णवंधर्ममादिश ॥ २८ ॥ यस्यो

---

१ यदेतत्परमं ब्रह्म--इ० पा० । २ यतोऽन्वयम्--इ० पा० । ३ कथमाकलयेत्फलम्--इ० पा० । ४ सर्वैराराध्यते कथम्--इ० पा० । ५ स्त्रीभिश्च--इ० पा० । ६ वार्तायास्तदंघ्रिकमलं यथा--इ० पा० ।

पदेशदानेनलभतेवेदजंफलम् ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंमहीपालविष्णुभक्तिमतात्वया ॥ २९ ॥ जानतापरमंधर्ममेकंमाधवसेवनम् ॥ यस्मिन्नारा
धितेविष्णौविश्वमाराधितंभवेत् ॥ ३० ॥ तुष्टेचराचरंतुष्टंसर्वदेवमयेहरौ ॥ यस्यस्मरणमात्रेणमहापातकसंहतिः ॥ ३१ ॥ तत्क्षणान्नाशमायातिससेव्यो
हरिरेवहि ॥ कोनुराजन्निंद्रियवान्मुकुंदचरणांबुजम् ॥ ३२ ॥ नभजेत्सर्वतोमृत्युरुपास्यमृषिदैवतैः ॥ श्रुतोनुपठितोध्यातआदृतश्चानुमोदितः ॥ ३३ ॥
सद्यःपुनातिसद्धर्मोवीरोविश्वद्रुहोपिहि ॥ योयंकारणकार्यादिकारणस्यापिकारणम् ॥ ३४ ॥ अनन्यकारणंयोगीजगज्जीवोजगन्मयः ॥ अणुर्बृहत्कृशः
स्थूलोनिर्गुणोगुणभृन्महान् ॥३५॥ अजोजन्मलयातीतोध्यातव्यःसहरिःसदा ॥ सम्यगेतद्व्यवसितंभवतापुरुषर्षभ ॥ ३६ ॥ यत्पृच्छसेभागवतान्धर्मां
स्त्वंविश्वभावनान् ॥ प्रसंगेनसतामात्ममनःश्रुतिरसायनाः ॥ ३७ ॥ भवंतिकीर्तनीयस्यकथाःकृष्णस्यनिर्मलाः ॥ भावसाध्योह्ययंदेवःस्वयंजानातितद्व
वान् ॥ ३८ ॥ तथापिवक्ष्येजगतोहितायतवगौरवात् ॥ यदाहुःपरमंब्रह्मप्रधानपुरुषात्परम् ॥३९॥ यन्माययाततंसर्वंसर्वंयच्छतिसोच्युतः ॥ पुत्रान्कलत्रं
दीर्घायूराज्यंस्वर्गापवर्गकम् ॥ ४० ॥ सद्यादीप्सितंसर्वंभक्त्यासंपूजितोऽर्जितः ॥ कर्मणामनसावाचातत्परायेहिमानवाः ॥ ४१ ॥ तेषांव्रतानिवक्ष्यामिप्री
तयेभूपसत्तम ॥ अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यमकल्पता ॥ ४२ ॥ एतानिमानसान्याहुर्व्रतानिहरितुष्टये ॥ एकभक्तंतथानक्तमुपवासमयाचितम् ॥ ४३ ॥
इत्येवंकायिकंपुंसांव्रतमुक्तंनरेश्वर ॥ वेदस्याध्ययनंविष्णोःकीर्तनंसत्यभाषणम् ॥ ४४ ॥ अपैशुन्यमिदंराजन्वाचिकंव्रतमुत्तमम् ॥ चक्रायुधस्यनामा
निसदासर्वत्रकीर्तयेत् ॥ ४५ ॥ नाशौचंकीर्तनेतस्यसपवित्रकरोयतः ॥ वर्णाश्रमाचारवतापुरुषेणपरःपुमान् ॥ ४६ ॥ विष्णुराराध्यतेपंथानान्यःसंतो
षकारणम् ॥ पतिप्रियहिताभिश्चमनोवाक्कायसंयमैः ॥ ४७ ॥ व्रतैराराध्यतेस्त्रीभिर्वासुदेवोदयानिधिः ॥ आगमोक्तेनमार्गेणस्त्रीशूद्रैरपिपूजनम् ॥ ४८ ॥
कर्तव्यंकृष्णचंद्रस्यद्विजातिवररूपिणः ॥ त्रयोवर्णास्तुवेदोक्तमार्गाराधनतत्पराः ॥ ४९ ॥ स्त्रीशूद्रादयएवस्युर्नाम्नाऽऽराधनतत्पराः ॥ नपूजनैर्नयजनैर्न
व्रतैरपिमाधवः ॥ ५० ॥ तुष्यतेकेवलंभक्तिप्रियोऽसौसमुदाहृतः ॥ स्त्रीणांपतिव्रतानांतुपतिरेवहिदैवतम् ॥ ५१ ॥ सतुपूज्योविष्णुभक्त्यामनोवाक्कायकर्म
भिः ॥ कर्तव्यंश्रद्धयाविष्णोश्चिंतयित्वापतिंहृदि ॥ ५२ ॥ शूद्राणांचैवभवतिनाम्नावैदेवतार्चनम् ॥ सर्वेप्यागममार्गेणकुर्युर्वेदानुकारिणा ॥ ५३ ॥ स्त्री
णामप्यधिकारोऽस्तिविष्णोराराधनादिषु ॥ पतिप्रियरतानांचश्रुतिरेषासनातनी ॥ ५४ ॥ स्वंकुलोचितधर्मेणयद्यस्यविहितंव्रतम् ॥ तत्तदेवाचरेद्यस्तुते

१ मरणांतमवाप्नोति स सेव्यो हरिरुच्यते--इ० पा० । २ अनंतकारणम्--इ० पा० । ३ जन्मभयावर्तः--इ० पा० । ४ कोमलाः--इ० पा० । ५ विश्वमस्तीति सोऽच्युतः--इ० पा० । ६ अच्युतः--इ० पा० । ७ तवभूपते--इ० पा० । ८ अकल्कता--इ० पा० । ९ भवति नान्यथा--इ० पा० । १० हितं धर्मम्--इ० पा० । ११ सदाशुद्धिविधायिनः--इ० पा० । १२ सोयम्--इ० पा० । १३ पिंडग्रहणधर्मेण--इ० पा० ।

नतुष्यतिकेशवः ॥ ५५ ॥ हविषाग्नौजलेपुष्पैर्ध्यानेनेन्हृदयेहरिम् ॥ यजंतिसूरयोनित्यंजपेनरविमंडले ॥ ५६ ॥ अहिंसाप्रथमंपुष्पंद्वितीयंकरणग्रहः ॥
तृतीयकंभूतदयाचतुर्थंक्षांतिरेवच ॥ ५७ ॥ शमस्तुपंचमंपुष्पंदमःषष्ठंचसप्तमम् ॥ ध्यानंसत्यंचाष्टमंचह्येतैस्तुष्यतिकेशवः ॥ ५८ ॥ एतैरेवाष्टभिःपुष्पै
स्तुष्यत्येवार्चितोहरिः ॥ पुष्पांतराणिसंत्येवबाह्यानिमनुजोत्तम ॥ ५९ ॥ भक्त्याकृतानियैर्विष्णुःपूजितःपरितुष्याति ॥ वारुणंसलिलंपुष्पंसौम्यंघृत
पयोदधि ॥ ६० ॥ प्राजापत्यंतथान्नादिआग्नेयंधूपदीपकम् ॥ फलपुष्पादिकंचैववानस्पत्यंतुपंचमम् ॥ ६१ ॥ पार्थिवंकुशमूलाद्यंवायव्यंगंधचंद
नम् ॥ श्रद्धाख्यंविष्णुपुष्पंचवाद्यंविष्णुपदंस्मृतम् ॥ ६२ ॥ एभिस्तुपूजितःपुष्पैरपिविष्णुःप्रसीदाति ॥ सूर्योग्निर्ब्राह्मणोगावोवैष्णवःखंमरुज्जलम् ॥ ६३ ॥
भूरात्मासर्वभूतानिपूजास्थानानिवाहरेः ॥ सूर्येतुमंत्रजाप्येनहविषाग्नौयजेत्ततः ॥ ६४ ॥ आतिथ्येनतुविप्राग्र्येगोषुग्रासरसादिना ॥ वैष्णवेबंधुसत्कृ
त्याहृदयेध्यानानिष्ठया ॥ ६५ ॥ वायौमुख्याधियातोयेद्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ॥ स्थंडिलेमंत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि ॥ ६६ ॥ क्षेत्रज्ञंसर्वभूतेषुसम
त्वेनार्चयद्विभुम् ॥ धिष्ण्येष्वेतेषुतद्रूपंशंखचक्रगदांबुजैः ॥ ६७ ॥ युक्तंचतुर्भुजंशांतंध्यायन्नर्चेत्समाहितः ॥ ब्राह्मणैःपूजितैरेवपूजितोयंनसंशयः ॥ ६८ ॥
निर्भर्त्सितैश्चतैर्भूपभवेन्निर्भर्त्सितोविभुः ॥ निगमोधर्मशास्त्रंचयदाधारेप्रवर्तते ॥ ६९ ॥ विप्रास्तेवैष्णवीमूर्तिःपावनीपरमामता ॥ ७० ॥ सर्वंशुभंजग
तिधर्मतएवलभ्यंधर्मोगतिर्निगमतोनृपधर्मशास्त्रात् ॥ नूनंतयोरपिगतिर्भुविभूमिदेवास्तैरर्चितैरिहजगत्पतिरर्चितःस्यात् ॥ ७१ ॥ नयज्ञयोगैर्नतपो
भिरन्यैर्नयोगयुत्त्यानसमर्चनेन ॥ तथाविभुस्तुष्यतिदेवदेवोयथामहीदैवततोषणेन ॥ ७२ ॥ ब्रह्मण्योब्रह्मविद्ब्रह्माब्रह्मवेदप्रवर्तकः ॥ ब्राह्मणैरेवतुष्येतततो
पितंब्रह्मदैवतम् ॥ ७३ ॥ नरकेपिचिरंमग्नाःपूर्वजायेकुलद्वये ॥ तदैवयांतितेस्वर्गंयदार्चतिसुतोहरिम् ॥ ७४ ॥ किंतेषांजीवितेनेहपशुवच्चेष्टितेनाकिम् ॥
येषांनप्रवणंचित्तंवासुदेवेजगन्मये ॥ ७५ ॥ ध्यानंतस्यप्रवक्ष्यामियन्नदृष्टंतुकेनचित् ॥ श्रूयतांभूपकैवल्यंकेवलंमलवर्जितम् ॥ ७६ ॥ यथादीपोनिवात
स्थोनिश्चलोवायुवर्जितः ॥ ज्वलन्नाशयेत्सर्वमंधकारंमहामते ॥ ७७ ॥ तद्वद्दोषविहीनात्माभवत्येवनिरामयः ॥ निराशोनिश्चलोवीरोनमित्रंनारि

१ पुष्पमिंद्रियनिग्रहः । सर्वभूतदया पुष्पं क्षांतिपुष्पं विशिष्यते । शमः पुष्पं दमः पुष्पं ध्यानपुष्पं च सप्तमम् ॥ सत्यं चैवाष्टमं पुष्पमेतैस्तुष्याति केशवः। –इ० पा० । २ पार्थिवं
कुशमूलाद्यम्–इ० पा० । ३ पुष्पांतराणि सत्यं च वाद्यं विष्णुपदं स्मृतम्–इ० पा० । ४ एतैरेव तु तुष्येत यतो भक्तिप्रियोऽच्युतः–इ० पा० । ५ भूतात्मा–इ० पा० । ६ वर्षं तु विद्यया त्रय्या ह
विषाग्नौ जपेत्तु तम्–इ० पा० । ७ स द्विजो वैष्णवी मूर्तिः कीर्तितः पावनी नृणाम्–इ० पा० । ८ नित्यं मलविवर्जितम्–इ० पा० । ९ वह्निरूपधृक्–इ० पा० । १० नृपोत्तम–इ० पा० । ११ इतः परं पुस्तकांतरेषु
पद्यपाठा अन्यविधा एव संति तेच श्लोकाः– " निराशो निश्चलो भूप वैरमैत्रीविवर्जितः ॥ शोकदुःखभयद्वेषलोभमोहभ्रमादिभिः ॥ १ ॥ विषयैरिंद्रियाणां च कृष्णध्यायी विमुच्यते ॥ यथा ज्वालाप्रसंगे
न दीपस्तैलं प्रशोषयेत् ॥ २ ॥ तथा ध्यानप्रसंगेन कर्मणोपि क्षयोभवेत् ॥ तद्ध्यानं द्विविधं तस्य प्रोक्तं शंकरपूर्वकैः ॥ ३ ॥ निर्गुणं सगुणं वापि तत्राद्यं शृणु मानद ॥ केवलं ज्ञानदृष्ट्यासौ दृश्यते योगयुक्ति
भिः ॥ ४ ॥ परमात्मपरं राजन्सततं ध्यानतत्परैः ॥ हस्तपादविहीनश्च सर्वं गृण्हाति गच्छाति ॥ ५ ॥ " इति ।

१९

पुस्तथा ॥ ७८ ॥ शौकहर्षौविषादश्चनलोभोमत्सरोभ्रमः ॥ संभ्रमालापमोहैश्चसुखदुःखैर्विमुच्यते ॥ ७९ ॥ विषयैश्चापिसर्वैश्चइंद्रियाणांप्रमुच्यते ॥ त
दासकेवलज्ञानीकैवल्यत्वंप्रजायते ॥ ८० ॥ ज्वालाकर्मप्रसंगेनदीपस्तैलंप्रशोषयेत् ॥ वर्त्याधारेणराजेंद्रनिर्द्वन्द्वोवायुवर्जितः ॥ ८१ ॥ कज्जलंवमते
पश्चात्तैलस्यापिमहामते ॥ कृष्णासंदृश्यतेरेखादीपस्याग्रेमहामते ॥ ८२ ॥ स्वयमाकृष्यतत्तैलंतेजसानिर्मलोभवेत् ॥ कायेचांतःस्थितस्तद्वत्कर्मतैलं
प्रशोषयेत् ॥ ८३ ॥ विषयान्कज्जलंकृत्वाप्रत्यक्षान्संप्रदर्शयेत् ॥ ज्वालावन्निर्मलोभूत्वास्वयमेवप्रकाशयेत् ॥ ८४ ॥ क्रोधलोभादिभिःसंज्ञैर्वायुभिःपरि
वर्जितः ॥ निःस्पृहोनिश्चलोभूत्वातेजश्चस्वयमुज्ज्वलेत् ॥८५॥ त्रैलोक्यंपश्यतेसर्वंस्वस्थानस्थंस्वतेजसा ॥ केवलज्ञानरूपोयंमयातेपरिकीर्तितः ॥८६॥
ध्यानंचैवप्रवक्ष्यामिद्विविधंतस्यचक्रिणः ॥ केवलज्ञानरूपेणदृश्यतेपरचक्षुपा ॥ ८७ ॥ योगयुक्तामहात्मानःपरमार्थपरायणाः ॥ यंनपश्यंतिमुग्धा
स्तुसर्वज्ञंसर्वदर्शकम् ॥ ८८ ॥ हस्तपादविहीनश्चसर्वत्रपरिगच्छति ॥ सर्वंगृह्णातित्रैलोक्यंस्थावरंजंगमंपुनः ॥ ८९ ॥ नासामुखविहीन
स्तुघ्रातिभक्षतिभूपते ॥ अकर्णःशृणुतेसर्वंसर्वसाक्षीजगत्पतिः ॥ ९० ॥ अरूपोरूपसंबद्धःपंचवर्गवशंगतः ॥ सर्वलोकस्ययःप्राणःपूज्यतेसचराचरैः ॥९१॥
अजिह्वोवदतेसर्वंवेदशास्त्रानुगंतथा ॥ अत्वचःस्पर्शमेवापिसर्वेषामेवविंदति ॥ ९२ ॥ सदानंदोविविक्तात्मक्षएकरूपोनिराश्रयः ॥ निर्गुणोनिर्ममोव्यापीस
गुणोनिर्मलोनघः ॥ ९३ ॥ अवश्यःसर्ववश्यात्मासर्वदःसर्ववित्तमः ॥ तस्यमातानचैवास्तिसवैसर्वमयोविभुः ॥ ९४ ॥ एवंसर्वमयंध्यानंयश्चपश्यत्य
नन्यधीः ॥ सयातिपरमंस्थानममूर्त्तममृतोपमम् ॥ ९५ ॥ द्वितीयंतुप्रवक्ष्यामितच्छृणुष्वमहामते ॥ मूर्त्ताकारंतुसाकारंनिराकारंनिरामयम् ॥ ९६ ॥
ब्रह्मांडंसर्वमतुलंवासितंयस्यवासनात् ॥ सतस्माद्वासुदेवस्तुप्रोच्यतेनृपनंदन ॥ ९७ ॥ वर्षमाणस्यमेघस्ययद्वासातस्यतद्भवेत् ॥ सूर्यतेजःप्रतीका
शंचतुर्बाहुंसुरेश्वरम् ॥ ९८ ॥ दक्षिणेशोभतेशंखोहेमरत्नविभूषितः ॥ कौमोदकीगदातस्यमहासुरविनाशिनी ॥ ९९ ॥ वामेचशोभतेवीरहस्तेतस्य
महात्मनः ॥ महापद्मंसुगंधाढ्यंतस्यदक्षिणहस्तगम् ॥ १०० ॥ शोभमानंसदैवास्तेसायुधंकमलश्रियम् ॥ कंबुग्रीवंसुवृत्तास्यंपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥
॥ १०१ ॥ राजमानंहृषीकेशंदशनैःकुंदसंनिभैः ॥ गुडाकेशस्ययस्यास्तेअधरोविद्रुमाकृतिः ॥ १०२ ॥ शोभतेपुंडरीकाक्षःकिरीटेनापिभास्व

१ त्वग्विहीनः स्पृशेत्सर्वं शीतोष्णादि नराधिप–इ० पा० । २ अदृश्यः सर्वदृश्यात्मा–इ० पा० । ३ पाता–इ० पा० । ४ तस्य ध्यानं महात्मनः–इ० पा० । ५ निरालंबम्–इ० पा० ६ विधिपूर्वकः–इ० पा० । ७ महामणिविचित्रितः–इ० पा० । ८ पद्मं चक्रं जगत्पतेः–इ० पा० । ९ रत्नसंनिभैः–इ० पा० । १० पद्मनाभाख्यः–इ० पा० ।

ता ॥ विशालेनापिरूपेणकेशवस्तुसुवक्षसा ॥ १०३ ॥ कोस्तुभेनांकितेनैवराजमानोजनार्दनः ॥ सूर्यतेजःप्रतीकाशकुंडलाभ्यांप्रभातिच ॥ १०४ ॥ श्रीवत्सांकेनपुण्येनसर्वदाराजतेहरिः ॥ केयूरकंकणैर्हारैर्मौक्तिकैरृक्षसन्निभैः ॥ १०५ ॥ वपुषाभ्राजमानस्तुविजयोजयतांवरः ॥ भ्राजतेसोऽपिगोविंदोहेमवर्णेनवाससा ॥ १०६ ॥ मुद्रिकाभिस्तुयुक्ताभिरंगुलीषुविराजते ॥ सर्वायुधैःसुसंपूर्णैर्दिव्यैराभरणैर्हरिः ॥ १०७ ॥ वैनतेयसमारूढोलोककर्त्ताजगत्पतिः ॥ एवंयोध्यायतेनित्यमनन्यमनसानरः ॥ १०८ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंध्यानभेदंजगत्पते: ॥१०९॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेनारदांबरीषसंवादेवैशाखमाहात्म्येभगवद्ध्यानवर्णनंनामचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥ साधुसाधुमुनिश्रेष्ठलोकानुग्रहकारक ॥ विष्णोर्ध्यानंत्वयाप्रोक्तंसगुणंनिर्गुणंचयत् ॥ १ ॥ अधुनालक्षणंब्रूहिभक्तेःसाधुकृपाकर ॥ यादृशीक्रियतेयेनयथायत्रयदातथा ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्युक्तमाकर्ण्यनृपोत्तमस्यमुनिःप्रहृष्टोनिजगादभूपम् ॥ शृणुष्वराजन्निखिलाघहारिणींभक्तिंहरेस्तेप्रददामिसम्यक् ॥ ३ ॥ अथभक्तिंप्रवक्ष्यामिविविधांपापनाशिनीम् ॥ विविधाभक्तिरुद्दिष्टामनोवाक्कायसंभवा ॥४॥ लौकिकीवैदिकीचापिभवेदाध्यात्मिकीतथा ॥ ध्यानधारणयाबुद्ध्यावेदानांस्मरणंहियत् ॥ ५ ॥ विष्णुप्रीतिकरीचैषामानसीभक्तिरुच्यते ॥ मंत्रवेदसमुच्चारैरविश्रांतविचिंतनैः ॥ ६ ॥ जाप्यैश्चारण्यकैश्चैववाचिकीभक्तिरुच्यते ॥ व्रतोपवासनियमैःपंचेंद्रियजयेनच ॥ ७ ॥ कायिकीसैवनिर्दिष्टाभक्तिःसर्वार्थसाधिनी ॥ भूषणैर्हेमरत्नांकैश्चित्राभिर्वाग्भिरेवच ॥ ८ ॥ वासःप्रतिसरैःसूत्रैःपावकव्यजनोच्छ्रतैः ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्चसर्वबल्युपहारकैः ॥ ९ ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानैश्चयापूजाक्रियतेनरैः॥ नारायणंसमुद्दिश्यभक्तिःसालौकिकीमता ॥ १० ॥ कायिकीसैवनिर्दिष्टाभक्तिःसर्वार्थसाधिकी ॥ ऋग्यजुःसामजाप्यानिसंहिताध्ययनानिच ॥ ११ ॥ क्रियंतेविष्णुमुद्दिश्यसाभक्तिर्वैदिकोच्यते ॥ वेदमंत्रहविर्यागैःक्रियायावैदिकीमता ॥ १२ ॥ दर्शेचपौर्णमास्यांचकर्त्तव्यंचाग्निहोत्रकम् ॥ प्राशनंदक्षिणादानंपुरोडाशंचरुक्रिया ॥ १३ ॥ इष्टिर्धृतिःसोमपानंयाज्ञियंकर्मसर्वशः ॥ अग्निभूम्यनिलाकाशद्युतिशंकरभास्क

१ विलासी लक्ष्मलक्ष्मी च केशवःकौस्तुभांकितः ॥ जनार्दनःसूर्यतेजःकुंडलाभ्यांविराजितः ॥ १ ॥ केयूरहारकटककटिसूत्रांगुलीयकैः ॥ विराजतेभ्राजमानोवपुषालंकृतेनच ॥ २ ॥ वाससाहेमवर्णेनप्रावृतोगरुडासनः ॥ ध्यातव्यःस्वगुणोराजन्भक्ताघौघहरोहरिः ॥ ३ ॥ एवंतध्यानमुद्दिष्टंद्विविधंनृपसत्तम । यत्कृत्वामुच्यतेपापैर्मनोवाक्कायसंभवैः ॥ ४ ॥ यंयंचाभिलपेत्कामंतंतंप्राप्रोतिनिश्चितम् ॥ पूज्यतेदेववर्गैश्चविष्णुलोकंसगच्छति॥५॥-इ० पा० २ वेदमंत्रनमस्कारैः-इ० पा० । ३ जितेंद्रियविबोधितैः-इ० पा० । ४ अत्र पाठभेदश्लोकाः- " सिद्धिविधायिनी । पाद्यार्घ्याद्युपचारैश्चनृत्यवादित्रगीतकैः ॥ बलिभिर्जागरार्चाभिर्लौकिकीभक्तिरीरिता ॥ १ ॥ ऋग्यजुःसामजप्यैश्चसंहिताध्ययनादिभिः ॥ हविर्होमक्रियाभिश्चयाभक्तिःसातुवैदिकी ॥ २ ॥ दर्शश्चपौर्णमासश्चविषुवादिषुयःपुनः ॥ यागःसंकीर्तितोविज्ञैर्वैदिकीभक्तिसाधकः ॥ ३ ॥"

रम् ॥ १४ ॥ तमुद्दिश्यकृतंकर्मतत्सर्वंविष्णुदैवतम् ॥ आध्यात्मिकीतिविविधाब्रह्मभक्तिस्थितानृप ॥ १५ ॥ सांख्याख्यांयोगसंजातां
शृणुभूपयथोदिताम् ॥ चतुर्विंशतितत्वानिप्रधानादीनिसंख्यया ॥ १६ ॥ अचेतनानिभोग्यानिपुरुषःपंचविंशकः ॥ चेतनःससमुद्दिष्टोकर्ताभोक्ताच
कर्मणाम् ॥ १७ ॥ आत्मानित्योव्ययश्चैवअधिष्ठाताप्रयोजकः ॥ पुरुषोऽव्यक्तनित्यःस्यात्कारणंचमहेश्वरः ॥ १८ ॥ तत्वसर्गोभावसर्गोभूतसर्गश्चतत्व
तः ॥ संख्यायाःपरिसंख्यायाः प्रधानंचगुणात्मकम् ॥ १९ ॥ ज्ञात्वासाधर्म्यवैधर्म्यप्रधानंचविधर्मिच ॥ कारणंब्रह्मणश्चैवकामित्वमिदमुच्यते ॥ २० ॥
प्रयोज्यत्वंप्रधानस्यवैधर्म्यमिदमुच्यते ॥ सर्वत्रकर्तृताब्रह्मपुरुषस्याप्यकर्तृता ॥ २१ ॥ अचेतनप्रधानेनसमत्वमिदमुच्यते ॥ तत्वांतरंचतत्वानां
कार्यकारणमेवच ॥ २२ ॥ प्रयोजनंप्रयोज्यत्वंज्ञात्वातत्वप्रसंख्यया ॥ संख्यातमुच्यतेप्राज्ञैर्विजयार्थविचिंतकैः ॥ २३ ॥ इतिमत्वास्यसद्भावंतत्वंसं
ख्यांचतत्वतः ॥ ब्रह्मतत्वाधिकंचापिभूततत्वंविदुर्बुधाः ॥ २४ ॥ सांख्यैःकृताभक्तिरेषाभक्तिराध्यात्मिकीस्मृता ॥ योगजामपितेभूपशृणुभक्तिंवदा
म्यहम् ॥ २५ ॥ प्राणायामपरोनित्यंध्यानवान्नियतेंद्रियः ॥ भैक्ष्यभक्षव्रतीचापिसर्वप्रत्याहृतेन्द्रियः ॥ २६ ॥ धारणंहृदयेकृत्वाध्यायमानोमहेश्वरम् ॥
हृत्पद्मकर्णिकासीनंपीतवस्त्रंसुलोचनम् ॥ २७ ॥ पश्यन्नुद्योतितमुखंब्रह्मसूत्रकटीतटम् ॥ श्वेतवर्णंचतुर्बाहुंवरदाभयहस्तकम् ॥ २८ ॥ योगजामान
सीसिद्धिर्विष्णुभक्तिःपरास्मृता ॥ यएवंभक्तिमान्देवेविष्णुभक्तिःसउच्यते ॥ २९ ॥ एवंभक्तिःसमुद्दिष्टाविविधानृपनंदन ॥ सात्विकीराजसीचैवताम
सीभेदतस्त्विमाः ॥ ३० ॥ नानाप्रकाराविज्ञेयाविष्णोरमिततेजसः ॥ यथाग्निःसुसमृद्धार्चिःकरोत्येधांसिभस्मसात् ॥ ३१ ॥ पापानिभगवद्भक्तिस्त
थादहतितत्क्षणात् ॥ ३२ ॥ यावज्जनोनशृणुतेभुविविष्णुभक्तिंसाक्षात्सुधारसमशेषरसैकसारम् ॥ तावज्जरामरणजन्मशताभिघातदुःखानितानिलभते
बहुदेहजानि ॥ ३३ ॥ संकीर्तितंश्चिंतितकीर्तिरंतःश्रुतानुभावोभगवाननंतः ॥ समंततोघंविनिहंतिमेघंवायुर्यथाभानुरिवांधकारम् ॥ ३४ ॥ नदानदे
वार्चनयागतीर्थस्नानश्रुताचारतपःक्रियाभिः ॥ तथाविशुद्धिंलभतेंतरात्मायथाहृदिस्थेभगवत्यनंते ॥ ३५ ॥ कथाविशुद्धानरनाथतथ्यास्ताएवपथ्या
हरिनाथतथ्याः ॥ संकीर्तितायत्रपवित्रमूर्तेःसंश्रूयतेचश्रुतसाधुकीर्तिः ॥ ३६ ॥ धन्योसिधीरधरणीधरधर्मधुर्यध्यानैकतानहृदयःपुरुषो

१ विश्वदैवतम्-इ० पा०। २ राजेंद्र-इ० पा० ,सचेतनो हि राजेंद्र-इ० च पा०। ३ व्यक्तिस्थश्चेतनोनित्यःकारणानांचकारणम्-इ०पा०। ४ च प्रसंख्यातम्-इ० पा०। ५ पुस्तकांतरेत्वन्यथापाठः-"गुणात्मनः। कारणत्वंब्रह्मणश्चसाधर्म्यमिदमुच्यते ॥ नानात्वंचात्रवैधर्म्यप्रधानस्यविदुर्बुधाः ॥" इति। ६ सर्वतत्त्वार्थचिंतकैः-इ० पा०। ७ ज्ञात्वातत्त्वम्-इ०, तत्त्वातत्त्वम्-इ० च पा०। ८ वक्ष्यामिभक्तिमाध्यात्मिकींशृणु-इ० पा०। ९ भक्तयेविविधाज्ञेयाः-इ० पा०। १० संकीर्त्यतेयासुपवित्रकीर्तिर्विशुद्धमूर्तिर्निजदत्तभक्तिः-इ० पा०।

त्तमस्य ॥ यन्नैष्ठिकीमतिरसौतवसौभगश्रीःश्रीकृष्णनाथसुकृतःश्रवणेप्रवृत्ता ॥ ३७ ॥ अनाराध्यहरिंभक्त्यावरदंविष्णुमव्ययम् ॥ कुतःश्रे
योभवेद्भूपपुरुषस्यात्ममानिनः ॥ ३८ ॥ मायाजनिरमायोसौभक्त्याराजन्नमायया ॥ साध्यतेसाधुपुरुषःस्वयंजानातितद्भवान् ॥ ३९ ॥ न
विद्यतेतेनृपधर्मतत्त्वमज्ञातमेतद्विमलंपुनर्माम् ॥ त्वंपृच्छसेतीर्थपदंप्रसंगात्कथारसंवैष्णवगौरवेण ॥ ४० ॥ नातःपरंपरमतोषविशेषपोषंपश्यामि
पुण्यमुचितंचपरस्परेण ॥ संतःप्रसह्ययदनंतगुणाननंतश्रेयोनिधीनाधिकभावभुजोभुजंति ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाःसुरभीसत्यश्रद्धायागतपांसिच ॥
श्रुतिस्मृतिदयादीक्षाशांतयस्तनवोहरेः ॥ ४२ ॥ आदित्यश्चंद्रमावायुर्भूमिरापोंऽबरंदिशः ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चसर्वभूतमयोविभुः ॥ ४३ ॥
विश्वरूपःस्वयंचक्रेजगदेतच्चराचरम् ॥ स्वयंब्राह्मणमाविश्यसदान्नमुपभुंजते ॥ ४४ ॥ ततस्तुतीर्थास्पदपादरेणून्धराधरात्मालयभूमिदेवान् ॥
परात्मनःपूजयपुण्यलक्ष्मीसर्वस्वभूतानखिलात्मभूतान् ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणंविष्णुबुद्ध्यायोविद्वांसंसाधुपश्यति ॥ सएववैष्णवोयश्चस्वस्वकर्मैकनि
ष्ठितः ॥ ४६ ॥ किंचिदेतन्मयाप्रोक्तंरहस्यंसमयोहिमे ॥ स्नातुंगंतुंचगंगायांनकथावसरोधिकः ॥ ४७ ॥ प्राप्तोयंमाधवोमासःपुण्योमाधववल्लभः ॥
तस्यापिसप्तमीशुक्लागंगायामतिदुर्लभा ॥ ४८ ॥ वैशाखशुक्लसप्तम्यांजाह्नवीजह्नुनापुरा ॥ क्रोधात्पीतापुनस्त्यक्ताकर्णरंध्रात्तुदक्षिणात् ॥ ४९ ॥
तस्यांसमर्चयेद्देवींगंगांगगनमेखलाम् ॥ स्नात्वासम्यग्विधानेनसधन्यःसुकृतीनरः ॥ ५० ॥ तस्यांयस्तर्पयेद्देवान्पितॄन्मर्त्योयथाविधि ॥ साक्षात्पश्यति
तंगंगास्नातकंगतपापकम् ॥ ५१ ॥ नमाधवसमोमासोनगंगासदृशीनदी ॥ दुर्लभःखलुयोगोयंहरिभक्त्यैवलभ्यते ॥ ५२ ॥ विष्णुपादोदकोद्भूताब्रह्मलोका
दुपागता ॥ त्रिभिःस्रोतोभिरश्रांतायापुनातिजगत्त्रयम् ॥ ५३ ॥ स्वर्गारोहणनिःश्रेणीसततानंदकारिणी ॥ अनेकदुरितोद्धारहारिणीदुर्गतारिणी ॥ ५४ ॥
श्रीमहेशजटाजूटवासिनीदुःखनाशिनी ॥ भजमानजनस्वांतकान्तकेलिविनाशिनी ॥ ५५ ॥ सगरान्वयनिर्वाणकारिणीधर्मधारिणी ॥ त्रिमार्गचारिणीदे
वीलोकालंकृतिकारिणी ॥ ५६ ॥ दर्शनस्पर्शनस्नानकीर्त्तनध्यानसेवनैः ॥ पुण्यानपुण्यान्पुरुषान्पावयंतीसहस्रशः ॥ ५७ ॥ गंगागंगेतिगंगेतियैस्त्रिसं
ध्यमितीरितम् ॥ सुदूरस्थैश्चतत्पापंहंतिजन्मत्रयार्जितम् ॥ ५८ ॥ योजनानांसहस्रेषुगंगांयःस्मरतेनरः ॥ अपिदुष्कृतकर्मासौलभतेपरमांगतिम् ॥ ५९ ॥
वैशाखेशुक्लसप्तम्यांदुर्लभासाविशेषतः ॥ प्राप्यतेजगतीपालहरिविप्रप्रसादतः ॥ ६० ॥ नमाधवसमोमासोनमाधवसमोविभुः ॥ गतोहिदुरितांभोधौम
ज्जमानजनस्ययः ॥ ६१ ॥ दत्तंजप्तंहुतंस्नानंयद्भक्त्यामासिमाधवे ॥ तदक्षयंभवेद्भूपपुण्यंकोटिशताधिकम् ॥ ६२ ॥ यथादेवेषुविश्वात्मादेवोना

१ सभाज्य संपूजय पुण्यलक्ष्मी सर्वस्वभूतान्–इ० पा० ।

रायणोहरिः ॥ यथाजप्येषुगायत्रीसरितांजाह्नवीतथा ॥ ६३ ॥ यथोमासर्वनारीणांतपतांभास्करोयथा ॥ आरोग्यलाभोलाभानांद्विपदांब्राह्मणो
यथा ॥ ६४ ॥ परोपकारःपुण्यानांविद्यानांनिगमोयथा ॥ मंत्राणांप्रणवोयद्वद्ध्यानानामात्मचिंतनम् ॥ ६५ ॥ सत्यंस्वधर्मवर्तित्वंतपसांच य
थावरम् ॥ शौचानामर्थशौचंचदानानामभयंयथा ॥ ६६ ॥ गुणानांचयथालोभक्षयोमुख्योगुणःस्मृतः ॥ मासानांप्रवरोमासस्तथासौमाधवोमतः ॥६७॥
तत्रयत्क्रियतेश्राद्धंयज्ञदानमुपोषणम् ॥ तपोध्ययनपूजादितदक्षयफलंस्मृतम् ॥ ६८ ॥ वैशाखांतानिपापानिसूर्यांतानितमांसिच ॥ परापकारपैशुन्य
प्रांतानिसुकृतानिच ॥ ६९ ॥ कार्तिकेमासियत्किंचित्तुलासंस्थेदिवाकरे ॥ स्नानदानादिकंराजंस्तत्परार्धगुणंभवेत् ॥ ७० ॥ तस्मात्सहस्रगुणितंमाघेम
करगेरवौ ॥ ततोपिशतसंख्यातंवैशाखेमेषगेरवौ ॥ ७१ ॥ तेधन्यास्तेसुकृतिनोनरावैशाखमासिये ॥ प्रातःस्नात्वाविधानेनपूजयंतिमधुद्विषम् ॥ ७२ ॥
प्रातःस्नानंचवैशाखेयज्ञदानमुपोषणम् ॥ हविष्यंब्रह्मचर्यंचमहापातकनाशनम् ॥ ७३ ॥ पुनःकलियुगेराजन्नेतद्गोप्यंभविष्यति ॥ अश्वमेधादिकंयस्मा
न्माहात्म्यंमाधवस्ययत् ॥ ७४ ॥ अश्वमेधमखःपुण्यःकलौनैवप्रवर्तते ॥ एषमाधवमासस्यहयमेधसमोविधिः ॥ ७५ ॥ अश्वमेधस्ययत्पुण्यंस्वर्गमोक्षफ
लप्रदम् ॥ नवेत्स्यंतिकलौपापाजनादुरितबुद्धयः ॥७६॥ तस्मिन्भवैर्नरैःपापैर्गंतव्यंनरकार्णवे ॥ अतस्तुविरलस्तस्यप्रचारोयेननिर्मितः ॥ ७७ ॥ इति
श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येपंचाशीतितमोऽध्यायः॥८५॥ सूतउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वानारदस्यमहात्मनः॥ अंबरीषश्चराजर्षिर्विस्मितो
वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ अंबरीषउवाच ॥ मार्गशीर्षादिकान्मासान्हित्वापुण्यान्महामुने ॥ सर्वमासाधिकंमासंवैशाखंकिंप्रशंससि ॥ २ ॥ सर्वेभ्योप्यधिकः
कस्मान्माधवोमाधवप्रियः॥कोविधिस्तत्रकिंदानंकिंतपःकाचदेवता॥३॥त्वत्पादांभोजरजसापावितस्यचमेमुने ॥ उपदेशप्रसादेनप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ ४ ॥
धर्मज्ञोधममार्गाणामुद्धर्तासिमहामुने ॥ त्वमेकोखिलतत्वार्थवेत्ताधर्मोपदेशकः ॥५ ॥ कर्तोपदेष्टामंतावानुमंतापिप्रयोजकः ॥ शास्त्रविद्भिर्मुनिवरस्मर्यंते
समभागिनः ॥ ६ ॥ व्रतसत्रतपोदानैर्यत्फलंसमवाप्यते ॥ धर्मोपदेशनेनैवतत्सर्वमुपलभ्यते ॥ ७ ॥ तीर्थस्नानंतपोयज्ञकर्मयत्कुरुतेमुने ॥ अपित
त्फलभागीस्याद्यःप्रवर्तयिताभवेत् ॥ ८ ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजनः ॥ सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्तते ॥ ९ ॥ तदर्हतिभवान्धर्ममुपदेष्टुं
तदद्भुतम् ॥ दुर्लभोगुरुसंबोधोदेशकालोपपत्तयः ॥ १० ॥ नकेचनतथाभावाश्वेतःशीतलयंतिनः ॥ राज्यलाभादयोप्येतेयथातवसमागमः ॥ ११ ॥
सूतउवाच ॥ अथमंदमृदुस्मेरस्फुरदंतप्रभानुगः ॥ अंबरीषंप्रत्युवाचनारदोमुनिसत्तमः ॥ १२ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिहितायजगतस्त

१ स्नानदानादियत्किंचित्तदक्षयफलंस्मृतम्—इ० पा० । २ उपदेष्टासि वै मुने—इ० पा० । ३ अपि यत्क्रियया लोकान्प्रवर्तयितुमेवतत्—इ० पा० ।

व ॥ विधिर्माधवमासस्ययच्छुतोब्रह्मणःपुरा ॥ १३ ॥ दुर्ल्लभंभारतेवर्षेजन्मतस्मान्मनुष्यता ॥ मानुष्येदुर्ल्लभेलोकेस्वस्वधर्मप्रवर्त्तनम् ॥१४॥ ततोपिभ
क्तिर्भूपालवासुदेवेतिदुर्ल्लभा ॥ तत्रापिदुर्ल्लभोमासोमाधवोमाधवप्रियः ॥ १५ ॥ तमवाप्यततोमासंस्नानदानजपादिकम् ॥ कुर्वंतिविधिनायेतुधन्यास्तेकृ
तिनोनराः ॥ १६ ॥ तेषांदर्शनमात्रेणपापिनोपिविकिल्बिषाः ॥ भवंतिभगवद्भावभाविताधर्मकांक्षिणः ॥ १७ ॥ माधवेमासियैःस्नातंप्रातर्नियमसंयुतैः ॥
तेकोटिवर्षपर्यंतंक्रीडंतेनंदनेवने ॥ १८ ॥ यथानवारिधिसमोलोकेकोपिजलाशयः ॥ तथामासोनवैशाखसदृशोमाधवप्रियः ॥ १९ ॥ तावत्पापानितिष्ठं
तिमनुष्याणांकलेवरे ॥ यावत्किलमलध्वंसीमासोनायातिमाधवः ॥ २० ॥ अवशिष्टदिनान्येवपंचमासस्यतस्यवै ॥ एकादशींसमारभ्यसर्वमाससमानि
वै ॥ २१ ॥ वैशाखेपूजितोदेवोमाधवोमधुहातुयैः ॥ नानोपचारैराजेंद्रतैःप्राप्तंजन्मनःफलम् ॥ २२ ॥ किंकिंनदुर्ल्लभतरंप्राप्यतेमासिमाधवे ॥ स्नाने
नपरमेशस्यपूजनेनयथाविधि ॥ २३ ॥ नदत्तंनहुतंजप्तंनतीर्थेमरणंकृतम् ॥ यैर्हिनारायणोनैवध्यातोनिखिलपापहा ॥ २४ ॥ तेषांजन्मनृणांलोकेज्ञात
व्यंनिष्फलंनृप ॥ द्रव्येषुविद्यमानेषुकृपणोयोभवेन्नरः ॥२५॥ अदत्वाम्रियतेयोहितस्यद्रव्यंनिरर्थकम् ॥ तीर्थस्नानादितपसासत्कुलेजन्मलभ्यते ॥ २६ ॥
नदानेनविनाभूपकिंचिदप्युपतिष्ठति ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यादपिपंचदिनात्मकात् ॥ २७ ॥ सत्कुलेप्राप्यतेजन्मवैभवंविविधंतथा ॥ सुपुत्रःसुकुलंभूप
धनधान्यंवरास्त्रियः ॥ २८ ॥ सुजन्ममरणंचापिसुभोगाःसुखमेवच ॥ सदादानेधिकाप्रीतिरौदार्यंधैर्यमुत्तमम् ॥ २९ ॥ प्रसादात्तस्यदेवस्यविष्णोश्चैवमहा
त्मनः ॥ नारायणस्यजायंतेसिद्धयोभूपवांच्छिताः ॥ ३० ॥ ऊर्जेमासितपोमासिमाधवेमाधवप्रिये ॥ स्नात्वादामोदरंभक्त्यामाधवंमधुसूदनम् ॥ ३१ ॥
विशेषेणसमभ्यर्च्यदत्वादानानिशक्तितः ॥ ऐहिकंसुखमासाद्यनरोहरिपदंव्रजेत् ॥ ३२ ॥ अनेकजन्मार्जितपातकावलीविलीयतेमाधवमज्जनेन ॥ सूर्योद
येभूपयथातमिस्रंवचःस्वयंभूरिदमादिशन्मे ॥ ३३ ॥ चकारविष्णुर्विपुलप्रचारंमासस्यवैमाधवसंज्ञकस्य ॥ यमस्यगुप्तंवचसाविचिंत्यमनुष्यलोकंगमितं
चकार ॥ ३४ ॥ तस्मादस्मिन्समायातेमाधवेमासिवैष्णवैः ॥ स्नात्वापुण्यजलेतीर्थेगंगायाःपावनेनृणाम् ॥ ३५ ॥ रेवायावामहाराजयमुनेसारदेथवा ॥
प्रातस्त्वनुदितेभानौविधानेननृपोत्तम ॥ ३६ ॥ पूजयित्वाचदेवेशंमुकुंदंमधुसूदनम् ॥ पुत्रपौत्रधनैःश्रेयोवांच्छितानिसुखानिच ॥ ३७ ॥ अनुभूयतप
स्त्वंतेस्वर्गमक्षयमाप्नुयात् ॥ एवंज्ञात्वामहाभागमधुसूदनमर्चय ॥ ३८ ॥ स्नात्वासम्यग्विधानेनवैशाखेतुविशेषतः ॥ देवमाराध्यगोविन्दंनारायणमनाम
यम् ॥ ३९ ॥ प्राप्स्यासित्वंसुखंपुत्रंधनानिचहरेःपदम् ॥ देवदेवंनमस्कृत्यमाधवंपापनाशनम् ॥ ४० ॥ प्रारभेतव्रतमिदंपौर्णमास्यांमधोर्नृप ॥ यमैश्च
नियमैर्युक्तःशक्त्याकिंचित्प्रदायच ॥ ४१ ॥ हविष्यभुग्भूमिशायीब्रह्मचर्यव्रतेस्थितः ॥ कृच्छ्रादितपसाक्षामोध्यायन्नारायणंहृदि ॥ ४२ ॥ एवंप्राप्यच

वैशाखींदद्यान्मधुतिलादिकम् ॥ भोजनंद्विजमुख्येभ्योभक्त्याधेनुंसदक्षिणाम् ॥ ४३ ॥ अच्छिद्रंप्रार्थयेच्चापितस्यस्नानस्यभूसुरान् ॥ यथालक्ष्मीःप्रियाभूप
माधवस्यजगत्पतेः ॥४४॥ तथैवमाधवोमासोमधुसूदनवल्लभः ॥ एवंविधियुतोमर्त्यःस्नात्वाद्वादशवत्सरम् ॥ ४५ ॥ उद्यापनंचरेच्छक्त्यामधुसूदनतुष्टये ॥
इदंमाधवमासस्यमाहात्म्यंकथितंतव ॥ ४६ ॥ यत्पुराब्रह्मणोवक्त्राच्छ्रुतमासीन्मयानृप ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमासमाहात्म्ये
षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ छ॥ ॥सूतउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वानारदस्यसभूपतिः ॥ प्रणम्यविस्मितःप्राहचिन्तयन्मनसाहरिम् ॥१॥ अंबरी
षउवाच ॥ ॥ कथमेतद्विमुह्यामःस्वल्पायासेनवैमुने ॥ प्राप्यतेस्नानमात्रेणफलंचैवातिदुर्लभम् ॥२॥ नारदउवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तंत्वयाराजन्नल्पायासेनय
न्महत् ॥ फलंसंप्राप्यतेतत्रश्रद्धत्स्वविधिभाषितम् ॥ ३ ॥ धर्मस्यगतयःसूक्ष्मादुर्ज्ञेयाहीश्वरैरपि ॥ मुह्यंतेचात्रविद्वांसोचिंत्यशक्तिहरेःकृतौ ॥ ४ ॥ वि
श्वामित्रादयोराजन्धर्माधिक्येनबाहुजाः ॥ ब्राह्मण्यंसमुपायाताःसूक्ष्माधर्मगतिस्त्वतः ॥ ५ ॥ अजामिलोपिभूपालदासीपतिरितिश्रुतः ॥ धर्मपत्नीपरि
त्यागीनित्यंपापपथिस्थितः ॥६॥ म्रियमाणःसुतस्नेहात्प्रोच्यनारायणेतिच ॥ तद्व्याननामग्रहणात्पदंलेभेसुदुर्लभम् ॥७॥ अनिच्छयापिदहतिस्पृष्टोहुतवहो
यथा ॥ तथादहतिगोविंदनामव्याजादपीरितम् ॥ ८ ॥ कानीनस्यमुनेःपौत्राभ्रातृजायाभिगामिनः ॥ गोलकस्यचवैपंडोःपुत्राःकुंडाःस्वयंतथा ॥ ९ ॥
तेपंचापिचभूपालपांडवाद्रौपदीरताः ॥ तेषांचपुण्यश्लोकत्वंसूक्ष्माधर्मगतिस्ततः ॥ १० ॥ विचित्राणिचकर्माणिविचित्राभूतभावनाः ॥ विचित्राणि
चभूतानिविचित्राःकर्मशक्तयः ॥ ११ ॥ कदाचित्सुकृतंकर्मकूटस्थंयदवस्थितम् ॥ केनचित्कर्मणाभूपशुभेनपरिवर्धते ॥ १२ ॥ फलंददातिसुमहत्क
स्मिन्नपिचजन्मनि ॥ सूक्ष्मोधर्मोतिगहनोमीयतेनयथातथा ॥ १३ ॥ नैतस्यफलदानस्यश्रूयतेभूपनिश्चयः ॥ यत्किंचित्सुकृतंकर्मच्छन्नंपापांतरै
रपि ॥ १४ ॥ तदागत्यकुतश्चापिस्वंफलंचप्रयच्छति ॥ कृतस्यनेहनाशोस्तिपुण्यस्यःदुरितस्यच ॥ १५ ॥ तथापिबहुभिःपुण्यैर्दुरितंयातिदारुणम् ॥
यदुक्तंभवताराजन्नायासाधिक्यतोभवेत् ॥ १६ ॥ महत्पुण्यंचतत्रापिकारणंमेनिशामय ॥ स्वल्पायासमहायासौयद्यल्पत्वमहत्त्वयोः ॥ १७ ॥ महापु
ण्यास्ततस्तेस्युःसंततंकर्षकादयः ॥ मंत्रोच्चारंचसिंहादेरायासंबहुलंत्वतः ॥ १८ ॥ पंचगव्यंप्रशस्तांहिव्रतांगत्वेननोभवेत् ॥ इतिकर्तव्यबाहुल्यंमह
त्त्वंचतदल्पता ॥ १९ ॥ जलाग्न्यादिप्रवेशस्यप्रसज्येतव्रतांतरात् ॥ इदमल्पंमहच्चैतदितिनैवनियामकम् ॥ २० ॥ फलंयच्चोदितंशास्त्रेतदेवस्यान्म
हन्नृप ॥ यथाल्पनाशोमहतामहन्नाशस्तथाल्पतः ॥ २१ ॥ किंत्वल्पविस्फुलिंगेनतृणराशिःप्रदह्यते ॥ २२ ॥ हत्यायुतंपापसहस्रमुग्रंगुर्वंगनाकोटिनि
षेवणंच ॥ स्तेयादिपापानिचकृष्णभक्तेरज्ञानजातानिलयंह्रियंते ॥ २३ ॥ विष्णुभक्तिमतावीरयत्किंचित्क्रियतेल्पकम् ॥ सुकृतंसाधुविदुषा

तदक्षयफलंलभेत् ॥ २४ ॥ संदेहोनात्रकर्त्तव्योमाधवेमासिमाधवम् ॥ समाराध्यनरोभक्त्यातत्तद्वांच्छितमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ अपत्यंद्रविणंरत्नंदाराहर्म्य
हयागजाः ॥ सुखानिस्वर्गमोक्षौचनदूरेहरिभक्तितः ॥ २६ ॥ एवंशास्त्रोक्तविधिनास्वल्पेनापिनसंशयः ॥ पापस्यमहतोपिस्यात्क्षयोवृद्धिःसुकर्मणः॥२७॥
फलाधिक्यंभवेद्रूपत्वाधिक्याद्भावकर्मणोः ॥ सूक्ष्माधर्मस्यविज्ञेयागतिस्तुविविधैरपि ॥ २८ ॥ प्रियोमाधवमासोयंमाधवस्यमहात्मनः ॥
एकोप्यनुष्ठितोलोकैःसमग्रेप्सितदायकः ॥ २९ ॥ पुण्येनगांगेनजलेनकालेदेशेपियःस्नानपरोपिभूप ॥ आजन्मतोभावहतोपिदातानशुद्धिमेती
तिमतंममैतत् ॥ ३० ॥ गंगादितीर्थेषुवसंतिजीवादेवालयेपक्षिगणाश्चनित्यम् ॥ विनाशमायांतिकृतोपवासाभावोज्झितानैवगतिंलभंते ॥ ३१ ॥
भोवंततोहृत्कमलेनिधायश्रीमाधवंमाधवमासिभक्त्या ॥ यजेतयःस्नानपरोविशुद्धःपुण्यंनशक्तावयमस्यवक्तुम् ॥ ३२ ॥ प्रज्वाल्यवह्निंघृततै
लसिक्तंप्रदक्षिणावर्तशिखंस्वकाले ॥ प्रविश्यदग्धःकिलभावदुष्टोनस्वर्गमाप्नोतिफलंनचान्यत् ॥ ३३ ॥ श्रद्धत्स्वभूपतस्मात्त्वंमाधवस्यफलंप्र
ति ॥ स्वल्पंचापिशुभंकर्मविकर्मशतनाशनम् ॥ ३४ ॥ यथाहरेर्नामभयेनभूपनश्यंतिसर्वेदुरितस्यवृंदाः ॥ नूनंरवौमेषगतेविभातेस्नानेनतीर्थेचहरि
स्तवेन ॥ ३५ ॥ तेजसावैनतेयस्यपाप्मानःपन्नगाइव ॥ विद्रवंतिचवैशाखस्नानेनोषसिनिश्चितम् ॥ ३६ ॥ गंगायांनर्मदायांवास्नात्वामेषगतेरवौ ॥
पापप्रशमनस्तोत्रंयःपठेद्भक्तिभावतः ॥ ३७ ॥ एककालंद्विकालंवात्रिसंध्यमपिभूपते ॥ सयातिपरमंस्थानंसर्वपापविवर्जितः ॥ ३८ ॥
अंबरीषमहत्पुण्यप्राप्तयेकुरुवीक्षणम् ॥ माधवेमासिवैस्नानंप्रातर्नियमसंस्थितः ॥ ३९ ॥ यदानर्त्तपुरेप्रोक्तंवसतांवर्षकोटिभिः ॥ तत्प्रातर्माधवेमासिस्ना
नेनकेनलभ्यते ॥ ४० ॥ ईहार्थेयत्पुरावृत्तंतदाकर्णयभूपते ॥ भार्ययासहसंवादंदेवशर्मद्विजन्मनः ॥ ४१ ॥ रेवातीरेसुपुण्येचतीर्थेचामरकंटके ॥ कौ
शिकस्यसुतोजातोदेवशर्माद्विजोत्तमः ॥ ४२ ॥ धनपुत्रविहीनस्तुबहुदुःखसमन्वितः ॥ दारिद्र्येणसुदुःखेनसर्वदेवप्रपीडितः ॥ ४३ ॥ पुत्रोपायंधन
स्यापिदिवारात्रौप्रचिंतयेत् ॥ एकदातुप्रियातस्यसुमनानामसुव्रता ॥ ४४ ॥ भर्तारंचिंतयोपेतमधोमुखमलक्षयत् ॥ समालोक्यतदाकांतंतमुवाचयश
स्विनी ॥४५॥ दुःखजालैरसंख्यैस्तुतवाचित्तंप्रकंपितम् ॥ व्यामोहेनप्रमूढोसित्यजचिंतांमहामते ॥४६॥ ममदुःखंसमाचक्ष्वस्वस्थोभवसुखंव्रज ॥ नास्ति
चिंतासमंदुःखंकायशोषणमेवहि ॥४७॥ तांसंत्यज्यप्रवर्तेतससुखेनप्रमोदते ॥ चिंतायाःकारणंविप्रकथयस्वममप्रभो ॥४८॥ नारदउवाच ॥ प्रियावाक्यं
ससंश्रुत्यदेवशर्मामहामतिः ॥ उवाचवचनंप्रीतोदुःखितोपिसतीसखः॥४९॥ देवशर्मोवाच ॥ यत्त्वयाचिंतितंभद्रेकिंचिद्दुःखस्यकारणम् ॥ तत्सर्वंतुप्रवक्ष्या

१ इयमेव देवशर्मसुमनःकथा द्वितीये भूमिखंडे यथानुपूर्वीकानुवर्णिता । सैवेह वैशाखमाहात्म्यप्रसंगेन पुनरनूदिता । अन्येषु पुस्तकेषु नास्ति । परमेकस्मिँल्लिखितपुस्तके समुपलब्धा । अतस्तथैवात्र स्थापितेति बोद्धव्यं सुधीभिः । नात्रानवधानदोषःशंकनीयः ।

मिश्रुत्वाचैवावधार्यताम् ॥५० ॥ नजानेकेनपापेनधनहीनोस्मिसुव्रते ॥ तथापुत्रविहीनोस्मिएतद्दुःखस्यकारणम् ॥ ५१ ॥ ॥ सुमनोवाच ॥ श्रूयताम
भिधास्यामिसर्वसंदेहनाशनम् ॥ स्वरूपमुपदेशस्यसर्वविज्ञानदर्शनम् ॥५२॥ संतोषएवपरमंपुण्यंसौख्यादिकारणम् ॥ असंतोषःपरंपापमित्याहभगवान्ह
रिः ॥ ५३ ॥ लोभःपापस्यबीजोयंमोहोमूलंचतस्यवै ॥ असत्यंतस्यहिस्कंधोमहाशाखासुविस्तरात् ॥ ५४ ॥ मदकौटिल्यपत्राणिकुबुद्ध्यापुष्पितः
सदा ॥ अनृतंतस्यसौगंध्यमज्ञानंफलमेवच ॥५५॥ कुद्म्यंपाषंडचौराश्चक्रूराःकूटाश्चपापिनः ॥ पक्षिणोमोहवृक्षस्यमहाशाखासमाश्रिताः ॥ ५६ ॥ अज्ञा
नंसुफलंतस्यरसोधर्मफलस्यहि ॥ भावोदकेनसंवृद्धिस्तस्यश्रद्धाक्रतुप्रिया ॥ ५७ ॥ अधर्मेषुरसस्तस्यउत्कैर्दैर्मधुरायते ॥ तादृशैश्चफलैश्चैवसफलोलो
भपादपः ॥ ५८ ॥ तस्यच्छायांसमाश्रित्ययोनरःपरिवर्तते ॥ फलानितस्यसोश्नातिस्वपक्वानिदिनेदिने ॥ ५९ ॥ फलानांचरसेनापिअधर्मेनतुपो
षितः ॥ ससंपुष्टोभवेन्मर्त्यःपतनायप्रयच्छति ॥ ६० ॥ तस्माच्चिंतांपरिश्रित्यस्वामिलोभंनकारयेत् ॥ धनपुत्रकलत्राणांचिंतामेतांनकारयेत् ॥ ६१ ॥
योहिविद्वान्नचेत्कांतमूर्खाणांपथमेवहि ॥ मृषाचिंतयतेनित्यंदिवारात्रौविमोहितः ॥ ६२ ॥ शुभार्थंचप्रविंदामिकथंपुत्रानहंलभे ॥ एवंचिंतयतेनित्यंदिवा
रात्रौविमोहितः ॥ ६३ ॥ क्षणमेकंप्रपश्येत्सचिंतामध्येमहत्सुखम् ॥ पुनश्चैतन्यमायातिमहादुःखेनपीड्यते ॥ ६४ ॥ चिंतामोहौपरित्यज्यअनुवर्तस्वत्वं
द्विज ॥ संसारेनास्तिसंबंधःकेनसार्धंमहामते ॥ ६५ ॥ मित्राश्चबांधवाःपुत्राःपितामातासुतास्तथा ॥ स्वसंबंधाभवंत्येतेकलत्रादितथैवच ॥ ६६ ॥
॥ देवशर्मोवाच ॥ ॥ संबंधःकीदृशोभद्रेतन्मेविस्तरतोवद ॥ येनजायंतितेसर्वेधनपुत्रादिबांधवाः ॥ ६७ ॥ ॥ सुमनोवाच ॥ ॥ भर्तःपंचविधाः
पुत्राजायंतेतान्वदाम्यहम् ॥ न्यासापहारकंचैकमृणसंबंधिनंपरम् ॥ ६८ ॥ रिपुंलभ्यमुदासीनमितिकांतभवंतिते ॥ लक्षणानिप्रवक्ष्यामितेषामीशपृथ
क्पृथक् ॥ ६९ ॥ पुत्रामित्राःप्रियाभार्यापितामाताचबांधवाः ॥ स्वेनस्वेनहिजायंतेसंबंधेनमहीतले ॥ ७० ॥ न्यासापहारभावेनयस्ययेनहृतंभुवि ॥
न्यासस्वामीभवेत्पुत्रोगुणवान्रूपवान्भुवि ॥ ७१ ॥ येनह्यपहृतंन्यासंतस्यगेहेनसंशयः ॥ न्यासापहारणंदुःखंसदत्त्वादारुणंगतः ॥ ७२ ॥ न्यासस्वामी
सुपुत्रोभून्न्यासापहारकस्यच ॥ गुणवान्रूपवांश्चैवसर्वलक्षणसंयुतः ॥७३॥ भक्तिंचदर्शयेत्तस्यपुत्रोभूत्वादिनेदिने ॥ प्रियवाङ्मधुरोवाग्मीबहुस्नेहंविदर्शये
त् ॥७४॥ स्वीयंद्रव्यंसमुद्राह्यप्रीतिमुत्पाद्यचातुलाम् ॥ यथातेनप्रदत्तंतन्न्यासापहरणात्परम् ॥७५॥ दुःखमेवंमहाभागदारुणंप्राणनाशनम् ॥ तादृशंतस्य
सोदद्यात्पुत्रोभूत्वामहागुणः ॥ ७६ ॥ अल्पायुषस्तथाभूत्वामरणंचोपगच्छति ॥ दुःखंदत्वाप्रयात्येवंप्रहृत्यैवंपुनःपुनः ॥ ७७ ॥ यदाहपुत्रपुत्रेतिप्र

१ रुत्वोत्वविधानमत्रार्षम् ।

लापंहिकरोतियः॥ तदाहास्यंकरोत्येषकस्तुपुत्रोहिकस्यच ॥७८॥ अनेनापहृतंन्यासंमदीयंपापचारिणा ॥ द्रव्यापहारणेनापिममप्राणागताःकिल॥७९॥
दुःखेनमहताचैवअसह्येनचवैपुरा ॥ तदादुःखंमयादत्वाद्रव्यमुद्राह्यमुत्तमम् ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येसप्ताशीतितमो
ध्यायः ॥ ८७ ॥ छ ॥ ॥ सुमनोवाच ॥ ॥ ऋणसंबंधिनंपुत्रंप्रवक्ष्यामितवाग्रतः॥ ऋणंयस्यगृहीत्वायःप्रयातिमरणंकिल ॥ १ ॥ अर्थदातासुतोभूत्वा
भ्रातावाथपिताप्रिया ॥ मित्ररूपेणवर्तेतअंतर्दुष्टःसदैवसः ॥ २ ॥ गुणंनैवप्रपश्येतसक्रूरोनिष्ठुराकृतिः ॥ जल्पतेनिष्ठुरंवाक्यंसदैवस्वजनेषुच ॥ ३ ॥
मिष्टंमिष्टंसमश्नातिभोगान्भुंजतिनित्यशः ॥ द्यूतकर्मरतोनित्यंचौरकर्मणिसस्पृहः ॥ ४ ॥ गृहाद्द्रव्यंचोरयतिवार्यमाणःसकुप्यति ॥ पितरंमातरंचैव
कुत्सतेचदिनेदिने ॥ ५ ॥ द्रावकस्त्रासकश्चैवबहुनिष्ठुरजल्पकः॥ एवमुद्राह्यतद्द्रव्यंसुखेनपरितिष्ठति॥६॥जातकर्मादिभिर्बाल्येद्रव्यंगृह्णातिदारुणम्॥पुनर्वि
वाहसंयोगान्नानाभेदैरनेकदा ॥ ७ ॥ एवंसंक्षीयतेद्रव्यमेवमेतद्ददत्यपि ॥ गृहंक्षेत्रादिकंसर्वंममैवहिनसंशयः ॥ ८ ॥ पितरंमातरंचैवहिनस्त्येवदिनेदिने ॥
सुदंडैर्मुशलैश्चैवकेशोत्पाटैश्चदारुणैः ॥ ९ ॥ मृतेतुतस्मिन्पितरिमातरिचातिनिष्ठुरः ॥ निःस्नेहोनिष्ठुरश्चैवजायतेनात्रसंशयः ॥ १० ॥ श्राद्धकार्याणि
दानानिनकरोतिसदैवसः ॥ एवंविधाःप्रियाःपुत्राभवंतिचमहीपते ॥ ११ ॥ रिपुंपुत्रंप्रवक्ष्यामितवाग्रेद्विजसत्तम ॥ बाल्येवयसिसंप्राप्तेपुत्रत्वेवर्तते
सदा ॥ १२ ॥ पितरंमातरंचैवक्रीडमानोहिताडयेत् ॥ ताडयित्वाप्रयात्येवंप्रहस्यैवंपुनःपुनः ॥ १३ ॥ पुनरायातितंतत्रपितरंमातरंपुनः ॥ सक्रोधोवर्तते
नित्यंकुत्सतेचदिनेदिने ॥ १४ ॥ एवंसंवर्ततेनित्यंवैरकर्मणिसंपदा ॥ पितरंताडयित्वाचमातरंचततःपुनः ॥ १५ ॥ प्रयात्येवंसदुष्टात्मापूर्ववैरानुभाव
तः ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामियथालभ्यंभवेत्प्रियम् ॥ १६ ॥ जातमात्रःप्रियंकुर्याद्बाल्येक्रीडनताडनैः ॥ वयःप्राप्यप्रियंकुर्यान्मातृपित्रोरनंतरम् ॥ १७ ॥
भक्त्यासंतोषयेन्नित्यंतावुभौपरितोषयेत् ॥ स्नेहेनवचसाचैवप्रियसंभाषणेनच ॥ १८ ॥ मृतौगुरूसमाज्ञायस्नेहेनरुदतेपुनः ॥ श्राद्धकर्माणिसर्वाणिपिंड
दानादिकांक्रियाम् ॥ १९ ॥ करोत्येवसुदुःखार्तस्तेभ्योयात्रांप्रयच्छति ॥ ऋणत्रयान्वितःस्नेहान्मोचयेद्यस्तुनिश्चितः॥२०॥यस्माल्लभ्यंभवेत्कांतप्रयच्छ
तिनसंशयः ॥ पुत्रोभूत्वामहाप्राज्ञअनेनविधिनाकिल ॥ २१ ॥ उदासीनंप्रवक्ष्यामितवाग्रेप्रियसांप्रतम् ॥ उदासीनेनभावेनसदैवपरिवर्तते ॥ २२ ॥ ददा
तिनैवगृह्णातिनचकुप्यतितुष्यति ॥ नोवाप्रयातिसंत्यज्यउदासीनोद्विजोत्तम ॥ २३ ॥ भृत्याश्चापिसमाख्याताःपशवस्तुरगास्तथा ॥ गजामहिष्योदा
स्यश्चऋणसंबंधिनस्त्वमी ॥ २४ ॥ गृहीतमाययैकेनआवाभ्यांतुनकस्यहि ॥ न्यासमेवंनकस्यापिकृतंवैपूर्वजन्मनि ॥ २५ ॥ राधयामिन

कस्यापिक्षणंकांतशृणुष्वहि ॥ नवैरमस्तिकेनापिपूर्वजन्मनिवैकृतम् ॥२६॥ आबाल्येनतुविप्रेंद्रनचत्यक्तोमयापतिः॥ एवंज्ञात्वाशमंगच्छत्यजचिंतामन
र्थिकीम् ॥ २७ ॥ हृतंनैवचकस्यापिनैवदत्तंत्वयापुनः ॥ कथंतेधनमायातिविस्मयंव्रजमाविभो ॥ २८ ॥ प्रातमेवहियत्रैवरक्षितुश्चनतिष्ठति ॥ एवंज्ञात्वा
शमंगच्छत्यजचिंतामनर्थिकीम् ॥ २९ ॥ कस्यपुत्राःप्रियाभार्याकस्यस्वजनबांधवाः ॥ कःकस्यनास्तिसंसारेनसंबंधोद्विजोत्तम ॥ ३० ॥ मायामोहेनसं
मूढामानवाःपापचेतनाः ॥ इदंगृहमयंपुत्रइयंभार्याममैवहि ॥ ३१ ॥ अनृतंदृश्यतेकांतसंसारस्यहिबंधनम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशा
खमाहात्म्येअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंसंबोधितोविप्रोदेवशर्माद्विजोत्तमः॥पुनःप्राहप्रियांभार्यासहितांज्ञानवादिनीम् ॥ १ ॥
सत्यमुक्तंत्वयाभद्रेसर्वसंदेहनाशनम् ॥ तथाहिवंशमिच्छंतिसाधवःसत्यपंडिताः ॥ २ ॥ यथापुत्रस्यचिंतामेनधनस्यतथाप्रिये ॥ येनकेनाप्युपायेनपुत्र
मुत्पादयाम्यहम् ॥ ३ ॥ ॥ सुमनोवाच ॥ ॥ पुत्रेणलोकाञ्जयतिपुत्रस्तारयतेकुलम् ॥ सुपुत्रेणमहाभागपितामाताप्रजीवतः ॥ ४ ॥ एकःपुत्रोवरः
कांतबहुभिर्निर्गुणैस्तुकिम् ॥ एकस्तारयतेवंशमन्येसंतापकारकाः ॥ ५ ॥ पूर्वमेवमयाप्रोक्तमन्येसंबंधभागिनः ॥ पुण्येनप्राप्यतेपुत्रःपुण्येनप्राप्यते
कुलम् ॥ ६ ॥ सुगर्भःप्राप्यतेपुण्यैर्दुर्मृत्युःपातकैस्तथा ॥ सुखानांनिचयंकांतसत्यमेववदाम्यहम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मचर्येणसत्येनतपसानित्यवर्तनैः ॥
दानेननियमैश्चापिक्षमाशौचेनवल्लभ ॥ ८ ॥ अहिंसयाचशक्त्यावाऽस्तेयेनापिप्रवर्तते ॥ एतैर्दशभिरंगैश्चधर्ममेवंप्रसूयते ॥ ९ ॥ संपूर्णोजायते
धर्मअंगैर्गर्भोयथोदरे ॥ धर्मसृजतिधर्मात्मात्रिविधेनैवकर्मणा ॥ १० ॥ तस्यधर्मःप्रसन्नात्मापुण्यसौख्यंप्रयच्छति ॥ यंयंचिंतयतेप्राज्ञस्तंतंप्राप्नोति
दुर्लभम् ॥ ११ ॥ ॥ देवशर्म्मोवाच ॥ ॥ सर्वदेविसमाख्यातंधर्माख्यंज्ञानमुत्तमम् ॥ कथंपुत्रमहंविद्यांवैष्णवंगुणसंयुतम् ॥ १२ ॥ वद
त्वंमेमहाभागेयदिजानासिसुव्रते ॥ धर्ममार्गस्त्वयासर्व्वःपितुःप्राप्तःपुरानघे ॥ १३ ॥ ममैतद्विदितंकांतेभवतीब्रह्मवादिनी ॥ च्यवनस्यप्रसादेन
विष्णोस्तुष्टस्यतेपुरा ॥ १४ ॥ सुमनोवाच ॥ ॥ वसिष्ठंगच्छधर्मज्ञंतंप्रार्थयमहामुनिम् ॥ तस्मात्प्राप्स्यसितंपुत्रंधर्मज्ञंधर्मवत्सलम् ॥ १५ ॥
एवमुक्तेतयावाक्येदेवशर्माद्विजोत्तमः॥ करिष्येतवकल्याणिमतमेवंनसंशयः ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वाजगामासौदेवशर्माद्विजोत्तमः ॥ वसिष्ठंसर्ववेत्तारंदी
प्यंतंतपतांवरम् ॥ १७ ॥ गंगातीरेस्थितंपुण्यमासनस्थंद्विजोत्तमम् ॥ तेजोज्वालासमाकीर्णंद्वितीयमिवभास्करम् ॥ १८ ॥ राजमानंमहात्मानंब्र
ह्मसिंहंद्विजोत्तमम् ॥ भक्त्याप्रणम्यसमुनिंदंडवत्तंपुनःपुनः ॥ १९ ॥ तमुवाचमहातेजाब्रह्मसूनुरकल्मषम् ॥ उपविशासनेपुण्येसुखेनसुमहाम
तेः ॥ २० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ उपविष्टःसयोगींद्रःपुनःप्राहतपोधनम् ॥ गृहेपुरुषतेवत्सदारभृत्येषुसर्वदा ॥ २१ ॥ क्षेममस्तिमहाभागपुण्यकर्मसु

चाग्निषु ॥ निरामयोसिचांगेषुधर्मंपालयसेसदा ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वामहाप्राज्ञःपुनःप्राहमहीसुरम् ॥ किंकरोमिप्रियंकामंसुप्रियंतेद्विजोत्तम ॥ २३ ॥ ॥ नार
दउवाच ॥ ॥ एवंसंभाष्यतंविप्रंविररामशुभंवचः ॥ ततोविप्रोमहाभागोवसिष्ठंमुनिपुंगवम् ॥ २४ ॥ सहोवाचमहात्मानंवाशिष्ठंतपतांवरम् ॥ भगवञ्छ्रूय
तांवाक्यंविच्छेदयद्विजोत्तम ॥ २५ ॥ दारिद्र्यंकेनभावेनपुत्रसौख्यंकथंनहि ॥ एतन्मेसंशयंतातकस्मात्पापाद्वदस्वमे ॥ २६ ॥ महामोहेनसंमुग्धःप्रिय
याबोधितोद्विज ॥ तयाहंप्रेषितस्ताततवपार्श्वसमागतः ॥ २७ ॥ तत्सर्वंहिसमाचक्ष्वसर्वसंदेहनाशकम् ॥ मुक्तिदाताभवस्वत्वंममसंसारबंधनात् ॥ २८ ॥
॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ पुत्रामित्रास्तथाभ्राताअन्येस्वजनबांधवाः ॥ पंचभेदास्तुसंबंधाःपुरुषस्यभवंतिते ॥ २९ ॥ तेतेसुमनसाप्रोक्ताःपूर्वमेवतवाग्रतः ॥
ऋणसंबंधिनःसर्वेतेकुपुत्राद्विजोत्तम ॥ ३० ॥ पुत्रस्यलक्षणंपुण्यंतवाग्रेप्रवदाम्यहम् ॥ पुण्यप्रसक्तोयस्यात्मासत्यधर्मरतःसदा ॥ ३१ ॥ शुद्धिमाञ्ज्ञानसं
पन्नस्तपस्वीवाग्विदांवरः ॥ सर्वकर्मसुसंवीतोवेदाध्ययनतत्परः ॥ ३२ ॥ सर्वशास्त्रप्रवेदीचदेवब्राह्मणपूजकः ॥ याज्ञिकःसर्वयज्ञानांदातात्यागीप्रियंवदः ॥ ३३ ॥
विष्णुध्यानपरोनित्यंशांतोदांतःसुहृत्सदा ॥ पितृमातृपरोनित्यंसर्वस्वजनवत्सलः ॥ ३३ ॥ कुलस्यतारकोविद्वान्स्वकुलंपरिपोषकः ॥ एवंगुणैस्तुसंयुक्तः
सुपुत्रःसुखदायकः ॥ ३५ ॥ अन्येसंबंधयुक्ताश्चशोकसंतापकारकाः ॥ उदासीनेनकिंकार्यंफलहीनेनतेनघ ॥ ३६ ॥ आयांतियांतितेसर्वेदुःखंदत्वासु
दारुणम् ॥ पुत्ररूपेणतेसर्वेसंसारेद्विजसत्तम ॥ ३७ ॥ पूर्वजन्मकृतंकर्मयत्त्वयापरिपालितम् ॥ तत्सर्वंहिप्रवक्ष्यामिश्रूयतामद्भुतंपुनः ॥ ३८ ॥
भवाञ्छूद्रोमहाप्राज्ञपूर्वजन्मनिनान्यथा ॥ कृषिकर्त्ताज्ञानहीनोमहालोभेनसंयुतः ॥ ३९ ॥ एकभार्यःसदाद्वेषीबहुपुत्रोह्यदत्तवान् ॥ धर्मंनैवविजाना
सिसत्यंचपरिनिष्ठितम् ॥ ४० ॥ दानंनैवत्वयादत्तंशास्त्रंनैवपरिश्रुतम् ॥ कृतंनैवत्वयातीर्थंनचयात्रामहामते ॥ ४१ ॥ एवंकृतस्त्वयाविप्रकृषिमार्गः
पुनःपुनः ॥ पशूनांपालनंपूर्वंगच्छंश्चैवद्विजोत्तम ॥ ४२ ॥ महिषीणांतथाश्वीनांपालनंचपुनःपुनः ॥ एवंपूर्वकृतंकर्मत्वयैवचाद्विजोत्तम ॥ ४३ ॥
विपुलंतुधनंतद्वल्लोभेनपरिसंचितम् ॥ तस्यव्ययस्तुपुण्येननकृतस्तुत्वयाकदा ॥ ४४ ॥ पात्रेदानंनदत्तंहिदृष्ट्वावादुर्बलंचतत् ॥ कृषिंकृत्वानदत्तंतुभ
वताधनमेवहि ॥ ४५ ॥ गोमयंहित्विदंसर्वंपशूनांसंचयंचवै ॥ विक्रयित्वाधनंविप्रसंचितंविपुलंत्वया ॥ ४६ ॥ तक्रंघृतंतथाक्षीरंविक्रीतंसततंदधि ॥
दुष्कालेश्चितितोविप्रमोहितोविष्णुमायया ॥ ४७ ॥ कृत्वामहार्घमेवैतद्धनंब्राह्मणसत्तम ॥ निर्दयेनत्वयादानंनदत्तंतुतदाकिल ॥ ४८ ॥ देवानांपूजनंवि
प्रभवतानकृतंसदा ॥ पर्वाणिप्राप्यविप्रेभ्योद्रव्यंनैवसमर्पितम् ॥ ४९ ॥ श्राद्धकालंचसंप्राप्यश्रद्धयानकृतंत्वया ॥ भार्यावदतितेसाध्वीदिनमध्येसमा
गते ॥ ५० ॥ श्वशुरश्राद्धकालश्चश्वश्र्वाश्चैवमहामते ॥ तच्छ्रुत्वातद्वचस्तेषांगृहंत्यक्त्वापलायसे ॥ ५१ ॥ धर्ममार्गोनदृष्टोहिश्रुतोनैवकदात्वया ॥

लोभोमातापिताभ्रातालोभःस्वजनबांधवाः ॥ ५२ ॥ पालितोलोभएवैकस्त्यक्त्वाधर्मंसदैवहि ॥ तस्माद्दुःखीभवाञ्जातोदारिद्र्येणातिपीडितः ॥ ५३ ॥
दिनेदिनेमहातृष्णाहृदयेतेप्रवर्त्तते ॥ यदायदागृहेद्रव्यंवृद्धिमायातितेसदा ॥ ५४ ॥ तृष्णयादह्यमानस्तुतदात्वंवह्निरूपया ॥ रात्रौवात्वंप्रसुप्तस्तुलो
भंचिंतयसेधिकम् ॥ ५५ ॥ दिनंप्राप्यमहामोहैर्व्यापितोहिसदैवहि ॥ सहस्रंलक्षतःकोटिःकदावार्बुदमेवच ॥ ५६ ॥ भविष्यतिकदाखर्वोनिखर्व
श्चाथमेगृहे ॥ एवंसहस्रलक्षंचकोटिरर्बुदमेवच ॥ ५७ ॥ खर्वोनिखर्वःसंजातस्तृष्णानैवप्रगच्छति ॥ एवंकालंपरित्यज्यवृद्धिमायातिसर्वदा ॥ ५८ ॥
नैवदत्तंहुतंविप्रभुक्तंनैवकदात्वया ॥ निश्चितंभूमिमध्येतात्क्षितंपुत्रानजानते ॥ ५९ ॥ अन्यमेवमुपायंतुद्रव्यागमनकारणात् ॥ कुरुपेसर्वदाविप्रलोका
न्पृच्छसिबुद्धिमान् ॥ ६० ॥ खनित्रमंजनंवादंधातुवादमतःपरम् ॥ पृच्छमानोभ्रमस्येकस्तृष्णयापरिमोहितः ॥ ६१ ॥ सर्वांश्चितयसेनित्यंकल्पान्सिद्धिप्रदा
यकान् ॥ प्रवेशंचित्रवर्णानांचिंतामणिंचपृच्छसि ॥ ६२ ॥ तृष्णानलेनदग्धोसिसुखंनैवप्रगच्छसि ॥ तृष्णानलप्रदीप्तोसिहाहाभूतोऽप्रचेतनः ॥ ६३ ॥ एवंभूतो
सिविप्रेंद्रगतस्त्वंकालवश्यताम् ॥ दारपुत्रेषुतद्द्रव्यंपृच्छमानेषुवैत्वया ॥ ६४ ॥ कथितंनैवतद्दत्तंप्राणांस्त्यक्त्वागतोयमम् ॥ एवंसर्वमयाख्यातंवृत्तांतंतव
पूर्वकम् ॥ ६५ ॥ अनेनकर्मणाविप्रनिर्धनोसिदरिद्रवान् ॥ संसारेयस्यसत्पुत्राभक्तिमंतःसदैवहि ॥ ६६ ॥ सुशीलाज्ञानसंपन्नाःसत्यधर्मरताःसदा ॥ संभ
वंतिगृहेतस्ययस्याविष्णुःप्रसीदति ॥ ६७ ॥ धनंधान्यंकलत्रंतुपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ सभुंक्तेमर्त्यलोकेवैयस्याविष्णुःप्रसन्नवान् ॥ ६८ ॥ विनाविष्णोःप्रसा
देनदाराःपुत्राभवंतिन ॥ सुजन्मचकुलेविप्रतद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येदेवशर्मोपाख्यानेएकोननव
तितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ छ ॥ ॥ देवशर्मोवाच ॥ ॥ पूर्वजन्मकृतंपापंत्वयाख्यातंममैवतत् ॥ शूद्रत्वेनहिविप्रेंद्रमयैवंधनमर्जितम् ॥ १ ॥ विप्रत्वंहिमया
प्राप्तंतत्कथंद्विजसत्तम ॥ तत्सर्वंकारणंब्रूहिज्ञानविज्ञानपंडित ॥ २ ॥ दुर्लभंभारतेवर्षेजन्मतस्मान्मनुष्यताम् ॥ मानुष्येब्राह्मणत्वंचसुतरांसत्कुलोदितम्
॥ ३ ॥ तत्रापीदृग्विधाभार्यासर्वज्ञाप्रियवादिनी ॥ सतीसर्वगुणोपेतादुर्लभासाकुतोभवत् ॥ ४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ यत्त्वयाचेष्टितंपूर्वंधर्मकर्मकृतं
द्विज ॥ तदहंसंप्रवक्ष्यामिश्रूयतांयदिमन्यसे ॥ ५ ॥ ब्राह्मणैकःसुधर्मात्मासदाचारःसुपंडितः ॥ विष्णुभक्तस्तुधर्मात्मानित्यंविष्णुपरायणः ॥ ६ ॥ स्नाना
र्थमपितीर्थानांभ्रमत्येकःसमेदिनीम् ॥ अटमानःसमायातस्तवगेहेमहामतिः ॥ ७ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसमुत्पन्नासुधीस्तव ॥ यतोधर्मगतेगेहेसतामागमनं
भवेत् ॥ ८ ॥ किंकिंनलभ्यतेविप्रविप्रवैष्णवसेवया ॥ दुर्लभंयच्चलोकेस्यान्मोक्षस्थानमपिस्थिरम् ॥ ९ ॥ याचितंस्थानमेकंवैवासार्थंतेनसत्तम ॥ तवैव
भार्ययादत्तंत्वयाचसहपुत्रकैः ॥ १० ॥ एयतामेयतांब्रह्मन्सुखेनचगृहेमम ॥ वैष्णवंब्राह्मणंपुण्यमित्युवाचपुनःपुनः ॥ ११ ॥ सुखेनस्थीयतामत्रगृहोयंत

वसुव्रत ॥ अद्यधन्योस्म्यहंपुण्यअद्यतीर्थमहंगतः ॥ १२ ॥ अद्यतीर्थफलंप्राप्तंमयातेविप्रदर्शनात् ॥ गवांस्थानंपरंपुण्यंवासस्थानंप्रदर्शितम् ॥ १३ ॥ अंगसंवाहनंसम्यक्पादौचैवप्रमार्दितौ ॥ क्षालितौचपुनस्तोयैःस्नातःपादोदकेनहि ॥ १४ ॥ सद्योघृतंदधिक्षीरमन्यमन्यंप्रदत्तवान् ॥ ब्राह्मणायतदातस्मैत्वंतथाऽदृष्टेनोदितः ॥ १५ ॥ एवंसंतोपितोविप्रस्त्वयैवसहभार्यया ॥ पुत्रैःसार्धंमहाभागोवैष्णवोज्ञानपंडितः ॥ १६ ॥ अथप्रभातेविमलेस्नानार्थंमासिमाधवे ॥ गंगायांगच्छतातेनतुष्टेनदययाधिपम् ॥ १७ ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यमुपदिष्टंतवाग्रतः ॥ कारितस्तुयथान्यायंसभार्यातनयोभवान् ॥ १८ ॥ यथानवारिधिसमोलोकेकोपिजलाशयः ॥ तथामासोनवैशाखसदृशोमाधवप्रियः ॥ १९ ॥ तावत्पापानितिष्ठंतिनिष्प्रत्यूहंकलेवरे ॥ यावत्किलमलव्ध्वंसीमासोनैतिसमाधवः ॥ २० ॥ तस्यवाक्यंसमाकर्ण्यवैशाखेसेवनंकृतम् ॥ तुष्टेनमनसाविप्रपूजितोमधुसूदनः ॥ २१ ॥ अवशिष्टदिनान्येवपंचमासस्यतस्यवै ॥ एकादशींसमारभ्यस्नानंचविधिवत्कृतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणस्यप्रसंगेनरेवांचानुदिनेत्वया ॥ प्रातःस्नानंकृतंविप्रवैशाखेमासितावता॥२३॥ पूजितोदेवदेवेशोमधुहापरमेश्वरः ॥ नैवाप्तःसकलोमासःस्नानार्थंतवपूर्वतः ॥ २४ ॥ एवंस्नानंत्वयाचीर्णमपिपंचदिनात्मकम् ॥ तेनपुण्येनसंगत्याब्राह्मणस्यविशेषतः ॥ २५ ॥ गोविंदस्यप्रसादेनत्वंतुब्राह्मणतांगतः ॥ त्वयातन्मासयोगेनप्राप्तमेतन्महत्कुलम् ॥ २६ ॥ दुर्लभंभूमिदेवानांसत्यधर्मसमन्वितम् ॥ भार्यापिसुसतीप्राप्तासाध्वीसर्वगुणान्विता ॥ २७ ॥ च्यवनस्यगृहोत्पन्नासर्वज्ञाब्रह्मवादिनी ॥ रूपमेवपरंस्त्रीणांभूपणंचमहामुने ॥ २८ ॥ शीलमेवद्वितीयंचतृतीयंसत्यमेवच ॥ सदार्यत्वंचतुर्थंतुपंचमंपुण्यमुत्तमम् ॥ २९ ॥ मधुरत्वंतथापष्ठंशुद्धत्वंसप्तमंमहत् ॥ बाह्यांतःसततंस्त्रीणांसर्वाभरणसप्तमम् ॥ ३० ॥ अष्टमंतुपतौभावःशुश्रूपानवमंकिल ॥ सहिष्णुताचदशमंरतिरेकादशंतथा ॥ ३१ ॥ पतिव्रतत्वंविप्रेंद्रद्वादशंयोपितांस्मृतम् ॥ एतैःसंभूपिताभार्यासाध्वीतेब्रह्मवादिनी ॥ ३२ ॥ वैशाखस्नानयोगेनलब्धापुण्येनसादरम् ॥ किंकिंनदुर्लभतरंप्राप्यतेमासिमाधवे ॥ ३३ ॥ स्नानेनपरमेशस्यपूजनेनयथाविधि ॥ अथमोहप्रमुग्धोसितृष्णयाव्यापितंमनः ॥ ३४ ॥ पूर्वजन्मनितेविप्रद्रव्यमेवप्रसंचितम् ॥ नदत्तंब्राह्मणेभ्योहिदीनेष्वन्येषुवैत्वया ॥ ३५ ॥ नवंधुवर्गोनोपुत्रदारेषुचकथंचन ॥ म्रियमाणेनभवतालोभएवहिचिंतितः ॥ ३६ ॥ नदत्तंनहुतंजप्तंनतीर्थेमरणंकृतम् ॥ नहिनारायणोदेवोध्यानेनाखिलपापहा ॥ ३७ ॥ द्रव्येषुविद्यमानेषुकृपणोजायतेनरः ॥ अदत्वाम्रियतेयस्तुततोदुःखतरंनुकिम् ॥ ३८ ॥ तीर्थस्नानादितपसाकुलेजन्मैवलभ्यते ॥ नोदत्तेनाविनाविप्रकिंचिदेवोपतिष्ठति ॥ ३९ ॥ तस्यपापस्यभावेनदरिद्रत्वमुपागतम् ॥ अपुत्रवान्भवाञ्जातःसततंदुःखपीडितः ॥ ४० ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यादपिपंचदिनात्मकात् ॥ तदैवहरिपूजायाःसंगत्याब्राह्मण

स्यच ॥ ४१ ॥ लब्धंजन्मकुलेविप्रविप्रत्वमपिदुर्लभम् ॥ सुपुत्रश्चकुलंविप्रंधनंधान्यंवरास्त्रियः ॥ ४२ ॥ सुजन्ममरणंचैवसुभोगःसुखमेवच ॥ सदादानेधि
कावुद्धिरौदार्यधैर्यमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ प्रसादात्तस्यदेवस्यविष्णोश्चैवमहात्मनः ॥ नारायणस्यजायंतेसिद्धयोविप्रवाञ्छिताः ॥ ४४ ॥ ऊर्ज्जेमासित
पोमासिमाधवेमाधवप्रिये ॥ स्नात्वादामोदरंभक्त्यामाधवंमधुसूदनम् ॥ ४५ ॥ विशेषेणसमभ्यर्च्यदत्वादानानिभक्तितः ॥ ऐहिकंसुखमासाद्यजनो
यातिततोहरिम् ॥ ४६ ॥ अनेकजन्मार्जितपातकावलीविलीयतेमाधवमज्जनेन ॥ सूर्योदयेविप्रयथातमिस्रावचःस्वयंभूरिदमादिदेश ॥ ४७ ॥ च
कारविष्णुर्विमलंविचारंमासंविधिंमाधवमेकमादौ ॥ यमस्यगुप्तंमनसाविचिंत्यमनुष्यलोकैर्गमितुंचनाके ॥ ४८ ॥ तस्मादस्मिन्समायातेमाधवेमासि
माधवे ॥ स्नात्वापुण्यजलेतीर्थेरवावनुदितेधुना ॥ ४९ ॥ पूजयित्वाविधानेनमुकुंदंमधुसूदनम् ॥ पुत्रपौत्रधनंश्रेयोवांछितानिसुखानिच ॥ ५० ॥
अनुभूयततस्त्वंतेस्वर्गमक्षयमाप्स्यसि ॥ पूर्वजन्मकृतंसर्वंयत्त्वयापरिचेष्टितम् ॥ ५१ ॥ तन्मयाकथितंविप्रतवाग्रेपरिचेष्टितम् ॥ एवंज्ञात्वामहाभा
गवैशाखेचविशेषतः ॥ ५२ ॥ स्नात्वासम्यग्विधानेनमधुसूदनमर्चय ॥ देवमाराध्यगोविंदंनारायणमनामयम् ॥ ५३ ॥ प्राप्स्यसित्वंसुखंपुत्रंधनानिह
रिमव्ययम् ॥ ५४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ब्रह्मात्मजेनापिमहानुभावःसविप्रवर्यःपरिबोधितोहि ॥ हर्षेणयुक्तःसमहानुभावोभक्त्यावसिष्ठंप्रणिपत्य
तत्र ॥ ५५ ॥ आमंत्र्यविप्रंसजगामगेहंतांप्राहभार्यांसुमनांमहर्षिः ॥ सर्वंहिवृत्तंममपूर्वचेष्टितंतेनैवविप्रेणतवप्रसादात् ॥ ५६ ॥ भद्रेवसिष्ठेनविकाशनीतम
द्यैवमोहःपरिनाशितोमे ॥ आराधयिष्येमधुसूदनंतुश्रीमाधवेमासिनिमज्ज्यभक्त्या ॥ ५७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ आकर्ण्यवाक्यंपरमंपवित्रंसुमं
गलंमंगलहेतुमुच्चैः ॥ हर्षेणयुक्तातमुवाचकांतंधन्योसिविप्रेणविबोधितस्त्वम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येदेवशर्मोपा
ख्यानेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ देवशर्मामहाप्राज्ञःसमंसुमनसातया ॥ तीर्थेकनखलेपुण्येगंगायामतिविश्रुते ॥ १ ॥ वैशाखे
विधिनास्नानंचक्रेमेषस्थितेरवौ ॥ पूजयामासविधिवन्मधुसूदनमच्युतम् ॥ २ ॥ यमैःसनियमैर्युक्तःशक्त्याकिंचिद्ददौततः ॥ हविष्यभुग्भूमिशायी
ब्रह्मचर्यव्रतस्थितः ॥ ३ ॥ कृच्छ्रादितपसाक्षामोध्यायन्नारायणंहृदि ॥ तत्रप्राप्यसवैशाखींदत्वामधुतिलादिकम् ॥ ४ ॥ विप्रेभ्योभोजनंदत्वाभक्त्याधे
नुंसदक्षिणाम् ॥ अच्छिद्रंप्रार्थयामासतत्रस्नानस्यभूसुरान् ॥ ५ ॥ सापिसाध्वीचसुश्रोणीपतिभक्तिपरायणा ॥ पतिंशुश्रूषतेनित्यंस्नात्वासंपूज्यके
शवम् ॥ ६ ॥ तौदंपतीततोयातौस्वगेहंसाधुहर्षितम् ॥ कृतकृत्यावथात्मानौमन्यमानावसंशयम् ॥ ७ ॥ तेनपुण्यप्रभावेनकालेनकियताकिल ॥
बभूवुरमितास्तस्यधनधान्यानिसंपदः ॥ ८ ॥ तनयाविनयोपेताश्चत्वारःश्रुतिकोविदाः ॥ धर्मज्ञावैष्णवानित्यंपितृमातृपरायणाः ॥ ९ ॥ बभूवुरमि

तप्रज्ञाःपुरुषार्थायबोधिताः ॥ विख्याताविधितत्त्वज्ञाब्रह्मज्ञाब्रह्मतत्पराः ॥ १० ॥ समग्रगुणसंपन्नाःसंप्रतिष्ठंतिकीर्तयः ॥ ११ ॥ तौदंपतीसुतसमग्रसमृद्धसौख्यंपुण्योदयंसमुपयुज्यततश्चिरेण ॥ स्नानंपरंपरममीयतुरस्यभक्त्याश्रीमाधवेचसुकृतस्यनृपप्रसादात् ॥ १२ ॥ यथैवमाधवःसाक्षाद्विद्यालक्ष्मीधवःस्मृतः ॥ तथैवमाधवोमासोमधुसूदनवल्लभः ॥ १३ ॥ इदंमाधवमाहात्म्यंकिंचित्संक्षेपतोनघ ॥ मयातेकथितंवीरयत्पुराचपितुःश्रुतम् ॥ १४ ॥

॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेनारदांबरीषसंवादेवैशाखमाहात्म्येएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वानारदस्यसभूपतिः ॥ प्रणम्यविस्मितःप्राहचिंतयन्मनसाहरिम् ॥ १ ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥ कथमेतद्विमुह्यामःस्वल्पायासेनयन्मुने ॥ शूद्रःपापसमाचारोलेभेब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यंदुर्लभंतातसुकृतैर्विविधैरपि ॥ कथंमाधवमासस्यस्नानेनैवापसोधमः ॥ ३ ॥ नयज्ञदानैर्नतपोभिरुग्रैर्नपुण्यसंज्ञैरपरैरपीश ॥ अस्मादृशोभूपतयोर्थवंतोनतेलभंतेवनिदैवतत्वम् ॥ ४ ॥ सगाधिसूनुर्विविधंतपोपिचिरंविधायानिशमेवघोरम् ॥ कृच्छ्रेणलेभेशतवर्षपूर्णैरहोकथंचिद्बहुभिःप्रयत्नैः ॥ ५ ॥ कथंसवर्णाधमएषपापःस्वधर्महीनोधनवानदाता ॥ पुण्यादनायासकृतादमुष्मादल्पादिहावापसरामतत्वम् ॥ ६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तंत्वयाराजन्ब्राह्मण्यमतिदुर्लभम् ॥ तथापिगतयःसूक्ष्मादुर्ज्ञेयाधर्मतत्वतः ॥ ७ ॥ विचित्राणिचकर्माणिविचित्राभूतभावना ॥ विचित्राणिचभूतानिविचित्राःकर्मशक्तयः ॥ ८ ॥ कदाचित्सुकृतंकर्मकूटस्थंयदवापितम् ॥ केनचित्कर्मणाभूपशुभेनपरिवर्धते ॥ ९ ॥ फलंददातिसुमहत्तास्मिन्नपिचजन्मनि ॥ धर्मोगहनसूक्ष्मोयंनीयतेनयथातथा ॥ १० ॥ नतस्यफलदानस्यश्रूयतेकालनिश्चयः ॥ यत्किंचित्सुकृतंकर्मच्छन्नंपापांतरैरपि ॥ ११ ॥ तदागत्यकुतःक्वापिसुफलंचप्रयच्छति ॥ कृतस्यनेहनाशोस्तिपुण्यस्यदुरितस्यच ॥ १२ ॥ तथापिबहुभिःपुण्यैर्दुरितंयातिदारुणम् ॥ यदुक्तंभवताराजन्नायासाधिक्यतोभवेत् ॥ १३ ॥ तत्फलंतत्रतत्रापिशृणुसत्यंमयोदितम् ॥ अनायासमहायासौयद्यल्पत्वमहत्त्वयोः ॥ १४ ॥ महाव्रतास्ततस्तेस्युःसततंकर्मकादयः ॥ सिंहव्याघ्रादिमूत्रादौप्रयासाबहुलास्ततः ॥ १५ ॥ पंचगव्यप्रशस्तत्वंव्रतमध्येततोभवेत् ॥ इतिकर्तव्यबाहुल्यंमहत्त्वंचेत्तदल्पता ॥ १६ ॥ जलाग्न्यादिप्रवेशस्यप्रसज्येतव्रतांतरात् ॥ इदमल्पंमहत्त्वंतदितिनैवनियामकः ॥१७॥ फलंयथोदितंशास्त्रेतदेवस्यान्महोदयम् ॥ यथाल्पनाशोमहतामहन्नाशस्तथाल्पतः ॥ १८ ॥ किंत्वल्पविस्फुलिंगेनतृणनाशःप्रदृश्यते ॥ अजामिलोपिभूपालदास्याःपतिरितिस्मृतः ॥ १९ ॥ धर्मपत्नीपरित्यागीनित्यंपापपथिस्थितः ॥ म्रियमाणःसुताह्वानंचक्रेनारायणेतिच ॥ २० ॥ तथायन्नामग्रहणात्पदंलेभेसुदुर्लभम् ॥ अनिच्छयापिदहतिस्पृष्टोहुतवहोयथा ॥२१॥ तथादहतिगोविंदनामव्याजादपीरितम् ॥२२॥ हत्यायुतंशपनहासहस्रमुग्रंगुर्वंगनाकोटिनिषेवणंच ॥ स्तेयान्यशेषाणिहरेः

प्रियेणगोविंदनाम्नानिहतानिसद्यः ॥२३॥ विष्णुभक्तिमयंवीरयत्किंचित्क्रियतेल्पकम् ॥ सुकृतंसाधुविदुषातदक्षयफलंभवेत् ॥ २४ ॥ संदेहोनचकर्तव्यो
माधवेमासिमाधवम् ॥ समाराध्यजनोभक्त्यातत्तद्वांछितमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ अपत्यंद्रविणंदाराधराहर्म्यंहयागजाः ॥ सुखानिस्वर्गमोक्षौचनदूरेहरिभ
क्तितः ॥ २६ ॥ एवंशास्त्रोक्तविधिनास्वल्पेनापिनसंशयः ॥ पापस्यमहतोपिस्यात्क्षयःसम्यग्विधानतः ॥ २७ ॥ फलाधिक्यंभवेद्विद्वन्ना
धिक्याद्भावकर्मणोः ॥ सूक्ष्माधर्मस्यगतयोदुर्ज्ञेयाविबुधैरपि ॥ २८ ॥ प्रियोमाधवमासोयंमाधवस्यमहात्मनः ॥ एकोपित्रिषुलोकेषुस
मग्रेप्सितदायकः ॥ २९ ॥ पुण्येनगांगेनजलेनकालेदेशेबुधःस्नानपरःकथंचित् ॥ आजन्मनोभावहतोपिदातानशुध्यतीत्येवमतंममैतत् ॥ ३० ॥ प्रज्वा
ल्यवह्निंघृततैलसिक्तंप्रदक्षिणावर्तशिखंस्वकाले ॥ प्रविश्यदग्धःकिलभावदुष्टोनस्वर्गमाप्नोतिफलंनचान्यत् ॥ ३१ ॥ गंगादितीर्थेषुवसंतिदेवादेवालयेय
क्षगणाश्चनित्यम् ॥ विनाशनंयांतिकृतोपवासाभावोज्झितास्तेनफलंलभंते ॥ ३२ ॥ भावंततोहृत्कमलेनिधायश्रीमाधवंमाधवमासिभक्त्या ॥ यजेतयः
स्नानपरोविशुद्धःपुण्यंनशक्त्यावयमस्यवक्तुम् ॥३३॥ इहार्थेपिपुरावृत्तमाकर्णयमहीपते ॥ विचित्रंकथयिष्यामिफलंकिमपिकर्मणाम् ॥३४॥ तस्यमाध
वमासस्यप्रसादान्माधवस्यच ॥ यथापित्राह्मणीकाचित्स्वैरिण्यापशुभंफलम् ॥ ३५ ॥ दिवोदासेतिविख्यातःपुराकांतीश्वरोभवत् ॥ तस्यापत्यंमहारत्नं
नारीणामुत्तमंसदा ॥ ३६ ॥ गुणरूपसमायुक्तासुशीलाचारुमंगला ॥ दिव्यादेवीतिविख्यातारूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ ३७ ॥ पित्रात्वालोकितासातुरूपला
वण्यसंयुता ॥ सतांदृष्ट्वादिवोदासोदिव्यांदेवींसुतांतदा ॥ ३८ ॥ कस्मैचदीयतेकन्यासुवरायमहात्मने ॥ इतिचिंतापरोभूत्वासमालोक्यनरोत्तमः ॥ ३९॥
रूपदेशस्यराजानंसम्यग्ज्ञात्वामहीपतिः ॥ चित्रसेनंमहात्मानंसमाहूयततोनृपः ॥ ४० ॥ कन्यांददौदिवोदासश्चित्रसेनायधीमते ॥ तस्याविवाहकाल
स्यसंप्राप्तेसमयेनृप ॥ ४१ ॥ मृतोसौचित्रसेनस्तुकालधर्मेणवैकिल ॥ दिवोदासश्चधर्मात्माचिंतयामासभूपतिः ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणांश्चसमाहूय
पप्रच्छनृपनंदन ॥ अस्याविवाहकालेतुचित्रसेनोदिवंगतः ॥४३॥ अस्यास्तुकीदृशंकर्मभविष्यतिब्रुवंतुमे ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ विवाहोजायतेराजन्क
न्यायास्तुविधानतः ॥ ४४ ॥ पतिर्मृत्युंप्रयात्येवयोवात्यागंकरोतिच ॥ महाधिव्याधिनाभीतस्त्यागंकृत्वाप्रयातिच ॥ ४५ ॥ प्रव्राजितोभवेद्राजन्धर्म
शास्त्रेषुदृश्यते ॥ तस्यांरजस्वलायांचअन्यःपतिर्विधीयते ॥ ४६ ॥ विवाहंतुप्रधानेनापिताकुर्यान्नसंशयः ॥ एवंराजन्समादिष्टंधर्मशास्त्रेशुभैर्जनैः ॥४७॥
विवाहःक्रियतामस्याइत्यूचुस्तेद्विजोत्तमाः ॥ दिवोदासश्चधर्मात्माब्राह्मणैस्तुप्रणोदितः ॥ ४८ ॥ विवाहार्थंमहाराजमानसंकृतवान्नृप ॥ पुनर्दत्ताप्रदाने
नदिव्यादेवीनृपोत्तम ॥ ४९ ॥ पुष्पसेनायपुण्यायतस्मैराज्ञेमहात्मने ॥ मृत्युधर्मंगतोराजाविवाहसमयेपिसः ॥ ५० ॥ यदायदामहाभागोदिव्यादेव्याश्च

१. इयंदिव्यादेवीकथापि द्वितीये भूमिखंडे प्रोक्तास्ति। सैवेहवैशाखमासमाहात्म्यप्रसंगेन पुनरनूदितेति बोद्धव्यं सुधीभिः। केषुचित्पुस्तकेष्वत्र दृश्यते। अन्येषु पुस्तकेषुनास्ति।

भूपतिः ॥ करोतिसपितोद्योगंविवाहस्यातिदुःखितः ॥ ५१ ॥ भर्तापिम्रियतेकालेप्राप्तलग्नस्तदातदा ॥ एकविंशतिभर्तारःकालेकालेमृतास्ततः ॥ ५२ ॥
ततोराजामहादुःखीसंजातःख्यातविक्रमः ॥ समालोक्यतमाहूयमंत्रिभिःसहनिश्चलः ॥ ५३ ॥ स्वयंवरेमहाबुद्धिंचकारपृथिवीपतिः ॥ अथतेनसमाहूताराजानोविविधानृपाः ॥ ५४ ॥ स्वयंवरार्थेवैतस्याबहवोधर्मतत्पराः ॥ तस्यास्तुरूपसंक्षुब्धामृत्युनापेपितानृपाः ॥ ५५ ॥ संग्रामंचक्रिरेमूढामृतास्तेथपरस्परम् ॥ एवंतेपांक्षयोजातःक्षत्रियाणांनरेश्वर ॥५६॥ दिव्यादेवीचदुःखार्तारुरोदकरुणंततः ॥ बालामालोक्यतांराजारुदंतींचातिदुःखिताम् ॥५७॥
पुरोधसंचधर्मज्ञंज्ञानवंतंतपस्विनम् ॥ जातूकर्णंप्रणम्यादौविनयान्वितकंधरः ॥ ५८ ॥ ॥ दिवोदासउवाच ॥ ॥ कथयस्वप्रसादेनकिमेतस्याहिपातकम् ॥ दिव्यादेव्यास्तुमेपुत्र्यायदेतच्चेष्टितंकृतम् ॥ ५९ ॥ ॥ जातूकर्णउवाच ॥ ॥ तस्यास्तुचेष्टितंवीरदिव्यादेव्यावदाम्यहम् ॥ पूर्वजन्मकृतंसर्वतन्मेनिगदतःशृणु ॥६०॥ आस्तेवाराणसीपुण्यानगरीपापनाशिनी ॥ तस्यामास्तेमहाप्राज्ञःसुवीरोनामनामतः ॥ ६१ ॥ वैश्यजात्यांसमुत्पन्नोधनधान्यसमाकुलः ॥ तस्यभार्यामहाप्राज्ञचित्रानामसुविस्मृता ॥ ६२ ॥ कुलाचारंपरित्यज्यदुराचारेणवर्तते ॥ नमन्यतेहिभर्तारंरौद्रकृत्येचवर्तते ॥ ६३ ॥ पुण्यकार्यविहीनातुपापंचरतिदुर्मतिः ॥ भर्तारंभर्त्सतेनित्यंस्वैरिणीकलहप्रिया ॥ ६४ ॥ नित्यंपरगृहेवासनिरताभ्रमतेधिकम् ॥ परिच्छिद्रंसमापश्येदुष्टाभूतेपुसर्वदा ॥ ६५ ॥ साधुनिंदारतापापाबहुहास्यकरीसदा ॥ कुसंगतिरतावाचादुराचारजनप्रिया ॥ ६६ ॥ धूर्ताधर्मजनद्वेपकरीअनृतभापिणी ॥ विज्ञायैवंसुवीरोस्याउपयेमेततोपराम् ॥ ६७ ॥ तयानवीनयावीरोभार्ययासहितोनिशम् ॥ यथासुखंसबुभुजेविपयान्मनसःप्रियान् ॥ ६८ ॥ धर्माचारेणपुण्यात्मासत्यपुण्यमतिःसदा ॥ सत्ययामितयासत्यासुमत्याराधितोवभौ ॥ ६९ ॥ निरस्तातेनसाचित्राविचित्रावरवर्णिनी ॥ स्वैरिणीगुणसंसर्गधर्मविद्वेपिणीततः ॥ ७० ॥ भ्रमतेजारसंयुक्तामुक्ताचारागतत्रपा ॥ सापापरतसंयुक्तारक्तादूतीविकर्मणि ॥ ७१ ॥ कुशलाकुट्टिनीकर्मकलासुत्यन्ययोपिताम्॥गृहभंगमसौचक्रेवक्रेणमनसाहिता॥७२॥ साध्वींनारींसमाहूयपापवाक्यैश्चनोदयेत् ॥ नर्मलोभकथाकेलिप्रत्ययोत्पत्तिहेतुभिः ॥७३॥ मनांसिचालयेत्पापापुरुपाणांचयोपिताम् ॥ साधूनांसास्त्रियोभव्याःपरेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥ ७४ ॥ कारयत्येवकपटंधर्मग्रामविवर्जनम् ॥ एवंवर्पशतंभुक्त्वापश्चाद्वेश्याविधिस्थिता ॥ ७५ ॥ कालेननिधनंप्राप्तासततंपापनिश्चया ॥ जातातवगृहेपुत्रीदिव्यादेवीतिसासुता ॥ ७६ ॥ सुंदरीरूपसंपन्नापुरादृष्टेननोदिता ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादिवोदासोतिविस्मितः ॥ उवाचराजामधुरंजातूकर्णमुनिंवचः ॥ ७७ ॥ ॥ दिवोदासउवाच ॥ ॥ यदीदृशीसादुरितप्रचारासदादुराचाररताप्रयाता ॥ कथंममश्रीपतिदैवतस्यमहाकुलीनस्यसुतानुरूपा ॥ ७८ ॥ सुदुर्लभंराजकुलेविशालेलेभेचसाश्रीम

तिजन्मधन्यम् ॥ पुण्येनकेनापिमुनेपवित्रेचित्राविचित्रेणचकर्मकर्त्री ॥ ७९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाभूमिपस्यमुनिस्ततः ॥
विवादस्यकिंचित्प्राज्ञोवचःसूनृतमब्रवीत् ॥ ८० ॥ ॥ जातूकर्णउवाच ॥ ॥ चित्राविचित्रसुरतैरथवंचयंतीप्रच्छन्नकामुकविटान्धनधीविहीनान् ॥
वेश्याबभूवविपणानमितश्चरित्वाकालेननागनगरेमहतिप्रसिद्धे ॥ ८१ ॥ कोपितत्रसमायातःसायंविप्रःसमार्दितः ॥ अर्द्धमानोविशुद्धात्मानगरे
नागसंज्ञके ॥ ८२ ॥ अपश्यन्नपरंस्थानंमूढश्चित्रागृहंययौ ॥ तयासंमोहितोत्यर्थंवेश्ययादृष्टियोगतः ॥ ८३ ॥ पादसंवाहनस्नानतांबूलास
नभोजनैः ॥ विलासैस्तोषितःसोपिखेदहीनोभवत्तदा ॥ ८४ ॥ ततोविचित्रैःसुरतोपचारैरदृष्टबुद्ध्यैवतयासविप्रः ॥ संसेवितोऽयंरजनी
मशेषामवाहयद्भावविशेषलुब्धः ॥ ८५ ॥ प्रातःप्रयाणाभिमुखःकथंचिदुवाचचित्रामनुरक्तचित्तः ॥ संतोषितःस्वैश्चरितैःस्वकृत्यैर्वचस्तयाचै
कथियातदानीम् ॥ ८६ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ कार्यःप्रत्युपकारस्तेतोषितेनमयाप्रिये ॥ स्वदृष्टंचनिजंदुःखंकथयाम्यविशेषतः ॥ ८७ ॥
पुराकथांहिवदतांविप्राणांनर्मदातटे ॥ शुभंयत्सर्वपापघ्नंतदाकर्णयसादरम् ॥ ८८ ॥ योदिनत्रयमपिप्रयत्नतःस्नातिमेषउपयातिभास्करे ॥
भास्करेनुदितएवमाधवेमासिसोघनिचयैर्विमुच्यते ॥ ८९ ॥ संपूर्णमपिवैशाखेयोबहिःस्नानमाचरेत् ॥ विधिनामाधवंदेवमर्चयेत्सोपिपापहा ॥ ९० ॥
पुण्यतीर्थेविशेषेणस्नानदानक्रियादिभिः ॥ महापापैर्विमुच्येतमानवोमासिमाधवे ॥ ९१ ॥ तावन्महापापचयःशरीरेशरीरिणस्तिष्ठतिनिर्विशं
कः ॥ यावन्मुदाचोषसिमेषराशिमुपागतेमज्जतिनोदिनेशे ॥ ९२ ॥ एवमाकर्णितस्तेषांविप्राणांवदतांमया ॥ अनेकदुरितांभोधितरणेपोतउ
त्तमः ॥ ९३ ॥ अदूरेशिवदेहाचवर्ततेसौसरिद्वरा ॥ तत्रस्नातुंगमिष्येहंतदाघौवधायच ॥ ९४ ॥ यदितेरोचतेकांतेविरक्तंवामनोभवेत् ॥ तन्मया
त्वंसमागच्छवैशाखस्नानहेतवे ॥ ९५ ॥ अनित्यंजीवितमिदंयौवनंचातिसुंदरम् ॥ हेतुर्नरकवासस्यदुर्वारश्चसनोभवेत् ॥ ९६ ॥ आराधितस्त्वयाहंच
पातितोदुरितार्णवे ॥ महतामपियत्सत्यंदुष्टस्थितशरीरिणाम् ॥९७॥ किमत्रबहुनोक्तेननविलंबोचितःक्षणः ॥ उद्धरिष्येपिभवतींविरक्तिर्यदितेहृदि॥९८॥
॥ चित्रोवाच ॥ स्वामिन्नदृष्टयोगेनतवसंगतिधर्मतः ॥ ध्रुवंविरक्तंमच्चेतोनित्यमेतद्भवंप्रति ॥ ९९ ॥ नूनमेवंमयाशास्त्रेश्रुतंयत्साधुसंगमः ॥ अचिंत्यायै
नमस्तस्यैततोनियतायैपुनः ॥ १०० ॥ ॥ जातूकर्णउवाच ॥ ॥ इतिभाष्यततस्तेनसमंचित्राययौतदा ॥ विद्यमानंधनंकिंचिदादायमुनिनोदि
ता ॥१०१॥ ततःपरंसोपिपुनर्द्विजन्मावैशाखमासेशिवदेहदेहम्॥अवापसस्नौचदिनेशमस्यैस्नानायसद्योथददौदयालुः ॥१०२॥ हृदयालुरयंविप्रःस्नाप
यामासतांतदा ॥ यथोचितविधानेनचित्रामुच्चित्रभाषिणीम् ॥ १०३ ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यंतत्रशुश्रावसामुदा ॥ पठमानेषुविप्रेषुपुराणानिपृथक्पृ

थक् ॥१०४॥ यस्यश्रवणमात्रेणक्षीयतेदुरितांधकः ॥ यथासूर्योदयेनैवातिमिरौघःप्रणश्यति ॥१०५॥ साशिवेशिवतनूजलेपुनःस्नानतोऽजनिकरेविधान
तः ॥ स्नानतोविमलमानसोदयासूर्यकांतिरिवानिर्मलावभौ ॥ १०६ ॥ तत्रमज्जंतिरेवायांसेवायांनिरताहरेः ॥ वैशाखेविविधालोकालोकानंत्यमभीप्स
वः ॥ १०७ ॥ येनर्मदायामिहशर्मदायामशुद्धकायानपिसोधयंति ॥ विशेषतोमाधवमासिमर्त्याभवंतिमर्त्याधिपलोकलीलाः ॥ १०८ ॥ आजन्मनोघं
स्मरणेनरेवानिहंतिदृष्टादशजन्मजंपुनः ॥ स्नाताकथंचिच्छतयोनिजातंसंसेवितायच्छतिरुद्रलोकम् ॥ १०९ ॥ सकलंमाधवंमासंसाचित्रानर्मदाजले ॥
सस्नौकिंचिद्ददौदानंशक्त्याविप्रेषुनित्यशः ॥ ११० ॥ सर्वपापहरंस्तोत्रंशृणोतिश्रद्धयाहरेः ॥ विप्राणांतत्रपठतांसंगादस्यद्विजन्मनः ॥ १११ ॥ निम
ज्ज्यसामाधवमासिपूर्णेरेवाजलेतत्रमहीसुरेभ्यः ॥ अच्छिद्रमासाद्ययथाविधानंतत्रापिचित्रापिचकारमासम् ॥ ११२ ॥ कुटीरकंतंतुनवंविधायसुदेवनामापि
सभूमिदेवः ॥ उवासरेवासलिलेनिमज्जंश्चित्रोपरोधादनिशंदयातः ॥ ११३ ॥ अथकालेनकियताकालधर्ममुपेयिवान् ॥ विप्रस्तदनुसाचित्राचिरे
णैवमृतानृप ॥ ११४ ॥ तेनमाधवमासस्यसुकृतेनतदैवसा ॥ पुत्रीतवाभवन्नूनमदृष्ट्वायमयातनाम् ॥ ११५ ॥ तस्यकर्मविपाकोयंयदातंभू
पतेःकुलम् ॥ वैष्णवंविशदंवीरदुष्प्राप्यंपापकर्मभिः ॥ ११६ ॥ दिव्यादेवीवरंनामजातंचास्यांनरोत्तम ॥ यच्चदत्तवतीचान्नंभोग्यसौख्यसुखा
निच ॥ ११७ ॥ ब्राह्मणायपुरातस्मैगणिकात्वेपिसंगता ॥ स्नात्वाचमाधवेमासिकिंचित्तत्रापियद्ददौ ॥ ११८ ॥ तस्यदानस्यसाभुंक्तेस्नान
स्यचफलोदयम् ॥ पिबतेशीतलंतोयंमिष्टान्नंचतथानिशम् ॥ ११९ ॥ दिव्यान्भोगान्प्रभुंजानावर्ततेचप्रभोर्गृहे ॥ भुंजतेविधिदत्तंचदुःखशोकादि
पीडिता ॥ १२० ॥ यत्पुरानरनारीणांगृहभंगरताभवत् ॥ तस्यकर्मविपाकोयमस्याःकिंचिदुपस्थितः ॥ १२१ ॥ माधवस्नानमाहात्म्याद्विनैवय
मयातनाम् ॥ महापापापितेवीरसुंदरीसासुताभवत् ॥१२२ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंतवपुत्र्याविचेष्टितम् ॥ सर्वजन्मभवंवीरकर्मदुष्कर्मसंभवम् ॥ १२३ ॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येचित्रोपाख्यानोद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ जातूकर्णवचश्चित्रमेवमा
कर्ण्यभूपतिः ॥ तमुवाचनमस्कृत्यज्ञानिनंमुनिमादरात् ॥ १ ॥ ॥ दिवोदासउवाच ॥ ॥ कथमेषाविमुच्येतदुःखादस्मान्मुनेधुना ॥ ॥ जातूक
र्णउवाच ॥ ॥ कथयामिमहत्पुण्यंयेनेयंसुखिताभवेत् ॥ २ ॥ अप्रकाशमपिप्रायःप्रवक्ष्यामितवाग्रतः ॥ स्वल्पमप्यद्भुतंकर्मविकर्मशतना
शनम् ॥ ३ ॥ यथाहरेर्ध्यानबलेनपापंविनाशमायातिमहत्समग्रम् ॥ प्रातस्तदामाधवमासदानस्नानेनघोरंविलयंप्रयाति ॥ ४ ॥ यथाहरेर्भीतिभयेननागा
नश्यंतिसर्वेनिचयास्तथैव ॥ नूनंरवौमेषगतेविभातिस्नानेनतीर्थेचहरिस्तवेन ॥ ५ ॥ तेजसावैनतेयस्यपन्नगाइवपातकाः ॥ विद्रवंतिचवैशाख

स्नानेनोपासिनिश्चितम् ॥ ६ ॥ तस्माद्दे[1]यापिभूपालदिव्यादेवीपुनःस्वयम् ॥ कृत्वावैशाखश्रवणंश्रुत्वापापहरंस्तवम् ॥ ७ ॥ भवित्रीभर्तुःसंयोगसुख
संभोगभागिनी ॥ सुदेवोपिसजातोस्तिपांड्यदेशाधिपोबली ॥ ८ ॥ वैशाखमासिरेवायांस्नानपुण्येनभूपते ॥ तस्माएवसुतांदेहिविशुद्धांस्नानतस्तथा ॥९॥
माधवस्यपुनःस्तोत्रंश्रवणान्माधवस्यच ॥ संदेहोनात्रकर्त्तव्योविचित्रंपश्यभूपते ॥ १० ॥ इहामुत्रफलंतस्यसमाख्यंपुण्यकर्मणः ॥ ॥ नारदउवाच ॥
इत्याकर्ण्यैवमुदितोराजातमखिलंततः ॥ ११ ॥ कारयामासतांपुत्रींजातूकर्णोदितंविधिम् ॥ वीरसेनेनतेनैवपांड्यदेशाधिपेनसा ॥ १२ ॥ पुराजन्मैकसु
हृदादिव्यादेवीविवाहिता ॥ बुभुजेभूरिविषयांश्चिरंसुचरितव्रता ॥ १३ ॥ वीरसेनेनसुहृदापूर्वजन्मकृतेनच ॥ एतत्तेकिंचिदाख्यातमंबरीषसमासतः ॥
॥ १४ ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यंकिमन्यच्छ्रोतुमर्हसि ॥ १५ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येचित्रोपाख्यानेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥
॥९३ ॥ छ ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥ पापप्रशमनंस्तोत्रंश्रोतुमिच्छामितद्विभो ॥ यस्यश्रवणमात्रेणपापराशिर्विलीयते ॥ १ ॥ धन्योस्म्यनुगृही
तोस्मिश्रावितोस्मिशुभंविधिम् ॥ विकर्मोपार्जितंयस्यश्रवणादेवहीयते ॥ २ ॥ चित्रंकिमत्रमधुसूदनदैवतस्यमासस्यपुण्यसवनैरिहमाधवस्य ॥ स्नानै
नैरवश्यविहितैरघराशिनाशःस्याद्यस्यनामपठनादपितस्यलोकः ॥ ३ ॥ तदेवपुण्यंपरमंपवित्रंहृ[2]द्यंचलोकेसुकृतैकलभ्यम् ॥ यदुच्यतेकेशवनामधेयं
मन्येमुनेमाधवमासिभव्यम् ॥ ४ ॥ धं[3]न्यास्तुतेमाधवमासिनामस्मरंतियेऽहोमधुसूदनस्य ॥ तस्यैवमेकिंचिदहोचरित्रंपुनःपवित्रंवदविश्वजन्यम् ॥ ५ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ वचःसमाकर्ण्यहरिप्रियस्यप्रीतोमुनिस्तस्यनृपोत्तमस्य ॥ समाधवस्नानसमुत्सुकोपिकथारसेनाहसमाधवस्य ॥ ६ ॥ ॥ नार
दउवाच ॥ ॥ सत्यंमहीपालमिथोमुकुंदकथारसालापविधिर्विशुद्धः ॥ त्वयासमंमाधवमासधर्मस्नानाधिकोयंहरिदैवतेन ॥ ७ ॥ जीवितंयस्यधर्मार्थं
धर्मोहर्यर्थमेवच ॥ अहोरात्राणिपुण्यार्थंतंमन्येवैष्णवंभुवि ॥ ८ ॥ किंचिद्वक्ष्यामितेराजन्वैशाखस्नानजंफलम् ॥ अस्मत्पितापिनोवक्तुमलंविस्तरतो
खिलम् ॥ ९ ॥ यत्रमज्जनमात्रेणप्रे[5]तामुक्तिमुपागताः ॥ माधवेमासितेपापानर्मदासलिलेपरे ॥ १० ॥ पुरातीर्थप्रसंगेनभ्रमन्कोपिमहीसुरः ॥ मुनिशर्मे
तिविख्यातोधर्मात्मासत्यवाक्छुचिः ॥ ११ ॥ युक्तःशमदमाभ्यांचक्षांतिसंतोषसंयुतः ॥ युक्तःसपितृकार्येषुश्रुतिस्मृतिविधानवान् ॥ १२ ॥ यु
क्तोमधुरवाक्येषुसंयुक्तोहरिपूजने ॥ युक्तोवैष्णवसंसर्गेत्रिकालज्ञानवान्मुनिः ॥ १३ ॥ स्वकर्मणिरतोधीरोहृदयालुःप्रियाप्रियः ॥ दयालुर्[6]तिमेधावीतत्त्व
विद्ब्राह्मणप्रियः ॥ १४ ॥ माधवेमासिरेवायांस्नानार्थंप्रतिसंचरन् ॥ अग्रतःपंचपुरुषान्ददर्शातीवदुःखितान् ॥ १५ ॥ परस्परमसंसर्गकारिणःकृष्ण

१ दानैः—इ० पा० । २ गोविंदगेहे गमनाय यत्र—इ० पा० । ३ मन्ये मनःस्थं मधुसूदनस्य लोके सतां सत्सुकृतैकसूत्रम्—इ० पा० । ४ मन्ये—इ०पा० । ५ पापाः—इ० पा० । ६ अतितेजस्वी—इ० पा०

विग्रहान् ॥ वटच्छायामुपाश्रित्यसमासीनानवस्थितान् ॥१६॥ पश्यंतोदिक्षुसर्वासुदुरितोद्विग्नचेतसः ॥ तानालोक्यद्विजश्रेष्ठश्चिंतयामासविस्मितः॥१७॥
अत्रैतेकेनराभीताविपिनेदीनचेष्टिताः ॥ [1]चौरावाविकृताकारादृश्यंतेसंगभागिनः ॥ १८ ॥ परस्परंचभाषंतः[2]कृशाःकृष्णवपुःश्रियः ॥ यावदेवंसविप्राग्र्यो
विचारयतिधीरधीः ॥ १९ ॥ तावदागम्यतेसर्वेदूरस्थामुनिमादरात् ॥ बद्धांजलिपुटाभूत्वाप्रणम्योचुरितिस्फुटम् ॥ २० ॥ पंचपुरुषाऊचुः ॥ [3]भव्यंभवं
तंपुरुषोत्तमंवैविभ्राजमानंचरितेनमान्यम् ॥ मन्यामहेविप्रदयालुमुख्यंवाचंसमाकर्णयनोसिमैत्रः ॥ २१ ॥ संतःप्रतिष्ठादीनानांदैवा[4]दुर्द्धूतपापिनाम् ॥
आर्तानामार्तिहंतारोदर्शनादेवसाधवः ॥ २२ ॥ [5]अहंपांचालदेशीयःक्षत्रियोवीरवाहनः ॥ ब्राह्मणंहतवान्मोहाच्छ[6]रेणशब्दवेधिना ॥ २३ ॥ शिखासूत्र
विहीनस्तुतिलकेनविवर्जितः ॥ अटामिजगतीमेनांब्रह्मघ्नोहमितिब्रुवन् ॥ २४ ॥ ब्रह्मघ्नायातिपापायभिक्षामह्यंप्रदीयताम् ॥ एवंसर्वेषुतीर्थेषुभ्रमन्नत्रास्मि
चागतः ॥ २५ ॥ ब्रह्महत्यानमेद्यापिप्रयातिमुनिसत्तम ॥ एवंमेवर्षमेकंहिव्यतीतंकुर्वतोविभो ॥ २६ ॥ दह्यमानस्यपापेनशोकाकुलितचेतसः ॥ चंद्र
शर्मापरोविप्रोयोयंसंलक्ष्यतेद्विज ॥ २७ ॥ गुरुघातीसतुब्रह्मन्मोहाकुलितमानसः ॥ मोहाकुलितचित्तत्वाद्गुरुघातकउच्यते ॥ २८ ॥ निवसन्मागधे
देशेसंत्यक्तःस्वजनैस्ततः ॥ दैवादसावपिमुनेभ्रमन्निहसमागतः ॥ २९ ॥ शिखासूत्रविहीनस्तुविप्रलिंगविवर्जितः ॥ मयापृष्टस्तुवृत्तांतंसत्यमेवावद
द्विजः ॥ ३० ॥ वसतायद्गुरोर्गेहेक्रोधाकुलितचेतसा ॥ महामोहगतेनापियथावैघातितोगुरुः ॥ ३१ ॥ तेनपापेनदग्धोसौवर्ततेशोकपीडितः ॥ तृती
योयंपुनःस्वामिन्वेदशर्मासमाहितः ॥ ३२ ॥ सुरापोब्राह्मणोजातोमोहाद्वेश्याप्रसंगतः ॥ पृष्टोमयायमपिमेयथावृत्तंतथाब्रवीत् ॥ ३३ ॥ आत्म
नश्चेष्टितंसर्वमनस्तापेनपीडितः ॥ निरस्तःसर्वलोकैश्चभार्याबंधुजनैरपि ॥ ३४ ॥ तेनपापेनसंलिप्तोभ्रमन्नत्रायमागतः ॥ चतुर्थोवि[7]धुरोनामवैश्योयं
गुरुतल्पगः ॥ ३५ ॥ मोहान्मासत्रयंयावद्वेश्याभूतांचमातरम् ॥ बुभुजेसविदेहस्थांज्ञाततत्वस्ततश्चरन् ॥ ३६ ॥ दुःखितोऽभ्यागमद्भूमिंभ्रम
न्निहमुनेपुनः ॥ पंचमोयंमहापापीपापिसंसर्गकारकः ॥ ३७ ॥ प्रत्यहंधनलोभेनस्तेयादिकृतवानवम् ॥ वैश्योतिपातकैःक्रांतस्ततस्त्यक्तोजनैःस्व
यम् ॥ ३८ ॥ निर्विण्णमानसोदैवान्नंदनामेहसंगतः ॥ एवंपंचापिपापिष्ठाःस्थानमेकमुपागताः ॥ ३९ ॥ कःकस्यापिनसंपर्कंभोजनाच्छादनादिभिः ॥

---

१ चौरा नटविटाश्चैते–इ० पा० । २ भिन्नांजनचयापमाः–इ०पा० । ३ भव्यं भवंतं पुरुषोत्तमं वै मन्यामहे विप्रवर प्रसीद ॥ यदात्मदुःखं च वयं विचार्य विज्ञापयामः शृणु तद्द्विजेंद्र ॥ पा० इ० । इतः परं चैकःश्लोकोऽप्यमुपलभ्यते कस्मिंश्चित्पुस्तके–भव्यानिभूतानिजनार्दनस्यपरोपकारायचरंतिविश्वम्॥भवादृशानीतिमयाविचार्यविज्ञापयामःशृणुताद्द्विधिनः । ४ अद्भुतपाप्मनाम्–इ०पा० । ५ अहंचावंतिदेशीयः–इ० पा० । ६ शरेणाध्वनि पापकृत्–इ०पा० । ७ विद्गुरः–इ० , विधरः–इ० च पा० ।

नकरोतिमहाभागविनावार्तांद्विजोत्तम ॥ ४० ॥ विशंत्येकासनेनैवनस्वपंत्येकसंस्तरे ॥ एवंदुःखसमाक्रांतानानातीर्थेषुवैगताः ॥ ४१ ॥ नास्मा
कंपातकंघोरंप्रयातिमुनिसत्तम ॥ दृष्ट्वाभवंतंदीप्यंतंप्रसन्नानिमनांसिनः ॥ ४२ ॥ वदंतिदुरितप्रांतंसाधोस्तेपुण्यदर्शनात् ॥ उपायंवदनःस्वामि
न्यथापापक्षयोहिनः ॥ ४३ ॥ ज्ञायतेकरुणोस्माभिर्विप्रवेदार्थवित्प्रभो ॥ आर्तानांमार्गमाणानांपश्चात्तापमुपेयुषाम् ॥ ४४ ॥ मोहादज्ञातपापानांत्वमुद्ध
र्तासिनिश्चितम् ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ तेषामितिवचःश्रुत्वामुनिशर्मामुनिस्ततः ॥ ४५ ॥ इदमाहविचार्येतिकरुणावरुणालयः ॥ ॥ मुनिशर्मोवाच ॥
यूयमज्ञानतःप्राप्तपातकाःसत्यभाषिणः ॥ ४६ ॥ अनुतापयुतास्तस्मादनुग्राह्यामयाधुना ॥ शृणुध्वंमेवचःसत्यमूर्ध्वबाहुर्वदाम्यहम् ॥ ४७ ॥ यन्मयांगि
रसःपूर्वंश्रुतंमुनिसमागमे ॥ दृष्टंवेदेषुशास्त्रेषुश्रुतंगुरुमुखात्तथा ॥ ४८ ॥ विष्णुनाराधितेनादौस्वयमुक्तंचतत्वतः ॥ नतृप्तिरशनादन्यानगुरुर्जनकादपि ॥ ४९ ॥
नपात्रमन्यद्विप्रेभ्योनदेवःकेशवात्परः ॥ नगंगयासमंतीर्थंनदानंसुरभीसमम् ॥ ५० ॥ नगायत्र्यासमंजाप्यंनद्वादश्यासमंव्रतम् ॥ नभार्ययासमंमित्रंनध
र्मोदययासमः ॥ ५१ ॥ नस्वातंत्र्यसमंसौख्यंगार्हस्थ्यान्नाश्रमोवरः ॥ नसत्यात्परआचारोनसंतोषात्परंसुखम् ॥ ५२ ॥ नमाधवसमोमासोमहापापहरःपरः ॥
विधिनानुष्ठितोभक्त्यामधुसूदनवल्लभः ॥ ५३ ॥ गंगादिषुचतीर्थेषुविशेषेणसुदुर्लभः ॥ प्रायश्चित्तानिसर्वाणिद्वादशाब्दमुखानिच ॥ ५४ ॥ तावद्गर्जंति
पापानियावन्नायातिमाधवः ॥ वैशाखमखिलंमासंयःस्नातिहरितत्परः ॥ ५५ ॥ हरिपादसमुद्भूतेसलिलेविमलाशयः ॥ सएवसर्वपापानांहंतादृष्टस्तु
पापिभिः ॥ ५६ ॥ निजपापौघनिष्कृत्यैवक्तव्यंतस्यकिन्नरैः ॥ ५७ ॥ मासेतुवैमाधवसंज्ञकेऽस्मिन्यःस्नातिपापैःसविमुच्यतेहि ॥ मेषस्थितेसंप्रति
नर्मदायाःशर्मप्रदेवारिणिवारिताघे ॥ ५८ ॥ दुर्लभाहिमहानद्योमाधवेमासिसर्वशः ॥ ततोपिदुर्लभागंगारेवाचयमुनातथा ॥ ५९ ॥ एतासुतिसृषुप्रा
यःप्राप्यैकामपिसादरम् ॥ यःस्नातिमाधवेमासिविपापःसहरिंव्रजेत् ॥ ६० ॥ तस्मादहोसहमयासुकृतैकसारेवैशाखमासिचभवंतउपेत्यरेवाम् ॥ मज्जंतु
पातककृतोमुनिवृंदजुष्टेरेवाजलेनिखिलपापभयापहत्यै ॥ ६१ ॥ एवमुक्तास्ततःसर्वेमुदितामुनिनासह ॥ जग्मुस्तेपापिनोरेवांशंसंतोऽद्भुतकारि
णीम् ॥ ६२ ॥ मुनिशर्माततोगच्छंस्तैस्तथानुगतोनरैः ॥ ददर्शपथिसंत्रस्तान्पिशाचान्नष्टभीषणान् ॥ ६३ ॥ कुर्वतोविविधाञ्छब्दान्भ्रमंतोपितत
स्ततः ॥ ऊर्ध्वकेशोर्द्ध्वरक्ताक्षकृष्णदंतकृशोदरान् ॥ ६४ ॥ अरण्येकंटकाक्रांतेवृक्षपानीयवर्जिते ॥ सन्मुखंधावतोदृष्ट्वाभयसंविग्नमानसः ॥ ६५ ॥
नमोनारायणायेतिरक्षरक्षेतिचाब्रवीत् ॥ ६६ ॥ नारायणायेतिनमोभिधानमाकर्ण्यधर्मैकनिधानमुच्चैः ॥ भवांतरेतेमनसापिशाचाययुर्निजादृष्ट

१ वाजिमेधमुखान्यपि–इ०पा० । २ सएवसर्वपापैस्तुमुक्तोयायात्परां गतिम्–इ० पा० ।

वशेनलब्धाः ॥ ६७ ॥ विनयान्वितमनसोमुनिशर्माविलोक्यतान् ॥ उवाचमधुराभाषीकेयूयंविकृतानराः ॥ ६८ ॥ किंवाकेनकृतंकर्मयेनप्राप्ताचवै
कृतिः ॥ कथमेवंविधाःसर्वेदुःखिनोतीवभीषणाः ॥ ६९ ॥ ॥ प्रेताऊचुः ॥ ॥ क्षुत्पिपासार्दितानित्यंनानादुःखचयाकुलाः ॥ कृतबुद्धेस्त्वदिक्रूरानष्टसं
ज्ञाविचेतसः ॥ ७० ॥ नजानीमोदिशःकापिमूढामानवघातिनः ॥ तदेतद्दुःखमाख्यातमेतदेवासुखंपुनः ॥ ७१ ॥ प्रभातमिवसंभातिभा
स्करोदयदर्शनात् ॥ श्रुत्वानारायणेत्युच्चैर्भाषितंतवकोमलम् ॥ ७२ ॥ दृष्ट्वाचदर्शनंविप्रशुद्धभावंगतावयम् ॥ दर्शनेनैवतेविप्रनामश्रवणतो
हरेः ॥ ७३ ॥ भवांतरमनुप्राप्तावयंप्राप्तादयालवः ॥ विनाशयत्यपयशोबुद्धिंविशदयत्यपि ॥ ७४ ॥ प्रतिष्ठापयतिप्रायोनृणांवैष्णवदर्शनम् ॥
अहंपर्युषितोनामसूचकोयंद्वितीयकः ॥ ७५ ॥ शीघ्रगोरोधकश्चान्यःपंचमोयंचलेखकः ॥ षष्ठोयमितिवाद्दुष्टःसप्तमोयंविदैवतः ॥ ७६ ॥
नित्यंयाजनकश्चायमष्टमःकष्टदायकः ॥ ॥ मुनिशर्मोवाच ॥ ॥ प्रेतानांकर्मजातानांनामानिभवतांकुतः ॥ ७७ ॥ किंतत्कारणमुद्दिश्ययये
नयूयंसनामकाः ॥ ॥ प्रेताऊचुः ॥ ॥ मयास्वादुसदाभुक्तंदत्तंपर्युषितंद्विजे ॥ ७८ ॥ आज्येसतिनिराज्यंचतेनपर्य्युपितोस्म्यहम् ॥
मिथ्यामिथ्यापरच्छिद्रमर्म्मान्वेषीस्वभावतः ॥ ७९ ॥ सूचयामासतेनासौसूचकोऽशुचिरातुरः ॥ शीघ्रंनश्यतिविप्रेणयाचितःक्षुभितेनवै ॥ ८० ॥
एतत्कारणमुद्दिश्यशीघ्रगोद्विजसत्तम ॥ गृहोपरिसदास्वादुभुक्तमेतेनपापिना ॥ ८१ ॥ एकाकिनाकुमनसातेनासौरोधकःस्मृतः ॥ मौनेनापिस्थितो
नित्यंपादेनालिखतेमहीम् ॥ ८२ ॥ अस्माकमपिपापिष्ठोलेखकोलोकसंगतः ॥ गुणिनोयंगुणान्द्वेष्टिनिर्गुणेचगुणज्ञताम् ॥ ८३ ॥ असंज्ञेज्ञानयोगीचवा
ग्दुष्टोसौततःस्मृतः ॥ नास्तिक्यभावादनिशंपितृदैवतमानवान् ॥ ८४ ॥ नमन्यतेचसत्कर्मपापस्तेनविदैवतः ॥ सदायाचनकोमिथ्यामिथ्यादौ
र्गत्यदर्शकः ॥ ८५ ॥ सभूतोद्विजकोलुब्धस्तेनयाचनकस्त्वयम् ॥ एभिःपूर्वकृतैःपापैर्भुक्त्वानरकयातनाम् ॥ ८६ ॥ प्रेतास्तेदर्शनादद्यपुनर्जाताःस्म
सुस्थिताः ॥ एततेसर्वमाख्यातमात्मवृत्तांतसंभवम् ॥ ८७ ॥ प्रश्नंचयदितेश्रद्धापृच्छान्यत्कथयामिते ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ येजीवाभुविति
ष्ठंतिसर्वेआहारमूलकाः ॥ ८८ ॥ युष्माकमपिआहारंश्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ ॥ प्रेताऊचुः ॥ ॥ शृणुष्वाहारमस्माकंसर्वसत्वविगर्हितम् ॥ ८९ ॥
यंश्रुत्वानिंदसेब्रह्मन्भूयोभूयश्चनित्यशः ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषेणयोषिदंगमलेनच ॥ ९० ॥ गृहाणित्यक्तशौचानितानिभुंजंतितत्रवै ॥ स्त्रीदग्धानिप्र
कीर्णानिप्रकीर्णायस्कराणिच ॥ ९१ ॥ कुत्सितानिमलेनापिप्रेतावैतत्रभुंजते ॥ माधवंयत्रनार्चंतिस्त्रीजितानिगृहाणिच ॥ ९२ ॥ दयाक्षांतिविहीनानिप्रे
तास्तत्रैवभुंजते ॥ यत्राभद्रागृहेवाचःशौचहीनाश्चयोषितः ॥ ९३ ॥ कलहोयत्रसततंप्रेतास्तेतत्रभुंजते ॥ नयत्रजामयोगेहेपूज्यंतेनवराःस्त्रियः ॥ ९४ ॥

यत्रदुर्जनसंसर्गस्तत्रभोक्ष्यामहेवयम् ॥ नयत्रहरिसेवावानकथायत्रवैष्णवी ॥ ९५ ॥ नयत्रवैष्णवीप्रीतिःप्रेतावैतत्रभुंजते ॥ येषामेवंगृहेप्रीताभुंज
तेतेपिसत्वरम् ॥ ९६ ॥ प्रेताभवंतिपापेननिजवंशविनाशकाः ॥ तस्यमेजायतेब्रह्मन्वदतोभोजनंनिजम् ॥ ९७ ॥ अस्मात्पापतरंचान्यत्कि
चिद्वक्तुंनशक्यते ॥ निर्विण्णःप्रेतभावेनपृच्छामित्वांदृढव्रतम् ॥ ९८ ॥ यथानजायतेप्रेतोमुक्तिःप्रेतत्वतोयथा ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ एका
दश्यादिभिःपुण्यैर्व्रतैरच्युतकीर्तनैः ॥ ९९ ॥ देवतातिथिपूजाभिर्गुरुपूजादिभिस्तथा ॥ आचारैःसाधुचरितैःश्रुतिस्मृत्युदितैर्दिनैः ॥ १०० ॥
एवंश्राद्धक्रियादानैर्यथाविधिविनिर्मितैः ॥ दयादानदमक्षांतिशीलशिष्टाभिवादनैः ॥ १०१ ॥ इत्येवमादिभिर्धर्मैःप्रेतानस्युःकुलेपिवै ॥ गोवि
प्रतीर्थामरपर्वताग्र्यनदीनदाश्वत्थतरूननेकशः ॥ १०२ ॥ योवंदतेबंधुजनेविनीतःप्रेतोनलोकेभवतीहनूनम् ॥ क्रमादर्च्चयतेयुक्तोविशेषादपिमानवः ॥
॥ १०३ ॥ गंगादिपुण्यतीर्थेषुतस्यपुण्यमनंतकम् ॥ नाहंवर्षसहस्रेषुवक्तुंशक्तःस्वयंविभुः ॥ १०४ ॥ दर्शनादेवतस्यापिमुक्तःप्रेतत्वतोभवेत् ॥
ऊर्जमूर्जस्वलंमासमथदामोदरप्रियम् ॥ १०५ ॥ तपसामुत्तमंमासंतपोमाधववल्लभम् ॥ वैशाखंमाधवंमासंमधुसूदनदैवतम् ॥ १०६ ॥
उत्तमंसर्वमासानांयमेकंमुनयोविदुः ॥ येनैवसाधनेनस्यात्सर्वकृत्यंहिसाधितम् ॥ १०७ ॥ ब्रह्मविद्यामताभ्येतिसालक्ष्मीर्विश्वकारिणी ॥ तस्यावा
सोयतोमासोमाधवोसौततःस्मृतः ॥ १०८ ॥ नमाधवसमोदेवोयथादेवेषुनिश्चितम् ॥ तथामासेषुसर्वेषुनमासोमाधवप्रियः ॥ १०९ ॥ तस्यमा
धवमासस्यमाहात्म्यमपिभक्तितः ॥ श्रुत्वाविमुच्यतेप्रेतयोनितःकिंविधानतः ॥ ११० ॥ सतांसंभाषणादेवपुण्यतीर्थनिषेवणात् ॥ नारायणेति
पठनात्तन्नामश्रवणादपि ॥ १११ ॥ मुच्यतेपातकैःसर्वैर्जनोभक्तिपरायणः ॥ यतिष्येतदहंप्रेताभवतामपिमुक्तये ॥ ११२ ॥ परोपकारजंपुण्यं
यतोनस्यान्मखैरपि ॥ प्रेतायामिततःस्नातुंरेवावारिणिमाधवे ॥ ११३ ॥ मासिमेषस्थितेभानावेतैरनुगतोनरैः ॥ पंचैवतेपुनर्मोहाज्जातपातकसंच
याः ॥ ११४ ॥ स्नातुमायांतिवचसाममैवकरुणावतः ॥ ११५ ॥ तावद्भवंतस्तुनिदेशतोमेतिष्ठंतुतत्रैववनेविशोकाः ॥ श्रीनर्मदावारिणियावदे
वगत्वानिजस्नानविधिंविहाय ॥ ११६ ॥ निर्माय्यपुरुषानापिनामतस्मात्कुशस्वरूपानिहनर्मदाके ॥ विधानतोमाधवमासिदीनान्निमज्ज्यामीतिदया
निबद्धः ॥ ११७ ॥ एवंदिनत्रयेणैवमुक्तिर्वःप्रेतयोनितः ॥ नदर्भबटुकस्नानमात्रेणैवनसंशयः ॥ ११८ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्ततस्तैस्तुप्र
तीतैरपिपूजितः ॥ मुनिशर्माययावेतैरनुयातस्तुपंचभिः ॥ ११९ ॥ तत्रगत्वाततःप्रातःस्नात्वाकृत्वातथाविधिम् ॥ स्नापयामासतान्प्रेतान्नामतोदर्भनि
र्मितान् ॥ १२० ॥ स्मृताश्चमुनिनातीर्थेस्नापितानामतस्तथा ॥ प्रेताःपुण्यवतातेनसद्योमुक्तादिवंययुः ॥ १२१ ॥ तेपापिनःपंचयदैवरेवाजलेनिमग्नाव

चसैवतस्य ॥ श्रीमाधवेमासिविवर्णदेहाः सद्यःसुवर्णैकरुचोबभूवुः ॥ १२२ ॥ पापप्रशमनंस्तोत्रंश्राविताःमुनिशर्मणा ॥ समक्षंसर्वलोकानांजातास्ते
वरकांतयः ॥ १२३ ॥ तत्रस्थामानवास्तांस्तुविरजान्स्नानमात्रतः ॥ नस्पृशंतिचराजेंद्रपापिसंसर्गशंकया ॥ १२४ ॥ मुनिशर्मानुरोधेनततोधर्मप्रमा
णतः ॥ सद्योदिव्याभवद्वाणीयदेतेविगतैनसः ॥ १२५ ॥ स्नातानांमाधवेमासिमुकुंदहृदयात्मनाम् ॥ पापप्रशमनंस्तोत्रंशृण्वतामिहसादरम् ॥ १२६ ॥
चित्रंकिमत्रयाशुद्धिर्जायतेपापसंचयात् ॥ सर्वेषामेवपापानांप्रायश्चित्तमिदंपरम् ॥ १२७ ॥ यत्प्रातर्माधवेमासिभक्त्यातीर्थेऽवगाहनम् ॥ यतःप्रेतास्तुते
पापाःस्नापितानाममात्रतः ॥ १२८ ॥ स्मृताःपुण्यवतातेनमोचितामुनिशर्मणा ॥ १२९ ॥ इत्येवमाकर्ण्यगिरंनभःस्थामत्यद्भुतामाशुततोमनुष्याः ॥
शशंसुरेतानपिपंचपुण्यान्वैशाखमासंचमुनिंचरेवाम् ॥ १३० ॥ अथचाकर्ण्यभूपालःस्तवंदुरितनाशनम् ॥ यदाकर्ण्यनरोभक्त्यामुच्यतेपापराशिभिः ॥ १३१ ॥
यस्यश्रवणमात्रेणपापिनःशुद्धिमागताः ॥ अन्येपिबहवोमुक्ताःपापादज्ञानसंभवात् ॥ १३२ ॥ परदारपरद्रव्यजीवहिंसादिकेयदा ॥ प्रवर्ततेनृणांचित्तं
प्रायश्चित्तंस्तुतिस्तदा ॥ १३३ ॥ विष्णवेविष्णवेनित्यंविष्णवेविष्णवेनमः ॥ नमामिविष्णुंचित्तस्थमहंकारगतंहरिम् ॥ १३४ ॥ चित्तस्थमीशमव्यक्तमनंतम
पराजितम् ॥ विष्णुमीडचमशेषाणामनादिनिधनंविभुम् ॥ १३५ ॥ विष्णुश्चित्तगतोयन्मेविष्णुर्बुद्धिगतश्चयत् ॥ यच्चाहंकारकोविष्णुर्योविष्णुर्म
यिसंस्थितः ॥ १३६ ॥ करोतिकर्तृभूतोऽसौस्थावरस्यचरस्यच ॥ तत्पापंनाशमायातितस्मिन्नेवहिचिंतिते ॥ १३७ ॥ ध्यातोहरतियत्पापंस्वप्नेदृष्टस्तु
भावनात् ॥ तमुपेंद्रमहंविष्णुंप्रणमामिनतिप्रियम् ॥ १३८ ॥ जगत्यस्मिन्निरालंबे[2]मधुसूदनमच्युतम् ॥ हस्तावलंबनंस्तोत्रं[3]विष्णुंवंदेपरात्परम् ॥ १३९ ॥
सर्वेश्वरेश्वरविभोपरमात्मन्नधोक्षज ॥ हृषीकेशहृषीकेशहृषीकेशनमोस्तुते ॥ १४० ॥ नृसिंहानंतगोविंदभूतभावनकेशव ॥ दुरुक्तंदुष्कृतंध्यातंशम
पापंनमोस्तुते ॥ १४१ ॥ यन्मयाचिंतितंदुष्टंस्वचित्तवशवर्तिना ॥ अकार्य्यमघमत्युग्रंतच्छमंनयकेशव ॥ १४२ ॥ ब्रह्मण्यदेवगोविंदपरमार्थपरा
यण ॥ जगन्नाथजगद्धातःपापंशमयमेच्युत ॥ १४३ ॥ यच्चापराह्णेसायाह्नेमध्याह्नेचतथानिशि ॥ कायेनमनसावाचाकृतंपापमजानता ॥ १४४ ॥
जानताचहृषीकेशपुंडरीकाक्षमाधव ॥ नामत्रयोच्चारणतःसर्वंयांतुममक्षयम् ॥ १४५ ॥ शारीरंमेहृषीकेशपुंडरीकाक्षमानसम् ॥ पापंप्रशममायातु
वाक्कृतंमममाधव ॥ १४६ ॥ यद्भुंजानःपिबंस्तिष्ठन्स्वपञ्जाग्रद्यदास्थितः ॥ अकार्षंपापमर्थार्थंकायेनमनसागिरा ॥ १४७ ॥ महदल्पमपिप्रायोदुर्यो
निनरकावहम् ॥ तत्पापं[5]प्रशमंयातुवासुदेवस्यकीर्तनात् ॥ १४८ ॥ परंब्रह्मपरंधामपवित्रंपरमंचयत् ॥ तस्मिन्प्रकीर्तितेविष्णौयत्पापंतत्प्रण

१ पापिनाम्–इ० पा० । २ ह्यजमक्षरमव्ययम्–इ० पा० । ३ विष्णुं प्रणमामि सनातनम्–इ० पा० । ४ च यत्पापम्–इ० पा० । ५ विलयम्–इ० पा० ।

इयतु ॥१४९॥ यत्प्राप्यननिवर्त्ततेगंधस्पर्शादिवर्जिताः ॥ सूरयस्तत्पदंविष्णोस्तत्सर्वंशमयत्वयम् ॥ १५० ॥ पापप्रशमनंस्तोत्रंयःपठेच्छृणुयान्नरः ॥
शारीरैर्मानसैर्वाग्जैःकृतैःपापैःसमुच्यते ॥ १५१ ॥ मुक्तःपापग्रहादिभ्योयातिविष्णोःपरंपदम् ॥ तस्मात्पापेकृतंजप्यंस्तोत्रंसर्वाघमर्दनम् ॥ १५२ ॥
प्रायश्चित्तमघौघानांपठितव्यंनरोत्तमैः ॥ प्रायश्चित्तैःस्तोत्रवरैर्व्रतैर्नश्यतिपातकम् ॥ १५३ ॥ ततःकार्याणिसंसिद्ध्यैतानिवैभुक्तिमुक्तये ॥ पूर्वजन्मार्जितं
पापमैहिकंचनरेश्वर ॥ १५४ ॥ स्तवस्यश्रवणादस्यसद्यएवविलीयते ॥ पापद्रुमकुठारोयंपापेंधनदवानलः ॥ १५५ ॥ पापराशितमःस्तोमभानुरे
षस्तवोनृप ॥ मयाप्रकाशितस्तुभ्यंतथालोकानुकंपया ॥ १५६ ॥ स्तवोयोयंमयाप्राप्तोरहस्यंपितुरादरात् ॥ इतिहासमिमंपुण्यंयःशृणोतिनरा
धिप ॥ १५७ ॥ तस्यापिपुण्यमाहात्म्यंवक्तुंशक्तःस्वयंहरिः ॥ स्वस्तितेस्तुमहाराजगंगायामथसत्वरम् ॥ १५८ ॥ स्नातुंयामिसमायातोमासोयंमाधवो
महान् ॥ १५९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेनारदांबरीषसंवादेवैशाखमाहात्म्येप्रेतोपाख्यानेपापप्रशमनंनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ छ ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यातुंतमुद्यतंनत्वामुनिंराजाततोमुदा ॥ विधिंपप्रच्छसंक्षिप्तंस्नानदानक्रियोचितम् ॥ १ ॥ ॥ अंबरीषउवाच ॥ ॥ मुनेवै
शाखमासेऽस्मिन्कोविधिःकिंतपोऽधिकम् ॥ किंचदानंकथंस्नानंकथंकेशवपूजनम् ॥ २ ॥ कृपयावदविप्रर्षेसर्वज्ञस्त्वंहरिप्रियः ॥ विशेषतो
पिपूजायाविधिंतीर्थपदेवद ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ मेषसंक्रमणेभानोर्माधवेमासिसत्तम ॥ महानद्यांनदीतीरेनदेसरसिनिर्झरे ॥ ४ ॥
देवखातेऽथवास्नायाद्यथाप्राप्तेजलाशये ॥ दीर्घिकाकूपवापीषुनियतात्माहरिंस्मरन् ॥ ५ ॥ मधुमासस्यशुक्लायामेकादश्यामुपोषितः ॥
पंचदश्यांचवावीरमेषसंक्रमणेपिवा ॥ ६ ॥ वैशाखस्नाननियमंब्राह्मणानामनुज्ञया ॥ मधुसूदनमभ्यर्च्यकुर्यात्सुस्नानपूर्वकम् ॥ ७ ॥
वैशाखंसकलंमासंमेषसंक्रमणेरवेः ॥ प्रातःसनियमःस्नास्येप्रीयतांमधुसूदनः ॥ ८ ॥ मधुहंतुःप्रसादेनब्राह्मणानामनुग्रहात् ॥ निर्वि
घ्नमस्तुमेपुण्यंवैशाखस्नानमन्वहम् ॥ ९ ॥ माधवेमेषगेभानौमुरारेमधुसूदन ॥ प्रातःस्नानेनमेनाथयथोक्तफलदोभव ॥ १० ॥ यथातेमाधवो
मासोवल्लभोमधुसूदन ॥ प्रातःस्नानेनमेतास्मिन्फलदःपापहाभव ॥ ११ ॥ एवमुच्चार्यतत्तीर्थेपादौप्रक्षाल्यवाग्यतः ॥ स्मरन्नारायणंदे
वंस्नानंकुर्याद्विधानतः ॥ १२ ॥ तीर्थंप्रकल्पयेद्धीमान्मूलमंत्रमिमंपठन् ॥ ॐनमोनारायणायमूलमंत्रउदाहृतः ॥ १३ ॥ दर्भपा
णिस्तुविधिवदाचांतःप्रणतोभुवि ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रंसमंततः ॥ १४ ॥ प्रकल्प्यावाहयेद्गंगांमंत्रेणानेनमानवः ॥ विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवी

१ इति ते यन्मया प्रोक्तं स्तोत्रं पापप्रणाशनम्–इ०पा०। २ स्नानदानकथोचितम्–इ० पा०। ३ यत्नतः–इ०पा०। ४ प्रक्षाल्य–इ० पा०।

विष्णुदेवता ॥ १५ ॥ त्राहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् ॥ तिस्रःकोट्योर्द्धकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् ॥ १६ ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानिते
संतिजाह्नवि ॥ नंदिनीत्येवतेनामवेदेषुनलिनीतिच ॥ १७ ॥ दक्षापृथ्वीचविहगाविश्वगाथाशिवप्रिया ॥ विद्याधरीमहादेवीतथालोकप्रसादिनी ॥१८॥
क्षेमंकरीजाह्नवीचशांताशांतिप्रदायिनी ॥ एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥ १९ ॥ भवेत्सन्निहितातत्रगंगात्रिपथगामिनी ॥ सप्तवाराभिज
प्तेनकरसंपुटयोजिते ॥ २० ॥ मूर्ध्निकृत्वाजलंभूपश्चतुर्वापंचसप्तवा ॥ स्नानंकृत्वामृदातद्वदामंत्र्यतुविधानतः ॥ २१ ॥ अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुं
धरे ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयादुष्कृतंकृतम् ॥ २२ ॥ उद्धृतासिवराहेणविष्णुनाशतबाहुना ॥ नमस्तेसर्वलोकानांप्रभवारणिसुव्रते ॥ २३ ॥ एवं
स्नात्वाततःपश्चादाचम्यतुविधानतः ॥ उत्थायवाससीशुक्लेशुद्धेतुपरिधापयेत् ॥ २४ ॥ ततस्तुतर्प्पणंकुर्य्यात्त्रैलोक्याप्यायनायवै ॥ ब्रह्माणंतर्प्पयेत्पू
र्वंविष्णुंरुद्रंप्रजापतिम् ॥ २५ ॥ देवान्यक्षांस्तथानागान्गंधर्वाप्सरसोसुरान् ॥ क्रूरान्सर्पान्सुपर्णांश्चतरून्वैजंतुकान्खगान् ॥२६॥ विद्याधराञ्जलधरांस्तथै
वाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मरताश्चये ॥ २७ ॥ तेषामाप्यायनार्थायदीयतेसलिलंमया ॥ कृतोपवीतीदेवेषुनिवीतीचभवेन्नरः ॥ २८ ॥
मनुष्यांस्तर्प्पयेद्भक्त्याब्रह्मपुत्रानृषींस्तथा ॥ सनकःसनंदनश्चैवतृतीयश्चसनातनः ॥ २९ ॥ कपिलश्चासुरिश्चैववोढुःपंचशिखस्तथा ॥ तेसर्वेतृप्तिमा
यांतुमद्दत्तेनांबुनासदा ॥ ३० ॥ मरीचिमत्र्यंगिरसौपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ प्रचेतसंवसिष्ठंचभृगुंनारदमेवच ॥ ३१ ॥ देवब्रह्मऋषीन्सर्वांस्तर्पयेदक्षतो
दकैः ॥ अपसव्यंततःकुर्यात्सव्यंजान्वाच्यभूतले ॥ ३२ ॥ अग्निष्वात्तास्तथासौम्याहविष्मंतस्तथोष्मपाः ॥ कव्यानलान्बर्हिपदस्तथावैचाज्यपाः
पुनः ॥ ३३ ॥ संतर्पयेत्पितॄन्भक्त्यासतिलोदकचंदनैः ॥ यमायधर्मराजायमृत्यवेचांतकायच ॥ ३४ ॥ वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ॥
उदुंबरायदध्नायनीलायपरमेष्ठिने ॥ ३५ ॥ वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमः ॥ दर्भपाणिस्तुविधिवत्पितॄन्संतर्पयेत्ततः ॥ ३६ ॥ पित्रादीन्ना
मगोत्रेणतथामातामहानपि ॥ संतर्प्यविधिनासर्वानिमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ ३७ ॥ येबांधवाबांधवायेयेन्यजन्मनिबांधवाः ॥ तेतृप्तिमखिलांयांतुये
स्मत्तस्तोयकांक्षिणः ॥ ३८ ॥ आचम्यविधिवत्सम्यगालिखेत्पद्ममग्रतः ॥ साक्षतैश्चसपुष्पैश्चसलिलारुणचंदनैः ॥ ३९ ॥ अर्घंदद्यात्प्रयत्ने
नसूर्य्यनामानुकीर्त्तनैः ॥ नमस्तेविष्णुरूपायनमस्तेब्रह्मरूपिणे ॥ ४० ॥ सहस्ररश्मयेसूर्यनमस्तेसर्वतेजसे ॥ नमस्तेरुद्रवपुषेनमस्ते
भक्तवत्सल ॥ ४१ ॥ पद्मनाभनमस्तेस्तुकुंडलांगदभूषित ॥ नमस्तेसर्वलोकेशसुप्तानामुपबोधन ॥ ४२ ॥ सुकृतंदुष्कृतंचैवसर्वं

१ वियद्गंगा विश्वकाया शिवामृता–इ० पा० । २ ऋषिपुत्रान्–इ० पा० । ३ सनत्कुमारश्चतथाकपिलश्चासुरिश्चवै ॥ वोढुःपंचशिखस्तद्वन्मुख्याऋषिसुताइमे । ४ विश्वरूपाय–इ० पा० ।

पश्यसिसर्वदा ॥ सत्यदेवनमस्तेऽस्तुप्रसीदममभास्कर ॥ ४३ ॥ दिवाकरनमस्तेस्तुप्रभाकरनमोस्तुते ॥ एवंसूर्यंनमस्कृत्यसप्तकृत्वाप्रदक्षिणम् ॥ ४४ ॥ द्विजंगांकांचनंस्पृष्ट्वापश्चाच्चस्वगृहंव्रजेत् ॥ आश्रमस्थांस्ततःपूज्यप्रतिमांचापिपूजयेत् ॥ ४५ ॥ पूर्वंभक्त्यैवगोविंदंगृहीचनियतात्मवान् ॥ पूजयेद्भक्तितोराजन्नुभयत्रयथाविधि ॥ ४६ ॥ विशेषादपिवैशाखेयोर्चयेन्मधुसूदनम् ॥ सर्वंसंवत्सरंयावदर्चितस्तेनमाधवः ॥ ४७ ॥ माधवेमासिसंप्राप्तेमेषस्थेकर्मसाक्षिणि ॥ केशवप्रीतयेकुर्यात्केशवव्रतसंचयम् ॥ ४८ ॥ दद्यादनेकदानानितिलाज्यप्रभृतीन्यपि ॥ जन्मकोटिसमुद्भूतपातकांतकराणिच ॥ ४९ ॥ जलान्नशर्कराधेनुतिलधेनुमुखानिच ॥ वित्तमानेनदेयानिदानानीप्सितसिद्धये ॥ ५० ॥ वैशाखंसकलंमासंनित्यस्नायीजितेंद्रियः ॥ जपन्हविष्यंभुंजानःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ एकभुक्तमथोनक्तमयाचितमतंद्रितः ॥ माधवेमासियःकुर्याल्लभतेसर्वमीप्सितम् ॥ ५२ ॥ वैशाखेविधिनास्नानद्वयंनद्यादिकेबहिः ॥ हविष्यंब्रह्मचर्यंचभूशय्यानियमस्थितिः ॥ ५३ ॥ व्रतंदानंजपोहोमोमधुसूदनपूजनम् ॥ अपिजन्मसहस्रोत्थंपापंदहतिदारुणम् ॥ ५४ ॥ यथैवमाधवोध्यातोविनाशयतिकिल्बिषम् ॥ तथैवमाधवेस्नानंनियमेनविनिर्मितम् ॥ ५५ ॥ तीर्थेचानुदिनंस्नानंतिलैश्चपितृतर्पणम् ॥ दानंधर्मघटादीनांमधुसूदनपूजनम् ॥ ५६ ॥ माधवेमासिकुर्वीतमधुसूदनतुष्टिदम् ॥ तिलोदकसुवर्णान्नशर्करांबरभूषणम् ॥ ५७ ॥ पादत्राणातपत्रांबुकुंभान्दद्याद्द्विजातिषु ॥ त्रिसंध्यंपूजयेदीशंभक्तितोमधुसूदनम् ॥ ५८ ॥ साक्षाद्विमलयालक्ष्म्यासमुपेतंसमाहितः ॥ सुवर्णतिलपात्रैश्चब्राह्मणाञ्छक्तितोबहून् ॥ ५९ ॥ तर्पयेदुदपात्रैर्योब्रह्महत्यांव्यपोहति ॥ वैशाखेमासियःस्नात्वाप्रातर्नद्यांसमाहितः ॥ ६० ॥ पूजयित्वाहरिंभक्त्यापुष्पैःकालोद्भवैःफलैः ॥ पूजयेद्ब्राह्मणंशक्त्यापाखंडालापवर्जितः ॥ ६१ ॥ तर्पयेद्वस्त्रगोदानैरन्नाद्यैर्धनसंचयैः ॥ अन्यद्वित्तंयथाशक्तिस्तोकंस्तोकंसमाचरेत् ॥ ६२ ॥ पश्चाद्दिनिःस्वःपुरुषोमाधवेमासिमाधवम् ॥ पुष्पार्चनविधानेनपूजयेन्मधुसूदनम् ॥ ६३ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपितॄणांतारयेच्छतम् ॥ सजन्मशतसाहस्रंनशोकफलभाग्भवेत् ॥ ६४ ॥ नचव्याधिभयंतस्यनदारिद्र्यंनबंधनम् ॥ सविष्णुभक्तोजायेतधन्योजन्मनिजन्मनि ॥ ६५ ॥ यावद्युगसहस्राणिशतमष्टोत्तरंभवेत् ॥ तावत्स्वर्गेवसेद्वीरभूपतिश्चपुनर्भवेत् ॥ ६६ ॥ भूपतेर्विविधान्भोगान्भुक्त्वाचैवयथासुखम् ॥ माधवस्यप्रसादेनमाधवेलीयतेततः ॥ ६७ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिसमासान्माधवार्चनम् ॥ वैदिकंतांत्रिकंवापिमिश्रकंपापनाशनम् ॥ ६८ ॥ नह्यंतोनंतपारस्यनांतःपूजाविधेर्नृप ॥ अथसंक्षिप्यचोच्येतयथावदनुपूर्वशः ॥ ६९ ॥ वैदिकस्तांत्रिकोमिश्रःश्रीविष्णोस्त्रिविधोमखः ॥ त्रयाणामीप्सितेनैवविधिनाहरिमर्चयेत् ॥ ७० ॥ वैदिकोमिश्रकोवापिविप्रादीनां

१ वित्तशाठ्यविवर्ज्यानि–इ० पा० । २ दुग्धपात्रैर्यः–इ० पा० । ३ याति सोऽपि परं पदम्–इ० पा० ।

विधीयते ॥ तांत्रिकोविष्णुभक्तस्यशूद्रस्यापिप्रकीर्तितः ॥७१॥ यथास्त्रनिगमेनोक्तंद्विजत्वंप्राप्यपूरुषः ॥ यजेच्चविधिवद्विष्णुंब्रह्मचारीसमाहितः ॥७२॥
अर्चयेत्स्थंडिलेऽग्नौवासूर्येप्सुहृदिवाद्विजे ॥ द्रव्येणभक्तियुक्तेनस्वगुरुंतदनुज्ञया ॥७३॥पूर्वंस्नानंप्रकुर्वीतधौतदंतोंगशुद्धये ॥ उभयोरपिचस्नानंमंत्रैर्मृद्ग्रह
णादिना ॥ ७४ ॥ संध्योपास्त्यादिकर्माणिवेदतंत्रोदितानिवै ॥ पूजांतेकल्पयेत्सम्यक्संकल्पंकर्मपावनम् ॥ ७५ ॥ शैलीदारुमयीलौहीलेप्यालेख्याचसै
कती ॥ मनोमयीमणिमयीप्रतिमाष्टविधास्मृता ॥ ७६ ॥ चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमंदिरम् ॥ उद्वासावाहनेनस्तःस्थिरायांमाधवार्चने ॥ ७७ ॥
अस्थिरायांविकल्पःस्यात्स्थंडिलेतुभवेद्द्वयम् ॥ स्नापनंत्वविलेप्यायामन्यत्रपरिमार्जनम् ॥ ७८ ॥ द्रव्यैःप्रसिद्धैर्देवेज्याप्रतिमादिष्वमायिनः ॥ भक्तस्य
चयथालब्धैर्भक्तिभावेनचैवहि ॥ ७९ ॥ स्नानालंकरणंश्रेष्ठमर्चायामेवभूपते ॥ स्थंडिलेष्वपिविन्यासोवह्नावाज्यहुतंहविः ॥ ८० ॥ सूर्येचाभ्यर्हणंश्रेष्ठं
स्थंडिलेसलिलादिभिः ॥ श्रद्धयोपहृतंश्रेष्ठंहरौभक्तेनवार्यपि ॥ ८१ ॥ गंधोधूपःसुमनसोदीपोन्नाद्यंचकिंपुनः ॥ शुचिःसंभृतसंभारःप्राग्दर्भैःकल्पितास
नः ॥ ८२ ॥ आसीनःप्रागुदग्वक्रोह्यर्चायामथसम्मुखः ॥ कृतन्यासःकृतन्यासांहर्यर्चांपाणिनास्पृशेत् ॥ ८३ ॥ कलशंप्रोक्षणीयंचयथावदुपसाधयेत् ॥
तदाद्भिर्देवयजनंद्रव्याण्यात्मानमेवच ॥ ८४ ॥ प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्यद्भिस्तैस्तैर्द्रव्यैस्तुसादयेत् ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयार्थंत्रीणिपात्राणिदापयेत् ॥ ८५ ॥
हृतशीर्ष्णाचशिखयागायत्र्याचाभिमंत्रयेत् ॥ पिंडेवाय्वग्निसंसिद्धेहृत्पद्मस्थांपरांविभोः ॥ ८६ ॥ अण्वींजीवकलांध्यायेन्नादांतेसिद्धिभाविताम् ॥ त
यात्मभूतयापिंडव्यातेसंपूज्यतन्मयः ॥ ८७ ॥ आवाह्यार्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगांतांप्रपूजयेत् ॥ पाद्यार्घ्यस्नानार्हणादीनुपचारान्प्रकल्पयेत् ॥ ८८ ॥
धर्मादिभिश्चनवभिःकल्पयित्वासनंहरेः ॥ पद्ममष्टदलंतत्रकर्णिकाकेसरोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ उभाभ्यांवेदतंत्राभ्यांहरेरुभयसिद्धये ॥ सुदर्शनंपांचजन्यंगदा
सीषुधनुर्हलम् ॥ ९० ॥ मुशलंकौस्तुभंमालांश्रीवत्संचानुपूजयेत् ॥ नंदंसुनंदंगरुडंप्रचंडंचंडमेवच ॥ ९१ ॥ महाबलंबलंचैवकुमुदंकुमुदेक्षणम् ॥ दुर्गां
विनायकंव्यासंविष्वक्सेनंगुरून्सुरान् ॥ ९२ ॥ स्वेस्वेस्थानेष्वभिमुखान्पूजयेत्प्रोक्षणादिभिः ॥ चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागुरुवासितैः ॥ ९३ ॥ सलिलैः
स्नापयेन्मंत्रैर्नित्यंवाविभवेसति ॥ स्वर्णघर्मानुवाकेनमहापुरुषविद्यया ॥ ९४ ॥ पौरुषेणापिसूक्तेनसामनीराजनादिभिः ॥ वस्त्रोपवीताभरणपत्रस्रग्गंध
लेपनैः ॥ ९५ ॥ अलंकुर्वीतसप्रेमविष्णुभक्तोयथोचितम् ॥ पाद्यमाचमनीयंचगंधंसुमनसोक्षतान् ॥ ९६ ॥ गंधधूपोपहार्याणिदद्याद्वैश्रद्धयार्चकः ॥
गुडपायससर्पींषिशष्कुल्यापूपमोदकान् ॥ ९७ ॥ पायसंदधिसर्पिश्चनैवेद्यंसविकल्पयेत् ॥ अभ्यंगोन्मर्दनादर्शदंतधावाभिषेचनम् ॥ ९८ ॥ अन्नाद्यंनृत्य

गीतानिसर्वाणिस्युरथान्वहम् ॥ विधिनाविहितेकुंडेमेखलावर्तवेदिभिः ॥ ९९ ॥ अग्निमाधायपरितःसमूहेत्पाणिनोदकम् ॥ परिस्तीर्याथपर्युक्ष्यदत्वाइ
ध्मंयथाविधि ॥ १०० ॥ प्रोक्षण्यासाद्यद्रव्याणिप्रोक्षण्यैवाज्यसेचनम् ॥ तप्तजांबूनदप्रख्यंशंखचक्रगदांबुजैः ॥ १०१ ॥ लसच्चतुर्भुजंशांतंपद्मकिंज
ल्कवाससम् ॥ स्फुरत्किरीटकटककटिसूत्रवरांगदम् ॥ १०२ ॥ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभंवनमालिनम् ॥ ध्यायन्नभ्यर्चयेदारूणिहविषासघृतानि
च ॥ १०३ ॥ प्रास्याज्यभागावाघारौदत्वाचाज्यप्लुतंहविः ॥ अभ्यर्च्याथनमस्कृत्यपार्षदेभ्योबलिंहरेत् ॥ १०४ ॥ मूलमंत्रंजपेद्ब्रह्मन्स्मरन्नारायणात्मक
म् ॥ दत्वाचमनमुच्छिष्टंविष्वक्सेनायकल्पयेत् ॥ १०५ ॥ मुखवासंतुसुरभितांबूलाद्यमुपाहरेत् ॥ उपगायन्गृणन्नित्यंकर्माण्यभिरवाक्षरैः ॥ १०६ ॥
सत्कथांश्रावयञ्छृण्वन्मुहूर्तक्षणिकोभवेत् ॥ स्तवैरुच्चावचैःस्तोत्रैःपौराणैःप्राकृतैरपि ॥ १०७ ॥ स्तुत्वाप्रसीदभगवन्निितिवंदेतदंडवत् ॥ शिरस्त
त्पादयोःकृत्वाबाहुभ्यांचपरस्परम् ॥ १०८ ॥ प्रपन्नंपाहिमामीशभीतंमृत्युग्रहार्णवात् ॥ इतिशेषान्हरेर्दत्ताञ्छिरस्याधायसादरम् ॥ १०९ ॥
उद्वासयेच्चेदुद्वास्यंज्योतिर्ज्योतिषिचात्मनः ॥ अर्चादिषुपदंयत्रश्रद्धावांस्तत्रचार्चयेत् ॥ ११० ॥ सर्वभूतेष्वात्मनिचसर्वात्मानमवस्थितम् ॥ एवं
क्रियायोगपथैःपुमान्वैदिकतांत्रिकैः ॥ १११ ॥ अर्चयेच्चयतःसिद्धिंहरेर्विंदत्यभीप्सिताम् ॥ तामर्चांसंप्रतिष्ठाप्यमंदिरंकारयेद्दृढम् ॥ ११२ ॥
पुष्पोद्यानानिरम्याणिपूजायात्रोत्सवादिकम् ॥ पूजादीनांप्रवाहार्थंमहापर्वस्वथान्वहम् ॥ ११३ ॥ क्षेत्रापणपुरग्रामान्दत्वासायुज्यतामियात् ॥
प्रतिष्ठयासार्वभौमंसद्मनाभुवनत्रयम् ॥ ११४ ॥ पूजादिनाब्रह्मलोकंत्रिभिस्तत्साम्यतामियात् ॥ तमेवनैरपेक्षेणभक्तियोगेनविंदते ॥ ११५ ॥
भक्तियोगंसलभतेएवंयःपूजयेद्धरिम् ॥ ११६ ॥ यत्कृष्णप्रणिपातधूलिधवलंतद्वर्ष्मतद्वच्छुभंतेनेत्रेतपसार्जितेसुरुचिरेयाभ्यांहरिर्दृश्यते ॥ सा
बुद्धिर्विमलेंदुशंखधवलायामाधवव्यापिनीसाजिह्वामृदुभाषिणीनृपमुहुर्यास्तौतिनारायणम् ॥ ११७ ॥ मूलमंत्रेणकर्तव्यंस्त्रीशूद्रैरपिपूजनम् ॥
श्रद्धयास्वगुरूद्दिष्टमार्गेणान्यैश्चवैष्णवः ॥ ११८ ॥ इदंतेसर्वमाख्यातंपावनंमाधवार्चनम् ॥ विशेषान्माधवेमासित्वमेतत्कुरुभूपते ॥ ११९ ॥ सूतउ
वाच ॥ ॥ इत्येवमाकर्ण्यवचोविचित्रंपुण्यंपवित्रंविधिनंदनस्य ॥ प्रणम्यबद्धांजलिराहराजासकौतुकीभागवतप्रधानः ॥ १२० ॥ अंबरीषउवाच ॥
समस्तभूमीवलयेश्वरोहमव्याहताज्ञोविबुधप्रसेवी ॥ गोविंदपादांबुजदत्तचित्तःस्वचित्तसंतोषितभूमिदेवः ॥ १२१ ॥ विख्यातराजोचितवंशरत्नंनिरंतरं ॥१२१॥
धर्मरुचिर्यशस्वी ॥ सौंदर्यशौर्योदयदानशीलःसुपुत्रवानस्मिजितारिवर्गः ॥ १२२ ॥ केनापिपुण्येनपवित्रबुद्धिर्जातोहमीदृग्गुणसंगतश्रीः ॥ इयंपुनः

१ पर्वण्यप्यन्वहं नृप–इ० पा० । २ पूजाकर्मोपसिद्धये–इ० पा० ।

श्रीरिवपुण्यमूर्तिर्लब्धाकुतःकांतिमतीचकांता ॥ १२३ ॥ इदंमेसुकृतंसर्वंपुराजन्मनिचेष्टितम् ॥ समादिशमुनेसम्यक्सर्वज्ञोसिदयानिधे ॥ १२४ ॥
नारदउवाच ॥ ॥ इयंरूपवतीनामवेश्यासीदन्यजन्मनि ॥ सांप्रतंतवभार्यायासत्याचारातिसुंदरी ॥ १२५ ॥ वेश्याधर्मेणवर्तंतयथोद्दिष्टेनभाविनी ॥
कुर्वतीकिलकर्माणिशुभानिद्विजशासनात् ॥ १२६ ॥ देवदासइतिख्यातोहेमकारोभवानभूत् ॥ पूर्वजन्मनिवैतस्यारुचेर्भर्ताभुजंगमः ॥१२७॥ इयंभवंतं
भजतेरुचीरूपवतीपुनः ॥ व्ययार्थमयनंधर्मंस्थिताविज्ञानमुत्तमम् ॥ १२८ ॥ आकर्ण्यचैकदाधर्मंवैशाखस्नानसंभवम् ॥ चक्रेधर्मवतीतोयेस्ना
नंमेषगतेरवौ ॥ १२९ ॥ दानंदत्तवतीदक्षावेश्यारूपवतीसदा ॥ ब्राह्मणायनमस्कारंभक्त्यादरपुरःसरम् ॥ १३० ॥ सतयादेवदासस्त्वंबोधितःस्नेहयं
त्रितः ॥ कृतवान्बुद्धितःस्नानंमाधवेमासिसादरम् ॥ १३१ ॥ तत्रत्रेतायुगस्यादौतृतीयामाप्यनिर्मलाम् ॥ सुवर्णकारंसोवाचदेवदासंतमादरात्॥१३२ ॥
॥ वेश्योवाच ॥ ॥ उत्तमंकुरुसौवर्णंमधुसूदनमच्युतम् ॥ पूजयित्वायवैर्देवमेतैःसंतर्प्यचानलम् ॥ १३३ ॥ ब्राह्मणायचदास्यामिब्राह्मणानामनुज्ञया ॥
दानमेतत्पुराणेषुकथ्यतेतत्रचाक्षयम् ॥ १३४ ॥ अक्षयेतितृतीयासौब्राह्मणेभ्यःश्रुतंमया ॥ शुक्लावैशाखमासस्यतदक्षयफलप्रदम् ॥ १३५ ॥ अस्यांदा
स्यामितंहैमंमधुसूदनमव्ययम् ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वामधुरंहेमकारकः ॥ १३६ ॥ चक्रेसुवर्णप्रतिमामच्युतस्यापिसुंदरीम् ॥
सत्यभावेनधर्मार्थमितिचौर्यविवर्जितः ॥ १३७ ॥ यथोद्दिष्टस्यचंद्रस्यप्रतिमांलक्षणान्विताम् ॥ ददौसाचविधानेनस्नात्वाविप्रायसुंदरीम् ॥१३८ ॥ पूज
यित्वाततस्तस्यामक्षयायांतिथौनृप ॥ १३९ ॥ कालेनकियतावेश्यासामृताधर्मनिष्ठिता ॥ देवदासोपिसततोमृतःस्वीयायुपक्षये ॥ १४० ॥
तेनपुण्येनभूपालहेमकारोन्यजन्मनि ॥ सत्वंप्राप्तोमहींराजन्नशेषगुणसंयुतः ॥ १४१ ॥ सापिरूपवतीवेश्यातेनधर्मेणतेभवत् ॥ नाम्नाकांतिमती
कांताप्रणयेनपरिप्लुता ॥ १४२ ॥ विविधावासनावीरकर्मणांपूर्वसंभवाः ॥ विचित्रागतयस्तातज्ञायंतेनबुधैरपि ॥ १४३ ॥ तमेनंमाधवंमासं
प्रतिकार्यंनसंशयः ॥ गोपितंतेनदेवेनब्रह्मणामाधवेनच ॥ १४४ ॥ असाधुसंगैरनन्यविद्यैरसंयतैराश्रमधर्महीनैः ॥ अभूततीर्थैरकृतव्रतैस्तैर्न
लभ्यतेमाधवमासधर्मः ॥ १४५ ॥ गोविंदकेशवमुकुंदहरेमुरारेलक्ष्मीनिवासमधुसूदनकृष्णविष्णो ॥ वाणीवरानवदनेवसतीतियेषांवैशाखमास
नियमोभवतेनतेषाम् ॥ १४६ ॥ येसाधुसाधुवचनानिहिताधिकानिनाकर्णयंतिचहरेश्चरितामृतानि ॥ पश्यंतियेनकमलापतिकेतनानिवैशाखमास
नियमंनहितेलभंते ॥ १४७ ॥ शुश्रूषितानगुरवोनवरायकन्यादत्तासमायसमयेसमलंकृतायैः ॥ अध्यापितानतनयाविनयादिधर्मैवैशाखमासनियमं
नहितेलभंते ॥ १४८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्येवमादिश्यमुनिर्नरेशमामंत्र्यतंमंत्रविदग्रगण्यः ॥ स्नातुंययौमाधवमासिगंगामभ्यर्चितस्तेन

तेंदासविप्राः ॥ १४९ ॥ विधिंसराजापिततश्चकारवैशाखमासस्यमुनिप्रणीतम् ॥ पत्न्यासमंपुण्यधियातमेवसंचिंतयँल्लोकपवित्रकीर्तिः ॥ १५० ॥
॥ इति श्रीपद्मपुराणेवैशाखमाहात्म्येनारदांबरीषसंवादेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ सूतसूतमहाप्राज्ञजीवजीवशतंसमाः ॥
यद्वयंपुण्यसमयंश्राविताजगतोहितम् ॥ १ ॥ वदभूयोपिभूयिष्ठंपिबामस्तावकंवचः ॥ पायंपायंनतृप्यामोवयंसूततदुत्तमम् ॥ २ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
अत्राप्युदाहरंतीमिमितिहासंपुरातनम् ॥ संवादमादिलोकस्यजगतांजगदीशितुः ॥ ३ ॥ षट्सहस्राणिचोच्छ्रायोविस्तारेणपुनस्त्रयम् ॥ एवंनवसहस्रा
णियोजनानांविधायच ॥ ४ ॥ वामयादंष्ट्रयागृह्यउद्धृतादौवसुंधरा ॥ दिव्यवर्षसहस्रंवैदंष्ट्रयाधारितामही ॥ ५ ॥ धर्माख्यानप्रसंगेनसोवाचविनया
द्विभुम् ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ एतेद्वादशमासावैषष्टिर्दिनशतत्रयम् ॥ ६ ॥ एषांकिमुत्तमंपुण्यंप्रियंचतवकेशव ॥ पवित्रःकार्तिकोमासस्तुलासं
स्थेदिवाकरे ॥ ७ ॥ मकरस्थेरवौमासःपुराणेपावनःस्मृतः ॥ मेषस्थेमाधवोमासोभास्करेपठ्यतेबुधैः ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षोपिमासानांपावनःपरिकी
र्तितः ॥ एवंमासाःपवित्रास्तेवासराःकेपिकीर्तिताः ॥ ९ ॥ युगादयोयुगांताश्चतथाकल्पादयोपिच ॥ सर्वेभ्योऽप्यधिकंमासमेतेभ्योवेदपावनम् ॥ १० ॥
सर्वयज्ञमयश्रीमन्नेकंनिश्चित्यमेवद ॥ ॥ वराहउवाच ॥ ॥ विधिनाविधिनाचैवयेयजंतिनराधमाः ॥ ११ ॥ माधवेमासिमांभक्त्यातैश्चपूज्योस्म्यहंस
दा ॥ हिरण्याक्षोवरारोहेमाधवेतुमधुर्हतः ॥ १२ ॥ आदिदैत्यावुभावेतौहत्वात्वंतुसमुद्धृता ॥ त्रेतायुगेत्रयीधर्मोज्ञानवर्णव्यवस्थितिः ॥ १३ ॥ माधवेमा
सिसंभूतातेनमेमाधवःप्रियः ॥ त्रेतायुगंतृतीयायांशुक्लायांमासिमाधवे ॥ १४ ॥ प्रवृत्तंचत्रयीधर्माःप्रवृत्तास्तेप्रवर्द्धिताः ॥ अक्षयाप्रोच्यतेलोकेतृतीयाह
रिवल्लभा ॥ १५ ॥ स्नानेदानार्चनेश्राद्धेजपेपूर्वजतर्प्पणे ॥ येर्चयंतियवैर्विष्णुंश्राद्धंकुर्वंतियत्नतः ॥ १६ ॥ तेषांददाम्यहंसर्वंयन्मनोऽ
भीष्टमुत्तमम् ॥ येददंत्यपिदानानिधन्यास्तेधार्मिकानराः ॥ १७ ॥ येयजंतिर्हरेर्नित्यमध्वरैर्विविधैरपि ॥ माधवेयजतेयोमांतेभ्यस्तदाधिकं
फलम् ॥ १८ ॥ स्नानंदानंजपोहोमस्तपोयज्ञव्रतादिकम् ॥ वैशाखेयत्कृतंदेवितस्यपुण्यफलंशृणु ॥ १९ ॥ मन्वंतराणांकोटयस्तुदशपंचचस
प्तच ॥ मत्सांनिध्यगतास्तेपितिष्ठंतिभयवर्जिताः ॥ २० ॥ यद्यपिस्युर्ग्रहाःसर्वेक्रूराजन्मव्ययाष्टकाः ॥ प्रातःस्नानेनवैशाखेसर्वेसौम्याभवंतिते ॥ २१ ॥
वैशाखेमासियोविप्रान्भोजयेद्भक्तितत्परः ॥ सिक्थेसिक्थेभवेत्तृप्तिःपितॄणांयुगसंख्यया ॥ २२ ॥ यच्छंतितत्रमधुराधिकभोजनानियेवायवाशनातिलोद
कभोजनानि ॥ छत्रांबराणिचरणोचितरक्षणानिधन्यास्तएवपरितोषकराहिविष्णोः ॥ २३ ॥ विशेषादिहदातव्यास्तिलामधुसमन्विताः ॥ धर्माय

१ नृपेण विप्रः—इ०पा० । २ देवपावनम्—इ०पा० । ३ त्रयीधर्मःपवित्रस्तेन कीर्तितः—इ०पा० । ४ धरे—इ० पा० । ५ मच्छरीरगतश्चास्ते सर्वदुःखविवर्जितः—इ० पा० ।

बृहतेदीर्घदुरितक्षयहेतवे ॥ २४ ॥ एवंकृतेतुयत्पुण्यंप्राप्यतेमनुजैश्वतैः ॥ तत्कैर्गणयितुंशक्यंवर्षकोटिशतैरपि ॥ २५ ॥ पुत्रपौत्रादिसंपत्ति
दीर्घायूंषियथेप्सितम् ॥ इहाप्नोतिपरत्रापिमामेवप्रतिपद्यते ॥ २६ ॥ अनेकजन्मार्जितपातकावलीविलीयतेमाधवमज्जनेन ॥ जनस्यतत्रोपसिपुण्यती
र्थेयथाविधानंश्रयतेतथावा ॥ २७ ॥ यःपरित्यज्यवैशाखंव्रतमन्यदुपाचरेत् ॥ सकरस्थंमहारत्नंहित्वालोष्टंहियाचते ॥ २८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
एवंसभगवान्पूर्वमादिदेवोवदद्विभुः ॥ माधवंमासमुद्दिश्यजगत्यांजगतीधरः ॥ २९ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनतदस्तिमहीसुराः ॥ यदप्राप्यंभवेन्मासिमा
धवेमाधवार्चनात् ॥ ३० ॥ शृणुध्वंचपुरावृत्तमिहार्थेपरमाद्भुतम् ॥ ब्राह्मणस्यचसंवादंयमस्यचमहात्मनः ॥ ३१ ॥ मध्यदेशेमहाग्रामोब्राह्मणानां
बभूवह ॥ गंगायमुनयोर्मध्येयामुनस्यगिरेरधः ॥ ३२ ॥ विद्वांसस्तत्रभूयिष्ठाब्राह्मणाश्चावसंस्तदा ॥ अथप्राहयमःकंचित्पुरुषंकृष्णपिंगलम् ॥ ३३ ॥
रक्ताक्षमूर्द्धरोमाणंकाकजंघाक्षिनासिकम् ॥ गच्छत्वंभोमहाग्राममंगत्वाब्राह्मणमानय ॥ ३४ ॥ वसिष्ठगोत्रसंभूतंनामतोयज्ञदत्तकम् ॥ शमेनिविष्टंवि
द्वांसंयज्ञकर्मविशारदम् ॥ ३५ ॥ नचान्यमानयेथास्त्वंसगोत्रंतस्यपार्श्वतः ॥ सहितादृग्गुणस्तेनतुल्योऽध्ययनजन्मना ॥ ३६ ॥ आकृत्याचत
थाचिह्नैःसमस्तेनैवसत्तमः ॥ तमानययथोद्दिष्टापूजाकार्याहितस्यमे ॥ ३७ ॥ सगत्वाप्रतिकूलंतुचकारयमशासनम् ॥ तमेवमानयामासप्रतिषि
द्धोयमेनयः ॥ ३८ ॥ तस्मैयमःसमुत्थायपूजांकृत्वाचधर्मवित् ॥ प्रोवाचनीयतामेपसोन्यआनीयतामिति ॥ ३९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवमुक्ते
तुवचनेधर्मराजेनसद्विजः ॥ उवाचधर्मराजंतंनिर्विण्णोगमनायवै ॥ ४० ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ कस्मादहमिहानीतःकस्मात्प्रेरयसेपुनः ॥ गंतुंनै
वोत्सहेतत्रमर्त्यलोकंपुनःप्रभो ॥ ४१ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ इहक्षीणायुषांपुंसांवासःपुण्यवतांभवेत् ॥ अयंवैधर्मराजस्यलोकोधर्मःप्रकीर्तितः ॥४२ ॥
सौख्यभूमिरियंसर्वाधर्मराजोहमीश्वरः ॥ पुण्यापुण्यानुसारेणजंतूनांसुखदुःखदः ॥ ४३ ॥ पापिनांयमरूपोस्मिनृणांनिरयदायकः ॥ तथापुण्यवतां
सौख्यस्वर्गदोधर्ममूर्तिमान् ॥ ४४ ॥ गच्छविप्रत्वमद्यैवनिलयंस्वंयथागतः ॥ अद्यापिदशवर्षाणामायुस्तेपरिवर्तते ॥ ४५ ॥ क्षयेतवायुषःप्रा
प्तिर्लोकस्यास्यभविष्यति ॥ प्रष्टव्यंचत्वयाह्यन्यत्पृच्छस्वप्रब्रवीमिते ॥ ४६ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ यत्कृत्वासुमहत्पुण्यंस्वर्गःस्याद्ब्रूहितन्मम ॥
सर्वस्यहिप्रमाणंत्वंधर्माधर्मविनिश्चये ॥४७॥ यदिदेवमयासम्यग्गंतव्यंनिजमंदिरे ॥ तद्ब्रूहिकर्मणाकेनपतंतिनरकेनराः ॥ ४८ ॥ व्रजंतिकेनवैस्वर्गंतत्सर्वंकृ
पयावद ॥ ॥ यमउवाच ॥ कर्मणामनसावाचायेधर्मविमुखानराः ॥ ४९ ॥ विष्णुभक्तिविहीनायेतेवैनिरयगामिनः ॥ पश्यंतिभेदबुद्ध्यायेब्रह्माणंशंकरंह

१ स्वधर्मनिष्ठं विद्वांसमध्यापकमनारतम्–इ० पा० ।   २ ब्रूहि वादं यथास्वैरं करवाणि किमित्युत–इ० पा० ।

रिम् ॥ ५० ॥ विरक्ताविष्णुविद्यासुनरानिरयगामिनः ॥ कुलदेशोचितंकर्मयस्त्यक्त्वान्यत्समाचरेत् ॥ ५१ ॥ कामाद्वायादिवामोहात्सयातिनरकंनरः ॥
अयाज्ययाजकश्चैवयाज्यानांचविवर्जकः॥५२॥विरतोविष्णुविद्यासुसभुंक्तेनरकान्बहून् ॥ अदत्वापितृदेवेभ्योविप्रेभ्योमर्त्यबंधुषु॥५३॥ सधनोम्रियतेपापः
सयातिनरकान्बहून् ॥ सर्वाण्यन्नानिसिद्धानिपाकभेदंकरोतियः॥५४॥ अवैश्वदेवंभुंजीतसयातिनरकंचिरम् ॥ बहुद्रोहेणभूतानांयेऽर्जयंतिधनंद्विज॥५५॥
धनवंतोनिरयगादांभिकादुःखभागिनः ॥ नास्तिक्यादथवालोभान्मोहात्कालेयथोदिते ॥ ५६ ॥ भक्त्यानश्राद्धदायेस्युःपच्यंतेनरकेपुते ॥ दीयमान
स्यवित्तस्यब्राह्मणेभ्यस्तुपापकृत् ॥ ५७ ॥ विघ्नमाचरतेयोसौनरोनिरयगोभवेत् ॥ सामान्यदक्षिणांलब्ध्वागृह्णात्येकोविमोहितः ॥ ५८ ॥ नास्तिक्य
भावनिरतोनरःस्यान्नरकालये ॥ असहिष्णुतयातस्यगुणानांकारणंभवेत् ॥ ५९ ॥ महत्पापंसमुत्पन्नंकारणंनरकस्यतत् ॥ निर्दोषांसुहृदांभार्यांत्यज
न्कालेनयातियः ॥ ६० ॥ नवहेतयशस्तेषांसनरोनरकेपतेत् ॥ अधर्मंधर्ममितियोवदन्मोहवशंगतः ॥ ६१ ॥ हैतुकोनास्तिकोयस्तुसनरोनिरयालयः ॥
मनसायोन्यभावेनवचसाचान्यथावदेत् ॥ ६२ ॥ हृदयंकलुषंकुर्यात्सनरोनरकेवसेत् ॥ अवमन्यचयेयांतिभगवत्कीर्तनंनराः ॥ ६३ ॥ तेयांतिनरकं
घोरंतेनपापेनकर्मणा ॥ पश्यंतोभगवद्वारंनामशास्त्रपरिच्छदम् ॥ ६४ ॥ अकृत्वातत्प्रणामादितेयांतिनरकौकसः ॥ विनापराधेननराःकृत्वा
पत्न्यधिवेदनम् ॥ ६५ ॥ त्यजंतिसुकलत्रंयेतेयांतिनरकेनराः ॥ नशृणोतिगुरोर्वाक्यंधर्मशास्त्रंचयोनरः ॥ ६६ ॥ परेषांचेतसःक्लेशकारीनिरयगोभवेत्॥
पश्यतांबंधुबालानांप्रकर्षीमिष्टमश्नुते ॥ ६७ ॥ सयातिनरकंघोरंकेवलोदरपूरकः ॥ तुलामकरमेषेषुप्रातःस्नानंनयश्चरेत् ॥ ६८ ॥ नद्यादिषुचनास्तिक्य
स्तस्यस्यान्नरकालयः ॥ वैष्णवंजनमालोक्यनाभ्युत्थानंकरोतियः ॥ ६९ ॥ [1]प्रणयादरतोविप्रसनरोनरकातिथिः ॥ काष्ठैर्वाशंकुभिर्वापिशूलैरश्माभिरे
वच ॥ ७० ॥ येमार्गांश्चैवरुंधंतितेवैनिरयगामिनः ॥ आद्यंपुरुषमीशानंसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ ७१ ॥ नचिन्तयंतियेविष्णुंतेवैनिरयगामिनः ॥ क्षेत्रवृत्ति
गृहच्छेदंप्रीतिच्छेदंचयेनराः ॥ ७२ ॥ आशाच्छेदंचकुर्वीतितेनरानरकौकसः ॥ आगतान्भोजनार्थंचब्राह्मणान्वृत्तिकर्शितान् ॥ ७३ ॥ यःपरीक्षेतमूढा
त्मासज्ञेयोनरकातिथिः ॥ अनाथंवैष्णवंदीनंरोगार्तंवृद्धमेवच ॥ ७४ ॥ नानुकंपंतियेमूढास्तेवैनिरयगामिनः ॥ नियमांस्तुसमादाययेपश्चादाजितें
द्रियाः ॥ ७५ ॥ विलोपयंतितान्भूयस्तेवैनिरयगामिनः ॥ शृणुविप्रयथायांतिनराःस्वर्गंदयालवः ॥ ७६ ॥ समासेनैववक्ष्यामिकिंचित्तेगौरवादहम् ॥ येर्च
यंतिहरिंदेवंजिष्णुंविष्णुंसनातनम् ॥७७ ॥ नारायणमजंकृष्णंविष्वक्सेनंचतुर्भुजम् ॥ ध्यायंतिपुरुषंदिव्यमच्युतंयेस्मरंतिच ॥ ७८ ॥ लभंतेतेच्युतस्था

१ प्रणयादादरतश्चेत्यर्थः ।

नंश्रुतिरेषापुरातनी ॥ इदमेवहिमांगल्यमिदमेवधनार्जनम् ॥ ७९ ॥ जीवितस्यफलंचैतद्यद्दामोदरकीर्तनम् ॥ कीर्तनाद्देवदेवस्यविष्णोरमितते
जसः ॥ ८० ॥ दुरितानिविलीयंतेतमांसीवदिनोदये ॥ गाथांगायंतियेनित्यंवैष्णवींश्रद्धयान्विताः ॥ ८१ ॥ स्वाध्यायनिरतानित्यंतेनराःस्वर्गगामि
नः ॥ सर्वान्क्लेशान्परित्यज्यविष्णुमेवस्तुवंतिये ॥ ८२ ॥ स्वधर्मनिरताधीरास्तेनराःस्वर्गगामिनः ॥ वासुदेवजपासक्तानपिपापकृतोजनान् ॥ ८३ ॥ नोपसर्प
न्तितान्विप्रयमदूताश्चदारुणाः ॥ नान्यत्पश्यन्तिजंतूनांविहायहरिकीर्तनम् ॥ ८४ ॥ सर्वपापप्रशमनंप्रायाश्चित्तंद्विजोत्तम ॥ येयाचिताःप्रहृष्यंतिप्रियंद
त्वावदंतिच ॥ ८५ ॥ त्यक्तदानफलायेचतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ वर्जयंतिदिवास्वापंनराःसर्वसहाश्चये ॥ ८६ ॥ पर्वण्याश्रयभूतायेतेमर्त्याः
स्वर्गगामिनः ॥ द्विषतामपियेदोषान्नवदंतिकदाचन ॥ ८७ ॥ कीर्तयंतिगुणांश्चैवतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ येपरेषांश्रियंदृष्ट्वानवितप्यंतिमत्सरात् ॥ ८८ ॥
प्रहृष्टाश्चाभिनंदंतितेनराःस्वर्गगामिनः ॥ प्रवृत्तौचानिवृत्तौचश्रुतिशास्त्रोक्तमेवच ॥ ८९ ॥ आदरंतिप्रतीतायेतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ यस्मिन्कस्मि
न्कुलेजातादयावंतोयशस्विनः ॥ ९० ॥ सानुक्रोशाःसदाचारास्तेनराःस्वर्गगामिनः ॥ येपूताःपरदारांश्चकर्मणामनसागिरा ॥ ९१ ॥ रमयंतिन
सत्वस्थास्तेनराःस्वर्गगामिनः ॥ सदाकर्मयथोक्तेनकुर्वंतिविहितानिच ॥ ९२ ॥ आत्मशक्तिंचविज्ञायतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ मनोवाक्कायिकेधर्मेश्र
द्धांयःकुरुतेसदा ॥ ९३ ॥ साधूनांसंमतायेश्चसभवेद्देवतातिथिः ॥ वचोवेगंमनोवेगंयोवेगमुदरोद्भवम् ॥ ९४ ॥ उपस्थवेगंसहतेसस्वर्गीजायतेनरः ॥
येषांगुणेषुसंतोषोवाणीयेषांश्रुतंप्रति ॥ ९५ ॥ परमार्थेमतिर्येषांतेशिष्टाःस्वर्गगामिनः ॥ व्रतंरक्षंतियेकोपाच्छ्रियंरक्षंतिमत्सरात् ॥ ९६ ॥ विद्यां
मानापमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ॥ मतिंरक्षंतियेलोभान्मनोरक्षंतिकामतः ॥ ९७ ॥ धर्मंरक्षंतिदुःसंगात्तेनराःस्वर्गगामिनः ॥ एकादश्यांचवि
धिवदुपवासपरायणाः ॥ ९८ ॥ शुक्लेऽसितेचयेविप्रतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ मातेवसर्वबालानामौषधंरोगिणामिव ॥ ९९ ॥ रक्षार्थंसर्वलोकानांनिर्मि
तैकादशीतिथिः ॥ एकादशीसमंकिंचित्पादत्राणंनविद्यते ॥ १०० ॥ तामुपोष्यविधानेनपुरुषाःस्वर्गगामिनः ॥ एकादशेन्द्रियैःपापंयत्कृतंभवति
द्विज ॥ १०१ ॥ नरोनिर्द्धूयतत्तूर्णंप्रीतःस्वर्गतिमान्भवेत् ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच ॥ १०२ ॥ एकादश्युपवासस्यकलांनार्हंतिषोड
शीम् ॥ एकतःक्रतवःसर्वेसर्वतीर्थतपांसिच ॥ १०३ ॥ महादानादिदानानिव्रतंवैष्णवमेकतः ॥ वैष्णवव्रतजोधर्मोधर्मोयज्ञादिसंभवः ॥ १०४ ॥ एकत्र
तुलितौधात्रातत्रपूर्वोभवेद्गुरुः ॥ हरिवासरभक्तानामच्युतानंतभाषिणाम् ॥ १०५ ॥ नाहंशास्ताविशेषेणतेभ्योविप्रबिभेम्यहम् ॥ येषांपुत्रश्चपौत्रश्चए
कादश्यामुपोषितः ॥ १०६ ॥ सहात्मनासपुरुषाञ्छतमुद्धरतेबलात् ॥ उपोषणंततःकुर्यात्पक्षयोरुभयोरपि ॥ १०७ ॥ एकादश्यांसपुरुषोभुक्तिमु

त्त्येकभाजनम् ॥ जयाचविजयाचैवजयंतीपापनाशिनी ॥१०८॥ त्रिस्पृशावंजुलीचैवपक्षसंवर्धिनीवरा ॥ तिलदुग्धापराज्ञेयाअखंडद्वादशीतथा ॥ ९ ॥
मनोरथाख्याचपराभीमद्वादशिकातथा ॥ इत्येवमादयोभेदाद्वादश्याःसंत्यनेकशः ॥ ११० ॥ व्रतेष्वेतेषुयेशक्ताज्ञेयास्तेब्रह्मणिस्थिताः ॥ श्रोतारोध
र्मशास्त्राणांधर्मप्रत्ययसंगताः ॥ १११ ॥ प्रियंकराश्चबालानांस्वर्गलोकंव्रजंतिते ॥ मासिमास्येकदिवसेदर्शेश्राद्धव्रतानराः ॥ १२ ॥ तृप्यंतिपि
तरोयेषांतेधन्याःस्वर्गगामिनः ॥ भोजनेषूपपन्नेषुभोज्यंयच्छंतिसादरात् ॥ १३ ॥ अभिन्नमुखरागेणाशिष्टास्तेस्वर्गगामिनः ॥१४॥ येभक्तिमंतोमधुसूद
नस्यनारायणस्याखिलनायकस्य ॥ सत्येनहीनारजसापियुक्तागच्छंतितेनाकमनंतपुण्याः ॥ १५ ॥ वितस्तांयमुनांसीतांपुण्यांगोदावरींनदीम् ॥
सेवंतेयेशुभाचाराःस्नानदानपरायणाः ॥ १६ ॥ नतेपश्यंतिपंथानंनरकस्यकदाचन ॥ येनर्मदायामिहशर्मदायांमज्जंतितुष्यंत्यपिदर्शनेन ॥ १७ ॥
विधूयपापानिमहेशलोकंगच्छंतितेतत्रचिरंरमंते ॥ १८ ॥ स्नाताश्चर्मनदीतीरेत्रिरात्रंनियतानराः ॥ व्यासाश्रमेविशेषेणतेनरानाकिनःस्मृताः ॥ १९ ॥
गंगाजलेप्रयागेचकेदारेपुष्करेतथा ॥ व्यासाश्रमेप्रभासेचमृतास्तेविष्णुगामिनः ॥ १२० ॥ द्वारवत्यांकुरुक्षेत्रेयोगाभ्यासेनवामृताः ॥ हरिरित्यक्षरंवक्त्रेये
षांतेनपुनर्भवाः ॥ २१ ॥ त्रिरात्रमपियेविप्रद्वारवत्यांपुरिस्थिताः ॥ मज्जंतिगोमतीतीरेधन्यास्तेकेशवप्रियाः ॥ २२ ॥ नरनारायणावासेत्रिरात्रंयेसमाश्रि
ताः ॥ मर्त्यलोकेचनंदायांधन्यास्तेकेशवप्रियाः ॥ १२३ ॥ षण्मासमुषिताविप्रपुरुषोत्तमसंनिधौ ॥ तेनूनमच्युतात्मानोदृष्टास्स्युरघहारिणः ॥ २४ ॥
अनेकजन्मार्जितपुण्यतोयेमज्जंतितोयेमणिकर्णिकायाः ॥ नमंतिविश्वेशमवाप्यकाशींतेवैमयापीहभवंतिवंद्याः ॥ २५ ॥ पूजयित्वाहरिंयेतुभूमौदर्भति
लैःसह ॥ तिलान्विकीर्यलोहंचदत्वाधेनुंपयस्विनीम् ॥ २६ ॥ येमृताविधिवद्विप्रतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ उत्पाद्यपुत्रान्संस्थाप्यपितृपैतामहेपदे ॥ २७ ॥
निर्ममानिरहंकारायेमृतास्तेपिनाकिनः ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताःसततंसंतुष्टाःस्वधनेनच ॥ २८ ॥ स्वभाग्येनोपजीवंतितेनराःस्वर्गगामिनः ॥ श्लक्ष्णांवाणीं
निराबाधांमधुरोपायवर्जिताम् ॥ २९ ॥ स्वागतेनाभिभाषंतेतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ शुभानामशुभानांचकर्मणांफलसंचये ॥ १३० ॥ विपाकज्ञाश्चयेवि
प्रतेनराःस्वर्गगामिनः ॥ धनधर्मप्रवृत्तानांधर्ममार्गानुयायिनाम् ॥ १३१ ॥ प्रोत्साहंवर्धयंतेयेमोदंतेदिवितेनराः ॥ हेमंतेवह्निदोयश्चतथाग्रीष्मेजलप्रदः
॥ ३२ ॥ वर्षास्वाश्रमदाताचसस्वर्गेमोदतेचिरम् ॥ पुण्यकालेषुसर्वेषुनित्यनैमित्तिकादिषु ॥३३॥ भक्त्यायःकुरुतेश्राद्धंसनूनंसुरलोकभाक् ॥ ३४ ॥
दानंदरिद्रस्यविभोक्षमित्वंयूनांतपोज्ञानवतांचमौनम् ॥ इच्छानिवृत्तिश्चसुखोचितानांदयाचभूतेषुदिवंनयंति ॥ १३५ ॥ द्विविधःकर्मसंबंधःपापपुण्यसमु

१ वेतसीम्-इ० पा० । २ दारुदः-इ० पा० ।

द्भवः ॥ सत्यमेवसमाश्रित्यक्रियतेह्यत्रनिर्णयः ॥ १३६ ॥ तपोध्यानसमायुक्तंतारणायभवांबुधेः ॥ पापंतुपतनायोक्तंसत्यमेवनसंशयः ॥ ३७॥ बलेनप
रिचारेणशौर्येणाभियुतस्यच ॥ पुण्यहीनस्यवैपुंसस्तद्बलादिविलीयते ॥ ३८ ॥ उन्नतागिरिदुर्गेषुवृक्षाःसंतिसुपुष्टकाः ॥ पतंतिवातवेगेनसमूलास्तु
घनाअपि ॥ ३९ ॥ सत्यधर्मविहीनास्तेतथायांतियमालयम् ॥ सामान्यंसर्वजंतूनांबलंधर्मस्तुकेवलः ॥ १४० ॥ येनसंतरतेजंतुरिहलोकेपरत्रच ॥
मयासर्वमिदंसम्यक्स्वर्गमार्गप्रदायकम् ॥ १४१ ॥ समासेनसमाख्यातंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १४२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमा
हात्म्येषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ एतन्मूर्खोपिजानातिशुभकर्मकरःपुमान् ॥ नयातिनरकंस्वर्गंतथापापक्रियार
तः ॥ १ ॥ क्रतुभिर्विविधैरिष्टैर्व्रतदानजपादिभिः ॥ सत्येनाचारकुशलैःस्वर्गसौख्यमवाप्यते ॥ २ ॥ विद्याचारधनोपेतैर्ऋषिभिर्वेदपारगैः ॥ प्रा
प्यतेपुण्ययोगेनयज्ञैर्नाकस्ततःक्वचित् ॥ ३ ॥ वित्तेनचविनादानंबहुदातुंनशक्यते ॥ विद्यमानधनेनापिकुटुंबासक्तचेतसा ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रा
दयोधर्माविशेषेणकलौयुगे ॥ दुष्करादानधर्मोपिदुष्करोभगवन्मतः ॥ ५ ॥ अल्पायासेनधर्मेणलभ्यतेधर्मसंचयः ॥ तन्मेविशेषतोब्रूहिधर्माधर्मप्रद
र्शक ॥ ६ ॥ तदेकंकथ्यतांधर्मंसर्वधर्मोत्तमोत्तमम् ॥ कृतेनैकेनयेनेहसर्वपापक्षयोभवेत् ॥ ७ ॥ धनंधान्यंयशोधर्ममायुर्येनाभिवर्त्तते ॥ मर्त्ये
लोकेपिसख्यंस्यात्स्वर्गोयेनाक्षयोभवेत् ॥ ८ ॥ साक्षान्नारायणोयेनभक्तानामभयप्रदः ॥ तुष्येदस्यप्रसादेनकामःकरतलेस्थितः ॥ ९ ॥ सर्वय
ज्ञतपोदानतीर्थसेवाधिकंफलम् ॥ लभ्यतेयेनयद्यस्तिवैवस्वततदादिश ॥ १० ॥ अनुग्राह्योह्यहंदेवयादिधर्मोपदेशतः ॥ सर्वधर्मक्रियासारंतदेकंकृप
यावद ॥ ११ ॥ पापानामनुरूपाणिप्रायश्चित्तानियद्यथा ॥ तथातथैवसंस्मृत्यकथितानिमनीषिभिः ॥ १२ ॥ कर्तुंतानिनशक्यंतेदेवप्रत्येकशोनरैः॥
सर्वपापहरंपुण्यमेकंचेदस्तितद्वद ॥ १३ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाब्राह्मणश्रेष्ठोयमंधर्मस्वरूपिणम् ॥ तुष्टावप्रयतोभूत्वासूक्ष्मधर्माभिकामु
कः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ नमस्तेसर्वशमननमस्तेजगतांपते ॥ नमोस्तुदेवरूपायस्वर्गमार्गप्रदायिने ॥ १५ ॥ धर्मशास्त्रस्वरूपायधर्मराजन
मोस्तुते ॥ त्वयाभूःपाल्यतेदेवाप्यंतरिक्षंचद्यौर्महः ॥ १६ ॥ जनस्तपस्तथासत्यंसर्वस्वंपाल्यतेत्वया ॥ नत्वयारहितंकिंचिज्जगत्स्थावरजंगम
म् ॥ १७ ॥ विद्यतेत्वद्गृहीतंतुसद्योनश्यतिवैजगत् ॥ त्वमात्मासर्वभूतानांसतांसत्वस्वरूपवान् ॥ १८ ॥ राजसानांरजस्त्वंचतामसानांतमस्तथा ॥
चतुष्पदांभवान्देवचतुःशृंगस्त्रिलोचनः ॥ १९ ॥ सप्तहस्तस्त्रिधाबद्धोवृषरूपनमोस्तुते ॥ सर्वयज्ञमयोधर्मस्त्वयिविग्रहविग्रहः ॥ २० ॥ साक्षा
द्दृष्टोसिलोकेशदेवतुभ्यंनमोनमः ॥ हृदिस्थःसर्वभूतानांपुण्यपापेक्षिताभवान् ॥ २१ ॥ तेनशास्ताचभूतानांदातादेवप्रशासिता ॥ प्रवर्त्तकोहिधर्म

स्यदेवदंडधरोभुवि ॥ २२ ॥ सर्वधर्ममयंसारमेकंवदसुनिश्चितम् ॥ यमउवाच ॥ ॥ परितुष्टोस्मितेविप्रस्तोत्रेणचविशेषतः ॥ २३ ॥ तथा प्यागमधर्मेणमान्योसिममसत्तम ॥ यन्नकस्यचिदाख्यातंतद्गोप्यंपरमंमम ॥ २४ ॥ सारमुद्धृत्यसर्वेषांयदेकंनिश्चितंमया ॥ महानिरयसंघातान्नि र्वासनकरंपरम् ॥ २५ ॥ अनाख्येयमपित्वह्मन्वक्ष्येविनयतोषितः ॥ २६ ॥ स्युर्मोहायचराचरस्यजगतस्तेतेपुराणागमास्तांतामेवहिदेवतांपरमिकांजल्पंतु कल्पेविधौ ॥ सिद्धांतेपुनरेकएवभगवान्विष्णुःसमस्तागमव्यापारेषुविवेकिनांव्यतिकरंनीतेषुनिश्चीयते ॥ २७ ॥ भवोब्रह्माचविष्णुश्चत्रयमेवत्रयीमता ॥ दी पोग्निर्वर्तिस्नेहस्तुयथाविप्रतथाहरिः ॥ २८ ॥ समाराध्यहरिंभक्त्यागोलोकान्प्राप्नुयाच्छुभान् ॥ आराधितेहरौकामाःसर्वेकरतलेस्थिताः ॥ २९ ॥ दानमेवपरंश्रेष्ठंसर्वपुण्येषुवैद्विज ॥ दानेननश्यतेपापंसर्वंदानेनलभ्यते ॥ ३० ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यमन्यदभ्युदयात्मकम् ॥ अन्त्यंचपरमंदानमितिपं चविधंस्मृतम् ॥ ३१ ॥ प्रातर्मध्यापराह्णेषुत्रिषुकालेषुयत्नतः ॥ यत्किंचिदपिदातव्यंनित्यमेवप्रकीर्तितम् ॥ ३२ ॥ शून्यंदिनंनकर्तव्यमात्मार्थंहितामि च्छताम् ॥ यस्मिन्कुलेतुदत्तंयत्तत्रतत्रोपतिष्ठति ॥ ३३ ॥ यःस्वयंभक्षयेन्मोहाददत्वाबुद्धिवर्जितः ॥ उत्पादयाम्यहंरोगंतस्यभोगनिवारणम् ॥ ३४ ॥ तेषुकार्येषुसंतुष्टंबहुपीडाप्रदायकम् ॥ मंदानलेनसंयुक्तंद्वारंसंतापकारकम् ॥ ३५ ॥ त्रिषुकालेषुनोदत्तंब्राह्मणेषुसुरेषुयैः ॥ स्वयंतुभुंजतेमिष्टंपापंतैस्तु महत्कृतम् ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तेनरौद्रेणतानहंपरिशोधये ॥ उपवासैर्महीदेवकायशोषकरादिकैः ॥ ३७ ॥ चर्मकारोयथाचर्मकुंडस्योपरिनिर्घृणे ॥ शोधयेच्चकशाद्यैश्चकुद्रव्यंस्फोटयेद्यथा ॥ ३८ ॥ तथाहंपापकर्तारंशोधयामिनसंशयः ॥ औषधीनांसुयोगैश्चकषायैःकटुकैर्ध्रुवम् ॥ ३९ ॥ उष्णोदकैश्चसंता पैर्वैद्यरूपेणनान्यथा ॥ अन्येभुंजंतितस्याग्रेभोगानन्यान्मनोगतान् ॥ ४० ॥ किंकरोमिसमर्थश्चनदत्तंदानमुत्तमम् ॥ महतारोगरूपेणतमेनंपरिवार येत् ॥ ४१ ॥ नित्यकालस्ययद्दानमात्मानंपापिभिर्यथा ॥ नदत्तंचमहीदेवश्रद्धयानिजशक्तितः ॥ ४२ ॥ तथायातान्प्रधक्ष्येतानुपायैर्दारुणैः किल ॥ नैमित्तिकंप्रवक्ष्यामिदानकालंतवाग्रतः ॥ ४३ ॥ महापर्वणिसंप्राप्तेतीर्थप्राप्तौतथैवच ॥ पितुःक्षयाहदिवसेवैशाखादिषुयत्नतः ॥ ४४ ॥ मा तंसम्यक्सर्वांगैरेवसंगतम् ॥ ४६ ॥ तस्यदानप्रभावेनभावनापरिभावितः ॥ तादृक्फलंसमश्नातिमानुषस्तत्प्रसादनात् ॥ ४७ ॥ आभ्युदयंप्रवक्ष्या मियच्चयज्ञादिषुस्मृतम् ॥ जातकर्मादिकार्येषुमौंज्याद्युद्वाहकर्मसु ॥ ४८ ॥ प्रासादध्वजदेवानांप्रतिष्ठासुप्रयत्नतः ॥ इत्यादिकंमहीदेवदानमभ्युद यात्मकम् ॥ ४९ ॥ प्रजावृद्धिकरंभोगयशःस्वर्गसुखप्रदम् ॥ अंत्यंचैवप्रवक्ष्यामिशृणुदानंद्विजोत्तम ॥ ५० ॥ कामस्यसंक्षयंज्ञात्वाजरयापरिपी

डितः ॥ दद्याद्दानानियत्नेनकुर्यादाशांनकस्यचित् ॥ ५१ ॥ मृतेचमयिमेपुत्राजायाबांधवसोदराः ॥ कथमेतेभविष्यंतिमांविनासुहृदोमम ॥ ५२ ॥
अहंवित्तविहीनोवाकथंजीवन्पुनस्तथा ॥ भविष्यामीतिविज्ञायनददातिहिकिंचन ॥ ५३ ॥ आशापाशशतैर्बद्धोभाग्यादेवकुमायया ॥ मृत्युंप्रया
तिमूढात्मारुदंतिचततःसुताः ॥ ५४ ॥ दुःखेनपीडिताःकिंचिन्मोहेनाकुलचेतसः ॥ स्वल्पमल्पंचवादानंकथंचित्कल्पयंतिते ॥ ५५ ॥ नतत्रास्मि
न्गतेकालेमहादुःखगतेसति ॥ विस्मरंतितदादानंलोभाद्वानददत्यपि ॥ ५६ ॥ मृतोयंचपिताज्ञात्वास्नेहपाशोनिवर्त्तते ॥ योसौमृतोमहीदेवममपा
शैर्नियंत्रितः ॥ ५७ ॥ तृष्णाक्षुधासमाक्रांतोबहुदुःखैःप्रपीडितः ॥ पच्यतेनरकेघोरेचिरकालंनसंशयः ॥ ५८ ॥ तस्माद्दानंप्रदातव्यंस्वयमेवनसं
शयः ॥ यस्यपुत्राश्चपौत्राश्चकस्यभार्याधनंचवा ॥ ५९ ॥ संसारेनास्तिकःकस्यस्वयंतस्मात्प्रदीयते ॥ पानमन्नंचतांबूलमुदकंकांचनंतथा ॥ ६० ॥
वसनंगांचभूमिंचच्छत्रपात्राण्यनेकधा ॥ फलानिभूमिदानानिविविधानिस्वशक्तितः ॥ ६१ ॥ दातव्यानिमहीदेवनात्रकार्याविचारणा ॥ तीर्थानांलक्ष
णंविप्रप्रवक्ष्यामितवाग्रतः ॥ ६२ ॥ सुतीर्थानिइयंगंगाभातिपुण्यासरस्वती ॥ रेवाचयमुनातापीनदीचर्मण्वतीतथा ॥ ६३ ॥ सरयूचवरावेणीपूर्णा
पापप्रणाशिनी ॥ कावेरीकपिलाचान्याविशल्याविश्वतारिणी ॥ ६४ ॥ गोदावरीसमाख्यातातुंगभद्राचगंडकी ॥ पापानांभीतिदानित्यंनदीभीम
रथीस्मृता ॥ ६५ ॥ देविकाकृष्णगंगाचअन्यायाःसरितांवराः ॥ एतास्तुपुण्यकालेषुसंतितीर्थान्यनेकशः ॥ ६६ ॥ ग्रामेवायदिवारण्येनद्यःसर्वत्रपा
वनाः ॥ तत्रतत्रैवकर्त्तव्याःस्नानदानादिकाःक्रियाः ॥ ६७ ॥ यदानज्ञायतेनामतस्यतीर्थस्यभोद्विज ॥ तत्रेत्युच्चारणंकार्यंविष्णुतीर्थमिदंमहत् ॥ ६८ ॥
तीर्थस्यदेवताविष्णुःसर्वत्रापिनसंशयः॥नारायणेतियन्नामस्मरेत्तीर्थेषुसाधकः॥६९॥तस्यतीर्थफलंसम्यग्विष्णुनाम्नैवजायते ॥ अज्ञातानांचतीर्थानांदेवता
नांनसंशयः॥७०॥विष्णुनाम्नैवनामानिमानवःपरिकीर्तयेत्॥सर्वास्तुसिद्धयःपुण्यास्तीर्थभूतास्तुसागराः॥७१॥ सरांसिमानसादीनिनिर्झराःपल्वलादयः ॥
स्वल्पानद्योपिसर्वास्तास्तीर्थानिहरिनामतः ॥ ७२ ॥ पर्वतास्तीर्थरूपाश्चयज्ञोयज्ञमहीतथा ॥ ब्राह्मणायत्रविद्वांसःकौतुकेनाप्यवस्थिताः ॥ ७३ ॥
तदेवतीर्थंसुमहत्सर्वपापहरंस्मृतम् ॥ श्राद्धंचश्राद्धभूमिश्चदेवशालाचहोमभूः ॥ ७४ ॥ यत्रवेदध्वनिःसम्यग्यत्रविष्णुकथाःशुभाः ॥ स्वगृहंपुण्यसंयुक्तं
गोस्थानमपिपावनम् ॥ ७५ ॥ यत्राश्वत्थतरुर्वनेयत्रागारोपिपावनः ॥ एवमादीनितीर्थानिपितामातातथैवच ॥ ७६ ॥ पच्यतेयत्रधर्मार्थंस्वयंतत्रगुरुः
स्थितः ॥ साध्वीयत्रास्तिवैभार्यातत्रतीर्थंनसंशयः ॥ ७७ ॥ यत्रधर्मरतिर्नित्यंविद्वान्पुत्रःप्रवर्तते ॥ तत्रतस्यहितत्तीर्थंतारणायप्रतिष्ठितम् ॥ ७८ ॥
इत्येवमादितीर्थानिराजवेश्मतथैवच ॥ एवमादिषुतीर्थेषुपर्वयोगाद्विशेषतः ॥ ७९ ॥ अनाराध्यहृषीकेशंसर्वदंसर्वदेहिनाम् ॥ कोपिकापिकिमप्यत्र

नलभेतेतिनिश्चितम् ॥ ८० ॥ अपत्यंद्रविणंदारास्तारहर्म्यंहयागजाः ॥ सुखानिस्वर्गमोक्षौचनदूरेहरिभाक्तितः ॥८१॥ नारायणःपरोदेवःसत्यरूपोजनार्द
नः ॥ त्रिधात्मानंसभगवान्ससर्जपरमेश्वरः ॥ ८२ ॥ रजस्तमोभ्यांयुक्तोभूद्रजःसत्वाधिकंविभुः ॥ ससर्जनाभिकमलेब्रह्माणंकमलासनम् ॥ ८३ ॥ रज
सातमसाजुष्टंसरुद्रमसृजद्विभुः ॥ सत्वंरजस्तमश्चैवात्रितयंचैतदुच्यते ॥ ८४ ॥ सत्वेनमुच्यतेजंतुःसत्वंनारायणात्मकम् ॥ रजसासत्वयुक्तेनभवेच्छ्रीम
न्यशोधिकः ॥ ८५ ॥ यद्वेदवाक्यंधर्मस्यसमुद्दिश्योपसेवते ॥ तद्भद्रमितिविख्यातंविशिष्टंगदितंनृणाम् ॥८६॥ तेनराजाभवेल्लोकेरजसातमसापुनः ॥ यद्धीनं
रजसाधर्मंकेवलंतामसंचयत् ॥ ८७ ॥ तच्चदुर्गतिदंनृणामिहलोकेपरत्रच ॥ योविष्णुःसस्वयंब्रह्मायोब्रह्मासस्वयंहरः ॥ ८८ ॥ देवास्त्रयोपियज्ञेस्मिन्निज्या
देवेषुनित्यशः ॥ योभेदंकुरुतेतेषांत्रयाणांद्विजसत्तमः ॥ ८९ ॥ सपापकारीपापात्माअनिष्टांगतिमाप्नुयात् ॥ विष्णुरेवपरंब्रह्मविष्णुरेवजगद्विज ॥ ९० ॥
तस्यायंमाधवोमासःप्रियःसर्वेषुकर्मसु ॥ कीर्त्यतेहयमेधादिमहाक्रतुफलप्रदः ॥ ९१ ॥ तीर्थस्नानतपोदानजपयज्ञफलाधिकः ॥ ९२ ॥ स्नानंविभातेनि
यमेननद्यामनारतंमेषगतेरवौये ॥ कुर्वंतियेऽस्मिन्नपिविप्रपूजांमदंडभाजोनहितेभवंति ॥ ९३ ॥ हत्वाहत्वाकिंकरौघंपुरोमेलुंप्त्वालुप्त्वाचित्रगुप्तस्यले
ख्यम् ॥ स्नात्वास्नात्वामाधवेमासितीर्थेपूर्वान्पूर्वानुद्धरंतीहपापात् ॥ ९४ ॥ इदंभयच्छेदकरंनतस्मात्प्रकाशनीयंपरमंरहस्यम् ॥ निर्वासहेतुर्नरकालय
स्यममाधिकारक्षयकारणंतत् ॥ ९५ ॥ भागीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती ॥ विशोकाचवितस्ताचविंध्यस्योत्तरतःस्थिताः ॥ ९६ ॥ गोदावरीभीमरथी
तुंगभद्राचदेविका ॥ तापीपयोष्णीविंध्यस्यदक्षिणास्तुप्रकीर्तिताः ॥ ९७ ॥ द्वादशैतामहानद्योनित्यंतेनावगाहिताः ॥ वैशाखेविधिनास्नानंनद्यांयः
प्रातराचरेत् ॥ ९८ ॥ सर्वाःसमुद्रगाःपुण्याःसर्वेपुण्यानगोत्तमाः ॥ सर्वेचायतनाःपुण्याःसर्वेपुण्यावनाश्रयाः ॥ ९९ ॥ तेनावगाहिताहृष्टाः प्रण
तावहुसेविताः ॥ स्नानमह्नोदितेसूर्येवैशाखेनियतश्चरेत् ॥ १०० ॥ तस्यपुण्यंमहादेवकश्चिद्वक्तुंनशक्यते ॥ यदिवक्त्रसहस्राणांसहस्राणिभवंति
हि ॥ १०१ ॥ आयुश्चब्रह्मणास्वल्पंयदिस्याद्विजसत्तम ॥ तदामाधवमासस्यफलंकथयितुंभवेत् ॥ १०२ ॥ महानिरयकर्षाग्निमाधवोमाधवोय
था ॥ब्रह्महत्यादिकंपापमगम्यागमनादिकम् ॥ १०३ ॥ कामाकामकृतंपापमतिपातकमेवच ॥ उपपापरहस्यंचसंकरीकरणंपरम् ॥ १०४ ॥
जातिभ्रंशकरंघोरमपात्रीकरणंतथा ॥ मलावहंप्रकीर्णंचवाङ्मनःकायसंभवम् ॥ १०५ ॥ माधवोनिर्दहेन्मासोविधिनासमुपासितः ॥ कल्पकोटि
सहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ १०६ ॥ वसेद्विष्णुपुरेश्रीमान्माधवेयोर्चयेद्धरिम् ॥ १०७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येसप्त

१ दूषणम्–इ० पा० । २ पृष्ठा पृष्ठा–इ० पा० । ३ वेदिका–इ० पा० ।

नवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यधर्मराजस्यभूसुरः ॥ पुनःपप्रच्छमासस्यमाधवस्यविधिंशुभम् ॥ १ ॥ ॥ ब्राह्मण
उवाच ॥ ॥ धर्मराजमहाभागसम्यग्गुह्यंप्रकाशितम् ॥ माधवस्नानजंपुण्यंनराणांमुक्तिदंपरम् ॥ २ ॥ माधवंमाधवेमासिस्नात्वाप्रातःसमाहितः ॥
कथंसंपूजयेद्देवंकैःपुष्पैस्तद्विधिंवद ॥ ३ ॥ ॥ धर्मराजउवाच ॥ सर्वेषांपत्रजातीनांतुलसीकेशवप्रिया ॥ पुष्करादीनितीर्थानिगंगाद्याःसरितस्तथा॥४॥
वासुदेवादयोदेवावसंतितुलसीदले ॥ सर्वदासर्वकालेषुतुलसीविष्णुवल्लभा॥५॥त्यक्त्वातुमालतीपुष्पंमुक्त्वाचसरसीरुहम् ॥ गृहीत्वातुलसीपत्रंभक्त्या
माधवमर्चयेत् ॥ ६ ॥ तस्यपुण्यफलंवक्तुमलंशेषोपिनोभवेत् ॥ अस्नात्वातुलसींछित्त्वादेवार्थेपितृकर्मणि ॥ ७ ॥ तत्सर्वंनिष्फलंयातिपंचगव्येनशुध्य
ति ॥ दारिद्र्यदुःखभोगादिपापानिसुबहून्यपि ॥ ८ ॥ तुलसीहरतेक्षिप्रंरोगानिवहरीतकी ॥ तुलसीकृष्णगौराख्यातयाभ्यर्च्यमधुद्विपम् ॥ ९ ॥ विशेषे
णहरेर्भक्तोनरोनारायणोभवेत् ॥ माधवंसकलंमासंतुलस्यायोर्चयेद्यतः ॥ १० ॥ त्रिसंध्यंमधुहंतारंनास्तितस्यपुनर्भवः ॥ अलाभेपुष्पपत्राणामन्नाद्ये
नापिपूजयेत् ॥ ११ ॥ शालितंडुलगोधूमैर्यवैर्वापिहरिंसदा ॥ प्रातःस्नात्वाविधानेनमाधवेमाधवप्रिये ॥ १२ ॥ पितृदेवमनुष्यांश्चतर्प्पयेत्सचराचरम् ॥
योश्वत्थमूलंवैसिंचेत्तोयेनबहुनासदा ॥ १३ ॥ कुर्यात्प्रदक्षिणांतांतुसर्वदेवमयंततः ॥ योश्वत्थमर्चयेद्देवमुदकेनसमंततः ॥ कुलानामयुतंतेनता
रितंस्यान्नसंशयः ॥ १४ ॥ अलक्ष्मीःकालकर्णीचदुःस्वप्नोदुर्विचिंतितम् ॥ अश्वत्थतर्प्पणात्तातसर्वंदुःखंविलीयते ॥ १५ ॥ तर्पिताःपितरस्तेनतेनविष्णुः
समर्चितः ॥ योश्वत्थमर्चयेद्द्रीरोग्रहास्तेनैवपूजिताः ॥ १६ ॥ श्वेतांश्वपुष्पाणितथाशमींचहुताशनंचंदनमर्कबिंबम् ॥ अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततश्चकुर्या
द्विजजातिधर्मान् ॥ १७ ॥ कंडूयनंचगोग्रासंस्नात्वापिप्पलतर्प्पणम् ॥ कृत्वागोविंदपूजांचनसदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ त्रयोदश्यांचतुर्दश्यांवैशाख्यांचदि
नत्रयम् ॥ सर्वाशक्तोपिविधिनानारीवापुरुषोपिवा ॥ १९ ॥ पूर्वोक्तनियमैर्युक्तःप्रातःस्नात्वाचशक्तितः ॥ विमुक्तःपातकैःसर्वैःस्वर्गमक्षयमश्नुते ॥ २० ॥
वैशाख्यामपिशक्त्यावाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश ॥ त्रिरात्रमुत्थितःस्नात्वासकृच्चप्रयतःशुचिः ॥ २१ ॥ गौरान्वायदिवाकृष्णांस्तिलान्क्षौद्रेणसंयुतान् ॥
दत्वाद्वादशविप्रेभ्यस्तेनैवस्वास्तिवाचयेत् ॥ २२ ॥ प्रीयतांधर्मराजोमेपितॄन्देवांश्चतर्प्पयेत् ॥ यावज्जीवकृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ २३ ॥ अयुतायुतं
चतिष्ठेत्सस्वर्गलोकेयथासुखम् ॥ मामेवतुनपश्येत्सपूजितोखिलदैवतैः ॥ २४ ॥ पाकान्नोदककुंभादिपितृदैवततुष्टये ॥ त्रयोदश्यांचतुर्दश्यांपूर्णायांचदि
नत्रयम् ॥ २५ ॥ योदद्याद्भक्तितोविप्रमहापापैःप्रमुच्यते ॥ सुवर्णतिलपात्रैस्तुब्राह्मणाञ्छक्तितोन्वहम् ॥ २६ ॥ तर्प्पयेदुदपात्रैस्तुब्रह्महत्यांव्यपोहति ॥

१ हरिम्–इ० पा० । २ धीमान्–इ० पा० । ३ श्वेतानिपुष्पाणि–इ० पा० । ४ कृत्वाप्यष्टांगयोगं तु स्नात्वा पिप्पलतर्पणम्–इ० पा० । ६ मुदा–इ० पा० । ५ वैशाखमासे यो भक्त्या–इ० पा० ।

वैशाख्यांपौर्णमास्यांचसृष्टाःकमलयोनिना ॥ २७ ॥ तिलादेयाश्वभक्त्याचश्रेयःसंततिहेतवे ॥ इहार्थेचपुरावृत्तंतदाकर्णयसुव्रत ॥ २८ ॥ फलंमाधवमा
सस्यपूर्णायांपरमाद्भुतम् ॥ मेषसंक्रममारभ्यतिथयस्त्रिंशदुत्तमाः ॥ २९ ॥ सर्वयज्ञाधिकाःपुण्याःपुराणेषुप्रकीर्तिताः ॥ विशेषतोऽपितास्तिस्रःपवित्राः
पापिदुर्लभाः ॥ ३० ॥ ततोपिपूर्णिमापुण्यामाधवीमाधवप्रिया ॥ एषावाराहकल्पादितिथिराद्यामहाफला ॥ ३१ ॥ पुरानारायणेनास्यामादिदैत्यौविमो
हितौ ॥ हिरण्याक्षमधूविप्रपृथिवीचसमुद्धृता ॥ ३२ ॥ त्रयोदश्यांचतुर्दश्यांपौर्णमास्यामयंविभुः ॥ क्रमादेतत्त्रयंचक्रेशुक्लेऽस्मिन्मासिमाधवे ॥ ३३ ॥
ततःप्रभृतिविप्रेंद्रविशेषादेवपूर्णिमा ॥ कल्पादिःपावनाख्याताकर्मणःकल्पसाक्षिणी ॥ ३४ ॥ येनस्नानंनवैशाखेप्रातर्नियमशालिना ॥ किंत
स्यजन्मनाविप्रनूनमात्मापकारिणा ॥ ३५ ॥ त्रयोदश्यांचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांविशेषतः ॥ अपिसम्यग्विधानेननारीवापुरुषोपिच ॥ ३६ ॥ प्रातःस्नातः
सनियमःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ स्नानदानार्चनश्राद्धक्रियापुण्यादिवर्जिता ॥ ३७ ॥ यस्यातीताचवैशाखीसनूनंनिरयालयः ॥ नवेदेनसमंशास्त्रंनतीर्थंगं
गयासमम् ॥ ३८ ॥ नदानंजलगोतुल्यंनवैशाखीसमातिथिः ॥ जलधेनुंचयोदद्याद्वैशाख्यांविष्णुतत्परः ॥ ३९ ॥ त्रयाणामपिदेवानांचतुर्थोयंविशेष
तः ॥ मातृहापितृहाचैवभ्रूणहागुरुतल्पगः ॥ ४० ॥ जलधेनुंसमालोक्यमुच्यतेसर्वपातकैः ॥ दशपूर्वान्परान्वंश्यान्नरकात्तारयंतिते ॥ ४१ ॥ जलधेनुं
प्रयच्छंतिवैशाख्यांविधिनात्रये ॥ शर्कराफलतांबूलमुपानत्करपत्रिकाः ॥ ४२ ॥ प्रयच्छंतिद्विजाग्र्येभ्योधन्यास्तेचात्रकीर्तिताः ॥ मणिकोदककुंभां
श्चपक्वान्नंहैमदक्षिणाम् ॥ ४३ ॥ यःप्रयच्छतिवैशाख्यांसोश्वमेधफलंलभेत् ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणस्यचसंवादंप्रेतैः
सार्द्धंमहावने ॥ ब्राह्मणोधनशर्मासीन्मध्यदेशेपुरानघ ॥४५॥ कुशाद्यर्थंवनंयातोददर्शेदमथाद्भुतम् ॥ भीतोऽपश्यदसौप्रेतान्दुष्टांस्त्रीनतिदारुणान् ॥ ४६ ॥
ऊर्ध्वकेशान्सरक्ताक्षान्कृष्णदंतान्कृशोदरान् ॥ कुर्वतोविविधारावान्धावतोपियतस्ततः ॥ ४७ ॥ तान्दृष्ट्वाभयसंत्रस्तोब्राह्मणोविद्रुतोजवात् ॥ क्रंदमा
नास्ततस्तेपितमेवानुययुस्तदा ॥ ४८ ॥ संघर्ष्यमाणस्तैःप्रेतैरुवाचमधुरंवचः ॥ ॥ धनशर्मोवाच ॥ ॥ केयूयंवःकुतोवस्थाजातेतिनिरयोचिता ॥ ४९ ॥
भयार्त्तमनुकंप्यंमांदुःखितंत्रातुमर्हथ ॥ वैष्णवंबहुभृत्यंचानिःस्वंविप्रंवनागतम् ॥५०॥ भवतामपिसश्रेयोनूनंदास्यतिकेशवः ॥ ब्रह्मण्योभगवान्विष्णुस्तु
ष्टोमय्यनुकंपया ॥ ५१ ॥ अतसीपुष्पसंकाशोविष्णुःपीतांबरोहरिः ॥ यस्यश्रवणमात्रेणनाम्नोयातिमहातमः ॥ ५२ ॥ अनादिनिधनोदेवःशंखचक्रग

१ भक्ष्याश्च–इ० पा० । २ पितृदुर्लभाः–इ०, यत्र दुर्लभाः–इ० च पा० । ३ कृतमिति शेषः–स्नातमिति पाठस्तु समीचीनः । ४ आत्मापहारिणा–इ० पा० । ५ वैशाख्यां वा दिनत्रयम्–इ० पा० । ६ सगम्यमानस्तैः–इ० पा० । ७ करुणम्–इ० पा० । ८ बहुभीतं च–इ० पा० । ९ सर्वपापक्षयो भवेत्–इ० पा० ।

दाधरः ॥ अक्षयः पुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदायकः ॥ ५३ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ नामश्रवणमात्रेणविष्णोस्तेपरितोषिताः ॥ पिशाचाःपुण्यभावस्थादया दाक्षिण्ययंत्रिताः ॥ ५४ ॥ प्रीणितास्तस्यवचसातदादिष्टेननोदिताः ॥ इदमूचुर्द्विजंप्रेताःक्षुत्तृष्णापूरपीडिताः ॥ ५५ ॥ ॥ प्रेताऊचुः ॥ ॥ दर्शनेनैव तेविप्रनामश्रवणतोहरेः ॥ भावमन्यमनुप्राप्तावयंजातादयालवः ॥ ५६ ॥ अपाकरोतिदुरितंश्रेयश्चयोजयत्यपि ॥ यशोविस्तारयत्याशुनूनंवैष्णवसंगमः ॥ ५७ ॥ रसायनमयीशीतापरमानंददायिनी ॥ नानंदयतिकंनामवैष्णवामृतचंद्रिका ॥ ५८ ॥ अयंकृतघ्ननामास्तिद्वितीयोयंविदैवतः ॥ अवैशाखस्तृतीयोयंत्रयाणामपिपापकृत् ॥ ५९ ॥ सदैवानुष्ठितानेनपापेनातिकृतघ्नता ॥ तेनास्यकर्मजंनामकृतघ्नाख्यंव्यवस्थितम् ॥ ६० ॥ सुदास इतिनाम्नायंशूद्रोभूत्पूर्वजन्मनि[1] ॥ कृतघ्नस्तेनपापेनप्राप्तोवस्थामिमांद्विज ॥ ६१ ॥ अतिपापिनिधूर्तेचगुरुस्वाम्यहितेपिच ॥ निष्कृतिर्विद्यतेविप्रकृतघ्नेनास्तिनिष्कृतिः ॥ ६२ ॥ नानानिरयसंघातंशरीरैर्यातनाक्षमैः ॥ अनुभूयतांत्ववस्थामंत्यामेतांगतोद्विज ॥ ६३ ॥ अनेनान्नंसदाभुक्तमकृत्वादेवतार्चनम् ॥ अदत्वागुरुविप्रेभ्यस्तेनैवायंविदैवतः ॥ ६४ ॥ अयंदशसहस्राणांग्रामाणामीश्वरोनृपः ॥ हरिवीरइतिख्यातोनाम्नासीत्पूर्वजन्मनि ॥ ६५ ॥ रोपाहंकारनास्तिक्यैर्गुर्वाज्ञालंघनोद्यतः ॥ अकृत्वैवमहायज्ञान्भुक्तवान्विप्रनिंदकः ॥ ६६ ॥ कर्मणातेनपापेनमहानरकसंकटम् ॥ अनुभूयततःप्रेतो जातोनाम्नाविदैवतः ॥ ६७ ॥ अवैशाखस्तृतीयोहंत्रयाणामपिपापकृत् ॥ तेनमेकर्मजंनामब्राह्मणोहंव्यवस्थितः ॥ ६८ ॥ मध्यदेशेभवंनाम्नागौतमोगोत्रतोऽप्यहम् ॥ विप्रोवासपुरेवासीयज्वाऽऽसंपूर्वजन्मनि ॥ ६९ ॥ मयाकेवलमेवैकंश्रौतमार्गानुसारिणा ॥ उद्दिश्यमाधवंदेवंनस्नातंमासिमाधवे॥७०॥ नदत्तंनहुतंकिंचिद्वैशाख्यांचाविशेषतः ॥ नार्चितोमधुहातत्रतोपितानमनीषिणः ॥ ७१ ॥ मणिकोदककुंभैश्चनदानैःपितृदेवताः ॥ तर्पितानतिलादत्ताःसक्षौद्राःश्रोत्रियेषुच ॥ ७२ ॥ नपुष्पफलतांबूलचंदनव्यजनांबरैः ॥ विद्वांसोनार्चितास्तत्रपितृदैवततुष्टये ॥ ७३ ॥ मयानैकापिवैशाखीपूर्णापूर्णफलप्रदा ॥ स्नानदानक्रियापूजासुकृतैःपरिपालिता ॥ ७४ ॥ तेनमेवैदिकंकर्मसर्वंचैवतुनिष्फलम् ॥ ततोऽवैशाखनामाहंप्रेतोजातोस्मिसर्वतः ॥ ७५ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंत्रयाणामपिकारणम् ॥ त्वंनोभवसमुद्धर्तापापाद्विप्रोसिवैयतः ॥ ७६ ॥ विमुक्तंब्रह्मतीर्थंचसाधवःपरमंयतः[2] ॥ तारयंतिमहापापान्निरयेभ्योपिसंश्रितान् ॥ ७७ ॥ गंगादिपुण्यतीर्थेषुयोनरःस्नातिसर्वदा ॥ यःकरोतिसतांसंगंतयोःसत्संगमोवरः ॥ ७८ ॥ अथवा ममपुत्रोस्तिधनशर्मेतिविश्रुतः ॥ तंगत्वाबोधयस्वामिन्नस्मदर्थेकृतोद्यमः ॥ ७९ ॥ कार्येसमुद्यमंकृत्वापरेषांसमुपस्थिते ॥ पुष्कलंफलमाप्नोतियज्ञ

१ द्रोहोऽभूत–इ० पा० । १ अधिका विप्रतीर्थेभ्यो द्विजाः सुकृतसाधवः–इ० पा० ।

दानक्रियाधिकम् ॥ ८० ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ प्रेतवाक्यंतदाकर्ण्यधनशर्मातिदुःखितः ॥ सतंजनकमाज्ञायपतितंनिरयेनिजम् ॥ ८१ ॥
आत्मानमभितोनिंदन्निदंवचनमब्रवीत् ॥ धनशर्मोवाच ॥ ॥ अहंतवसुतःस्वामिन्गौतमस्यनिरर्थकः ॥ ८२ ॥ यस्तुपुत्रोननिस्तारंपितुःकुर्यादतं
द्रितः ॥ आत्मानंपावयेन्नासावदाताद्रव्यवानिति ॥ ८३ ॥ धर्मोहिगहनोज्ञेयःप्रयत्नेनापिधीमता ॥ यथाममपिताचत्वमिमांप्राप्तोसिदुर्गतिम् ॥८४॥
यदांचसुखसंतानंनमत्तःप्राप्तवानसि ॥ लोकयोःसुखसंतानेतथासतनयोमतः ॥ ८५ ॥ द्वौगुरूपुरुषस्येहपितामाताचधर्मतः ॥ तयोरपिपिताश्रेयान्वी
जप्राधान्यदर्शनात् ॥ ८६ ॥ किंकरोमिकगच्छामिकथंतातगतिस्तव ॥ धर्मतत्त्वंनजानामिसंश्रयामिभवद्वचः ॥ ८७ ॥ प्रेतउवाच ॥ ॥ शृणु
पुत्रवचःसत्यंभाविनोऽर्थस्यमेवलात् ॥ अथपुण्येनकेनापिभवित्रीसुगतिर्मम ॥ ८८ ॥ मयाश्रौतानिकर्माणिकुर्वताकिलगर्वतः ॥ अनादृतंगुरुवचो
गुरुस्तत्रावमानितः ॥ ८९ ॥ गुरूणामपमानेनप्रहर्षक्रोधविस्मयैः ॥ पुण्यानिक्षयमायांतियशांसीवहिदुर्नयैः ॥ ९० ॥ पौराणिकविधानेनकर्मश्रौता
विरोधियत् ॥ केवलंवैदिकंकर्मकृतमज्ञानतोमया ॥९१॥ पापेंधनदवज्वालापापद्रुमकुठारिका ॥ कृतानैकापिवैशाखीविधिनापुत्रपूर्णिमा ॥ ९२ ॥ अ
व्रतायस्यवैशाखीसोऽवैशाखोभवेन्नरः ॥ दशजन्मानिचततस्तिर्यग्योनिषुजायते ॥ ९३ ॥ चिरंभुक्तादुःखमंतेप्रेतःपर्यायतोभवेत् ॥ लभतेमानुषंज
न्मकथंचिदपिदुर्लभम् ॥ ९४ ॥ उपायंतेवदिष्यामिप्रेतमोक्षकरंपरम् ॥ श्रुतवान्यदहंपूर्वजन्मनिस्वगुरोर्मुखात् ॥ ९५ ॥ गच्छपुत्रगृहंस्नात्वा
यमुनायांविधानतः ॥ अद्यतःसर्वगतिदाकल्पाद्यासाप्युपागता ॥ पश्चिमेऽहनिवैशाखीपितृदेवार्चनेहिता ॥ ९६ ॥ पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंसहोदकुंभा
न्नफलानिभक्त्या ॥ दद्यात्पितृभ्योभवतीहदत्तंश्राद्धंसदातेनसमासहस्रम् ॥ ९७ ॥ वैशाख्यांपौर्णमास्यांयोभोजयेद्भूमिदेवताः ॥ सिक्थेसिक्थेभवेत्तृ
प्तिःपितृणांयुगसंख्यया ॥ ९८ ॥वैशाख्यांविधिनास्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश ॥ पायसंसर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः॥९९॥गौरान्वायदिवाकृष्णांस्तिला
न्क्षौद्रेणसंयुतान्॥दत्वादशभ्योविप्रेभ्यस्तेनैवस्वस्तिवाचयेत्॥१००॥प्रीयतांधर्मराजेतिपितॄन्देवांश्चतर्पयेत्॥यावज्जीवकृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति॥१०१
वैशाख्यांपौर्णमास्यांचसृष्टाःकमलयोनिना ॥ तिलादेयाश्चभक्त्याचस्पृश्याःसर्वांगतोद्विज ॥ १०२ ॥ यस्तिलैर्यवसम्मिश्रैःस्नातिसर्वांगतस्तदा ॥
तस्यत्रह्माचधर्मोत्रददातिवरमीप्सितम् ॥ १०३ ॥ प्रीतयेधर्मराजस्ययोदद्यादुदकुंभकान् ॥ सप्तसप्तकुलंतेनतारितंस्यान्नसंशयः ॥ १०४ ॥ त्रयोदश्यां
चतुर्दश्यांपूर्णायांभक्तितत्परः ॥ स्नात्वाजप्त्वातथाहुत्वादत्वासंपूज्यमाधवम् ॥ १०५ ॥ यत्फलंजायतेपुत्रतदस्माकंप्रयच्छभोः ॥ नैतौपरिचितौप्रेतौ

१ यदा च सुखसंतानो ननिर्मत्तं महानसि ॥ इ० पा०। २ पितृदेवार्चनेहिता—इ० पा० ।

हित्वास्वर्गतिमाश्रये ॥ १०६ ॥ एतयोरपिपापस्यह्यंतोयंसमुपस्थितः ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वागतःसर्वैततश्चक्रेसवैद्विजः ॥ १०७ ॥ प्री
तःपरमयाभक्त्यावैशाख्यांस्नानदानकृत् ॥ स्नातःसमुदितोभक्त्याप्राप्यमाधवपूर्णिमाम् ॥ १०८ ॥ दत्वाबहूनिदानानितेभ्यःपुण्यंददौपृथक् ॥
तत्क्षणादेवतेसर्वेविमानस्थादिवंययुः ॥ १०९ ॥ तत्पुण्यदानयोगेनमुदिताद्विजसत्तम ॥ धनशर्मापिविप्रेंद्रःश्रुतिस्मृतिपुराणवित् ॥ ११० ॥ भुक्ताभो
गांश्चिरंकालंब्रह्मलोकमवाप्तवान् ॥ एषापुण्यतमातस्माद्वैशाखीविश्वपावनी ॥ १११ ॥ कथ्यतेतुमयाविप्रसमासेनातिगौरवात् ॥ ११२ ॥ धन्यास्तएवकृ
तिनश्चतएवजातालोकेतएवपुरुषाःपुरुषार्थभाजः ॥ येमाधवेमधुनिषूदनमर्चयंतिप्रातर्निमज्ज्यनियमेनविशुद्धचित्ताः ॥ ११३ ॥ योमाधवेमासिनरः
प्रभातेस्नातःसमाराधयतेरमेशम् ॥ यमैरुपेतोनियमैरशेषैर्वृतोऽपिनूनंसनिहंतिपापम् ॥ ११४ ॥ तैरेवकालोविजितस्तएवनरेषुधन्याविगतैनसस्ते ॥
तएवगर्भेनविशंतिभूयोमज्जंतियेमाधवमासियुक्ताः ॥ ११५ ॥ समाधवोगर्जतियज्ञयोगात्तपःक्रियादानविधानयोगात् ॥ यस्मिन्कृतंमासिकथंचिदल्पं
पुण्यंपुनःस्यादिहकल्पतुल्यम् ॥ ११६ ॥ मज्जतोहिमनुजस्यमाधवेमाधवार्चनकृतेदिनोदये ॥ तामसोपिजलबिंदुसंगमादंगमावहतिपावनंयतः ॥ ११७ ॥
तानिदेहमधिरुह्यदेहिनस्तावदेवविचरंत्यघानिच ॥ यावदेतिनसमाधवाह्वयःश्रीरमारमणवल्लभोविराट् ॥ ११८ ॥ स्नातुंपदानिमनुजोगमनेविभातेतीर्थे
ददातिमधुसूदनमासियुक्तः ॥ भूयोभवंतिहयमेधसमानितानिश्रीमाधवस्मरणतःपठतोस्यनाम ॥ ११९ ॥ मेरुमंदरतुल्यानिपापान्युग्राण्यनेकशः ॥
दहतेमाधवोमासःस्नातोमाधववल्लभः ॥ १२० ॥ इदंसंक्षेपतःप्रोक्तंमयातेनुग्रहाद्द्विज ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यंश्रोतुःपापक्षयंकरम् ॥ १२१ ॥
यस्तुश्रोष्यतिभक्त्यैनामितिहासंमयोदितम् ॥ सोपिपापविनिर्मुक्तोनमामालोकयिष्यति ॥ १२२ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिबहुशोपिकृतान्यपि ॥
वैशाखस्यविधानेनतानिनश्यंतिनिश्चितम् ॥ १२३ ॥ त्रिंशत्पूर्वान्परांस्त्रिंशत्त्रिंशच्चैवपरावरान् ॥ वैशाखेविधिनास्नातोनरकादुद्धरेत्पितॄन् ॥ १२४ ॥
एकतःसर्वतीर्थानिसर्वेयज्ञाःसदक्षिणाः ॥ एकतोमाधवोमासोनियमादनुपालितः ॥ १२५ ॥ यतोभगवतस्तस्यहरेरुत्कृष्टकर्मणः ॥ प्रियोऽसौ
माधवोमासःसर्वेभ्यःप्रवरोधिकः ॥ २६ ॥ संशयंनोविधेहीतिमहीदेवकथंचन ॥ वैशाखंप्रतिवैमासंसमासाद्यमयोदितम् ॥ १२७ ॥ इहार्थे
यत्पुरावृत्तंतदाकर्णयचाद्भुतम् ॥ अनाख्येयमपीदंतेकथयिष्येकथानकम् ॥ १२८ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येऽष्टनवतितमो
ऽध्यायः ॥ ९८ ॥ यमउवाच ॥ बभूवभूपतिःपूर्वख्यातोनाम्नामहीरथः ॥ पूर्वपुण्यफलावाप्तप्रभूतैश्वर्यसंपदः ॥ १ ॥ केवलंकामकलना

१ एतच्छ्लोकस्थले पुस्तकांतरेषु–" प्रातःसमुत्थायनिमज्ज्यतेयेगांगेमधुद्वेषिसमर्चनाय ॥ अहोतिधन्यःसुकृतैकसारःसर्वाधिकोमाधवमासएषः ॥" अयं श्लोक उपलभ्यते ।

ललनाललितस्थितः ॥ तदेकव्यसनासक्तिर्नधर्मार्थव्यवस्थितः ॥ २ ॥ मंत्रिणिन्यस्यराज्यश्रीर्बुभुजेविपयान्नृपः ॥ सकामिनीसहचरोराज्यकार्य
पराङ्मुखः ॥ ३ ॥ नप्रजानधनंधर्मनार्थकार्यंचपश्यति ॥ केवलंकामिनीकेलिकलनोचितवासनः ॥ ४ ॥ अथकालेनमहतापुरोधास्त
स्यकश्यपः ॥ वचःप्रोवाचतंधर्म्यमितिचेतस्यचिंतयत् ॥ ५ ॥ नवारयतियोमोहादधर्मान्नृपतिंगुरुः ॥ सोपितत्पापभुक्तस्यवोधनीयःपु
रोधसा ॥ ६ ॥ वोधितोऽप्यवजानातिसचेद्वाक्यंपुरोधसः ॥ पुरोधास्तत्रनिर्दोषोराजास्यात्सर्वदोषभाक् ॥ ७ ॥ शृणुराजन्ममगुरोर्वचोधर्मार्थसंहित
म् ॥ अभिन्नार्थमुपेतार्थमिच्छारागादिवर्जितम् ॥ ८॥ अयमेवपरोधर्मोयद्गुरोर्वचसिस्थितिः ॥ गुर्वाज्ञायालवोराज्ञामायुःश्रीसौख्यवर्द्धनः ॥ ९ ॥
नविप्रास्तर्पितादानैर्विष्णुर्नाराधितस्त्वया ॥ नव्रतंनतपःकिंचिन्नतीर्थाहेकृतंत्वया ॥ १० ॥ हरिनामत्वयाकामवशगेननचिंतितम् ॥ हात्वयाभीरुसं
गत्यानविद्वत्संगतिःकृता ॥ ११ ॥ स्मर[१]चामरवाहिन्योवल्लभाःकस्यनप्रियाः ॥ किंतुताःपवनोल्लोलकदलीदलवच्चलाः ॥ १२ ॥ तरंगतरलैरर्थैर्भोगै
र्भ्रूभंगभंगुरैः ॥ मुहूर्तपेयैस्तारुण्यैर्नतृप्यंतेमहाशयाः ॥ १३ ॥ किंविद्ययाचतपसाकिंत्यागेननयेनवा ॥ किंविविक्तेनमनसास्त्रीभिर्यस्यहृतंमनः ॥ १४॥
एकएव[२]सुहृद्धर्मोनिधनेष्वनुयातियः ॥ सर्व[३]मन्यच्छरीरेणसमंनाशंगमिष्यति ॥ १५ ॥ धर्मंशनैःसंचिनुयाद्वल्मीकमिवपुत्तिकाः ॥ धर्मेणहिसहायेनतमस्त
[४]रतिदुस्तरम् ॥ १६ ॥ अनिलोल्लासितोत्तालजलकल्लोलचंचलम् ॥ किंनजानासिराजेंद्रनृणांजीवितविभ्रमम् ॥ १७ ॥ विनयोरत्नमुकुटःसत्यधर्मौचकुं
डले ॥ त्यागश्चकंकणोयेषांकिंतेषांजडमंडनैः ॥ १८ ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंभुवि ॥ विमुखावांधवायांतिधर्मस्तमनुगच्छति ॥ १९ ॥
गम्यमानेषुसर्वेषुक्षीयमाणेतथायुषि ॥ जीवितेलुप्यमानेच[५]किंमुत्थायनधावसि ॥ २० ॥ कुटुंबंपुत्रदारादिशरीरंद्रव्यसंचयः ॥ पारक्यमध्रुवंकिंतुस्वी
येसुकृतदुष्कृते ॥ २१ ॥ यदासर्वंपरित्यज्यगंतव्यमवशेनते ॥ अनर्थेकिंप्रसक्तस्त्वंस्वधर्मनानुतिष्ठसि ॥ २२ ॥ अविश्रामम[६]र्मनालंवमपाथेयम
देशिकम् ॥ मृतःकांतारमध्वानंकथमेकोगमिष्यसि ॥ २३ ॥ नहित्वांप्रस्थितंकश्चित्पृष्ठतोनुगमिष्यति ॥ सुकृतंदुष्कृतंचत्वांयास्यंतमनुया
स्यति ॥ २४ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितंकर्मकुलदेशोचितंहितम् ॥ धर्ममूलंनिषेवस्वसदाचारमतंद्रितः ॥ २५ ॥ परित्यजेदर्थकामौस्यातांचेद्धर्मवर्जितौ ॥
धर्मेणप्राप्यतेसर्वमर्थकामादिकंसुखम् ॥ २६ ॥ इंद्रियाणांजयंयोगंसमातिष्ठेद्दिवानिशम् ॥ जितेंद्रियोहिशक्नोतिपथिस्थापयितुंप्रजाः ॥ २७ ॥

१ स्मरावसरवाहिन्यः–इ० पा० । २ एकोमुख्यो महाधर्मः–इ० पा० । ३ सर्वमन्यच्छरीरोपभोग्यं नाशं प्रयाति च–इ० पा० । ४ नरस्तरति दुर्गतिम्–इ० पा० । ५ किंमूढो वै न धावसि–इ० पा० । ६ अभक्ष्यांबु–इ० पा० ।

अतिप्रगल्भललनाकटाक्षचपलाश्रियः ॥ विनयेप्रणिधानेनचिरंतिष्ठंतिभूभुजाम् ॥ २८ ॥ कामदर्पादिशीलानामविचारितकारिणाम् ॥ आयुषासहन
श्यंतिसंपदोमूढचेतसाम् ॥ २९ ॥ भूतिभिर्नष्टदृष्टाभिर्नृत्यंतेनमहाशयाः ॥ नागताभिर्नयाताभिर्नदीभिश्चीयतेंबुधिः ॥ ३० ॥ व्यसनस्यचमृत्यो
श्चव्यसनंकष्टमुच्यते ॥ व्यसन्यधोधोव्रजतिस्वर्गात्यव्यसनीनृपः ॥ ३१ ॥ व्यसनानिदुरंतानिकामजानिविशेषतः ॥ त्यजतस्मान्महाराजकामंधर्मवि
रोधिनम् ॥ ३२ ॥ जडानामविवेकानामसुराणांदुरात्मनाम् ॥ भाग्यभोग्यानिराज्यानिसंत्यनीतिमतामपि ॥ ३३ ॥ नैवस्थिराणितानीहदुरितैरनु
सेवितैः ॥ विलीयंतेयथावह्निसंसर्गेणेंधनानिच ॥ ३४ ॥ गच्छतस्तिष्ठतोवापिजाग्रतःस्वपतोपिवा ॥ नविचारपरंचेतोयस्यासौमृतएवसः ॥ ३५ ॥
उपदेष्टाश्रुतवतांगुरुरित्युच्यतेयतः ॥ किंतुत्वासन्नविपदामुपदेशाःशिरोरुहाः॥३६॥विषयज्वरमुत्सृज्यसमयास्वस्थयाधिया ॥ युक्त्याचव्यवहारिण्यास्वा
र्थःप्राज्ञेनसाध्यते॥३७॥अशुभाच्चलितंयातिशुभंतस्मादपीतरम् ॥ जंतोश्चित्तंचशिशुवत्तस्मात्तच्चालयेद्बलात्॥३८॥उपधार्यमतिराजन्वृद्धानांधर्मदर्शिना
म्॥नियच्छेत्परयाबुद्ध्याचित्तमुत्पथगामियत्॥३९॥नधनान्युपकुर्वंतिनमित्राणिनबांधवाः॥नहस्तपादचलनंनदेशांतरसंगतम्॥४०॥ नकायक्लेशवैधुर्येन
तीर्थायतनाश्रयः[१] ॥ केवलंतन्मनस्कस्यजपेनासाद्यतेपदम् ॥४१॥ विषयेवर्तमानस्यतस्माच्चित्तस्यसंयमे ॥ यत्नंकुर्यादबुधोराजन्ध्रुवंयंतेववाजिनाम्
॥४२॥तत्तत्कुर्याद्यतोराजन्भवतायेनवंचितः ॥ मुनिभिश्चफलैस्तैस्तैरतोप्याकर्णयाधुना ॥ ४३ ॥ मुह्यतापिमनुष्येणप्रष्टव्याःसुहृदोबुधाः ॥ तेचपृष्टा
यथाब्रूयुस्तत्कर्त्तव्यंयथोचितम् ॥ ४४ ॥ सर्वोपायेनकर्त्तव्योनिग्रहःकामकोपयोः ॥ श्रेयोऽर्थिनायतस्तौहिश्रेयोघातार्थमुद्यतौ ॥ ४५ ॥ का
मोहिबलवान्राजञ्छरीरस्थोरिपुर्महान् ॥ नतस्यवशगोभूयाज्जनःश्रेयोभिलाषुकः ॥ ४६ ॥ यःकामोदेवदेवेनपुरातेनैवशूलिना ॥ ललाटवह्नि
नादग्धःकृतोनंगइतिस्थितिः ॥ ४७ ॥ यदावांछत्यसौनारींनिहंतुंसमनोभवः ॥ पुंसांकायंसमाश्रित्यस्वरूपंदर्शयत्यसौ ॥ ४८ ॥ चिंत्यमानस्य
वैपुंसोनार्यारूपंपुनःपुनः ॥ तमदृष्टंसमाश्रित्यनरमुन्मादयत्यसौ ॥ ४९ ॥ तथैवोन्मादयत्येपयोषिदंगनसंशयः ॥ स्मरःसंस्मरणान्नामजातंतस्यत
तोनृप ॥ ५० ॥ यादृशस्तादृशोरंगोवस्त्रंवीरसमाश्रयेत् ॥ आत्मतेजःप्रकाशात्सोश्रुधारापेयतांव्रजेत् ॥ ५१ ॥ नार्यारूपंसमारुह्यधीरंतमपिमो
हयेत् ॥ पुरुपंतुसमाश्रित्यद्रावयत्येपयोषितम् ॥ ५२ ॥ सएवसहजोराजन्नशरीरीशरीरगः ॥ शरीरकस्यापिविभोकथंपापंविधीयते ॥ ५३ ॥
यंप्राप्यातिपवित्राणिपंचगव्यहवींपिच ॥ अशुचित्वंक्षणंयांतिकोन्यःस्यादशुचिस्ततः ॥ ५४ ॥ जिघ्रन्नपिस्वदुर्गंधंपश्यन्नपिमलंस्वकम् ॥ नविरज्यतिलो

१ तीर्थायतनादयः--इ० पा० ।

 कोयंपीडयन्नपिनासिकाम् ॥ ५५ ॥ हृद्यान्नमन्नपानानियंप्राप्यसुरभीणिच ॥ अशुचित्वंप्रयांत्याशुकोन्यःस्यादशुचिस्ततः ॥ ५६ ॥ यस्योदरगतंचान्नं
 स्वंहिरूपंपरित्यजेत् ॥ कृमिमिश्रममेध्यत्वंशीघ्रंप्रज्ञायतेकिल ॥ ५७ ॥ तथापिदेहेभूपालनिजरूपंपरित्यजेत् ॥ शुनतांयातिवैपश्चात्कृमिदुर्गंधिसंकुले ॥
॥ ५८ ॥ जायंतेतत्रवैयूकाःकृमयोवानसंशयः ॥ सकृमिःकुरुतेस्फोटंकंडूश्चपरिदारुणः ॥ ५९ ॥ व्यथामुत्पादयेद्भूयःसर्वांगंपरिचालयेत् ॥ नखाग्रैर्घृष्य
माणासाकंडूःशांताप्रजायते ॥ ६० ॥ तद्वत्सुखंभवत्येवसुरतस्यनसंशयः ॥ भुंजत्येवंरसान्मर्त्यःसुभक्षान्पिबतेपुनः ॥६१॥ तत्रस्थंपचतेवह्निरपानेपातये
न्मलम् ॥ सारभूतोरसस्तत्रउद्रिक्तस्तुप्रजायते ॥ ६२ ॥ निर्मलःशुद्धवीर्यस्तुब्रह्मस्थानंप्रयातिच ॥ आकृष्टःससमानेननीतस्तेनापिवायुना ॥६३॥ स्थानंन
लभतेवीर्यंचंचलत्वेनवर्तते ॥ प्राणिनांहिकपालेषुकृमयःसंतिपंचवै ॥ ६४ ॥ द्वावेतौकर्णमूलेतुनेत्रस्थानेततःपुनः ॥ कनिष्ठांगुलिमानेनरक्तपुच्छाश्चभूपते
॥६५॥ नवनीतस्यवर्णेनकृष्णपुच्छानसंशयः॥ तेषांनामानिभद्रंतेमत्तोनिगदतःशृणु ॥६६॥ पिङ्गलीशृंगलीनामद्वौकृमीकर्णमूलयोः ॥ शृंगलीजंगलीचा
न्यौनेत्रयोरंतरस्थितौ ॥६७॥ कृमीणांशतपंचाशत्तादृग्भूतानसंशयः॥ ललाटांतःस्थिताःसर्वेराजिकायाःप्रमाणतः ॥६८॥ कपालरोगिणःसर्वेविकुर्वंतिनसं
शयः ॥ अन्यमेवंप्रवक्ष्यामिप्राजापत्योमहाकृमिः ॥ ६९ ॥ सतंडुलप्रमाणेनतद्वद्वर्णेनसंशयः॥ केशद्वयंमुखेतस्यविद्यतेशृणुभूपते ॥ ७० ॥ प्राणिनांसक्ष
यावृद्धिस्तत्क्षणाद्धिनसंशयः ॥ स्वस्थानेसंस्थितस्यापिप्राजापत्यस्यवैमुखे ॥ ७१ ॥ तद्वीर्यंरसरूपेणपततेनात्रसंशयः ॥ सुखेनपिबतेवीर्यंतेनमत्तः
प्रजायते ॥ ७२ ॥ तालुस्थानंप्रभेद्यैवचंचलत्वेनवर्त्तते ॥ इडाचपिंगलानाडीसुषुम्नातत्रसंस्थिताः ॥ ७३ ॥ स्वबलेनापितस्यैवकंपितानाडि
काक्षणम् ॥ कामकंडूर्भवेद्राजन्सर्वेषांप्राणिनांकिल ॥ ७४ ॥ नरस्यस्फुटतेलिंगंनार्यायोनिश्चभूपते ॥ स्त्रीनरौचप्रमत्तौतौगच्छतःसंगमंततः ॥ ७५ ॥
कायेनकायंसंघृष्यमैथुनेनाहिजायते ॥ क्षणमात्रंसुखंतत्रपुनःकंडूश्चतादृशी ॥ ७६ ॥ सर्वत्रदृश्यतेवीरभावएवंविधःकिल ॥ विरसःपरिपाकोयंविषयस्य
नसंशयः ॥ ७७ ॥ धर्मएवपुनःश्रेयान्विधिनासमनुष्ठितः ॥ धैर्यमालंब्यचततोधर्ममेवसमाचर ॥ ७८ ॥ श्वासएषचपलःक्षणमध्येयोगतागतशतानिविध
त्ते ॥ जीवितंतनुभृतांतदधीनंकःसमाचरतिधर्मविलंबम् ॥ ७९ ॥ दशमीमपियातस्यचेतोनाद्यापिभूपते ॥ विषयेभ्योनिषिद्धेभ्योहाहानविरमेच्चल
म् ॥ ८० ॥ नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्द्धते ॥ ८१ ॥ पुंश्चल्यापहृतंचित्तंकश्चान्योमोचितुंक्षमः॥ आत्मा
रामेश्वरमृतेभगवंतंचमाधवम् ॥ ८२ ॥ तस्मात्सर्वंनिष्फलत्वंप्रयातंकामकश्मलात् ॥ वयस्तेप्यधुनाभूपसमाचरहितंनिजम् ॥ ८३ ॥ वदाम्यहंतवनृप
हितंसर्वोत्तमोत्तमम् ॥ पुरोहितोयतस्तेहंसदसत्कर्मभागपि ॥ ८४ ॥ एकतःसर्वपुण्यानिपापनाशायपापिनाम् ॥ एकतोमाधवोमासोमाधवस्यप्रियः

सदा ॥८५॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्तेयंगुर्वंगनागमः ॥ महांतिपातकान्येवकीर्तितानिमुनीश्वरैः ॥ ८६ ॥ तत्रयन्मनसाकायेव्रतेनापिकृतंनरैः ॥ नाशयेन्मा
धवोमासःसर्वपापतमोमहत् ॥ ८७ ॥ दिवाकरइवध्वांतंनाशयेन्नृपसर्वशः ॥ तथाश्रीमाधवोमासस्तमाचरविधानतः ॥ ८८ ॥ आजन्मनोपिविहिता
निमहांतिराजन्घोराणितानिदुरितानिविहायमर्त्याः ॥ वैशाखमासविहिताचरणप्रभावपुण्येनतेहरिपुरंमुदितालभंते ॥ ८९ ॥ यद्येकमपिवैशाखमाचरंति
विधानतः ॥ भावतःपापिनोप्यंतेप्रयांतिहरिमंदिरम् ॥ ९० ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रमासेस्मिन्माधवेधुना ॥ प्रातःस्नात्वाविधानेनसमर्चयमधुद्विष
म् ॥९१॥ तंडुलस्ययथाचर्मयथाताम्रस्यकालिमा ॥ नश्यंतिक्रिययावीरपुरुषस्यतथामलः ॥९२॥ जीवस्यतंडुलस्येवसहजोपिमलोमहान् ॥ नश्यत्ये
वनसंदेहस्तस्मात्कर्मोदितंकुरु ॥ ९३ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ छ ॥ श्रीराजोवाच ॥ ॥
क्षीरोदजलतुल्याभिःशीतलामलदृष्टिभिः ॥ तथ्याभिश्चविचित्राभिस्त्वयागीर्भिःप्रबोधितः ॥ १ ॥ असागरोत्थंपीयूषमद्रव्यंव्यसनौषधम् ॥ त्वयाहंपा
यितःसौम्यभवरोगनिवारणम् ॥ २ ॥ हर्षप्रदोनृणांपापहानिकृज्जीवनौषधम् ॥ जरामृत्युहरोविप्रसद्भिःकिलसमागमः ॥ ३ ॥ यानियानिदुरापानिवां
छितानिमहीतले ॥ प्राप्यंतेतानितान्येवसाधूनामेवसंगमात् ॥ ४ ॥ यःस्नातःपापहरयासाधुसंगमगंगया ॥ किंतस्यदानैःकिंतीर्थैःकिंतपोभिःकिमध्व
रैः ॥ ५ ॥ निमज्ज्योन्मज्जतांनृणांभवाब्धौपरमायनम् ॥ संतोधर्मविदःशांतानौर्दृढेवाप्सुमज्जताम् ॥ ६ ॥ योमेभावःपुराह्यासीत्कामैकसुखलालसः ॥
दर्शनाद्वचनात्तेऽद्यविपरीतोऽभवद्विभो ॥७॥ एकजन्मसुखस्यार्थेसहस्राणिविलोपयेत् ॥ प्राज्ञोजन्मसहस्राणिसंचिनोत्येकजन्मना ॥८॥ हाहाकामरसास्वा
दसुखलालसचेतसा ॥ मयामूढेननकृतंकिंचिदात्महितंद्विज ॥९॥ अहोमेमनसोमोहोयेनात्मायोपितांकृते ॥ पातितोव्यसनेघोरेदुःखोदर्केदुरत्यये ॥१०॥
भगवन्परितुष्टोस्मिबोधितोवचनेनते ॥ उपदेशप्रदानेनमामुद्धर्तुमिहार्हसि ॥ ११ ॥ पुराचरितपुण्योऽहंभवताबोधितोस्मियत् ॥ त्वत्पादरजसावापिविशे
षादपिपावितः ॥१२॥ विधिंमाधवमासस्यब्रूहिमेवदतांवर ॥ सर्वपापक्षयकरोयस्त्वयापरिकीर्तितः ॥१३ ॥ किंदानंतत्रकिंस्नानंकोदेवोनियमास्तुके ॥
एतदाचक्ष्वविप्रर्षेदुरितोत्तारणायमे ॥१४॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ इत्येवमुक्तोभगवान्कश्यपःसदयानिधिः ॥ प्रोवाचवचनंविप्रधर्म्यंविश्वहितंशुभम्॥१५॥
॥ कश्यपउवाच ॥ ॥ पूर्वापरसमाधानक्षमबुद्ध्याचतेनृप ॥ पृष्टंप्राज्ञेनवक्तव्यंनाधमेपापमानसे ॥१६॥ पापप्रवृत्तस्यतथादत्वाभूपशुभांमतिम् ॥ विद्या
दानफलंसम्यक्प्राप्यतेनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ नापृष्टःकस्यचिद्ब्रूयान्नचान्यायेनपृच्छतः ॥ जानन्नपिहिमेधावीजडवल्लोकमाचरेत् ॥ १८ ॥ विदुषाम

१ शीतसितया–इ० पा० ।
२ त्रिधादानफलं सम्यक्पुत्राणां च कृपावता–इ० पा० ।

पिशिष्याणांपुत्राणांचक्रियावताम् ॥ अपृष्टमपिवक्तव्यंश्रेयःश्रद्धावतांहितम् ॥ १९ ॥ सांप्रतंशुद्धहृदयोजातस्त्वंवचनान्मम ॥ पुराचरितपुण्येन
केनापिचमहीपते ॥ २० ॥ पापावस्थंशरीरंतद्गतंतवममाश्रयात् ॥ श्रवणाद्धर्मशास्त्रस्यधर्मावस्थंतुतेऽभवत् ॥ २१ ॥ पापावस्थमधर्माख्यंधर्मज्ञान
विवर्जितम् ॥ अपरंसद्गतंयद्धिविज्ञेयंतद्धिधार्मिकम् ॥ २२ ॥ धर्माधर्मोपभोगायतत्तृतीयमतींद्रियम् ॥ तत्रिभेदंशरीरंहिधर्म्मविद्भिरिहोच्यते ॥२३॥
यावताधर्मभोगश्चमुक्तिश्चैतत्रिभेदकम् ॥ पापावस्थंशरीरंतत्पापसंज्ञंतदुच्यते ॥ २४ ॥ इदानींगुरुभक्तिंचकुर्वतश्चवचोमम ॥ शृण्वतोधर्मरूपंतुश
रीरंतेव्यवस्थितम् ॥ २५ ॥ तेनैवशुद्धिरमलाजाताधर्मक्रियोचिता ॥ दैवेनदेहिनांनामचेतांसिचरितानिच ॥ २६ ॥ शरीराणिचपुष्यंतिकालेकाले
विपर्ययम् ॥ सांप्रतंभवतश्चेतोनूनंधर्मेप्रवर्तते ॥ २७ ॥ तेनत्वांकारयिष्यामिमाधवस्नानमुत्तमम् ॥ ॥ यमउवाच ॥ ततस्तुकारितस्तेनकश्यपे
नपुरोधसा ॥ २८ ॥ सनृपोमाधवेमासिस्नानंदानंचपूजनम् ॥ यथादृष्टंपुराशास्त्रेवैशाखस्नानजंविधिम् ॥ २९ ॥ समुनिःप्रत्युवाचासौभूपायचय
थोदितम् ॥ श्रावितःस्तोत्रसारंचपाठितोहरिमेधसः ॥ ३० ॥ श्रुतेयस्मिन्नधीतेचससम्यक्फलमाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ सकारितस्तेनविशुद्धभावोराजापि
चक्रेविधिवत्तदानीम् ॥ श्रीमाधवेमासिविधानमीड्यंततोयथाकर्णितमादरेण॥३२॥प्रातःस्नानंचपाद्यंचह्यर्घ्यंचहरिपूजनम् ॥ नैवेद्यंभक्तिभावेनचकारसनृपो
त्तमः ॥३३॥ दानंयथानियमपालनमादरेणवैशाखमासिविदधातिविधानमेवम् ॥ योभक्तितोन्वहमसौप्रतिवर्षमेवंकृत्वाप्रयातिहरिधाममहीसुराग्र्यः॥३४॥
अथेतरेषुमासेषुकामिनीकुचकेलिवान् ॥ भोगैकलालसोभूयोभवत्येवंयथारुचि ॥३५॥ नधर्मेनियमंराजकार्येषुनविचारणम् ॥ करोतिकामवशगोहित्वा
मासंसमाधवम् ॥३६॥ महतामपिविप्राग्र्यदुर्निवार्योमनोभवः ॥ शरीरसहजोनूनमनादिर्वासनाक्रमः॥३७॥ केशकज्जलशालिन्योदुःस्पर्शालोचनप्रियाः ॥
यस्मादग्निशिखानार्योदहंतितृणवन्नरम् ॥ ३८ ॥ घोरःशत्रुःशरीरस्थःपुंसांकामोयथोचितम् ॥ मोहधूममयःपापोनकेषामंधकारितम् ॥ ३९ ॥ इति श्री
पद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमासमाहात्म्येशततमोऽध्यायः॥ १०० ॥ ॥ यमउवाच ॥ अथकालकटाक्षेणलक्षितोनृपतिस्तदा ॥ मृतोतिरतिसेवो
त्थक्षयक्षीणकलेवरः ॥ १ ॥ नीयमानोयमगणैस्ताड्यमानोमुहुर्मुहुः ॥ क्रंदमानोमहारावान्सस्मरन्निजपातकम् ॥२॥ विष्णुदूतैःसमागम्यताडयित्वाममा
नुगान् ॥ धर्मवानयमित्युक्त्वाविमानमथरोपितः ॥३॥ नीतोहरिपुरंभूपःस्तूयमानोप्सरोगणैः ॥ प्रातःस्नानेनवैशाखमासस्यक्षीणपातकः ॥४॥ अथधर्म
विहीनोयमितिमत्वाचतैःपुनः ॥ देवदूतैर्निदेशेनविष्णोर्भूमिपतिस्तदा ॥ अदूरादेवनिरयवर्त्मनाससमाहितः ॥५॥ सगच्छन्नपिशुश्रावजीवानांक्रंदतांपुनः॥

१ धर्मवाक्यस्य–इ० पा० । २ अतंद्रितम्–इ० पा० । ३ वेदविद्भिः–इ० पा० । ४ सांप्रतं भवतो राजन्मनो धर्मे समास्थितम्–इ० पा० । ५ प्रातःपवित्रसदनंहरिमर्चनंचदानंयथानि यमपालनमादरेण॥ वैशाखमासिविदधातिविधानमेवंवर्षेशवर्षपातकेवलमेतदेव ॥इ०पा० । ६ कामिनीकुलकेलिवान्–इ०पा० । ७ देवदूतैरदूरेणनरकस्यचवर्त्मनः॥आनीतोनृपतिर्विष्णोर्निदेशेप्रतिविशारदैः॥इ०पा० ।

निरयेपच्यमानामारावंविविधंतदा ॥ ६ ॥ पापिनांक्वथ्यमानानामाक्रंदमतिदारुणम् ॥ श्रुत्वाविस्मयवान्विप्रराजाभूदतिदुःखितः ॥ ७ ॥ प्रोवा
चदूताःकिमयमाक्रंदोदारुणःश्रुतः ॥ पुनर्नश्रूयतेतन्मेकारणंवक्तुमर्हथ ॥ ८ ॥ ॥ दूताऊचुः ॥ ॥ जंतवस्त्यक्तमर्यादाःपापास्त्वाचारव
र्जिताः ॥ निरयेषुचघोरेषुतामिस्रादिषुपातिताः ॥ ९ ॥ कृतपातकिनस्त्वत्रप्राणत्यागादनंतरम् ॥ याम्यंपंथानमाश्रित्यदुःखमश्नंतिदारुणम् ॥
॥ १० ॥ यमस्यपुरुषैर्घोरैःकृष्यमाणाइतस्ततः ॥ अंधकारेनिपतिताभक्ष्यंतेह्यतिदारुणैः ॥ ११ ॥ श्वभिःशृगालैःक्रव्यादैःकाककंकवका
दिभिः ॥ अग्नितुंडैर्वृकव्याघ्रैर्भुजगैर्वृश्चिकादिभिः ॥ १२ ॥ अग्निनादह्यमानाश्चतुद्यमानाश्चकंटकैः ॥ क्रकचैःपाट्यमानाश्चपीड्यमानाश्चतृष्णया
॥ १३ ॥ क्षुधयाबाध्यमानाश्चघोरैर्व्याधिगणैस्तथा ॥ पूयशोणितगंधेनमूर्छ्यमानाःपदेपदे ॥ १४ ॥ क्वाथ्यंतेचक्वचित्तैलैस्ताड्यन्तेमुशलैः
क्वचित् ॥ आयसीषुप्रपच्यंतेशिलासुक्वचिदेवच ॥ १५ ॥ क्वचिद्वांतमथाश्नंतिक्वाचित्पूयमसृक्क्वाचित् ॥ क्वचिद्विष्ठांक्वचिन्मांसंपूतिगंधिसुदारु
णम् ॥ १६ ॥ कृमिभिर्भक्ष्यमाणाश्चवह्नितुंडैःक्वचित्क्वचित् ॥ केशशोणितमांसासृग्वसास्थिनिकरेषुच ॥ १७ ॥ अस्थिताःकुणपाःकीर्णाःकृमि
भिर्भक्षिताःस्फुटम् ॥ काककंकमहागृध्रवदनैर्ध्वंसितेषुच ॥ १८ ॥ शिवदुर्गंधनीरंध्रसंघट्टशतकोटिषु ॥ करपत्रशिलापत्रतप्तानिस्तैलकेषुच ॥ १९ ॥
लोहतैलवसास्तंभकूटशाल्मलसंभ्रमसु ॥ क्षुरकंटककीलोग्रज्वालास्तंभविभातिषु ॥ २० ॥ तप्तवैतरणीपूयपूरितेषुपृथक्पृथक् ॥ असिपत्रवनोत्कृत्तनर
नारीस्तनेषुच ॥ २१ ॥ घोरांधकारग्रहणदारुणेषुमुहुर्मुहुः ॥ पापच्यमानाःक्रंदंतोदारुणैर्विविधैर्वधैः ॥ २२ ॥ कंठेषुबद्धपाशाश्चभुजगावेष्टिताः
क्वचित् ॥ पीड्यमानास्तथायंत्रैःकृष्यमाणाश्चजानुभिः ॥ २३ ॥ भग्नपृष्ठशिरोग्रीवाःस्तब्धकंठाःसुदारुणाः ॥ कूटागारेभ्राम्यमाणाःशरीरैर्या
तनाक्षमैः ॥ २४ ॥ पीड्यंतेपापिनोराजन्क्रंदमानाविकर्मिणः ॥ सहितंविषयास्वादैःक्रंदनंतैर्विधीयते ॥ २५ ॥ भुज्यतेचकृतंपूर्वमेतत्सर्वैश्चजंतुभिः ॥
परस्त्रीषुकृतःसंगःप्रीतयेदुःखदोहिसः ॥ २६ ॥ मुहूर्तविषयास्वादोजातोनेकाब्ददुःखदः ॥ वपुषस्तवराजेंद्रप्रातःस्नानस्यमाधवे ॥ २७ ॥ विधिनापाव
नस्यैतेप्राप्यस्पर्शचमारुतः ॥ लब्धसौख्याःक्षणंजातामहसाप्यायितास्तव ॥ २८ ॥ आक्रंदरहितास्तेनजातास्तेनिरयेस्थिताः ॥ नामापिपुण्यशीला
नांश्रुतंसौख्यायकीर्तितम् ॥ २९ ॥ जायतेतद्वपुस्पर्शवायुस्पर्शःसुखावहः ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ इतिदूतवचःश्रुत्वासराजाकरुणानिधिः ॥ ३० ॥
प्रत्युवाचहतान्दूतान्विष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ कोमलंहृदयंनूनंसाधूनांनवनीतवत् ॥ ३१ ॥ वह्निसंतापसंतप्तंतद्यथाद्रवतिस्फुटम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥

१ पुण्यविवर्जिताः–इ० पा० । २ पुरुषेणांधकारेणनीयमानाश्चते पथा–इ० पा० । ३ क्वथितैस्तैले–इ० पा० । ४ सास्रिषु–इ० पा० । ५ स्वैरः–इ० पा० । ६ मरुतः–इति पाठोऽपेक्षितः-भासनात्–इ०,मासता
त्–इ० च पाठौ पुस्तकांतरे उपलभ्यते । ७ इतःप्राक्–"त्वदंगसंगमस्पर्शपवनाप्यायितानृप॥राज्याधिकारिणःसर्वेलब्धसौख्याहिजंतवः॥" इति एकस्मिन्पुस्तकेउपलभ्यते । ८ परसंतापसंतप्तम्–इ० पा० ।

नार्तंजंतुमहंहित्वापीडितुंगंतुमुत्सहे ॥ ३२ ॥ तंपापिष्ठंधिगार्तानामार्तिंशक्तोनहंतियः ॥ मदंगसंगमोच्छिष्टवायुस्पर्शेनतेयदि ॥ ३३ ॥ जंतवःसुखिनो
जातास्तस्मात्तत्रनयंतुमाम् ॥ पवित्रयंतिजननीमवनीमपितेनराः ॥ ३४ ॥ परतापच्छिदोयेतुचंदनाइवचंदनम् ॥ परोपकृतयेयेतुपीड्यंतेकृतिनो
हिते ॥ ३५ ॥ संतस्तएवयेलोकेपरदुःखविदारणाः ॥ आर्तानामार्तिनाशार्थंप्राणायेषांतृणोपमाः ॥ ३६ ॥ तैरियंधार्यतेभूमिर्नरैःपरहितोद्यतैः ॥ मनसो
यत्सुखंनित्यंतत्स्वर्गोनरकोपमः ॥ ३७ ॥ तस्मात्परसुखेनैवसुखिनःसाधवःसदा ॥ वरंनिरयपातोऽत्रवरंप्राणवियोजनम् ॥ ३८ ॥ नपुनःक्षणमार्तानां
मार्तिनाशमृतेसुखम्॥ ॥दूताऊचुः ॥ ॥जंतवोनिरयेघोरेपच्यंतेतेत्रपापिनः ॥३९॥ स्वकर्मैवोपजीवंतिमोहस्थानंनविद्यते ॥ यैर्नदत्तंनचहुतंतीर्थेस्नानं
नवाकृतम् ॥ ४० ॥ पुनर्नोपकृतंभक्त्यासुकृतंनकृतंपरम् ॥ नेष्टंनतप्तंनोजप्तंयैर्नदृष्टतयानृप ॥ ४१ ॥ परस्मिन्निहघोरेषुपच्यंतेनिरयेषुते ॥ दुःशी
लायेदुराचाराविहाराहारनिंदिताः[1] ॥ ४२ ॥ परापकारिणःपापकारिणोदुर्विहारिणः ॥ विदारिणोहिमर्मोक्त्यापापाःपरहृदांहिये ॥ ४३ ॥ निरयेतेविप
च्यंतेयेपरस्त्रीविहारिणः ॥ एहिनूनंमहीपालगच्छामोहरिमंदिरम् ॥ ४४ ॥ नतेपुण्यवतायुक्तमिहस्थातुमतःपरम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यद्यहंसु
कृतीदूताःकस्मादस्मिन्महाभये ॥ ४५ ॥ नारकेपथिवानीतःकिंवामेसुकृतंपरम् ॥ मयापिनकृतंतादृक्सुकृतंकामशालिना ॥ ४६ ॥ कथंपुरिहरे
गैतासंशया[2]नोऽहमस्मिवै ॥ ॥ दूताऊचुः ॥ ॥ सुकृतंनकृतंसत्यंत्वयाकामवशात्मना ॥ ४७ ॥ नेष्टंयज्ञैर्नवायज्ञावशिष्टंभवताशितम् ॥ किंतुमा
धवमासेयाद्विधिनावत्सरत्रयम् ॥ ४८ ॥ प्रातःस्नात्वागुरुवचःप्रेरितेनपुरात्वया ॥ भक्त्यासंपूजितोविष्णुर्विश्वेशोमधुसूदनः ॥ ४९ ॥ महापापाति
पापौघनिहंताभक्तवत्सलः ॥ सर्वधर्मैकसारेणतेनैकेननरेश्वर ॥ ५० ॥ नीयतेपुण्यभवनंपूज्यमानोमरुद्गणैः ॥ महतामपिपापानांनिहंतामाधवोर्चि
तः ॥ ५१ ॥ तथैवमाधवोमासोमर्त्यानांविधिनोदितः ॥ यथैवविस्फुलिंगेनज्वाल्यतेतृणसंचयः ॥ ५२ ॥ प्रातःस्नानेनवैशाखेतथाघौघोपिदह्यते ॥
तावद्बहुपिपापानिप्रभवंतिमहान्त्यपि ॥५३॥ यावन्नमाधवेमासितीर्थेमज्जतिचोपसि ॥ वैशाखेमासियोयुक्तोयथोक्तनियमैर्नरः ॥५४ ॥ हरिभक्त्यैवपापौ
घैर्मुक्तोऽच्युतगृहंव्रजेत्[3] ॥ आजन्मनोहिसुकृतंयत्त्वयानपुराकृतम् ॥ ५५ ॥ तेनत्वंनिरयस्थानमार्गंनीतोनरेश्वर ॥ अथभूमिपतेतूर्णमस्माभिस्तुमरु
द्गणैः ॥ ५६ ॥ स्तूयमानोविमानेनगच्छगोविंदमंदिरम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येएकोत्तरशततमोऽध्यायः ॥१०१॥ छ ॥
॥ यमउवाच ॥ ॥ ततस्तुकरुणावार्धिस्तेषांशोकेनपीडितः ॥ भूपतिःश्रीहरेर्दूतान्विनयेनाहवाडव ॥ १ ॥ ऐश्वर्यस्याभिजात्यस्यगुणानांसुकृत

१ व्यवहारेषुनिंदिताः–इ०पा०। २ संशयंछेत्तुमर्हथ–इ० पा०। ३ अच्युतपदंव्रजेत्–इ० पा०।

स्यच ॥ संतःफलंहिगण्यंतेयद्गीतपरिरक्षणम् ॥ २ ॥ यद्यस्तिसुकृतंकिंचिन्ममतेनैवजंतवः ॥ स्वर्गंगच्छंतुमुक्तौघाःस्थानेतेषांवसाम्यहम् ॥ ३ ॥ एवंभू पवचःश्रुत्वातस्यसत्यवतोहिते ॥ ध्यायंतःसत्यमौदार्यमब्रुवंस्तेवचोनृपम् ॥ ४ ॥ ॥ दूताऊचुः ॥ ॥ अनेनतवकारुण्यकर्मणावचसानृप ॥ बभू ववृद्धिर्धर्मस्यसंचितस्यविशेषतः ॥५॥ स्नानंदानंजपोहोमस्तपोदेवार्चनादिकम् ॥ कृतंयन्माधवेमासितदनंतफलंविदुः ॥ ६ ॥ स्वर्गेयज्वाचदाताचक्रीडते त्रिदशैःसह ॥ वापीषुहेमपद्मासुकल्पवृक्षतलेपिच ॥७॥ गीयमानोमुदंयातिगीर्वाणरमणीगणैः ॥ जलान्नदानतोलोकंलभतेवारुणंशुभम् ॥८॥ कुलानिहेलया सप्तसंतारयतिगोप्रदः ॥ हयंदत्वारवेर्लोकंयातिविद्याप्रदोनरः ॥ ९ ॥ ब्रह्मलोकंतथाहेमदानाद्यातिसुरालये ॥ योददातितथाकन्यांविष्णुलोकंसगच्छ ति ॥१०॥ माधवेमासियःस्नात्वादत्वासंपूज्यमाधवम् ॥ अवाप्यसकलान्कामान्प्रयातिपदमव्ययम् ॥ ११ ॥ एकतोपितपोदानक्रतुंसुत्यादिकाःक्रियाः ॥ एकतोविधिवन्मासोमाधवश्चरितोमहान् ॥ १२ ॥ तस्यमाधवमासस्यादिनैकस्यापिभूपते ॥ कृतंयत्सुकृतंतत्तेसर्वदानाधिकंपुरा ॥ १३ ॥ कारुण्ये नदिनैकस्यपुण्यंदेहिधरापते ॥ निरयेपच्यमानेभ्योदुःखितेभ्योदयानिधे ॥ १४ ॥ नदयासदृशोधर्मोनदयासदृशंतपः ॥ नदयासदृशंदानंनदयासदृशः सखा ॥ १५ ॥ पुण्यदः[1]पुण्यमाप्नोतिनरोलक्षगुणंसदा ॥ कारुण्येनविशेषात्तेधर्मवृद्धिस्ततोभवेत् ॥ १६ ॥ दुःखितानांहिभूतानांदुःखोद्धर्त्तानरो हियः ॥ सएवसुकृतीलोकेज्ञेयोनारायणांशजः ॥ १७ ॥ वैशाखेमासिपूर्णायांस्नानदानादिकंत्वया ॥ यत्तीर्थेविहितंवीरसर्वाघविनिषूदनम् ॥ १८ ॥ तदेभ्योदेहिविधिवत्कृत्वासाक्ष्येहरिंप्रभुम् ॥ त्रिवाचिकंचनिरयाद्येनामीस्वर्गमाप्नुयुः ॥ १९ ॥ कपोतार्थस्वमांसानिकारुण्येनपुराशिबिः ॥ दत्वाद यानिधिःस्वर्गेराजतेकीर्तिवारिधिः ॥ २० ॥ दधीचिरपिराजर्पिर्दत्वास्थिचयमात्मनः ॥ त्रैलोक्यकौमुदींकीर्तिंलब्धवान्स्वर्गमक्षयम् ॥ २१ ॥ सहस्र जिच्चराजर्षिःप्राणानिष्टान्महायशाः ॥ ब्राह्मणार्थेपरित्यज्यगतोलोकाननुत्तमान् ॥ २२ ॥ नस्वर्गेनापवर्गेपितत्सुखंलभतेनरः ॥ यदार्तजंतुनिर्वाण दानोत्थमितिनोमतिः ॥ २३ ॥ सर्वेषुदातृजातेषुपुराजातोसिभूपते ॥ कर्मणानेनसंख्यासुधीरधैर्येनियोज्यच ॥ २४ ॥ दृष्ट्वातवाधियंधर्मेदयादा नंसुनिश्चलम् ॥ अस्माभिरपितूत्साहःक्रियतेधर्म्मवादिभिः ॥ २५ ॥ यदितेरोचतेराजन्नविलंबतयाततः ॥ तदेभ्योदेहितत्पुण्यंयातनादुःखदाह कम् ॥ २६ ॥ इत्युक्तःसतदादेवंकृत्वासाक्ष्येगदाधरम् ॥ तेभ्यस्त्रिवाचिकंपुण्यंदयावान्विधिनाददौ ॥ २७ ॥ दत्तेमाधवमासस्यतस्मिन्नेकदिनोद्भवे ॥ स्वकृतेजंतवोयाम्ययातनापरिवर्जिताः ॥२८॥ विमानवरमारूढाःसर्वेतोत्रिदिवंययुः ॥ प्रणमंतःस्तुवंतश्चपश्यंतस्तंप्रहर्षिताः ॥२९॥ नृपेणदत्तंतदवाप्यपुण्यं

१ हरिमंदिरम्-इ० पा० । २ दयायाः-इ० पा० ।

पु० वैशाखमासैकदिनाभिजातम् ॥ सर्वेययुस्तेनरकाद्विमुक्तादिवंविमानाधिगताहिचित्रम् ॥ ३० ॥ नूनंविचित्रोभुविभूतवर्गःसंभूतभावोबहुधाविचित्रः ॥ पा०खं०पं०
३३॥ तथाविचित्रोखिलकर्मयोगस्तत्कर्मशक्तिप्रचयोविचित्रः ॥ ३१ ॥ संस्तूयमानोमुनिदेवसंघैर्यस्तद्विशेषाधिकलब्धपुण्यः ॥ परंपदंयोगिवरैरलभ्यंययौजग
न्नाथगणाभिवंद्यः॥३२॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमासमाहात्म्येद्व्युत्तरशततमोऽध्यायः॥१०२॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ एतन्माधवमासस्य अ० १०३
समासात्किंचिदीरितम् ॥ माहात्म्यंपूर्णिमायाश्चविशेषाद्द्विजसत्तम ॥१॥ वैशाखमासेमधुसूदनस्यप्रियंयएनंपठतीतिहासम् ॥ सयातिकृष्णालयमाशुपूतः
कल्पाननेकानिहमोदतेच ॥२॥ धन्यंयशस्यमायुष्यमिदंस्वस्त्ययनंमहत् ॥ स्वर्ग्यंश्रीदंसौमनस्यंप्रशस्यमघमर्षणम् ॥३॥ इदंमाधवमासस्यमाहात्म्यं
माधवप्रियम् ॥ चरित्रंभूपतेस्तस्यसंवादंचावयोरपि ॥४॥ श्रुत्वापठित्वाविधिवदनुमोद्यमनःप्रियम् ॥ भवेद्भक्तिर्भगवतिययास्यात्पापसंक्षयः ॥५॥ अथ
गच्छमहीदेवदेवलोकाद्यथेच्छया ॥ निपात्यभुविवैदेहंरुदंत्यद्यापिबांधवाः॥६॥ विलप्यमानैरपिबंधुभिस्तैर्नयावदग्नौतवतच्छरीरम् ॥ प्रक्षिप्यतेहंतजवैर्न
तावद्याहिस्वयंसुप्तइवप्रबुद्धः॥७॥ममप्रसादादिहपुण्ययोगःश्रुतोयथावत्तमिमंविधेहि॥विधानतोवैसमयेसमंतेसमागमोंतेभवितासुरैश्च॥८॥ ॥ सूतउवाच ॥
इतिदेववचःश्रुत्वानत्वाधर्माधिपंततः ॥ पुनःपपातसइहपरितुष्टमनाद्विजः ॥ ९ ॥ धर्मराजप्रसादेनततस्तत्रमहीतले ॥ संसुप्तइवचोत्तस्थौबंधुवर्गसम
न्वितः ॥ १० ॥ विधिमेनंद्विजोभूमौवर्षेवर्षेचसस्वयम् ॥ स्वयंचकारयामासमाधवस्नापनंजनम् ॥ ११ ॥ यमब्राह्मणसंवादोमयायंपरिकीर्तितः ॥
तस्यमाधवमासस्यपुण्यस्नानप्रसङ्गतः ॥ १२ ॥ वैशाखमासेसततंहरिप्रियेस्नानंविदध्याच्चददातिभक्त्या ॥ दानंचहोमंसुकृतंतथाबुधोहरेःपदंतस्यनदुर्ल्ल
भंकदा ॥ १३ ॥ यःशृणोत्येकचित्तेनमाहात्म्यंमेषसूर्यजम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिविष्णोःपरंपदम् ॥ १४ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ सूतसूत
महाप्राज्ञत्वयाऽतिकरुणात्मना ॥ वैशाखमासमाहात्म्यंकीर्तितंपापनाशनम् ॥ १५ ॥ नियमामधुहन्तुर्येमाधवेकथितास्त्वया ॥ पूजनंस्नानदानाद्यंश्रौत
स्मार्तविधानतः ॥ १६ ॥ यथाचमाधवोदेवःप्रीयतेपापनाशनः ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामोध्यानंतस्यमहात्मनः ॥ १७ ॥ कृष्णस्यभक्तवृन्दानांप्रियस्य
भवतारणम् ॥ १८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंमुनयःसर्वेकृष्णस्यजगदात्मनः ॥ गोगोपगोपीप्राणस्यवृन्दावनचरस्यच ॥ १९ ॥ एकदानारदः
पृष्टोगौतमेनद्विजोत्तमाः ॥ सतस्मैप्राहयद्ध्यानंतद्वक्ष्येपापनाशनम् ॥ २० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सुमप्रकरसौरभोद्गलितमाध्विकाद्युल्लसत्सुशा
खिनवपल्लवप्रकरनम्रशोभायुतम् ॥ प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लरीवेष्टितंस्मरेतसततंशिवंशितमतिःसुवृन्दावनम् ॥२१॥ विकाशिसुमनोरसास्वदनमंजुलैः ॥१३३॥
संचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तरंझंकृतैः ॥ कपोतशुकसारिकापरभृतादिभिःपत्रिभिर्विराणितमितस्ततोभुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २२ ॥ कलि

न्ददुहितुश्चलल्लहरीविप्रुषांवाहिभिर्विनिद्रसरसीरुहोदररजश्चयोद्धूसरैः ॥ प्रदीपितमनोभवव्रजविलासिनीवाससांविलोलनपरैर्निषेवितमनारतंमारु
तैः ॥ २३ ॥ प्रवालनवपल्लवंमरकतच्छदंमौक्तिकप्रभाप्रकरकोरकंकमलरागनानाफलम् ॥ स्थविष्ठमखिलर्तुभिःसततसेवितंकामदंतदन्तरपिकल्पका
ङ्घ्रिपमुदञ्चितंचिन्तयेत् ॥ २४ ॥ सुहेमशिखराचलेउदितभानुवद्भासुरामधोऽस्यकनकस्थलीममृतशीकरासारिणः ॥ प्रदीप्तमणिकुट्टिमांकुसुमरेणुपु
ञ्जोज्ज्वलांस्मरेत्पुनरतन्द्रितोविगतषट्तरङ्गांबुधः ॥ २५ ॥ तद्रत्नकुट्टिमनिविष्टमहिष्ठयोगपीठेऽष्टपत्रमरुणंकमलंविचिन्त्य ॥ उद्यद्विरोचनसरोचिरमुष्य
मध्येसंचिन्तयेत्सुखनिविष्टमथोमुकुन्दम् ॥ २६ ॥ सुत्रामहेतिदलिताञ्जनमेघपुञ्जप्रत्यग्रनीलजलजन्मसमानभासम् ॥ सुस्निग्धनीलघनकुञ्चितके
शजालंराजन्मनोज्ञशितिकण्ठशिखण्डचूडम् ॥ २७ ॥ रोलम्बलालितसुरद्रुमसूनुसंपद्युक्तंसमुत्कचनवोत्पलकर्णपूरम् ॥ लोलालिभिःस्फुरि
तभालतलप्रदीप्तगोरोचनातिलकमुज्ज्वलचिल्लिचापम् ॥ २८ ॥ आपूर्णशारदगताङ्कशशाङ्कबिम्बकान्ताननंकमलपत्रविशालनेत्रम् ॥ रत्नस्फुरन्म
करकुण्डलरश्मिदीप्तगण्डस्थलीमुकुरमुन्नतचारुनासम् ॥ २९ ॥ सिन्दूरसुन्दरतराधरमिन्दुकुन्दमन्दारमन्दहसितद्युतिदीपिताशम् ॥ वन्यप्रवालकुसुम
प्रचयावक्लृप्तग्रैवेयकोज्ज्वलमनोहरकम्बुकण्ठम् ॥ ३० ॥ मत्तभ्रमद्भ्रमरघुष्टविलम्बमानसंतानकप्रसरदामपरिष्कृतांसम् ॥ हारावलीभगणराजितपी
वरोरुव्योमस्थलीलसितकौस्तुभभानुमन्तम् ॥ ३१ ॥ श्रीवत्सलक्षणसुलक्षितमुन्नतांसमाजानुपीनपरिवृत्तसुजातबाहुम् ॥ आबन्धुरोदरमुदारग
भीरनाभिभृङ्गाङ्गनानिकरमंजुलरोमराजिम् ॥३२॥ नानामणिप्रघटिताङ्गदकङ्कणोर्मिग्रैवेयसारसननूपुरतुन्दबन्धम् ॥ दिव्याङ्गरागपरिपिञ्जरिताङ्गयष्टि
मापीतवस्त्रपरिवीतनितम्बबिम्बम् ॥ ३३ ॥ चारूरुजानुमनुवृत्तमनोज्ञजङ्घंकान्तोन्नतप्रपदनिन्दितकूर्मकान्तिम् ॥ माणिक्यदर्पणलसन्नखराजराजद्रक्ता
ङ्गुलिच्छदनसुन्दरपादपद्मम् ॥३३॥ मत्स्याङ्कुशारिदरकेतुयवाब्जवज्रैःसंलक्षितारुणकराङ्घ्रितलाभिरामम् ॥ लावण्यसारसमुदायविनिर्मिताङ्गंसौन्दर्यनि
न्दितमनोभवदेहकान्तिम् ॥ ३५ ॥ आस्यारविन्दपरिपूरितवेणुरन्ध्रलोलत्कराङ्गुलिसमीरितदिव्यरागैः ॥ शश्वद्द्रवैःकृतनिविष्टसमस्तजन्तुसंतान
संनतिमनन्तसुखाम्बुराशिम् ॥ ३६ ॥ गोभिर्मुखाम्बुजविलीनविलोचनाभिरूधोभरस्खलितमन्थरमन्दगाभिः ॥ दन्ताग्रदष्टपरिशिष्टतृणाङ्कुराभिराल
म्बवालधिलताभिरथाभिवीतम् ॥ ३७ ॥ संप्रस्नुतस्तनविभूषणपूर्णनिश्चलास्याह्रदक्षरितफेनिलदुग्धमुग्धैः ॥ वेणुप्रवर्तितमनोहरमन्दगीतदत्तोच्च
कर्णयुगलैरपितर्णकैश्च ॥ ३८ ॥ प्रत्यग्रशृङ्गमृदुमस्तकसंप्रहारसंरम्भभावनविलोलखुराग्रपातैः ॥ आमेदुरैर्बहुलसास्नगलैरुदग्रपुच्छैश्चवत्सतरव
त्सतरीनिकायैः ॥ ३९ ॥ हम्भारवक्षुभितदिग्वलयैर्महद्भिरप्युक्षभिःपृथुककुद्भरभारखिन्नैः ॥ उत्तम्भितश्रुतिपुटीपरिपीतवंशध्वानामृतोद्धतविका

सिविशालघोणैः ॥ ४० ॥ गोपैःसमानगुणशीलवयोविलासवेशैश्चमूर्छितकलस्वनवेणुवीणैः ॥ मन्दोच्चतारपटुगानपरैर्विलोलदोर्वल्लरीललितलास्यवि
धानदक्षैः ॥ ४१ ॥ जङ्घान्तपीवरकटीरतटीनिबद्धव्यालोलकिङ्किणिघटारणितैरटद्भिः ॥ मुग्धैस्तरक्षुनखकलिपतकान्तभूषैरव्यक्तमंजुवचनैःपृथु
कैःपरीतम् ॥ ४२ ॥ अथसुललितगोपसुन्दरीणांपृथुकबरीपनितम्बमन्थराणाम् ॥ गुरुकुचभरभंगुरावलग्नत्रिवलिविजृम्भितरोमराजिभाजाम्
॥ ४३ ॥ तदतिरुचिरचारुवेणुवाद्यामृतरसपल्लविताङ्गजाङ्घ्रिपस्य ॥ मुकुलविमलरम्यरूढरोमोद्गमसमलंकृतगात्रवल्लरीणाम् ॥ ४४ ॥ तद
तिरुचिरमन्दहासचन्द्रातपपरिजृम्भितरागवारिराशेः ॥ तरलतरतरङ्गभङ्गविप्रट्प्रुकरघनश्रमबिन्दुसंततानाम् ॥ ४५ ॥ तदतिललितमन्दचिल्लि
चापच्युतनिशितेक्षणमारबाणवृष्ट्या ॥ दलितसकलमर्मविह्वलाङ्गप्रविसृतदुःसहवेपथुव्यथानाम् ॥ ४६ ॥ तदतिरुचिरवेषरूपशोभामृतरसपान
विधानलालसानाम् ॥ प्रणयसलिलपूरवाहिनीनामलसविलोलविलोचनाम्बुजानाम् ॥ ४७ ॥ विस्रंसत्कबरीकलापविगलत्फुल्लत्प्रसूनास्रवन्मा
ध्वीलम्पटचञ्चरीकघटयासंसेवितानांमुहुः ॥ मारोन्मादमदस्खलन्मृदुगिरामालोलकाञ्च्युल्लसन्नीवीविश्लथमानचीनसिचयान्तार्चिर्नितम्बत्विषाम् ॥
॥ ४८ ॥ स्खलितलसितपादाम्भोजमन्दाभिघातच्छुरितमणितुलाकोटचाकुलाशामुखानाम् ॥ चलदधरदलानांकुड्मलापक्ष्मलाक्षिद्वयसरसिरु
हाणामुल्लसत्कुण्डलानाम् ॥ ४९ ॥ द्राघिष्ठश्वसनसमीरणाभितापप्रम्लानीभवदरुणोष्ठपल्लवानाम् ॥ नानोपायनविलसत्कराम्बुजानामालीभिःसतत
निषेवितंसमन्तात् ॥ ५० ॥ तासामायतलोलनीलनयनव्याकोशलीनाम्बुजस्रग्भिःसंपरिपूजिताखिलतनुंनानाविलासास्पदम् ॥ तन्मुग्धाननपङ्क
जप्रविगलन्माध्वीरसास्वादिनींविभ्राणंप्रणयान्मदाक्षिमधुलन्मालांमनोहारिणीम् ॥ ५१ ॥ गोपीगोपपशूनांबहिःस्मरेदग्रतोऽस्यगीर्वाणघटांवित्ता
र्थिनींविरिञ्चित्रिनयनशतमन्युपूर्विकांस्तोत्रपराम् ॥ ५२ ॥ तद्वद्दक्षिणतोमुनिनिकरंदृढधर्मवाञ्छयासमाम्नायपरम् ॥ ५३ ॥ योगीन्द्रानथपृष्ठे
मुमुक्षमाणान्समाधिनातुसनकाद्यान् ॥ ५३ ॥ सव्येसकान्तानथयक्षसिद्धगन्धर्वविद्याधरचारणांश्च ॥ सकिन्नरानप्सरसश्चमुख्याःकामार्थिनीर्नर्त
नगीतवाद्यैः ॥ ५४ ॥ शङ्खेन्दुकुन्दधवलंसकलागमज्ञंसौदामिनीततिपिशङ्गजटाकलापम् ॥ तत्पादपङ्कजगताममलांचभक्तिंवाञ्छन्तमुज्झित
तरान्यसमस्तसङ्गम् ॥ ५५ ॥ नानाविधश्रुतिगुणान्वितसप्तरागग्रामत्रयीगतमनोहरमूर्छनाभिः ॥ संप्रीणयन्तमुदिताभिरपिप्रभक्त्यासंचिन्तय
न्नभसिमांद्रुहिणप्रसूतम् ॥ ५६ ॥ इतिध्यात्वाऽऽत्मानंपटुविशदधीर्नन्दतनयंनरोबुद्ध्यैवाऽर्घप्रभृतिभिरनिन्द्योपहृतिभिः ॥ यजेद्भूयोभक्त्यास्ववपु ॥१३४॥
षिबहिष्ठैश्चविभवैरितिप्रोक्तंसर्वंयदभिलषितंभूसुरवराः ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येत्र्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ भूयोवदमहाभागरामचारित्रमद्भुतम् ॥ राममाहात्म्यसर्वस्वंभक्तानांप्रीतिदायकम् ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अश्वमेधंक्रतुवरंकृत्वादाशरथिर्यथा ॥ २ ॥ प्रवृत्तोलोककृत्येषुशास्त्रकृत्येषुकोविदः ॥ अयोध्यांगंतुकामेनशंकरेणमहात्मना ॥ ३ ॥ पार्वत्यासहदेवेनउषितःसरयूतटे ॥ मुनयस्तंसमभ्येत्यशंकरंविश्वरूपिणम् ॥ ४ ॥ कश्यपाद्यामहात्मानःपप्रच्छुरमितौजसम् ॥ स्वागतंतेमुनिश्रेष्ठस भार्यःकुतआगतः ॥ ५ ॥ किमागमनकृत्यंतेकंदेशंगंतुमुद्यतः ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ अहंशंभुरितिख्यातोविप्रोहिमगिरिस्थितः ॥ ६ ॥ द्रष्टुंच राघवंगच्छेममकार्यमहत्ततः ॥ मामाह्वयतिराजासौपुराणश्रवणेरतः ॥ ७ ॥ आगच्छंतुभवंतोपिराघवःपरितुष्यति ॥ ततस्तेमुनयःशंभुर्ययूरामदि दृक्षया ॥ ८ ॥ तानागतान्वसिष्ठस्तुज्ञात्वारामायचोक्तवान् ॥ ततःसत्वरमुत्थायनिर्ययौसपुरोहितः ॥ ९ ॥ अर्घ्यपाद्यादिकैस्सर्वान्पूजयामासता नृषीन् ॥ गृहराजंततःसर्वान्प्रावेशयदरिंदमः ॥ १० ॥ प्रत्येकमासनंदत्वास्वागतोक्त्यासनस्थितान् ॥ क्रमेणरघुशार्दूलःपूजयामासतानृषीन् ॥ ११ ॥ वाचामधुरयाप्रीणन्निदमाहासनस्थितान् ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ अद्यमेसफलंजन्मप्राप्तमद्यतपःफलम् ॥ १२ ॥ अद्याभ्यासस्यविद्यानांफलकालोय मागतः ॥ अद्यमेपितरस्तुष्टाराज्यंचसफलंमम ॥ १३ ॥ अद्यमेसफलंवृत्तमद्यसेसफलंश्रुतम् ॥ एवंवदंतंराजानंब्राह्मणाःकश्यपादयः ॥ १४ ॥ ऊचुः प्रियतरंवाक्यंरामंराजीवलोचनम् ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ अयंशंभुर्द्विजःप्राप्तःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ १५ ॥ वेदवेदांगतत्वज्ञःसर्वभूतहितेरतः ॥ कै लासवासीसततंतपसेकृतनिश्चयः ॥ १६ ॥ ब्रह्मणाब्रह्मवर्चस्केतुल्योब्रह्मविदांवरः ॥ हरिणाब्रह्मवात्सल्येप्रसादेशंकरोपमः ॥ १७ ॥ एवंविधोमहातेजाः शंभुर्ब्राह्मणपुंगवः ॥ अष्टादशपुराणज्ञोमीमांसान्यायकोविदः ॥ १८ ॥ त्वद्भाग्यगौरवादेवप्राप्तोयंमुनिसत्तमः ॥ त्वयाहूतोमुनिवरःकैलासादागतः प्रभो ॥ १९ ॥ अतःपृच्छमहाभागपुराणाख्यानमुत्तमम् ॥ श्रोतुकामावयंप्राप्तास्त्वामद्यरघुनंदन ॥ २० ॥ अंतंगतस्यवेदानांसर्वशास्त्रार्थवेदिनः ॥ पुंसोऽश्रुतपुराणस्यनसम्यग्यातिदर्शनम् ॥ २१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवमुक्तोरघुश्रेष्ठोमुनिभिस्तत्वदर्शिभिः ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेपुराणश्रवणो त्सुकः ॥२२॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ लिंगार्चनप्रकारंचलिंगमाहात्म्यमेवच ॥ महेशनाममाहात्म्यंपूजामाहात्म्यमेवच ॥ २३ ॥ नमस्कारस्यमाहात्म्यं दृष्टिमाहात्म्यमेवच ॥ जलदानस्यमाहात्म्यंधूपदानस्यसत्तम ॥२४॥ दीपगंधादिदानस्यपुष्पमाहात्म्यमेवच ॥ नानाख्यानेतिहासानांकथांपापप्रणाशिनी म् ॥२५॥ धर्मार्थकाममोक्षांश्चतदुपायांश्चसुव्रत ॥ तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामित्वत्तोमुनिवरोत्तम ॥२६॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोपुण्यवानासिरा

---

१ त्वद्वाक्यगौरवादेव—इ० पा० ।

घव ॥ राज्यासक्तस्यतेजातापुराणश्रवणेरतिः ॥२७॥ स्यान्महत्सेवयारामपुण्यतीर्थनिषेवणात् ॥ साजिह्वायाशिवंगायेत्तच्चित्तंयत्तदर्प्पितम्॥२८॥ तावेवके
वलौश्लाघ्यौयौतत्पूजाकरौकरौ॥सुजन्मदेहमत्यर्थंतदेवाशेषजन्मसु॥२९॥ यदेवोत्पुलकोभासिहरनामानुकीर्तनात् ॥ कृतार्थोऽसिमहाराजतत्प्रश्नानुगताम
तिः ॥३०॥ अनंतरंसमाजग्मुर्जांघिकाःसत्वरश्रमाः ॥ तत्करात्पत्रिकांगृह्यपपाठरघुसत्तमः ॥ ३१ ॥ मनसाऽचिंतयद्रामःकथमेतदभूदिति ॥ रामंशंभुस्त
दाप्राहदेव्याब्राह्मणवेषवान् ॥३२॥किंचिंतयासिकाकुत्स्थमुनिष्वग्रेवसत्स्वपि ॥ तद्वाक्यंराघवःश्रुत्वापप्रच्छमुनिपुंगवान् ॥३३॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥
विभीषणःकथमसौबद्धःशृंखलयानृभिः ॥ मत्स्थापितंशिवंलिंगंदृष्ट्वारामेश्वरंत्वहो॥३४॥द्राविडैःकुटिलैर्दुष्टैरात्मनातद्विचार्यताम् ॥ विचार्यमुनिवर्यास्तेने
शास्तज्ज्ञातुमलपतः ॥३५॥ नजानीमइतिप्राहूरामंरामस्तदाब्रवीत् ॥ पुराणंवीक्ष्यविधिनातत्सर्वंब्रूतसत्तमाः॥३६॥भवदज्ञानहेतुश्चविचार्यस्तदनंतरम् ॥
किंकिंपुराणंप्रेक्ष्यंस्याद्वर्जनीयंतथैवाकिम् ॥३७॥ प्रशस्तःकीदृशःश्लोकस्तदन्यःकीदृशोभवेत् ॥ कीदृशेषुचकार्येषुकीदृशःपूजकस्तथा ॥३८॥ पूजाचकी
दृशैर्भक्तैःकार्यानिर्णयदर्शने ॥ इतिरामस्यवचनंश्रुत्वातेद्विजसत्तमाः ॥३९॥ प्रत्यूचुस्तंरघुश्रेष्ठंचिंताव्याकुलमानसम् ॥ नवक्तारोवरंरामवीक्षतांतुपुराण
वित् ॥ ४० ॥ तच्छ्रुत्वाराघवःशंभुंपप्रच्छविनयान्वितः ॥ सोपितद्वाक्यमाकर्ण्यप्रत्युवाचमहामतिः ॥ ४१ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ पुराण
जीवीपूजार्हःस्वशाखाध्ययनःशुचिः ॥ मीमांसातत्त्वविज्ञानःश्रोत्रियोनृतदूषकः ॥ ४२ ॥ देवेषुचसमस्तेषुसमदृष्टिःशिवेरतः ॥ शतरुद्रियजापीचसा
ग्निकश्चातिवाचकः ॥ ४३ ॥ यजुर्वेदीविशेषेणपूजयेत्पुस्तकंसुधीः ॥ श्रीतालपत्रालिखितंदेवलिप्यान्वितंशुभम् ॥ ४४ ॥ वंधाद्यतिप्रपंचंयद्युगपत्प्रणवा
क्षरम् ॥ प्रागूर्द्ध्वरेखयोःप्रांतेप्रणवस्याग्रयोजिका ॥ ४५ ॥ रेखाभवेदेवमेकाअकारस्तस्यपार्श्वतः ॥ शिरोभागमुपक्रम्यसकोणाधःप्रलंबिनी ॥ ४६ ॥ आ
कारःसाहिविज्ञेयःपट्टिकादक्षरेखया ॥ वामेपङ्क्तिबिंदूद्वाविकारइतिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ तस्यवामशिरोरेखालंबिन्याईउदाहृतः ॥ सर्वाक्षरेशिरोरेखाअवक्रा
प्रणवंविना ॥ ४८ ॥ तस्यांतुलंबरेखान्यातदंतेचलवित्रवत् ॥ उकारःसाहिविख्यातोलवित्रद्वयतस्तदू ॥ ४९ ॥ एवमन्यानिसर्वाणिअक्षराण्याहभारती ॥
लिप्यानयैवालिखितंपुराणंतुप्रशस्यस्ते ॥ ५० ॥ ब्राह्मंपाद्मंवैष्णवंचमार्तंडंनारदेरितम् ॥ मार्कंडेयमथाग्नेयंकौर्मंवामनमेवच ॥ ५१ ॥ गारुडंलैंगमाख्या
तंस्कांदंमात्स्यंनृसिंहकम् ॥ तथैवगादितंरामपुराणंकापिलंतथा ॥ ५२ ॥ वाराहंब्रह्मवैवर्तंशकुनेषुप्रशस्यते ॥ शैवंभागवतंदौर्गंभविष्योत्तरमेवच ॥५३॥
भविष्यंचोपसंज्ञानित्वन्यानिचाविवर्जयेत् ॥ विमुच्यपुस्तकंरत्नपीठेनिक्षिप्यसंस्कृतम् ॥ ५४ ॥ धौतवस्त्रधरःस्नात्वाशुचिरक्रोधनोऽज्वरः ॥ आदावा

१ अत्वरः–इ० पा० ।

त्मानमभ्यर्च्यकृत्वासंकल्पमेवच ॥ ५५ ॥ अंकुशंचाक्षसूत्रंचपाशंपुस्तकमेवच ॥ धारयंतींसितांध्यायेत्प्रसन्नास्यांसरस्वतीम् ॥ ५६ ॥ गोक्षीरसदृशाकारंत्रिनेत्रंवृषवाहनम् ॥ सहासवदनंशांतंशुक्लांबरधरंशिवम् ॥ ५७ ॥ हरिणंचाभयंचोर्द्ध्वबाहुयुग्मंकिरीटिनम् ॥ व्याख्यामुद्रांचदक्षेधोवामहस्तेवरप्रदम् ॥ ॥ ५८ ॥ नानारत्नविभूषाढ्यंगिरिजार्द्धांबुजासनम् ॥ बहुभिर्मुनिमुख्यैस्तुध्यायमानपदांबुजम् ॥ ५९ ॥ मूर्तिमद्भिस्तथावेदैःस्तूयमानंपुराणकैः ॥ अन्यैःसमस्तलोकैश्चसंसेवितपदांबुजम् ॥ ६० ॥ ध्यात्वैवंपूजकःसम्यगादौपूजांसमारभेत् ॥ आपोवाइदमित्येतत्कलशस्याभिमंत्रणम् ॥ ६१ ॥ तज्जलंचगृहीत्वाचपात्रस्थमभिमंत्रयेत् ॥ तत्सद्ब्रह्मेतिमंत्रेणप्रशस्यप्रणवेनतु ॥ ६२ ॥ आत्मानंसर्वपात्राणिततआवाहयोदिति ॥ यद्वागितितृचेनैवभारतीषोडशार्चनम् ॥ ६३ ॥ पुरुषसूक्तेनवाकुर्याद्गायत्र्यावासमर्चयेत् ॥ ओंनमोभगवतेअमुकपुराणेतिपुराणमर्चयेत् ॥ ६४ ॥ कांडादितिहिमंत्रेण दूर्वामानीयपूजयेत् ॥ ओंनमोभगवत्यैदूर्वायैइति ॥ ६५ ॥ सलोकपालपूजास्यादथकन्यासमर्चनम् ॥ वत्सरात्पंचकादूर्द्ध्वंदशवर्षादधःशुभाः ॥ ६६ ॥ अनुत्पन्नऋतुर्वापितांप्रयत्नेनपूजयेत् ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीपतांबूलभूषणैः ॥ ६७ ॥ पाठयेदप्यमुंमंत्रंपूजकःकन्यकामिमाम् ॥ ६८ ॥ सत्यंब्रूहिप्रियंब्रूहिभगवतिसरस्वतिनमस्तेनमस्तइति ॥ ६९ ॥ गायत्र्यानुक्रमार्थात्तुदूर्वायुग्मंतुकारयेत् ॥ सन्निधौपुस्तकस्याधःसहस्रपरमेत्यृचा ॥७०॥ दूर्वायुग्मत्रयंदद्यात्तस्याहस्तेविचक्षणः ॥ साप्राक्षिपेत्पुस्तसंधौशलाकात्रयमन्वनु ॥ ७१ ॥ विसृज्यतांपुनर्दद्याच्छिवाभ्यांनमइत्यथ ॥ पत्रयोर्मध्यमःश्लोकःकार्यसिद्धेर्हिसूचकः ॥ ७२ ॥ पूर्वपत्रेसमाप्तिःस्याच्छ्लोकस्ययदिराघव ॥ परपत्रेपठेच्छ्लोकंविविच्यार्थमुदीरयेत् ॥ ७३ ॥ शनैःशनैःपठेत्प्राज्ञोव्याख्यासेचशनैःशनैः ॥ त्वरेहनहिकर्तव्याकुप्यातित्वरयातुगीः ॥ ७४ ॥ गटिकायास्तुपादःस्यादत्वरास्यात्ततोधिका ॥ त्वरयेन्नचवक्तारंज्ञातव्यांशमनुद्विजम् ॥७५॥ विविच्यपाठंश्लोकस्यनिश्चित्यार्थचमानसे ॥ प्रतीपंतन्नवक्तव्यंविविच्यरघुनंदन ॥७६॥ यदियुक्तमयुक्तंवाश्लोकमन्यंपठेदसौ ॥ पुस्तकस्थंचहित्वैवपूजकःसाद्विजोयादि ॥ ७७ ॥ तत्तथैवहिविज्ञेयंविसंवादोनशस्यते ॥ दैवागतोहिसश्लोकोदैवंहिबलवत्तरम् ॥ ७८ ॥ उपश्रुतिषुयद्वच्चनापराधोद्विजस्यतु ॥ विस्मयोनचकर्तव्योदैवस्यकुटिलागतिः ॥ ७९ ॥ यत्तत्पदविपर्यासेपत्रेचोपरिवारिणि ॥ तमादेशंतिरस्कृत्यद्वितीयंतुपठेदतः ॥ ८० ॥ ततस्तृतीयंपाठ्यंस्यात्ततःकार्यविवेचनम् ॥ अविसर्गांतपूर्वास्तेपवर्गांतरपंचमाः ॥ ८१ ॥ स्तुतिलिङ्गार्जितःश्लोकःशकुनेषुप्रशस्यते ॥ अध्यायादिःसमाप्तिश्च

१ गायत्रीत्रिष्टुबानुष्टुब्दूर्वायुग्मंतुकारयेत्–इ०, गायत्र्याच कुमार्यातु पूर्वायुग्मंतुकारयेत्–इ० च पा० । २ पूर्वायुग्मंतु––इ० पा० । ३ सवाच्यः स्वस्थयाधिया–इ० पा० । ४ विचार्यार्थम्–इ० पा० । ५ घटिकायास्तु–इ० पा० । ६ ज्ञातं व्यासमनुद्विजम्–इ० पा० ।

वृथापत्रंवृथालिपिः ॥ ८२ ॥ उक्तानुवचनंचैवद्व्युपस्तुतमथैवच ॥ दग्धपत्रंनष्टलिपिःसंदिग्धाक्षरमेवच ॥ ८३ ॥ एतानिशकुनेनित्यंवर्जनीयानिपंडितैः ॥ प्रश्नोहिद्विविधोज्ञेयोदीप्तशांतप्रभेदतः ॥ ८४ ॥ शांतंचद्विविधंज्ञेयमुत्पत्तिस्थितिवृद्धितः ॥ तत्रशांतंप्रशस्तंस्याल्लक्षितंपूर्वलक्षणैः ॥८५॥ कार्यभेदास्तुवर्ण्यंतेकेचिन्मर्त्योपयोगिनः ॥ कस्यचित्कार्यमादायकश्चित्प्रष्टाभवत्यपि ॥ ८६॥ सकरोतितदाप्रश्नंसमेत्यस्मरतेत्रकिम् ॥ सपुनर्धार्यपत्रंतत्तस्मिन्पत्रंप्रशस्यते ॥ ८७ ॥ अथवातत्क्षमोपेतंवैराग्यंपरमेवच ॥ यतःकुतश्चिद्दृष्टस्तुस्तुतिपादकमेवच ॥ ८८ ॥ परिहृत्यपरंचापितस्मिन्नर्थेशुभावहम् ॥ मृतोगृह्णातिवागर्थमितिप्रश्नोऽशुभप्रदः ॥ ८९ ॥ विवादेविजयप्रश्नेजयद्योतकमिष्यते ॥ सृष्टिरप्यत्रशस्तास्यात्क्रूरायांक्लेशतोजयः ॥ ९० ॥ प्रशांतायामुपायैस्तुमिश्रायांविघ्नरोभवेत् ॥ पुरादिवर्णनंयत्तुमध्यमंयदिचोत्तमम् ॥ ९१ ॥ कलिसंभावनायास्तुशृंगारस्योपवर्णने ॥ राज्यनिर्वाहचिंतायांराज्यलिंगंशुभावहम् ॥ ९२ ॥ यस्यापियादृशंयोग्यंविचार्यतादृशंबुधैः ॥ स्तुतिवैराग्ययोःकार्यविलयःपरिकीर्तितः ॥ ९३ ॥ कार्याल्पसिद्धिःस्वलितेनचनिर्वाहमृच्छति ॥ तस्यान्यार्थस्यान्यभावोरामशांतिविचारणे॥९४॥विसर्गांतश्चपूर्वार्द्धविपर्यासोभविष्यतः॥ संकलिपतान्यथाभावोह्यध्यायस्यसमापने॥९५॥ कांडादेस्तुसमाप्तौतुस्यात्तत्कार्यविनाशनम् ॥ तस्मादेतादृशेदोषेशकुनस्यविपर्ययः ॥ ९६ ॥ क्षुतेपुस्तकपातेचत्वाहतेमस्तकादिषु ॥ वक्तावैमाननंयातिततःशकुननाशनम् ॥ ९७ ॥ तस्मादेतादृशेदोषेशकुनंपरिवर्जयेत् ॥ उपमायांभवेद्रामकार्याभासोनवस्तुतः ॥ ९८ ॥ संतानंभोन्यत्रचोक्तासृष्टिर्मध्यफलप्रदा ॥ स्तुतिःप्रशस्ताकुत्रापिगुणवत्कार्यनिर्णये ॥९९॥ विवाहेचौषधेदानेव्यवहारेकृषौतथा ॥ यथार्थाचस्तुतीरामनिर्वाहेपिनदूषणम्॥१००॥ अयथार्थास्तुतिर्याहितत्रकार्यनसिध्यति ॥ अबुद्धार्थेतथापद्येपुराणादिष्वनादृते ॥ १ ॥ पलायनेदेशभावेव्याधिसंभवएवच ॥ चौराद्यभिभवेतस्मिन्घोरकार्यविनाशनम् ॥ २ ॥ शांतःस्याद्यदिचप्रश्नइतिप्राहुःपुराविदः ॥ रामउवाच ॥ अबुद्धार्थंकथंपद्यंपुराणज्ञोवदिष्यति ॥ ३ ॥ अनुक्तोनश्रुतःसम्यक्श्रोतृणामितिनिश्चयः ॥ तदुदाहियतांमह्यमर्थश्चापिविचार्यताम् ॥ ४ ॥ भागाबोधकमप्यत्रवक्तुमर्हसिपंडित ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ मधूनिचमधून्यत्रमधुर्मधुभुजंमधुः ॥ ५ ॥ मधुनामधुनाद्यर्थैविषाणिचविषाणिच ॥ अबुद्धार्थस्त्वयंश्लोकःशकुनेनहिशस्यते ॥ ६ ॥ रुतीरुतेरुतेरोरौरीरीरारंररीररम् ॥ एवंकरोतिशुद्धात्माब्राह्मणोब्रह्मणोतिथिः ॥७॥ भागाबुद्धस्त्वयंश्लोकःशकुनेनप्रशस्यते ॥ एवमादीनिपद्यानिपुराणेषुरघूत्तम ॥१०८॥ संतितेषांनचव्याख्यात

१ स्तुतिपाठकम्–इ० पा० । २ मतो गृह्णाति–इ०, ततो गृह्णाति–इ० पा० । ३ लभते–इ० पा० । ४ क्रीडादेस्तु–इ० पा० । ५ गुणवक्तापि निर्णये–इ० पा० । ६ यथार्थवस्तुनो राम–इ० पा० । ७ रुते रुते रुते रोरौ रीरी रारं ररी ररम्–इ०, रुते रुते रौरि रिरी रारंररि रिरं ररम्–इ०, रुते रुते रुते रौरी रीरी रीरं रिरी रिरम्–इ० च पा० ।

तपाठस्तुपरंभवेत् ॥ वक्तुःश्रोतुरवैगुण्यंव्रतेषुनियमेषुच ॥ ९ ॥ वेदवच्चपुराणानिनचिंत्यानिकथंन्विति॥ त्रिरुक्तादिवशादर्थधीरप्यस्तुविचारतः ॥११०॥
श्लोकार्थप्रक्रियांचैवविचार्यपरमार्थतः ॥ बलवांस्तत्रहिश्लोकःप्रक्रियातुततोलघु ॥ ११ ॥ वृथापत्रेवृथायासेदग्धपत्रेविनाशनम् ॥ स्यादंतरितनिर्वाह
पत्रेकार्यविसूत्रता ॥ १२ ॥ शीर्णपत्रेव्ययःप्रोक्तःप्रणष्टलिपिकेतथा ॥ वृथाक्षरेवृथायासःपुनरुक्तेविसंविदे ॥ १३ ॥ उपमानेतुतत्कार्यंसिध्यतीवनसिध्य
ति ॥ विलंबेनाथवासिद्धिरस्पष्टाक्षरकेपुनः ॥ ११४ ॥ कार्यसंशयमाप्नोतिनिर्दिष्टदिवसेष्वपि ॥ नप्रत्यहंनिरीक्षेतपुराणशकुनंनृप ॥ १५ ॥ भुक्तोत्तिष्ठं
स्तथानैवनिरीक्षेतपुराणकम् ॥ पूर्वस्यदिवसस्याथरात्रौपूजांविधायच ॥ १६ ॥ प्रातःकालेपरेद्युश्चशकुनेरघुनंदन ॥ पश्चान्निरीक्षणंकार्यंसद्यःकालमथा
पिवा ॥ १७ ॥ प्रक्रियादिविशेषेणविशेषंशकुनंवदेत् ॥ शुभकार्येषुसर्वेषुप्रेतश्राद्धादिवर्जनम् ॥ १८ ॥ दंडप्रणयनंशापोदेशानांचविपर्ययः ॥ रक्षसां
दुष्टसत्वानांशुद्धंप्राणिविहिंसनम् ॥ १९ ॥ दहनादेवनिर्माणंष्ठीवनंवमनंरुदिः ॥ हासोबीभत्सतादुःखदुःस्वप्नभ्रमपापकाः ॥ १२० ॥ पटादिपूर्णनंपीडा
कलहोमरणंतथा ॥ क्रूराणामागमश्चापिमहतांभयमेवच ॥ २१ ॥ एवमाद्यास्तथाचान्याःप्रक्रियास्तुविवर्जयेत् ॥ श्रियःप्राप्तिविचारेचराजसृष्टिःसुखाव
हा ॥ २२ ॥ ग्रहाणामुदयोरोगशांतिरप्यत्रशस्यते ॥ किमत्रबहुनोक्तेनतत्तद्योगंविचारयेत् ॥ २३ ॥ सर्वेषुचपुराणेषुस्कांदमत्रप्रशस्यते ॥ वैष्णवंकेचि
दिच्छंतिरामायणमथापरे ॥ २४ ॥ सत्यादिसर्वदोषाणांवैष्णवेनैवदोषता ॥ स्कांदेरामायणेचैवदोषत्वमपिचाल्पता ॥ १२५ ॥ किंतुपूजयितुंशक्यंवैष्ण
वंनैवकेनचित् ॥ सदाचारविहीनेनपूजितंयदिचेद्भवेत् ॥ २६ ॥ तदाशुभमिवायातिशकुनंनैवसिध्यति ॥ सर्वाचारसमोपेतेशाखावंधेयथावृषः ॥ २७ ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ इत्थंशंभुद्विजेनाथबोधितोराघवस्तदा ॥ विभीषणपरीक्षायांशकुनायोपचक्रमे ॥ २८ ॥ वसिष्ठंसर्वतत्त्वज्ञंपुराणेषुविशारदम् ॥
बभाषेराघवोवाक्यंपुराणंवीक्ष्यतामिति ॥ २९ ॥ वसिष्ठोप्याहरामंतंमुनेश्चामुष्यसन्निधौ ॥ वक्तुंनिरीक्षितुंरामनशक्तिर्ममविद्यते ॥ १३० ॥ शंभुंप्राहत
तोरामोमुनिसंप्रेक्षिताननम् ॥ भवंतोपिहितत्वज्ञाःपुराणेषुविशारदाः॥३१॥ तद्वदंतुपुराणस्थंशकुनंममकार्यतः॥तथेतिशंभुरुक्त्वातुशुचिर्भूत्वार्चकोभव
त॥३२॥स्कांदमभ्यर्च्यविधिवत्प्रश्नंकृत्वेतितत्वतः ॥ सकिंशृंखलयाबद्धोममभक्तोविभीषणः ॥३३॥ अमीदृष्टास्तदाश्लोकास्त्रयआदेशकास्त्रिधा॥३४॥
बद्धासमुद्रंसतुराघवेंद्रोरुरोधपुर्याक्षणदाचरेंद्रान् ॥ योद्धुंविनिर्गत्यसमाययुस्तेलंकापुरश्चाप्यतिकायमुख्याः ॥ ३५ ॥ अट्टशूलाजनपदाःशिवशूलाद्विजा
तयः ॥ प्रमदाःकेशशूलिन्योभविष्यंतिकलौयुगे ॥ ३६ ॥ एवंस्तुतोमहेशस्तुदेवताःप्राहवःशिवः ॥ मोचयिष्येभवत्पत्नीर्मल्लासुरनिरोधिताः ॥ ३७ ॥
श्लोकत्रयंनिरीक्ष्याथबंधनिश्चयमुक्तवान् ॥ मोचनंत्वरयारामभविष्यतिनसंशयः ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंरामःसमुनिवानरः ॥ कर्तुंविनिर्णयौशीघ्रं

विभीषणगवेषणम् ॥ १३९ ॥ श्रीरंगनामनगरंत्वरयाप्रविवेशह ॥ रामंतेपूजयामासुःपार्थिवास्तत्रयेस्थिताः ॥ १४० ॥ पूजितस्तानुवाचाथक्कास्थितोसौ
विभीषणः ॥ देवश्रीरामनवयंजानीमस्तुकथामिमाम् ॥४१॥ प्रेषयामासकाकुत्स्थोवानरान्सर्वतोदिशः ॥ ततोगत्वाकपिवराहृष्टवंतोनचैवतम् ॥ ४२ ॥
अथरामोमुनिंप्राहशंभुंपश्चाद्वदस्वमे ॥ तथेतिरामसहितोमुनिःशंभुर्द्विजान्वितः ॥ ४३ ॥ दर्शयेतितथैवेतिविप्रघोषंजगामसः ॥ पृष्टास्तेऽपिद्विजास्तत्र
दर्शयामासुरर्चिताः ॥ ४४ ॥ अंतर्भूमिगृहेबद्धंराक्षसंबहुशृंखलैः ॥ अथाहराघवोविप्राःकिमनेनकृतंत्विति ॥ ४५ ॥ तैरुक्तंब्रह्महत्येतिवृद्धोब्राह्मण
सत्तमः ॥ द्विजोतिधार्मिकःकश्चिदेकांतेप्रवयाःकृशः ॥ १४६ ॥ ध्यानायोपवनेतस्थौतत्रगत्वाविभीपणः ॥ पादेनाधर्षयद्विप्रंसविप्रोप्यातिचूर्णितः ॥
॥ ४७ ॥ पदमेकमतोगंतुंनशशाकाविभीषणः ॥ अस्माभिस्ताडितोदुष्टोनममारवधैरपि ॥ १४८ ॥ अतोरामवधित्वैनंपापात्मानंनृपीभव ॥
रामःसंशयमापन्नोविप्रानिदमुवाचह ॥ १४९ ॥ वरंममैवमरणंमद्भक्तोहन्यतेकथम् ॥ राज्यमायुर्मयादत्तंतथैवसभविष्यति ॥ १५० ॥ भृत्या
पराधेसर्वत्रस्वामिनांदंडइष्यते ॥ रामवाक्यंद्विजाःश्रुत्वाविस्मयादिदमब्रुवन् ॥ १५१ ॥ ॥ द्विजाऊचुः ॥ ॥ नपट्टबद्धमरणंभोराममु
निसंमतम् ॥ वसिष्ठादिमुनींद्रैस्तुविचारंकुरुयद्धितम् ॥ ५२ ॥ रामपृष्टामुनिवराःप्रायश्चित्तमथोचिरे ॥ अज्ञानब्रह्महत्यातुप्रायश्चित्तैरपोह्यते ॥ ५३ ॥
इयमज्ञानतोहत्याप्रायश्चित्तमपेक्षते ॥ गवांचत्रिशतंपर्ष्टिंददातुसविभीपणः ॥ ५४ ॥ बंधकाश्चापितेविप्रास्तथेत्यूचुःपरस्परम् ॥ मोचयिष्यामतद्रक्षः
प्रायश्चित्तंकरोतुसः ॥ ५५ ॥ विमुच्यराक्षसंविप्राराघवायन्यवेदयन् ॥ रामोपिनाभिभाषेत्तंप्रासंगिकमभापत ॥ ५६ ॥ स्नात्वापृष्ट्वामुनीन्कुद्धान्प्राय
श्चित्तमतःपरम् ॥ द्विजानुमतितःपापीमामुपैक्षतुराक्षसः ॥ ५७ ॥ श्रुत्वेतिराघववचोराक्षसःपापसंयुतः ॥ प्रायश्चित्तमृषिप्रोक्तंकृत्वाराममथाभ्य
गात् ॥ ५८ ॥ प्रायश्चित्तविशुद्धात्माननामरघुनंदनम् ॥ रामस्तंप्रहसन्वाक्यमिदमाहसभान्तरे ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ अद्यप्रभृतिपौल
स्त्यविमृश्यकुरुयद्धितम् ॥ अस्माकंत्वत्कृतेरक्षःप्रयासोयमभूद्यतः ॥ १६० ॥ कृपालुर्भवसर्वत्रभृत्योममयतोभवान् ॥ अथतेमुनयःसर्वेनिश्चितार्थैरघू
त्तमे ॥ ६१ ॥ ऊचुरस्माकमज्ञानंकथंशीघ्रमुपागतम् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ विप्रावज्ञानतोविप्राअज्ञानंनाशमेष्यति ॥ ६२ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥
त्रेतायुगेभिरामोऽसौपुराणानिचकृत्स्नशः ॥ द्वापरांतेभारतंचकथमेतद्धियुज्यते ॥ ६३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पुराणानितथाप्येवंसंतितन्नामका
नितु ॥ व्यासेरितानित्वद्यैवपुराणानिनचान्यथा ॥ ६४ ॥ अद्यापिचविधानंतत्पुराणश्रवणेफलम् ॥ महाभारतमप्यत्रशकुनायविशिष्यते ॥ १६५ ॥ आ

१ धर्मवान्भवेत्यर्थः । २ विप्रावज्ञानं नाशमेष्यति–इ॰ पा॰ ।

दिपर्वैकमभ्यर्च्यनिरीक्षेतविनिश्चयम् ॥ अथवासर्वपर्वाणिप्रशस्तान्यर्थनिर्णये ॥ १६६ ॥ श्लोकादिलक्षणंसर्वंपूर्वोक्तंतदिहापितु ॥ श्लोकानामन्वयादेक
स्तात्पर्यादथवापरः ॥ ६७ ॥ अर्थःसंप्रतिपद्येततात्पर्यंतत्रगृह्यते ॥ अर्थादेवहिसर्वत्रवस्त्वादेस्तुनिरूपणम् ॥ ६८ ॥ यत्रार्थोदृश्यतेतत्रधातुःसस
मुदाहृतः ॥ अत्रार्थादेवशब्दानांनामिथ्यैवनिरूपणम्॥६९॥ तस्मात्सर्वत्रनान्योर्थोगृहीतव्योमनीषिभिः॥१७०॥ ॥इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघ
वसंवादेचतुरुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ छ ॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ अतःपरंमहाभागःकिंचकारसराघवः ॥ मुनयश्चमहात्मानःकिमकुर्वंस्ततःपर
म् ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ रामचंद्रेसुखासीनेविभीषणेकपीश्वरे ॥ शंभुमूचुर्मुनिवराःकथांपुण्यांवदस्वनः ॥ २ ॥ तेषामाकर्ण्यवचनंपार्वती
माहशंकरः ॥ इदंकस्यापिविप्रस्यगृहंपरमशोभनम् ॥ ३ ॥ रम्योपवनवापीभिर्वीरुद्भिरुपशोभितम् ॥ कूजन्मधुकरश्रेण्याआहूतकुसुमायुधम् ॥ ४ ॥
मध्याह्नसंध्यामारोढुमिवसूर्यःप्रवर्त्तते ॥ छायावापीजलस्नातौपरिधायसुवाससी ॥ ५ ॥ मृगनाभिसमुद्घृष्टघनसारसुचंदनम् ॥ आलिप्यसल्लकीदामदृढ
धम्मिल्लसंयुतौ ॥ ६ ॥ अनल्पघनसारंतुतांबूलंप्रतिखादितम् ॥ आस्वाद्यमाद्यन्मुदितौयत्रधारागृहेशुभे ॥ ७ ॥ मयूरनादबहुलेबर्हिर्मधुरगीतकैः ॥
शय्यायामास्तृतायांचपरस्परसुखस्थितौ ॥ ८ ॥ विशालस्मितरक्तोष्ठमाननंचुंबितंयदि ॥ संसारफलमाघ्रातमावयोस्तुभविष्यति ॥ ९ ॥ इतीरित
मथश्रुत्वाकुपितामुनयस्तुते ॥ उक्तंवासुशुभंवाक्यमस्मासुकिमिदंत्वया ॥ १० ॥ विप्रलापःप्रियासक्तेःकृतोनोस्मद्वचःकृतम् ॥ अथकोपपराच्छंभोरा
ननात्परमाद्भुता ॥ ११ ॥ ज्वालाविनिर्गतासापिकरालवदनाभवत् ॥ कस्यचित्तुमुनेर्भार्यामाससादाथसत्वरम् ॥ १२ ॥ पलायनपराचासीद्रामंदृष्ट्वाच
बिभ्यती ॥ रामोपित्राह्मणींशुद्धांमोचयामीत्यभाषत॥१३॥जगामपुष्पकेणैवब्रुवन्मुक्तिंपुनःपुनः ॥ बाणंचधनुषायोक्तुंनचसस्मारराघवः ॥१४॥ शंभुरप्याति
पुण्यानिवनान्यायतनानिच ॥ पुराणिचविचित्राणिदृष्ट्वारामंनचास्मरत् ॥ १५ ॥ क्षणेनचतदाप्राप्तोलोकालोकंमहागिरिम् ॥ दृष्ट्वाथराघवःशैलंगृहमार्ग
समाकुलम् ॥ १६ ॥ विप्रयोपिन्महाभागाक्कगतावदतद्विजाः ॥ इतोगतेतितेप्रोचुस्तमोभागंगिरेरिति ॥१७॥ रामोविवर्णवदनःकष्टमित्यभिचिंतयन् ॥
अथशंभुर्महातेजाःप्रकाशमतुलंददौ ॥ १८ ॥ तत्प्रकाशप्रभावेनरामःकृत्यांययावनु ॥ तमोमयीमहाभूमिःसर्वजंतुविवर्जिता ॥ १९ ॥ आब्रह्मांडक
टाहांताशतयोजनकोटितः ॥ महारजतभूमिश्चतमोमध्येव्यवस्थिता ॥ २० ॥ तत्रनारायणपुरंसूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ सराममुनिवर्यास्तुतंदृष्ट्वाविस्म
यंययुः ॥ २१ ॥ किमेतदितिचाचिंत्यनःप्रवेशःकथंभवेत् ॥ किमेषप्रलयाग्निःस्यान्माययापरमात्मनः ॥ २२ ॥ किंवानोमरणंत्वद्यउतश्रेयोभवि
ष्यति ॥ इतिचिंताकुलेष्वेवसरामेषुमुनिष्वथ ॥ २३ ॥ शंभुराहशृणुष्वाद्यराघवैतद्वदामिते ॥ प्रकल्पितामयामायात्वत्कृतेनैतदद्भुतम् ॥ २४ ॥

नारायणीयमेतत्तुपरमंधामभास्वरम् ॥ उष्णशीताद्यविच्छेद्यंज्ञानगम्यंनचाक्षुषम् ॥ २५ ॥ तत्तुपूजयतश्चोर्ध्वंपश्यब्रह्मपुरोगमान् ॥ दिक्षुसर्वासुचमु
नीन्पश्यपूजयतोऽमलान् ॥ २६ ॥ चतुरोनिगमान्पश्यस्तुवतःपरमंपदम् ॥ योगिनःसनकाद्यास्तुयोगमास्थायत्नतः ॥ २७ ॥ ध्यायंतिपरमंतेजस्तादि
दंपश्यराघव ॥ अमुंचरोमशंपश्यप्रदक्षिणनमस्क्रियाः ॥ २८ ॥ कुर्वाणंको[1]टिकोटीश्चवालखिल्यान्मुनीश्वरान् ॥ लक्ष्म्यादिसर्ववनितापूज्यमानंपरं
पदम् ॥ २९ ॥ साकारंचनिराकारंब्रह्मयत्परिकीर्तितम् ॥ अज्ञानिनोनपश्यंतिपश्यंतिज्ञानचक्षुषः ॥ ३० ॥ शंभुवाक्यादतःसर्वेपूजयामासुरच्युतम् ॥
गिरिकर्णीचतुलसींमल्लिकांमारुतंतथा ॥ ३१ ॥ नीलोत्पलैरंबुजैश्चकृष्णास्फुटजलैरपि ॥ पूजयंतोमहात्मानोमहात्मानंजनार्दनम् ॥ ३२ ॥ नारदंखेऽ
थदद्दशुर्जटिलंसविपंचिकम् ॥ नारायणपदाघोषंलंबकूर्चोपवीतिनम् ॥ ३३ ॥ सचापिमनसादध्यौकएषइतिनारदः ॥ सपपातप्रभोःपादेशंभोरानं
दनिर्भरः ॥ ३४ ॥ शैवींपंचाक्षरींविद्यांजजापमनसामुनिः ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिजन्माद्यसफलंमम ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादिवंद्यंचागम्यंज्ञातवानस्मि
तेपदम् ॥ नारदंतमथप्राहशंभुर्मैवंवदेतिहि ॥ ३६ ॥ यथाचमांनजानंतितथामेकुरुवर्तनम् ॥ गच्छशीघ्रंहरिंब्रूहिममागमनमल्पतः ॥ ३७ ॥ अथसत्व
रयागत्वासर्वंव्यज्ञापयद्धरिम् ॥ अथसत्वरयाविष्णोरादायार्घोदकंशुभम् ॥ ३८ ॥ कमलासहितोयोगीकोटिकोटिसमावृतः ॥ निर्ययौनारदंहस्तेगृही
त्वागरुडध्वजः ॥ ३९ ॥ नमोनमोनमोस्त्वस्मैशंकरायेत्युदीरयन् ॥ अर्घपाद्यादिनासर्वान्पूजयामासकेशवः ॥ ४० ॥ प्रावेशयदमेयात्मानारायणपुरं
शुभम् ॥ गृहराजेततःस्थित्वानारायणउवाचह ॥ ४१ ॥ कथमेतेसमायाताःकोयंराजामहायशाः ॥ अमानुषप्रवेशोयंब्रह्माद्यैरप्यगोचरः ॥ ४२ ॥
॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ मुनिवेषायथाप्राप्तावयमेतेनृपस्तथा ॥ तवांशोनृपतिश्चायंरामचंद्रःप्रतापवान् ॥ ४३ ॥ एनांसंवीक्षितुंपत्नींतवकेशवकांक्ष
ति ॥ नारायणस्तथेत्युक्त्वाप्रविशेत्याहराघवम् ॥ ४४ ॥ अथप्रविश्यभवनंलक्ष्मींवीक्ष्यनमस्यच ॥ विनयावनतोभूत्वावाचमाहसुचारिणीम् ॥ ४५ ॥
कृतार्थोस्मिनसंदेहोवदत्वंकिंतुमन्यसे ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ त्वंयुवाकामकृष्टश्चरूपवानासिराघव ॥ ४६ ॥ सीतासाचारुसर्वांगीतवपत्नीतयाभवान् ॥
वियुक्तोऽस्तिपुराचासीदतीवविरहाकुलः ॥ ४७ ॥ ममापिवदसर्वंतदथवानचलप्स्यसि ॥ सहासान्यथवाक्यानियूनांचित्तहराणिच ॥ ४८ ॥ श्रुत्वातुतानि
सर्वाणिरामभद्रोयतात्मवान् ॥ निर्गंतुंकांक्षतेतत्रआनम्यतन्मुखांबुजम् ॥ ४९ ॥ स्मरबाणेनपद्मेनसंपीडयद्रघुशेखरम् ॥ अन्वेवनिर्ययौ
देवीपद्मापद्मवनप्रिया ॥ ५० ॥ एकपत्नीव्रतंज्ञात्वारामंतेसमुपागमन् ॥ अथवेपितसर्वांगंस्खलत्पदगतिंनृपम् ॥ ५१ ॥ शिवनारायणौदृष्ट्वाविस्मयंपरमं

१ कोटिकोटीशवालखिल्यान्मनोरमान्-इ० पा०। २ शल्लकम्-इ० पा०।

गतो ॥ अहोस्यद्दृढिमाचित्तेमायिनोप्यवशात्मनः ॥ ५२ ॥ धैर्यंपश्येहनियतंतेनरामःसुकीर्तिमान् ॥ सर्वतःशिवमेवास्यनाशिवंविद्यतेक्वचित् ॥ ५३ ॥
अथरामोवचःप्राहगच्छेहंभगवान्प्रभो ॥ अनुज्ञातोऽथहरिणापुष्पकेणसराघवः ॥ ५४ ॥ समुनिःसहशंभुश्चसहनारायणोययौ ॥ लोकालोकंगतःशीघ्रंततः
स्वाद्वूदधिंगतः ॥ ५५ ॥ ततोद्वीपसमुद्रांश्चजंबूद्वीपंपुनर्गतः ॥ भरद्वाजाश्रमपदेतस्थिवान्गौतमीतटे ॥ ५६ ॥ अथस्नात्वामहानद्यांभरद्वाजोमुनीश्वरः ॥
शिष्यैःश्रीमान्परिवृतःपुष्पकंदृष्टवान्मुनिः ॥ ५७ ॥ तत्ररामंमहाबाहुंशिवनारायणावृषीन् ॥ यथावत्पूजयित्वातुतानुवाचमहामुनिः ॥ ५८ ॥ ममाश्रमप
देयूयंभोक्तुमर्हथसत्तमाः ॥ रामस्तुमुनिवाक्येनतथेत्याहकथंचन ॥ ५९ ॥ अथस्नात्वामहानद्यांकृत्वादेवादितर्पणम् ॥ भोक्तुकामंतदारामंवसिष्ठोवाक्य
मुक्तवान् ॥ ६० ॥ धर्मत्यागोभवेद्रामनश्राद्धंक्रियतेयदि ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ अमायांग्रहणेतीर्थेव्यतीपातेऽथसंक्रमे ॥६१॥ व्यतीतंयदिचेच्छ्राद्धं
भगवन्क्रियतेपुनः॥नित्यश्राद्धंपुनर्नैवकुर्यादितिवचस्तव ॥६२॥ यथाममैवमातॄणांमरणेसमुपस्थिते ॥ अशौचेचसमायातेनित्यश्राद्धंनवैकृतम् ॥ ६३ ॥
व्यतीपातादिकालेषुकृतंतुवचनात्तव ॥ ॥वसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतेहिमुनयःसर्वेतथाशंभुरयंद्विजः ॥ ६४ ॥ एतन्मुखादशेषेणनिर्णयस्तुभविष्यति ॥ स
हसर्वैविनिश्चित्यमुनयःशंभुमब्रुवन् ॥ ६५ ॥ वदास्माकमशेषंत्वंद्विजवर्यमहानसि ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ त्यक्तव्यंयच्चवैश्राद्धंपुनःकर्तव्यमेवच ॥ ६६ ॥
सूतकेसमनुप्राप्तेविघ्नेषुचवदाम्यहम् ॥ मासिकान्युदकुंभानिश्राद्धानिसकलानिच ॥ ६७ ॥ प्रतिसांवत्सरंश्राद्धंसूतकानंतरंविदुः ॥ त्यक्तान्यन्यानियावं
तिसूतकेविघ्नसंभवे ॥ ६८॥ अनंतरंहिकार्याणिसर्वाणीतिनसंशयः ॥ मासिकानिसमस्तानिश्राद्धंप्रात्यब्दिकंतथा ॥ ६९ ॥ सूतकानंतरंकार्यंविघ्नेन्यस्मि
न्यतोन्यथा ॥ एकादश्यांकृष्णपक्षेकर्तव्यंशुभमिच्छता ॥ ७० ॥ तत्रव्यतिक्रमेहेतावमायांक्रियतेतुतत् ॥ यथोत्तरदिनेष्वेवकर्तव्यंयद्यविघ्नतः ॥ ७१ ॥
कृष्णपक्षेत्वमायांतुकर्तव्यंरामनोक्तम् ॥ मृताहस्ययदामासोनज्ञायेतकथंचन ॥ ७२ ॥ मार्गशीर्षेथवामाघेश्राद्धंतद्दिवसेस्मृतम् ॥ यदातुवासराज्ञानं
मासस्यज्ञानमेवच ॥ ७३ ॥ अमायामेवतन्मासेश्राद्धंसांवत्सरंभवेत् ॥ दिनमासापरिज्ञानेप्रोषितस्यमृतस्यच ॥ ७४ ॥ तत्तिथ्यांतद्दिनं
ग्राह्यंतत्राज्ञानंयदाभवेत् ॥ आश्विनामाचमार्गामामाघामाचदिनत्रयम् ॥ ७५ ॥ तत्रवान्यतमंग्राह्यंदिनमासाप्रतीतितः ॥ वृद्धिसप्तमसीमंतप्रे
तश्राद्धानुमासिकम् ॥ ७६ ॥ नित्योदकुंभश्राद्धंचमासेस्युराधिकेपिच ॥ ग्रहणेपुत्रजन्मादौकर्मण्यपिचशांतिके ॥ ७७ ॥ संकल्पिते
चसर्वस्मिन्नधिमासोनदुष्यति ॥ रोगीयदामनुष्यःस्याच्छ्राद्धकर्मण्युपस्थिते ॥ ७८ ॥ भार्यांवाभ्रातरंवापिशिष्यंवापिनियोजयेत् ॥ तस्याभावे

१ प्रसवेषुच–इ० पा० । २ वृद्धीयंसवसीमंतम्–इ०, वृद्धीयं समस्यमंतम्–इ० पा० ।

नहानिःस्यात्कर्मणःश्राद्धसंज्ञिनः ॥ ७९ ॥ नित्यश्राद्धेयथाशक्तिभोक्तारंतुनियोजयेत् ॥ अमावास्यामासिकंचमृताहव्यतिरेकियत् ॥ ८० ॥ स्वयंकर्मण्यशक्तश्चेत्सुतंविप्रंनियोजयेत् ॥ राजकार्यनियुक्तस्यदारसंग्रहणवर्तिनः ॥ ८१ ॥ व्यसनेषुसमस्तेषुश्राद्धंविप्रेणकारयेत् ॥ प्रातःकालेतुनश्राद्धंप्रकुर्वीतद्विजोत्तमाः ॥८२॥ नैमित्तिकेषुश्राद्धेषुनकालनियमःस्मृतः॥८३॥गृहादिव्यतिरिक्तस्यप्रक्रमःकुतुपःस्मृतः ॥ कुतुपादथवाप्यर्वागासन्नकुतुपोभवेत् ॥ ८४ ॥ मासेमासेयथाश्राद्धेपराह्णस्पृग्विधीयते ॥ अपराह्णव्यापिनीस्यादुभयत्रयदात्वमा ॥ ८५ ॥ क्षयेपूर्वातुकर्तव्यावृद्धौसाम्येपरास्मृता ॥ अमावास्यातुयाहिस्यादपराह्णद्वयेसमा ॥ ८६ ॥ क्षयेपूर्वापरावृद्धौसाम्येपिचपराभवेत् ॥ क्षीणस्तुचंद्रमायत्रतत्रश्राद्धंतुपार्वणम् ॥ ८७॥ अमाष्टभागेसूक्ष्मोऽसौभूताष्टांशेसनास्तिचेत् ॥ मध्याह्नव्यापिनीसास्यादेकोद्दिष्टेतिथिर्भवेत् ॥ ८८ ॥ सायाह्नव्यापिनीयास्यात्पार्वणेसातिथिर्भवेत् ॥ अल्पापराह्णगायामाग्राह्याश्राद्धादिकेभवेत् ॥ ८९ ॥ मृताहेत्रिमुहूर्ताचसायंकालेतिथिर्भवेत् ॥ परेह्यस्तंगतायत्रत्रिमुहूर्तेतुपूर्ववत् ॥ ९० ॥ तत्रापरेद्युःश्राद्धंस्याज्ज्येष्ठपुत्रस्यनाशनम् ॥ अमाश्राद्धंयथाकुर्यान्मृताहेसमुपस्थिते॥९१॥मध्याह्नव्यापिनीतत्रह्याद्विजस्यविधीयते ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ श्राद्धक्रममशेषेणमर्त्यकर्मक्रमंतथा॥९२॥ प्रासंगिकानांधर्माणांनिर्णयंवक्तुमर्हसि ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ श्राद्धस्यदिवसेप्राप्तेपूर्वेद्युर्नियमान्वितः ॥ ९३ ॥ निमंत्रयीतविप्रेंद्रान्विप्रलक्षणसंयुतान् ॥ एकभुक्तंब्रह्मचर्यमंत्यजाद्यैरभाषणम् ॥ ९४ ॥ दंतधावनमभ्यंगनखकेशनिकृंतनम् ॥ कर्ताकुर्वीतपूर्वेद्युस्त्यक्त्वाचैवपरेहनि ॥ ९५ ॥ गृह्णीतनियमानुक्तान्सर्वमेतत्परित्यजेत् ॥ त्रिकालंचैवपूजाचेत्प्रातर्देवंयजेत्स्वकम् ॥ ९६ ॥ अरुणोदयवेलायांकरोतियादिपूजनम् ॥ अधःशायीतथाभूतःप्रातरुत्थायकर्मवित् ॥ ९७ ॥ प्रातस्त्यमपियत्कर्मतत्कृत्वास्नानपूर्वकम् ॥ ऋणत्रयविनिर्मुक्तोयास्यातिब्रह्मतत्परम् ॥ ९८ ॥ सूर्यस्योदयवेलायांशिवपूजांकरोतियः ॥ सूर्येणसमतेजस्वीशिवलोकेमहीयते ॥ ९९ ॥ उदितेभास्करेपश्चाद्घटिकांतरपूजनम् ॥ रुद्रेणसमतेजस्वीशिवलोकेमहीयते ॥ १०० ॥ द्वितीयघटिकायांतुयदिपूजनमीशितुः ॥ वायुनासमतेजस्वीशिवलोकेमहीयते ॥ १०१ ॥ तृतीयघटिकायांतुशिवपूजांसमाचरेत् ॥ कुवेरसमतेजस्वीशिवलोकेमहीयते ॥ १०२ ॥ चतुर्थीपंचमीषष्ठीसप्तमीघटिकासुयः ॥ शिवंपूजयतेभक्त्याशिवलोकेमरुत्समः ॥ १०३ ॥ तत्कालएवाक्रियतेपूजायत्कालनोदिता ॥ यथाप्रतिज्ञमथवागृहीतनियमोयजेत् ॥ १०४ ॥ उपचारेषुशक्त्यावैनियमंपरिपालयेत् ॥ नियमातिक्रमेवापियागश्चस्याद्विभोर्यदि ॥१०५॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ क्रपूजादेवदेवस्यशंकरस्यामितौजसः ॥ स्मरणात्पापनाशस्यस्मरणान्मोक्षदस्यच ॥१०६॥ शिवस्यशिवरूपस्यशिव

२ दीर्घग्रहनिवार्तिनः-इ०, ह्यर्थग्रहणवर्तिनः-इ० च पा०।

तत्वार्थवेदिनः ॥ सोमस्यसोमभूषस्यसोमनेत्रस्यराजितुः ॥१०७॥ वेदमूर्तेरमूर्तेश्चवेदसारस्यवेदिनः ॥ वेदवेदांगवित्तस्यवेद्यावेद्यस्ययोगिनः ॥१०८॥ गोक्षीरसमदेहस्यगोक्षीरस्नानमोदिनः ॥ गोपालिनस्त्रिनेत्रस्यत्रयीनेत्रस्यमायिनः ॥१०९॥ प्रश्नमध्येतथारामंशिवज्ञानमथादिशत् ॥ स्थाणुभूतइवासीनोनासाग्रन्यस्तलोचनः ॥११०॥ आनंदनिष्यंदविलोचनाश्रुप्रवाहसंस्पृष्टकपोलदेशः ॥ दधारदेवंगिरिशंहृदंबुजेगोक्षीरसुस्निग्धसुचारुगात्रम् ॥११॥ प्रतिबिंबमथोगात्रेरामस्यसमदृश्यत ॥ दृष्ट्वैवविबितंशंभुंचतुर्बाहुंत्रिलोचनम् ॥ १२ ॥ विस्मयंपरमंयाताःसर्वेमुनिहरीश्वराः ॥ शंभोर्वक्षःस्थितंरामंदृष्ट्वादीप्ताकृतिंशुभम् ॥१३॥ तूष्णींबभूवुर्यामार्द्धमथराममुदैक्षत ॥ स्वप्रश्नमनुसंधायप्राहसर्वंवदेतिच ॥१४॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अचलेयासदापूजाचलेवापियथेच्छया ॥ लिंगसंपूजनंमुख्यमलाभेप्रतिमादिषु ॥ १५ ॥ अधिकारविशेषेणतत्रतत्रापिपूजनम् ॥ विगुणंसगुणंवापिसफलंलिंगपूजनम् ॥ १६ ॥ प्रतिमादिकृतापूजाविगुणासफलानहि ॥ अचलेवाचलेवापिपूजालिंगेप्रशस्यते ॥ १७ ॥ चलस्यपूजनंवक्ष्येस्थापनोद्वासनेतथा ॥ तेउभेनविजानातिकश्चिन्मुनिरपिक्वचित् ॥१८॥ स्थापयंतिहृदब्जेवैगोपयंतियजंतिच ॥ उद्वासयंतिदेवेशंशंकरंयोगिनःसदा ॥ १९ ॥ क्रियाचातीवहोतॄणांवह्नौदेवंत्रियंबकम् ॥ पूजकानामशेषाणांशिवलिंगेमहेश्वरम् ॥ १२० ॥ लिंगस्यस्थापनंपूजाउद्वासनमथैवच ॥ धारणंशंकरस्यैवलिंगमेवमहेश्वरम् ॥ २१ ॥ सज्जिकंपरमोत्कृष्टस्वर्णंचैवविनिर्मितम् ॥ राजतैर्वादलैःकार्यंराजतैर्वैणवैस्तुयत् ॥२२ ॥ लतासूत्रैरथोवापिरचितंदारुणाथवा ॥ वस्त्रेणवाथरचितंमृदाविरचितंभवेत् ॥२३॥ तत्रसंवेष्टयवस्त्रेणसुगंधेनसमन्विते ॥ धौतवस्त्रयुगेशुद्धेमृद्वासनसमन्विते ॥ २४ ॥ शीतोष्णरहितेपादचतुष्टयसमन्विते ॥ प्रावृतिच्छेदनोपेतेकृमिकीटविवर्जिते ॥ २५ ॥ धौतेनमृदुवस्त्रेणसर्वतोवेष्टयतंशिवम् ॥ विन्यस्यसज्जिकामध्येप्रावृत्यचपुनर्विभुम् ॥ २६ ॥ एषाहिसज्जिकारामदेवस्याग्रेतिकीर्तिता ॥ तस्यचस्थापनंपाठोरहस्येचमहेशितुः ॥ २७ ॥ अथवाभित्तिमूलेस्याद्देववेद्यामथापिवा ॥ सुरक्षितेतथादेशेरक्षकंचनियोजयेत् ॥ २८ ॥ प्राणादेरविनाभावंकुर्वीतनियमैःसह ॥ एतद्धिराजसंप्रोक्तंस्थापनंपरमात्मनः ॥ २९ ॥ सात्विकंस्वसमीपस्थंधारणंतामसंपुनः ॥ धारणंगात्रसंस्पर्शमशेपदेहगोपनम् ॥ ३० ॥ मस्तकेधारणंमुख्यंब्रह्मणाचतथाकृतम् ॥ विन्यस्यमुकुटस्यांतेधारणंशुभमुच्यते ॥ ३१ ॥ ललाटेधारणंशस्तंयथालक्ष्म्याधृतंशुभम् ॥ बाणेनचधृतंमूर्ध्निदक्षिणोरसिवापुनः ॥ ३२ ॥ कर्णेचहरकर्णेनमुनिनापरमर्षिणा ॥ विनिर्भिद्यतथागात्रंलोहस्थानंप्रकल्प्यच ॥ ३३ ॥ धारयंतितथालिंगंराक्षसाःकेचिदुत्तमाः ॥ अनिकेतनमर्त्यानामशक्तानांशिरोधृतिः ॥ ३४ ॥ अधमाधममाख्यातंनीवीबंधादिधारणम् ॥ तेषुतूच्छिष्ट

१ अथाविशत्–इ० पा० । २ अथवादेहगोपनम्–इ० पा० ।

संप्राप्तौमस्तकेधारणंभवेत् ॥ १३५ ॥ अधमाधमवृत्तीनांसदावैलिंगधारणम् ॥ पापिनामपिचाश्चर्यंयमलोकेनविद्यते ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥
चित्रगुप्तेनलिखितालल्लाटेयालिपिर्दृढा ॥ तयातुलिप्यानियतंनरकंकथमन्यथा ॥ १३७ ॥ करोतिपूजनंशंभोःपापंनाशयतेकथम् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥
पापंनाशयतेकृत्स्नमपिजन्मशतार्जितम् ॥ १३८ ॥ भर्त्सनात्सर्वपापानांस्मरणाच्चमहेशितुः ॥ भस्मेतिपदमाख्यातंतस्यधारणमुत्तमम् ॥ १३९ ॥ य
थाविधिललाटेवैवह्निवीर्यप्रधारणात् ॥ नाशयेल्लिखितांयासींपटस्थामिवहव्यभुक् ॥ १४० ॥ कर्णोपरिकृतंपापंनष्टंस्यान्मुखधारणे ॥ कंठचधारणा
त्कंठभोगादिकृतपातकम् ॥ १४१ ॥ बाह्वोर्बाहुकृतंपापंवक्षसिमनसाकृतम् ॥ नाभ्यांशिश्नकृतंपापंपृष्ठेगुदकृतंतथा ॥ १४२ ॥ पार्श्वयोर्धारणाद्राम
परस्त्र्यालिंगनादिजम् ॥ तद्भस्मधारणंशस्तंसर्वत्रैवात्रिपुंड्रकम् ॥ १४३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानांत्रय्यग्नीनांचधारणम् ॥ गुप्त्यैलोकत्रयाणांचधारणंतेन
वैकृतम् ॥ ४४ ॥ धृतंपंचदशस्थानेशुद्धंभस्माभिमंत्रितम् ॥ कोष्ठयुग्मेबाहुयुग्मेकोष्ठोपरियुगेतथा ॥ ४५ ॥ धारणंसर्वदेहानांपूजायैधर्मसंमतम् ॥
भस्माशनाभस्मशय्याभस्मोद्धूलितविग्रहाः ॥ ४६ ॥ भस्मस्नानाःसदापापैर्मुच्यंतेनात्रसंशयः ॥ आदौब्राह्मणदीक्षायांत्रियायुषमितिस्मृतम् ॥ ४७ ॥
प्रसवेचमनुष्याणांभूतावेशेपिरक्षकम् ॥ सर्पादिविषहान्यर्थंसर्वेषांसाधनंत्विदम् ॥ ४८ ॥ अपिवावैष्णवोमर्त्यअथवापीतरोजनः ॥ भस्मस्नायीभस्म
युक्तःकर्मस्वधिकरोतिवै ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भस्ममाहात्म्यमादौमेभस्मायुष्यंहिकस्यवै ॥ कथंहिरक्षतेह्येतत्सर्वमेतद्वदस्वमे॥१५०॥
॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ आयुष्यवर्द्धनेहेतुस्त्रिविधस्यापिदेहिनः ॥ पापघ्नंशीतमुष्णंचस्पर्शाच्छिवपदप्रदम् ॥ ५१ ॥ अत्रतेकीर्तयिष्यामिचेतिहा
संपुरातनम् ॥ आसीद्वासिष्ठवंश्यस्तुधनंजयइतिद्विजः॥१५२॥ तस्यभार्याशतंचासीद्रूपलावण्यसंयुतम् ॥ तासामेकातुसुषुवेशामाकाकरुणंमुने॥१५३॥
भार्याणांसंख्ययारामसुताश्चासंस्तपस्विनः ॥ पित्राविभागस्तेषांचविषमःपरिकल्पितः ॥५४॥ भ्रातॄणांचतदाह्येववैरबंधोमहानभूत् ॥ नराणामेकजातीनां
वैरंनियतमेवतु॥५५॥अथासौकरुणोगत्वाभवनाशिनिकातटे॥नानामुनिगणैःसार्द्धंनरसिंहादिदृक्षया॥५६॥नृसिंहदर्शनार्थंतुब्राह्मणेनतुकेनचित्॥ उत्कृष्टफ
लितंवीरमानीतंरूपगंधवत् ॥ ५७ ॥ करुणस्तुतदादायव्यजिघ्रत्फलमुत्तमम् ॥ तत्रस्थिताद्विजगणाःशापेनतमयोजयन् ॥ ५८ ॥ मक्षिकाभवपापात्म
न्वर्षाणांशतमप्यतः ॥ शापावसानंभवितादधीचेनमहात्मना ॥ ५९ ॥ अथमक्षिकतांप्राप्तोभार्यामिदमभाषत ॥ मक्षिकात्वमहंप्राप्तोमांशुभेपालयस्व
भोः ॥ १६० ॥ इत्युक्त्वासतथाभूतोबभ्रामचततस्ततः ॥ अथैवंविधमाज्ञायज्ञातयःपापनिश्चयाः ॥ १६१ ॥ तद्वधेयत्नमास्थायतैलमध्येह्यपातयन् ॥

१ ज्ञातित्वे चैकनाशित्वे–इ० पा० ।

मृतंपतिमथादायदुःखितासाकृशोदरी ॥१६२॥ तद्दुःखशमनार्थायप्राहदेवीत्वरुंधती ॥ अमुंसंजीवयाम्यद्यभस्मनैवशुचिस्मिते ॥६३॥ अथाग्निहोत्रजंभ
स्मअरुंधत्यैन्यवेदयत् ॥ मृत्युंजयेनमंत्रेणमृतजंतौतथाक्षिपत् ॥ ६४ ॥ मंदवायुंतथाचक्रेव्यजनेनशुचिस्मिता ॥ उदतिष्ठत्ततोजंतुर्भस्मनोस्यप्रभाव
तः ॥१६५॥ ततोवर्षशतेपूर्णेज्ञातिरेकोह्यमारयत् ॥ मृतेभर्तरिसासाध्वीदुःखिताचशुचिस्मिता ॥१६६॥ दधीचंनामविप्रेंद्रंमहामाहेश्वरंमुनिम् ॥जगामश
रणंसाध्वीप्राहविप्रस्तपोधनः ॥ ६७ ॥ त्रियायुषाविहीनंतुजमदग्निंतपोनिधिम् ॥ भस्मैवजीवयामासकश्यपंचतथाविधम् ॥ ६८॥ देवानपितथाभूतान्मा
मप्येतादृशंपुरा ॥ तस्मात्तुभस्मनाजंतुंजीवयामितवानघे ॥ ६९ ॥ इत्येवमुक्त्वाभगवान्दधीचोमहेश्वरंवैशरणंजगाम ॥ भस्माभिमंत्र्याथकरेगृहीत्वासं
जीवयामासधवंसुसाध्व्याः ॥ १७०॥ महेशस्यकरस्पर्शाद्विशापःकरुणोभवत् ॥ स्वरूपंचततोगत्वास्वमाश्रमपदंययौ ॥७१॥ दधीचमपिसासाध्वीगृहमा
नीयभोजने ॥ प्रार्थयामासविप्रर्षिंभुक्तवानथसद्द्विजः ॥ ७२ ॥ भुक्तवत्यथविप्रेंद्रेकोटिशिष्याःसमागताः ॥ अथदेवाःसमायाताभस्मोद्धूलितविग्रहाः॥७३॥
नमस्कृत्यदधीचंतुपप्रच्छुःशिवकांक्षया ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ अस्माकंतुपुराज्ञानंनष्टमासीन्महामते ॥ ७४ ॥ गौतमस्यतुभार्यांवैदृष्ट्वाकामातुरावयम् ॥
तथाचधर्षितादेवीविवाहकृतमंगला ॥ ७५ ॥ तांवैकामयमानानांनष्टंज्ञानमभूच्चनः ॥ ततःसर्वेवयंभूतागतादुर्वाससंमुनिम् ॥ ७६ ॥ सउवाचाधुनासर्वम
पनेष्यामिवोमलम् ॥ शतरुद्रियमंत्रेणमंत्रितंशंभुनास्वयम् ॥७७॥ ममापिदत्तंतेनैवब्रह्महत्यादिशांतये ॥इत्येवमुक्त्वादुर्वासादत्तवान्भस्मचोत्तमम्॥७८॥
अथतद्वचनात्सर्वेवयंविकृतचेतनाः ॥ शतरुद्रियमंत्रेणभस्मोद्धूलितविग्रहाः ॥ ७९ ॥ निर्धूतपातकाःसर्वेसंवृत्तास्तत्क्षणेनहि ॥ आश्चर्यमेतज्जानीमोभस्म
सामर्थ्यमीदृशम् ॥ १८० ॥ दधीचउवाच ॥ शैवस्यभस्मनःशक्तिंसंक्षेपेणवदामिवः ॥ विस्तरेणनशक्यंतवक्तुंवर्षशतैरपि ॥ ८१ ॥ अत्रवःकीर्तयिष्या
मिपुरावृत्तंतुदेवयोः ॥ हरिशंकरयोःसर्वब्रह्महत्यादिनाशनम्॥८२॥ पुराचैकार्णवेघोरेब्रह्मणःप्रलयेसति ॥ महाविष्णुस्तुभगवाञ्छेतेस्मप्रलयांभसि॥८३॥
तस्यपार्श्वद्वयंप्राप्यब्रह्मांडानांशतद्वयम् ॥ विंशतिःपादयोःपार्श्वेविंशतिर्मस्तकांतरे ॥ ८४ ॥ नासामौक्तिकभावेनब्रह्मांडमदधात्प्रभुः ॥ तन्नाभिमंडलेके
चिल्लोमशाद्यामुनीश्वराः ॥ ८५ ॥ तपस्तपंतःसुमहदीश्वरंपर्युपासते ॥ अथविष्णुर्महातेजाश्चिंतामापसिसृक्षया ॥ ८६ ॥ ध्यानयोगपरोभूत्वानकिंचित्पर्य
पश्यत ॥ अथदुःखेनमहतारुरोदोच्चैःपुनःपुनः ॥ ८७ ॥ एतस्मिन्नंतरेदीप्तिःकाचिल्लोकविलक्षणा ॥ दृष्ट्वाचहरिणाभीत्यालोचनेचनिमीलिते ॥८८॥ आ
गम्यमानोगोक्षीरसमतेजाःसगात्रवान् ॥ संग्रथ्यकोटिब्रह्मांडदामयुग्मंकरद्वये ॥ ८९ ॥ दधानमुरसाधामकोटिब्रह्मांडकल्पितम् ॥ ब्रह्मांडमेकंनिपतदुत्प

१ शिवकारणम्-इ०, शिवमंचिकाम्-इ० च पा० । २ न-इ० पा० ।

तच्चकरद्वये ॥ १९० ॥ सर्वाभरणसंयुक्तंतथाभूतंतमव्ययम् ॥ विष्णुस्तुष्टावचादृष्ट्वादर्शनायचतस्यवै ॥ ९१ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ नमस्तेदेवदेवे
शनमस्तेशाश्वताव्यय ॥ नजानेहंभवंतंभोस्त्वंचवेत्सिनमोनमः ॥ ९२ ॥ जानामिनचतेभावंदुर्निरीक्ष्याचतेद्युतिः ॥ माणिक्यकुंडलंहेमदामजालवि
भूषितम् ॥ ९३ ॥ रत्नांगुलीयंसुभगंबाहुकोष्ठविभूषणम् ॥ तनुरक्तोत्तमाकीर्णदीप्तायतविलोचनम् ॥ ९४ ॥ बाणलोचनसंकाशंभाललोचनमव्य
यम् ॥ कंदर्पकार्मुकभ्रांतिजनकभ्रुवमीश्वरम् ॥९५॥ स्निग्धाधोन्नतचार्वंगनासमच्छकपोलकम् ॥ मंदस्मितंप्रसन्नास्यंविभुंबालेंदुदर्शनम् ॥९६॥ विज्ञानर
क्तवसनंवेदकल्पितभूषणम् ॥ शरणंत्वांप्रपन्नोस्मिचक्षुर्मेदीयतांविभो ॥ ९७ ॥ दीनांधकृपणाज्ञाननष्टस्यशरणंभव ॥ अथदिव्यंददौचक्षुःस्वात्मदर्शन
शक्तिमत् ॥ ९८ ॥ अथदृष्ट्वाहरिःशंभुंत्रिनेत्रंपुरतःस्थितम् ॥ कोभवानित्युवाचाथनजानेत्वांमहायशः ॥ ९९ ॥ प्रणामंकेवलंकर्तुंशक्तोस्मिनहिवेदितुम् ॥
॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ तवज्ञानंप्रदास्यामिकुरुस्नानंचवारुणम् ॥ २०० ॥ भस्मस्नानंततःपश्चात्ततोज्ञानंवदाम्यहम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
मत्स्नानयोग्यंसलिलंनचातिष्ठतिकुत्रचित् ॥२०१॥ इत्युक्तोथनिपण्णस्तुब्रह्मांडासक्तविग्रहः ॥ ऊरुदघ्नजलेस्नातुंनयोग्यमभवद्धरेः ॥ २ ॥ शंभुर्जहासस्ना
नायजलमत्याधिकंत्वहो ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ अथदेवःशिवोविष्णुंभालाक्षेणव्यलोकयत् ॥ ३ ॥ विलीनसूक्ष्मावयवंवामाक्षेणव्यलोकयत् ॥
ततःसूक्ष्मतनुर्विष्णुःशीतदेहश्चशंभुना ॥ ४ ॥ उक्तश्चस्नाहिभोविष्णोह्रदएषविकल्पितः ॥ ततोह्रदेहरिःस्नातुंहरांकेकल्पितेतदा ॥ ५ ॥ प्रवेष्टुंनश
शाकाथगंभीरेतदभ्रदस्यतु ॥ हरिराहचनोपंथाह्रदस्यास्यप्रवेशने ॥ ६ ॥ मार्गोमेदीयतांदेवतमथोशंभुरब्रवीत् ॥ कोटियोजनगंभीरंजलमेतन्महत्पु
रा ॥ ७ ॥ निविष्टस्यैवभवतऊरुदघ्नंजलंविभो ॥ इदानींतिष्ठतश्चापिनप्रवेशोह्रदेकथम् ॥ ८ ॥ अष्टांगुलप्रमाणोयमूरुस्तस्मिन्ह्रदेचमे ॥ पश्यामिप्रविश
त्वंचपादस्पर्शंददामिते[1] ॥ ९ ॥ वाक्यमेकंतुसोपानंवेदंमद्वाक्यनिस्सृतम् ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ शब्दारोहणसामर्थ्यंकस्यापीहनविद्यते ॥ २१० ॥
मूर्तस्यग्रहणंशक्यंग्रहणंवाकथंश्रुतेः ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ पुंसःशक्तिर्नवस्तूनांधारणारोहणादिषु ॥ ११ ॥ गृहाणेमंमहावेदंजग्राहहरिरप्यथ ॥
नम्रकरश्चाशक्तेर्हिपतन्निवजनार्दनः ॥ १२ ॥ नचशक्यंमयाधर्तुमितिप्राहशिवंहरिः ॥ शिवःप्रहस्यानिपतीपात्यतीवमहाह्रदे ॥ १३ ॥ तत्सोपानमथा
रुह्यस्नातुमर्हसिकेशव ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ वेदसोपानभूतेहिऊरुदघ्नोपलब्धिानि ॥ १४ ॥ तत्रस्नात्वासविधिनाबहिरुत्तीर्यचोक्तवान् ॥ स्नातो
स्मिकिमतःकार्यंशंभुराहहरिंततः ॥ १५ ॥ ध्यायसेहृदयेकिंत्वंनचकिंचिद्वदस्वमे ॥ हरिर्नकिंचिदित्याहतमथोशंभुरुक्तवान् ॥ १६ ॥ भस्मस्नानेनसं

[1] ददामिते–इ० पा०।

शुद्धोवेत्स्यसेपरमंशुभम् ॥ दीक्षितस्यहितच्छस्तंतद्रक्षांकरवाण्यहम् ॥ २१७ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ स्ववक्षःस्थितभस्मैकंनखेनादायशंक
रः ॥ प्रणवेनाभिमंत्र्याथगायत्र्याब्रह्मभूतया ॥ १८ ॥ अंगुलिभ्यामुपादायशिवःपंचाक्षरेणवै ॥ हरिमस्तकगात्रेषुसर्वेष्वपिसमाक्षिपत् ॥ १९ ॥
शांतदृष्ट्यानिरीक्ष्याथजीवेत्याहहरिंहरः ॥ ध्यायस्वकिंतेहृदयेसचध्यानपरोभवत् ॥ २२० ॥ अपश्यद्धृदयेदीपंदीर्घाकारमतिप्रभम् ॥ हरिराह
शिवंसाक्षाद्दीपोदृष्टोमयेतिच ॥ २१ ॥ शिवःप्राहनतेज्ञानंपरिपक्वमथोहरे ॥ भस्मभक्षयतेज्ञानंसमग्रंसंभविष्यति ॥ २२ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥
भक्षयिष्येशुभंभस्मस्नातोहंभस्मनापुरा ॥ दृष्ट्वेश्वरंभक्तिगम्यंभस्माभक्षयदच्युतः ॥ २३ ॥ तत्राश्चर्यमतीवासीत्पक्वबिंबसमद्युतिः ॥ वासुदेवः
शुद्धमुक्ताफलवर्णोभवत्क्षणात् ॥ २४ ॥ ततःप्रभृतिशुक्लोसौवासुदेवःप्रसन्नवान् ॥ पुनर्ध्यानपरोभूत्वादीपमध्येचपूरुषम् ॥ २५ ॥ शुद्धस्फ
टिकसंकाशंत्रिनेत्रंद्विभुजंशिवम् ॥ वरदंदक्षिणेहस्तेवामेचाभयदंविभुम् ॥ २६ ॥ पंचवर्षीयवपुषंशरच्चंद्रायुतद्युतिम् ॥ माणिक्यकुंडलंहेमदाम
जालविभूषितम् ॥ २७ ॥ रत्नांगुलीयसुभगंबाहुकोष्ठसुभूषणम् ॥ तनुरक्तोष्ठमाकर्णदीर्घायतविलोचनम् ॥ २८ ॥ बाणलोचनसंकाशंभाललोचन
मव्ययम् ॥ कंदर्पकार्मुकभ्रांतिजनकभ्रुवमीश्वरम् ॥ २९ ॥ स्निग्धोन्नतसुचार्वंगनासमच्छकपोलकम् ॥ मंदस्मितंप्रसन्नास्यंबालेंदुदर्शनंविभुम् ॥ २३० ॥
विज्ञानरक्तवसनंवेदकल्पितनूपुरम् ॥ वामांगुलीयमध्यस्थमणिप्रणवमव्ययम् ॥ ३१ ॥ दृष्टवानथतंविष्णुःकृतकृत्योऽभवत्तदा ॥ अथाहशंभुर्भो
विष्णोहृदिदृष्टंत्वयाकिमु ॥ ३२ ॥ हरिराहपुरादृष्टःपुरुषःशांतविग्रहः ॥ इत्युदीर्यमहाविष्णुःशिवपादेपपातह ॥ ३३ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ नशक्ति
भस्मनोजानेप्रभावंवाकुतस्तव ॥ नमस्तेस्तुनमस्तेस्तुत्वामेवशरणंगतः ॥ ३४ ॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ वरंवृणुमहाभागमनसायंत्वमिच्छसि ॥
शिववाचमथाकर्ण्यहरिर्वव्रेवरोत्तमम् ॥ ३५ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ त्वत्पादयुगलेशंभोभक्तिरस्तुसदामम ॥ अथदत्वावरंशंभुरिदमाहवचोहरिम् ॥ ३६ ॥
भस्मधारणसंपन्नोममभक्तोभविष्यसि ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ इत्थमुक्तंमहाज्ञानंभस्मसंभवमादितः ॥ ३७ ॥ तस्माद्यूयंसुराःसर्वेधारयध्वंतदादरात् ॥
विस्मयोत्फुल्लनयनादेवाश्चासंस्तदस्त्विति ॥ ३८ ॥ यइदंशृणुयान्नित्यंपुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योयात्यसौशांकरंपदम् ॥ २३९ ॥
इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेभस्ममाहात्म्येपंचोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ छ ॥ शुचिस्मितोवाच ॥ ॥ आयुष्यवर्द्धनंभस्मा
शनंदृष्टंमहामुने ॥ परलोकगतिंदातुंशक्तमेतंवदस्वमे ॥ १ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ अत्रतेकथयिष्यामिइतिहासंपुरातनम् ॥ चित्रगुप्तयमाभ्यां

१ करुणब्राह्मणपत्नीयम् ।

चयद्विख्यातंवभूवह ॥ २ ॥ मिथिलायांपुराकश्चिच्छुनःपर्यटतेक्षुधा ॥ पुराजन्मशतात्पूर्वंब्राह्मणःपापनिश्चयः ॥ ३ ॥ पूर्वेवयसिवेदाढ्यःशास्त्राढ्यश्चसु
बुद्धिमान् ॥ सस्नातुंजाह्नवींगत्वास्नानंकृत्वापितॄनपि ॥ ४ ॥ देवानृषीन्समभ्यर्च्ययौप्रात्तलिकापुरम् ॥ प्रतिश्रयमथोचक्रेब्राह्मणस्यनिवेशने ॥ ५ ॥
तत्रैकाक्षत्रियसुतायौवनस्थाहतप्रिया ॥ भ्रष्टराज्याचषट्कोटिनिष्कद्रव्येणसंयुता ॥ ६ ॥ भुक्त्वाथशयितंविप्रंसर्वावयवसुंदरम् ॥ रात्रौचंद्रोदयेशुद्धे
ज्योत्स्नाहसितदिङ्मुखे ॥७॥ ब्राह्मणाभ्याशमागत्यतमुदीक्ष्येदमब्रवीत् ॥ कुतस्त्वमागतोविप्रकंवादेशंगमिष्यसि ॥८॥ ॥ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ अकाल
चर्यासर्वेषांशंकामुत्पादयेद्ध्रुवम् ॥ वयःस्थयोर्मिथोवादोरहस्येहास्यमंदिरे ॥९॥ ॥ क्षत्रियोवाच ॥ ॥ कथाप्रसंगेयात्रायांतीर्थेदेशादिविप्लवे ॥ दुर्भिक्षेग्रा
मदहनेरहोवादोनदूषितः ॥ १० ॥ प्रतिश्रयस्तुमद्गेहेभवतैवपुराकृतः ॥ मद्गेहवासिनीचाहंनशंकात्विहकस्यचित् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ तूष्णीं
भावोमयाकार्योगच्छत्वंशीघ्रमग्रतः ॥ इत्युक्ताब्राह्मणेनासौमनसेदमचिंतयत् ॥ १२ ॥ अनेनसंगमोमह्यंयथाभूयात्तथाविधि ॥ रोदनंतुकरिष्या
मितथायास्यातिसांत्वितुम् ॥ १३ ॥ मांचसांत्वयितुंप्राप्तोमांसमुत्थापयिष्यति ॥ अहमुत्तिष्ठमानैवदोर्लताकंठसंगिनी ॥ १४ ॥ कुचयुग्मेनतद्गात्रं
स्पर्शयंतीविमूर्च्छिता ॥ गतभानांहिमांदृष्ट्वानिषण्णःस्वयमेवसः ॥ १५ ॥ उत्संगेमामकंदेहंनिधास्यातिद्विजाग्रणीः ॥ अचेतनेववसनमपास्यरुदती
वच ॥ १६ ॥ सुस्निग्धंरोमरहितंपक्काश्वत्थदलाकृति ॥ दर्शयिष्यामितत्स्थानंकामगेहंसुगंधिच ॥ १७ ॥ मयैवविलुठंत्यांगेतस्यवस्त्रम
पास्यते ॥ विलुप्यमानसंतस्यकरिष्येस्ववशंद्विजम् ॥ १८ ॥ अदृष्टौयादृशंचित्तंदृष्टौनैतादृशंभवेत् ॥ दर्शनेयादृशंचित्तंसंलापेनैवतादृशम्
॥ १९ ॥संलापेयादृशंचित्तंहास्योक्तौनैवतादृशम् ॥ हास्योक्तौयादृशंचित्तंस्पर्शनेनैवतादृशम् ॥ २० ॥ स्पर्शनेयादृशंचित्तंयोनिदृष्टौनतादृ
शम् ॥ तद्दृष्टौयादृशंचित्तंयोनिस्पर्शेनतादृशम् ॥ २१ ॥ बाहुमूलकुचद्वंद्वस्वयोनिस्पर्शदर्शनात् ॥ कस्यनस्खलतेचेतोरेतःस्कन्नंचनोभवेत्
॥ २२ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ इतिसंचिंत्यमनसाक्षत्रियागृहमभ्यगात् ॥ स्वगृहद्वारमासाद्यमंदंमंदंरुरोदवै ॥ २३ ॥ चिरंकालंचरुदि
तंब्राह्मणःकरुणानिधिः ॥ २४ ॥ स्त्रीबालवृद्धातुरराजयोगिनांविषाग्नितोयाद्रिनिपातनादिना ॥ दुःखस्यचैवोद्धरणंप्रशस्यतेकूपस्यदानेनसमंवदं
ति ॥ २५ ॥ इत्थंविचार्यविप्रोसौशुचिर्भूतःप्रसन्नधीः ॥ तस्याःसमीपमगमत्तामुवाचततोद्विजः ॥ २६ ॥ अलंशोकेनमहताइहामुत्रविरोधिना ॥
शरीरशोषणेह्येतच्चित्तविध्वंसनंतथा ॥ २७ ॥ त्यजशोकमिमंबालेनचार्थःशोचितेनवै ॥ शोकस्यकारणंकिंवायेनेत्थंरुद्यतेत्वया ॥ २८ ॥ ॥ दधीच

१ मातल्लिकापुरम्–इ० पा० । २ सम्रचात्मनः–इ० पा० । ३ लोलुप्य चित्तं तस्येत्थमात्माधीनं करोम्यहम्–इ० पा० । ४ खातेन–इ० पा० ।

उवाच ॥ ॥ एवमुक्ताद्विजेनाथनसाकिंचिदुवाचह ॥ मूर्च्छितेवापतद्भूमौतमदृष्ट्वेववीक्षते ॥ २९ ॥ तामथोत्थापयामासब्राह्मणःपरमार्थवित् ॥ उत्थि
तोत्थापितातेननिपपातपुनःपुनः ॥ ३० ॥ पतितांपतितांविप्रोनिषद्योत्थाप्यतांपुनः ॥ अंकमारोपयामासप्रममार्जविलोचने ॥ ३१ ॥ अथसामूर्च्छिते
वाशुवसनंपरिमुच्यतम् ॥ दर्शयंतीस्तनौगुह्यंबाहुमूलेविलोचने ॥ ३२ ॥ आलंब्यकंठेबाहुभ्यांस्तनाभ्यामस्पृशद्द्विजम् ॥ चंद्रातपश्चविशदोमंदमारुत
संभवः ॥ ३३ ॥ अथचिंतापरोविप्रोनैवकार्यमिदंमम ॥ पितुर्वामातुरुचितंपत्युर्वाथगुरोस्तथा ॥ ३४ ॥ असंबुद्धस्यमेसर्वंविपरीतंविभातिवै ॥ अथका
मःसमायातोरहस्येस्थितयोस्तयोः ॥ ३५ ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैर्द्विजंकामोदुरात्मवान् ॥ स्मरबाणातुरोविप्रश्चिंतयामासकामुकः ॥ ३६ ॥ इयंसुचारु
सर्वांगीकामिनीवप्रदृश्यते ॥ नोचेद्योनिमुखेह्यस्याःकथंरोमांचसंभवः ॥ ३७ ॥ तदेतस्याःकुचस्पर्शात्सर्वंव्यक्तंभविष्यति ॥ इतिसंचिंत्यमनसाकुचौयो
निंद्विजोऽस्पृशत् ॥ ३८ ॥ सापिमूर्च्छितरूपेवमंदस्मितमुखाभवत् ॥ आलिलिंगद्विजंगाढमाननंचचुचुंबह ॥ ३९ ॥ तयोरथसमायोगोवर्षाणांशतमप्य
भूत् ॥ गतेवर्षशतेपश्चादेकस्मिन्दिवसेद्विजः ॥ ४० ॥ स्नातुंययौनदींप्रातःसापिविप्रप्रसंगतः ॥ स्नानंतत्रतथाचक्रेपुराणंश्रुतवानथ ॥ ४१ ॥ कौर्मंसमस्त
पापानांनाशनंशिवभक्तिदम् ॥ इदंचपद्यंशुश्रावपुराणज्ञेनभाषितम् ॥ ४२ ॥ ब्रह्महामद्यपःस्तेनस्तथैवगुरुतल्पगः ॥ कौर्मंपुराणंश्रुत्वैवमुच्यतेपातकात्त
तः ॥ ४३ ॥ श्रुत्वैतद्वचनंविप्रःपौराणिकमभाषत ॥ मयाकृतानांपापानांनचसंख्यास्तिकाचन ॥ ४४ ॥ अशेषपापसंदोहनाशनंतदिहोच्यताम् ॥
॥ पौराणिकउवाच ॥ ॥ आराधयस्वदेवेशंशंकरंत्रिदशेश्वरम् ॥ ४५ ॥ तस्यसंपूजनाद्विप्रसर्वंपापंविनश्यति ॥ पापमेवतमःप्रोक्तंज्ञानदीपेननश्य
ति ॥ ४६ ॥ अथवापूजयाविप्रसमस्ताघविनाशनम् ॥ ज्ञानपूजाविहीनानांनरकेपतनंध्रुवम् ॥ ४७ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ अथद्विजोह्यभिगतः
शिवालयमनुत्तमम् ॥ द्रोणपुष्पसहस्रेणपूजयामासशंकरम् ॥ ४८ ॥ गृहंजगामचततोभोजनंकृतवानथ ॥ विहायक्षत्रियांविप्रोजगामेष्टांभुवं
ततः ॥ ४९ ॥ हविष्यमन्नमादायभुक्त्यशक्तेःशिवालयम् ॥ गत्वादीपस्थिताज्येनभोजनंकृतवान्बहिः ॥ ५० ॥ अथमृत्युवशंप्राप्तोयमलोकंजगामवै ॥
॥ यमउवाच॥ ॥ त्वयाकृतानांपापानांकेषांचिन्नाशनंपुरा ॥ ५१ ॥ त्वयैकदिवसेपूजाशंकरस्ययतःकृता ॥ तवपापसहस्रंचप्रणष्टंभवतोद्विज ॥ ५२ ॥
स्थितानामपिपापानांफलंनरकपातनम् ॥ वर्षकोटिद्वयंविप्रश्वानजन्मशतंपुनः ॥ ५३ ॥ शिवदीपाज्यहरणात्फलंनरकसेवनम् ॥ नरकेचस्थितिस्त
स्यशतवर्षसुभीषणम् ॥ ५४ ॥ कुंभीपाकेचकाष्ठत्वंभस्मभूत्वापुनःपुनः ॥ वर्षाणांदशकंत्वेवंकृमिभुक्तिःपरंदश ॥ ५५ ॥ पुनश्चदीपवर्तित्वंव

१ उत्थापितापितेनासा–इ० पा० । २ ध्रुवंनाप्तासुनिर्गमः–इ० पा० ।

र्षाणांचतथादश ॥ श्लेष्मामेध्यपुरीषेषुमूत्ररेतोह्लदेषुच ॥ ५६ ॥ उन्मज्ज्यचनिमज्ज्याथश्लेष्मविण्मलभोजनम् ॥ ततोनरकशेषेणश्वानजन्मशतं
परम् ॥ ५७ ॥ यमवाक्यमितिश्रुत्वाब्राह्मणोनिपपातच ॥ अथतस्यप्रियाभार्यापतिचिंतापराभवत् ॥ ५८ ॥ एतस्मिन्नंतरेतस्याःसमीपंना
रदोभ्यगात् ॥ नारदस्यपपातासौपादयोरतिदुःखिता ॥ ५९ ॥ तामुत्थाप्यमुनिःशुद्धांगतायुपमभाषत ॥ आयमुग्धेविशालाक्षिभर्तारंगंतुम
र्हसि ॥ ६० ॥ भर्तातेहिविशालाक्षिमृतोबंधुविवर्जितः ॥ नरोदितव्यंतेभद्रेज्वलनंप्रविशस्वभोः ॥ ६१ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ अशक्यंयदिवाशक्यंमयागं
तुंमुनेवद ॥ अग्निप्रवेशकालोवैव्यतीतोनभवेद्यथा ॥ ६२ ॥ नारदउवाच ॥ योजनानांशतंत्वेकमितःस्थानात्पुरंहितत् ॥ श्वोदाहःकिलविप्रस्यभविता
गंतुमर्हसि ॥ ६३ ॥ ॥ अव्ययोवाच ॥ ॥ दूरस्थितंकायनाथंगंतुमर्हामिहेमुने ॥ तद्वचस्तुसमाकर्ण्यनारदस्तामभाषत ॥६४॥ विपंचीनालसंस्थात्वंभव
गच्छाम्यहंक्षणात् ॥ इत्युदीर्यतदागत्वात्वरांचक्रेगतंचतत् ॥६५॥ देशंनष्टद्विजस्थानंतामुवाचाव्ययांमुनिः ॥ रोदनंनेहकर्तव्यंयदितत्राग्निमेष्यसि॥६६॥
पापंयदिकृतंभद्रेपरपूरुपसेवनम् ॥ एतद्विशुद्धयेपुत्रिप्रायश्चित्तंसमाचर ॥ ६७ ॥ तवोपपातकव्रातनाशोवह्निप्रवेशनात् ॥ नान्यत्पश्यामिनारीणांसर्व
पापोपशांतये ॥६८॥ अग्निप्रवेशंमुक्त्वैकंप्रायाश्चित्तंजगत्त्रये ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ अथनारदवाक्येननोदितासावचोब्रवीत् ॥६९॥ अग्निप्रवेशेनारीणां
किंकर्तव्यंमहामुने ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ स्नानंमंगलसंस्कारोभूपणांजनधारणम् ॥७०॥ गंधपुष्पंतथाधूपंहरिद्राक्षतधारणम् ॥ मंगलंचतथासूत्रंपादा
लक्तकमेवच ॥ ७१ ॥ शक्त्यादानंप्रियोक्तिश्चप्रसन्नास्यत्वमेवच ॥ नानामंगलवाद्यानांश्रवणंगीतकस्यच ॥ ७२ ॥ व्यभिचारकृतेपापेतत्पापस्यप्रशां
तये ॥ अतीतंपातकंस्पृष्ट्वाप्रायश्चित्तंतदीरितम् ॥ ७३ ॥ कुर्यादथस्वकांभूपांविप्रायप्रतिपादयेत् ॥ भूषाभावेस्वकीयेनप्रायश्चित्तंतुकारयेत् ॥ ७४ ॥
नान्यथातस्यपापस्यनाशनंवेतिकुत्रचित् ॥ ॥ अव्ययोवाच ॥ ॥ सर्वमेतत्करिष्यामिहरिद्रामेनविद्यते ॥७५॥ भूषणंकिमुतब्रह्मन्सर्वमेतत्प्रदीयताम् ॥
नारदउवाच॥ ॥ नह्यस्तिकिंचित्सौभाग्यद्रव्यमन्यत्त्वपेक्षया ॥७६॥ ॥दधीचउवाच॥ ॥ अथक्षणेनाभ्यगमत्कैलासंशिवमंदिरम्॥गिरिजामथदृष्ट्वासौप्रणिप
त्येदमब्रवीत् ॥ ७७ ॥ हरिद्रादीयतांमातर्भूषणानिचसूत्रकम् ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ विधवायैमयाकिंचिद्भूषणंदीयतांकथम् ॥ ७८ ॥ मयादत्तेहित
स्मिन्वैवैधव्यंनोपपद्यते ॥ नारदउवाच ॥ मातर्नविधवायावद्धवांगवर्ततेस्त्रियः ॥ ७९ ॥ आदाहात्सूतकंनास्तितिष्ठेत्सौभाग्यमुत्तमम् ॥ पार्वत्युवाच ॥
नचान्यदेहोमद्भूपांहरिद्रांधर्तुमर्हति ॥ ८० ॥ भूषणादौमयादत्तेचिरंजीवितमिष्यते ॥ दीयतेहिजयंत्यैवसर्वमेतत्त्वयोदितम् ॥ ८१ ॥ जयंतींसजगामाथत
यादत्तमथाहरत् ॥ स्नपंत्याअव्ययायास्तुहरिद्रांदत्तवान्मुनिः ॥ ८२ ॥ ततःससूक्ष्मवसनभूषणानिमुनिर्ददौ ॥ आहचैनांतवांतेष्टिंकःकरोतिनियुंक्ष्व

तम् ॥ ८३ ॥ अव्ययोवाच ॥ त्वयैवमेसमस्तानांक्रियाणांकारणंमुने ॥ पितासिसर्वंकुर्वेद्यनमस्तेमुनिसत्तम ॥ ८४ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥अथतंब्राह्मणंद
ग्ध्वानारदस्तामुवाचह॥अव्ययेगच्छदहनंप्रविशत्वंयदीच्छसि॥८५॥अथसाभूषितासाध्वीत्रिःप्रदक्षिणपूर्वकम्॥नारदंतुनमस्कृत्यगौरांगीमर्पयन्मनः ८६॥
सुसूक्ष्मंमंगलंसूत्रंहरिद्रामक्षतांस्तथा ॥ कुसुमानिचवासांसिकस्तूरीचंदनंतथा ॥८७॥ सौवर्णकंकतिकांचफलानिविविधानिच ॥ स्वदक्षिणादिवस्त्रांतंस्पर्श
यित्वापृथक्पृथक् ॥८८॥ पार्वतीप्रीतिकामासापुरंध्रीभ्योऽखिलंददौ॥ज्वालामालाभिराकाशंदहंतमिवचानलम् ॥८९॥ त्रिःप्रदक्षिणमागत्यस्थित्वाग्रेःपुर
तःसती ॥ इदंप्राहतदावाक्यंप्रांजलिः प्रहसन्मुखी॥९०॥ ॥अव्ययोवाच ॥ ॥ इंद्रादयोदिशांपालामातर्मेदिनिभास्कर॥धर्मादयःसुराःसर्वेशृणुध्वंममभाषि
तम् ॥ ९१ ॥ पाणिपीडनमारभ्यचैतदंतमहर्निशम् ॥ वाङ्मनःकर्मभिर्भर्तासेवितोयदिभाक्तितः ॥ ९२ ॥ व्यभिचारोयथानस्यादवस्थात्रितयेमम ॥
तेनसत्येनमेपत्यासार्द्धंयानंप्रयच्छत ॥ ९३ ॥ इत्युक्त्वाथस्वहस्ताग्रपुष्पकंद्रुतमाक्षिपत्[1] ॥ प्रविष्टाज्वलनंदीप्तमथापश्यद्विमानकम् ॥ ९४ ॥ सूर्येण
सममुत्कृष्टमप्सरोगीतशोभितम् ॥ आरुरोहविमानंसाभर्त्रासाकंदिवंययौ ॥ ९५ ॥ यमःप्राहाथसंपूज्यवनितांतांपतिव्रताम् ॥ अक्षयःस्वर्गएवेहनच
पापंतवास्तिवै ॥ ९६ ॥ कोटिद्वयसमास्तत्रनरकेहंतपातकम् ॥ मृष्टमेवनसंदेहःकिंतुपातकमेवच ॥ ९७ ॥ एकंशिवस्यदीपाज्यभक्षणेनसमार्जितम्[2] ॥
नवापिनरकेपातःश्वानजन्मशतंभवेत् ॥ ९८ ॥ ॥ अव्ययोवाच ॥ अग्निप्रवेशशुद्धानांपुनश्चनरकःकथम् ॥ अग्निप्रवेशात्सर्वेषांपापानांनाशनं
भवेत् ॥ ९९ ॥ ॥ यमउवाच ॥ शिवद्रव्यापहारस्यपातकंनैवनश्यति ॥ इत्थमाहपुराशंभुरन्येषांनाशनंभवेत् ॥ १०० ॥ अथसश्वानतामा
प्यशताब्दंस्यात्ततःपरम् ॥ दधीचमंदिरंप्राप्तोमृत्योरास्यगतोहिसः ॥ १०१ ॥ तस्यभित्तिसमीपेतुभस्मास्तेह्यभिमंत्रितम् ॥ भस्मनिश्वापपाताथ
ममारचगतोयमम् ॥ १०२ ॥ यमःसंपूज्यावनतोभवान्पुण्यतमोमुनिः ॥ मद्गेहेभवतःस्थानंनयोग्यंगम्यतांबहिः ॥ १०३ ॥ अथगत्वाबहिस्तस्थौसा
रमेयोयमोदितः ॥ संतापावस्थितंतंचनारदोदृष्टवानमुम् ॥ १०४ ॥ पप्रच्छचकिमर्थंत्वमिहातिष्ठसिदीप्तिमान् ॥ शिवभस्मस्थितमृतंशैवंजानेमहा
मते ॥ १०५ ॥ शैवानांपापिनांचापिसाहसेनतनुत्यजाम् ॥ यमलोकोनचास्तीतिशिवाज्ञाशिवनोदिता ॥ १०६ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ इत्थमाभा
प्यतंश्वानंकैलासमगमन्मुनिः ॥ दंडवत्प्रणिपत्येशंव्यज्ञापयदथोहरम् ॥ १०७ ॥ देवकश्चिद्यमपुराद्बहिरास्तेसकुक्कुरः ॥ भस्मन्येवमृतस्तद्वद्ब्वलोकं
सचार्हति ॥ १०८ ॥ अथमुख्यगणाविष्टोवीरभद्रःशिवेरितः ॥ आनयामासतंश्वानंदिव्यरूपधरंतदा ॥ १०९ ॥ महेशपादप्रणतंदेवायाथव्याजि

१ पुष्पकंदुकमाक्षिपत्–इ० पा० । २ न भार्जितम्–इ० पा० ।

ज्ञपत् ॥ आहमाहेश्वरोदेवंगणमेनंकुरुष्वमे ॥११०॥ तथेतिचशिवःप्राहगणःश्वानमुखोभवत् ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ ॥ अतुल्यंभस्ममाहात्म्यंमयोक्तंतेशु
चिस्मिते ॥ १११ ॥ इतःपरंहिकिंभूयःश्रोतुमिच्छसिसुव्रते ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेविभूतिमाहात्म्येषडुत्तरशत
तमोऽध्यायः ॥१०६॥ ॥शुचिस्मितोवाच॥ ॥ कश्यपंजमदग्निंचदेवानांचपुराकथम् ॥ ररक्षभस्मतद्ब्रह्मन्समाचक्ष्वमुनेमम ॥ १ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥
कश्यपादियुतादेवाःपूर्वमभ्यागमन्गिरिम् ॥ शोकरंनामविख्यातंगिरिमध्येसुशोभनम् ॥ २ ॥ नानाविहंगसंकीर्णंनानामुनिगणाश्रयम् ॥ वासुदेवाश्रयं
रम्यमप्सरोगणसेवितम् ॥ ३ ॥ विचित्रवृक्षसंवीतंसर्वर्तुकुसुमोज्ज्वलम् ॥ तथाविधंप्रविश्यैतेगिरिंवयमथापरे ॥ ४ ॥ स्तुवंतःकेशवं
तत्रगताःस्मगिरिशेश्वरम् ॥ दृष्ट्वातत्रमहाज्वालांप्रविष्टाश्चवयंचताम् ॥ ५ ॥ मामेकंतुतिरस्कृत्यह्यदहद्देवतामुनीन् ॥ मांददाहततःपश्चाद्भस्मी
भूतावयंशुभे ॥ ६ ॥ अस्मानेतादृशान्दृष्ट्वावीरभद्रः प्रतापवान् ॥ केनापिकारणेनासौगतवान्पर्वतंचतम् ॥ ७ ॥ भस्मोद्धूलितसर्वांगोमस्तकस्थ
शिवःशुचिः ॥ एकाकीनिःस्पृहःशांतोहाहाशब्दमथाशृणोत् ॥ ८ ॥ अथचिंतापरश्चासीन्म्रियमाणशवध्वनिः ॥ शवानामिवगंधश्चदृश्यतेतान्नि
रीक्षणे ॥ ९ ॥ इतिनिश्चित्यमनसाजगामाग्निमतिप्रभम् ॥ सवह्निर्वीरभद्रंचदग्धुमारब्धवानथ ॥ १० ॥ तृणाग्निरिवशांतोऽभूदासाद्यसलिलंयथा ॥
ततोपरांमहाज्वालांवीरभद्रस्तुदृष्टवान् ॥ ११ ॥ खंगच्छंतींमहाकालोज्वालांनिपतितामपि ॥ मनसाचिंतयच्चापिवीरभद्रःप्रतापवान् ॥ १२ ॥ ॥ सर्वं
पांनाशिनीज्वालाप्राणिनांशतकोटिशः ॥ तत्सर्वंरक्षणार्थंहिपिपासुश्चाप्यहंत्विमाम् ॥ १३ ॥ प्राश्नामिमहतींज्वालांसलिलंतृषितोयथा ॥ एतस्मिन्नं
तरेवीरंवागाहचाशरीरिणी ॥ १४ ॥ ॥ भारत्युवाच ॥ ॥ वीरमासाहसंकार्षीः क्वतृषाक्वाशुशुक्षणिः ॥ तृषितानांजलेनार्थोविपरीतोवनाग्निना॥१५॥
निकामंयोजनशिराःप्रणष्टोराक्षसेश्वरः ॥ शतयोजनवक्त्रश्चशतबाहुस्तथापरः ॥ १६ ॥ अगस्त्यश्चमहाभागोनिःशेषंपीतसागरः ॥ एतानन्यानसं
ख्याताञ्ज्वालेयंतानमारयत् ॥ १७ ॥ ॥ वीरभद्रउवाच ॥ ॥ भीषिकेयंमहाज्वालात्वदुक्तानाहिजायते ॥ सरस्वतिभवत्यांचममरोषश्चजाय
ते ॥ १८ ॥ सर्वदेवार्चितपदंवीरभद्रमवेहिमाम् ॥ ॥ भारत्युवाच ॥ ॥ मयोक्तंहितभावेननद्वेषान्नान्यतोमुने ॥ १९ ॥ कोपमुत्सृजवीरत्वमात्म
नोहितमाचर ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवीभारतीवीरभीतितः॥ २०॥ अथवीरोमहाज्वालामपासील्लीलयैवतु ॥ क्षणेनमहतीज्वालाशतयोजनविस्तृता॥ २१ ॥
एकेनवीरभद्रेणपीतापरमदुःसहा ॥ अथचेंद्रमुखानांचमुनीनांभस्मराशयः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वैवैवीरभद्रेणआहूताश्चमहात्मना ॥ नचाब्रुवन्प्रतिवचोमृता

१ शौकटम्–इ० पा० ।

मुनिदिवौकसः ॥ २३ ॥ वीरभद्रस्तुविज्ञायनाशंमुनिदिवौकसाम् ॥ दध्यावमून्कथंसर्वाञ्जीवयाम्यद्यकोविदः ॥ २४ ॥ ध्यानेनदृष्टवांश्चापिजीवितंभस्मदेहिनाम् ॥ अथाचम्यमृतानांतुभस्मान्यथचभस्मना ॥ २५ ॥ मृत्युंजयेनमंत्रेणमंत्रितेनह्यमंत्रयत् ॥ अथोत्थितास्तामुनिवराःस्वंस्वंरूपमुपाश्रिताः ॥ २६ ॥ अथतेगतवंतश्चगिरिपार्श्वमहाप्रभम् ॥ तत्रापिभक्षिताःसर्वेसर्पेणातिशरीरिणा ॥ २७ ॥ अथवीरोमहासर्पसमीपमगमत्प्रभुः ॥ वीरमागतमालोक्यभुजगोयोद्धुमारभत् ॥ २८ ॥ युयुधेवर्षमेकंतुनानारूपधरः फणी ॥ अथवीरःप्रगृह्यौष्टयुगंकरयुगेनच ॥ २९ ॥ द्विधाचक्रेसमस्तांगंदेवांस्तत्रगतायुषः ॥ दृष्ट्वाथभस्मनैवताञ्जीवयामासशंकरः ॥ ३० ॥ अथदेवाःसमुनयोवीरभद्रंप्रणम्यतु ॥ गतवंतोयथामार्गेददृशूरक्षआगतम् ॥ ३१ ॥ पंचमेढ्रंमहाकायंदोर्भिश्चदशभिर्युतम् ॥ पंचपादसमोपेतंशिरोभिर्युतमष्टभिः ॥ ३२ ॥ कांक्षमाणंमहाहारंयुध्यमानोहिवालिना ॥ महावराहवपुषोवासुदेवस्ययद्बलम् ॥ ३३ ॥ तादृशंद्विगुणीभूतंकपौवालिनिनिश्चितम् ॥ तादृशंवानरश्रेष्ठंससुग्रीवंसराक्षसः ॥ ३४ ॥ मुष्टियुद्धेपंचपादैःसहसाहत्यवालिनम् ॥ सुग्रीवंचकराभ्यांसहंतुमेवप्रचक्रमे ॥ ३५ ॥ आस्येनिक्षिप्यसुग्रीवमग्रसत्कवलंयथा ॥ वालिसुग्रीवग्रसनंदृष्ट्वाचिंतामवापह ॥ ३६ ॥ कथमेनंहनिष्यामिरक्षयिष्येकथंकपिम् ॥ एवंहिचिंतयानंतंवानरंराक्षसेश्वरः ॥ ३७ ॥ अग्रसीदेकयत्नेनतथाभूतंचराक्षसम् ॥ दृष्ट्वादेवर्षयःसर्वेपलायनपरास्तथा ॥ ३८ ॥ पलायमानांस्तान्दृष्ट्वापंचमेढ्रःसराक्षसः ॥ हस्तैःसमस्तैस्तान्सर्वानादायाभक्षयत्तदा ॥ ३९ ॥ वीरभद्रस्ततोदृष्ट्वावानरर्षिसुरादनम् ॥ पंचाशद्योजनशिलांकरेणादायतंरुषा ॥ ४० ॥ निजघानशिरोमध्येमध्यमंपतितंशिरः ॥ ततआदायशैलस्यशृंगंतच्छतयोजनम् ॥ ४१ ॥ स्थापयित्वादृढतरंराक्षसेंद्रंतथाहरत् ॥ राक्षसोऽथबभाषेतंवीरभद्रंत्रिलोचनम् ॥ ४२ ॥ ममबाहुबलंपश्यवीक्षितंत्वद्बलंमया ॥ असिद्वयंतैलधौतंपंचाशद्योजनोन्नतम् ॥ ४३ ॥ एकयोजनविस्तारंसुदृढंलक्षणान्वितम् ॥ एकंगृहाणाभिमतंवाशिष्टंतन्ममाप्रियम् ॥ ४४ ॥ वीरभद्रस्तथेत्युक्त्वागृहीत्वासिमहाबलः ॥ करेणाचालयत्तीक्ष्णंक्ष्वेलींचक्रेततःक्रुधा ॥ ४५ ॥ गृहीतासिस्तथाक्ष्वेलींचक्रेराक्षसपुंगवः ॥ वीरभद्रंसमभ्येत्यकंठंप्रतिसमर्पयत् ॥ ४६ ॥ तद्गात्रंभिन्नमभवच्छोणितंनिर्गतंबहु ॥ राक्षसस्त्वेकहस्तेनपपौतच्छोणितंततः ॥ ४७ ॥ वीरभद्रःकंठदेशेराक्षसंप्राहरद्रुषा ॥ शिरोद्वयंतथाच्छिन्नंपतमानंततोऽग्रहीत् ॥ ४८ ॥ न्यभक्षयदमेयात्मासिंहनादंचकारह ॥ तेननादेनमहताक्षुब्धमासीज्जगत्त्रयम् ॥ ४९ ॥ अन्योन्यमसिघातेनभिन्नगात्रौविकस्वरौ ॥ किंशुकाविवदृश्येतेपुष्पितौरुधिरोक्षितौ ॥ ५० ॥ वर्षमेकंतुसंयुध्यसासीदेवासुरौतदा ॥ अतःपरंवर्षमेकंगदायुद्धमभूत्तयोः ॥ ५१ ॥

---

१ अंचिकोदितः–इ०, अंगकोटितः–इ० च पा० । २ वारिणा–इ० पा० ।

असिपुत्रिकयापश्चाद्वर्षमेकमभूद्रणः ॥ पुनर्गृहीत्वासियुगंयुयुधातेपरस्परम् ॥ ५२ ॥ शंभुर्बाणोमहाखड्गंदंष्ट्राकारोगणेश्वरः ॥ सरोषरक्तनयनश्चाल
यित्वासिमग्रतः ॥ ५३ ॥ तस्यकंठवनंसर्वंचिच्छेदकदलींयथा ॥ शिरांसिसर्वाण्यादायबभक्षभगनेत्रहा ॥ ५४ ॥ तस्यगात्रंकररुहैर्विदार्याह्वत्यदेव
ताः ॥ कपींद्रौचतथाचान्याअद्राक्षीत्परमेश्वरीम् ॥ ५५ ॥ एतद्युद्धंमहाघोरंनारदोवीक्ष्यचाभ्यगात् ॥ ब्रह्मणेवासुदेवायशंकरायव्यजिज्ञपत् ॥ ५६ ॥
मुनयोरक्षितादेवावालिसुग्रीववानरौ ॥ एतौसंजीवयामासब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ५७ ॥ रक्षसेशंभुनादत्तोवरःपरमदारुणः ॥ हिरण्यकशिपोराज्येबल
वानेकराक्षसः ॥ ५८ ॥ देवैःसार्द्धंतुयुयुधेवर्षाणांशतमद्भुतम् ॥ पलायिताश्चबहुधामृताश्चशतशोसुराः ॥ ५९ ॥ शुक्रेणरक्षितःसोथगुरुणाचिंतय
त्विदम् ॥ मृतोऽस्मिशतशःशुक्रजीवितोऽस्मित्वयैवहि ॥ ६० ॥ अमृत्यवेत्वमेतस्मादुदरस्थमृतायच ॥ अन्यथामरणंमह्यंभविष्यतिनसंश
यः ॥ ६१ ॥ गुरोयमेनसाकंमेयुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ मयासौग्रसितोयुद्धेयमराजःप्रतापवान् ॥ ६२ ॥ ममोदरंप्रविश्यासौबिभेदचननादच ॥ अहं
मृतस्तदाचासंत्वयासंजीवितःपुनः ॥६३॥ तस्मादुदरसंस्थानांमरणायतपेतपः ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ एवमेतन्नसंदेहोयथावत्त्वंसमाचर ॥ ६४ ॥
स्यमंतपंचकंतीर्थंतत्रत्वंतप्तुमर्हसि ॥ ॥ राक्षसउवाच ॥ ॥ तपेमहत्तपोघोरंयन्नचीर्णंसुरासुरैः ॥ ६५ ॥ गुल्फप्रदेशेपादान्तेत्वयःपाशैःप्रबध्यच ॥
अयःस्तंभयुगंकृत्वाअयःपट्टिकयान्वितम् ॥ ६६ ॥ पट्टिकायांपादबंधंकृत्वाधःशीर्षतांतथा ॥ विवृतास्यंतथाकल्पंकृत्वाधोमुखमुच्चकैः ॥ ६७ ॥
स्तंभोत्तरेणज्वालायांचक्रिकायामितस्ततः ॥ अधःशिरास्तथातिष्ठन्नुन्मील्यैवविलोचने ॥ ६८ ॥ एवंतपश्चरिष्यामिवरदःकोपिमेभवेत् ॥ ब्रह्मावावरदः
सोस्तुशंकरोविष्णुरेवच ॥६९॥ वरदेनतुमेभाव्यंयोवाकोवावरप्रदः ॥ इत्थमाभाष्यमुनिनागुरुणाभार्गवेणसः ॥७०॥ तथातपश्चषण्मासंपुनरन्यच्चकारह॥
नवाभ्यांस्वशिरश्छित्त्वाजुहावाग्नौसमंत्रकम् ॥७१॥ नमोभद्रायमंत्रेणचत्वारिचशिरांसिसः ॥ पंचमंतुशिरोहातुंयतमानेचराक्षसे ॥ ७२ ॥ वह्निमध्यात्स
मुत्तस्थौभगवानंबिकापतिः ॥ शुद्धस्फटीकसंकाशोबालचन्द्रविभूषणः[१] ॥७३॥ अधःशिरस्कंतद्रक्षइदमाहमहेश्वरः ॥ मासाहसंकुथारक्षोवरदोऽस्मिवरंवृणु
॥७४॥ ॥ राक्षसउवाच॥ ॥ बहूनांचवराणांत्वंदातानूनंमहेश्वरः ॥ हतशीर्षसमुत्पत्तिग्रस्तजीवमृतिंतथा ॥७५॥ वराहवपुषोविष्णोरस्तुशक्तिश्चतुर्गु
णा॥मयितेनहिरोषःस्यात्संनिधिस्तुसदामम ॥७६॥ त्वज्जटोत्पाटनेनैकःपुरुषःसंभविष्यति ॥ तेनैवमरणंनान्यैरिदमस्तुवृतंमम ॥७७॥ भविष्यत्येवमे
वैतादित्युक्त्वांतर्हितोहरः॥ एवंलब्धवरःपापीराक्षसोनिहतस्त्वया॥७८॥अथालिंग्यहरिर्वीरंशंकरश्चपितामहः॥यथागतमथोजग्मुरथदेवादियोषितः॥७९॥ ॥१४५॥

१ भालचंद्रविभूषणः–इ० पा० ।

निपत्यदंडवद्भूमौवीरभद्रमथाब्रुवन् ॥ नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेकरुणाकर ॥ ८० ॥ नमस्तेशाश्वतानंतनमस्तेवरदोभव ॥ ॥वीरभद्रउवाच ॥ ॥ भस्मनाजीवयिष्यामिसुरान्समुनिवानरान् ॥८१॥ भवतीभिःप्रतोष्टव्यंशोकःकार्योनचाधुना ॥ इत्युक्त्वावीरभद्रस्तुभस्मनाजीवयत्सतान् ॥८२॥ उत्थितामुनिदेवाश्चवानरौचोत्थितौततः ॥ इदमूचुर्वचोहृष्टाःशिरःस्थांजलयोनमन् ॥८३॥ त्वयात्रजीवितास्तातपितात्वंधर्मतोहिनः ॥ अस्माकंशरणंनित्यंभवशंकरसंभव ॥ ८४ ॥ शिशूनांदुष्टचरितंदृष्ट्वाशिक्षेस्तथाचतान् ॥ रक्षेःपरकृताबाधाव्याधिभ्यश्चयथौरसान् ॥ ८५ ॥ दक्षाध्वरेकृतागस्काःशिक्षिताभवतानघ ॥ इदानींरक्षितास्तातवयंशिशुवदेवते ॥ ८६ ॥ ॥ वीरभद्रउवाच ॥ सत्यमेतन्नसंदेहोयत्रबाधाभवेत्तुवः ॥ तत्रमांस्मरतक्षिप्रंबाधानाशंगमिष्यति ॥ ८७ ॥ वीरभद्रंपदंयेपिपठंत्यष्टशतंततः ॥ प्रणवादिनमोऽतंचचतुर्थीसहितंतथा ॥ ८८ ॥ तेषांराक्षसपीडानांनाशनंचभविष्यति ॥ ब्रह्मराक्षसपीडासुपिशाचादिभयेषुच ॥ ८९ ॥ नामानुस्मरणात्सर्वबाधानांचविनाशनम् ॥ ९० ॥ विद्युत्प्रभालोचनमुग्रमीशंबालेंदुदंष्ट्रारुणशोभिताधरम् ॥ सुनीलगात्रंचजटाकृतस्रजंदधानमंगेभसितत्रिपुंड्रकम् ॥ ९१ ॥ ब्रह्मराक्षसमुक्त्यर्थंस्मरणंत्विदमीरितम् ॥ मंत्रेचवीरभद्रस्यसर्वमेतदुदीरितम् ॥ ९२ ॥ ॥ दधीचउवाच ॥ अथैवंविदधेवीरोमुनिदेवास्तथागताः ॥ एतत्रियायुषंप्रोक्तंभस्ममाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ९३ ॥ पठतःशृण्वतोवापिस्मरतोघविनाशनम् ॥ शिवभक्तिप्रदंपुण्यमायुरारोग्यवर्द्धनम् ॥ ९४ ॥ शुचिस्मितोवाच ॥ अहंकृतार्थाधन्याचनारीणामुत्तमास्म्यहम् ॥ हतपापातथास्मिनमस्तेमुनिपुंगव॥९५॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेसप्तोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०७॥ श्रीरामउवाच॥ भस्मोत्पत्तिंमहाभागभस्ममाहात्म्यमेवच ॥ भस्मसंधारणेपुण्यंभस्मदानेचतद्वद ॥ १ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ भस्मोत्पत्तिंप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ स्मरणात्कीर्तनाद्रामतांशृणुष्वनराधिप ॥ २ ॥ यएकःशाश्वतोदेवोब्रह्मवंद्यःसदाशिवः ॥ त्रिलोचनोगुणाधारोगुणातीतोक्षरोऽव्ययः ॥ ३ ॥ सिसृक्षातस्यजाताथवीक्ष्यात्मस्थंगुणत्रयम् ॥ वेदत्रयमिदंज्ञेयंगुणत्रयमिदंहियत् ॥ ४ ॥ पृथक्कृत्वात्मनस्तातत्रस्थानंविभज्यच॥ दक्षिणांगेसृजत्पुत्रंब्रह्माणंवामतोहरिम् ॥ ५ ॥ पृष्ठदेशेमहेशानंत्रीन्पुत्रानसृजद्विभुः ॥ जातमात्रास्त्रयोदेवाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ६ ॥ इदमूचुर्वचःस्पष्टंकोभवान्केवयंत्विति ॥ तानाहचशिवःपुत्रान्यूयंपुत्राअहंपिता ॥ ७ ॥ इदंगुणत्रयंपुत्राभजध्वंकर्महेतुकम् ॥ ॥ पुत्राऊचुः ॥ कंवागुणंकोभजतांकियंतंकालमीश्वर ॥ ८ ॥ कथंगुणनिवृत्तिश्चभवेदेतद्वदस्वनः ॥ ॥ शिवउवाच ॥ यावज्ज्ञानंहिभवतांयावदायुरथापिवा ॥ ९ ॥ धारणंतावदेवस्यादेकैकस्यगुणस्यच ॥ सत्वंब्र

१ पंचावशांगे भसितं त्रिपुंड्रकम्–इ० पा० ।

ह्मारजोविष्णुर्भजेन्महेश्वरस्तमः ॥ १० ॥ इत्युक्तमात्रेदेवेशेब्रह्मासत्वमथाग्रहीत् ॥ नचचालयितुंशक्तोधारणेकिमुशक्तिमान् ॥ ११ ॥ तंगुणंतुतिर
स्कृत्यरजोगुणमथाग्रहीत् ॥ नचचालयितुंशक्तोजग्राहाथतमोगुणम् ॥ १२ ॥ नचचालयितुंशक्तोनिपपातरुरोदच ॥ विष्णुश्चवामहस्तेनरजोगुणमधार
यत् ॥ १३ ॥ अंगुलीभ्यांमहेशोपितमोगुणमधारयत् ॥ सत्वमेकोंगुलीभ्यांचसत्वंविष्णुमथादधात् ॥ १४ ॥ ब्रह्माणंपादपीठेचदधारचननर्तच ॥ १५ ॥
नृत्यंतमत्यंतविलासरूपंगोक्षीररूपंतरुणंत्रिनेत्रम् ॥ सर्वेदधानंकृतकौतुकंशिवंसमीक्ष्यपुत्रान्वरदोबभाषे ॥ १६ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ प्रीतोस्मितवपुत्राहं
वरंवृणुयथेप्सितम् ॥ अथाहपितरंपुत्रोवरमेनंददस्वमे ॥ १७ ॥ मामुद्दिश्यकृतापूजातवपूजाभवेच्छिव ॥ तिष्ठेर्मयिसदात्वंचत्वमेवाहंचवाऽव्ययः
॥ १८ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ एवमेतन्महाभागभविष्यतिनसंशयः ॥ रक्तगौराविमौपुत्रौब्रह्मविष्णूममैवतु ॥ १९ ॥ बाहुमूलस्थरोमौ
चममाकारौतथानघौ ॥ अथब्रह्माणमाहेदंभजत्वेकंगुणंभवान् ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वन्निर्दिष्टंगुणमहंधर्तुंशक्तोनहीश्वर ॥ धारयिष्ये
रजोदेवसत्वंभजतुवैहरिः ॥ २१ ॥ अवशिष्टंगुणंचायमीश्वरोधारयिष्यति ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ गुणानादायतेदेवानशेकुर्नित्यधार
णम् ॥ २२ ॥ कर्तुंभरणशक्त्यर्थंशिवामित्यवदत्पुनः ॥ गुणान्वयंसर्वकालंनचधारयितुंक्षमाः ॥ २३ ॥ दीयतांभगवञ्छक्तिर्यदिभोस्त्वंवरप्रदः ॥
अथतद्वचनंश्रुत्वाशिवोवाक्यमभापत ॥२४॥ ॥शिवउवाच॥विद्याशक्तिःसमस्तानांशक्तिरित्यभिधीयते ॥ गुणत्रयाश्रयाविद्याअविद्याचतदाश्रया॥२५॥
गुणत्रयंचदग्ध्वैवतत्सारंधर्तुमर्हथ ॥ यच्चकिंचिद्भवेत्तत्रभवद्भिर्ध्रियतांहितत् ॥ २६ ॥ अथाहुस्तत्सुतावाक्यंनदाहोज्वलनंविना ॥ शिवःप्राहमहेशस्यलो
चनेवह्निरस्तिवै ॥ २७ ॥ गुणत्रयमिदंधेनुर्विद्यास्याद्गोमयंशुभम् ॥ मूत्रंचोपनिषत्प्रोक्तंकुर्याद्भस्मततःपरम् ॥ २८ ॥ वत्सास्तुस्मृतयोयस्यास्तत्संभूतं
तुगोमयम् ॥ आगावइतिमंत्रेणधेनुंतत्राभिमंत्रयेत्॥२९॥गावोगावोगावइतिप्राशयेत्तुतृणंजलम् ॥ उपोष्यचचतुर्दश्यांशुक्लेकृष्णेथवाव्रती॥३०॥परेद्युःप्रात
रुत्थायशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ कृतस्नानोधौतवस्त्रोगोमयार्थंव्रजेत्तुगाम् ॥ ३१ ॥ उत्थाप्यतांप्रयत्नेनगायत्र्यामूत्रमाहरेत् ॥ सौवर्णेराजतेताम्रेधारयेन्मृन्म
येघटे ॥ ३२ ॥ पौष्करेवापलाशेवापात्रेगोशृंगएववा ॥ आदधीतहिगोमूत्रंगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ ३३ ॥ अभूमिपातंगृह्णीयात्पात्रेपूर्वोदितेऽधिके ॥ गोम
यंशोधयेद्विद्वाञ्छ्रीर्मेभजतुमंत्रतः ॥ ३४ ॥ अलक्ष्मीर्मयीतिमंत्रेणगोमयस्यापमार्जनम् ॥ संत्वासिंचामिमंत्रेणगोमूत्रंगोमयेक्षिपेत् ॥ ३५ ॥ पंचानांत्वेति
मंत्रेणपिंडांश्चैवचतुर्दश ॥ कुर्यात्संशोष्यकिरणैस्तरणेराहरेत्तुतान् ॥ ३६ ॥ निदध्यादथपूर्वोक्तपात्रेगोमयपिंडकान् ॥ स्वगृह्योक्तविधानेनप्रतिष्ठाप्याग्नि

१ पौष्कले-इ० पा० ।

मिंधयेत् ॥ ३७ ॥ पिंडान्विनिक्षिपेत्तत्तदर्णेदेवायपिंडकान् ॥ आघारावाज्यभागौचप्रक्षिप्यद्वौहुनेत्सुधीः ॥ ३८ ॥ ततोनिधनपतयेत्रयोदशजयादयः ॥
होतव्याःपंचब्रह्माणिनमोहिरण्यवाहवे ॥ ३९ ॥ इतिसर्वाहुतीर्हुत्वाचतुर्थ्यंतैस्तुमंत्रकैः ॥ ततःशर्वायरुद्राययस्यवैकंकतीतिच ॥ ४० ॥ एतैस्तुजुहुया
द्विद्वाननाज्ञातत्रयंतथा ॥ व्याहृतीरथहुत्वातुततःस्विष्टकृतंहुनेत् ॥ ४१ ॥ इध्मशेषंतुनिर्वर्त्यपूर्णपात्रोदकंततः ॥ पूर्णमासांतयजुषाजलेनान्येनबृंहये
त् ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणेष्वमृतमितितज्जलंशिरसिक्षिपेत् ॥ प्राच्यामितिदिशांलिंगैर्दिक्षुतोयंविनिक्षिपेत् ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणेदक्षिणांदत्वाशांतेपुलकमाहरेत् ॥
आहरिष्यामिदेवानांसर्वेषांकर्मगुप्तये ॥ ४४ ॥ जातवेदसमेनंत्वांपुलाकंच्छादयाम्यमे ॥ मंत्रेणानेनतंवह्निंपुलाकेछादयेदथ ॥ ४५ ॥ त्रिदिनंज्वलनस्थि
त्यैछादनंपुलकैःस्मृतम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यास्वयंभुंजीतवाग्यतः ॥ ४६ ॥ भस्माधिकमभीप्संस्तुह्याधिकंगोमयंहरेत् ॥ दिनत्रयेणयदिवाएकस्मि
न्दिवसेवहु ॥ ४७ ॥ तृतीयेवाचतुर्थेवाप्रातःस्नात्वासितांवरः ॥ शुक्लयज्ञोपवीतीचशुक्लमाल्यानुलेपनः ॥४८॥शुक्लदंतोभस्मदिग्धोमंत्रेणानेनमंत्रवित् ॥
तद्वेतिचोच्चारयित्वाभस्मसत्यंनसंत्यजेत् ॥ ४९ ॥ ततआवाहनमुखाउपचारास्तुषोडश ॥ कर्तव्याहुतदानेनततोग्निमुपसंहरेत् ॥५०॥ अग्नेभस्मेति
मंत्रेणगृह्णीयाद्भस्मचोद्भवम् ॥ अग्निरस्मीतिमंत्रेणप्रमृज्यचततःपरम् ॥ ५१ ॥ संयोज्यगंगासलिलैःकपिलापयसाथवा ॥ चंद्रंकुंकुमकाश्मीरमुशीरचंदनं
तथा ॥ ५२ ॥ अगुरुद्वितयंचैवचूर्णयित्वातुसूक्ष्मतः ॥ क्षिपेद्भस्मनितच्चूर्णमोमितिब्रह्ममंत्रतः ॥५३॥ ततःपयःसेचनेचगादितःकपिलामनुः ॥ अमृतंदेवि
तेक्षीरंपवित्रमिहवर्द्धितम् ॥ ५४ ॥ तवप्रसादान्मुच्यंतेमनुजाःसर्वपाप्मनः ॥ प्रणवेनावहेद्विद्वान्भस्मनोवटकानथ ॥ ५५ ॥ अणोरणीयानितिहिमंत्रेणतु
विचक्षणम् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ इत्थंतुभस्मसंपाद्यशुष्कमादायमंत्रवित् ॥ ५६ ॥ प्रणवेनविमृज्याथसप्तप्रणवमंत्रितम् ॥ ईशानेनशिरोदेशंमुखंतत्पु
रुषेणच॥५७॥ उरोदेशमघोरेणगुह्यंवामेनमंत्रयेत् ॥ सद्योजातेनवैपादौसर्वांगंप्रणवेनतु॥५८॥ततउद्धूल्यसर्वांगमापादतलमस्तकम्॥ततआचम्यवसनंधौतं
श्वेतंप्रधारयेत्॥५९॥पुनराचम्यकर्मस्वंकर्तुमर्हतिसर्वतः॥ततोभस्मसमादायप्रमृज्यप्रणवेनतु॥६०॥त्रिनेत्रंत्रिगुणाधारंत्रयाणांजनकंविभुम् ॥ स्मरन्नमःशि
वायेतिललाटेतुत्रिपुंड्रकम् ॥६१॥नमःशिवाभ्यामित्युक्त्वाबाह्वोर्वापित्रिपुंड्रकम् ॥ अघोरायनमइतिउभाभ्यांचप्रकोष्ठयोः ॥६२॥ भीमायेतिततःपृष्ठेशिरो
धिपाश्चिमेतथा॥नीलकंठायशिरसिक्षिपेत्सर्वात्मनेनमः॥६३॥प्रक्षाल्याथततोहस्तौकर्मानुष्ठानमाचरेत् ॥ ॥शिवउवाच॥ ॥ यूयमेवंप्रकारेणभस्मकृत्वाप्र
घृष्यच ॥ ६४ ॥ गुणान्धारयितुंशक्तास्ततःस्रक्ष्यथवैप्रजाः ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ इत्थंशिवोदितादेवाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ६५ ॥ तथाकृत्वाचविधि

[1] बुद्धिदम्–इ० पु० । २ अर्हसि–इ० पा० ।

नाहमहमिकयातदा ॥ अन्योन्यबोधनाशक्ताःप्रणम्यशिवमूचिरे ॥ ६६ ॥ कंगुणंधारयेत्कोवाशिवःप्राहसुतानथ ॥ कर्मशक्तितथाज्ञानंमुखरेणैवनश्य
ति ॥ ६७ ॥ अल्पायुर्दृश्यतेब्रह्मामनुभिश्चास्यजीवितम् ॥ योहंब्रह्मांडमालाभिर्भूषितोब्रह्मगोपनम् ॥ ६८ ॥ रजोगुणमवष्टभ्यनचजानासिमांतदा ॥
ब्रह्माधिकबलोविष्णुरायुषिब्रह्मणोधिकः ॥ ६९ ॥ ब्रह्मांडमालाभरणेमहेशस्यममैवतु ॥ चतुर्निःश्वासमात्रेणविष्णोरायुरुदाहृतम् ॥ ७० ॥ ब्रह्मणोधि
कसत्वत्वात्सत्वमालंबतांहरिः ॥ जानातिसर्वकालंमांक्वचिदेवनविस्मरेत् ॥ ७१ ॥ सात्विकैकैवपूजास्यराजसीतामसीनतु ॥ शांतंशिवंसत्वगुणंरजवक्रा
वमानतः ॥ ७२ ॥ नमोनीलंतथाचैवगुणंशंभुस्तथाभजत् ॥ सत्वंरजस्तमश्चापिदधारचपुराकिल ॥ ७३ ॥ अतोस्यत्रिविधापूजाशंकरस्यविधीयते ॥
रजश्चतमसायुक्तंदारुणंपरिकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ दारुणापिततःपूजाशंकरेगतिदामता ॥ रजश्चतमसायुक्तमलंशास्त्रप्रवर्तकम् ॥ ७५ ॥ विच्छिन्नापिततः
पूजाशंकरेफलदामता ॥ तमश्चसत्वसंयुक्तंमिश्रकंचप्रवर्तकम् ॥७६॥ मिश्रपूजाविफलदाशंकरेलोकशंकरे॥ यादृशंतादृशंवापिनियमेनार्चनंविभोः॥७७॥
शंकरस्याशुफलदंयादृशस्यापिदेहिनः ॥ शंभुरुवाच ॥ एतत्संक्षेपतःप्रोक्तंविधानंभस्मनोऽनघ ॥७८॥ वक्तृश्रोतृजनानांचसमस्ताघविनाशनम् ॥७९॥
इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेभस्मोत्पत्तिविधानंनामाष्टोत्तरशततमोध्यायः ॥ १०८ ॥ छ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अत्रतेकीर्तयिष्यामिक
थांपापप्रणाशिनीम् ॥ श्रुत्वायांप्रापधर्मात्माशिवभक्तिमनुत्तमाम्॥१॥इक्ष्वाकुर्नामविप्रेंद्रोमहाविद्योमहामतिः॥बहुशास्त्रप्रवीणश्चनीतिशास्त्रविशारदः॥२॥
नयष्टानचदाताचनदेवानांचपूजकः ॥ नचाध्यापयितावेदंनव्याख्याताश्रुतस्यच ॥ ३ ॥ नपुराणेतिहासानांश्रुतीनामागमस्यवा ॥ यत्नाद्गोक्तातथादे
हसंस्कारैकप्रवर्तकः॥४॥तादृशस्यद्विजस्याथसमालक्ष्यायुरत्यगात्॥लक्षांतरेतथैकस्मिन्वत्सरेमासिपंचमे ॥५॥ तृतीयदिवसेरात्र्यांपुराणंश्रुतवानिदम् ॥
स्वसंपादितवित्तस्ययेनदानंनवैकृतम्॥६॥दिनेदिनेभुज्यमानंनिःसारंस्यात्क्रमेणाहि॥वर्षाण्येवचतावंतिनरकेपच्यतेध्रुवम् ॥ ७ ॥ कृमियोनिसहस्रंचअनुभू
यततःपरम्॥दरिद्रोव्याधितोऽबंधुर्दुष्टभार्योबहुप्रजः॥८॥दिनेदिनेभिक्षितेनयाचितेनचजीवनम्॥यन्नक्कापिचबीजानांमग्रानामथमार्गणात् ॥९॥ लब्धेनजीव
नंकर्मभृत्यानामथजीवनम् ॥ मध्येश्रोत्रविहीनश्चनेत्रहीनःस्खलन्मलः ॥ १० ॥ एवंपुराणंश्रुत्वासाविक्ष्वाकुर्भृशदुःखितः ॥ मनसाचिंतयच्चेदंस्मारंस्मारं
द्विजाधमः ॥ ११ ॥ रूपपुष्पैर्माहिष्मयीदुर्गापिफलवर्जिता ॥ तथापुराणरहिताविद्यानोगतिदर्शनी ॥ १२ ॥ बहुशास्त्रंसमभ्यस्यबहुवेदान्सविस्तरान् ॥
पुंसोश्रुतपुराणस्यसम्यग्यातिनदर्शनम् ॥ १३ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवंचिंतयतस्तस्यअकालमरणंत्वभूत् ॥ यमलोकंगतश्चाथयमेनपरि

१ रजवक्तानुमानतः—इ० पा० । २ पुराध्यासात्—इ०, पुराह्यासीत्—इ० च पा० ।

भाषितः ॥ १४ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ अनेकपापयुक्तोसिपुण्यंनैवमहत्तव ॥ नवेदाध्यापनात्प्राप्तंपापंचविदितंतव ॥१५॥ कोटिवर्षाणिनरकेतवस्थिति
रितिद्विज ॥ आयुरस्तितवात्यल्पंगम्यतांपौर्विकींतनुम् ॥ १६ ॥ कुरुपुण्यंहितंदानंदेवतापूजनंजपम् ॥ सांगमध्यापनंविप्रभोजनंभस्मधारणम् ॥ १७ ॥
भजविश्वेश्वरंदेवंदेवदेवमुमापतिम् ॥ तस्यप्रयत्नमात्रेणममलोकंनगच्छसि ॥ १८ ॥ यत्किंचित्प्रत्यहंपापिन्पुराणंशृणुसादरम् ॥ ततस्तच्छ्रवणादेवनेक्ष
सेममयातनाः ॥ १९ ॥ यमस्यवचनंश्रुत्वाब्राह्मणःस्वांययौतनुम् ॥ अथेशपूजनकृतेयत्नमास्थायसद्विजः ॥ २० ॥ अगमन्मुनिवर्यंतुजाबालिंशिवपूजक
म् ॥ तपःस्वाध्यायसंपन्नंश्रुतिस्मृतिविवेचकम् ॥ २१ ॥ पुराणतत्त्ववेत्तारंलक्षशिष्यसमावृतम् ॥ जराशिथिलसर्वांगंवेदवेदांगपारगम् ॥ २२ ॥
द्रष्टुकामोययौशैलंमंदरंचारुकंदरम् ॥ नानाविहंगसंपूर्णनानापुष्पलतावृतम् ॥ २३ ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतंनानागंधोपशोभितम् ॥ किन्नराणांचमिथुनैर्गीत
पूर्णमहागुहम् ॥ २४ ॥ अनेकरूपलावण्यवनितोषितपादपम् ॥ लंबमानविचित्राभिस्ताभिःशोभितपादपम् ॥ २५ ॥ रतिश्रमप्रसुप्तानांबोधनादित
षट्पदम् ॥ कूजंतिचपिकाःकामंवियुक्तानांयुजेकिल ॥ २६ ॥ नानामुनिगणाकीर्णप्रशांतमृगचारिणम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णगंधर्वगणसेवितम् ॥ २७ ॥
नानासिद्धमुखोद्भूतगीतपूर्णवनांतरम् ॥ विचित्रफलसंपूर्णनानादेवालयान्वितम् ॥ २८ ॥ प्रासादशतसंबाधंनानागृहसमन्वितम् ॥ सिंहाननैर्गजमुखैरु
लूकवदनैरथ ॥ २९ ॥ अमुखैर्विमुखैरुग्रैरर्द्धवक्त्रैर्मृगीमुखैः ॥ रुरुजंतुकगोधाहिवानरर्क्षमुखैरपि ॥३०॥ व्याघ्रवृश्चिकभल्लूट्रश्वानगर्दभतुंडकैः ॥ समस्तजी
ववदनसदृशास्यैर्गणेश्वरैः ॥ वल्लीमुखैर्वृक्षमुखैःशिलावक्त्रैरयोमुखैः ॥ ३१ ॥ शंखमुक्तादिजलजवदनैरुपशोभितम् ॥ अधिकांगैरनंगैश्चजटिलैःशिखिमुं
डितैः ॥ ३२ ॥ पात्रवक्त्रैर्द्विपङ्क्तैस्त्रिविग्रहमुखैरपि ॥ घंटास्यैःशूर्पवदनकर्णपादमुखैरपि ॥ ३३ ॥ घंटामुखैर्वेणुमुखैःकिंकिणीवदनैरपि ॥ यादृग्वस्तुज
गत्यस्तितादृशास्यैरयोमुखैः ॥ ३४ ॥ कैश्चिन्निभृतकंदर्परूपलावण्यकोमलैः ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशैश्चंद्रकोटिसमप्रभैः ॥ ३५ ॥ नानावर्णैर्विश्वमुखैर्विश्व
रूपैश्चतुर्मुखैः ॥ द्विमुखैःपंचवक्त्रैश्चत्रिमुखैःषण्मुखैरपि ॥ ३६ ॥ एकानेकमुखैःशांतैःसर्वदासुखिभिर्युतम् ॥ नानाभोगसमृद्धैश्चरतिकामसमैरपि ॥३७॥
लक्ष्मीनारायणमुखैरुमेशसमविग्रहैः ॥ नानारूपधरैश्चान्यैःसेवितंमंदराचलम् ॥३८॥ धेनवोयत्रवेदाश्चमीमांसावत्ससंयुताः ॥ धर्मादयःसवष्माणःपुराणानि
चकर्मणा ॥३९॥ स्मृतीतिहासजातानिआगमाश्चशरीरिणः ॥ स्थिताश्चमंदरेयत्रसशैलःपापनाशनः ॥४०॥ तस्यमध्येमहापुण्यंपुरंपरमशोभितम् ॥ वापी
तडागोपवनप्रासादशतशोभितम्॥४१॥ सप्तप्राकारपरिखंरत्नाट्टालकसंयुतम् ॥ गोपुरैर्नवभिर्युक्तंविचित्रगृहसंयुतम् ॥४२॥यस्यचाप्रतिमंतेजउष्णशीता
दिवर्जितम्॥तन्मध्येनगरीपुण्यातन्मध्येचसभाशुभा॥४३॥ तस्यांभद्रासनंमध्येवेदपादविचित्रितम् ॥ सर्वोपनिषदाक्लृप्तंपादपीठंसुशोभनम्॥४४॥पुराणा

न्यागमास्तस्यस्वस्तीतिशिवपादयोः ॥ तत्रासीनोमहायोगीगोक्षीरसदृशाकृतिः ॥ ४५ ॥ मंदस्मितसुचार्वास्योद्व्यष्टवर्षवयाःप्रभुः ॥ दधानउरसामालां
मणिरुद्राक्षकल्पिताम् ॥ ४६ ॥ बिभ्राणउपवीतंचकर्णिकारसमद्युतिः ॥ सुरत्नकुंडलोदेवःकिरीटकनकांबरः ॥ ४७ ॥ नानाभूषणसंयुक्तोनानागंधवि
लेपनः ॥ वामांकन्यस्तगिरिजोवीक्षमाणस्तदाननम् ॥ ४८ ॥ मुग्धांचसुमुखींबालांनवयौवनशोभिताम् ॥ भूषितांचारुसर्वांगींबिभ्रतींकनकांबुजम् ॥४९॥
आलिंग्यवामेनकरेणदेवीदक्षेणतस्यामुखमुन्नमय्य ॥ स्पृष्ट्वाशिरोवामकरेणतस्यादक्षेणकुर्वंस्तिलकंचदेवः ॥ ५० ॥ भक्तिर्वीजयतेदेवंप्रणवव्यज
नेनच ॥ पूजाकांतापिकुसुमैर्मालांदेवायबिभ्रती ॥ ५१ ॥ ज्ञातिर्विरक्तिर्वनितेबिभ्रत्यौयोगचामरे ॥ समाधिःकार्यकर्तास्यधारणायोषिदस्यच ॥ ५२ ॥
यमाश्चनियमाश्चैवकिंकरास्तस्यकीर्तिताः ॥ प्राणायामःपुरोधास्तुप्रत्याहारःसुवर्णधृक् ॥ ५३ ॥ ध्यानंचद्राविणाध्यक्षःसत्यंसेनापतिस्तथा ॥ ब्रह्मप्रभृ
तिकीटांताःपशवस्तत्पतिःशिवः ॥ ५४ ॥ पशूनांपालकोधर्मःस्यादधर्मश्चतस्करः ॥ मायापाशेनतेबद्धामोचनीकाशिकामृतिः ॥ ५५ ॥ नानावि
धाश्चप्रमदादेवदेवमुमापतिम् ॥ एतादृशमुमानाथंकोटिजंतुरनुस्मरेत् ॥ ५६ ॥ इष्टान्भोगानवाप्याथशिवलोकेमहीयते ॥ ब्रह्मविष्णुमहेंद्राद्या
स्तत्पुरद्वारपालकाः ॥ ५७ ॥ लक्ष्मीसरस्वतीदेव्यौदेहल्यार्चनेक्षितेः ॥ नियुक्तेदेवदेवस्यदेवाश्चसुरयोषितः ॥ ५८ ॥ दास्योदेवाःसमस्ताश्चदासा
यस्यमहात्मनः ॥ एतादृशमहाशैलमिक्ष्वाकुःसंददर्शह ॥ ५९ ॥ मुनिंप्रणम्यजाबालिमिदमाहवचस्तदा ॥ गंतुकामोमहाशैलंशक्तोस्यस्मिन्नवा
मुने ॥ ६० ॥ ममायुरल्पंकथितंयमेनज्ञानिनापुरा ॥ ६१ ॥ नरकश्चबहुःप्रोक्तःकथंश्रेयोभविष्यति ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥ मयापिसर्वमेतत्तेज्ञा
तंदिव्येनचक्षुषा ॥ ६२ ॥ आयुर्दशादिनंब्रह्मन्विद्वानपिनधर्मकृत् ॥ नतपस्तेह्यनभ्यासान्नचयोगोऽल्पकालतः ॥ ६३ ॥ नदानंद्रविणाभावाद
सामर्थ्यात्तथार्हणा ॥ नयज्ञोनव्रतंपूर्तंनचपुण्यमनायुषः ॥ ६४ ॥ नचाध्यापनतीर्थादिसेवाकालविरोधतः ॥ तस्मात्तत्पापनाशायप्रायश्चित्तंनवि
द्यते ॥ ६५ ॥ गतिप्रदंतथाधर्मंगच्छवातिष्ठवामुने ॥ ॥ इक्ष्वाकुरुवाच ॥ ॥ यावज्जीवंप्रतिज्ञायक्रियतेयोवृषोद्विज ॥ ६६ ॥ तेनपापपरीहारो
भविष्यतिसुनिश्चितम् ॥ तंब्रूहियेनधर्मेणममपापंप्रणश्यति ॥६७॥ केनवापुण्ययोगेनस्वर्गतिश्चभविष्यति ॥ शरणंभवविप्रर्षेनरकादतिबिभ्यतः ॥६८॥
सर्वधर्मफलंप्राहुःशरणागतपालनम् ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥ सत्यंस्वल्पेनकालेननतादृग्लभ्यतेवृषः ॥ ६९ ॥ अमृतेत्वनृतेशक्यंवक्तुंस्वप्नांतरे
ष्वपि ॥ रहस्यमेकंकिंचित्तुयस्यकस्यापिनोच्यते ॥ ७० ॥ ॥ इक्ष्वाकुरुवाच ॥ ॥ शरणंपालयमुनेकालोमेनिर्गमिष्यति ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥

१ नम्रमुखीम्–इ० पा० । २ धर्म इत्यर्थः ।

ममप्राणाधिकंविप्ररहस्यंश्रुतिचोदितम् ॥ ७१ ॥ शिवलिंगार्चनंनामब्रह्मादिभिरनुष्ठितम् ॥ समस्तपापशमनंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ७२ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंतस्माच्छिवपूजांसमाचर ॥ नातिक्रामेद्यदिमुनेशिवलिंगार्चनंशुभम् ॥ ७३ ॥ यःशंभुपूजांविच्छिद्यात्तेनच्छिन्नंहिमेशिरः ॥ वरंशूलविनिक्षेपोवरंशाल्मलिकर्षणम् ॥ ७४ ॥ वरंप्राणपरित्यागोनैवपूजाव्यतिक्रमः ॥ वरंवह्निप्रपतनंवरंचाधःशिरःकृतम् ॥ ७५ ॥ वरंस्वमलभुक्तिर्वानेशपूजाव्यतिक्रमः ॥ अपूजयित्वाचेशानंयोहिभुंक्तेनराधमः ॥ ७६ ॥ पापानामन्नरूपाणांतस्यभोजनमुच्यते ॥ अनुच्चार्यपदंशंभोर्भुङ्क्तेयदिचखादति ॥ ७७ ॥ शिवेतिमंगलंनामयस्यवाचिप्रवर्तते ॥ भस्मीभवंतितस्याशुमहापातककोटयः ॥ ७८ ॥ शिवंप्रदक्षिणीकृत्ययोनमस्यतिमानवः ॥ भूमेःप्रदक्षिणंकृत्वायत्तत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ ७९ ॥ प्रदक्षिणत्रयंकृत्वानमस्कारंचपंचधा ॥ पुनःप्रदक्षिणंकृत्वानत्वामुच्येतपातकैः ॥ ८० ॥ सर्ववाद्यानियःकुर्यात्कारयेद्वाशिवालये ॥ बलेनमहतायुक्तोवेदसेव्यत्र[1]जायते ॥ ८१ ॥ श्रावयेद्यःपुराणानिदेवदेवंत्रिलोचनम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोवसेच्छिवपुरे[2]कृती ॥ ८२ ॥ तंनित्यमादरेणेशोवक्तिवाक्यंप्रियंसदा ॥ ॥ जाबालिरुवाच ॥ ॥ एतत्संक्षेपतःप्रोक्तमीशपूजनमुत्तमम् ॥ ८३ ॥ अल्पायुश्चभवान्विप्रशिवपूजनमाचर ॥ त्रिकालंवाद्विकालंवाएककालमथापिवा ॥ ८४ ॥ यामंयामार्धमथवाशिवपूजनमाचर ॥ वानप्रस्थाश्रमोभूत्वावानप्रस्थकृताश्रयः ॥ ८५ ॥ वानप्रस्थप्रसूनैश्चप्रातःपूजयशंकरम् ॥ श्रीफलैःशतपत्रैश्चपद्मसौगंधिकैरपि ॥ ८६ ॥ नीपैर्जपाभिःपुन्नागैःकरवीरैश्चपाटलैः ॥ तुलस्याचरविदलैरपराजितयातथा ॥ ८७ ॥ अपामार्गदलैरुद्रजटादमनकेनच ॥ सर्वैरेभिःसमफलैर्बिल्वपत्रैश्चधूर्तकैः ॥ ८८ ॥ द्रोणैःशिरीषैःशक्तैश्चदूर्वयाकोरकैरपि ॥ नंद्यावर्तैरक्षतैश्चतिलमिश्रैश्चकेवलैः ॥ ८९ ॥ अन्यैरपियथाशक्तिप्रातःसंपूजयेच्छिवम् ॥ कर्णिकारैश्चसौवर्णदूर्वयापिशिवार्चनम् ॥ ९० ॥ मुकुलैर्नार्चयेद्देवंचंपकैर्जलजंविना ॥ जलजानांचसर्वेषांपत्राणामक्षतस्यच ॥ ९१ ॥ कुशपुष्पस्यरजतसुवर्णकृतयोरपि ॥ अन्यत्कृत्वायथायत्तुतैलपक्वंभवेन्नृप ॥ ९२ ॥ नतत्पर्युपितंप्रोक्तमपूपादिगमिष्यति ॥ उक्षितंयत्फलायुक्तंतैलक्षाराम्लजीरकैः ॥ ९३ ॥ जलेतत्प्रोक्षितंमूलफलशाकादिकंनृप ॥ नचपर्युपितंप्रोक्तंगंगातोयंचसागरम् ॥ ९४ ॥ महानदीजलंसर्वंकेदारजलमेवच ॥ ह्रदरूपेणयत्तीर्थंकूपतीर्थेनराघव ॥ ९५ ॥ तडागवापीसरसांकूपेनापांचयद्भवेत् ॥ तत्तीर्थतोयंसर्वंचनचपर्युपितंभवेत् ॥ ९६ ॥ नरात्रौजलमाहार्यंदिवासंपादयेज्जलम् ॥ ससैकतंतथाधार्यंनचपर्युषितंहितत् ॥ ९७ ॥ एवंविदित्वापूजांत्वंशिवलिंगेसमाचर ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवमुक्तोथमुनिनाइक्ष्वाकुर्ब्राह्मणप्रियः ॥ ९८ ॥ शिवपूजापरोभूत्वादिनाष्टकमतिष्ठत ॥ नवमेऽथदिनेप्राप्ते

१ देवसेव्यत्र जायते–इ० पा० । २ शिववशे–इ० पा० ।

प्रातःकालेकृतार्चनः ॥ ९९ ॥ मरणावसरेप्राप्तेशिवपूजांविधायसः ॥ स्वान्प्राणानुपहारायतत्याजैवमहोशितुः ॥ १०० ॥ मृतंतमथविज्ञाययमदूताःसमा
गताः ॥ यमलोकप्रापकायेयत्नमास्थायतास्थिरे ॥ १०१ ॥ शैवाश्चापिसमायातादूतावह्निमुखादयः ॥ तेषामन्योन्यवादोभून्मामकोमामकस्त्व
ति ॥ १०२ ॥ अथयामःपाशपाणिःशिवदूतमथार्दयत् ॥ अथवह्निमुखःक्रुद्धोयमदूतशतंततः ॥ १०३ ॥ महाकायस्तथाभूत्वागृहीत्वाचकरेणतत् ॥
शिरांसिचतथैकेनापीड्यचिच्छेदशष्पवत् ॥ १०४ ॥ मारयित्वाततोदूतानादायेक्ष्वाकुमभ्यगात् ॥ निवेदयामासचतंवीरभद्रायधीमते ॥ १०५ ॥
सचापिशंकरायाथतंप्राहचमहेश्वरः ॥ त्वयाष्टदिनपूजैवकृताकृष्णादिनेदिने ॥ १०६ ॥ त्वमनिंदःपुरामांचलिंगंशिश्नाग्रमित्युत ॥ तेनैवपापयोगेनशिश्न
वक्रोभविष्यसि ॥ १०७ ॥ शिश्नाग्रेविवरंचक्रंजिह्वानासादिवर्जितः ॥ पूर्वमन्नामवक्तृत्वाद्वक्ताचापिभविष्यसि ॥ १०८ ॥ अथेशवचनात्सोपितथाभूतो
भवत्क्षणात् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ यइदंशृणुयान्नित्यंपुराणाख्यानमुत्तमम् ॥ १०९ ॥ विमुक्तपापबंधश्चशिवभक्तोभविष्यति ॥ सयातिचाशिव
स्थानेवक्ताचापितथाभवेत् ॥ ११० ॥ यश्चवक्तिकथामेनांहरेणसदृशोभवेत् ॥ उक्त्वाकथामिमांपूर्वमधीरोनामभूमिपः ॥ १११ ॥ स्वर्गंसगतवान्राजा
कृतपापोथभार्यया ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेविभूतिमाहात्म्येनवोत्तरशततमोऽध्यायः ॥१०९॥ छ ॥ ॥ श्रीरामउ
वाच ॥ ॥ अयमग्निशिखोनामवह्निःशिवगणश्चवै ॥ सकथंतादृशोभूतस्तन्मेवदनमस्तव ॥१॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अयमासीत्पुराकश्चित्क्षत्रियःक्रोधनः
सदा ॥ नष्टभार्योनष्टसेनोनष्टराष्ट्रोतिदुःखितः ॥२॥ लब्ध्वालुलायद्वितयंकृषिंचक्रेसहात्मजैः ॥ ऋणेनमहतायुक्तःपुनश्चातिदुःखितः ॥ ३ ॥ पुनश्चदुःखितो
राजासर्पेणसुतनाशनात् ॥ तथाभूतोमहीपालस्तत्याजकृषिमप्युत ॥४॥ परित्यज्यसुतौचापित्यक्ताहारोरुरोदह ॥ सुतावथसमागम्यप्राहतुःपितरंत्विदम् ॥५॥
किमर्थंरुद्यतेतातनष्टोनायातिरोदनात् ॥ शरीरशोषणायाथशोकस्तेऽद्यभविष्यति ॥ ६ ॥ शोकेनचक्षुषीनष्टेकंठोनष्टस्तथातव ॥ अनुष्ठानंतथानष्टंकिमर्थं
परितप्यसे ॥ ७ ॥ एकोनष्टोनचायातिरक्षपंचस्थितानमून् ॥ बहूनांरक्षणंपुण्यमाश्रितानांविशेषतः ॥ ८ ॥ अन्याश्रितममुंशत्रुंकथंशोचितुमर्हसि ॥
॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ पुत्रःशत्रुःकथंपुत्रौयुवांशत्रूतथाचमे ॥ ९ ॥ अत्यंतसुखिनंपुत्रंकथंशत्रुमभाषतम् ॥ ॥ सुतावूचतुः ॥ ॥ जायमानो
हरेद्भार्यांवर्द्धमानोहरेद्धनम् ॥ १० ॥ म्रियमाणस्तथाप्राणाञ्छत्रुस्त्वंकिमतःपरम् ॥ यत्सुखंचत्वयाप्रोक्तंस्पर्शनालिंगनादिभिः ॥ ११ ॥ दुःखोदर्कमि
दंराजन्सर्वमेतद्ददामिते ॥ प्रसूतिकालेपुत्रस्यभार्यानाशविचारणा ॥ १२ ॥ जीवितायामथोपत्न्यामात्मनःसुखनाशनम् ॥ योन्यशुद्धौतुजातायांसंयोगो

१ अथवा मोक्षपाणिं च–इ० पा० ।

नोपपद्यते ॥ १३ ॥ आलिंगनपरेगाढंस्तन्येनांगंपरिप्लुते ॥ तथापियादिसंयोगःशिशुरोदनतास्त्रियाः ॥ १४ ॥ दृढंशिशुगतंचित्तंततोवैरस्यमेवच ॥ अथ
चेत्पतितोडिंभोमध्येमैथुनमुद्गतिः ॥ १५ ॥ रतिमध्येतुविच्छेदेदुःखंकिंचिदसान्निभम् ॥ सर्वकालेपरिमितेकदाचिद्रतिसंभवः ॥ १६ ॥ तत्कालेभोजनंना
स्तिस्वापोनास्तिचभार्यया ॥ शिशूनांरक्षणेदुःखंव्याधितर्षग्रहादिभिः ॥ १७॥ तन्मतंयत्सुखंचित्रंयथांकारोहणंपितुः ॥ आलिंगनकृतंतातचुंबनादिकृतं
तथा ॥ १८ ॥ अत्यन्तमधुरोक्त्यादियत्सुखानिनरेश्वर ॥ रतिमध्येविरामस्यकलांनार्हंतिषोडशीम् ॥ १९ ॥ अन्यान्यपिचदुःखानिसंतिपुत्रेसहस्रशः ॥
अनेनत्वंकिंक्रियसेइहामुत्रविरोधिना ॥ २० ॥ त्यजशोकमिदंतस्मादावांपुत्रौस्थिताविह ॥ ॥ श्रीराजोवाच ॥ ॥ त्यजामिशोकंदुर्वारंसर्वकार्यविरो
धिनम् ॥२१॥ आत्मनश्चहितंकार्यमिहामुत्रसुतौमम॥ पुरोधसंतुगच्छामिममपूर्वंमहागुरुम् ॥२२॥ वसिष्ठंमुनिवर्यंचसदास्यातिगतिंमम ॥ एवमुक्त्वागतो
विप्रंवाराणस्यांस्थितंगुरुम् ॥२३॥ दंडवत्प्रणनामाथमुनिनापरिपूजितः ॥ आलिंगितःशिरोघ्रातोदत्तासनपरिग्रहः ॥ २४ ॥ उक्तश्चागमनंकिंतेकिंकार्य्यं
करवाणिवै॥ ॥राजोवाच॥ ॥ गतिंप्रयच्छमेविप्रसंसारतरणायहि ॥२५॥ खिन्नोहंकर्मणाशश्वद्भवंतंशरणंगतः ॥ ॥ वसिष्ठउवाच॥ ॥गतिंपश्यम
हालिंगंविश्वेश्वरमितिस्थितम् ॥ २६ ॥ एनंपूजयराजेंद्रदेवदेवंपिनाकिनम् ॥ यमाराध्यपुराशक्तिररुंधत्याःसुतोमुनिः ॥ २७॥ रक्षसाभक्षितश्चापियमलो
कंगतोनसः ॥ किंचित्कालंगतःस्वर्गंब्रह्मलोकमगादतः ॥२८॥ ब्रह्मलोकाद्विष्णुलोकेक्रीडन्नास्तेसुतोमम॥अमुंपश्यमहाराजलुब्धकंवनचारिणम् ॥२९॥
पूजयंतंहिविश्वेशंपत्रमात्रैःस्वसंभृतैः ॥ शमीवृक्षस्यसंभूतैस्तथापूगप्रसूनकैः ॥३०॥ कदंबकुसुमैरर्ककुसुमैर्यूथिकाभवैः ॥ एतैरन्यैर्महेशानंपूजयंतंविलोकय
॥ ३१ ॥इतोर्द्धयाममात्रेणमरिष्यातितदद्भुतम् ॥ अंतकालेसमायातेलुब्धकोपिशिवायवै ॥३२॥ उपहारप्रदानायदृष्टवान्पार्श्वतोघटम् ॥ तंचूतफलसंपूर्णं
शुनोच्छिष्टंविगर्हितम् ॥ ३३ ॥ संकल्पितोपहारस्यह्यभावाल्लुब्धकस्तथा ॥ इदंजगौशुभंवाक्यंलोकानांभक्तिसूचकम् ॥ ३४ ॥ पुष्पाभावेहरिर्नें
त्रंफलाभावेंगुलंरविः ॥ लिंगविस्रंसनेकंचजमदग्निऋषिस्तथा ॥ ३५ ॥ लिंगपीठविभेदेचगात्रंनिर्भिद्यदत्तवान् ॥ अन्यैर्माहेश्वरैरन्यत्साहसंपरमंकृ
तम् ॥ ३६ ॥ ममापितत्तथाकार्य्यमन्यथादोषभागहम् ॥ एतस्मिन्नंतरेकश्चिदुन्मत्तःशिवमभ्यगात् ॥ ३७ ॥ अथलुब्धकृतांपूजामाहृत्याभक्षयत्क्ष
णात् ॥ वमनंचतथाचक्रेशिवपीठेथलुब्धकः ॥ ३८ ॥ शिवापकारिणंचैनंहन्मिनोवेत्यचिंतयत् ॥ अथस्वात्मवधायैवयत्नमास्थायशंकरः ॥ ३९ ॥
उन्मत्तेनयथोद्धृताशिवपूजामयाकृता ॥ लिंगप्रावरणेह्येपातदहंममदेहिनः ॥ ४० ॥ प्रावृतिस्त्वगियंत्वद्यानिर्मोक्तव्यामयाद्भुतम् ॥ पूजा

१ परिप्लवते–इत्यर्थः–शवभावश्छांदसः । २ व्याधिसर्पग्रहादिभिः–इ० पा० ।

विमोचनायैतत्फलहानेर्गलंत्यजेत् ॥ ४१ ॥ इत्थंसंकल्प्यसतथातीक्ष्णस्वधितिनाद्भुतम् ॥ चक्रेत्वचंदक्षपादंत्वचंच्छित्वाकटेरधः ॥ ४२ ॥ वामपादंतथाचक्रेकटिपर्यंतमाशुच ॥ हृष्टश्चावेपितश्चैवततऊर्ध्वमथाच्छिनत् ॥ ४३ ॥ करांसोदरहृत्कंठत्वचंनिर्भिद्यलुब्धकः ॥ मस्तकस्यत्वचंचापिनिर्विभेदप्रहृष्टवान् ॥ ४४ ॥ तयोरंतरतस्तस्माद्गात्रंनिर्भिद्यवर्तुलम् ॥ छित्वांगुलिंसमादायदेवायार्पितवांस्त्वचम् ॥ ४५ ॥ आरादेवतथादिव्यरूपःस्वक्षश्चतुर्भुजः ॥ नानाभूषणसंयुक्तःस्थितोवियतिशाङ्करः ॥ ४६ ॥ अथशैवाःसमायातादूताःशतसहस्रशः ॥ विचित्रमुकुटाकाराःसर्वाभरणभूषिताः॥४७॥ त्रिशूलपाणयःसर्वेशुद्धस्फटिकसंनिभाः ॥ चतुर्भुजाःसुरूपाश्चविमानवरसंस्थिताः ॥ ४८ ॥ सर्वेसूर्यसमाःशांतारंभावत्प्रियायायुताः ॥ सूनुपत्नीबलोत्साहविलासस्त्रीशतान्विताः ॥ ४९ ॥ तेजसासूर्यसदृशाःपुष्पवृष्टिमवाकिरन् ॥ तैराहूतोलुब्धकश्चनागच्छदवदच्चतान् ॥ ५० ॥ भार्यांबंधुजनोपेतोगच्छेहमथवानवा ॥ शैवास्तद्वचनंश्रुत्वावाक्यमेतदथोचिरे ॥ ५१ ॥ येनपुण्यंकृतंपापंतेनभोग्यंहितत्फलम् ॥ ॥ लुब्धकउवाच ॥ ॥ अशौचानांचसर्वेषांधर्माणामेककर्तृकम् ॥ ५२ ॥ माहेश्वराणांधर्माणांफलंचाद्विबहुष्वपि[1] ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोवीरभद्रःशतार्भकः ॥ ५३ ॥ नानाकोटिगणोपेतोएहिलुब्धकबंधुयुक् ॥ सर्वंत्वयोक्तंचतथासभार्योज्ञातिबंधुयुक् ॥ ५४ ॥ आरुह्येदंविमानंचाशिवंगच्छाशवंतुवः ॥ अथतद्वचनात्प्राप्तःशिवलोकंविमानगः ॥ ५५ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ दृष्टवानसिसर्वंत्वमीशपूजांसमाचार ॥ विमुक्तपापबंधस्त्वंशिवलोकंगमिष्यसि ॥ ५६ ॥ यदिराज्यंत्वयाप्राथ्यमार्जयेशांगणंनृप ॥ गोमयोदकलेपंचानित्यमेवसमाचर ॥ ५७ ॥ एतावताभूमिराज्यंध्रुवंतवभविष्यति ॥ यावदायुश्चतेराज्यमंतेशिवपदंभवेत् ॥ ५८ ॥ नैतस्मिंस्तुभवेद्राज्यसंसिद्धिरनुमृत्युतः ॥ अतोदेहांतरंप्राप्यशिवसेवाप्रभावतः ॥ ५९ ॥ भविष्यतिचतेराज्यंशिवभक्तिःस्थिरातथा ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अथकृत्वातथापूजांमृतःस्वर्गंगतस्ततः ॥ ६० ॥ राजजन्मपुनःप्राप्यराज्यंचक्रेशिवेरतः ॥ कदाचिदथदेवस्यगृहमभ्यगमन्नृपः ॥ ६१ ॥ नानादीपसमोपेतंमणिभिर्नागराडिव ॥ भटानामथसंमर्दएकोदीपोपतन्नृपे ॥ ६२ ॥ तदासौकुपितोराजादीपमादायसत्वरम् ॥ देवालयपुरेरम्येन्याक्षिपत्कोपसंयुतः ॥ ६३ ॥ दग्धंदेवगृहंतेनएनश्चसमपद्यत ॥ अथतेनपुनस्तत्रदग्धंवेश्मगृहादिकम् ॥ ६४ ॥ निर्मापयामासनृपोमहेशानमथायजत् ॥ अथमृत्युदिनेप्राप्तेराजाराधितशंकरः ॥ ६५ ॥ भस्मस्नायीभस्मशायीजपन्रुद्रंममारह ॥ शिवलोकंगतःसोयंवीरभद्रेणभाषितः ॥ ६६ ॥ भवत्वंगणशार्दूलोममवैपरिचारकः ॥ शाङ्करान्ममनिर्देशादानयस्वममांतिकम् ॥ ६७ ॥ शिरोहीनोभवांश्चापिज्वालावक्रोभविष्यति ॥

[1] वृद्धिर्बहुष्वपि-इ॰ पा॰ ।

सतूवाचमहात्मानंवीरभद्रंगणेश्वरम् ॥ ६८ ॥ चक्षुःश्रोत्रंतथाजिह्वानासिकास्यंशिरोगणः ॥ एतैर्विनाव्यवहृतिःकथंमेसंभविष्यति ॥ ६९ ॥ अभावे
शिरसःकिंवामयापापंकृतंविभो ॥ ॥ वीरभद्रउवाच ॥ ॥ त्वयैवस्वीकृतापूर्वंदेवीपरमसुंदरी ॥ ७० ॥ महेशभवनंनित्यंचातुर्वर्णकरंगकैः ॥
स्वस्तिकंसर्वतोभद्रंनंद्यावर्तादिकंशुभम् ॥ ७१ ॥ पद्ममुत्पलमांदोलपादोव्यजनचामरे ॥ त्रिशूलंशंखचक्रेचगदाधनुरथैवच ॥ ७२ ॥ त्रिशूलं
डमरुंखड्गंवृषंभृंगिरिटिंशिवम् ॥ तथाष्टपत्रंकमलमन्यद्यंत्रादिकंतथा ॥ ७३ ॥ कल्पयंतीप्रतिदिनंसेवतेवृषभध्वजम् ॥ कदाचिदथसावेश्यादेवसद्मन्युप
स्थिता ॥ ७४ ॥ राज्ञःकारांकिकःकश्चिद्देववेश्मसमाविशत् ॥ अथतांदृष्टवांस्तत्रसइदंवाक्यमुक्तवान् ॥ ७५ ॥ ॥ काराङ्किकउवाच ॥ ॥ एकांतसं
स्थितावेश्यायुवाहंस्थविरश्चन ॥ स्थविरंव्याधितंषंढमशक्तंधनवर्जितम् ॥ ७६ ॥ अदीर्घमेहनंदीनंपुरुषंयोषिदुत्सृजेत् ॥ अश्मश्रुलंमलच्छन्नंजडंदु
र्गंधिदूषितम् ॥ ७७ ॥ स्वल्पमव्यसनंनारीदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ तस्मान्मेदीयतांवेश्येमैथुनंजीवयाशुमाम् ॥ ७८ ॥ ॥ वेश्योवाच ॥ ॥ नियतः
सर्वजातीनामिहामुत्रसुखप्रदः ॥ पातिव्रत्यंपरोधर्म्मःस्त्रीणामितिहिशुश्रुम ॥ ७९ ॥ यदधीनायदावेश्यातदानान्येनसंगता ॥ पतिव्रतेतिविख्यातातस्मा
त्तंपरिपालयेत् ॥ ८० ॥ ॥ कारांकिकउवाच ॥ ॥ यदिचैवंमृतिःशीघ्रंभविष्यतिनसंशयः ॥ अथराजांतिकंगत्वाराजानमिदमुक्तवान् ॥ ८१ ॥
वेश्यावेश्यैवनोभार्यानेतिवकुंचनोचितम् ॥ इत्थंराजानमुक्त्वाथमंडंचैवारनालजम् ॥ ८२ ॥ किंचिदादायतस्यास्तुमंदिरंगतवानयम् ॥ निद्रावस
रमालोक्यप्रसृज्यचकरंततः ॥ ८३ ॥ वस्त्रस्यविवरेतत्रमंडंचिक्षेपदुष्टधीः ॥ एवंकृत्वाततोगत्वाराजानमिदमुक्तवान् ॥ ८४ ॥ राजन्निर्गत्यगत्वा
थवेश्याग्र्यांतवयोषितः ॥ उत्थापयित्वावेश्यांतांसर्वांगंद्रष्टुमर्हसि ॥ ८५ ॥ उन्मुक्तबंधमथवावसनंपश्ययत्नतः ॥ वेश्यावेश्माथगतवान्राजा
कारांकिकंवचः ॥ ८६ ॥ इदमाहसनिद्रेयंपश्येमांयामिपश्यसि ॥ सतूवाचनृपंतत्रनमेयुक्तमिदंनृप ॥ ८७ ॥ तन्मातरंवापितरंदर्शनायनियोजय ॥
तद्दृष्टौसर्वमेवेदंव्यक्तमाशुभविष्यति ॥ ८८ ॥ आनीताह्यथराज्ञातुमातावीक्षितुमुद्यता ॥ वचनात्तुनृपस्यैववस्त्रंशोधयतीवसा ॥ ८९ ॥ तत्रस्थितं
मंडमथविज्ञायांवाह्यमर्दयत् ॥ मर्दनाद्रसनंक्लिन्नंकिंतदित्याहपार्थिवः ॥ ९० ॥ नकिंचिद्देवनोकिंचिदितिवेश्याप्रसूरपि ॥ बहुवाक्येनराजाथवसनंवी
क्ष्यशंकया॥९१॥शुक्रक्लिन्नमिदंवासःप्राहैतत्पश्यतामिति ॥ अथदृष्ट्वासमीपस्थास्तथेत्यूचुर्वचोनृपम्॥९२॥राजाथस्वगृहंगत्वादंडाध्यक्षमभाषत ॥इदानी
मेववेश्यायाःशिरश्छिंध्यविचारयन् ॥९३॥दर्शनीयंशिरस्तस्याघटिकाभ्यंतरेमम ॥ दंडकश्चनृपोक्त्यास्यास्तथाकृत्वाह्यदर्शयत् ॥ ९४ ॥ ॥ वीरभ
द्रउवाच ॥ ॥ एवंकृतंत्वयापूर्वंप्राप्तंचफलमद्यते॥ज्वालयैवाहिवक्तात्वंश्रोताद्रष्टाचजिघ्रसि ॥ ९५ ॥ रसंजानासिमतिमानतिक्रोधीभविष्यसि ॥ ॥ शंभु

रुवाच ॥ ॥ एवंज्वालामुखोजातोराजामाहेश्वरोऽक्षमी ॥९६॥ तस्मात्तुक्षमिणाभाव्यंपरत्रेहसुखेप्सुना॥यइदंशृणुयान्नित्यंपुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ ९७॥
विमुक्तपापबंधश्चशिवलोकेभविष्यति ॥ ९८ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेशिवपूजामाहात्म्यकथनंनामदशोत्तरशततमोऽ
ध्यायः ॥११०॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महेशनाममाहात्म्यंपूजामाहात्म्यमेवच ॥ नमस्कारस्यमाहात्म्यंदृष्टिमाहात्म्यमेवच॥१॥जलदानस्यमाहात्म्यंधू
पदानस्यसत्तम॥दीपगंधादिदानस्यमाहात्म्यंवदमेगुरो॥२॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ एकैकनाममाहात्म्यंविस्तरान्नहिशक्यते ॥ संक्षेपेणचतेवच्मिशृणुराघव
सादरम् ॥३॥ पुरात्रेतायुगेराजाविधृतोनामवीर्यवान् ॥ मृतेपितरिबालोसौभूमिराज्येभिषेचितः ॥ ४ ॥ समानवयसःसर्वान्समीपस्थांश्चकारसः ॥ येवृद्धा
येचविद्वांसस्तेचतस्यनसंमताः ॥ ५ ॥ युवानःसंमतादुष्टाअकार्यकरणास्तथा ॥ सुरुयानयनदक्षाश्चचोरकर्मविशारदाः ॥ ६ ॥ भांडवार्तारतालास्य
निपुणास्तस्यसंमताः ॥ वशीकरणमंत्रज्ञावस्त्रौषधविदस्तथा ॥ ७ ॥ गीतनर्तनशीलाश्चधूर्त्ताद्यूतविदःप्रियाः ॥ पितृसंमतकर्तॄणांत्यागंचक्रेसपा
र्थिवः ॥ ८ ॥ विचार्यसचतैःसार्द्धंदुष्टैःकार्यमकारयत् ॥ एतादृशांस्तथाचान्यान्दुष्टान्सहयुयोजह ॥ ९ ॥ एतदुक्तिमुपालंभ्यशिष्टंसुहृदमत्यजत् ॥
उरोमुष्टिंचफेत्कारंयेकुर्युस्तस्यतेप्रियाः ॥ १० ॥ भगलक्षणतत्त्वज्ञारतितंत्रविशारदाः ॥ राजनीतिविहीनंतद्राज्यंसमभवत्तदा ॥ ११ ॥ गजाश्वरथमु
ष्ट्राजंगोमहिष्यादिकंचयत्॥तत्सर्वंनाशमापन्नमपहारायतस्ततः॥१२॥रत्नानिवसुधान्यानिनदृश्यंतेपुरेतदा॥अथभूपांतरेणासौनिर्जितःप्रपलायितः॥१३॥
महारण्यमथोगत्वागिरिदुर्गमकल्पयत् ॥ तत्रचाल्पपरीवारश्चोरवृत्तिंसमाश्रितः ॥ १४ ॥ सुवर्णवस्त्रधान्यादिरत्नगंधादिकंतथा ॥तत्रतत्राविनिर्दिश्यचोराना
यानवंचकान्॥१५॥बंधाद्यकारयत्तैस्तुद्रव्याहरणकर्मणि ॥ यदाहारोनविद्येततदाहारमकल्पयत् ॥१६॥ गोमहिष्यादिमांसेनयद्यन्नंनोपलभ्यते ॥ अश्वीय
नरमांसेनभोजनंपर्य्यकल्पयत् ॥१७॥एतादृशमभूद्वृत्तंसंध्योपासादिवर्जितम् ॥एकस्तुसचिवस्तस्यसुरापोनामराक्षसः॥१८॥नियुंक्तेसर्वकालंतमाहरप्रहरे
तिच ॥ एवंरक्षोमतेस्थित्वानानादेशगतान्नरान् ॥ १९ ॥ नृसहस्रपरीवारोह्यादद्यादक्रूपालयः ॥ स्वस्याभिमतयोषास्तुज्ञात्वाज्ञात्वासमाहरत् ॥ २० ॥
किंचित्कालंचताभुक्त्वातासांमांसमभक्षयत् ॥ एवंहत्वानरान्नारीराज्यंचक्रेसुदुःसहम् ॥ २१ ॥ एवंवर्षसहस्रंतुराज्यंकृत्वानराधमः ॥ जराशिथिलसर्वांगो
वलीपलितदूषितः ॥ २२ ॥ निर्जीवमभवत्स्थानंसमंतादशयोजनम् ॥ अथमृत्युदिनंप्राप्तंराज्ञस्तस्यमहात्मनः॥ २३ ॥ मृत्युकालेथसंप्राप्तेस्नातंभूमिगतं
नृपम् ॥ तस्यचानुचराःसर्वेपरिवार्योपतस्थिरे ॥ २४ ॥ सुरापःसचिवःप्राहकिंकार्यममचादिश ॥ अथराजातथाशक्तोनिर्गतायुस्तदार्दितः ॥ २५ ॥

१ विभृतः–इ० पा० । १ तत्र तत्र समाहरत्–इ० पा० ।

नाभेरधस्तुक्षीणासुःकथंचिद्वाक्यमुक्तवान् ॥ त्वंसर्वकालेदैत्येंद्रप्रहरप्राहराहर ॥ २६ ॥ इत्यथोत्क्काममारासौयमदूताःसमाययुः ॥ विचित्रंबंधनेयत्नं चक्रुस्ताडनतत्पराः ॥ २७ ॥ चूर्णितावंधपाशाश्चहेतिदंडाश्चचूर्णिताः ॥ तद्गात्रस्पर्शमात्रेचतदद्भुतमिवाभवत् ॥ २८ ॥ अथायातःस्वयंमृत्युःपाशेनैन मयोजयत् ॥ मृत्युपाशमपिच्छिन्नंवीक्ष्यमृत्युरचिंतयत्॥२९॥सर्वमर्त्यमृतिर्दृष्टाहृष्टानैतादृशीक्वाचित् ॥ इतिचिंतापरेमृत्यौज्वालावक्त्रःप्रतापवान्॥३०॥ वीरभद्रेणनिर्दिष्टःसहसायाच्चशूलभृत् ॥ ज्वालवक्त्रमथालोक्यमृत्युस्तूर्णंपलाययौ ॥ ३१ ॥ पलायमानंतंदृष्ट्वामृत्युंवह्निमुखस्तदा ॥ अरेरेचोरचोरत्वं तिष्ठतिष्ठक्वयास्यसि ॥ ३२ ॥ एनसोमुच्यतेचोरःशूलारोपणमात्रतः ॥ एवमाभाष्यमृत्युंतंशूलप्रोतमकल्पयत् ॥ ३३ ॥ शूलंस्कंधगतंकृत्वादूता न्संग्रथ्यरज्जुना ॥ पादशृंखलविन्यस्तानादायनृपमध्यगात् ॥ ३४ ॥ विमानवरमारोप्यगीतवाद्यसुशोभितम् ॥ वीरांतिकमथोगत्वासर्वमस्मैन्य वेदयत् ॥ ३५ ॥ वीरभद्रोपितत्सर्वंशंकरायामितात्मने ॥ नानामुनिगणैर्देवैर्ब्रह्मविष्णुपुरःसुरैः ॥ ३६ ॥ सेव्यमानायदेवायपार्वतीसहितायच ॥ प्रणि पत्यानिवेद्याथशूलस्थंमृत्युमेवच ॥ ३७ ॥ तूष्णींबभूवविश्वात्मावीरभद्रःप्रतापवान् ॥ ३८ ॥ अभ्याननंवीक्ष्यशिवोविगर्हयन्कथंत्वयैतद्गणसाहसंकृतम् ॥ विभेपिमृत्योर्नकथंयमाधिकाद्वदस्वसर्वंपरमार्थतोमे ॥ ३९ ॥ प्रणम्यतंवह्निमुखोऽतिरोपोमृत्युंसमालोक्यननर्तहर्षात् ॥ उवाचचौर्यंकृतमेवमृत्युना तदेपशूलेऽपिमयाप्ररोहितः ॥ ४० ॥ विमोचयामासशिवोपिमृत्युंदूतानशेषान्निरुजश्चकार ॥ मृत्युंसमालोक्यशिवोबभाषेमन्नाममएषांमरणेसमास्ते ॥४१॥ मच्चेतसामन्यधियांचनासहीनाक्षरंवाधिकवर्णयुक्तम् ॥ ममैवलोकंप्रददामिसत्यंह्यनेननामप्रहरेतिभाषितम् ॥ ४२ ॥ प्रशब्दमात्रंत्वधिकंहरेतिपदप्रदंवै पदमीरयंति ॥ आरादमूंस्त्वंजपतोनमस्वमदीयवाक्यंचयमंवदस्व ॥ ४३ ॥ नर्तियतिंकीर्तिमुपास्तिमाश्रितादास्यंचकैंकर्यमथश्रुतिंवदाः ॥ पंचाक्ष रोक्तिशतरुद्रियोक्तिशिवस्यकुर्वंतिनतेविचार्याः ॥ ४४ ॥ मन्नामरुद्राक्षविभूतिधारणोममाग्रतोयस्तुपुराणवक्ता ॥ सर्वेषुपापेष्वपितेषुसत्सुप्रशास्म्य हंनैवयमाधिकारः ॥४५॥ येचापिपापान्वितमायिनोनराःपरान्नवस्त्रादिवधूभुजश्च ॥ वाराणसीमृत्युपराश्चयेवैश्रीशैलमर्त्याश्चनतेविचार्याः ॥ ४६ ॥ यूकाश्च दंशाअपिमत्कुणाश्चमृगादयःकीटपिपीलिकाश्च ॥ सरीसृपावृश्चिकशूकराश्चकाशीमृताःशंकरमाप्नुवंति ॥४७॥इदंनामगृणन्ध्यायेद्योवैहृत्पद्ममंदिरे ॥ त्रि यंबकंविरूपाक्षंसोमंसोमार्द्धभूषणम्॥४८॥ त्रिनेत्रकंत्रयीनेत्रंसोमसूर्याग्निलोचनम्॥तंनमस्कृत्यदूरस्थोभवमृत्योममाज्ञया॥४९॥अथाकर्ण्यशिवप्रोक्तंमृत्यु स्तुष्टावशंकरम् ॥ नमस्तेदेवतानाथनमस्तेदेवमूर्तये ॥ ५० ॥ सर्वज्ञायनमस्तुभ्यंपशूनांपतयेनमः ॥ अथदेवोमहादेवोमृत्युंप्राहवरंवृणु ॥ ५१ ॥

१ यजिम्–इ० पा० ।

स्तोत्रेणानेनतुष्टोस्मिमृत्युर्वरमयाचत ॥ त्वदीयंपालयविभोमांचशंकरपापिनम् ॥ ५२ ॥ तथेत्युक्त्वामृत्युमीशोगच्छवत्सेतिचाब्रवीत् ॥ यमलोकंग
तःसोपियमायाशेषमुक्तवान् ॥५३॥ ॥शंभुरुवाच॥ यइदंशृणुयान्नित्यंपुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योयातिशंकरसन्निधिम् ॥ ५४ ॥
॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेएकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ छ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ अथान्यदपिनिर्वच्मिप्रमदाख्यानमु
त्तमम् ॥ सुतयादेवरातस्ययत्प्राप्तंनामकीर्तनात् ॥ १ ॥ देवरातसुताबालाकलानामातिरूपिणी ॥ धनंजयसुतस्यासीद्भार्याशोणस्यधीमतः ॥ २ ॥
तावुभौनियतौनित्यंधर्म्मैकप्रवणौशुभौ ॥ लब्धवंतौनिधिमथोगंगास्नानायतौगतौ ॥ ३ ॥ प्रवाहपतितेकूलेमृत्तिकानयनायतौ ॥ कूलादादायमृल्लोष्टं
दृष्टवंतौमहाघटम् ॥ ४ ॥ राजतंचोर्द्धपाषाणमथशोणःप्रियांवचः ॥ इदमाहकथंकार्यंकिंकर्तव्यंहिनोहितम् ॥ ५ ॥ ॥ भार्योवाच ॥ ननारीमत
मालंब्यकिंचित्कार्यंसमाचरेत् ॥ नचनार्याचरेद्गुह्यमप्रियंवाथकिंचन ॥ ६ ॥ यदिनारीसमक्षंतुद्रविणंदृष्टिमापतेत् ॥ वंचयीततथानारीईदृशैर्वाक्यसंच
येः ॥ ७ ॥ अस्माभिर्नहिसंप्रेक्ष्यंकिंवातत्रहितिष्ठति ॥ द्रविणंचेन्नसंप्रेक्ष्यंबाधोदर्कंभविष्यति ॥ ८ ॥ अन्याज्ञातंतुयदिचेत्कुतोज्ञानविनिश्चयः ॥ अप्रदृ
ष्टस्त्वदानींचेन्निभृतःकोपितिष्ठति ॥ ९ ॥ तिरोधानंनकिंचिच्चेन्माययाकोपितिष्ठति ॥ नचेन्मायामनुष्याणांक्षेत्रपालस्तुतिष्ठति ॥ १० ॥ नहिचेद्भै
रवश्चेहतिष्ठतिब्रह्मराक्षसः ॥ नसोपिचेन्महाविद्याराज्ञांतत्रभविष्यति ॥ ११ ॥ नचजानातिचेद्राजाव्यवहारादिसंभवः ॥ सचेद्गूढप्रकारेणचोरबाधाभ
विष्यति ॥१२॥ अप्रमत्तस्यभवतोमहानर्थोभविष्यति ॥ प्रायेणार्थवतांनृणांभोगलिप्साप्रजायते ॥ १३ ॥ भोगाद्भोगांतरेच्छाचसर्वानुष्ठाननाशिनी ॥ जाना
तियदिनारीस्वंभावयोगगतंतथा ॥ १४ ॥ नारीस्वतंत्रतामेतिरोषाल्लब्धप्रकाशिनी ॥ रोषेविश्वासतांयातितदादोषःपुरोदितः ॥ १५ ॥ विश्वासिनिचविश्रंभः
प्रवासोवान्यचित्तता ॥ विश्रम्भाज्जायतेस्त्रीणांनानाविधविचेष्टिता ॥ १६ ॥ यंकंचित्पुरुषंदृष्ट्वायुवानंप्रीतिरापतेत् ॥ प्रीत्यासंजायतेयोगोयोगान्मैथुनसंग
तिः ॥१७॥ सततंमैथुनेजातेविश्रंभांतरमापतेत् ॥ भवतावातथापूर्वंभुक्तेदानींचभुज्यते ॥१८॥ काप्रतीच्छातवेदानींप्रीतिःकस्यामथापिवा ॥ काविदग्धासु
संस्निग्धापुरुषादन्यतश्चरेत् ॥१९॥ योब्रवीदथवाक्यंतांयदिब्रूयास्त्वमद्यमे ॥ सर्वमेवतथावच्मिनान्यथावाक्यमुच्यते ॥२०॥ इत्थंचधृष्टतांयातातथारूपां
तरेणच ॥ द्रव्यमादायर्यत्किंचिदनुवर्तेत्स्वतंत्रतः ॥ २१ ॥ समारयित्वातांद्रव्यंगृहीत्वापातयिष्यति ॥ अथपूर्वंपतिमृतौप्रविशेन्नाशुशुक्षणिम् ॥ २२ ॥
वैधव्येद्रविणंसर्वंधर्मार्थंमेभविष्यति ॥ इतिनिश्चित्यमनसावैधव्येसमुपस्थिते ॥ २३ ॥ योनिकुंडंसमासाद्यादिवावायदिवानिशि ॥ एकांतस्थानमभ्ये

१ मे हितम्-इ० पा० । २ महाबाधा-इ० पा० । ३ अथ-इ० पा० । ४ योनिकंडूम-इ० पा० ।

त्यविवृत्यवसनंभगम् ॥ २४ ॥ इदमूचेवचोदुःखादुपस्थस्थकरासती ॥ किंत्वयावैकृतंयोनेकिंवापापमुपाश्रिता ॥ २५ ॥ शिश्नस्यवाथवापापंयत्त्वदं
तरवेशनात् ॥ यच्चकर्तृकृतंपापंमाद्दक्सेवाविवर्जनात् ॥ २६ ॥ अतोपिकंडूसंभूतौप्रवेशयेदथांगुलीम् ॥ विचित्रचेष्टांकृत्वातुकंडूबुद्धेरतःपरम् ॥ २७ ॥
मर्दयित्वाकराभ्यांतत्संताड्यचविवृत्यतु ॥ असकृद्धुन्वतीपादौविवृतास्यातिदुःखिता ॥ २८ ॥ खट्वाकाष्ठमथालिंग्यस्तनपीडंयथाप्रियम् ॥ अथोवि
चित्रचित्तत्वेततःप्रद्युष्टतीभवेत्॥२९॥ अथवाह्निपुरोस्थित्वाशाकंव्यवहृतंचयत्॥ आलंब्यवेश्मनिनिशिसंध्यायांविशिखासुच ॥३०॥ कृत्वान्यवेषमात्मा
नंयैःकैरप्युपभुज्यते ॥ अथवाच्यप्रभावेनशंकितायोग्यमाहरेत्॥३१॥अज्ञातंचगृहंगत्वारमयेदेवनिश्चितम् ॥ नारीसमक्षंलब्धेतुद्रविणेह्येतदिष्यते॥३२॥
तस्मान्मयापिभवतोनाविचारप्रयोजनम् ॥ ॥ शोणउवाच ॥ ॥ एवमेतन्नसंदेहोगच्छत्वंतिष्ठदूरतः॥ ३३ ॥ मलमूत्रविसर्गार्थंस्थित्वागच्छाम्यतःपर
म् ॥ तस्यांगतायांशोणोपिवस्त्रखंडंत्वकल्पयत् ॥ ३४ ॥ एकैकस्मिंस्ततःखंडेत्वग्रहीद्द्रविणंबहु ॥ सैकतेत्ववरंजानुदघ्नंकृत्वाततस्ततः ॥ ३५ ॥ क्षि
प्त्वाधनंपूरयित्वाविष्ठांचक्रेततोपरि ॥ वस्त्राधारंघटंतंचप्रतिचिक्षेपकुत्रचित् ॥ ३६ ॥ सर्वमज्ञातवत्कृत्वास्नानायप्रययौमुनिः ॥ तस्यभार्याततःस्नानंकृत्वा
संपूज्यपार्वतीम् ॥ ३७ ॥ गच्छेतिभर्त्रासाप्रोक्तास्ववेश्माभ्यागमत्सती ॥ एतामेकाकिनींज्ञात्वामारीचोनामराक्षसः ॥ ३८ ॥ भर्तृरूपमथास्थायकला
मेतदुवाचह ॥ ॥ मारीचउवाच ॥ ॥ सप्तगोदावरीतीरेपवित्रंपापनाशनम् ॥ ३९ ॥ द्राक्षाराममितिप्रोक्तंयत्रभीमःस्वयंस्थितः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदोनॄ
णांस्मरणात्पापनाशनः ॥ ४० ॥ तत्रगच्छावहेशीघ्रंत्वंतुनिर्गच्छसुंदरि ॥ ॥ कलोवाच ॥ ॥ इदानीमाभिषेकायप्रवृत्तोनाभिषिक्तवान् ॥ ४१ ॥
कथमेताद्दशंत्वंहिपूर्वानुक्तंवदिष्यसि ॥ प्रकृतेरन्यथाभावमुत्पातंविदुरुत्तमाः ॥ ४२ ॥ ॥ मारीचउवाच ॥ ॥ भर्तुरप्रतिकूलत्वंनारीणांधर्मउच्यते॥
प्रतिकूलानुकूलावाममशीघ्रंवदस्वतत् ॥ ४३ ॥ तूष्णींभूत्वाथसासाध्वीभर्तेत्येवविचार्यतम् ॥ निर्ययौतेनसाबालावनमध्येगतासती ॥ ४४ ॥ अथमध्या
ह्नकालेसौक्रियतामाह्निकक्रियाः ॥ राक्षसोथवचःश्रुत्वानानुष्ठानस्थलंत्विह ॥ ४५ ॥ यत्रतत्रास्तिगंतव्यमितोगच्छावहेततः ॥ किंचित्प्रदेशंगत्वातुगु
हांवीक्ष्यसरस्तथा ॥४६॥ इहस्थानंहिमेस्थातुंकार्यंस्नानमथप्रिये ॥ इत्युक्त्वासरसिस्नात्वाफलाहारंप्रकल्प्यच ॥ ४७ ॥ भोजनावसरेप्राप्तेकलादध्यावुमां
शिवम् ॥ अयंधवोममनवाइतिध्यानपराभवत् ॥ ४८ ॥ अथध्यानेनतंचोरंनिश्चित्यचपतिव्रता ॥ भीतातिनम्रवदनाअश्रुपूर्णमुखीतदा ॥ ४९ ॥ कष्ट
मापतितंपापमित्युक्त्वानिपपातच ॥ रुदतींतामथोद्दष्ट्वाराक्षसःपापनिश्चयः ॥ ५० ॥ धर्षितुंतामथारेभेनचैतद्धर्षणंप्रति ॥ बलात्कारमथोकर्तुंयतमाने
तुराक्षसे ॥ ५१ ॥ आजानुनाभिपर्यंतंशैलस्थानमकल्पयत् ॥ शिलासमभवद्रम्यंराक्षसोवीक्ष्यतामथ ॥ ५२ ॥ इत्येवंतांहानेष्यामिखादायिष्याम्यतः

परम् ॥ इत्युक्त्वाभ्रामयित्वासिंशिरश्छेत्तुंप्रचक्रमे ॥५३॥ कलाहंमत्पतिर्ज्ञात्वाशापंदास्यतिमाहर ॥ इत्युक्तमात्रेचासिशिरश्चिच्छेदराक्षसः ॥ ५४ ॥ प्राप्तायांदुर्मृतिंतस्यामथशैवाःसमागताः ॥ दूताविचित्राभरणाःसर्वायुधधराःशुभाः ॥ ५५ ॥ एतांविमानमारोप्यशिवालोकमुपागमन् ॥ तामागतांगिरिसुताहर्षेणप्रतिपूज्यच ॥५६॥ स्वपादप्रणतांशुद्धामुमावाक्यमभाषत ॥ पातिव्रत्येनतेतुष्टाअभीष्टंप्रददामिते ॥५७॥ ॥ कलोवाच ॥ ॥ दासीभावंप्रयच्छत्वंत्वत्पादाब्जंममप्रियम् ॥ प्रार्थ्यैःकिमन्यैर्बहुभिस्तथास्त्वितिशिवाब्रवीत् ॥ ५८ ॥ इंद्रादिवनिताभिःसापूजिताथकलानिधिः ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तःशोणोमुनिरथोगृहम् ॥ ५९ ॥ नतत्रदृष्ट्वातांभार्यांध्यानयोगपरोभवत् ॥ रक्षोहतांमृतांप्राप्तांशिवालोकमुमांप्रति ॥ ६० ॥ उमादत्तवरांचापिदृष्ट्वाज्ञानचक्षुषा ॥ किंचिद्दुःखाश्रिंध्यात्वापरावृत्यमुनिस्तदा ॥ ६१ ॥ श्वशुरंगतवान्सोऽथदेवरातंमुनीश्वरः ॥ निवेद्यसर्वंसहितोविश्वामित्रमगान्मुनिम् ॥ ६२ ॥ निवेद्यतद्वसिष्ठस्यवसिष्ठोऽप्याहतान्मुनीन् ॥ गत्वाकैलासमादौतुदृष्ट्वादेवंमहेश्वरम् ॥ ६३ ॥ अनुज्ञांशिवतोलब्ध्वापार्वतीमंदिरेगताः ॥ देव्यैविज्ञाप्यतत्सर्वंयथार्थंप्रवदामतत् ॥ ६४ ॥ तथेत्युक्त्वामुनिवराःकैलासंशंकरालयम् ॥ गत्वाप्रणम्यदेवेशंवीरभद्रेणपूजिताः ॥ ६५ ॥ विज्ञापयामासुरिदंशोणभार्य्याहतेतिच ॥ शिवःप्राहमुनींद्रांस्ताञ्ज्ञातमेवमयात्विदम् ॥ ६६ ॥ अकालमरणंत्वस्याआयुर्वर्षशतंस्थितम् ॥ अकालमृत्युयुक्तानांपुनर्जीवनमस्तिच ॥ ६७ ॥ दशपुत्रप्रसूर्वीरारूपसौभाग्यवत्यपि ॥ भवद्भिरितिनिश्चित्यसमागतमिहद्विजाः ॥ ६८ ॥ यमलोकगतानांतुसर्वमेतद्विनिश्चितम् ॥ ममलोकगतानांचगतिरन्यानविद्यते ॥ ६९ ॥ अनयाकीर्तितंनामप्राणनिर्गमनेपुरा ॥ तयायमलिपिर्मृष्टाकथमायुष्यनिर्णयः ॥ ७० ॥ अथवागिरिजायैचनिवेदयतकृत्स्नशः ॥ अथतेपार्वतीपाददर्शनायगताद्विजाः ॥ ७१ ॥ प्रणम्यमातरंसर्वैर्विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् ॥ दीनानाथाकृशाभार्याप्रणष्टापितृकाञ्छिशून् ॥ ७२ ॥ रक्षयित्वापुरामातरिष्टदात्वंसदाह्यभूः ॥ कलापौत्रीममैवेयंत्वामाराध्यपतिंत्वमुम् ॥ ७३ ॥ शोणंलब्धवतीमातस्त्वत्पूजायाःफलंत्विदम् ॥ तपसालभ्यतेपर्णंदानेनयदिवापिच ॥ ७४ ॥ व्रतोपवासैरथवाकलासालभ्यतेमया ॥ एतयापरिविष्टान्नंभोक्तुमिच्छामितत्कथम् ॥७५॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ यादृशीचेष्यतेभार्य्या[3]तादृशीदीयतेमया ॥ नैनांत्यक्तुमहंशक्ताकिंवात्वंमन्यसेमुने ॥ ७६ ॥ ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥ मातात्वमित्येवमयाअविशंकितमीरितम् ॥ शोणोमुनिरयंमातस्तवविज्ञापयिष्यति ॥ ७७ ॥ ॥ शोणउवाच ॥ ॥ तामेवभार्य्यांप्रातिमेप्रीतिरत्युक्तदासती ॥ सैवमेदीयतांभार्य्याचान्यथामरणंभवेत् ॥ ७८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ भार्यापतीसमावेवविषमौतुवि

१ शिवलोकमिति पा० । २ नष्टा यमलिपिः स्पष्टा–इ० पा० । ३ अस्मै शोणाय इति शेषः ।

गर्हितौ ॥ तवचासदृशीचेयंसदृशींप्रददाम्यहम् ॥ ७९ ॥ नचमन्मंदिरेप्राप्तांत्यक्ष्येदेहविवर्जिताम् ॥ ॥ शोणउवाच ॥ ॥ यदिनोदीयतेचेयंभार्य्यामन्यां
ममाप्रियाम् ॥ ८० ॥ राज्यंमहेश्वरेभक्तिप्रयच्छवरमुत्तमम् ॥ भविष्यत्येवमेवैतादित्युक्त्वाचाब्रवीन्मुनीन् ॥ ८१ ॥ भोक्तव्यमिहयुष्माभिर्ममास्मिन्दि
वसत्रयम् ॥ प्रतींदुवारेदेवस्यमहेशस्यैवतुष्टये ॥ ८२ ॥ भोजनीयाःसदाकालमष्टौविप्रामुनीश्वराः ॥ इच्छयायत्रकुत्रापिव्रतमेतदुपक्रमेत् ॥ ८३ ॥
वत्सरेपरिपूर्णेतुमहाराजतमीश्वरम् ॥ चतुर्निष्कप्रमाणेनतदर्द्धेनैवकारयेत् ॥ ८४ ॥ श्वेतवस्त्रयुगंसूक्ष्मंचामरेव्यजनेतथा ॥ पादुकोपानहंच्छत्रंसर्वंवि
प्रेनियोजयेत् ॥ ८५ ॥ स्वशक्त्यादक्षिणांदत्वाब्राह्मणांश्चविसर्जयेत् ॥ एतदुद्यापनेकुर्यादादौमध्येतथासुधीः ॥ ८६ ॥ दिनेदिनेतथापूजासोमस्यपर
मात्मनः ॥ ८७ ॥ तत्पुरुषस्यविद्महेमहादेवस्यधीमहि ॥ तन्नोरुद्रःप्रचोदयात् ॥ ८८ ॥ इतिपूजामंत्रः ॥ स्थंडिलेपूजयेद्देवंप्रतिमायामथापिवा ॥ एकभ
क्तंस्वयंकुर्याद्ब्रह्मचर्यसमन्वितम् ॥ ८९ ॥ एतत्सोमव्रतंप्रोक्तंशिवतुष्टिप्रदंशुभम् ॥ यएवंकुरुतेभक्त्यानारीवापुरुषोपिवा ॥ ९० ॥ छायेवशंकरस्यासौ
नित्यमेवानुवर्तते ॥ अद्यसोमदिनंप्राप्तंमध्याह्नात्परतोभुजिः ॥ ९१ ॥ यूयंचसर्वेमुनयःकृतपौर्वाह्णिकक्रियाः ॥ माध्याह्निकींक्रियांकृत्वाभोक्तुमर्ह
थसत्तमाः ॥ ९२ ॥ मातुर्वचनमाकर्ण्यतथेत्युक्त्वानमस्यच ॥ अनुष्ठानायतेसर्वेगताभागीरथींनदीम् ॥ ९३ ॥ संगमेमध्यतोवृत्तेकृत्वा
माध्याह्निकींक्रियाम् ॥ विश्वेशपूजांकृत्वाचषोडशैरुपचारकैः ॥ ९४ ॥ अथतेपार्वतीगेहंगत्वादेवींप्रणम्यच ॥ लोकमातुर्नियोगेनशालंका
यनकात्मजः ॥ ९५ ॥ पादप्रक्षालनमुखानुपचारानकल्पयत् ॥ पंचगंधकमादायतान्मुनीनभ्यलेपयत् ॥ ९६ ॥ राज्यंचमहदाप्नोतियो
दद्यात्पंचगंधकम् ॥ पंचबाणसमोभूत्वास्त्रीणांवल्लभतामियात् ॥ ९७ ॥ विष्णवेयोहिदद्यात्तुसोपिमारसमोभवेत् ॥ कामीत्वकामीयःकुर्यात्कैलासे
पंचवत्सरान् ॥ ९८ ॥ सर्वगंधसमोपेतोभोगीचेष्टार्थसंयुतः ॥ यथेष्टवर्तनोभूत्वाततोजायेतभूमिपः ॥ ९९ ॥ कस्तूरीचंदनंचंद्रमगरुद्वितयंतथा ॥ पंचगं
धसमाख्यातंसर्वकार्येषुशोभनम् ॥ १०० ॥ विलिप्तपंचगंधेषुब्राह्मणेषुमहात्मसु ॥ आसीनेषुतदाभ्यागाद्ब्राह्मणःस्थविरःकृशः ॥ १ ॥ उन्मत्तवेषो
दिग्वासाजराजर्जरितस्त्वरी ॥ खल्वाटःश्वासकासीचबहुहिक्काक्षुधान्वितः ॥ २ ॥ लालास्नुतःश्मश्रुकूर्चश्लेष्मानत्रःस्खलत्पदः ॥ व्द्यष्टवर्षातथानारीसर्वा
भरणभूषिता ॥ ३ ॥ रूपलावण्यसंयुक्तालोकोत्कृष्टस्वरूपिणी ॥ पुरुषान्रूपसंयुक्तान्वीक्षंतीचततस्ततः ॥ ४ ॥ गायंतीत्वथनृत्यंतीतंदृष्ट्वाहसतीप
तिम् ॥ प्रबाधतेवृद्धधवंशीघ्रमेहिक्वंशाधम ॥ ५ ॥ आलंब्यत्वत्करंवृद्धदुःखितानित्यमस्म्यहम् ॥ भूषणंवसनंघ्राणंस्त्रग्विलेपनमेवच ॥ १०६ ॥ हासोगी

१ तदा—इ० पा० ।   २ क्षुधामम—इ० पा० ।

तिस्तथापानंमंडनंशोभनंगृहम् ॥ सर्वऋतुसमृद्धिश्चकामस्यैवाभिवृद्धये ॥१०७॥ सर्वेषामेवकामानांरतिरेकाप्रयोजनम् ॥ सुखानिसर्वाण्येकत्ररतिरेकत्रच
स्थिता ॥ ८ ॥ तुलयातुलितंसर्वैरतिःशतगुणाधिका ॥ तन्मादृशीसमासाद्यभवंतंकिंकरिष्यति ॥ ९ ॥ इतिचान्यानिवाक्यानिब्रुवाणागृह्यवै
करे ॥ तदुत्तरमुवाचेदंकिंकुर्म्मोभाग्यमीदृशम् ॥ ११० ॥ मामारयदुरुक्त्यात्वंमांविज्ञायाथचेदृशम् ॥ एतादृशोद्विजःप्रायात्पार्वतीमंदिरंत
दा ॥ ११ ॥ अविज्ञायैवगिरिजामिदंवचनमब्रवीत् ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ ॥ अन्नार्थिनमिहप्राप्तंविद्धिमामातिथिंमुने ॥ १२ ॥ भोजनावसरेप्राप्तंब्राह्मणान्न
हिभोजय ॥ तद्भार्यावचनंप्राहकमुनियोंषिदेवहि ॥ १३ ॥ अंधस्यवचनंसर्वमेवमेतादृशंदृढम् ॥ पार्वत्युवाच ॥ प्रक्षाल्यचरणावेतमासनउपवेशय॥१४॥
जांबूनदकृतेतीवभोज्येनातर्पयद्द्विजम् ॥ सुरत्नचषकोपेतममृतंब्रह्मवादिनीम् ॥ १५ ॥ अरुंधतीमयाहूयपर्य्यवेषयदंबिका ॥ कलाचारुंधतीचैवअनसूया
पतिव्रता ॥ १६ ॥ परिवेषंपदार्थानांस्त्रग्गंधाक्षतभूषणाः ॥ अकुर्वन्नंबिकावाक्यात्षड्रसानांपृथक्पृथक् ॥१७॥ भुंजानेषुतुविप्रेषुदिग्वासाब्राह्मणाकृतिः ॥
क्षणेनवुभुजेसर्वंदातुंनोशेकुरंगनाः ॥ १८ ॥ अथसागिरिजादेवीस्वयंदातुंप्रचक्रमे ॥ यथादत्तमशेषंतुक्षणेनाश्नातिसद्द्विजः ॥ १९ ॥ भांडस्थितमशेषंच
भोक्तुमैच्छत्प्रियासह ॥ तथांबिकासमादायप्रादादक्षय्यमस्त्विति ॥ १२० ॥ अथवामकरेणासौभोक्तुमैच्छत्ततःसती ॥ तत्राप्यक्षय्यमेवास्तुतवान्नमिति
चार्पयत् ॥ २१ ॥ करांतरमथोत्पाद्यभोक्तुमैच्छद्द्विजोत्तमः ॥ एवंकरसहस्रंचकृत्वैच्छद्भोजनंद्विजः ॥ २२ ॥ दत्त्वादत्त्वापुनर्देवीसंतुष्टानचकोपना ॥ न
चित्तमन्यथाकर्तुंशक्यमस्याइतिद्विजः ॥ २३ ॥ प्रक्षाल्यहस्तौचरणौहस्तार्पितसुगंधवान् ॥ पार्वतींवाक्यमाहेदंतोषितोहंवरंवृणु ॥ २४ ॥ पार्व
त्युवाच ॥ ॥ ममदातुंवरंशक्तोयादित्वंब्राह्मणोत्तम ॥ वरेणममकिंकार्य्यंशंकरोमेयतःपतिः ॥२५॥ तदाहब्राह्मणोदेवींशंकरःकीदृशस्त्विति॥सदृशोऽसौत्व
यानोवात्वद्योग्योनान्यथाभवेत् ॥ २६ ॥ स्त्रीवल्लभत्वमप्येवरूपंदृश्यंशुभांगना ॥ नोचेदेतादृशीभार्य्यामदर्धिनाकथंभवेत् ॥ २७ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥
त्वद्भार्य्यावचनंश्रुत्वातववाक्यंतथाद्विज ॥ अपलापस्त्वयंब्रह्मञ्च्छ्रुतंकिंवातथाविषम् ॥ २८ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ धम्मिल्लंतेकरिष्यामिममांकं
त्वंसमारुह ॥ प्रचलेद्यदितेचित्तंपातिव्रत्यंकुतस्तव ॥ २९ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ ममव्रतंद्विजश्रेष्ठशंकरांकेकरोहणम् ॥ अथतच्चित्तमाज्ञाय
भवान्याःपरमेश्वरः ॥ १३० ॥ द्व्यष्टवर्षवयाभूत्वासुस्निग्धकचबंधनः ॥ सुस्निग्धचारुनयनोगोक्षीरसमविग्रहः ॥ ३१ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यःसर्वाभरणभू
षितः ॥ स्वपार्श्वस्थितनार्यंसेप्रसारितभुजद्वयः ॥ ३२ ॥ गायन्मंदतयासाकमुमयापटुतायथा ॥ अथतांपार्वतींशंभुःकरेणाकृष्यचस्मयन् ॥ ३३ ॥
विन्यस्यहस्तौवनिताद्वयांसेगायन्समस्ताभरणःप्रसन्नदृक् ॥ ननर्तचानंदसमृद्धगात्रोमुनींद्रगीतश्चसकालवेलम् ॥१३४॥ एतादृशंशिवंध्यात्वाजन्मकोटि

पितः ॥ स्वपार्श्वस्थितनार्यसेप्रसारितभुजद्वयः ॥ ३२ ...
विन्यस्यहस्तौवनिताद्वयांसेगायन्समस्ताभरणः

श... ...स्यसदाहर्षश्चजायते ॥ १३५ ॥ अथस्तुतोमुनिवरैर्नारींकृत्वाहरिंततः ॥ अथसापार्वतीतुष्टादेवंप्राहपिनाकिनम् ॥ ३६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ किमित्येतादृशंभावमास्थायत्वमिहागतः ॥ नारींकृत्वातथाविष्णुंकिंप्रकृत्यानचागतौ ॥ ३७ ॥ शिवःप्राहव्रतेचात्रह्यतिथेभोजनंशुभम् ॥ जानेसिद्धिमथोयेषांविषादोनाभिजायते ॥ ३८ ॥ जातेविषादेतुव्रतमसम्यगितिनिश्चयः ॥ सोमवाराःसमायांतियावंतोऽब्दशतानितु ॥ ३९ ॥ तावंतिमत्पुरेदेविसर्वभोगसमन्वितः ॥ सभार्य्यपुत्रबंधुश्चवेदोक्तायुष्पजीवितः ॥ १४० ॥ पश्चाद्वाराणसींगत्वामृतोमुक्तिमवाप्स्यति ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अथदेवेस्थितेतत्रमुनयस्त्रिःप्रदक्षिणम् ॥ ४१ ॥ कृत्वापंचनमस्कारान्पुनःकृत्वाप्रदक्षिणम् ॥ पुनश्चदंडवद्भूत्वाविसृष्टानिर्ययुस्ततः ॥ ४२ ॥ अथशोणःशोभितांगींभार्यामापद्यनिंदिताम् ॥ राज्यंचभारतेवर्षेधर्मेणापालयद्द्विजः ॥ ४३ ॥ मानुपानखिलान्भोगान्बुभुजेशिवभक्तिमान् ॥ नित्यंदेवार्चनपरोनित्यंब्राह्मणपूजकः ॥ ४४ ॥ नित्यदातानित्ययाजीनित्यश्रोतापुराणकम् ॥ मृतःसगतवांल्लोकंशंकरस्यविभोःशुभम् ॥ ४५ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ नामकीर्तनमाहात्म्यंप्रसंगात्परिकीर्तितम् ॥ शृण्वतांसर्वपापघ्नंभक्तानांचतथानृप ॥ ४६ ॥ सर्वकल्याणदंनित्यंसुभार्य्याराज्यदंशिवम् ॥ शिवभक्तिप्रदंगोप्यंयस्यकस्यापिनेरयेत् ॥ १४७ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेशिवनाममाहात्म्येद्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ११२ ॥

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ खेदृश्यंतेविमानस्थानानारूपधराःशुभाः ॥ सर्वकामफलोपेताःसुभार्य्याःशतयोपितः ॥ १ ॥ सहस्रनरनारीभिःपूज्यमानाःपदेपदे ॥ गायंतिविंशतियोंपारूपलावण्यकोमलाः ॥ २ ॥ करंकवाहिनीचैकाचामरासक्तबाहवः ॥ तालवृंतद्वयंनार्य्योवीजयंतिप्रगृह्यवै ॥ ३ ॥ सचक्रेचांकमध्येस्याउपधानंतथापरः ॥ एकस्याःकरयोर्हस्तःस्तावकानेकसंयुतः ॥ ४ ॥ नानाविधपरीहासकृतोत्फुल्लमुखांबुजः ॥ एकैकत्रविमानेतुदृश्यतेचंद्रदीधितिः ॥ ५ ॥ स्त्रीशतेषुविमानेपुदृश्यतेईश्वरःशुभः ॥ एतेकिंपुण्यकर्तारोविष्णुमायाथवामुने ॥ ६ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एतेहिब्राह्मणाःपुण्यागृहस्थाश्रमवासिनः ॥ येपामेवचसग्रासोदत्तोदशरथेनते ॥ ७ ॥ तेषांतुममचित्तानांकदाचिदभवन्मतिः ॥ यथेहसुखिनःसर्वेवयंचान्योपजीविनः ॥ ८ ॥ अस्मानेवानुजीवंतिशतशोमनुजाइह ॥ येनपुण्येनचवयंसर्वेकामानुमोदिनः ॥ ९ ॥ सुस्त्रीकृतोपचाराश्चसर्वेराज्यसुखान्विताः ॥ जरामरणहीनाश्चयुवानःसर्वदैवहि ॥ १० ॥ विचार्यैवंद्विजाःसर्वेवसिष्ठस्याश्रमंययुः ॥ आगतानथसंपूज्यवसिष्ठोवाक्यमुक्तवान् ॥ ११ ॥ किमर्थमागतायूयंशीघ्रंब्रूताद्विजोत्तमाः ॥ ॥ द्विजाऊचुः ॥ ॥ वयमिच्छामहेसर्वेसर्वसंपत्समन्विते ॥ १२ ॥ विमानेकामगेरोढुंतत्संपादयनोगुरो ॥ तत्तेपांचिंतितंश्रुत्वावसिष्ठोवाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ पुराणंसर्वदाविप्राःश्रोतव्यंपापनाशनम् ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमोक्षस्तत्रैवदृश्यते ॥ १४ ॥ तथेत्युक्त्वाथमुनयःपुराणकुशलंमुनिम् ॥ जग्मुरंगिरसंश्रेष्ठंसर्वशास्त्र

विशारदम् ॥ १५ ॥ सर्वागमपुराणज्ञंसदासत्कर्म्मचारिणम् ॥ इदमूचुर्नमस्कृत्यवयंसफलजीविनः ॥ १६ ॥ कृतकृत्यावयंब्रह्मन्साक्षाद्दृष्टोऽसियन्मुने ॥
॥ अंगिराउवाच ॥ ॥ यत्कार्यमागतायूयंतत्कार्यंकरवाण्यहम् ॥ १७ ॥ पुराणंश्रोतुकामास्तुयूयमत्रसमागताः ॥ कीर्तयिष्येविधानंवःसमस्ताघ
विनाशनम् ॥ १८ ॥ सर्वज्ञानप्रदंदेवंतत्वविज्ञानसंभवम् ॥ शिवभक्तिप्रदंह्यद्यंविष्णुभक्तिप्रदंशुभम् ॥ १९ ॥ विचित्रस्वगतिप्राप्तिज्ञानदंरमणीप्रदम् ॥
नानाविधशुभज्ञानंरतितंत्रप्रकाशकम् ॥ २० ॥ भुक्तिमुक्तिप्रधानंचविविधदर्शनदीपकम् ॥ विचित्रभक्तिकथनंभक्तिसाहसकीर्तनम् ॥ २१ ॥ व्रतप्रति
ष्ठादानादिभस्मपूजाविधिप्रदम् ॥ पुराणंपाद्ममुदितंब्रह्मपद्मोपनिर्वृतम् ॥ २२ ॥ महेश्वरेणकथितंप्रमथाकृतिवर्णनम् ॥ एतदन्यत्रकथितंपुराणेपाद्म
एवतु ॥ २३ ॥ दिलीपेनपुरापृष्टोवसिष्ठःप्रोक्तवानिदम् ॥ तच्छृणुध्वंमुनिवराज्ञानंसर्वंभविष्यति ॥ २४ ॥ अथतद्वचनाद्विप्राःपुराणश्रवणेरताः ॥
कथंश्रोतव्यमधुनाकिंकृत्वेत्यब्रुवन्मुनिम् ॥ २५ ॥ सोऽपिसर्वंसमाचष्टशृणुधर्मंसनातनम् ॥ नमस्कृत्यपुराणज्ञंदद्याच्चार्घासनंततः ॥ २६ ॥ निषीदत
त्रचेत्युक्त्वागंधपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ आत्मयोगंचतांबूलमाधिकंवासमर्पयेत् ॥ २७ ॥ ब्रूहिपुण्यकथांब्रह्मन्पौराणिकीमितीरयेत् ॥ नखट्वासनमारुह्य
नोच्चासनमथापिवा ॥ २८ ॥ नीचासनोवैशृणुयाद्धर्म्मकामार्थसिद्धये ॥ शृण्वित्युक्त्वापुराणज्ञइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ नमोहरिंहरमथो
गणेशंभारतीमतः ॥ इष्टदेवंनमस्कृत्वापुराणंवक्तुमर्हति ॥ ३० ॥ अर्द्धयामंप्रतिदिनंयदिवापीच्छयाभवेत् ॥ एवंपाठसमाप्तिंचश्रुत्वाकृत्यंसमाचरेत्॥३१॥
श्रोतुश्चतूष्णींमननंतूष्णींश्रवणमेववा ॥ अन्यथाभारतीक्रुद्धचेत्तत्क्रोधान्मूकताभवेत् ॥ ३२ ॥ तस्मात्पुराणश्रोताचतांबूलादिसमर्पणम् ॥ वक्तुश्चजीवि
काकार्यास्वसामर्थ्यानुसारतः ॥ ३३ ॥ पुराणक्रमेदेयंसचेलोद्गमनीयकम् ॥ सूक्ष्मांबरमथोवापिवस्त्रद्वितयमर्पयेत् ॥ ३४ ॥ आसनंतुमहच्चित्रंरम्यमू
र्जस्वलंमृदु ॥ सुवर्णवातथादद्याद्गोभूगेहादिकंतथा ॥ ३५ ॥ एतत्समस्तविप्रेंद्रादक्षिणामूर्तिनापुरा ॥ शंकरेणमुनीनांहिभाषितंचादिवौकसाम् ॥ ३६ ॥
अथतेमुनयःसर्वेतंप्रणम्यासनस्थितम् ॥ पृथक्पृथक्चतांबूलंदत्वाशुश्रूषवःस्थिताः ॥ ३७ ॥ तेनापिकथितंसर्वंपुराणंसर्वसंप्रदम् ॥ उपांताध्यायप
र्यंतंश्रुतवंतोद्विजोत्तमाः ॥ ३८ ॥ ॥ दिलीपउवाच ॥ ॥ कामगेनविमानेनसर्वसंपत्समृद्धिना ॥ सर्वतःसुखयुक्तेनपुण्यस्थानमुपस्थितम् ॥ ३९ ॥
॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ नालंपृष्टंत्वयाराजन्नितोप्यातिशयांतरैः ॥ क्रीडमानाभविष्यंतियेनतत्पुण्यमुच्यते ॥ ४० ॥ सुधाधवलितंकृत्वाशिववेश्मस
मंततः ॥ स्त्रियोरूपविलासाढ्याःसर्वालंकारभूषिताः ॥ ४१ ॥ नानासुगीतकुशलानानानृत्यविशारदाः ॥ चतस्रोऽष्टौपडथवामर्दलध्वानिकाःस्त्रियः ॥४२॥

१ दिनसमाप्तिं च-इ० पा०। २ व्यवहारंच साधयेत्-इ० पा०। ३ उदिताध्यायपर्यंतम्-इ० पा०।

वशिन्यौद्वेआवजिक्यौकोणिकाधमनेउभे ॥ लासिक्यस्तुचतस्रःस्युःसंतुष्टैकाथगायिका ॥ ४३ ॥ एकाद्वेवासुगीतज्ञेऽमुखरेहिप्रकीर्तिते ॥ कोण वाद्यकृतेद्वेतुतूष्णींभूताःपडष्टवा ॥ ४४ ॥ सर्वारूपविलासिन्यःसर्वाश्चापतितस्तनाः ॥ रतितंत्राधिकुशलास्ततएवाविशंकिताः ॥ ४५ ॥ सुसूक्ष्मवस्त्रवे पाश्वविद्युच्चंचलदृष्टयः ॥ एतादृशीभिर्योषाभिर्येननृत्यंहिकारितम् ॥ ४६ ॥ एकस्मिन्दिवसेराजन्वत्सरान्सविमानगः ॥ शतस्त्रीवीक्षितमुखोयुवा बहुभिरर्चितः ॥ ४७ ॥ आनंदपोषसंपूर्णःक्रोधेर्ष्यादिविवर्जितः ॥ पंचगंधविलिप्तांगःसचंद्राहिदलाननः ॥ ४८ ॥ सूर्योपमस्तुयोषाश्चसर्वास्तादश नान्विताः ॥ सद्योविकसितामोदिपारिजातकृतस्रजः ॥ ४९ ॥ सर्वाविकसितारोहिरक्तसंधिकृतस्रजः ॥ धम्मिल्लेवक्षसितथाबिभ्रत्यःसुस्मिताधराः ॥५०॥ चरत्येतादृशीभिस्तुनृत्यगीतानुमोदितः ॥ एवंविमानगोभूत्वाउपित्वाकालमक्षयम् ॥ ५१ ॥ पश्चाज्जायेतनृपतिरेवंकृत्वापुनस्तथा ॥ राज्यंस्वर्गफलंभु क्त्वाशिवभक्तोभविष्यति ॥ ५२ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ दिलीपायवसिष्ठोक्तंमुनीनामंगिरोब्रवीत् ॥ तेतथाकृतवंतश्चतौर्य्यत्रिकमुमापतेः ॥ ५३ ॥ श्रुत्वापुराणंपाद्मंचसमग्रंसुखिनोभवन् ॥ तएतेब्राह्मणारामविमानवरमास्थिताः ॥ ५४ ॥ दृश्यंतेखेचसुखिनःसदामुदितमानसाः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं पुराणेषुविनिश्चितम् ॥ ५५ ॥ इतःपरंर्चाकिंभूयःश्रोतुमिच्छसिराघव ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेत्रयोदशोत्तरशतत मोध्यायः ॥११३॥ छ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ कएषदृश्यतेव्योम्निसर्वाभरणभूषितः ॥ विमानस्थोमहादीप्तमध्याह्नार्कइवापरः ॥१॥ दुःप्रेक्ष्यःसर्वमर्त्या नांतस्यांकेचारुहासिनी ॥ अपराश्रीरिवत्रह्मंस्तथापंचसुयोषितः ॥ २ ॥ गायंतिमधुरांगीतिंसुभ्रूभंगनिरीक्षणैः ॥ मंदस्मितैःकरतलशब्दास्फोटिकयात था ॥ ३ ॥ क्वचिद्रत्नकृतैर्गीतैरन्योन्यकरताडनैः ॥ अन्योन्यमुखमालोक्यप्रलोभैर्गीतपूर्वकैः ॥ ४ ॥ क्रीडन्नास्तेमहायोगीपद्मकिंजलकसन्निभः ॥ एवं चरितपुण्येनकेनवातद्वदस्वमे ॥ ५ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एपविप्रःपुरारामसर्वसंपत्समन्वितः ॥ नानाविधसुखोपेतोभार्य्यापोषणतत्परः ॥६॥ अपुत्रो दानहीनश्चदेवतार्चनवर्जितः ॥ पंचयज्ञविहीनश्चस्वाध्यायपरिवर्जितः ॥७॥ प्रातर्म्मध्याह्नसायाह्नभोजनप्रवणोऽशुचिः ॥ कदाचिदगमद्गेहंगौतमस्यमहा त्मनः ॥ ८ ॥ त्र्यंबकस्यगिरौपुण्येनानामुनिगणाश्रिते ॥ तत्रापिशोभितगृहंस्फटिकस्तंभकल्पितम् ॥ ९ ॥ अगुरुद्रवकस्तूरीचंद्रकुंकुमचर्चिता ॥ भित्तिर्यस्यचसंतानकुसुमामोदसौष्ठवम् ॥ १० ॥ कस्तूरिकापुष्परससमुत्सेचितभूतलम् ॥ सूक्ष्मसुश्वेतविविधवितानोपरिशोभितम् ॥ ११ ॥ अंग णंशोभितमहाकदलीपूगशोभितम् ॥ समीपसरसीजातमंजुकूजन्मधुव्रतम् ॥ १२ ॥ पाटीरतरुसंभूतगंधपूरितदिङ्मुखम् ॥ शिक्षागीतकृताल्हादगीत

१ सर्वास्तादृशभान्विताः–इ०, सर्वास्तादृशतान्विताः–इ० च पा० । २ रत्नकृतैर्दोषैः–इ० पा० ।

पूरितदिङ्मुखम्॥१३॥निदाघजनितातापनाशयंत्राविनिर्मितम्॥कदलीदलसंच्छादिपावकाकलिपतच्छदम्॥१४॥पाटीरतरुसुस्निग्धसांद्रद्वारकपाटकम् ॥
सौगंधिकमहामोदिकलिपतांतरभित्तिकम् ॥१५॥ ईशानभागसुभगरतिकलिपतवेदिकम् ॥ हाटिकाकलिपतपदंविचित्रवेदिकायुतम् ॥१६॥ सुस्निग्धनिवि
डच्छायंवटमूलोपकलिपतम् ॥ प्रसूनकदलीखंडसरोभिःप्रांतशोभितम् ॥१७॥ महावटाग्रसंलग्नतुषारितपयोधरम् ॥ नाकोपवनसंपन्नविचित्रारामशोभि
तम् ॥१८॥ वापीकूपतडागाद्यमनेकवनशोभितम् ॥ मंदंमंदंववौवायुर्यत्रगेहेसुखप्रदः ॥१९॥ वादिन्यश्चारुसर्वांग्योवाद्यानिस्मरसंपदः ॥ वीणांवेणुंत्रिवेणुं
चवादयंतिवरांगनाः ॥ २०॥ तौर्य्यत्रिककृतोनार्य्यश्चतुर्दिक्षुतथोर्द्धतः ॥ सुवर्णादिकपात्रेषुवटकाभस्मनःशुभाः ॥२१ ॥ वासिताःसर्वगंधैश्चसुधूपैरपिधू
पिताः ॥ कुशग्रथितसंघाश्चअक्षमालाश्चकोटिशः ॥२२॥ कृष्णाजिनसहस्राणिवहिःप्रांतेस्थितानिच ॥ एतादृशेगृहवरेदेववंद्योमुनीश्वरः ॥२३॥ कर्पूरादीं
श्चसंस्थाप्यचतुर्दिक्षुमुनीश्वरः ॥ पाटीरपीठेकर्पूरसिंहासनमकल्पयत् ॥ २४ ॥ सूक्ष्मंश्वेतंचसुस्निग्धमावृत्तंघनसारकैः ॥ सुगंधवासितजलैःस्नाप्यक्षीरेणशं
करम् ॥ २५ ॥ अन्यैश्चवैदिकैर्मंत्रैःस्नापयित्वासदाशिवम् ॥ दारुचंद्रोपपीठेतुवस्त्रपीठंनिधायच ॥ पात्रिकामग्रतःस्थाप्यस्थापयित्वार्दलेष्वमून् ॥ २६ ॥
एकस्मिन्नक्षताःपात्रेअन्यस्मिन्सतिलाक्षताः ॥ पंचगंधकमेकस्मिन्नन्यस्मिन्नष्टगंधकम् ॥ २७ ॥ काश्मीरंमृगनाभिंतुकर्पूरंचंदनंतथा ॥ पात्रेष्वन्येषुविन्य
स्यपूजास्थानेप्रकल्प्यच ॥ २८ ॥ नानावरणमार्गेणपूजातत्रविधीयते ॥ लिंगमध्येस्थितोदेवःपंचवक्त्रःसदाशिवः ॥ २९ ॥ तस्यप्रावरणंलिंगंशक्ति
स्तस्यविधीयते॥शक्तेरावरणंविष्णुर्विष्णोरावरणंविधिः॥३०॥ब्रह्मप्रावरणंचंद्रस्तस्यसूर्यस्ततःश्रुतिः॥दिग्देवतासुतद्व्याप्तिस्तासामावरणंदिशः॥३१॥दिशा
मावरणंशंभुस्तस्यचावरणंगुणाः ॥ दशप्रावरणंह्येतच्छिवलिंगार्चनंशुभम् ॥ ३२ ॥ केषांचिन्मतमेतत्स्यादथप्रावरणांतरम् ॥ विद्यावरणमाख्यातंतदुमा
वरणंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ विष्णुरावरणंतस्याविष्णोश्चावरणंविधिः ॥ ब्रह्मप्रावरणंचंद्रस्तस्यभानुरथावृतिः ॥ ३४ ॥ भानोरावरणंचेशइतिषोढावृतिः
स्मृता ॥ विधिंविनासमाख्यातंपंचावरणमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ शशांकविष्णुशक्तीनामेतदावरणत्रयम् ॥ अंबिकावरणंप्रोक्तमेकावरणमुत्तमम् ॥ ३६ ॥
अथवालोकपालाःस्युरावृतिःसोमपूजने ॥ अनावरणमथवापूजनंशस्यतेशिवे ॥३७॥ पत्रिका[2]ष्टदलेष्ववस्थितद्रव्यैर्यजेच्छिवम् ॥ पत्रिकालक्षणंवक्ष्येस
र्वकर्मोपयोगितम् ॥ ३८ ॥ स्वर्णेनराजतेनाथताम्रेणाथप्रकल्पितम् ॥ मुक्ताशुक्तिनिभंकुर्यात्पत्रिकाष्टदलंशुभम् ॥ ३९ ॥ प[3]द्मपत्रसमानाष्टको
णाकारंप्रकल्पयेत् ॥ पलमात्रंततःशस्तंनिर्वृत्तंविस्तृतंपदम् ॥ ४० ॥ अस्थूलमध्यमुपरिपद्माकृतिदलाष्टकम् ॥ अथवाशक्तिमार्गेणपंचपत्रंप्रकल्प

१ जलेष्वमून्-इ० पा० । २ अत्र सर्वत्र पत्रशब्दे पात्रशब्दपाठ एकस्मिन्नेव पुस्तके पा० । ३ पद्मपत्रसमानेन पत्राकारं प्रकल्पयेत्-इ० पा० ।

येत् ॥ ४१ ॥ त्रिपत्रमथवाकुर्याच्छक्तिभावेमतेनच ॥ यथास्याच्छोभनंपात्रंतथाकुर्य्याद्विचक्षणः ॥ ४२ ॥ शक्त्यांतरितरुद्राक्षैःकलिपताष्टशतैः शुभा ॥ मालोपवीतंत्रिंशत्याअष्टकेनप्रकल्पितम् ॥ ४३ ॥ प्रगंडयोरथैकैकंबद्धातुद्वेप्रकोष्ठयोः ॥ शिरस्येकाधृतातेनकंठेचपरमर्षिणा ॥ ४४ ॥ रुद्राक्षैःस्फटिकैरत्नैःकल्पिताह्यक्षमालिका ॥ व्याघ्रचर्मासनंकृत्वापद्मासनगतोमुनिः ॥ ४५ ॥ आवाहनासनंचार्घ्यपाद्यंवाचमनीयकम् ॥ निर्वर्त्य गंगासलिलैःस्नापयामासशंकरम् ॥ ४६ ॥ अष्टगंधकसंयुक्तैःपुष्पैर्वकुलपाटलैः ॥ स्वर्णभांडास्थितैर्वस्त्रशोधितैर्वासितैर्दृढम् ॥ ४७ ॥ द्वारेताम्रकटाहश्चप्रबंधद्रोणिनाशुभम् ॥ गोशृंगेणविषाणेनगवयस्यतथाक्वचित् ॥ ४८ ॥ दक्षिणावर्तशंखेनरत्नपात्रैरथापिवा ॥ स्वर्णैर्वाराजतैर्वापिताम्रैकांःस्यैरथापिवा ॥ ४९ ॥ स्वर्णैश्चसूक्ष्मकलशैःस्नापयामासचेच्छया ॥ अथवामृण्मयैःकुर्य्यात्पद्मपत्रैरथापिवा ॥ ५० ॥ पालाशैश्चूतजंब्वाद्यैःपात्रैःसंस्नापयेद्विभुम् ॥ स्नानानामथसर्वेषांधारास्नानंविशिष्यते ॥ ५१ ॥ नमस्तेत्यादिमंत्रेणशतरुद्रियसंज्ञिना ॥ शंचेत्याद्यनुवाकेनशांतिरूपेणचेश्वरम् ॥ ५२ ॥ आवृत्यचयथाशक्तिपश्चाद्गंधादिविन्यसेत् ॥ ततश्चशोभनैःपुष्पैःपत्रैर्बिल्वैःसमर्चयेत् ॥ ५३ ॥ तुलसीमारुवदलैःकल्हारैश्चमहोत्पलैः ॥ नीलोत्पलैरुत्पलैश्चशेषैश्चकरवीरकैः ॥ ५४ ॥ कर्णिकारैःसितांभोजैरपराजितयातथा ॥ तिलाक्षतैरक्षतैश्चश्रीपत्रैस्तिलमिश्रकैः ॥ ५५ ॥ एवंमहेशमीशानंपूजयामासगौतमः ॥ कर्पूरागरुकस्तूरीसर्ज्जागरुकचंदनैः ॥ ५६ ॥ अन्यैश्चधूपयामासषोडशाथप्रदीपिकाः ॥ कर्पूरवर्त्तिसंयुक्तादीपयंत्रोपरिस्थिताः ॥ ५७ ॥ निवेदितंमहेशायअथनैवेद्यमुत्तमम् ॥ सुपक्वशालिपिष्टान्नंभक्ष्यंलेह्यंचचोष्यकम् ॥ ५८ ॥ मधुरादिसमोपेतंपंचभक्ष्यसमन्वितम् ॥ अनेकपक्वशाकाढ्यमनेकपक्वमिश्रितम् ॥ ५९ ॥ पानंविंशतिसंयुक्तंद्राक्षारंभाफलान्वितम् ॥ सूपाष्टकादिसंयुक्तंयुक्तंमूलफलादिना ॥ ६० ॥ यथासंभवसंयुक्तैरन्यैरप्युपकल्पितम् ॥ अग्रपुष्पसमोपेतंनैवेद्यंप्रददौमुनिः ॥ ६१ ॥ सौवर्णपात्रिकान्यस्तनीराजनसहस्रकम् ॥ सोपहारायदेवायदत्वाचैवनमस्यच ॥ ६२ ॥ पूगखंडानथोघृष्टान्पत्राणिक्षालितानिच ॥ अपृष्ठाग्राणिसुश्वेतच्छादयावृतिकानिच ॥ ६३ ॥ घनसारकचूर्णंचन्यस्तपत्रत्रयंशुभम् ॥ सौवर्णपात्रविन्यस्तमिदंतांबूलमीश्वरे ॥ ६४ ॥ अथप्रदक्षिणंकृत्वानमस्कारानननंतरम् ॥ अष्टयोपास्ततःप्राप्तास्तंत्रीवेण्वादिधारिकाः ॥ ६५ ॥ विचित्रवाद्यवादिन्यःसंप्राप्तामुनिसन्निधिम् ॥ क्षुद्रतालयुगंगृह्यस्वयंगातुंप्रचक्रमे ॥ ६६ ॥ गौतमेगातुमुद्युक्तेतानंकुर्युरथांगनाः ॥ मंदंमंदंचवाद्यानिवादयंतितथापराः ॥ ६७ ॥ मधुरंगायतिमुनौस्वरामूर्तिभृतस्तथा ॥ प्रानृत्यंतमहेशाग्रेतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ६८ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोभगवान्नारदोमुनिः ॥

१ पत्रम्–इ० पा० ।

तमागतंगौतमोपिसंपूज्यप्रणिपत्यच ॥ ६९ ॥ आहचैनंकृतार्थोस्मिनचकश्चिन्मयासमः ॥ तवागमनकृत्यंकिंकुतआगमनंतथा ॥ ७० ॥ श्रीनारदउवा
च ॥ ॥ पातालादागतोस्मीहभुक्त्वावैबाणमंदिरे ॥ आयास्यंतिमहात्मानोबाणशुक्रादयोगृहम् ॥ ७१ ॥ अथक्षणादभ्यगाच्चबाणःपरपुरंजयः ॥ विंश
त्यक्षौहिणीयुक्तोगजमारुह्यसोसुरः ॥ ७२ ॥ अपरंहिगजंशुक्रःप्रह्लादोरथमुत्तमम् ॥ वृषपर्वारथवरंबलिस्तुरगमुत्तमम् ॥ ७३ ॥ आगतानथतान्सर्वानाज्ञा
यसतुगौतमः ॥ सशिष्योनिर्जगामाथह्यादादर्घ्यादिकंत्वरा ॥ ७४ ॥ गौतमंचापितेवीक्ष्यावरुह्यचगजादिकात् ॥ नमश्चक्रुरथोदैत्यास्तंनमस्कृत्यभार्ग
वम् ॥ ७५ ॥ आलिंग्यराक्षसान्सर्वान्पूजयित्वायथाविधि ॥ सेनायाःसन्निवेशंचचकारमुनिपुंगवः ॥ ७६ ॥ पादौप्रक्षाल्यशुक्रस्यजलंमूर्ध्निधृतंतथा ॥
विचित्रफलसंयुक्तंदत्तवानर्हणंमुनिः ॥ ७७ ॥ वापीतडागसरसीस्नानपूर्वकृतक्रियाः ॥ संगमेवर्तमानेतुगौतमस्याश्रमेशुभे ॥ ७८ ॥ तद्गेहंतुप्रविश्याथराक्ष
सास्सपुरोहिताः ॥ देवपूजाप्रपत्तिंचचक्रुःसर्वेद्विजालये ॥७९॥ सद्यःप्रकल्पितायांचवेद्यांशुक्रोयजच्छिवम् ॥ तस्यैववामभागेतुप्रह्लादोयजदच्युतम्॥८०॥
सोमंचबलिरप्येवमन्येचासुरपुंगवाः ॥ अथबाणोयजद्देवमेकमेवत्रियंबकम् ॥८१॥ शुक्रोपिभगवन्तन्तमुमानाथमपूजयत् ॥ गौतमोप्यथमध्याह्नेपूजयामा
सशंकरम् ॥ ८२ ॥ सर्वेशुक्लांबरधराभस्मोद्धूलितविग्रहाः ॥ सितेनभस्मनाकृत्वासर्वस्थानोत्रिपुंड्रकम् ॥ ८३ ॥ नत्वातुभार्गवंसर्वेभूतशुद्धिंप्रचक्रमुः ॥
हृत्पद्ममध्येसुषिरंतत्रैवभूतपंचकम् ॥ ८४ ॥ तेषांमध्येमहाकाशमाकाशेनिर्मलानलम् ॥ तन्मध्येचमहेशानंध्यायेद्दीप्तिमयंशुभम् ॥ ८५ ॥ अ
ज्ञानसंयुतंभूतंशमलंसर्वसंगतम् ॥ तद्देहमाकाशदीपेप्रदहेज्ज्ञानवह्निना॥८६॥आकाशस्यावृतंचाहंदग्ध्वाकाशमथोदहेत् ॥ दग्ध्वाकाशमथोवायुमग्निभूतं
तदादहेत् ॥८७॥ अब्भूतंचततोदग्ध्वापृथिवीभूतमेवच ॥ तदाश्रितान्गुणान्दग्ध्वाततोदेहंप्रदाहयेत् ॥८८॥ एवंदहित्वाभूतानिदेहीतज्ज्ञानवह्निना ॥ शि
खामध्यस्थितंविष्णुमानंदरसनिर्भरम् ॥ ८९ ॥ निष्पन्नचंद्रकिरणसंकाशकिरणंशिवम् ॥ शिवांगोत्पन्नकिरणैरमृतद्रवसंयुतैः ॥ ९० ॥ सुशीतलाततो
ज्वालाप्रशांताचन्द्ररश्मिवत्॥प्रसारितसुधारुग्भिःसांद्रीभूतश्चसंप्लुवः ॥९१॥ क्रमेणप्लावितंभूतग्रामंसंचिंतयेत्परम्॥९२॥इत्थंकृत्वाभूतशुद्धिंक्रियाहोमंमर्त्यः
शुद्धोजायतेएवशुद्धः ॥ पूजांकर्तुंजाप्यकर्म्मापिपश्चाद्देवध्यानेब्रह्महत्यादिहानिः ॥ ९३ ॥ एवंध्यात्वाचंद्रदीप्तिप्रकाशंध्यानेनारोप्याशुलिंगेशिवस्य ॥ सदा
शिवंदीपमध्येविचिंत्यपंचाक्षरेणार्चनमव्ययंतु ॥९४॥ आवाहनादीनुपचारांस्तथापिकृत्वास्नानंपूर्ववच्छंकरस्य ॥ उदुंबरंराजतंस्वर्णपीठंवस्त्रादिछन्नंसर्व
मेवेहपीठम् ॥९५॥ अंतेकृत्वाबुद्बुदानांचवृष्टिंपीठेपीठेनागमेकंपुरस्तात् ॥ कुर्यात्पीठेचोर्ध्वकेनागयुग्मंदेवाभ्याशेदक्षिणेवामतश्च॥९६॥जपापुष्पंनागमध्ये

१ तथा-इ० पा०। २ निर्मलासनम्-इ० पा०। ३ अहमहंकारमित्यर्थः।

निधायमध्येवस्त्रंद्वादशप्रातिगुण्ये ॥ सुश्वेतेनतस्यमध्येमहेशंलिंगाकारंपीठयुक्तंप्रपूज्यम् ॥ ९७ ॥ एवंकृत्वावाणमुख्यादितीशादत्त्वादत्त्वापंचगंधाष्ट
गंधम् ॥ पुष्पैःपत्रैःश्रीतिलैरक्षतैश्चतिलोन्मिश्रैःकेवलैश्चप्रपूज्य ॥ ९८ ॥ धूपंदत्त्वाविधिवत्संप्रयुक्तंदीपंदत्त्वाचोक्तमेवोपहारम् ॥ पूजाशेषंतेसमाप्याथसर्वे
गीतंनृत्यंतत्रतत्रापिचक्रुः ॥ ९९ ॥ अथास्मिन्नंतरेगौतमस्यप्राप्तःशिष्यःशंकरात्मेतिनाम्ना ॥ १०० ॥ उन्मत्तवेशोदिग्वासाअनेकावृतिमाश्रितः ॥
क्वचिद्द्विजातिप्रवरःक्वचिच्चंडालसन्निभः ॥ १०१ ॥ क्वचिच्छूद्रसमोयोगीतापसःक्वचिदप्युत ॥ गर्जत्युत्पततेचैवनृत्यतिस्तौतिगायति ॥ १०२ ॥ रोदि
तिशृणुतेव्यक्तंपतत्युत्तिष्ठतिक्वचित् ॥ शिवज्ञानैकसंपन्नःपरमानंदनिर्भरः ॥१०३॥ संप्राप्तोभोज्यवेलायांगौतमस्यांतिकंययौ ॥ वुभुजेगुरुणासाकंक्वचि
दुच्छिष्टमेवच ॥ १०४ ॥ क्वचिल्लेहातितत्पात्रंतूष्णीमेवाभ्यगात्क्वचित् ॥ हस्तंगृहीत्वैवगुरोःस्वयमेवाभुनक्क्वचित् ॥ १०५ ॥ क्वचिद्गृहांतरेमूत्रंक्वचि
त्कर्दमलेपनम् ॥ सर्वदातंगुरुर्दृष्ट्वाकरमालंव्यमंदिरम्॥१०६॥प्रवेश्यस्वीयपीठेतमुपवेश्याभ्यभोजयत् ॥ स्वयंतदस्यपात्रेणवुभुजेगौतमोमुनिः ॥१०७॥
तस्यचित्तंपरिज्ञातुंकदाचिदथसुंदरी ॥ अहल्याशिष्यमाहूयभुंक्ष्वेत्युक्त्वाथसाशुभा ॥ १०८ ॥ सौवर्णेभाजनेचान्नंनिधायचषकांतरे ॥ पानादिकमथोद
त्वाएकस्मिन्पावकंपुनः ॥ १०९ ॥ निधायांगारनिचयंकंटकानांचयंपरे ॥ निधायभुंक्ष्वभुंक्ष्वेतिसचापिवुभुजेमुनिः ॥ ११० ॥ यथापपौहिपानीयंतथाव
ह्निमपिद्विजः ॥ कंटकानपिभुक्त्वासयथापूर्वमतिष्ठत ॥१११॥ पुराहिमुनिकन्याभिराहूतोभोजनायच ॥ दिनेदिनेतत्प्रदत्तंलोष्टमंवुचगोमयम् ॥११२ ॥
कर्दमंकाष्ठदंडंचभुक्त्वाप्रीत्याथहर्षितः ॥ एतादृशोमुनिरसौचंडालसदृशाकृतिः ॥११३॥ सुजीर्णोपानहौहस्तेगृहीत्वातुतथाकरे[1] ॥ अंत्यजोचितभाषाभि
र्वृषपर्वाणमभ्यगात् ॥ ११४ ॥ वृषपर्वेशयोर्मध्येदिग्वासाःसमतिष्ठत ॥ वृषपर्वातमज्ञात्वापीडयित्वाशिरोऽच्छिनत् ॥११५॥ हतेतस्मिन्द्विजश्रेष्ठेजगदेत
च्चराचरम् ॥ अतीवकलुषमभवत्तत्रस्थामुनयस्तथा ॥११६॥ गौतमस्यमहाशोकःसंजातःसुमहात्मनः ॥ निर्ययौचक्षुषोर्वारिशोकंसंदर्शयन्निव ॥११७॥
गौतमःसर्वदैत्यानांसंनिधौवाक्यमुक्तवान् ॥ किमनेनकृतंपापंयेनाच्छिन्नमिदंशिरः ॥११८॥ ममप्राणाधिकस्येहसर्वदाशिवयोगिनः ॥ ममापिमरणंसत्यं
शिष्यरूपी[2]यतोगुरुः ॥११९॥ शैवानांधर्मयुक्तानांसर्वदाशिववर्तिनाम् ॥ मरणंयत्रदृष्टंस्यात्तत्रनोमरणंध्रुवम् ॥ १२० ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ एनंसंजीव
यिष्यामिममगोत्रंशिवप्रियम् ॥ किमसौम्रियतेब्रह्मन्पश्यमेतपसोबलम् ॥ १२१ ॥ इतिवादिनिविप्रेंद्रेगौतमोऽपिममारह ॥ तस्मिन्मृतेऽथशुक्रोऽ
पिप्राणांस्तत्यायोगतः ॥ १२२ ॥ तस्यापिहतमाज्ञायप्रह्लादा[3]दादानवेश्वराः ॥ सर्वेमृताःक्षणेनैवतदद्भुतमिवाभवत् ॥ १२३ ॥ मृतमा

१ एका एकस्मिन्हस्ते अन्योपानदन्यस्मिन्करे–इत्यर्थसंगतिर्यथाकथंचिद्बोद्धव्या । २ शिष्यच्छद्मा–इ० पा० । ३ प्रल्हादाद्याः दानवेश्वराः इत्यर्थः ।

सीदथबलंतस्यबाणस्यधीमतः ॥ अहल्याशोकसंतप्तारुरोदोच्चैःपुनःपुनः ॥ १२४ ॥ गौतमेनमहेशस्यपूजयापूजितोविभुः ॥ वीरभद्रोमहा
योगीसर्वंदृष्ट्वाचुकोपह ॥ १२५ ॥ अहोकष्टमहोकष्टंमाहेशाबहवोमृताः ॥ शिवंविज्ञापयिष्यामितेनोक्तंकरवाण्यहम् ॥ १२६ ॥ इति
निश्चित्यगतवान्मंदराचलमव्ययम् ॥ नमस्कृत्वाविरूपाक्षमिदंसर्वमथोक्तवान् ॥ २७ ॥ ब्रह्महरीस्थितौतत्रदृष्ट्वाप्राहशिवोवचः ॥ मद्भक्तैःसाहसंकर्मकृतं
दृष्ट्वावरप्रदः ॥ २८ ॥ गत्वापश्यामहेविष्णोयुवामप्यागमिष्यथ ॥ अथेशोवृषमारुह्यवायुनाधूतचामरः ॥ १२९ ॥ नंदिकेनसुवेषेणधृतेछत्रेतिशोभने ॥
सुश्वेतहेमदंडेचनान्ययोगेधृतेविभोः ॥१३०॥ महेशानुमतिंलब्ध्वाहरिर्नागांतकेस्थितः ॥ आरक्तनीलछत्राभ्यांशुशुभेलक्ष्यकौस्तुभः ॥ ३१ ॥ शिवानु
मत्याब्रह्मापिहंसारूढोभवत्तदा ॥ इंद्रगोपप्रभाकारच्छत्राभ्यांशुशुभेविधिः ॥ ३२ ॥ इंद्रादिसर्वदेवाश्चस्वस्ववाहनसंयुताः ॥ अथतेनिर्ययुःसर्वेनानावाद्या
नुमोदिताः ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिगणाकीर्णागौतमस्याश्रमंगताः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानादृष्ट्वातत्परमाद्भुतम् ॥ ३४ ॥ स्वभक्तंजीवयामासवामकोणनिरीक्ष
णात् ॥ शंकरोगौतमंप्राहतुष्टोऽहंतेवरंवृणु ॥ ३५ ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशयदिदेयोवरोमम ॥ त्वल्लिंगार्चनसामर्थ्यंनित्यमस्तुमहे
श्वर ॥ ३६ ॥ वृतमेतन्मयादेवशृणुष्वैतत्त्रिलोचन ॥ ममशिष्योमहाभागोहेयाहेयादिवर्जितः ॥ ३७ ॥ प्रेक्षणीयंममत्वेननचपश्यतिचक्षुषा ॥ नचघ्राणेन
घ्रातव्यंनदातव्यंनचेतरत् ॥ ३८ ॥ इतिबुद्ध्वातथाकुर्वन्सहियोगीमहायशाः ॥ उन्मत्तविकृताकारःशंकरात्मेतिकीर्तितः ॥ ३९ ॥ नकश्चित्तंप्रतिद्वि
ष्यान्नचतांहिंसयेदिति ॥ एतन्मेदीयतांदेवएतेषाममृतिस्तथा ॥ १४० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ आकल्पमेतेजीवंतुततोमुक्तिंभजंतुच ॥ त्वयाकृ
तमिदंवेश्मविस्तृतंविकृतंशुभम् ॥ ४१ ॥ तिष्ठामःक्षणमात्रंतुततोयास्याममंदिरम् ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ अयोग्यंप्रार्थयामीशह्यर्थीदोषंनपश्यति
॥ ४२ ॥ ब्रह्माद्यलभ्यंदेवेशदीयतांयदिरोचते ॥ अथेशोविष्णुमालोक्यगृहीत्वातुकरंहरेः ॥ ४३ ॥ प्रहसन्नंबुजाभाक्षमित्युवाचसदाशिवः ॥ म्लानोदरो
सिगोविंददेयंतेभोजनंकिमु ॥ ४४ ॥ स्वयंप्रविश्ययदिवास्वयंभुंक्ष्वस्वगेहवत् ॥ गच्छवापार्वतीगेहंयाकुक्षिंपूरयिष्यति ॥ ४५ ॥ इत्युक्त्वातत्करालंबी
एकांतमगमद्विभुः ॥ आदिश्यनंदिनंदेवोद्वाराध्यक्षंयथोक्तवत्॥४६॥गौतमंसमुवाचायमुत्तरंविष्णुभाषणम् ॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ संपादयान्नंसर्वेषांभो
कुकामावयंमुने ॥ ४७ ॥ इत्युक्त्वैकांतमगमद्वासुदेवेनशंकरः ॥ मृदुशय्यांसमारुह्यशयितौदेवतोत्तमौ ॥ ४८ ॥ अन्योन्यंभाषणंकृत्वाप्रोत्तस्थतुरुभा
वपि ॥ गत्वातटाकंगंभीरंस्नात्यंतौदेवसत्तमौ ॥ ४९ ॥ करांबुपानमन्योन्यंपृथक्कृत्वोभयत्रच ॥ मुनयोराक्षसाश्चैवजलक्रीडांप्रचक्रिरे ॥ १५० ॥ अथवि

१ प्रहसन्मुंक्ष्वकंजाक्ष–इ० पा० ।

ष्णुर्महेशश्चजलपातानिशीघ्रतः ॥ चक्रतुःशंकरःपद्मकिंजल्कांजलिनाहरेः ॥१५१॥ अवाकिरन्मुखेतस्यपद्मोत्फुल्लविलोचने ॥ नेत्रेकेशरसंपातान्यमील
यतकेशवः ॥ ५२ ॥ अत्रांतरेहरेःस्कंधमारुरोहमहेश्वरः ॥ हर्युत्तमांगंबाहुभ्यांगृहीत्वासंन्यमज्जयत् ॥ ५३ ॥ उन्मज्जयित्वाचपुनःपुनश्चापिपुनःपुनः ॥
पीडितःसहरिःसूक्ष्मंपातयामासशंकरम् ॥५४॥ अथपादौगृहीत्वातुआचकर्षचभ्रामयत् ॥अताडयद्धरेर्वक्षःपातयामासचाच्युतम् ॥५५॥ अथोत्थितोहरि
स्तोयमादायांजलिनाततः ॥ अवाकिरदथोशंभुमथविष्णुमथोहरः ॥ ५६ ॥ जलक्रीडैवमभवदथचर्षिगणांतरे ॥ जलक्रीडासंभ्रमेणविस्रस्तजटबं
धनाः॥ ५७ ॥ अथसंभ्रमतस्तेषामन्योन्यजटबंधनम् ॥ इतरेतरबद्धासुजटासुचमुनीश्वराः ॥ ५८ ॥ शक्तिमंतोऽशक्तिमतःआकर्षंतिचसव्य
थम् ॥ पातयंतोन्यतश्चापिक्रोशतोरुदतस्तथा ॥ १५९ ॥ एवंप्रवृत्तेतुमुलेसंभूतेतोयकर्म्मणि ॥ आकाशेनारदोहृष्टोननर्तचननादच ॥ १६० ॥
विपंचींनादयन्वाद्यंललितांगीतिमुज्जगौ ॥ सुगीत्याललितायास्तुअगायतविधादश ॥ ६१ ॥ शुश्रावगीतंमधुरंशंकरोलोकभावनः ॥ स्वयंगातुं
हिललितंमंदंमंदंप्रचक्रमे ॥ ६२ ॥ स्वयंगायतिदेवेशेमिश्रामंगलकैशिकी ॥ नारदेनृत्यमानेतुगायतिस्वरभेदिनि ॥ ६३ ॥ स्वरंध्रुवंसमादा
यसर्वलक्षणसंयुतम् ॥ स्वधारामृतसंयुक्तंगानेनैवमथोजयत् ॥ ६४ ॥ वासुदेवोमर्दलंचकराभ्यामिदमाहनत् ॥ अवगाहंश्चतुर्वक्रस्तुंबुरुर्मुखरोवभौ॥६५॥
तानकागौतमाद्यास्तुतूष्णींगातुंचवायुतः ॥ गायकेमधुरंगीतंहनूमतिकपीश्वरे ॥६६॥ म्लानमम्लानमभवत्कुशाःपुष्टास्तदाभवन्॥स्वांस्वांगीतिमतःसर्वे
तिरस्कृत्यैवमूर्च्छिताः ॥ ६७ ॥ तूष्णींसर्वेसमभवन्देवर्षिगणदानवाः ॥ एकःसहनुमान्गाताश्रोतारःसर्वएवते ॥ ६८ ॥ मध्याह्नकालवितते भोज
नावसरेसति ॥ दुकूलयुगमाधत्तशृण्वन्गीतिंमहेश्वरः ॥ ६९ ॥ पीतवस्त्रद्वयंविष्णुरारक्तंचतुराननः ॥ स्वस्वाहार्ण्यथसर्वेऽपिकृत्यंकृत्वापिकालि
कम् ॥ १७० ॥ स्वंस्वंवाहनमारुह्यनिर्गताःसर्वदेवताः ॥ गानप्रियोमहेशस्तुजगादप्लवगेश्वरम् ॥ ७१ ॥ प्लवगत्वंमयाज्ञप्तोनिःशंकंवृषमारुह ॥
ममचाभिमुखोभूत्वागायस्वाशेषगायनम् ॥ ७२ ॥ अथाहकपिशार्दूलोभगवंतंमहेश्वरम् ॥ वृषभारोहसामर्थ्यंतवनान्यस्यविद्यते ॥ ७३ ॥ तववाह
नमारुह्यपातकीस्यामहंविभो ॥ मामेवारुहदेवेशविहंगःशिववाहनः ॥ ७४ ॥ तवचाभिमुखंगानंकरिष्यामिविलोकय ॥ अथेश्वरोहनूमंतमारुरोहवृषं
यथा ॥ ७५ ॥ आरूढेशंकरेदेवेहनूमान्कंधराशिरः ॥ छित्त्वात्वचंपरावृत्यमुखंगायतिपूर्ववत् ॥ ७६ ॥ शृण्वन्गीतिसुधांशंभुर्गौतमस्यगृहंगतः ॥
सर्वेचाप्यागतास्तत्रदेवर्षिगणदानवाः ॥७७॥ पूजितागौतमेनाथभाजेनावसरेसति ॥ यच्छुष्कदारुसंभूतंगृहोपकरणादिकम् ॥ ७८ ॥ प्ररूढमभवत्सर्वं

गायमानेहनूमति ॥ तस्मिन्गानेसमस्तानांचित्रदृष्टिरतिष्ठत ॥ १७९ ॥ द्विबाहुरीशस्यपदाभिवंदनःसमस्तगात्राभरणोपपन्नः ॥ प्रसन्नमूर्तिस्तरुणःसुम
ध्येविन्यस्तमूर्द्धांजलिभिःसुरैःस्तुतः ॥ १८० ॥ शिरःकराभ्यांपरिगृह्यशंकरोहनूमतःपूर्वमुखंचकार ॥ पद्मासनासीनहनूमतांजलौनिधायपादंत्वपरंमुखे
च ॥ ८१ ॥ पादांगुलीभ्यामथनासिकांविभुःस्नेहेनजग्राहचमंदमंदम् ॥ स्कंधेमुखेत्वंसतलेचकंठेवक्षःस्थलेचस्तनमध्यमेहृदि ॥ ८२ ॥ ततश्चकुक्षा
वथनाभिमंडलेततोद्वितीयंनिदधातिचांजलौ ॥ शिरोगृहीत्वावनमय्यशंकरःपस्पर्शपृष्ठंचिबुकेनसध्वनि ॥ ८३ ॥ हारंचमुक्तापरिकल्पितंशिवोहनूमतः
कंठगतंचकारह ॥ अथविष्णुर्महेशानमिदंवचनमुक्तवान् ॥ ८४ ॥ हनूमतासमोनास्तिकृत्स्नब्रह्मांडमंडले ॥ श्रुतिदेवाद्यगम्यंहिपदंतवाकिलस्थि
तम् ॥ ८५ ॥ सर्वोपनिषदव्यक्तंत्वत्पदंकपिसर्वयुक् ॥ यमादिसाधनैर्योगैर्नक्षणंतेपदंस्थितम् ॥ ८६ ॥ महायोगिहृदंभोजेचलंस्वच्छंहनूमति ॥
वर्षकोटिसहस्रेषुतपःकृत्वातुदुष्करम् ॥ ८७ ॥ त्वद्रूपंनाभिजानातिकुतःपादंमुनीश्वराः ॥ अहोभाग्यंविचित्रंहिचपलोवानरोमृगः ॥ ८८ ॥
धत्तेपादयुगंचांगेयोगिहृद्यपिनक्षमम् ॥ मयावर्षसहस्रंतुसहस्राब्दंतथान्वहम् ॥ १८९ ॥ भक्त्यासंपूजितोऽपीशपादोनोदर्शितस्त्वया ॥ लोके
वादोहिसुमहाञ्छंभुर्नारायणप्रियः ॥ १९० ॥ हरिःप्रियस्तथाशंभोर्नतादृग्भाग्यमस्तिमे ॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ नत्वयासदृशोमह्यं
प्रियोस्तिभगवन्हरे ॥ ९१ ॥ पार्वतीवात्वयातुल्यानचान्योविद्यतेमम ॥ अथदेवायमहतेगौतमःप्रणिपत्यच ॥ ९२ ॥ व्यज्ञापयदमेयात्मन्दे
वैहिकरुणानिधे ॥ मध्याह्नोऽयंव्यतिक्रांतोभुक्तिवेलाखिलस्यच ॥ ९३ ॥ अथाचम्यमहादेवोविष्णुनासहितोविभुः ॥ प्रविश्यगौतमगृहंभो
जनायोपचक्रमे ॥ ९४ ॥ रत्नांगुलीयैरथनूपुराभ्यांदुकूलबंधेनतडित्सुकांच्या ॥ हारैरनेकैरथकंठनिष्कयज्ञोपवीतोत्तरवाससीच ॥ ९५ ॥ वि
लंबिचंचन्मणिकुंडलेनसुपुष्पिधम्मिल्लवरेणदेवः ॥ पंचांगगंधस्यविलेपनेनबाह्वंगदैःकंकणकांगुलीयकैः ॥ ९६ ॥ इत्थंविभूषितःशिवोनिविष्टउत्तमा
सनेस्वसंमुखंहरिंतथान्यवेशयद्वरासने ॥ अन्योन्यसंमुखौस्थितौहरीशौदेवसत्तमौसुवर्णभाजनान्यथोददौसचापिगौतमः ॥ ९७ ॥ त्रिंशत्प्रभेदभक्ष्यकं
सुपायसंचतुर्विधंसुपक्वपाकजातकंशतद्वयंप्रकल्पितम् ॥ अपक्वपक्वमिश्रकंशतत्रयंप्रकल्पितंशतंशतंतथासुकंदशाककंतथामुनिः ॥ ९८ ॥
शाकादिसर्पिपान्वितंददौचपंचविंशतिसुशर्करादिकंतथासुचूनदाडिमादिकम् ॥ मोचाफलंतुगोस्तनींसुखर्जुनागरंगकंजंबूफलंप्रियालुकंविकंकतंफलं
तथा ॥ ९९ ॥ एवमादीनिचान्यानिद्रव्याण्यर्प्ययथाविधि ॥ दत्वाचापोशनंविप्रोभुंजध्वमितिचाब्रवीत् ॥ २०० ॥ भुंजानेषुचस

१ पदाभिवंधनः-इ० पा० । २ कपिस्थितम्-इ० पा० ।

वैंषुव्यजनंसूक्ष्मवस्त्रजम् ॥ गौतमःस्वयमादायशिवविष्णूअवीजयत्॥२०१॥परिहासमथोकर्तुमियेषपरमेश्वरः॥ पश्यविष्णोहनूमंतंकथंभुंक्तेसवानरः॥२॥
वानरंपश्यतिहरौमंडकंविष्णुभाजने ॥ चिक्षेपमुनिसंघेषुपश्यत्स्वापिमहेश्वरः ॥ ३ ॥ हनूमतेदत्तवांश्वस्वोच्छिष्टंपायसादिकम् ॥ त्वदुच्छिष्टमभोज्यं
तुतवैववचनाद्विभो ॥ ४ ॥ अनर्हंममनैवेद्यंपत्रंपुष्पंफलंतथा ॥ मह्यंनिवेद्यसकलंकूपएवविनिक्षिपेत् ॥५॥ अभुक्तेत्वद्वचोनूनंभुक्तेचापिकृपातव ॥ ॥ स
दाशिवउवाच ॥ ॥ बाणलिंगेस्वयंभूतेचंद्रकांतेहृ[1]वस्थिते ॥ ६ ॥ चांद्रायणसमंज्ञेयंशंभोर्नैवेद्यभक्षणम् ॥ भुक्तिवेलेपमधुनातद्वैरस्यंकथां
तरात् ॥ ७ ॥ भुक्तातुकथयिष्यामिनिर्विशंकंविभुंक्ष्वतत् ॥ अथासौजलसंस्कारंकृतवान्गौतमोमुनिः ॥ ८ ॥ आरक्तसुस्निग्धसुसूक्ष्मगात्राननेक
धाधौतसुशोषितांगान् ॥ तडागतोयैःकृतबीजघर्षितैर्विशोधितैस्तैःकरकानपूरयत् ॥ ९ ॥ नद्याःसैकतवेदिकांनवतरांसंच्छाद्यसूक्ष्मांबरैःशुद्धैःश्वे
ततरैरथोपरिघटांस्तोयेनपूर्णान्क्षिपेत् ॥ क्षिप्त्वानालकजातिमास्तपुटकंकंकोलकस्तूरिकाचूर्णचन्दनचंद्ररश्मिविशदांमालांपुटांतंक्षिपेत ॥ २१० ॥
यामस्यापिपुनश्चवारिवसनेनाशोध्यकुंभेक्षिपेच्चंद्रग्रंथिमथोनिधायबकुलंक्षिप्त्वातथापाटलाम् ॥ ११ ॥ शेफालीस्तवकमथोजलंचतत्रविन्यस्यप्रथ
मतएवतोयशुद्धिम् ॥ कृत्वाथोमृदुतरसूक्ष्मवस्त्रखंडेनावेष्टत्सृणिकमुखंचसूक्ष्मचंद्रम् ॥ १२ ॥ अनातपप्रदेशेतुनिधायकरकानथ ॥ मंदवातस
मोपेतेसूक्ष्मव्यजनवीजिते ॥ १३ ॥ अथउर्वीशसलिलैःसिंचयेत्सृणिकामपि ॥ संस्कृत्वास्वायतास्तत्रनरानायाँथवानृप ॥ १४ ॥ तत्कन्यावाक्षा
लितांगाधौतवस्त्राश्चवासह ॥ मधुपिंगलनिर्य्यासमसांद्रमगुरुद्रवम् ॥ १५ ॥ बाहुमूलेचकंठेचविलिप्यसांद्रमेवच ॥ मस्तकेजाप्यकंन्यस्यपंचगंध
विलेपनम् ॥ १६ ॥ पुष्पनद्धसुकेशास्तुताःशुभास्याःसुनिर्मलाः ॥ एवमेवोचितानार्यआत्तकुंकुमविग्रहाः ॥ १७ ॥ युवत्यश्चारुसर्वांग्योनितरां
भूषणैरपि ॥ एतादृग्वनिताभिर्वानरैर्वादापयेज्जलम् ॥ १८ ॥ तेऽपिप्रदानसमयेसूक्ष्मवस्त्राल्पवेष्टनम् ॥ अथवामकरेन्यस्यकरकंतत्रपश्य
हि ॥ १९ ॥ दोरिकान्यस्तमुन्मुच्यततस्तोयंप्रदापयेत् ॥ एवंसत्कारयामासगौतमोभगवान्मुनिः ॥ २२० ॥ महेशादिषुसर्वेषुभुक्तवत्सुमहात्मसु ॥
प्रक्षालितांघ्रिहस्तेषुगंधोद्वर्तितपाणिषु ॥ २१ ॥ तदासनसमासीनेदेवदेवेमहेश्वरे ॥ अथनीचसमासीनादेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ २२ ॥ मणिपात्रेषुसंवेष्ट्य
पूगखंडान्सुधूपितान् ॥ अकोणवर्तुलान्स्थूलानसूक्ष्मानकृशानपि ॥ २३ ॥ श्वेतपत्राणिसंशोध्याक्षिप्त्वाकर्पूरखंडकम् ॥ चूर्णंचशंकरायाथनिवेदयति
गौतमे ॥ २४ ॥ गृहाणदेवतांबूलमित्युक्तवचनेमुनौ ॥ कपेगृहाणतांबूलंप्रयच्छममखंडकान् ॥ २५ ॥ उवाचवानरोनास्तिममशुद्धिर्महेश्वर ॥ अनेक

१ हृदिस्थिते-इ०पा० ।

फलभुक्त्वाद्वानरस्तुशुचिःकथम् ॥ २६ ॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ मद्वाक्यादखिलंशुद्धचेन्मद्वाक्यादमृतंविषम् ॥ मद्वाक्यादखिलावेदामद्वाक्या
देवतादयः ॥ २७ ॥ मद्वाक्याद्धर्मविज्ञानंमद्वाक्यान्मोक्षउच्यते ॥ पुराणान्यागमाश्चैवस्मृतयोममवाक्यतः ॥ २८ ॥ अतोगृहाणतांबूलंममदद्याः
सुखंडकान् ॥ हरिर्वामकरेणादात्तांबूलंपूगखंडकम् ॥ २९ ॥ ततःपत्राणिसंगृह्यततःखंडान्समर्पयत् ॥ कर्पूरमग्रतोदत्तंगृहीत्वाभक्षयच्छिवः ॥ ३३० ॥
देवेतुकृततांबूलेपार्वतीमंदराचलात् ॥ जयाविजययोर्हस्तंगृहीत्वायान्मुनेर्गृहम् ॥ ३१ ॥ देवपादौततोनत्वाविनम्रवदनाभवत् ॥ उन्नमय्यमुखंतस्या
इदमाहत्रिलोचनः ॥ ३२ ॥ त्वदर्थेदेवदेवेशिअपराधःकृतोमया ॥ यत्त्वांविहायभुक्तंहितथान्यच्छृणुसुंदरि ॥ ३३ ॥ अथस्वमंदिरेस्थाप्यदेवदेवविवर्जि
ते ॥ सर्वबंधविमुक्तेचमहदेनोमयाकृतम् ॥ ३४ ॥ क्षंतुमर्हसिदेवेशित्यक्तकोपाविलोकय ॥ नवभाषैवमुक्त्वासाअरुंधत्याहिनिर्ययौ ॥ ३५ ॥ निर्गच्छंतीं
मुनिर्ज्ञात्वादंडवत्प्रणनामच ॥ तदारभ्यमहेशायदंडप्रणतिसंस्तुतिम् ॥ ३६ ॥ कुर्यादुवाचचशिवागौतमत्वंकिमिच्छसि ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ कृत
कृत्योस्मिदेवेशियदिदेयोवरोमम ॥ ३७ ॥ मन्मंदिरेमहाभागेभोक्तुमर्हसिसांप्रतम् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ भोक्ष्यामितवगेहेहंशंकरानुमतामु
ने ॥ ३८ ॥ गत्वेशंगौतमोविप्रोलब्धानुज्ञःपुनर्गतः ॥ भोजयामासागिरिजांदेवींचारुंधतींतथा ॥ ३९ ॥ भुक्त्वाथपार्वतीसर्वंगंधपुष्पसभूषणा ॥
सहानुचरकन्याभिःसहस्राभिर्हरंययौ ॥ २४० ॥ अथाहशंकरोदेवींगच्छगौतममंदिरम् ॥ संध्योपास्तिमहंकृत्वाआगच्छामिपुनर्गृहम् ॥ ४१ ॥ इत्युक्ता
प्रययौदेवीगौतमस्यैवमंदिरम् ॥ संध्यावंदनकामाश्चसर्वएवविनिर्गताः ॥ ४२ ॥ कृतसंध्यास्तटाकेतुमहेशाद्यास्तुकृत्स्नशः ॥ अथोत्तरमुखःशंभुर्न्यासंकृ
त्वाजजापह ॥ ४३ ॥ अथविष्णुर्महातेजामहेशमिदमब्रवीत् ॥ सर्वैर्नमस्यतेयस्तुसर्वैरेवसमर्च्यते ॥ ४४ ॥हूयतेसर्वयज्ञेषुसभवान्किंजपिष्यति ॥ रचितां
जलयःसर्वेत्वामेवैकमुपासते॥४५॥सभवान्देवदेवेशकस्मैवारचितांजलिः॥नमस्कारादिपुण्यानांफलदस्त्वंमहेश्वर॥४६॥ तवकःफलदोवंद्यःकोवात्वत्तोधि
कोवद ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ ध्यायेनकिंचिद्धोविंदननमस्येहकिंचन ॥ ४७ ॥ नोपास्येकंचनहरेनजपिष्येहकिंचन ॥ किंतुनास्ति
कजंतूनांप्रवृत्त्यर्थमिदंमया ॥ ४८ ॥ दर्शनीयंहरेतेस्युरन्यथापापकारिणः ॥ तस्माल्लोकोपकारार्थमिदंसर्वंकृतंमया ॥ ४९ ॥ ओमित्युक्त्वाहरिरथतंन
त्वासमतिष्ठत ॥ अथतेगौतमगृहंप्राप्तादेवगणर्षयः ॥ २५० ॥ सर्वेपूजामथोचक्रुर्देवदेवेपिनाकिने ॥ देवोहनूमतासार्द्धंगायन्नास्तेरघूत्तम ॥ ५१ ॥ पश्चाक्ष
रींमहाविद्यांसर्वएवतदाजपन् ॥ हनूमत्करमालंब्यदेव्यभ्याशंगतोहरः ॥ ५२ ॥ एकशय्यासमासीनौताबुभौदेवदंपती ॥ गायन्नास्तेसहनुमांस्तुंबुरुर्नारद

१ विनम्रमदना–इ॰पा॰। २ देवी–इ॰पा॰। ३ देवायशूलिनेसदा–इ॰पा॰।

स्तथा ॥ ५३ ॥ नानाविधिविलासांश्चचकारपरमेश्वरः ॥ आहूयपार्वतीमीशइदंवाक्यमुवाचह ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीसदाशिवउवाच ॥ ॥ रचयिष्या
मिधम्मिल्लंमेहिमत्पुरतःशुभे ॥ देव्याहनचयुक्तंतद्भर्त्राशुश्रूषणंस्त्रियः ॥ ५५ ॥ केशप्रसाधनंकृतावनर्थांतरमापतेत् ॥ केशप्रसाधनेदेवतत्वंसर्वैनचेप्सि
तम् ॥ ५६ ॥ अथबंधेकृतेपश्चादंसप्रांतप्रमार्जनम् ॥ तनोश्चरमसंलग्नकेशपुष्पादिमार्जनम् ॥ ५७ ॥ एतस्मिन्वर्तमानेतुमहात्मानोयदागमन् ॥ त
दाकिमुत्तरंवाच्यंतवदेवादिवंदिनः ॥ ५८ ॥ नायांतिचेदथविभोभीतिर्नाशमुपेष्यति ॥ एवंहिभाषमाणांतांकरेणाकृष्यशंकरः ॥ ५९ ॥ स्वोर्वोस्तांस्थाप
यित्वैवविस्रस्यकचबंधनम् ॥ विभज्यचकराभ्यांसप्रससारनखैरपि ॥ २६० ॥ विष्णुदत्तांपारिजातस्रजंकचगतामपि ॥ कृत्वाधम्मिल्लमकरोदथमालांक
रागताम् ॥ ६१ ॥ मल्लिकास्रजमादायबबंधकचबंधने ॥ कल्पप्रसूनमालांचब्रह्मदत्तांमहेश्वरः[1] ॥ ६२ ॥ पार्वतीवसनेगूढगंधाढ्येचसमादधात् ॥ अथां
सपृष्ठसंलग्नमार्जनंकृतवान्विभुः ॥ ६३ ॥ श्लथनीवेरधोदेव्यावस्त्रवेष्टैरधोगतः ॥ देवःकिमिदमित्युक्त्वानीवीबंधंचकारह ॥ ६४ ॥ नासाभूषणमेतत्तेपश्या
मिसमदात्ततः ॥ इत्युक्त्वास्वयमादायविच्छायंमौक्तिकंसती ॥ ६५ ॥ हरिद्रायाःसमायोगेमुक्ताफलमदीतिमत् ॥ इदंहिध्रियतांमुक्ताफलंममतव
प्रियम् ॥ ६६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ अहोत्वन्मंदिरंशंभोसर्ववस्तुसमृद्धिमत् ॥ पूर्वमेवमयासर्ववस्तुज्ञातंविभूषणैः ॥ ६७ ॥ अहोद्रविणसंपत्तिर्भूषणै
रवगम्यते ॥ शिरोविभूषितंदेवब्रह्मशीर्षस्यमालया ॥ ६८ ॥ नरकस्यतथामालावक्षःस्थलविभूषणम् ॥ शेषश्चवासुकिश्चैवसविषौतवकंकणे ॥ ६९ ॥
दिशोंऽबरेजटाकेशाभसितंचांगरागकम् ॥ महोक्षोवाहनंगोत्रंकुलंचाज्ञातमेवच ॥ २७० ॥ ज्ञायेतेपितरौनैवविरूपाक्षंतथावपुः ॥ एवंवदंतींगिरिजांविष्णुः
प्राहातिकोपनः ॥७१॥ किमर्थंनिंदसेदेविदेवदेवंजगत्पतिम् ॥ [2]त्यक्ष्येप्राणान्प्रियान्भद्रेतवनूनमसंयमम् ॥७२॥ यत्रेशनिंदनंभद्रेतत्रनोमरणंव्रतम् ॥ इत्यु
क्त्वाथनखाभ्यां[3]हिहरिश्छेत्तुंशिरोगतः ॥७३॥ महेशस्तुकरंगृह्यप्राहमासाहसंकृथाः ॥ पार्वतीवचनंसर्वंप्रियंममतवाप्रियम् ॥७४॥ममाप्रियंह्यपीकेशकर्तुंय
त्किंचिदिष्यते ॥ अ.मित्युक्त्वाथभगवांस्तूष्णींभूतोऽभवद्धरिः॥७५॥हनुमानथदेवायव्यज्ञापयदिदंवचः ॥ अर्थयामिविनिष्कामंममपूजाव्रतंतथा॥७६॥
पूजार्थमप्यहंगच्छेममानुज्ञातुमर्हसि ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ कस्यपूजाक्कवापूजाकिंपुष्पंकिंदलंवद ॥ ७७ ॥ कोगुरुःकश्चमंत्रस्तेकीदृशंपूजनंतथा ॥
एवंवदतिदेवेशेहनूमानातिकंपितः ॥ ७८ ॥ वेपमानसमस्तांगःस्तोतुमेवप्रचक्रमे ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ नमोदेवायमहतेशंकरायामितात्मने ॥ ७९ ॥
योगिनेयोगधात्रेचयोगिनांगुरवेनमः ॥ योगिगम्यायदेवायज्ञानिनांपतयेनमः ॥ २८० ॥ वेदानांपतयेतुभ्यंदेवानांपतयेनमः ॥ ध्यानायध्यानगम्यायधातॄणां

१ ब्रह्मदत्तांमहेश्वर–इ०पा० । २ दुष्प्राणा न प्रिया भद्रे तव नूनमसंयमम्–इ०पा० । ३ नरव्याघ्र–इ० पा० ।

गुरवेनमः ॥ २८१ ॥ शिष्टायशिष्टगम्यायभूम्यादिपतयेनमः ॥ अमस्तेत्यादिनावेदवाक्यानांनिधयेनमः ॥ ८२ ॥ आतनुष्वेतिवाक्यैश्चप्रतिपाद्यायते नमः ॥ अष्टमूर्तेनमस्तुभ्यंपशूनांपतयेनमः ॥ ८३ ॥ त्र्यंबकायत्रिनेत्रायसोमसूर्याग्निलोचन ॥ सुभृंगराजधत्तूरद्रोणपुष्पप्रियायते ॥ ८४ ॥ बृहतीपूगपुंनागचंपकादिप्रियायच ॥ नमस्तेस्तुनमस्तेस्तुभूयएवनमोममः ॥ ८५ ॥ शिवोहरिमथप्राहमाभैपीर्वेदमेखिलम् ॥ ॥ हनुमानुवाच ॥ ॥ शिवलिंगार्चनंकार्यंभस्मोद्धूलितदेहिना ॥ ८६ ॥ दिवासंपादितैस्तोयैःपुष्पाद्यैरपिताहृशैः ॥ देवविज्ञापयिष्यामिशिवपूजाविधिंशुभम् ॥ ८७ ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेअशिरस्नानमाचरेत् ॥ क्षालितंवसनंशुष्कंधृत्वाचम्यद्विरग्रधीः ॥ ८८ ॥ अथभस्मसमादायआग्नेयंस्नानमाचरेत् ॥ प्रणवेनसमामंत्र्याप्यष्टवारमथापिवा ॥ ८९ ॥ पंचाक्षरेणमंत्रेणनाम्नावायेनकेनचित् ॥ सप्ताभिमंत्रितंभस्मदर्भपाणिःसमाहरेत् ॥ २९० ॥ ईशानःसर्वविद्यानामुत्काशिरसिपातयेत् ॥ तत्पुरुषायविद्महेमुखेभस्मप्रसेचयेत् ॥९१॥ अघोरेभ्योऽथघोरेभ्योभस्मवक्षसिनिक्षिपेत्॥वामदेवायनमइतिगुह्यस्थानेविनिक्षिपेत्॥९२॥ सद्योजातंप्रपद्यामिनिक्षिपेदथपादयोः ॥ उद्धूलयेत्समस्तांगेप्रणवेनविचक्षणः ॥ ९३ ॥ त्रैवर्णिकानामुदितःस्नानादिविधिरुत्तमः ॥ शूद्रादीनांप्रवक्ष्यामियदुक्तंगुरुणातथा ॥ ९४ ॥ शिवेतिपदमुच्चार्यभस्मसंमंत्रयेत्सुधीः ॥ सप्तवारमथादायशिवायेतिशिरःक्षिपेत् ॥ ९५ ॥ शंकरायमुखेप्रोक्तंसर्वज्ञायहृदिक्षिपेत् ॥ स्थाणवेनमइत्युक्त्वागुह्येचापिस्वयंभुवे ॥९६॥ उच्चार्यपादयोःक्षिप्त्वाभस्मशुद्धमतःपरम् ॥ नमःशिवायेत्युच्चार्यसर्वांगोद्धूलनंस्मृतम् ॥९७॥ प्रक्षाल्यहस्तावाचम्यदर्भपाणिःसमाहितः ॥ दर्भाभावेसुवर्णंस्यात्तदभावेगवालकः ॥ ९८ ॥ तदभावेतुदूर्वाःस्युस्तदभावेतुराजतम् ॥ संध्योपास्तिजपंदेव्याःकृत्वादेवगृहंव्रजेत् ॥ ९९ ॥ देववेदिमथोवापिकल्पितंस्थंडिलंतुवा ॥ मृण्मयंकल्पितंशुद्धंपद्मादिरचनायुतम् ॥ ३०० ॥ चातुर्वर्णकरंगैश्चश्वेतैनैकेनवापुनः ॥ विचित्राणिचपद्मानिस्वस्तिकादितथैवच ॥ १ ॥ उत्पलादिगदाशंखत्रिशूलंडमरुंतथा ॥ सरोक्तपंचप्रासादंशिवलिंगमथैवच ॥ २ ॥ सर्वकामफलंवृक्षंकुलकंकोलकंतथा ॥ षट्कोणंचत्रिकोणंचनवकोणमथापिवा ॥ ३ ॥ कोणद्वादशकांदोलांपादुकाव्यजनानिच ॥ चामरच्छत्रयुगलंविष्णुब्रह्मादिकंतथा ॥ ४ ॥ चूर्णैर्विरचयेद्देव्यांधीमान्देवालयेऽपिवा ॥ यत्रापिदेवपूजास्यात्तत्रैवंकल्पयेद्बुधः ॥ ५ ॥ स्वहस्तरचितंमुख्यंक्रीतंचैवतुमध्यमम् ॥ याचितंतुकनिष्ठंस्याद्बलात्कारमथाधमम् ॥ ६ ॥ अर्हेषुयत्त्वनर्हेषुबलात्कारात्तुनिष्फलम् ॥ रक्तशालिजपास्थाणकलमासितरक्तकैः ॥ ७ ॥ तंदुलैर्व्रीहिमात्रोत्थैःकर्णैश्चैवयथाक्रमम् ॥ उत्तमैर्मध्यमैश्चैवकथितैरधमैस्तथा ॥ ८ ॥ पद्मादिस्थापनैरेवतत्सम्यग्यागमाचरेत् ॥ प्रागुत्तरमुखो

१ शिवोक्तपंचप्रासादम्-इ०पा० ।

वापियदिवाप्राङ्मुखोभवेत् ॥ ३०९ ॥ आसनंचप्रवक्ष्यामियथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ कौशंचाम्मचैलतुल्यंदारवंताडपत्रकम् ॥ ३१० ॥ कांबलंकांचनं चैवराजतंताम्रमेवच ॥ गोकरीपार्केजैर्वापिआसनंपरिकल्पयेत् ॥ ११ ॥ वैयाघ्रंरौरवंचैवहारिणंमार्गमेवच ॥ चार्मंचतुर्विधंज्ञेयमथवंधुकमेवच ॥ १२ ॥ यथासंभवमेतेषुह्यासनंपरिकल्पयेत् ॥ कृतपद्मासनोवापिस्वास्तिकासनएवच ॥१३॥ दर्भभस्मसमासीनःप्राणानायम्यवाग्यतः ॥ तावत्सदेवतारूपोध्या नंचान्तःसमाचरेत् ॥१४॥ शिखांतेद्वादशांगुल्येस्थितंसूक्ष्मतनुंशिवम् ॥ अंतश्चरंतंभूतेषुगुहायांविश्वमूर्तिषु ॥१५॥ सर्वाभरणसंयुक्तमणिमादिगुणान्वित म् ॥ ध्यात्वातंधारयेच्चित्तेतद्व्याप्त्यापूरयेत्तनूम् ॥१६॥ तयादीप्त्याशरीरस्थंपापंनाशमुपागतम् ॥ स्वर्णपारदसंपर्काद्रक्तंश्वेतंयथाभवेत् ॥ १७ ॥ तद्वादश दलावृत्तमष्टपंचत्रिरेखवा ॥ परिकल्प्यासनंशुद्धंतत्रलिंगंनिधायच ॥३१८॥ गुहास्थितंमहेशानंलिंगेसंचिंतयेत्तथा ॥ शोधितेकलशेतोयंशोधितंगंधवासित म् ॥१९॥ सुगंधपुष्पंनिक्षिप्यप्रणवेनाभिमंत्रितम् ॥ प्राणायामश्वप्रणवःशूद्रेषुनविधीयते॥२०॥ प्राणायामपदेध्यानंशिवेत्योङ्कारमंत्रणम् ॥ गंधपुष्पाक्षतादी निपूजाद्रव्याणियानिच ॥२१॥ तानिस्थाप्यसमीपेतुततःसंकल्पयिष्यते ॥ शिवपूजांकरिष्यामिशिवतुष्ट्यर्थमेवच ॥२२॥ इतिसंकल्पयित्वातुततआवाह नादिकम् ॥ कृत्वातुस्नानपर्यंतंततःस्नानंप्रकल्पयेत् ॥ २३ ॥ नमस्तेत्यादिमंत्रेणशतरुद्रियविधानतः ॥ अविच्छिन्नातुयाधारामुक्तिधारेतिकीर्ति ता ॥ २४ ॥ तयायःस्नापयेन्मासंजपन्रुद्रमुपांशुवा ॥ एकवारंत्रिवारंचपंचसप्तनवापिवा ॥ २५ ॥ एकादशमथोवारमथैकादशचान्वितम् ॥ मुक्तिस्नानमिदंज्ञेयंमासंमोक्षप्रदायकम् ॥ २६ ॥ शैवयाविद्यास्नानंकेवलप्रणवेनच ॥ मृण्मयैर्नालिकेरस्यशकलैश्चोर्मिभिस्तथा ॥ २७ ॥ कांस्येनमुक्ताभुक्त्याचपुष्पादिकसरेणवा ॥ स्नापयेदेवदेवेशंयथासंभवमीरितैः ॥ ३८ ॥ शृंगस्यचविधिंवक्ष्येस्नानयोग्यंयथाभवेत् ॥ पूर्वमंतस्तुसंशो ध्यवाहिरंतस्तुशोधयेत ॥ २९ ॥ सुस्निग्धंलघुकृत्वाथनागंछिद्यात्कथंचन ॥ नीचैकदेशविन्यस्तद्वारद्रोण्यासुवृत्तयोः ॥३३०॥ कुशानुयुतयास्नानंदेवायप रिकल्पयेत् ॥ एवंगवयशृंगस्यजलमूर्तिरथोच्यते ॥ ३१ ॥ द्वारेनिपिद्धलोहार्द्धसंधिद्वारासमन्विते ॥ यो गवक्रंनागदंडंनागाकारंप्रकल्पयेत् ॥ ३२ ॥ फल स्थानेतुचपकंदंडेनसमरंध्रकम् ॥ तत्रैवपातयेत्तोयमूर्द्धयंत्रघटेस्थितम् ॥ ३३ ॥ पातयेदथचान्येनवामेनैवकरेणवा ॥ मुक्तिधाराकृतातेनपवित्रंपापनाश नम् ॥ ३४ ॥ एवंसंस्थाप्यदेवेशंपंचगव्यैस्तथैवच ॥ पंचामृतैरथस्नाप्यमधुरत्रितयेनच ॥ ३५ ॥ विभूष्यभूपकैर्देवंपुनःस्नाप्यमहेश्वरम् ॥ शीतोपचारंकृ त्वाथततआचमनादिकम् ॥ ३६ ॥ वस्त्रंतथोपवीतंचपंचगंधकमेवच ॥ कर्पूरमरुवंचापिपाटीरमथवाभवेत् ॥ ३३७ ॥ उभयंमिश्रितंवापिशिवलिंगंप्रपूज

१ अगरुंचापि–इ०पा० ।

येत् ॥ कृत्स्नपीठंगंधपूर्णंयद्वाविभवसारतः ॥ ३३८ ॥ तूष्णीमथोपचारंवाकालियंपुष्पमर्पयेत् ॥ श्रीपत्रमरुचित्याजंयथाशक्त्याखिलंयथा ॥ ३९ ॥ अनेकद्रव्यधूपंचगुग्गुलंकेवलंतथा ॥ कपिलाघृतसंयुक्तंसर्वधूपायशस्यते ॥३४०॥ धूपंदत्वायथाशक्तिकपिलाघृतदीपकान् ॥ अथवाप्याज्यमात्रेणदीपान्दत्वोपहारकम् ॥ ४१ ॥ यथाशक्त्युपपन्नंचदत्वापुष्पसमन्वितम् ॥ मुखशुद्धिंततोदत्वादत्वातांबूलमादरात् ॥ ४२ ॥ प्रदक्षिणनमस्कारौपूजैवंहि समाप्यते ॥ गीतांगपंचकंपश्चात्तानिविज्ञापयामिते॥४३॥गीतंवाद्यंपुराणंचनृत्यंहासोक्तिरेवच ॥ नीराजनंचपुष्पाणामंजलिश्चाखिलार्पणम्॥४४॥क्षमाचोद्वासनंचैवकीर्तितंचोपचारकम् ॥ भूषणंचतथाछत्रंचामरंव्यजनंतथा ॥४५॥ शिवोपवीतंकैङ्कर्यंपडीशानोपचारकम् ॥ द्वात्रिंशदुपचारैस्तुयःसमाराधयेच्छिवम् ॥४६॥ एकेनाह्नासमस्तानांपापानांनाशनंध्रुवम् ॥ द्वात्रिंशदुपचारंस्यात्पूजनंतूत्तमोत्तमम् ॥४७॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ एवमेतत्कपिश्रेष्ठतवपूजांवदाम्यहम् ॥ मत्पादयुगलंपूज्यसर्वपूजाकरोभव ॥ ४८ ॥ आराध्येत्थंयथालिंगेतन्ममाराधनंकुरु ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ गुरुणालिंगपूजैवनियताकल्पितामम ॥ ४९ ॥ तांकरोमिपुरादेवपश्चात्त्वत्पादपूजनम् ॥ इत्युक्त्वैवनमस्येशंशिवलिंगार्चनेभवत् ॥ ५० ॥ सरस्तीरमथोगत्वाकृत्वासैकतवेदिकाम् ॥ तालपत्रैर्विरचितमासनंपरिकल्पयेत् ॥ ५१ ॥ प्रक्षाल्यपादहस्तौतुसमाचम्यसमाहितः ॥ भस्मस्नानमथोचक्रेपुनराचम्यवाग्यतः ॥ ५२ ॥ देववेद्यामथोचक्रेपद्मानिसुमनोहरम् ॥ अनंतरंतालपत्रंपद्मासनगतःकपिः ॥ ५३ ॥ प्राणानायम्यसंन्यासं[1]शुक्लध्यानसमन्वितः ॥ प्रणम्यगुरुमीशानंजपन्नासीदतःपरम् ॥ ५४ ॥ अथदेवार्चनंकर्तुंयत्नमास्थितवानपि ॥ पलाशपत्रपुटकद्वयानीतजलंशुचि ॥ ५५ ॥ शिरःकमंडलुगतंनिधायाग्निंत्रिमंत्रितम् ॥ आवाहनादिकृत्वाथस्नानपर्यन्तमेवच ॥ ५६ ॥ अथस्नापयितुंदेवमादायकरसंपुटे ॥ कृत्वानिरीक्षणंदेवंपीठंनोदृष्टवान्कपिः ॥ ५७ ॥ लिंगमात्रंकरगतंदृष्ट्वाभीतिसमन्वितः ॥ इदमाहमहायोगीकिंवापापंमयाकृतम् ॥ ५८ ॥ यदेतत्पीठरहितंशिवलिंगंकरास्थितम् ॥ ममाद्यमरणंसिद्धंपीठंचेन्नागमिष्यति॥५९॥अथरुद्रंजपिष्यामितदायातिमहेश्वरः॥इतिनिश्चित्यमनसाजजापशतरुद्रियम्॥३६०॥अथापिनसमायातोमहेशोऽथकपीश्वरः ॥ रुद्रंन्यपातयद्भूम्यांवीरभद्रःसमागतः॥६१॥किमर्थंरुद्यतेभक्तरुदिहेतुंवदस्वमे ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥ ॥ पीठहीनमिदंलिंगंपश्यमेपापसंचयम् ॥६२॥ ॥ वीरभद्रउवाच ॥ ॥ यदिनायातिपीठंतेलिंगेमासाहसंकृथाः ॥ दाहयिष्याम्यहंलोकंयदिनायातिपीठकम् ॥ ६३ ॥ पश्यदर्शयमेलिंगंपीठंयद्यागतंनवा ॥ अथदृष्ट्वावीरभद्रोलिंगंपीठमनागतम् ॥ ६४ ॥ दग्धुकामोखिलाँल्लोकान्वीरभद्रःप्रतापवान् ॥ अनलंभुविचिक्षेपक्षणाद्दग्धामहीतदा ॥ ३६५ ॥

१ सन्यासं–न्यासयुक्तंयथास्यात्तथेत्यर्थः ।

अथसप्ततलान्दग्ध्वापुनरूर्द्ध्वमवर्तत ॥ पंचोर्द्ध्वलोकानदहज्जनलोकनिवासिनः ॥ ३६६ ॥ ललाटनेत्रसंभूतंनखेनादायचानलम् ॥ जंबीरफलसंकाशंकृत्वा करतलेविभुः ॥ ६७ ॥ यदिनायातिपीठंतेदग्धालोकानसंशयः ॥ अनायातमथोदृष्ट्वावीरभद्रःप्रतापवान् ॥ ६८ ॥ सनकादयोमहात्मानोज्ञात्वा योगेनचागमन् ॥ गौतमस्याश्रमवरंसमागम्यमहेश्वरम् ॥ ६९ ॥ नदृष्ट्वंतोदेवादिंविद्यमानमपिद्विजाः ॥ अस्तुवन्नथचस्तोत्रैःसर्ववेदसमुद्भवैः ॥ ३७० ॥ ॐनमोदेवदेवायतस्मैशुद्धप्रभाचिंत्यरूपायतस्मै ॥ नमःसुराणामधीशायतस्मैनमोवेदगुह्यायशुद्धायतस्मै ॥ ७१ ॥ नमःशिवायादिदेवायतस्मैनमो व्यालयज्ञोपवीतायतस्मै ॥ नमःसुरानंदसंदोहवर्षत्रयीविंदुविश्वंभरायतस्मै ॥ ७२ ॥ पृथिव्यथोवायुराकाशमापःपुनःशशीवह्निसूर्य्यौतथात्मा ॥ यस्याष्टैतामूर्तयःशंकरस्यतस्मैनमोज्ञानगम्यायशश्वत् ॥ ७३ ॥ एतांस्तुतिमथाकर्ण्यभगनेत्रप्रदःशिवः ॥ विष्णुमाहचगच्छत्वंसमानयचतान्द्विजान् ॥ ७४ ॥ आनीतास्तेनहरिणादेवायप्रणतास्तुते ॥ तानाहशंकरोवाक्यंकिमर्थंयूयमागताः ॥ ७५ ॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ देवद्वादशलोकानांदृश्यंतेभस्मराशयः॥ स्थितमेकंवनमिदंपश्यत्वंलोकसंक्षयम् ॥ ७६ ॥ ॥ सदाशिवउवाच ॥ ॥ ऊर्द्ध्वस्थपंचलोकानांदाहेसंदेहएवनः ॥ कथमंगारवृष्टिश्चकथंनोवामहाध्वनिः ॥ ७७ ॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ भीतिरस्माकमधुनावर्ततेवीरभद्रतः ॥ सएवांगारवृष्टिंचपिपासुरिवतामपात् ॥ ७८ ॥ देवोथ वीरमाहूयकिंवीरेत्यब्रवीद्भवः ॥ वीरोहनूमतोलिंगपीठाभावादिदंकृतम् ॥ ७९ ॥ कपेश्चित्तंपरिज्ञातुंमयाकृतमिदंब्रूहत् ॥ कृपानिधिरथोदेवोयथापूर्वमकल्पयत् ॥ ३८० ॥ दग्धानप्यखिलाँल्लोकान्पूर्वतःशोभनान्विभुः ॥ कल्पयामासविश्वात्मावीरभद्रमथाब्रवीत् ॥ ८१ ॥ आलिंग्याघ्रायशिरसितांबूलं दत्तवान्हरः ॥ अथासौहनुमानीशपूजनंकृतवानथ ॥ ८२ ॥ एकंवनचरंतत्रगंधर्वंसविपंचिकम् ॥ इदमाहमहावीणाममवैदीयतामिति ॥ ८३ ॥ गंधर्वोनमयात्याज्यावीणाप्राणसमामम ॥ ममापिप्राणसदृशीवीणेत्याहकपीश्वरः ॥ ८४ ॥ अथमुष्टिनिपातेनगंधर्वेपतितेकपिः ॥ आदायवीणांमहतींस्वरतंतुसमन्विताम् ॥ ८५ ॥ अलाबुसंयुतांकृत्वाराजवृक्षफलाकृतिम् ॥ तस्योरसिविनिक्षिप्यगायन्नागाच्छिवांतिकम् ॥ ८६ ॥ बृहतीकुसुमैःशुद्धैर्देवपादावपूजयत् ॥ तस्मैवरमथप्रादादाकल्पंजीवितंपुनः ॥ ८७ ॥ समुद्रलंघनेशक्तिंवरंप्रादादथापरम् ॥ ८८ ॥ समस्तभूपासुविभूषितांगःस्वदीप्तिमंदीकृतदेवदीप्तिः ॥ प्रसन्नमूर्तिस्तरुणःशिवाङ्कःसंभावयामाससमस्तदेवान् ॥ ८९ ॥ पीतमुद्गमनीयंचसमादायमहेश्वरः ॥ पीतवस्त्रमिदंदेवत्वंगृहाण हरेशुभम् ॥ ३९० ॥ ब्रह्मणेरक्तवसनंसर्वेषांवसुदस्तथा ॥ देवर्षिदानवादीनांदत्तवान्वसुयुग्मकम् ॥ ३९१ ॥ रामोपिचैतदाकर्ण्यशंभवेयुग्ममर्पयत् ॥

१ देवादिसेव्यमानमपिद्विजाः–इ० ० पा० ।

सुसूक्ष्मंबहुमूल्यंचस्वर्णभूषणमेवच॥३९२॥अथभुक्त्वासुखासीनःसामात्यःसपुरोहितः॥नानामुनिगणैर्भूपैर्वानरैर्गौतमीतटे॥९३॥शंभुंपुराणतत्त्वज्ञंराघवो वाक्यमब्रवीत्॥त्वमेवसर्वंजानीषेसर्वधर्मगुहाशतम् ॥९५॥ कस्मिन्कस्मिन्युगेब्रह्मन्किंविशिष्टंवदस्वमे ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ ध्यानमेवकृतेश्रेष्ठंत्रेतायां यज्ञएवच ॥ ९५ ॥ द्वापरेचार्चनंतिष्येदानंचहरिकीर्तनम् ॥ सर्वंचशस्तंसर्वत्रध्यानंनचकलौयुगे ॥ ९६ ॥ नराणांमुग्धचित्तत्वात्कृच्छ्रस्थानांविशांप ते ॥ नधर्मेनियताबुद्धिर्नवेदेनैवचस्मृतौ ॥ ९७ ॥ नक्रतौनस्वधाकारेपुराणानांचनश्रुतौ ॥ नयज्ञेनचतीर्थेषुनचशुश्रूषणेसताम् ॥ ९८ ॥ नेज्यायां देवतानांचनस्वजातीयकर्म्मणि ॥ नदेवस्मरणेनापिनचक्वापिवृषेनृप ॥ ९९ ॥ अतश्चदीर्घकालानांपुण्यानामक्षमानराः ॥ दानंतुस्वल्पकालत्वात्कर्तुं शक्नोतिमानवः ॥ ४०० ॥ अंतश्चकलिदुष्टानांप्रायश्चित्तंनविद्यते ॥ केषांचित्पापनाशःस्यात्प्रायश्चित्तैस्तुनान्यथा ॥ १ ॥ ब्रह्मज्ञानीगयाश्राद्धीकाशी गंताश्रुतौरतः ॥ पुराणज्ञावमाश्चैतेश्रोतातस्यचराघव ॥ २ ॥ युगानामनुसारेणतथार्थस्यविवेचनात् ॥ स्वपरप्रत्ययोत्पादात्परब्रह्मप्रकाशनात् ॥ ३ ॥ पुराणवक्तासर्वस्माद्ब्राह्मणस्तुविशिष्यते ॥ तेनापिचकृतंपापंनसज्येत्किमुतान्यतः ॥ ४ ॥ अन्येषामपिकेषांचित्पुराणंपापनाशनम् ॥ यःपुराणेषुविश्वा सीवक्तारंमन्यतेगुरुम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मविद्याप्रदातारंविशेषंज्ञातिबंधुतः ॥ तस्यपापानिसर्वाणिविलयंयान्त्यसंशयम् ॥ ६ ॥ अथश्रीशैलगमनंपूजकस्यम हेशितुः ॥ अतःकलौमनुष्याणांपुराणंपापनाशनम् ॥ ७ ॥ पुराकलियुगेरामवृत्तंसंकीर्तयेशृणु ॥ आसीत्तुगौतमोनामब्राह्मणोवेदवर्जितः ॥ ८ ॥ तस्यपुष्टिःपशुश्चास्तांभ्रातरौवेदवर्जितौ ॥ ताभ्यांसहकृषिंचक्रेतत्रवृद्धिमवापच ॥ ९ ॥ धनधान्यादिकंकिंचिद्राजानंदत्तवानथ ॥ उवाचवचनंकिंचिद धिकारंनिरूपय ॥ १० ॥ अर्थंनगमयिष्यामितौशक्तौभ्रातरौमम ॥ ॥ राजोवाच ॥ ब्राह्मणस्याधिकारोहिवैदिकेधर्मकर्मणि ॥ ११ ॥ तदन्यत्रनि युक्तस्यब्राह्मण्यंविप्रणश्यति ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ युगेष्वन्येषुधर्मोयंकलिधर्मोनतादृशः॥१२॥भूपतित्वंहिभूपालनृपाणांधर्मउच्यते ॥ ब्राह्मणश्चपरिक्षीण स्तंकुर्वन्नैवदुष्यति ॥ १३ ॥ शूद्राणांतुकृषिर्द्धर्मोनापद्यप्यग्रजन्मनः ॥ तस्मात्क्षत्रेणवर्तिष्येग्रामान्ममसमादिश ॥१४॥ अन्यत्रचात्रक्षत्रेणवर्तनंममरोच ते ॥ अन्यन्नतुतथेत्युक्तोददौग्रामान्द्विजन्मनः ॥ १५ ॥ ग्रामाधिकारदुष्टस्यवर्तनंत्वन्यथाभवत् ॥ अभक्षिमांसंचापायिसुराचाभाषिदुर्वचः ॥ १६ ॥ परयोषातथागामिपरस्वंप्रत्यहारिच ॥ अक्रीडिद्यूतमसकृत्कलंजंचादिदुर्भुजा ॥ १७ ॥ नापूजिजगतामीशःशिवोवाविष्णुरेववा ॥ एवंकालेनदुर्वृत्तंराजावाक्यमभाषत ॥ १८ ॥ विप्रविप्रत्वमुत्सृज्यशूद्रत्वंप्राप्तवानसि ॥ तस्मान्नियोगधर्मेणभवंतंभ्रंशयामिच ॥ १९ ॥ मास्तु

१ तिष्यनक्षत्रोपलक्षिते कलावित्यर्थः। २ कलिस्थानाम्–इ० पा०। ३ नजपे–इ०पा०। ४ अतःदानादत्यदित्यर्थः। ५ वाचकः–इ०,तस्यानुवाचकः–इ०च पा०।

विप्रत्वमद्यैवशूद्रतैववरंमम ॥ तद्दत्तेयदिविप्रास्तेनभोक्ष्यंतिवरंमम ॥ ४२० ॥ नहिसर्वमिदंत्यक्तुंशक्तोहंपृथिवीपते ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवं वदतिदुर्विप्रेराजातूष्णीमातिष्ठत ॥ २१ ॥ सतुवैशूद्रतुल्यश्चबुभुजेन्नंसहामिषम् ॥ कदाचिदथदुर्वृत्तःप्रतोलीमंडपस्थितः ॥ २२ ॥ द्विजे नपच्यमानंतुपद्यंतुश्रुतवानिदम् ॥ हृदयेपद्यमेतत्तुद्विजेरितमतिष्ठत ॥ २३ ॥ परात्परतरंयांतिनारायणपरायणाः ॥ नतेतत्रगमिष्यंतियेद्विषं तिमहेश्वरम् ॥ २४ ॥ व्याख्यानमपिचश्रुत्वापौराणिकमभाषत ॥ कीदृङ्नारायणःप्रोक्तःकीदृशोपिमहेश्वरः ॥ २५ ॥ किंपरंत्वयनंप्रोक्तं द्वेषःकीदृगुदाहृतः ॥ किंतत्परमितिख्यातंततःपरतरंचकिम् ॥ २६ ॥ ॥ पौराणिकउवाच ॥ ॥ परंतद्ब्रह्मणःस्थानंसुखव्यक्तैकलक्षणम् ॥ ततःपरतरंविष्णोर्द्धामतद्ब्रह्मणोधिकम् ॥ २७ ॥ अविनाशितयातत्तुकीर्तितंपरमंपदम् ॥ तन्मध्येपुरुषोविष्णुस्तदंगपरमंविभुः ॥ २८ ॥ आपोहिनरजन्मत्वान्नाराःप्रोक्तामनीषिभिः ॥ नाराश्चास्यायनंयस्मात्तेननारायणःस्मृतः ॥ २९ ॥ तत्परंवर्तनंयेषांतेप्रोक्तास्तत्परायणाः ॥ महदादीनितत्वानियानितेषांयईश्वरः ॥ ४३० ॥ सूर्याग्निशशिनेत्रोऽसौमहेशःस्यादुमापतिः ॥ द्वेषोहिवैरंविज्ञेयमीश्वरेपरमात्मनि ॥ ३१ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवंपुराणभट्टेनसमीरितमिदंवचः ॥ चिंतयन्पुनरप्याहमादृशस्यकथंगतिः ॥ ३२ ॥ पौराणिकोऽथतंप्राहशृणुवक्ष्यामितेगतिम् ॥ कुरुसर्वंणयत्नेनप्रायश्चित्तंयथाविधि ॥ ३३ ॥ धर्मंचरयथाशक्तियथाकालंयथाविधि ॥ विमुक्तपापःपश्चात्त्वमुत्तमांगतिमेष्यसि ॥ ३४ ॥ पुराणमथवानि त्यंशृणुष्वावहितश्चसन् ॥ निराशोवामहेशानंपूजयस्वपिनाकिनम् ॥ ३५ ॥ देवंवापुंडरीकाक्षंकेशवंक्लेशनाशनम् ॥ संन्यासमथवानित्यंब्रह्मज्ञानपरो भव ॥ ३६ ॥ अथवागच्छकाशींशंमुक्तौवामृतिमाप्नुहि ॥ गयांवागच्छतत्रत्वंश्राद्धंकर्तुंप्रयत्नतः ॥ ३७ ॥ अथवासर्ववेदानांसारंपातकनाशनम् ॥ रुद्रं रुद्रप्रियकरंजपप्रत्यहमादरात् ॥ ३८ ॥ श्रीशैलमथवागच्छकेदारमथवेच्छया ॥ अथवाप्रतिवर्षंतुमाघस्नानंप्रवर्तय ॥ ३९ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनधर्मभक्तः सदाभव ॥ नैवंनरकवासस्तेभवितातुद्विजाधम ॥ ४४० ॥ ॥ गोतमउवाच ॥ ॥ श्रुत्वासर्वंकरिष्यामिपुराणंभवतोमुखात् ॥ शास्त्रंविश्वासहेतुंचव जंचापिवदस्वमे ॥४१॥ ॥ पौराणिकउवाच ॥ ॥ वर्ज्यमांसंसुरान्यस्त्रीभोगोद्यूतंविकत्थनम् ॥ पारुष्यमनृतंमायादेवदेवविनिंदनम् ॥४२॥ गुरूणांसुरवृ द्धानांपुराणस्मृतिभाषिणाम् ॥ निंदनंश्वेतवृंताकंकृतकालावुवर्तनम् ॥ ४३ ॥ बीजपूरंकुसुंभंचलोहितंशृंगमेवच ॥ अररुनालिकेरंचकूष्मांडकंतथैव च ॥ ४४ ॥ कोविदारफलंतैलपक्वंमानवजंपयः ॥ वार्ध्रीणसखरीदुग्धंमृतिकाक्षीरमाविकम् ॥ ४४५ ॥ औष्ट्रमेकशफक्षीरंमार्गमाजंनृसंभवम् ॥ विवत्सा

१ पुराणभट्टेन—इ०, पुराणभट्टेण—इ० चपा० ।

संधिनीक्षीरंलवणंचैवयोगियत् ॥ ४४६ ॥ नालिकेररसंकांस्येताम्रेमधुचसीसके ॥ काचेतक्रंकरंभांश्चघृताक्तान्नैवकारयेत् ॥४७॥ होमंतुमृण्मयेपात्रेपुरो
डाशंतुराजते ॥ नसेवेतपरंलोकेशुभार्थीतुविचक्षणः ॥ ४८ ॥ पात्रांतश्चूर्णलेपोपितत्रभक्षणमेवच ॥ क्रमुकस्यतथाभक्षश्चूर्णपत्रस्यचैवहि ॥ ४९ ॥ क्रमु
कस्यापिपक्कस्यभक्षणंक्रमियोगिनः ॥ पायसेलवणंचैवकेवलंचकरार्पितम् ॥ ४५० ॥ सिंधुसौराष्ट्रकांबोजमागधेषुचसिंहले ॥ नदोपायभवेत्तत्रक्षीरंचल
वणान्वितम् ॥ ५१ ॥ क्षीराणिचसमस्तानिलवणानिचयोगतः ॥ देशेष्वन्येषुदोपायपानेचैवेहसंशयः ॥ ५२ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनसद्भिर्निंद्यंविवर्जयेत् ॥
॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवंतस्यवचःश्रुत्वाब्राह्मणस्यमहात्मनः ॥ ५३ ॥ स्वमेवभवनंगत्वाचिंतयामासदुःखितः ॥ रात्रौमृत्युर्दिवाचेतिनजानातिमहान
पि ॥ ५४ ॥ परलोकेसुखंदुःखमिहभोगविनोदनम् ॥ क्रिमिकीटमनुष्याद्यैःसुखदुःखैःपृथक्पृथक् ॥ ५५ ॥ प्रतिजीवंतुहेतूनांभेदोऽपिसुविनिश्चयः ॥
एकस्यापिहिजीवस्यनास्तिचैकविधास्थितिः ॥ ५६ ॥ जन्मकालेमहाज्ञानंशैशवेत्यल्पबोधनम् ॥ स्खलत्पदेल्पविज्ञानंबाल्येचाल्पंतथैवच ॥५७॥
कौमारेक्रीडनरतिर्यौवनेविषयोषितम्[1] ॥ यौवनेविनिवृत्तेतुद्रव्यसंपादनेषणा ॥ ५८ ॥ वार्द्धकेभोगलिप्साचनभोक्तुंक्षमतेपिच ॥ दूषिकाश्लेष्मलालाभि
र्वलीपलितकंपनैः॥५९॥ श्वासकासानिलाक्षितैर्हपाकैर्विकलैर्युतः[2]॥किंचिद्धर्तुंनशक्नोतिनचजानातिकिंचन॥६०॥ तिष्ठंतीषुपरस्त्रीषुगुह्यस्थानंप्रदर्शयेत् ॥
कोशकंडूयनपरःक्रूरोजीवितलक्षणैः ॥६१॥ कंडूयतेस्फिचौवस्त्रमुद्धृत्यचविचालयन् ॥ भुंजानःश्लेष्मणाग्रासंग्रसितुंनचशक्नुयात् ॥६२॥ यदाकासस्तदा
जज्ञेपायुवायुश्चशब्दवान् ॥ निःसृतिश्चमलस्यापिश्लेष्मनिर्गमएवच ॥ ६३ ॥ स्नुषादिभर्त्सनंबालतालहास्यनिदर्शनम् ॥ गुरुनिर्गमनादीनिसंचिंत्यचपु
नःपुनः ॥ ६४ ॥ आहूतोभोजनार्थंभोज्यान्नादिविनिंदयन् ॥ चिरमुष्णंचनिर्भर्त्स्यपुनश्चिंतामवापसः ॥ ६५ ॥ अतिदुष्कृतिकर्म्माहंकथंभोक्ष्येकथं
स्वपे ॥ कथंतिष्ठेकथंगच्छेपरलोकःकथंभवेत् ॥ ६६ ॥ इतिचिंताकुलोनित्यंननमत्यपरान्वितः ॥ द्विजस्यसदनंगत्वापुराणज्ञस्यराघव ॥ ६७ ॥ ल
ज्जावाक्तवक्रश्चकिंकरोमीत्यभाषत ॥ नकिंचिदप्युवाचासौद्विजःपौराणिकस्तदा ॥ ६८ ॥ पापोयमितिविज्ञायशिष्येणनिरगामयत् ॥ गौतमोपिवि
निर्गम्यद्वार्येवचबाहिःस्थितः ॥६९॥ भुव्यासीनंतुविज्ञायपुराणार्थविचारकम् ॥ कथंकथमपिप्राप्यपीठंदत्तंचनाभजत् ॥४७०॥ निषण्णोभूतलेरामपुराण
ज्ञमभाषत ॥ प्रायश्चित्तंकरिष्यामितदत्रैवविधीयताम् ॥ ७१ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ पापानिकीर्तयस्वत्वंसर्वथैवकृतानितु ॥ सचापिनाकृतंकिंचि
न्मयापापमितीरयन् ॥ ७२ ॥ रुदन्पपातभूम्यांचकथंताततेतिपीडितः ॥ ब्राह्मणस्तमथप्राहप्रायश्चित्तंनविद्यते ॥ ४७३ ॥ महापापंत्रिरावृत्तेपुनश्चयदिचे

१ विपर्ययितम्–इ०पा० । २ श्वासकासविलाक्षिताः–इ०पा० ।

त्कृतम् ॥ ॥ गौतमउवाच ॥ ॥ पौराणिकमहाभागप्राप्यापित्वामहंकथम् ॥ ४७४ ॥ पापयुक्तोद्विजश्रेष्ठसंगतिर्विफलाभवेत् ॥ ॥ पौराणिकउवाच ॥
शास्त्रंप्रमाणंसर्वेषांप्रायश्चित्तविनिर्णये ॥ ७५ ॥ तद्विनायोहितंब्रूयात्प्रायश्चित्तंनतद्भवेत् ॥ सकृत्कृतेसकृत्प्रोक्तंद्वितीयेद्विगुणंभवेत् ॥ ७६ ॥ तृतीये
त्रिगुणंप्रोक्तंचतुर्थेनास्तिनिष्कृतिः ॥ त्वयाकृतंतुबहुधाचतुर्विधमपीच्छया ॥ ७७ ॥ कथंवक्तुमहंशक्तःप्रायश्चित्तंभवादृशे ॥ गौतमोऽपिपुनःप्राहकर्गतव्यं
मयेतिच ॥ ७८ ॥ पौराणिकोद्विजोरामतूष्णीमेवबभूवह ॥ गौतमोपिमहाशैलंश्रियाएवजगामह ॥ ७९ ॥ अथतत्रनदींस्नात्वादृष्ट्वेशंमल्लिका
र्जुनम् ॥ उपवासत्रयंकृत्वाशिवरात्रिमविंदत ॥ ४८० ॥ चतुर्थमुपवासंचचकारातीवदुःखितः ॥ पारणंचाप्यमायांसकृतवान्फलवल्कलैः ॥ ८१ ॥ अ
थप्रदक्षिणंचक्रेश्रीशैलस्यचसद्विजः ॥ गतवान्मंदिरंपश्चाच्चिंतयातिकृशःश्वसन् ॥ ८२ ॥ कथंपापनिवृत्तिर्मेतूष्णींभूतस्यसेत्स्यति ॥ अनंतमवि
चार्यकिंपापंचसुमहत्तरम् ॥ ८३ ॥ श्रुत्वानकोपिमेब्रूयात्प्रायश्चित्तंविधीयताम् ॥ किंतुकस्मिन्पुराणेतुश्रुतेज्ञातंभविष्यति ॥ ८४ ॥ इतिकृत्वामतिं
सोथपुराणज्ञमभाषत ॥ पुराणमेकंमेतातव्याख्यातुभगवानिति ॥ ८५ ॥ जातकर्मादिसंस्कारान्कारयस्वममाशुवै ॥ द्विजोभूत्वाशृणोम्यद्यप्राय
श्चित्तंकरोम्यतः ॥ ८६ ॥ विधायकंपुराणंमेभविष्यतिचकीर्तितम् ॥ अतःशक्यंकरिष्यामिपुराणार्थविनिश्चयन् ॥ ८७ ॥ ॥ पौराणिकउवाच ॥ ॥
यथावत्कीर्तयिष्यामिपुराणंपापनाशनम् ॥ यथाज्ञानंयथाशक्तियथाशुद्धंयथाविधि ॥ ८८ ॥ किंवांच्छसिपुराणंतुकीर्तयिष्येतदेवतु ॥ ॥ गौतम
उवाच ॥ ॥ सर्वरुचिपुराणंमेवक्तव्यंकिंहितंवद ॥ ८९ ॥ श्रुतेयस्मिन्भिदानैवजायतेतुहरीशयोः ॥ ॥ पौराणिकउवाच ॥ ॥ कौमोर्कंयत्पुराणं
तद्द्वयोरभिदाभिधम् ॥ ४९० ॥ शृणोतियस्तत्प्रथमंतस्यपापंविनश्यति ॥ तस्यवक्तातुयोविप्रस्तस्यविघ्नांतरंभवेत् ॥ ९१ ॥ श्रोतव्यंमन्यतेपापो
यदिभार्याविनश्यति ॥ किंचैकंदुष्करंवक्ष्येश्रोतुर्वक्तुरनिंदकम् ॥ ९२ ॥ व्याख्यातरियदिप्रीतिर्द्धर्मादेवप्रकाशिनी ॥ आचारदर्शनेपुण्येकर्ममोक्षादि
दर्शके ॥ ९३ ॥ तदातुष्टोमहेशःस्याद्विष्णुरिष्टफलप्रदः ॥ पितरस्तारितास्तेनयांतितेपरमांगतिम् ॥ ४९४ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपाताल
खंडेशिवराघवसंवादेचतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ छ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कथंपातकसंघातसंक्रमेत्राह्मणाधमे ॥
पुराणज्ञःकथंव्याख्यांचकारद्विजसत्तम ॥ १ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अध्यापनेचाध्ययनेजायतेचाथसंगमः ॥ संगतौवत्सरंरामयातिपात
किपातकम् ॥ २ ॥ पुराणज्ञेतुकाकुत्स्थसर्वतत्वार्थवेदिनि ॥ अपिपातकसंदोहचीर्णपापंप्रणश्यति ॥ ३ ॥ प्रभूतवह्निनाशेहिधूमराशिर्यथैवहि ॥

१ चिकीर्षितम्–इ०पा० ।

शलभोदीपनाशायवह्निनाशायनप्रभुः ॥ ४ ॥ कृतंपापंतथान्येषांनाशनायपुराणिकः ॥ भूतादिग्रस्तमर्त्यानांभूतादिभयमोचकः ॥ ५ ॥ समंत्रवानपनये
व्यथानस्वयमातुरः ॥ पौराणिकस्तथापापंनकिंचित्प्राप्तुमर्हति ॥ ६ ॥ आत्मनाचकृतंपापमन्यैरपिचयत्कृतम् ॥ पुराणज्ञोनाशयातित्वातिदुष्टंस्वक
र्म्मवा ॥ ७ ॥ भवानीशेहृषीकेशेसमवृत्तिर्विवेकवान् ॥ लोकवेदक्रियावेत्तारुद्रजाप्यातिनिःस्पृहः ॥ ८ ॥ तुष्टःशांतःक्रियादक्षःप्रभूतोयोगकृद्वशी ॥
यथैवतेपुराणज्ञोवसिष्ठोभगवानृषिः ॥ ९ ॥ नियोगात्तवभूपालअयोध्यायामतिष्ठत ॥ अपालयद्ध्रुवंकृत्स्नांत्वांचरक्षःसमापतत् ॥ १० ॥ सचशुक्रो
पदेशेनराक्षसस्त्वामथाभ्यगात् ॥ निंद्रासक्तंहनिष्यामिनान्यथावसरास्त्विति ॥ ११ ॥ अथविप्रोविदित्वैतद्वसिष्ठस्त्वद्धितप्रियः ॥ सुतंप्रमत्तंकाकुत्स्थं
रक्षोहंतिनसंशयः ॥१२॥ ब्रह्मावाप्तवरंतद्धिमयाकार्यंनिवारणम् ॥ इतिसंचिंत्यविप्रर्षिःसेनामादायनिर्गतः ॥१३॥ रक्षोहंतुमशक्तस्तुमृत्युहीनंततोमुनिः ॥
स्वयंचराक्षसोभूत्वावाक्यमाहमहामुनिः ॥ १४ ॥ किमर्थमागतोसीहवनंमुनिनिषेवितम् ॥ सआहराजारक्षोग्रस्तमहंहंतुमागतः॥१५॥मुनिरप्याहकिंतेन
जीवितेनमृतेनवा ॥ भुक्त्वामिषंमदीयंतुयुद्धंकृत्वाजयंव्रज ॥ १६ ॥ ॥ राक्षसउवाच ॥ ॥ कथंत्वंराक्षसोमह्यंभक्षणायभविष्यसि ॥ वसिष्ठोऽप्यथ
मानुष्यमास्थायवियतिस्थितः ॥ १७ ॥ निष्ठीव्यमस्तकेतस्यमुष्टिनातमताडयत् ॥ ताडितोराक्षसस्तेनव्यद्रावयदृषिश्वतम् ॥ १८ ॥ पलायमाना
वन्योन्यंजलधिंतुगतावुभौ ॥ तत्रस्थेनग्रहणोसौगृहीतोराक्षसस्तदा ॥ १९ ॥ मुनिःपुनरयोध्यायांपूर्ववत्समतिष्ठत ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ तस्मा
त्त्वाभिमतंकुर्यात्पुराणज्ञोविमत्सरः ॥ २० ॥ श्रवणस्यविधानंचकथयामिशुभंशृणु ॥ शुक्लपक्षेदिनेशुद्धेवारनक्षत्रयोगतः ॥ २१ ॥ करणेचापिल
ग्नेचग्रहताराबलान्विते ॥ अमूढेनग्रहेवालेनचवृद्धोगुरौस्थिते ॥ २२ ॥ नकृष्णपक्षेग्रहणेनचनास्तिकसंनिधौ ॥ पूर्वोक्तलक्षणोपेतंपुराणंशृणुया
दिति ॥ २१ ॥ शुद्धगेहेऽथवाशुद्धवेदिकायांमठेथवा ॥ नदीतीरेदेवगेहेसभामंडपएवच ॥ २४ ॥ रथ्यामठेथवारम्येपुण्यशालासुराघव ॥ स्वयंनमस्य
विप्रेंद्रान्पुराणज्ञंविशेषतः ॥ २५ ॥ आसनंकल्पितंकुर्य्यादूर्ध्वंसर्वविशेषितम् ॥ एहिधर्म्मासनमितिवक्तव्यंस्यादनिष्ठुरम् ॥ २६ ॥ पुराणप्रक्रमदिने
यत्कार्यंतदुदीरयेत् ॥ व्याख्यातारंपुराणस्यवस्त्राद्यैःपरिपूजयेत् ॥ २७ ॥ शुभानिदत्वावस्त्राणिसूक्ष्माणिचनवानिच ॥ करकंठविभूषादिपात्रमास
नमेवच ॥ २८ ॥ गंधपुष्पाक्षतैःपूज्यतांबूलंविनिवेद्यच ॥ शुक्लांबरधरंविष्णुंशशिवर्णंचतुर्भुजम् ॥ २९ ॥ प्रसन्नवदनंध्यायेत्सर्वविघ्नोपशांतये ॥
सभासदश्चसंपूज्यगणेशंप्रार्थयेत्ततः ॥ ३० ॥ ॐनमेत्यादिमंत्रेणपूजनंभारतीनुतिः ॥ प्रातःकालेपुराणस्यप्रक्रमंप्रारभेदिति ॥ ३१ ॥ उपक्रम

१ मृगासक्तम्-इ०पा० । २ तांबूलंविनिवेद्यच-इ० पा० ।

दिनेरामत्रिपंचदशवाशुभ.ः ॥ श्लोकाद्वितीयेदिवसेततोद्विगुणिताःशुभाः ॥ ३२ ॥ तृतीयेदिवसेरामततश्चाधिकमिष्यते ॥ दिनानामव्यवच्छेदाद्व्याख्यानंश्रवणंतथा ॥ ३३ ॥ व्यवस्थितिर्यदाजातातदापौराणिकंगुरुम् ॥ तांबूलादिप्रदायाथपरेद्युःशृणुयादपि ॥ ३४ ॥ पुराणमेवंश्रोतव्यंदैनंदिनमितिश्रुतिः ॥ व्रतरूपेणयःकाश्चित्पुराणंशृणुयान्नरः ॥ ३५ ॥ यदैवंतत्पुराणंतुतत्रयातिनसंशयः ॥ पुराणंश्रोतुकामेनश्लोकश्चैकोपिचेच्छ्रुतः ॥ ३६ ॥ तद्दिनेतुकृतंपापंनाशयेत्तुनसंशयः ॥ ३७ ॥ एवंपुराणंशृणुयाच्चयस्तुसब्रह्महत्याकृतपापबंधात् ॥ सुरापीतिःस्वर्णहरश्चरामगुर्वंगनागश्चविमुक्तिमेति ॥३८॥ पापानिचान्यानिकृतानिपुंभिःसर्वाणिनश्यंतिपुराकृतानि ॥ इहापियान्यब्दशतार्जितानिश्रोतुर्विनश्यंतितथाचवक्तुः ॥ ३९ ॥ कलौसमस्तविप्राणांसर्वज्ञत्वंनविद्यते ॥ विगुणापिततोव्याख्याफलदादानकर्मवत् ॥ ४० ॥ पुराणानामभिप्रायंव्यासोवेदनचापरः ॥ अहंवेद्मिविशेषेणव्यासादपिविधेरपि ॥ ४१ ॥ नस्वाध्यायस्तपोवापिनमंत्रोनजुहोतयः ॥ फलंतिनतथातिष्येपुराणश्रवणंयथा ॥ ४२ ॥ एकैकश्रवणादेवपातकंमहदेवतु ॥ नाशमाप्नोत्यसंदेहःश्रीशैलेवर्तनादिव ॥ ४३ ॥ अतोगुरुःपुराणज्ञःश्रोतृवंद्योऽघनाशनः ॥ नतस्मादधिकःकाश्चिद्गुरुरस्तिगतिप्रदः ॥ ४४ ॥ मंत्रेषुगुरवोयेचवेदशास्त्रेपुयेमताः ॥ नेशतेसर्वविज्ञानंदातुंतस्मान्नबोधकाः ॥ ४५ ॥ पिशाचाःप्रायशोरामब्रह्मराक्षसनामिनः ॥ वेदमंत्रस्यवेत्तारोदृश्यंतेनपुराणवित ॥ ४६ ॥ पुराणविमुखोनैवसर्वःसर्वंहिपश्यति ॥ पुराणज्ञोहितस्तस्मात्पापनाशकरःप्रभुः ॥ ४७ ॥ तत्पूजासर्वपूजास्यात्सर्वद्रोहोस्यपीडनम् ॥ यथासमस्तदानानांविद्यादानंप्रशस्यते ॥ ४८ ॥ पौराणिकस्तथाधन्यस्तत्रदानंमहत्फलम् ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ किंवापौराणिकेदेयंकियत्कीदृशमेवच ॥ ४९ ॥ पुराणंकीदृशंवर्ज्यंवर्ज्यःकीदृक्पुराणवित् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ षड्रसानन्नपानानिस्नेहद्रव्याणियानिच ॥ ५० ॥ गृहंसोपस्कररामपुराणज्ञायदापयेत ॥ पर्याप्तान्येवसर्वाणिअधिकानिफलाधिकात् ॥ ५१ ॥ दद्याद्द्रव्यमतोभूयःसचैलंशोभितंमृदु ॥ भूषणानियथार्हाणिस्वशक्त्याप्रतिपादयेत ॥ ५२ ॥ गंधपुष्पंप्रातिदिनंकेवलंगंधमेवच ॥ केवलंचतथापुष्पंफलकालेफलान्यपि ॥ ५३ ॥ तांबूलंचतथादद्यान्नमस्कुर्याच्चभक्तितः ॥ पुराणस्यसमाप्तौतुदद्याद्दानादिकंतथा ॥ ५४ ॥ अधिकंतुतथादेयंभूहिरण्यादिकंनृप ॥ नचतूष्णींमुपक्रम्यश्रोतुमर्हतिकश्चन ॥ ५५ ॥ सभासद्भिःकृताचैवयापूजैकेनवाकृता ॥ देवस्थानेयथाशक्तिसर्वैःपूजनमिष्यते ॥ ५६ ॥ तीर्थेपिचयथारामपुण्येष्वायतनेषुच ॥ स्वशक्त्यापूजनंकुर्यात्पुराणज्ञायराघव ॥ ५७ ॥ श्रोतुस्तुलक्षणंपूर्वंमयोक्तंतुभवेन्नृप ॥ पौराणिकस्यसर्वस्यलक्षणंकथयामिते ॥ ५८ ॥ कुलहीनोमहाव्या

१ राम-इ० पा० ।

धिर्महापापीतिरस्कृतः ॥ शौचाचारविहीनश्चवेदस्मृतिविवर्जितः ॥ ५९ ॥ अन्यदेवःपूतिवचोव्यंगश्चाप्यधिकांगवान् ॥ परपूर्वापतिःस्तेनःप्राणिहं
तानिराकृतिः ॥ ६० ॥ अथवर्ज्यपुराणंतेकथयामिनृपोत्तम ॥ पूर्वज्ञैरुच्यमानंचयत्प्रोक्तंमुनिभिःपरैः ॥ ६१ ॥ व्यासादयोमुनिवरायत्प्रोचुस्तदुदीरये
त् ॥ पुराणस्थंपठेद्ग्रन्थंव्याख्यायेतविचारयन् ॥ ६२ ॥ ययाकयापिवारामभाषयादेशभाषतः ॥ नदेशभाषारचितंग्रंथंश्रुत्वाफलंलभेत् ॥ ६३ ॥
व्याख्यायाकापिकाकुत्स्थपुराणस्यहिताहिसा ॥ तस्मात्त्वंदेवयाचस्वव्याख्यास्येयत्पुराणकम् ॥ ६४ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ एवंपौराणिकेनो
क्तंश्रुतवानपिगौतमः ॥ स्वयंवस्त्रत्रयंप्रादाद्ब्राह्मणायमहात्मने ॥ ६५ ॥ कौर्मपुराणंप्रथमंश्रुतवानितिनःश्रुतम् ॥ दत्तवान्स्वर्णमधिकंवस्त्राणिचशुभानि
च ॥ ६६ ॥ अथलैंगंचशुश्राववैष्णवंवामनंतथा ॥ पाद्मंचगारुडंचैवसौरंब्राह्ममथैवच ॥ ६७ ॥ एवमष्टसशुश्रावपुराणानिसगौतमः ॥ अथरामाय
णंचैवकौर्ममेवपुनश्चसः ॥ ६८ ॥ शिवनारायणेत्येवंजपंचक्रेसदैवहि ॥ अवापनिधनंचापिसगतोब्रह्मणःपदम् ॥ ६९ ॥ ब्रह्मासंपूज्यतंविप्रंविष्णुलोकमथा
गमत् ॥ विष्णुनापूजितःसोऽथजगामशिवमंदिरम् ॥ ७० ॥ सर्वेपामेववंद्योऽसौगौतमोमुनिसत्तमः ॥ भारतश्रवणेचापिनियमायेमयेरिताः ॥ ७१ ॥
पुराव्यासेनमुनिनात्रिवर्पाद्यत्कृतंशुभम् ॥ श्रवणात्तस्यकृत्स्नस्यव्याकर्ताभारतस्ययः ॥ ७२ ॥ नकिंचित्प्रणमेद्विप्रंमुक्त्वायोगिनमुत्तमम् ॥ सर्वेपामे
ववंद्योसौभारतंव्याकरोतियः ॥ ७३ ॥ योमहाभारतंनित्यंव्याख्यास्यतिपठेच्चवा ॥ ससर्वेभ्योधिकोविप्रस्तारयेच्चैवमानवान् ॥ ७४ ॥ व्याकरोतिचपर्वै
कंसर्वाणिकतिचित्तुवा ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोहव्यकव्योविशिष्यते ॥७५॥ तमेवप्रणमेद्विप्रंतमेवार्हेचपूजयेत् ॥ तमेवभोजयेन्नित्यंसर्वंतस्मैनिवेदयेत् ॥७६॥
तस्यपूजाविधिःप्रोक्तोव्याख्यानसमयेद्विजः ॥ प्रतिपूज्योऽथवस्त्राद्यैःपूजयेद्विधिमार्गतः ॥ ७७ ॥ आदिपर्वसमाप्तौचसूक्ष्मवस्त्रत्रयंददेत् ॥ सुवर्णंचयथाश
क्तिसभापर्वणिवाससी ॥ ७८ ॥ आनुशासनिकारण्यस्वर्गारोहेषुपर्वसु ॥ आदिपर्वणिपूजायासापूजानृपपुंगव ॥ ७९ ॥ कर्णाश्वमेधवैराटशल्यद्रोणेषु
पर्वसु ॥ सूक्ष्मवस्त्रत्रयंशुद्धंनिष्कद्वयमथापिवा ॥ ८० ॥ क्षुद्रपर्वस्वथान्येषुनिष्कावथसमानयेत् ॥ हरिवंशेसनिष्कंतुवस्त्रत्रितयमेवतु ॥ ८१ ॥ भारत
स्याखिलस्यैवसमाप्तौक्षेत्रदोभवेत् ॥ रामायणस्यश्रवणेकांडेकांडेप्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥ क्षेत्रंपर्याप्तमथवासुवर्णमपिदापयेत् ॥ व्याख्यातुर्गुरुवाक्यस्यसर्वक
ल्मपनाशनः ॥ ८३ ॥ अर्थोधर्मश्चकामश्चमोक्षश्चनृपसत्तम ॥ व्याख्याश्रवणतःसर्वेसिध्यंतिचसुबुद्धयः ॥ ८४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानांसर्वेषामपिनाश
नम् ॥ एकेनश्रवणेनास्यकिंनरैर्नश्रुतंभुवि ॥ ८५ ॥ यानवसुसुवर्णाद्यैर्नित्यमेनंप्रपूजयेत् ॥ व्याख्यातारंयतःपापसंदोहस्यविनाशनम् ॥ ८६ ॥ अन्या

१ परभार्यापतिः–इ० पा० ।

न्यपिपुराणानिमुनिप्रोक्तानितान्यपि ॥ श्रोतॄणांपापनाशायवक्तुश्चापिविशेषतः ॥ ८७ ॥ यश्चसर्वपुराणानिषट्त्रिंशत्तुप्रकीर्तयेत् ॥ शृणोतिवानतस्यास्तिचित्तच्छेदःकदाचन ॥ ८८ ॥ ब्राह्मंपुराणंप्रथमंद्वितीयंपाद्ममुच्यते ॥ तृतीयंवैष्णवंचैवचतुर्थंशैवमुच्यते ॥ ८९ ॥ अथभागवतंप्रोक्तंपंचमंषष्ठमुच्यते ॥ भविष्यंनारदीयंचसप्तमंपरिकीर्तितम् ॥ ९० ॥ मार्कंडेयमितिप्रोक्तमष्टमंनवमंतथा ॥ आग्नेयंब्रह्मवैवर्तंदशमंपरिकीर्तितम् ॥ ९१ ॥ लैंगंचवामनंचैवस्कांदंमात्स्यमथैवच ॥ कौर्मंवाराहमुदितंगारुडंवाथकीर्तितम् ॥ ९२ ॥ ब्रह्मांडमित्यष्टादशपुराणानिविदुर्बुधाः ॥ तथाचोपपुराणानिकथयिष्याम्यतःपरम् ॥ ९३ ॥ आद्यंसनत्कुमाराख्यंनारसिंहमतःपरम् ॥ तृतीयमांडमुद्दिष्टंदौर्वाससमथैवच ॥ ९४ ॥ नारदीयमथान्यंचकापिलंमानवंतथा ॥ तद्वदौशनसप्रोक्तंब्रह्मांडंचततःपरम् ॥ ९५ ॥ वारुणंकालिकाह्वानंमाहेशंसांबमेवच ॥ सौरंपाराशरंचैवमारीचंभार्गवाह्वयम् ॥ ९६ ॥ कौमारंचपुराणानिकीर्तितान्यष्टवैदश ॥ अष्टादशपुराणानांव्याकर्तातुभवेन्मनुः ॥ ९७ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेशिवराघवसंवादेपुराणमाहात्म्यकथनंनामपंचदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ छ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ संध्यावंदनकर्मक्रियतामितिरामोमुनिमाचष्टायम् ॥ उष्णद्युतिरप्यस्तमुपैतिद्विजकुलमेतन्नीडमुपैति ॥ १ ॥ स्वयमपिसंध्यावंदनकामोऽव्रजदुत्तरदिशमुज्झितयानः॥हाहाहूहूकृतसंगीतिर्वंदीप्रमुखप्रस्तुतकीर्तिः॥२॥गौतमीतटमुपेत्यराघवोवायुनंदनसुधौतपद्युगः ॥ जांबवत्कृतकरावलंबनःप्रापदुत्तमनदींतुगौतमीम्॥३॥करद्वयेधृतकुशःसराघवःप्रागमद्वरुणदिशामथोत्तमाम् ॥ दत्वातोयंत्रितयंयथाविधिप्रहृष्टरोमाथजजापसोंतरे ॥ ४ ॥ संप्रार्थयित्वावरुणंयथाक्रमंशंभुंवसिष्ठंप्रणनामराघवः ॥ ताभ्यांकृताशीरगमन्मनःपदंहनूमताक्षालितपादपंकजः॥ जुहावव‍ह्निंनथवंदिमागधैःसंस्तूयमानोथविनिर्ययौबहिः॥५॥प्रहसच्चंद्रकिरणैःसुधालिप्तमिवांबरम्॥प्रसन्नताराकुसुमंवितानामिवसर्वतः ॥ ६ ॥ अथागच्छत्सौधतलंवृद्धामात्येनकल्पितम् ॥ नानासनसमोपेतंसभास्थानंययौनृपः ॥७॥ अथमुनिंह्युपवेश्यसराघवःस्वयमपिप्रथमासनमाभजत् ॥ कपिगणाःपरितःपृथुविग्रहारचनयास्थितिमाप्रतिपेदिरे ॥ ८ ॥ सुखास्थितंनृपमभिवीक्ष्यसद्विजोवचस्तदासमुचितमाहशंभुः ॥ इहस्थितोभवतिसमस्तपूजितःकथंकथानृपवरवर्ततेगुहायाम् ॥ ९ ॥ आकर्ण्याथरघूद्वहोद्विजवचःशुश्रूषुरासीत्कथांतत्रस्थोनिपुणंनिवार्यवचनंसर्वैःश्रुतंतत्क्षणात् ॥ शुश्रूषामिकथंमहाद्भुततयास्वात्माश्रयामन्यथारक्षोबाधनवादिनीमथनृपः किंत्वेतादित्याहच ॥ १० ॥ कुंभश्रोत्रवधःपुरासमजानप्राप्तोदशास्योवधंपश्चादित्ययमन्यथाविरचितंरामायणंभाषते ॥ कोयंविप्रवरःसमस्तजनतानास्तिक्यसंपादकोराज्ञांस्थानमुपेत्यवाक्तिसमयादंज्योऽथपूज्योऽथवा॥११॥ अथाहजांबवानमुं

१ पड्विंशत्तु—इ० पा० । २ उत्पथनदीम्—इ० पा० ।

रघूत्तमंकथांप्रतिरामायणंनतावकंत्विदंहिकल्पितंमतम् ॥ समस्तमत्रविस्तराद्वदामिदेवतच्छृणुपंकेरुहस्यसूनुतोमयाश्रुतंपुराह्यभूत् ॥ १२ ॥ जांबवंतंवि
ज्ञाप्यरामचंद्रोवचनमाह ॥ १३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ कीर्तयपुराणंमेशुश्रूषुःकुतूहलादहंप्रणीतंतत्केनचविज्ञातम् ॥ १४ ॥ जांबवानथबभाषेहि
विधात्रेनमोनमस्तथैवविधुभूषणकेशवाभ्याम् ॥ १५ ॥ अथपुरातनंरामायणंकथयामि ॥ १६ ॥ यस्यश्रवणेनाखिलजन्मसंपादितपापक्षयोजायते ॥ १७॥
अथतथापिदशरथोदशरथसमानरथीमहीयसाबलेनसुमानसनामनगरंजिगीषयापंकेरुहसुतसुतंवसिष्ठमाहूयनमस्कृत्वामुनिदत्तानुज्ञःशताक्षौहिणीसेनया
सहारुह्यतुरंगमंचंद्रसमानशरीरमतिरोपसमाविष्टोविष्टरश्रवसमाराध्यदंडयात्रांचकार ॥ १८ ॥ साध्योनामस्वीययासेनयावृतोदशरथाभिमुखमाययौ
योद्धुंयुद्धंचान्योन्यमभूत् ॥ १९ ॥ मासमेकंयुद्धंकृत्वादशरथस्तंसाध्यंजग्राह ॥ २० ॥ अथसाध्यसूनुर्भूषणोनामाल्पपरिवारोयुयुधेदशरथेन ॥ २१ ॥
दशरथोपिसाध्यसूनुंभुवोभूषणमवलोक्ययोद्धुमेवनैच्छत् ॥ २२ ॥ कथमेतादृशंहन्मिचास्मिन्हतेऽस्यकथंपिताभविष्यतिकथंतन्माताकथमप्रौढयौ
वनाप्रियाभार्या ॥ २३ ॥ अमुष्यहिदेहेसमालिंगनचुंबनपरिवर्तननवीनतरदलारविंदपदानिकुसुमानीवदृश्यंते ॥ २४ ॥ एतत्समानवर्णवयाए
तादृशःसुभगःपरमप्रीतिवर्द्धनोनामपुत्रोभल्लूकभक्षितोमृतःस्मृतिपथंप्राप्यापिमांरक्षयितुमिच्छतीवममहृदयमन्यथाकरोतिइतिमनसावितर्क्यातिबालकंग्र
हीतुमारभत् ॥२५॥ सचसाध्योपिपराधीनोबभूव॥२६॥सचकुमारेणसहपराजयखेदमपिमत्वासुखमध्युवासच ॥२७॥ दशरथोपितत्रमासंस्थित्वातत्पुत्रसं
दर्शनसुखमवलोक्याचिंतयत् ॥ २८ ॥ अहोसर्वदुःखापनोदनक्षममेतन्मुखावलोकनंपुत्रसंवर्द्धनंनामसर्वराष्ट्रिकोममजयःपुत्रवियोगमनुस्मरतोदुः
खायकेवलंभवति ॥ २९ ॥ तदस्यपृच्छांकरोमिकथमीदृशोजायतेपुत्रइतिवितर्क्यतमपृच्छत् ॥ ३० ॥ साध्योपिसकलमोक्षमार्गाक्षिती
शायादिशत् ॥ ३१ ॥ हरीशानौसहाराध्यसर्वैकादशीरुपोष्यद्वादशीषुब्राह्मणानाराध्यतत्तत्कालभवंफलपूर्वमन्नाद्यंव्यंजनंपुष्पंचन्यायेनसंपाद्यकपि
लाघृतेनकेशवंस्नापयित्वामुद्गचूर्णेनसंलिप्यस्वादूदकेनस्नापयित्वा सुरभिपाटीरंस्वयमुद्घृष्टंमृगनाभ्यागुरुसारेणवासमेतंदेवांगंसर्वमुपलिप्यसतुलसीदलैर्यू
थिकाकरवीरनीलोत्पलकमलकोकनदद्रोणकुसुममरुवदमनकगिरिकर्णिकाकेतकीदलपूर्वैर्यथासंभवमभ्यर्च्य द्वादशाक्षरेणपुरुषसूक्तेनवानाम्ना षोडशो
पचारेणवाराध्यप्रणम्यनृत्यंकृत्वादेवंक्षमापयेत् ॥ ३२ ॥ तथाव्रतानिविचित्राणिनारायणप्रीणनायकुर्य्यात् ॥ ३३ ॥ प्रसन्नोभगवान्मुनिरीप्सि
तंपुत्रंयच्छतितदमुमाराधयस्वेतिदशरथमुक्तवान् ॥ ३४ ॥ सचापिसाध्यंतत्रस्थाप्यगत्वायोध्यांतथासर्वंकृतवान् ॥ ३५ ॥ अथपुत्रकामेष्टौसमा
तायामाहवनीयाद्यज्ञमूर्तिःशंखचक्रगदापाणिरुदतिष्ठत् ॥ राजानंचवरंवृणीष्वेत्युक्तवान् ॥ ३६ ॥ सचराजावव्रेपुत्राननतिधार्म्मिकान्दीर्घायुषश्चतुरोलो

कोपकारकान्देहीति ॥ ३७ ॥ अथराजमहिष्यश्चतस्रःकौशल्यासुमित्रासुरूपासुवेषाचेति ॥ ३८ ॥ राजानमब्रुवन्देवप्रतियोपमेकेनपुत्रेणभवितव्यम् ॥ ३९ ॥ अथकौशल्योवाचएपयदिप्रसन्नोदेवस्तदायमुत्पद्यतांमम ॥ ४० ॥ ॥ राजोवाच ॥ ममयदिष्टंतदयंप्रार्थ्यतेहरिः ॥ विष्णोप्रसीददेवेशकमलापतेशंखचक्रगदाधरबिभीषणसृष्टिसमस्तलोकपालादिपूजितपादयुगलशाश्वतहरेनमस्तेनमस्तेएवंस्तुतोभगवानथराजानमाह ॥ ४१ ॥ ॥ माधवउवाच ॥ तवपुत्रोभविष्यामिकौशल्यायाम् ॥ अथचरुंप्राविशद्धरिः ॥ तंचरुंहिचतुर्धाविभज्यभार्याभ्योदत्तवान् ॥ ४२ ॥ अथकौशल्यायांरामो लक्ष्मणःसुमित्रायां सुरूपायांभरतः सुवेषायांशत्रुघ्नोजज्ञेखात्पुष्पवृष्टिश्चपपात ॥ ४३ ॥ अथचतुराननःस्वयमुपेत्यजातकर्मादिकाःक्रियाश्चक्रे ॥ ४४ ॥ त्रिभुवनाभिरामतयारामइतिनामचक्रेरूपशौर्यादिलक्ष्मीयोग्यतयालक्ष्मणइत्यपरस्यभुवंभारात्तारयतीतिभरतःशत्रून्हंतीतिशत्रुघ्नइतिनामानिकृत्वाब्रह्मास्वभवनंजगामाशिशवश्चवृद्धिमीयुः ॥ ४५ ॥ अथपादसंचारिणंबालचंद्रसंकाशदर्शनंबिंबाधरमुन्नततिलप्रसूननासंपुरश्चूलिकालंबमानरत्नपत्रकंश्रवणलोललंबमानकुंडलंवक्षःस्थलविचालितस्थूलमुक्ताहारंविलसत्कार्तस्वरबाहुवलयंसिंजन्मणिकंकणरत्नांगुलीयकंहेममणिरचितश्रोणिसूत्रंसिंजन्नूपुरोपशोभितपादमंगुलीयोपशोभितपादमध्यांगुलीकंवज्रांकुशसरोजलांछनशोभितोरुपादतलंतूणीरसदृशजंघंकरिकरसदृशोरुंविस्तृतजघनंसूक्ष्ममध्यंवर्तुलावर्तकंगंभीरनाभिमिंद्रनीलशिलाविशालवक्षःस्थलं कंबुग्रीवंचंद्रबिंबसदृशवदनमर्द्धचंद्रसदृशललाटं नीलकुटिलकुंतलंक्रोडासक्तधूलिभिरापांडुरंफुल्लपद्मदलारक्तविलोललोचनंमहेश्वरमिवोद्धूलितभूतिंमहेश्वरमिवदिगंबरंरामंकुमारंराजादशरथोदृष्ट्वा हर्षपरिपूर्णहृदयःपुत्रमालिंग्य चुंबित्वावक्षस्यालिलिंगदृढम् ॥ ४६ ॥ अथकुमारोपिपार्श्वेनास्यांकमारोप्यकलकलितलोचनोर्यत्किंचिदुवाच ॥ ४७ ॥ याचमानमितस्ततोवीक्षमाणःतातगच्छेशयेतातक्रीडामितातेत्यादिपुत्रसुखमनुभूयानुभूयनिर्वृतिंययौ ॥ ४८ ॥ अथकदाचिद्धोकुमागतेराजनिरामचंद्रोबालक्रीडासक्तहृदयोबहुक्रीडनकरकमलउत्प्लुत्यधावमानोनरपतिपुरःस्थितमणिखचितसुवर्णभाजनस्थमन्नंवामकरेणगृहीत्वाराजनिचिक्षेप ॥ इदमपिराजासुखायमेने ॥ एतादृशान्यन्यानिचकाररामचंद्रः ॥ ४९ ॥ अथकदाचित्क्रीडमानेरामेवात्यारामपातयद्रामश्चरुदन्नपतत् ॥ ५० ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मराक्षसोराममगृह्णाद्रामश्चमूर्च्छामाप ॥ ५१ ॥ अथसहचरोबालइतस्ततोरोरूयमाणोरामंतथाविधंराज्ञेव्यज्ञापयत् ॥ ५२ ॥ अथराजाराममादायवसिष्ठमाहकिमिदंरामस्येतिपप्रच्छ ॥ ५३ ॥ अथवसिष्ठोभस्मादायाभिमंत्र्यब्रह्मराक्षसंमोचयामास ॥ ५४ ॥ पप्रच्छकोभवानितिसचाहाहंवेदगर्वितोब्राह्मणोबहुशःपरधनमपहृत्यब्रह्मराक्षसोजातोमेनिष्कृतिंविचारय ॥ ५५ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ इदानींमितःपरमेकवर्षशतोपभोग्यंराक्षसत्वंनरकं भागीरथी

स्नानमेकंशिवायबिल्वपत्रशतंसमर्प्यततः स्नात्वापापाद्विमुक्तोभवसीति ॥ ५६ ॥ कदाचित्तादृशंकृतपुण्यंतवपदंप्रयच्छामितदुपरिशिष्टांगतिंभजे
तिवासिष्ठवाक्यमाकर्ण्यब्रह्मराक्षसोवासिष्ठोपदिष्टपुण्यवशाद्दिव्यशरीरोभूत्वानमस्कृत्वास्वर्गंजगाम ॥ ५७ ॥ अथरामंप्राप्तेकालेउपनीयवसिष्ठोवेदानध्याप
यामासषडंगानिमीमांसाद्वयंनीतिशास्त्रंचाध्यापयामास ॥ ५८ ॥ अथधनुर्वेदमायुर्वेदंभरतगांधर्ववास्तुशाकुनविविधयुद्धशास्त्राणिच ॥ ५९ ॥
अथविवाहंकर्तुकामेनराज्ञादशरथेननानादेशजनपतीन्प्रतिदूताःप्रेरिताः ॥ ६० ॥ अथकश्चिच्छीघ्रमागत्यराजानमिदमब्रवीत् ॥ ६१ ॥ राजन्विद
र्भदेशाधिपतिर्विदेहोनामराजातस्यपुत्रीवैदेहीहोमलब्धारूपेणलक्ष्मीसमासर्वलक्षणसंपन्नारामयोग्याविद्यतेसचतांदातुंराजारामायोद्यतःतद्गम्यतांशीघ्रमि
ति ॥ ६२ ॥ अथवसिष्ठादीन्प्रेषयामासतेचतत्रगत्वातांचनिरीक्ष्यलग्नंनिश्चित्यायोध्यामेत्यराजानमुक्त्वारामसहिताः पृथिवीपतिसमेताः शीघ्रं
विविधकरितुरगशकटशिबिकादोलिकाभिरतिसुभगरूपभोगविलासक्रियानिपुणाविदितविविधचेष्टागंधर्वाःकामशास्त्रसुकुशलाः मृदुकठिनपृथुपयोधरास
न्नकंठाः स्थूलसूक्ष्मललाटबिंबदशनच्छदमुखपंकजाःकुटिलकुंतलदीर्घकेशधम्मिल्लाःकनकपत्रकर्णाः[1]स्नानचेष्टयोत्थितरोमशोभितजपाकुसमरक्तदशना
विशदविस्फुरच्छफरीलोचनाः शुक्तिकासदृशश्रवणाः नक्षत्रसदृशस्थूलमुक्ताफलोपशोभितनासापुटामुकुरसदृशकपोलास्तिलप्रसूननासिकाआनम्रम
ध्यप्रदेशचूचुका इंद्रगोपप्रतीकाशाधरपुटदशनक्षताःसमदीर्घकांगप्रदर्शनास्थितसर्वप्रदेशवर्तुला नातिमांसलाःपिंडकाग्रंथिनीव्योवलितबाहुमूला अन
तिचिरकालोत्थितरोमतयाहरिद्रावर्णतयाचकर्णिकारदलसदृशबाहुमूलामृदुस्निग्धवर्तुलसूक्ष्ममध्यप्रदेशाः कठिनस्थूलवर्तुलामग्नचूचुकपरस्परस्थाना
क्रमणस्पर्द्धिपयोधरमध्यलब्धपदकपयोधरोपरिचंचलविविधमणिमयहारोपशोभितवक्षःस्थलाः पयोधरपरितोलब्धपदतयातरुणदृष्टिपरम्परतया अस
मानयानाभिकूपोपरितनरोमराज्योपशोभितोदरप्रदेशाभज्यमानमध्यस्थलीकरणएववलीत्रयोपशोभितमुष्टिग्राह्यमध्याःकरिकरोपमजघनप्रदेशाअरोमस
दृशमृदुस्निग्धामलासमजान्व्यः कदलीस्तंभसंनिभोरुयुगलाआमग्नजानुकूर्शकुशवर्तुलपिंडिकारहितजंघाआमग्नगुल्फाआसूक्ष्मास्निग्धादीर्घदीर्घांगुली
पादानूपुररवाह्वयमानमदनाहंसमतंगजगमना दक्षिणांगुष्ठस्पर्शिकच्छाग्राउपरिकच्छंनीवीकृत्वाकरद्वययुतावस्त्रप्रदेशकंठमप्रावृत्यापरवसनपरिभागावृ
तस्तनवसनापरभागेवामांसएवदक्षिणपार्श्वगतेनदशाभागेननाभिप्रांतेनप्रवेशितोपशोभितगात्रयष्ट्यायोषितोविवाहमंगलकर्मकरणायानेकशआगच्छन्
॥ ६३ ॥ बालिकाश्चविद्युल्लतांशुशोभितगात्रयष्ट्यउद्भिन्नकुचकमलकुड्मलविविधहारोपशोभिवक्षसोयत्किंचिद्व्रीडापिण्योऽतिचपलमृदुगतयोवृद्धवनिता

१ कनकपत्रवर्णाः—इ० पा०।

श्चागच्छन् ॥ ६४ ॥ अथविदेहेपुरतःक्रोशमात्रेचूतवनिकायांविविधविटपविस्तरप्रदेशविविधविहंगकूजिताकर्णनदत्तकर्णवनहरिणशाववत्यां महारजत
निर्मितोच्चनीचप्रासादोपशोभितप्रदेशविविधविहंगायां हेमवल्कलसंवीतभसितोद्धूलितशरीरजटिलमुनिगणध्यानोपासनोपशोभितवृक्षमालायां विविध
विद्याधरवधूपयोधरभाराभिभूतविचारिततरंगसरसीयुतायां सरस्तीरमिलितसैरंध्रीयुवतिभिराहूयमानतरुणजनायां नानावर्णकुसुमसौरभवासिताशेषप्र
देशायामितस्ततोरिंरसयाप्रदर्शितस्फारशफरीविलोचनतरलचक्षुपाप्रभाविलसितशरीरवेश्याजनायांविविधाश्चर्ययुतायां दशरथः सामात्यपुरोहिताभिरा
सरामादिपुत्रसहितः सुखमुवास ॥६५॥ अथवैदेहोऽपिमिथिलांनानापताकोपशोभितां विविधप्रासादगोपुरोद्यानदेवतायतनोपशोभितामन्योन्यकेलिचतुर
युवतिजनानुकीर्णामुशीरविरचितमहाप्रपांसुकेलीजनोपशोभितविशिखां विविधपण्योपशोभितरथ्यां तत्रतत्रब्रह्मघोपशोभितमठांप्रतिमंदिरंमीमांसादि
व्याख्यानसंपादिसामाध्ययनां सुपुण्यहविर्गंधसामादिस्वरपदक्रमश्रुतिब्राह्मणवाटिकामनेकपरिवृढमंदिरप्रवेशनिष्क्रीतागुरुकुंकुमाध्वर्य्युवेपांमृदुलवसन
तांबूलरक्तदंतच्छदकामिनीमृदुवचनकठिनवचनकरसंज्ञानिर्द्धारितप्रतिवचनविविधोपायनाहरणकरजनोपशोभितां मृदुधवलजघनपरिवीतवस्त्रोपरिभागे
नास्निग्धवर्तुलपरस्परसंवर्षपयोधरमध्यप्रदेशोपशोभितवामांसकंदोपशोभितवनितां विविधमुक्ताहारजपासंकाशदशनच्छदमंदहासमालाकारसहस्रोप
शोभितां पुण्यासवसाधनमंदिरांतत्रतत्रविचित्रतोरणां विशुद्धवीथिकां तत्रतत्रस्थापितकल्पपादपां रंभाविभूषितद्वारांपुरींशोभितांशोभयामास ॥
॥ ६६ ॥ अथाभिकलनार्थविलासिन्योनिशादूर्वाक्षतामंत्रमंगलकज्वालितकौशिकधामिल्लतलाग्रंथितजटोपशोभितसीमंतशीर्षशोभितनासामुखविचित्राभ
रणार्हणहेमपात्रावस्थिताज्यगुग्गलुफलादिसौभाग्यद्रव्यमुद्वहंतीभिःस्त्रीभिरन्यैरपिशोभितजनैःसराजानिर्जगाम ॥ ६७ ॥ तदानींमंगलतुर्यघोपादेवदुंदु
भिभेरीनिःसाणमर्दलशंखादिनादाःप्रादुर्बभूवुः ॥ ६८ ॥ गायकाश्चमंगलानिजगुः ॥ ६९ ॥ मंगलवेदवाक्यानुपाठेनवैदिकाः ब्राह्मणाः ॥ कुलपा
ठकाभेरीघोपेणकृत्स्नमाकाशमापूरयन् ॥ ७० ॥ अथान्योन्याक्षतपूर्वमंगीकुर्वंतःसूतबंदिजनादिभिःस्तूयमानाः पुरंप्रविविशुः ॥ ७१ ॥ विदेहनगरात्प
श्चिमभागेनिर्मितमंदिरंदशरथःप्रविवेश ॥ ७२ ॥ अवशिष्टाश्चयथायोग्यंभवनंविविशुः ॥ ७३ ॥ अथनारदोमिथिलांतदानीमेवागच्छत् ॥ ७४ ॥
विदेहोपिदेवर्पिमभिपूज्यस्वागतंदृष्ट्वाभोजनंकारयित्वा सुखासीनायमुनयेसघनसारंतांबूलंदत्वाव्यज्ञापयत् ॥ ७५ ॥ श्वोविवाहेभवान्स्थातुमर्हतिका
रयितुंविवाहम् ॥ ७६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ७७ ॥ श्वोहिनक्षत्रंसूर्यनक्षत्रदर्शनंतत्रविवाहोनकर्तव्यइति ॥ ७८ ॥ अथमौहूर्तिकंवृद्धगार्ग्यमा
हूयराजापप्रच्छकविवाहमुहूर्तः ॥ ७९ ॥ श्वइतिगार्ग्यउवाच ॥ ८० ॥ राजाचनारदंगार्ग्यंचोदीक्ष्यभोइदमित्थमितिपप्रच्छ ॥ ८१ ॥

अथनारदोगार्ग्यमुवाच ॥ ८२ ॥ कथमुक्तंलग्नंदास्यासि ॥ ८३ ॥ अथगार्ग्योविषघटिकाश्चविहायलग्नंदास्यामिइत्युवाच ॥ ८४ ॥
नारदोपित्रह्मवचनानिकिंनजानासीत्युक्तवान्गार्ग्यम् ॥ ८५ ॥ गार्ग्यस्तुष्टस्तान्दोषानपठत् ॥ ८६ ॥ उल्काचत्रह्मदंडश्चमोघःकंपस्तथै
वच ॥ सर्वकार्यविनाशायदृष्टावैब्रह्मणापुरा ॥ ८७ ॥ प्रतिष्ठासुविवाहेषुमौंजीबंधाभिषेकतः ॥ अन्येषुसर्वकार्येषुविषनाडींविवर्जयेत् ॥ ८८ ॥ अतःपरं
तुकार्य्याणांकरणेनचदोषभाक् ॥ विवाहादिषुकार्येषुदोषमेववदाम्यतः ॥ ८९ ॥ उल्कादहेत्कुलंसर्वंब्रह्मदंडोविनाशयेत् ॥ मोघस्तुमरणायस्यात्कंपः
कंपायकर्म्मणः ॥ ९० ॥ इतिनारदोक्तमाकर्ण्यगार्ग्योमुनिर्मौनपरोऽभवत् ॥ ९१ ॥ दध्योरविंग्रहपतिंविहायविषनाडींविवाहःक्रियतमिति ॥ ९२ ॥
॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कथंत्रह्मवचनम् ॥ ९३ ॥ ॥ सूर्यउवाच ॥ ॥ देशभेदेनव्यवस्थोदितातदस्मिन्देशेविवाहोविषघटिका विहायक
र्तव्यएव ॥ ९४ ॥ नारदोप्यनुमेने ॥ ९५ ॥ उवाचश्वःपराह्णेचक्षत्रविवाहश्चभवेदतःस्वयंवरार्थंनृपाआगच्छंतुतन्नृपदूतान्प्रेषय ॥ ९६ ॥ अथराजादश
रथानुमतेनसर्वानेवनृपानागमय्याचिंतयत् ॥ कथंसर्वानेवतिरस्कृत्यवैदेहीरामायदेयेति ॥ ९७ ॥ अथरात्रौमुहुर्मुहुर्निःश्वस्यनिद्रालुरपिनानिद्रामा
प ॥ ९८ ॥ अथमध्येनिशंराजाशुचिर्भूत्वात्र्यंबकं सात्विकंमंगलदुकूलधारिणंकमलभवपुरुषोत्तमशक्रप्रमुखनिखिलदेवैर्भृगुप्रमुखमुनिवरैर्हाहाप्रमु
खगंधर्वैस्तुंबुरुप्रमुखैश्चश्रुतिस्मृतीतिहासपुराणैर्मूर्तिमद्भिश्चसिद्धविद्याधरादिमातृकागणैश्चनंदीप्रमुखगणैश्चसेव्यमानपादकमलंसर्वामंगलपरिमोचकमति
पुण्यसलिलयागंगयानिःकलंकेनचंद्रमसासेव्यमानशिरोभागं वामांकारूढयागिरिजयाप्रदीयमानवीटिं सहासंसकामंसहावेक्षणमाददानंगोक्षीरसदृशंप्र
तिकूलकस्तूरिकासदृशकंठंमृदुसूक्ष्मस्निग्धजटाभिर्विरचितकपर्दंविशुद्धकार्तस्वरकुंडलोपशोभितगंडभागं द्विरष्टवर्षवयसंगोक्षीरसदृशस्थूलमुक्ताफल
कौसुंभवर्णांचलेनावेष्टितशिरोभागं विविधरत्नविरचितकार्तस्वरभूषितवक्षःस्थलमतिधवलोपवीतेनोपशोभितशरीरमंबिकानुलग्नकुंकुमारुणसुगंधिशरीर
मीक्षमाणंतर्जमानकाममार्गणंकोटिकंदर्पसदृशंमनसाचिंतयत् ॥ ९९ ॥ जजापशतरुद्रियंजुहावचतेनैवकामाहुतीःप्रास्तुवच्चपुरुषसूक्तेन ॥ १०० ॥
अथतादृशएवमहेश्वरस्तत्रप्रादुरभूत् ॥ १०१ ॥ अथराजानमस्कृत्यास्तुवीत ॥ १०२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ क्षितिसलिलगगनपवनदहनरविश
शियजमानमूर्तिभिरष्टमूर्ते विश्वमूर्तेलोकमूर्तेत्रिभुवनमूर्तेवेदपुराणमूर्ते यज्ञमूर्तेस्तोत्रमूर्तेशास्त्रमूर्तेस्वधामूर्तेनारायणमूर्तेसर्वदेवतामूर्तेत्रयीमयत्र
यीप्रमाणत्रयीनेत्रसामप्रियवसुधाराप्रियभक्तिप्रियभक्तसुलभाभक्तविदूरस्तुतिप्रियधूपप्रियदीपप्रियघृतक्षीरप्रियद्रोणकरवीरप्रियश्रीपत्रप्रियकमलकह्लारप्रि
यनंद्यावर्तप्रियवकुलप्रिययूथिकाप्रियकोकनदप्रियग्रीष्मजलावासप्रिययमनियमप्रियनियतेंद्रियप्रियजपप्रियश्राद्धप्रियगायनप्रियगायत्रीप्रियपंचब्रह्मप्रि

यसदाचारप्रियगोत्रोत्सादिकमलभवहरिहरनयनसमर्चितपादकमलजयप्रदहरिप्रार्थितजलोत्पादितचक्रप्रदर्शकृत्स्मृतियुक्तिप्रदस्मृतमंगलप्रदमह्यांजयन
मस्तेनमस्ते ॥ १०३ ॥ इतिस्तोत्रमाकर्ण्यभगवान्भवोराजानमुवाचवरदोहंवरंवृणु ॥ १०४ ॥ राजोवाच ॥ ॥ श्रीमन्ममकन्यावैदेहीरामाय
दितिसतास्वयंवरेकुलरूपबलोत्साहसंपन्नानेकभूपराक्षसविप्रादिसर्वप्राणिसमागमेरामाधिकबलोयदितामग्रहीष्यत् ॥ तदावचनमनृतंममपापंच
भविष्यति ॥ १०५ ॥ प्रत्युतदशरथोपिसर्वानेवागतान् विजेतुमलंक्षत्रकदनश्चरामोयद्यायास्यतितर्हिममसुतांकिंकरिष्यतिवा ॥ किंकिं
वाप्रेपयिष्यतिकीदृशंकारयिष्यतिममकिंवाकरिष्यतिसर्वथाहिप्रभूतबलवाहनोनरपतिरशेषमपित्रिभुवनंहन्यात् ॥ किमुतमामल्पसत्वंकिमुतबहुना
भवानेवशरणंममोपायंवदयथाविवाहेश्रेयोभविष्यतिरामश्चजामाताभविष्यति ॥ १०६ ॥ शंभुरपितथाकरोमीत्युवाच ॥ १०७ ॥ रामएवनाथः
सीतायाभविष्यति ॥ रामंचकृत्वास्वस्त्ययैवकरिष्यामिगृहाणाजगवंधनुरिदम् ॥ १०८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ किमेतेनाजगवेनधनुषास्व
यंवरेसीतांरामंप्रापय ॥ १०९ ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ इदंधनुरसज्यंमेयस्तुसज्यंकरिष्यति ॥ तस्मैदेयामयासीताप्रतिज्ञामेवमाचर ॥११० ॥ इत्येवमु
क्त्वाभगवान्गणैरंतर्दधेहरः ॥ अथादातुंधनूराजानशशाकातियत्नतः ॥१११॥ अथोज्ज्वलंशतसहस्रगजबलंसमाहूयगृहाणेत्युवाच ॥ १२ ॥ सचापिमातु
लंनत्वाट्टहासंकृत्वोत्प्लुत्यधनुर्द्वाभ्यांकराभ्यामुदधारजानुपर्यंतंमातुलोमारीचःश्रुत्वाएकाकीविप्रवेषंकृत्वाविदेहमयाचत ॥ वैश्वदेवांतेप्राप्तमतिथिंमाम
वेहि ॥ १३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ स्वागतंभोइदंब्रह्मन्नासनंतत्रानिषीदेति ॥ १४ ॥ सचातिथिस्तथेत्युक्त्वानिषसाद ॥१५॥अथराजाजलमादायपादौप्र
क्षाल्यगंधपुष्पाक्षतैरभ्यर्च्यमहाजंतस्मैनिवेद्यभोजनायप्रार्थयामास ॥ १६ ॥ सचापितदन्नंषड्रसोपेतंसौवर्णभाजनगतमीक्षमाणइवेतस्ततोविलोकया
मास ॥ १७ ॥ तस्मिन्नेवावसरेसीतापद्मकिंजल्कप्रभेपदरुणवसनंबिभ्रतीनीलकुटिलकुंतलैश्चलद्भिर्यूनांमनांस्याकर्षयद्भिःप्रेक्षमाणदृष्टिभग्नकलैरिवस्त्रीणां
चित्तमीदृशमितिदर्शयद्भिरिवोपशोभितललाटानंगचापसुभ्रूपद्मपत्रारुणविलोचनातिलप्रसूननासामृदुस्निग्धरोमशकपोलानंतरारक्तोष्ठारक्तासनमाणिक्य
निभदाडिमीदशनाजपाकुसुमारुणाधरातिशोभिताचिबुकाशुक्तिकर्णासमदीर्घकंठातिमांसलवक्षाःपीनोद्भिन्नकुचकुड्मलानेकहारोपशोभितासुभगाकारान
तिमांसलबाहुलतामुग्धायतसमानांगुलिशिखापद्मारुणपल्लवाविविधबहुरत्नांगुलिभूषणामुष्टिग्राह्यमध्यासुरोमराजिगंभीरनाभिःपृथुजघनाकरिकरोरुस्तूणी
रजंघासुपादकमलानूपुरादिपादविभूषणापादांगुलीभूषिताविकसितसौगंधिकंविदधतीभुंजानमारीचस्यपुरतश्चागता ॥ ११८ ॥ वीक्ष्यासावचिंतय
देनांकथमपहरामिकथमालिंगामिकथमन्यत्किंचित्करोमीत्येवमवसरमलभमानस्तूष्णीमेवविनिर्गतः ॥ ११९ ॥ अथदेवाधनुःसज्जीकरणाययतमाना

अहंपूर्विकयाविद्यमानाअन्योन्यतिरस्कारेणमहेंद्रः प्रापधनुरुत्तमंप्रांतद्वयात्परंनावनमयितुंशशाक॥१२०॥अथसूर्योधनुरादायनमयन्नेवनिपपात॥१२१॥
वायुर्बलवतांश्रेष्ठोजग्राहाजगवमथस्वेनैवकरेणोत्कर्षयन्नधः पपात धनुश्चवायोरुपरिपपातअहसंस्तदासर्वे ॥ २२ ॥ एतस्मिन्नंतरेतुरगवरमारुह्यबाणा
सुरः सहस्रबाहुरनेकानेकशिरोभिर्दैत्यैःपरिवृतःप्रह्लादसमेतोविदेहपुरीमाजगाम ॥ २३ ॥ अथस्वविभूपणोद्भासितांदिशंकुर्वन्स्वतेजसापयशसोदेवताः
कुर्वन्नानाविधगीतंशृण्वन्द्व्यंगुलमात्रेणशक्तोविरराम ॥ २४ ॥ प्रह्लादोबलिश्चैवधावातेऽथविरेमतुः ॥ २५ ॥ अथराक्षसेषुतूष्णींभूतेपुराजानोतिबलिनःसमा
गताज्यावंधाशक्ताअपसृत्यतस्थुः ॥ १२६ ॥ अथब्राह्मणाःसमागताः ॥ १२७ ॥ अथविश्वामित्रोधनुरादायएकांगुलपर्यंतंसज्यंकृत्वाविरराम ॥ निवृत्ता
श्चापरे ॥ १२८ ॥ अथदिनमात्रेधनुषितूष्णींभूतेषुराघवःसहानुजैरागत्यधनुर्निरीक्ष्यास्पृशत् ॥ १२९ ॥ अथराजकुमाराःशतशःसमागताः॥सर्वाभरणभू
पिताधनुर्दृष्ट्वापस्पृशुर्नचालनक्षमाः॥१३०॥अथदाशरथिप्रमुखाःकुमाराःसमागताः॥१३१॥ अथवेत्रझर्झरपाणयःसमागमन्सर्वानेवापसारयामासुः॥३२॥
अथरामोलक्ष्मणहस्तंगृहीत्वासर्वभरणभूपितोधनुरासाद्यस्पृष्ट्वानत्वाप्रदक्षिणीकृत्यधनुरादायोद्दधार ॥ ३३ ॥ तदादानसमयेसर्वएवैत्यसहासमूचुःअत्रभ
ग्नमहारथाइति॥३४॥अथसरामोधनुर्ज्यास्थानमवनमय्यधनुपिजानुंकृत्वासज्यमेककरेणोत्पादयन्कोटचामनामयत्॥३५॥ अथसज्जीकृतंदृष्ट्वासर्वएवना
साग्रन्यस्तांगुलयोभवन् ॥ ३६ ॥ रामोपिज्यामन्वनादयत् ॥ तेननादेनसर्वेपांमनांसिक्षुभितान्यासन् ॥ ३७ ॥ रामेणसज्यितंधनुरितिसर्वत्रवा
दःसंजातः ॥ ३८ ॥ जनकोपिसीतांरामायददौराजभिश्चयुद्धंकृत्वातान्निर्जित्यस्वपुरीमागात् ॥ ३९ ॥ अथैकदादशरथोरामंयौवराज्येभिपिच्यसुखी
बभूवसर्वप्रजारंजनाच्चरामोराजानुमतइतिसर्वप्रजावादोऽभूत् ॥ १४० ॥ अथकैकयदेशाधिपतितनयासुवेषारामंराजानमसहमानाराजानमुवाचममव
रदानावसरइतिराजाचिंतयत्किंदेयमिति॥४१॥ ॥देव्युवाच॥ ॥ चतुर्दशवर्षाणिरामोवनंविशतुपालयतुराज्यंभरतः॥४२॥राजानृतवचनदोपभयात्कथं
कथमपिस्वीचकार ॥ ४३ ॥ अथवसिष्ठंभावितयावोचतरामोवनायानिर्गच्छातिअस्याकिंवाभवेदितिविचार्यशुभाशुभंब्रूहि ॥ ४४ ॥ वसिष्ठोविचार्यस
हर्पराजानमुवाच ॥ ४५ ॥ गत्वावनंनिखिलदानववीरहंताशंभोरनेकविधपूजनमातनोति ॥ सीतावियोगरुपितःकपिसेनयाचतीर्त्वोदधिंदशमुखंचनिहंति
रामः ॥ ४६ ॥ आगम्यराज्यंरघुनंदनोपिबहूनिवर्षाणिसमातनोति ॥ प्रशस्तकीर्तिर्निखिलेपिलोकेशर्वेणदेवेनचिरंन्यवात्सीत् ॥ ४७ ॥ सुपुत्रयुक्तोबहुय
ज्ञयाजीपरिवृढःसर्वगुणाधिकश्च ॥१४८॥ इतिवसिष्ठवचनंश्रुत्वादशरथोरामगुणाननुस्मरन्नित्युवाचश्रेयोमेमरणंरामस्यानिर्गमनेइति॥४९॥ अथरामोमातरं
पितरंगुरुंचवसिष्ठंपितृपत्नीर्नमस्कृत्यवनायजगाम ॥ १५० ॥ अथोपवनेदिनमेकंस्थित्वाजटाःकारयित्वावल्कलंवासोधृत्वैकोपवीतीकृतदंतशुद्धिरेकेनोप

वीतेनजटाबद्धाभस्मोद्धूलितसर्वांगोभसितानिष्ठुरकायोमुक्ताफलदाममणिव्यत्यस्तरुद्राक्षमालामुरसिदधानोल्पभूषणाधिभूषितसीतासहायोलक्ष्मणानुच
रोविवेशवनांतरम् ॥१५१॥ अथानेकराक्षसांस्तस्मिन्निजघानभवानिवनिखिलंचकारसीतापहरणादिनिखिलमपिभवतायथातथास्याथसुग्रीवाश्रममृष्यमू
कपर्वतंरामोजगामानिबिडच्छायाचूतवृक्षमासाद्यलक्ष्मणसहायःपरिश्रयमकल्पयत् ॥ वृक्षेतुधनुषीआरोप्यासीनलक्ष्मणांकेशिरःकृत्वाहरिचर्मशय्याशयनो
लक्षितांगीतिंशृण्वन्वृक्षफलंनिरीक्षमाणोवानरमेकंमणिकुंडलंहेमपिंगलंसदृढबद्धमौंजीकौपीनमच्छोपवीतिनमतिचंचलंफलमादायात्मानिविक्षिपंतंपुष्पमं
जरीश्चकिरंतंगानमनुकुर्वंतंव्यजनेनरामंवीजयंतमारुह्यशाखामपितथावीजयंतमाबद्धचूतफलमात्रंरामोवीक्ष्यलक्ष्मणमभाषत ॥५२॥ लक्ष्मणकोयंकपिरि
ति॥ ५३ ॥ ॥ लक्ष्मणोपिनजानइत्युवाच ॥ अथरामःसमाहूयकस्यत्वंकिंनामेत्यपृच्छत् ॥ ५४ ॥ सचसुग्रीवस्यहनूमानित्युवाच ॥ ५५ ॥ रामंन
त्वासुग्रीवमेत्यनत्वादेवनारायणइवापरःपुरुषोयुवामेघश्यामोजटीआजानुबाहुरतियशस्वीसूर्यसंकाशेनसहापरेणनरेणइहास्ते ॥ ५६ ॥ अथतरुच्छाया
धःसंस्थितौसर्वलक्षणसंपन्नौराजपुत्रौदृष्ट्वाउक्तश्चताभ्यांसुग्रीवायनिवेदयेतितत्त्वयिनिवेदितम् ॥ ५७ ॥ अथसुग्रीवःसत्वरमुत्थायपुष्पसलिलादिद्र
व्यमादायपादप्रक्षालनादिकंकृत्वाफलानिसमर्प्यव्यज्ञापयत् ॥५८॥ कौयुवांकिमर्थमागतौराजपुत्रौतपस्विनावितिसुग्रीववचनमाकर्ण्यलक्ष्मणेनाभाषतरा
मः ॥ ५९ ॥ दशरथतनयावावांरामलक्ष्मणौदुष्टनिग्रहाशिष्टपरिपालनायवनंगताविति ॥ १६० ॥ अथसुग्रीवआहयुवयोरुपकारमपकारंकार्य
मस्तीतिलक्ष्यते ॥ ६१ ॥ अन्यथासेनासमेतावागमिष्यतःलक्ष्मणआहअस्तिकार्यांतरम् ॥ अमुष्यभार्याकेनापहृतानज्ञायतेतामन्वेष्टुमागतौतदे
वावयोःकार्य्यमन्यदानुषंगिकम् ॥ तदर्थमपिजलधिंतरावअपिपातालंप्रविशावअपिनाकंसाधयावःअपिमहेंद्रंपातयावः अपिवलिनंहनावःकिमपिकु
र्वहे ॥ ६२ ॥ ॥ सुग्रीवउवाच ॥ ॥ रावणेनापहृतयाकयाचिद्ध्रियमाणागतयाविभूषणानिकानिचित्परित्यक्तानिगतानिमयासंगृहीतानिता
निदर्शयामीत्याभाष्यरामंमंदिरमागमय्यदर्शयामास ॥ ६३ ॥ रामोपिनिरीक्ष्यनिश्चित्यप्ररुध्यक्वगतोऽसौरावणइतिपप्रच्छसचदक्षिणामाशांगतइतिव
भाषे ॥ ६४ ॥ अथरामस्तेनसख्यमकरोत् ॥ अपृच्छच्चकिमर्थमिहभार्य्याहीनःस्थितइति ॥ ६५ ॥ ॥ सुग्रीवउवाच ॥ ॥ ममभ्राता
वालीमहाबलोममभार्य्यांराज्यंचापहृत्याकिष्किन्धायामास्तेयुद्धेनचाहंपराजितः तद्वधायसर्वथाममचिंतायथासौत्वयानिहन्यतेतथाहमपिसागरंबद्ध्वाप
रतीरेलंकायांस्थितांसीतांरावणेनापहृतांतवसमर्पयामीत्याभाष्यशपथंकृत्वासुग्रीवोवालिनातिबलिनायुद्धायाहूतेनयुयुधे ॥ ६६ ॥ रामोप्यनंतर
मनिश्चयाद्वालिनंनाहनत् ॥ ६७ ॥ अथसुग्रीवःपलायितोराममिदमभाषत ॥ ६८ ॥ तवाचित्तमविज्ञायप्रवृत्तोहंमरणाय ॥ ६९ ॥ रामोपियुवयो

र्विशेषाज्ञानान्मयातूष्णींभूतंचिह्नितंत्वानिरीक्ष्यतंहन्मि ॥ १७० ॥ अथसुग्रीवश्चिह्नंकृत्वावालिनंयुद्धायाहूयसमतिष्ठत ॥ ७१ ॥ ताराबभाषेवालिन
म् ॥ ७२ ॥ सहायवानिवलक्ष्यतेसुग्रीवोनोचेदेवंनाह्वयतिज्ञातंमयारामलक्ष्मणौदशरथतनयौनारायणांशौभूभारावतरणायसमागतौनावस्यसहायभू
तौ ॥ ७३ ॥ ॥ वाल्युवाच ॥ ॥ नीतिमान्रामइतिमयाश्रुतः ॥ नहिबलवंतंविहायदुर्बलंभजतेतादृशःसमायातुवारामःप्रतिपन्नमाधिकंकृत्वाविभे
तिवीरोयदिरामःस्वयंयुद्धाययातस्तदायुद्धंकर्तव्यमित्याभाष्यतारांसंभाव्यसुग्रीवयुद्धायनिर्य्यातः ॥ ७४ ॥ अथमुष्टियुद्धमन्योन्यमभूत ॥ ७५ ॥
रामोपिवालिनंजघान ॥७६॥ पपातचवाल्याहचाशस्त्रयुद्धेवाबाणघातोथशोणितसर्वांगोबभूव ॥७७॥ अथताराचांगदश्चसमागत्यव्यथितौबभूवतुः ॥ ७८॥
अथराघवंवानराःसमायातावाल्युपांतेनिपेतूरुरुदुश्च ॥७९॥ अथताराराममबभाषेशास्त्रकुशलाःशूराधार्मिकाराघवाःपुराचापिरामकथंपापमकार्षीः॥१८०॥
नक्षत्रधर्म्मंजानंपिराजगणसेवितम् ॥ ८१ ॥ अन्योन्यंयुद्ध्यतोर्युद्धेजयोवामरणंभवेत् ॥ अन्योयदितयोर्हन्याद्ब्रह्महासनिगद्यते ॥ ८२ ॥ किंवैरेणवा
लिनमाहनः किंवानरमांसाशया ॥ ८३ ॥ अभोज्यंवानरंमांसंयद्यात्मनोऽप्रियात्सुखाभावादपरेषामपितथाभावंमन्यसेअहोविमोहाद्यदिमामादातुमि
दंकृतमेकपत्नीव्रतंतव ॥ ८४ ॥ यदिरावणहृतांसीतामानेतुंसुग्रीवसहायायकृतमेवमेवहामहदंतरंबलवृद्धेनमहाबलेनवालिनासद्भावेनदिनकरावर्ति
तांतरेसीतामानेतुंसमर्थेनस्मरणागतरावणदानसमर्थेनवानरराजेनपंचाशत्परार्द्धवानरभल्लूकसेनावताआत्मकार्येणसिद्ध्यतइतिकिंसुग्रीवेणाल्पवीर्येणसप्त
परार्द्धसेनापतिनाकपिनाकिंसिद्ध्यतिकार्यंवचनवतः ॥ ८५ ॥ अहोज्ञातंसर्वंदेवभद्रंयदुक्तोसि ॥ ८६ ॥ वक्तिचरामःपृथिवीपतिनामयादुष्टनिग्रह
णंकार्यंशिष्टपरिपालनंचवालिनासुग्रीवमहिषीरुमापहृताराज्यंच अतश्चनतादृग्वधेदोषः ॥ ८७ ॥ ॥ तारोवाच ॥ सुग्रीवोपितार्हिवध्योदुंदुभिनायु
द्ध्यतावालिनाबिलेप्रविष्टेनवत्सरंतत्रोषितंतदंतरेचमामपहृत्यराज्यंचकृतंसुग्रीवेणतंपूर्वमपिपश्चात्त्वंहंतु ॥ ८८ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ कियत्काला
त्पूर्वमिदंचवद ॥ ८९ ॥ ॥ तारोवाच ॥ षष्टिवर्षसहस्रादर्वाक्अशीतितमेवर्षेरक्षोयुद्धेसुग्रीवेणराज्यमपहृतम् ॥ १९० ॥ पुनश्चवर्षांतरेप्राप्तेनवा
लिनासुग्रीवःपलायितः ॥ ९१ ॥ अपहृतातस्यभार्याराज्यंचापहृतम् ॥ ९२ ॥ तस्मिन्नेवदिनेभवतःपितुर्दशरथस्याभिषेकः ॥ ९३ ॥ ॥ राघव
उवाच ॥ मयापितुरनुशासनाद्राज्यगतदुष्टनिग्रहणंकृतम् ॥ गुरुवचनस्यानुल्लंघनीयत्वात्तदपहरणवेलायांयोराजासनाचरत् ॥ ९४ ॥ अथवास्वतंत्रौमृ
गौमृगयोर्हतश्चवालीमृगाणामन्योन्यंदारणाद्यजगुप्साच ॥९५॥ यतोममसृगयावदाथवामृगाणाम् ॥ चलितस्थितबद्धानांचलद्भ्रांतपलायिनाम् ॥अथावसृ
जतांसंगमुज्झतांमृगयातथा ॥ ९६ ॥ मृगयाशास्त्रविधितोमृगयेयंमयाकृता ॥ दर्शनादर्शनाभ्यांचधावताधावतातथा ॥ ९७ ॥ अवरोहात्परंस्थानं

सात्विकानांप्रभिद्यते ॥ राज्ञोचमृगयाधर्मोविनाआमिषभोजनम् ॥ १८ ॥ अथरामवचनमाकर्ण्यसर्वएवप्राकंपयञ्छिरांसि ॥ ९९ ॥
वालीवभाषेराममंजलिंमस्तकेनिधायनमस्तेरामशृणुवचनंमम ॥ २०० ॥ शंखचक्रगदापाणिःपीतवासाजगद्गुरुः ॥ नारायणः स्वयंसाक्षाद्भवानितिम
याश्रुतम् ॥ २०१ ॥ त्वांयोगिनश्चिंतयंतित्वांयजंतिचयज्विनः ॥ हव्यकव्यभुगेकस्त्वंपितृदेवस्वरूपधृक् ॥ २ ॥ मरणेचिंतयानस्यत्वांविमु
क्तिरदूरतः ॥ सत्वंमेदर्शनंप्राप्तोराममेपापसंक्षयः ॥ ३ ॥ गृहाणबाणंकाकुत्स्थव्यथितोभृशमस्म्यहम् ॥ ४ ॥ अथरामस्तथेतिबाणमादायवालिनमुवा
चकिमिष्टंदीयतांवद ॥ ५ ॥ ॥ कपिरुवाच ॥ यदिप्रसन्नोभगवान्ममसद्गतिंदेहि ॥ ६ ॥ अयंसुग्रीवस्तथारक्षणीयोंगदोथताराचमयापापिनापराधः
कृतस्तत्फलमनुभूतम् ॥ ७ ॥ अथरामंपश्यन्नेववालीममारस्वर्गंचगतः ॥ ८ ॥ अथसुग्रीवंराज्येभिषिच्यस्वयंवनंविवेश ॥ ९ ॥ अथतेनस
हायेनजलधिसमीपंगत्वाकलंकाकसीताकचारातिरितिसुग्रीवमाहरामः ॥ २१० ॥ अथहनुमानाहप्रविश्यलंकांविचित्यसीतांसर्वतत्वमवगत्ययुद्धंसंधि
र्वाकर्तव्यः तदुदधिलंघनायकिंचित्समादिशतुभगवान् ॥ २११ ॥ अथसुग्रीवमाहरामः ॥ कथमेतद्घटतइति ॥ २१२ ॥ ॥ कपिरुवाच ॥
ममवानराभल्लप्रमुखाःकोटिशःसंति ॥ २१३ ॥ एकंनियुज्यसर्वमाकलय्ययथायुक्तंतथाकरणीयम् ॥ २१४ ॥ अथजांबवानाह ॥ हनूमानेको
गच्छतुबुध्यतुलंकाम् ॥ २१५ ॥ अथहनूमानगमल्लंकापुरंविचित्यसीतामशोकवनिकायामासीनांतथाचसंभाष्यविश्वासंकृत्वावनंबभंजवनरक्षकांश्च
॥ २१६ ॥ बद्धोरक्षसालंकांदग्ध्वाउत्तरकूलंगत्वारामंदृष्ट्वावृत्तांतंकथयित्वातूष्णीमतिष्ठत् ॥ २१७ ॥ अथरामःसर्वैर्विचारयामासजांबवानुवाचरामे
णलंकाकपिभिर्विनश्यतीतिनारदेनमसोक्तम् ॥ २१८ ॥ अथसागरोत्तरणेयत्नतयास्थेयम् ॥ २१९ ॥ अथरामःशंकरमाराध्यसर्वानिवेदयि
त्वात्वदुक्तंकरोमीतिवचनमुक्त्वाशिवमभ्यर्च्यप्रणतोभूत्वाव्याजिज्ञपत ॥ २२० ॥ हेमहादेवमहाभूतग्रासमहाप्रलयकारणमहाहिभूषणमहारुद्रशंकर
परमेश्वर विरूपाक्षनागयज्ञोपवीतकरिकृत्तिवसनब्रह्मशिरःकपालमालाभरभूषण नरकास्थिभूषणभासितपरनारायणप्रियशुभचरितपंचब्रह्मादिदेवपंचानन
चतुर्वेदनवेदवेद्यभक्तसुलभाभक्तदुर्लभपरमानंदविज्ञानपरपूपदंतपातनदक्षाशिरश्छेदन ब्रह्मपंचमशिरोहरणपार्वतीवल्लभ नारदोपगीयमानशुभचरितशर्व
त्रिनेत्र त्रिशूलधरपिनाकपाणेकपर्दिन्नेकरूपधरवृषभवाहनशुद्धस्फटिकसंकाशचतुर्भुजनानायुधदक्षिणामूर्ते ईश्वरदेवपतेगंगाधरत्रिपुरहरश्रीशैलनिवास
काशीनाथकेदारेश्वरभूषणसिद्धेश्वरगोकर्णेश्वरकनखलेश्वरपर्वतेश्वरचक्रप्रदबाणार्चितापादकैमुरहरपूजितचरणकमलसोमसोमभूषणसर्वज्ञज्योतिर्मय जगन्म

१ सान्वयानाम्–इ०पा० । २ पट्टकर्णेश्वर–इ०पा० । ३ कर्पूरपूजितचरणकमल–इ०पा० ।

यनमस्तेनमस्ते ॥ २२१ ॥ एवंस्तुवतोरामस्यपुरतोलिंगमध्यकोपेतस्तेजोमयमूर्तिराविर्बभूव ॥ २२ ॥ अभयवानथपुनः ॥ पद्मासनासीनमुमाधि
ष्ठितांकमीशमामुक्तसर्वाभरणंसुकांतिकिरीटिनंहैमवतीकटिस्पर्शकरद्वयेनाभयवरप्रदंतरंगितानेकादिशाभिः पूर्णतेजस्विनंहासमुखंप्रसन्नवदनंददर्शरा
मः ॥ २३ ॥ परमेशितारंननामबद्धांजलिःपुनश्चदंडवत्पपात ॥ २४ ॥ अथरामंपरमेश्वरोपिवरंवृणुत्वंवरदोहमित्युक्तवान् ॥ २५ ॥ रामउवाच ॥ लंकांगमि
ष्यामिसमुद्रतरणेउपायमेकंममदेहिशंभो ॥ २६ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ ममाजगवंधनुरस्तितत्कालरूपमविकल्पंवाभवति ॥ तदारुह्यसमुद्रंतीर्त्वालं
कामाप्नुहि ॥ २७ ॥ रामस्तथेतिनिश्चित्यसस्माराजगवम् ॥ २८ ॥ आगतंधनुस्ततश्चरामोपूजयत् ॥२९॥ अथहरोधनुरादायरामायदत्तवान् ॥ २३० ॥
रामोपिजलधावपातयत् ॥ ३१ ॥ आरुरुहुःसर्वेवानरारामलक्ष्मणौचषष्टिपरार्द्धतेषामसंख्येषुवानरेषुधनुरारूढेषुनिकामंययौ ॥३२॥ धनुस्तटंवानराश्च
ततस्ततोगत्वानिरीक्षयामासुः ॥ ३३ ॥ अथातिकायोनामरक्षःकपिबलमालोक्यरावणायोक्तवान् ॥ ३४ ॥ रावणोपिकिंकपिभिःशाखामृगैःकिंवामानु
षाभ्यांरामलक्ष्मणाभ्यांकिमायातंदैवागतमस्माकंभोजनमित्युवाच ॥ ३५ ॥ अथसुग्रीवःपाश्चिमावलंबिनिभास्वतिहनूमज्जांबवदादिमहाबलैश्चातिकायै
रसंख्यातैर्लंकापार्श्वंगत्वाउपवनंप्रविश्यनानाफलानिखादित्वा पयःपीत्वोपवनरक्षिराक्षसान्विद्राव्य सर्वविपिनमेकैकशोगृहीत्वाप्राद्रवन्लंकांगोपुरंचगत्वा
समारुह्यप्रासादंचविशीर्यैकैकशःकेचित्स्तंभमादायरक्षोभिर्युयुधुः ॥३६॥ एकेचशालांबभंजुर्गृहाणिचूर्णयामासुर्बालवृद्धस्त्रीजनादिकंसर्वमेवनिजघ्नुः ॥३७॥
अथैकंप्राकारंनिर्जितमाज्ञायरावण इंद्रजितंसंदिदेश ॥ ३८ ॥ इंद्रजिताचयुद्धंवानराःकृत्वाभीताःपलायिताश्च ॥ ३९ ॥ अथहनूमानाखिलंनिर्गतमाज्ञा
यरावणंज्ञात्वावानरानाहूयानिर्भर्त्स्यसेनांमहतींकारयित्वादशमुखंकल्पयित्वामोदयामास[1] ॥२४०॥ अथस्वस्थएवेंद्रजिद्युयुधेनचवानरास्तंदृष्टवंतः ॥४१॥
अथहनूमज्जांबवंतौखमुत्पत्यपर्वतशिखराभ्यामिन्द्रजितंनिजघ्नतुः ॥ ४२ ॥ अथभुविपपाततंलक्ष्मणश्चयमलोकगामिनंचकार ॥ ४३ ॥ अथा
तिकायमहाकायौवानरसैन्यंबहुशोहत्वालक्ष्मणंपीडयित्वारामेणसंयुध्यसुग्रीवंकृत्वाहनूमज्जांबवद्भ्यांयुयुधातेपराजितौगृहीत्वातौचयोद्धारावादायरामस
मीपंगत्वारामायन्यवेदयताम् ॥ ४४ ॥ अतिकायमभापतरामः ॥ ४५ ॥ रावणस्यममयुद्धंब्रूहिसचिवानामन्येषांमहाभयानांच ॥ ४६ ॥ ॥ अ
तिकायउवाच ॥ ॥ निश्चितमिदंपुरास्माभिःकार्यसेनांविभागशःकृत्वा विद्युन्मालीनामराक्षसोमहाबलोविचित्रयोधीदर्शनादर्शनयोधीवानरैःसर्वैरे
कएवयुध्यते ॥ ४७ ॥ अपरेचबलिनोमहांतःशिक्षितास्त्राश्चागताआवांचयुवाभ्यांयुध्यावोरावणःपुष्पकमारुह्यापरभागेनत्वामेवनिहनिष्यति ॥ ४८ ॥

[1] मोदयामास–इ०पा० ।

अन्येचराक्षसाःकुंभकर्णमुखाश्चात्मरूपंकृत्वात्वांपरिवार्यगृहीत्वासीतायैदर्शयित्वातत्संनिधावेवहनिष्याति ॥ ४९ ॥ रामःप्राहअहोबलवतांकिमसाध्य
मेवंभवतिदैवगतिःकुटिलासुग्रीवोतिकोपनःसक्रोधंदृष्ट्वा राममुवाच ॥ ॥ २५० ॥ वध्यावेतौनमोचनीयौ ॥ ५१ ॥ रामःप्राहावध्यौमोच
नीयावेतौवसनानिभूषणान्यानयेत्युक्तमात्रेहनूमताताान्यानीतानिरामस्ताभ्यांदत्तवान् ॥ ५२ ॥ नत्वायदेतल्लंकाद्वारेदृश्यतेदारुपंचवक्त्रंशुक्रेणोक्तमे
तेनच्छिन्नेनरावणोहन्यते ॥ ५३ ॥ अथचदारुच्छेदनसमनंतरंपातालंगंतव्यमितिभार्गवभापितंशासनंलिखितम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्त्वमिदंदावेकप्रयत्ने
कबाणनिपातेनपंचधाच्छिंधिततस्तवशक्तिंज्ञात्वायुद्धमतिदृढंकुर्वीमहि ॥५५॥अथभार्गववचोविज्ञायरामःपूर्वकोटयांस्पर्शमात्रेणसज्यंकृत्वाधनुपिबाणंसं
योज्यरक्षोभ्यांहनूमताश्रावयन्नेवबाणंमुमोच ॥ ५६ ॥ बाणंधनुपश्चलितंतौराक्षसौबाणमार्गंनिरीक्षमाणौदारुबाणेनपंचधाच्छिन्नंनिरीक्ष्यरामंव्यज्ञा
पयतामावयोःशिशवोरक्षणीयास्त्वयेतितथेत्याहरामः ॥ राक्षसौलंकांप्रविष्टौ ॥ ५७ ॥ अथप्राकारयुद्धंकर्तुंवानरागत्वासर्वतोवरणमात्रंहिपा
र्ष्णिभिःपादैर्जानुभिःकरैःपृष्ठैश्चतलसमंकृत्वाद्वितीयप्राकारंगतास्तदाचरावणःसमागत्यसर्वानेवेषुभिर्द्रावयित्वातदनुगच्छन्राममगात् ॥ ५८ ॥ अथ
राममपिपंचभिर्बाणैर्विव्याध ॥ ५९ ॥ अथरामोदशभिर्बाणैरावणंसव्रणंचकार ॥ २६० ॥ अनयोरतिदारुणमन्योन्यं युद्धं बभूव ॥ २६१ ॥ रावणोद
शभिर्बाणैर्विव्याध ॥ २६२ ॥ अथ रामबाणैश्च क्षतशरीरो राक्षसःपलायनपरोऽभवत् ॥ २६३ ॥ वानरा लक्ष्मणश्च कोटिकोटिराक्षसानघ्नन् ॥ २६४ ॥
अथ परस्मिन्नहनि विभीषणो रावणं विचार्येदमुवाच ॥ २६५ ॥ तृतीयोपायकालोऽयं चतुर्थं न विचारय ॥ चतुर्थो विपरीतो न शस्तःशस्तार्थ
कारिणः ॥ २६६ ॥ परस्य चाऽऽत्मनः शक्तिं विदित्वा चाऽऽत्मनोऽधिकाम् ॥ तदा युद्धं प्रशस्तं स्याद्विपरीतं विनाशकम् ॥ २६७ ॥ रामेण बलिना
नैव युद्धं ते दुर्बलस्य च ॥ एकेषुवालिहन्ताऽसौ वालिज्ञातस्त्वया पुरा ॥ २६८ ॥ मारीचमेकबाणेन भवानपि पलायितः ॥ निहता
राक्षसाः शूरा इन्द्रजिच्च सुतो हतः ॥ २६९ ॥ वरेण्यत्रितयं भग्नं तेन युद्धं च नैव ते ॥ दासभावमथो वाऽपि दत्त्वा सीतामथाऽऽप्नुहि ॥ २७० ॥ गोपु
रस्थं तथा दारु पञ्चवक्त्रमथेषुणा ॥ चिच्छेद पञ्चधा तेन रामस्त्वां मारयिष्यति ॥ २७१ ॥ त्वदर्थं बहवो नष्टा नाशमेष्यंति चापरे ॥ एको न्यायः
सुखार्थाय न च मौर्ख्यं सहोदर ॥ २७२ ॥ मानुषीं मृत्युसंयुक्तामनिच्छन्तीं पतिव्रताम् ॥ पत्नीं बलवतश्चापि पूजयित्वा विसर्जय ॥ २७३ ॥ अनि
च्छन्त्याः समायोगे भवेद्दुःखपरंपरा ॥ दुर्गन्धमलसंयुक्तो नारीसङ्गो जुगुप्सितः ॥ २७४ ॥ विरक्तिरथ चेज्जाता दुःखायाकार्यवर्तनम् ॥ अनुरागो
यदि भवेन्मरणं नरकं ततः ॥ २७५ ॥ आत्मनो मरणं व्यर्थं तस्याश्चाद्य समागमे ॥ त्यागो वा मरणं तात धर्मपत्न्यास्तथा भवेत् ॥ २७६ ॥ एव

मादि तथाऽन्यच्च कश्मलं संभविष्यति ॥ अन्यदाख्यामि ते वाक्यं सर्वेषां च प्रियं हितम् ॥ २७७ ॥ गत्वा रामान्तिकं नत्वा स्तुत्वा विज्ञाप्य राघवम् ॥ क्षम राम महावीर शरणागतवत्सल ॥२७८॥ तामसा राक्षसाः सर्वे वयमेते सुपापिनः ॥ सीतापहारजं दोषं त्यक्त्वा पुत्रानवेहि नः ॥२७९॥ त्वदधीना वयं राम रक्ष वा मारयेच्छया ॥ इत्युदीर्य पुरस्तस्य राघवस्य स्थिता वयम् ॥ २८० ॥ स्थिरायुषो भविष्यामः स्थिरराज्या दशानन ॥ अथाऽऽह रावणो वाक्यमहो नो राक्षसो भवान् ॥ २८१ ॥ न शूरो राजधर्मं च न च जानासि शाश्वतम् ॥ परनारीपरद्रव्यपरराज्यनिषेवया ॥ २८२ ॥ शूराणामुत्तमो धर्मो न षण्ढानां भवादृशाम् ॥ शत्रुपक्षं समालिंग्य निर्गच्छेच्छा हि चेन्नृप ॥ २८३ ॥ अथ विभीषणो मन्दिरं गत्वा रामान्तिकं गत्वा तं शरणमभजत ॥ २८४ ॥ अथ रावणः पुरान्निर्गत्य रामेण लक्ष्मणवानरै राक्षसा अपि युयुधिरे ॥ २८५ ॥ अथ रावणं महाबलं हन्तुमशक्तो रामो विभीषणमुखमवलोक्य तदुक्तचिह्नपदं बाणेन निर्भिद्यामारयत् ॥ २८६ ॥ अथ कुम्भकर्णो महागदामादाय सर्वं निष्पाद्य वानराननेकशो भक्षयित्वा रामोत्तमाङ्गं गदयाऽहन् ॥ २८७ ॥ अथ रामो निशितबाणशतेन तमहन्ममार कुम्भकर्णः ॥ २८८ ॥ अथ विभीषणेन रावणादेः श्राद्धादिकं कारयित्वा शिवालयं तन्नाम्ना कारयित्वा तमेव लङ्काराज्ये विभीषणमभिषिच्य सीतामग्निप्रवेशशुद्धामुमामहेश्वराभ्यां नमयित्वा पुरहरेणदत्ताखिलामृतबलायुष्यः सुपुष्पकमारुह्य जलधिमुत्तीर्य पारावारतटे सेनां समवस्थाप्य शिवप्रतिष्ठां तत्र कृत्वा मुनिभिर्देवैरभ्यर्चितोऽयोध्यामगमत् ॥ २८९ ॥ अथ भरतादिसमुपेतो नागरैर्वसिष्ठेन मुनिभिश्चाभ्यर्चितःस्वगृहमगमत् ॥ २९० ॥ आत्मनाऽऽगतानिन्द्रादिदेवानासनादिनाऽभ्यर्च्य वानरान्संपूज्य मुक्तजटोऽभिषिक्तो राज्ये रावणवधहर्षिता देवा राममूचुः ॥ २९१ ॥ त्वयाऽऽत्मराज्ये स्थापिता वयं नःसर्वदा परिपालय त्वमादिनारायणो देवोनिखिलदुष्टनिग्रहार्थमवतीर्णो रावणं सबान्धवं हत्वा लोकत्रयरक्षकोऽसि श्रिया सह सुखी भवेत्युदीर्य स्वर्गं गताः ॥ ९२ ॥ अथायोध्यावासिनो रामंप्रहर्षिता ऊचुः ॥ ९३ ॥ हत्वा शत्रून्समायातो दृष्ट्वा प्राप्तोऽसि वै शिवम् ॥ दिष्ट्या त्वं राजसे राम दिष्ट्या पालयसे प्रजाः ॥ ९४ ॥ त्वयायज्ञाः करिष्यंते त्वया धर्मो विवर्धते ॥ इतिपौरवचःश्रुत्वारामोराजीवलोचनः ॥ ९५ ॥ वस्त्रादिभिरथोसर्वान्नागरान्समपूजयत् ॥ ॥ मुनीनुवाचधर्म्मात्मापूजयित्वाखिलैर्जनैः ॥९६॥ कच्चित्तपःसमृद्धंवःकच्चिद्यज्ञःस्वनुष्ठितः ॥ कच्चित्स्वदारनिरताःकच्चिदीशोभिपूज्यते ॥९७॥ कच्चित्सुप्रजसोभार्याःकच्चित्सर्वंसुखोत्तरम् ॥९८॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ त्वयिराजनिकाकुत्स्थसर्वंस्वस्थंतपस्विनाम् ॥ गच्छामहेपदमितःकिंवात्वंमन्यसेनृप ॥ ९९ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ यस्यविप्राः प्रसीदंतितस्यशंभुःप्रसीदति ॥ यस्यप्रसीदतीशानस्तस्यभद्रंभविष्यति ॥ ३०० ॥ तत्कृत्वाभोजनमिहगंतुमर्हाअनंतरम् ॥ तथेत्युक्त्वामुनिगणाः

कृत्वाभोजनमुत्तमम् ॥ ३०१ ॥ अभिवर्ध्यतमाशीर्भिर्हृष्टाःस्वंस्वंपदंययुः ॥ रामोपिपरमप्रीतःसभार्यश्चसहानुजः ॥ ३०२ ॥ अकंटकंसकृतवान्राज्यंसर्व
जनप्रियः ॥ शृणोत्येतदुपाख्यानंयःकश्चिदपिपातकी ॥ ३ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ नदुर्गतिर्भवेत्तस्ययश्चेदंस्मरतेनरः ॥ ४ ॥ यश्चापि
कीर्तयेत्तस्यएवमेतदुदीरितम्॥३०५॥इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसंवादेपुराकल्पीयरामायणकथनंनामषोडशोत्तरशततमोऽध्यायः॥११६॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ भारद्वाजगृहेभुक्त्वारामचंद्रःप्रसन्नधीः ॥ मुनींद्रविष्णुसहितोवानरर्क्षसमन्वितः ॥१॥ मेघच्छन्नेतथाकाशेमंदंचरतिमारुते ॥ तद्वनाभ्यं
तरेक्वापिसुदेवगृहमुत्तमम् ॥ २ ॥ अष्टापदस्तंभयुतंहेमपट्टिककल्पितम् ॥ मणिमौक्तिकसंयुक्तंराजतैःकलशैर्युतम् ॥ ३ ॥ पाटीरचंद्रकस्तूरीकुंकुमैः
सुरभीकृतम् ॥ कर्दमैर्जालकयुतंशकलोपरिसंवृति ॥ ४ ॥ चंद्रजोत्स्नागमंसूर्य्यानिरीक्ष्यमध्यभित्तिकम् ॥ गृहांतर्भूतलंकृत्स्नंचंद्रपुष्परसोक्षित
म् ॥ ५ ॥ दिगुदीचीतथाकृत्स्नाभित्तिकल्पनवर्जिता ॥ स्तंभेस्तंभेचित्रकारीस्वपादीपरिकल्पितम् ॥ ६ ॥ शतहस्तांगणंतस्यस्फटिकोपरिकल्पित
म् ॥ गृहांगणाधिकच्छायःपारिजातमहीरुहः ॥ ७ ॥ कृत्स्नप्रावृतिकंतत्रनिबिडंकदलीवनम् ॥ कदलीवनसंयुक्तंकेतकीवनसंवृतम् ॥ ८ ॥ मयूरनादब
हुलंमंजुकूजन्मधुव्रतम् ॥ पारावतगणध्वानंनानोपवनशोभितम् ॥ ९ ॥ प्रासादशतसंबाधंमत्तकोकिलनादितम् ॥ शाखालंबिमहारत्नशोभितानेकपादप
म् ॥ १० ॥ किन्नरीवनितागीतनादपूरितदिङ्मुखम् ॥ अनेकारामसुभगंगौतमीतटमुत्तमम् ॥ ११ ॥ भारद्वाजगृहंपुण्यमनंतगुणसेवितम् ॥ रतिकंदर्पसं
काशदासीदासशतान्वितम् ॥ १२ ॥ नानोपकरणोपेतंभारद्वाजगृहंशुभम् ॥ तस्यचांतर्गतःसौधस्तत्रांतर्गृहवाटिकाः ॥ १३ ॥ अष्टौतन्मध्यतोह्येकंगृहं
परमशोभनम् ॥ चतुर्दिक्षुमहादेवगृहप्रासादशोभितम् ॥ १४ ॥ प्रतिदेवगृहंश्यामातौर्य्यत्रिकसुशोभितम् ॥ स्वर्गस्थितवरस्त्रीणांविश्रामायैवकल्पित
म् ॥१५॥ भारद्वाजगृहाद्रामोनिर्गत्याशेषसंयुतः ॥ तस्यैवचमहागेहंवनमध्यगतंत्वगात् ॥ १६ ॥ तदंतराच्छादितकंबलंतदापृथक्स्थवस्त्रासनसंयुतंच ॥
सिंहासनंमध्यगतंतथैकंमुन्यासनानेकगतंविवेश ॥ १७ ॥ पौराणिकस्यानुपमासनांतरंभूपालहर्यृक्षवरासनंच ॥ पौराणिकंपूर्वमथोपवेश्यततोवसिष्ठंमुनि
पुंगवांश्च ॥ १८ ॥ नारायणंभूमिपतीन्कपींश्चनीचासनंचस्वयमाससाद ॥ मेघावृतंव्योमदिशःप्रसन्नाःसुपुष्पमुर्वीतलमुत्पवीजम् ॥ १९ ॥ तदंगणंनोष्ण
महोनशीतलंसंतानपुष्पंदमपुष्पगंधि ॥ शंभुंविलोक्याथवचोबभापेरामःकथांकीर्तयशंकरस्य ॥ २० ॥ तृप्तिर्नजातामुनिवर्य्यशृण्वतोमाहेशमाख्यान
मघौघनाशनम् ॥ चकारकिंवाननुगौतमाश्रमेमहेश्वरोदेवगणाधिसंवृतः ॥ २१ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ महाविपंचीमवलंब्यनिष्ठितःसवायुसूनुःशिवम
न्वपृच्छत ॥ न्यायार्जितैरेवहिपूजनेविभोःकीदृग्भवेच्चानयजःफलंवद॥२२॥चौर्य्यैरथोकिंफलमर्पितार्पणेउपाहृतद्रव्यसमर्पणेषु ॥ एकैकशोमेभगवन्वदेश

प्रश्नोत्तरंकिंकथयाशुशंभो ॥ २३ ॥ अथेश्वरोवानरमावभाषेवदामिसर्वंतवध्यानतःशृणु ॥ न्यायार्जितैःपूज्यसदाशिवंत्वजंसंप्रापचैश्वर्यमिदंहिगौ
तमः ॥ २४ ॥ पुराद्विजोमंकणसूनुराकथःसुशोभनामापसतींद्विजन्मा ॥ द्ररिद्रएकःकरुणासमन्वितःषष्ठाहभोजीपितृवर्जितश्च॥२५॥उपोष्यपंचाहमथा
पिभोकुंप्रवृत्तएवाथसमापतद्यतिः ॥ यतिर्बभाषेमधुरंतदाकथंमासोपवासीतवभोकुमागतः ॥ २६ ॥ तिष्ठामिभुंजेयदिचास्तितेमुनेनमेबुभुक्षान्यगृहा
द्विभोकुम् ॥ ॥ आकथउवाच ॥ ॥ नमेभुजिःपंचदिनंद्विजेंद्रषष्ठेदिनेमेभुजिरागतश्च ॥ २७ ॥ तदामयाकार्यमचिंतनीयंप्रक्षालयाम्येहितवा
ग्यपादौ ॥ ओमित्यथक्षालितपादयुग्मःसभोजनंकर्तुमियेषयोगी ॥ २८ ॥ रंभादलांसेबुभुजेतदन्नंविपाच्यसंपादितमाज्ययुक्तम् ॥ वन्यैःसुसंयुक्तमथा
दरेणनकिंचिदुच्छेपितमन्नमस्य ॥ २९ ॥ अथाकथेवीक्ष्यमुनिंसुतुष्टंतुतोषभार्य्यासहितस्तपस्वी ॥ गतोथभुक्त्वापियतिःसचाकथःसंतुष्टचित्तोथज
पंचकार ॥ ३० ॥ कपोतवृत्तिंसचकारपत्न्यातपोवितानायससज्जनोमुनिः ॥ पीठेथकृत्वातमुमापतिंशिवंलिंगेसमाराध्यसमन्वितंगणैः ॥ ३१ ॥ लिंगेनिधा
याथनिरीक्षमाणोददर्शचाज्ञातकृशाकृतिंद्विजम् ॥ दिगंबरंपादविहीनमेतंकाणंकुणिंकर्णविहीनकंप्रभुम् ॥ ३२ ॥ सामोद्गिरंतंबहुशास्त्रपारगंगृहंसमायां
तमथोददर्श ॥ ३३ ॥ अथाकथोभार्यांसुशोभनामिदमुवाच ॥ ३४ ॥ अयंहिविकृतवेषोब्राह्मणःसमायाति ॥ ३५ ॥ अर्द्धंदेयमेतस्मैभोजनंरक्षार्द्धमन्नं
चास्मिन्नपिदिनेगतेषष्ठेह्निभोजनाभावात्तवजीवितंनातिष्ठतीतिममप्रतीयतेकिंतुत्वंमन्यसेवद ॥ ३६ ॥ ॥ साशोभनोवाच ॥ आयुर्ललाटेलिखितं
नांतरानश्यति ॥ ३७ ॥ आकथआह ॥ यथाबद्धायुपोपियज्ञस्यवीरभद्रेणच्छिन्नंशिरअजस्रात्मनः किमुतमनुष्याणांपापात्मनामितितदन्नंपरिहृत्य
त्वयाभुज्यते यदित्वेतस्मैमयान्नंदीयते ॥ तवेच्छानुसारतोममकर्तव्यम् ॥३८॥ भार्य्याप्राहकथमहंभोक्ष्येत्वय्यभुक्तेमयाकिंपूर्वंभुक्तमिदमपरंशृणु॥३९॥
अन्नंहिप्राणिनांप्राणाःप्रत्यक्षंसर्वदेहिनाम् ॥ तस्मादन्नप्रदोयस्तुप्राणदःसनिगद्यते ॥ ४० ॥ अन्नाद्भूतानिजायंतेवर्द्धंतेतानिवैयतः ॥ तस्मादन्नाधिकंकिं
चिन्नास्यदानंमहाफलम् ॥ ४१ ॥ अश्वत्थचलपत्राग्रलीनतोयद्रवास्तिके ॥ जीवितेनहियोदद्यात्तस्यजन्मनिरर्थकम् ॥ ४२ ॥ परलोकसहायोहि
धर्मोभार्यानबांधवाः ॥ भार्य्यावापितरौपुत्रायावदायुर्नबांधवाः ॥ ४३ ॥ संपद्वयःसुहृदिहइहामुत्रहितांस्थितम् ॥ धर्मंधर्मभृतांश्रेष्ठंभुंक्तेचान्ये
किमावयोः ॥ ४४॥ इतिभार्य्यावचःश्रुत्वाआकथःकरुणानिधिः ॥ अविशंकितमेवास्मैदत्तवानन्नमूर्ज्जितम् ॥ अयंसशंकरोदेवोनानाकरणमागतः ॥४५॥
इतिनिश्चित्यमनसातस्यांगंपापनाशनम् ॥ ४६ ॥ आजानुपादंप्रक्षाल्यपराजंघमतःपरम् ॥ गुल्फंचतदधस्तस्यप्रक्षाल्याचामयद्द्विजम् ॥ ४७ ॥

१ रंभादलांशे–इ० पा० । २ यक्षस्य–इ०,दक्षस्य–इ० च पा० ।

अथाकथोपिपत्संधिंगृहांगणमुपानयत् ॥ उन्मुच्यपादसंधिंसनिषसादार्पितासने ॥ ४८ ॥ समभ्यच्यर्याकथःसम्यग्भोजयामासतंमुनिम् ॥ एतस्मिन्नंतरे
कश्चिदुन्मत्तोगृहमागतः ॥ ४९ ॥ पादसंधिमथादायगृहबाह्यमुपानयत् ॥ अथादहच्चतद्गेहंदंपतीचाप्यताडयत् ॥ ५० ॥ आकथस्ताडितोविप्रोद
ह्यमानंगृहंतदा ॥ विवेशदेवमीशानमादातुंतूर्णमेववा ॥ ५१ ॥ अथादायमहेशानंदग्धपूजांद्विजोत्तमः ॥ निर्गत्यचततोदृष्ट्वामुखसंतापमेवच ॥ ५२ ॥
दग्धपूजांतिरस्कृत्यवीक्ष्यदग्धांगमप्युत ॥ भार्यामुवाचधर्मात्मायथापूजामहेशितुः ॥ ५३ ॥ तथाममसमस्तांगंकर्त्तव्यमविशंकितम् ॥ ॥ व्यंगउवाच ॥
पश्चादपिकृतापूजासफलातेभविष्यति ॥ ५४ ॥ यथान्यद्रव्यदहनेतादृशंदीयतेजनैः ॥ पूजायादहनेतद्वत्पूजास्यक्रियतामिति ॥ ५५ ॥ आक
थउवाच ॥ ॥ चौर्येणाप्यर्जितैर्द्रव्यैःपूजयानहितंभवेत् ॥ नचान्यायार्जितैर्विप्रशंभोःपूजाशुभप्रदा ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वाचाकथस्तूर्णस्वांगं
दग्धुमुपाक्रमत् ॥ दग्धलिंगंतदोन्मत्तोगृहीत्वांतर्दधेक्षणात् ॥ ५७ ॥ अथव्यंगोहरोभूत्वावारयामासचाकथम् ॥ किमर्थंखिद्यतेविप्रवर
दोहंवरंवृणु ॥ ५८ ॥ आकथोपिविभोःपादेभक्तिंवव्रेसुनिश्चलाम् ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतांश्रुत्वाकथांरामःप्रहृष्टोमुनिभिर्वृतः ॥ ५९ ॥ भा
रद्वाजंनमस्कृत्यप्रयाणाज्ञामयाचत ॥ ६० ॥ अथोभरद्वाजमुनिःप्रसन्नःशंभुंवसिष्ठंमुनिपुंगवंच ॥ नारायणंचर्षिगणांश्चनत्वाव्यसर्जयत्तेऽपिययुःप्रण
म्य ॥ ६१ ॥ ॥ नैमिषीयाऊचुः ॥ गत्वायोध्यांमहातेजाःसमस्तमुनिसंयुतः ॥ किंचकारततोरामःसचशंभुर्महायशाः ॥ ६२ ॥ ॥ सूतउ
वाच ॥ कौसल्यामासिकश्राद्धमपरेहनिराघवः ॥ चिकीर्षुर्द्विजप्रवरानृषिकल्पान्न्यमंत्रयत् ॥ ६३ ॥ शंभुंसमस्ततत्वज्ञंनारदंरोमशंभृगुम् ॥ विश्वामित्र
मथोरामएकभक्तव्रतीततः ॥ ६४ ॥ भूमौसुखास्तृतायांचसुष्वापाव्याकुलेंद्रियः ॥ परेद्युरथसंप्राप्तेप्रातःस्नात्वाविधानवित् ॥ ६५ ॥ अन्नंशाकादि
कंशुद्धंजनैरेवान्वकारयत् ॥ नानान्नानिविचित्राणिचोष्याद्यानितथैवच ॥ ६६ ॥ वटकादींस्तथाभक्ष्यानष्टत्रिंशदकल्पयत् ॥ पायसंषड्विधंचैवपक्व
शाकशतद्वयम् ॥ ६७ ॥ अपक्वमिश्रकाणांचशतत्रयमकल्पयत् ॥ कालशाकादिकंशाकंफलानिविविधानिच ॥ ६८ ॥ मूलानिचैककंदानिवल्कला
निचराघवः ॥ कारयित्वानदींगत्वासहभ्रातृपुरोहितः ॥ ६९ ॥ सरयूसलिलेस्नात्वाहुत्वाग्निंस्वागतान्द्विजान् ॥ उक्त्वातुस्वागतंतांस्तुकृतदेवार्चनो
नृपः ॥ ७० ॥ प्राणानायम्यसंकल्प्यक्षणंचैवप्रदत्तवान् ॥ रोमशंनारदंरामोवैश्वदेवेन्यमंत्रयत् ॥ ७१ ॥ शंभुंभृगुंकौशिकंचमातृस्थानेन्यमंत्रयत् ॥
गोमयेनततःकृत्वामंडलंपूज्यचार्हतः ॥ ७२ ॥ पादप्रक्षालनंचक्रेसीतादत्तोदकेनच ॥ आचामयित्वातान्विप्रान्गृहंगंतुमथोद्यतः ॥ ७३ ॥ अभ्या

१ गौतमेन–इ॰ पा॰ ।

गतःसमायातःस्थविरोविकृताकृतिः ॥ कृशःसंप्रचलद्गात्रोवेपितांघ्रिशिरास्तथा ॥ ७४ ॥ लंबमानत्वगुत्कर्षच्छ्वासकासादिपीडितः ॥ दूषिका
क्लिन्नगंडश्चलालासंपृक्तकूर्चकः ॥ ७५ ॥ उवाचराममंराजानमहमेकोद्विजःस्थितः ॥ ममापिभोजनंदेयंस्थविरस्यकृशस्यच ॥ ७६ ॥ रामो
पितद्वचःश्रुत्वालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ पादौप्रक्षालयास्यत्वमहमभ्यर्चयेद्विजम् ॥ ७७ ॥ अभ्यागतोऽपिवचनमाहराममथाकुलम् ॥ त्वया
प्रक्षालितेपादेममभोजनमिष्यते ॥ ७८ ॥ मत्तोधिकाद्विजाःकिंतेयेनमामवमन्यसे ॥ श्राद्धधर्मंनजानीषेमहर्षिगणसेवितम् ॥ ७९ ॥ ममावमा
नतःसर्वविप्राणामवमाननम् ॥ श्राद्धंविहन्यतेचापिनरकंचगमिष्यसि ॥ ८० ॥ अथरामःस्वयंविप्रपादौप्राक्षालयत्तदा ॥ आचामयित्वातंविप्रंगृहं
प्रवेशयत्ततः ॥ ८१ ॥ आचान्तश्चस्वयंरामोविष्टरंदत्तवानथ ॥ आसीनेषुचविप्रेषुप्राणवायुंनिरुध्यच ॥ ८२ ॥ स्वकर्मकरणानुज्ञांलब्ध्वाऽथसतिलंजल
म् ॥ अपहतेतिमन्त्रेणद्वारदेशेविचिक्षिपेत् ॥ ८३ ॥ उदीरतामितितथापितृपात्रस्थलेक्षिपेत् ॥ गायत्र्याचाक्षतजलंदेवपात्रस्थलेक्षिपेत् ॥ पाकजातं
तथाऽभ्युक्ष्यमन्त्रमेतदुदीरयेत् ॥ ८४ ॥ श्राद्धभूमिंगयांध्यात्वाध्यात्वादेवंजनार्दनम् ॥ वस्वादींश्चपितॄन्ध्यात्वाततःश्राद्धंप्रवर्तयेत् ॥ ८५ ॥ विश्वेदे
वार्चनंकुर्याद्यवैर्वातण्डुलैरथ ॥ मूलाग्रयोजितौदर्भौगृहीत्वासाक्षतावथ ॥८६॥ भूस्पृष्टदक्षजानुस्तुद्विजहस्तेजलार्पणम्॥पुरूरवार्द्रवाणांवैदेवानामिदमास
नम् ॥ ८७॥ इतिदत्त्वाऽऽसनंतेषांश्राद्धदःप्रार्थयेत्क्षणम् ॥८८॥ अर्घंकृत्वाततःपश्चादुत्तराग्रकुशेष्वथ ॥ न्युब्जंपात्रंततःकृत्वाकुशग्रन्थिमथोपरि॥८९॥
उत्तानंतुततःकृत्वाजलैरभ्युक्ष्यरौक्मकैः ॥ पवित्रान्तर्हितेपात्रेशंनोदेव्याजलंक्षिपेत् ॥ ९० ॥ वैश्वदेव्याऽखिलंकर्मयावत्ताद्विधिचोदितम् ॥ यवोऽसिधान्य
राजोवाइतिपात्रेक्षिपेद्यवान् ॥ ९१ ॥ मधुमिश्रांस्तुकरकान्गन्धपुष्पैस्ततोददेत् ॥ द्विजतेऽस्त्वर्घइत्युक्त्वात्वस्त्वर्घोत्तरतस्ततः ॥ ९२ ॥ आवाहयिष्ये
तान्देवानितिपृष्ट्वातदुत्तरम् ॥ विश्वेदेवासइत्युक्त्वाविप्रमूर्ध्निकुशान्क्षिपेत् ॥ ९३ ॥ विश्वेदेवाःशृणुतेममागच्छन्त्वितिसंजपेत् ॥ समागतोनिषण्णोऽथ
सदर्भपात्रमाहरेत् ॥ ९४ ॥ दक्षिणेचरणेक्षिप्त्वामुख्यपात्रोदकंततः ॥ विप्रस्यदक्षिणेहस्तेप्रागग्रेऽथपवित्रके ॥ ९५ ॥ यादिव्याइतिमंत्रेणनिक्षिपेत्पात्र
वारितत ॥ इदंभोअर्घमित्युक्त्वाह्यस्त्वर्घोत्तरतस्ततः ॥ ९६ ॥ पात्रेधृत्वाऽर्घतोयंचतत्पात्रंस्थापयेत्क्वचित् ॥ अथदत्त्वाकरेतोयंयवैरेतानथा
र्चयेत् ॥ ९७ ॥ अर्चेतप्रार्चतइतिपृष्ट्वाचोत्तरतस्ततः ॥ पादादिमूर्धपर्यन्तमभ्यर्च्यजलदस्ततः ॥९८॥ गन्धद्वारेतिमन्त्रेणतथेत्युक्त्वोत्तरस्ततः ॥ पितॄणा
मर्चनंकुर्यादेवमेवापसव्यकम् ॥ ९९ ॥ उपवीतंद्विजंकृत्वाकुशान्भग्नांस्तिलान्वितान् ॥ वामजानुंभूमिगतंकृत्वादद्यात्तदासनम् ॥१००॥ दक्षिणाभिमुखो
भूत्वाक्षणप्रश्नमथोवदेत् ॥ दक्षिणाग्रेषुदर्भेषुन्युब्जंपात्रत्रयंन्यसेत् ॥ १०१ ॥ त्रिकुशग्रन्थिसंयुक्तमुत्तानमथकल्पयेत् ॥ ततःसंप्रोक्ष्यपात्रेषुसपवित्रातिले

षुच ॥ १०२ ॥ शंनोदेव्याजलंक्षिप्त्वातिलोऽसीतितिलान्क्षिपेत् ॥ गन्धपुष्पमथोदत्त्वास्वधार्घइतिपृच्छति ॥ १०३॥दत्तोत्तरोऽस्त्वर्घइतिपितॄनावाहये
त्ततः ॥ तिलपुष्पकुशैस्तिष्ठन्कल्पितार्घंकरेदधत् ॥ १०४ ॥ उशन्तस्त्वेतिमन्त्रेणात्रिरर्घोदकमर्पयेत् ॥ अर्चनंतुतदातेषामपसव्यंतुपूर्ववत् ॥ १०५ ॥
प्रक्षाल्यभाजनंस्वर्णंदेवानांपरिकल्पयेत् ॥ पितॄणांराजतंकुर्याद्यथासंभवमेववा ॥ १०६ ॥ तदभावेतुकांस्यंस्यादनन्याशितमुत्तमम् ॥ पात्राणि
तदभावेस्युःपालाशानिनमध्यमम् ॥ १०७ ॥ रम्भाणिचूतपत्राणिजम्बूपुंनागकानिच ॥ पराकान्यथचाम्पानिमधूककुटजान्यपि ॥ १०८ ॥ मातु
लुङ्गस्यपत्राणिश्राद्धेदेयानिवैनृभिः ॥ दर्व्यामन्नमथाऽऽदायकराभ्यामाज्यमेवच ॥ १०९ ॥ प्रवेषणंततःपृच्छेत्प्राचीनावीतवान्द्विजम् ॥ करिष्येऽग्नौ
करणमितिकुरुष्वेतितदुत्तरम् ॥ ११० ॥ परिविष्योपवीतीस्यादभिघार्यसमाहरेत् ॥ हुनेत्सोमायपितृमतेस्वधानमइतीरयन् ॥ १११ ॥ यमायाङ्गिर
सेपितृमतेस्वधानमइति ॥ द्वितीयामाहुतिंहुत्वाचाभिघार्याक्षतंततः ॥ ११२ ॥ अग्नयेकव्यवाहनायस्वधानमस्ततःपरम् ॥ हुत्वाऽपसव्यंकृत्वातुपरिवि
ष्यद्विजान्व्रजेत् ॥ ११३ ॥ मेक्षणेनततोऽभीक्ष्णंपातयेत्पितृपात्रके ॥ पिण्डपात्रमतःशेषंदर्वींप्रक्षालनंततः ॥ ११४ ॥ मेक्षणस्याग्निनिक्षेपंततःपात्राण्यु
पस्तरेत् ॥ पात्रदक्षिणभागेतुदद्यादन्नमनन्तरम् ॥ ११५ ॥ भक्ष्याणिभोज्यशाकानिसर्वाण्येवसदत्तवान् ॥ अथातिथिर्महावृद्धोवीक्षमाणस्ततस्त
तः ॥ ११६ ॥ उवाचराघवंशान्तंशीघ्रमेवनमस्कुरु ॥ बुभुक्षावर्ततेऽस्माकंभोक्ष्येऽहंवातवाऽऽज्ञया ॥ ११७ ॥ रामोबभाषेवचनंविलम्बंत्यक्षणंमुने ॥ देव
ताःपितरोमङ्क्षुनमस्यन्तेऽधुनामया ॥ ११८ ॥ इत्युक्त्वाराघवःप्रादादन्नंपात्रगतंतदा ॥ प्राक्सौम्याग्रान्कुशान्दैवेप्रतीचीदक्षिणाग्रकान् ॥ ११९ ॥
पित्र्येपवित्रेयेदर्भायवानथतिलानपि ॥ अन्नप्रदानंकुर्वन्तिपृथिवीइतिमन्त्रतः ॥ १२० ॥ इदंविष्णुरितिस्पृष्टमङ्गुष्ठेनद्विजस्यतु ॥ देवेभ्यःप्रथमंदद्याद्ये
देवाइतिवैपठन् ॥ १२१ ॥ पितॄणांचततोदद्याद्दद्यादतिथयेततः ॥ देवताभ्यइतिमुखानुच्चार्याऽऽपोशनंददेत् ॥ १२२ ॥ त्रिर्जपित्वातुगायत्रीमुपवीतीपु
रोमुखः ॥ प्राचीनावीतवान्ब्रूयान्मधुत्रयमतःपरम् ॥१२३॥ भुञ्जध्वमितितानुक्त्वाभुञ्जानेषुद्विजातिषु ॥ रक्षोघ्नमन्त्रपठनंभक्ष्यभोज्यादिदापयन्॥१२४॥
एतस्मिन्नन्तरेविप्रोयोऽतिथिस्तादिदंतथा ॥ कृतवान्महदाश्चर्यंतद्वदामिसमासतः ॥ १२५ ॥ पात्रस्थितमशेषंचग्रासेनैकेनचाग्रसत् ॥ प्राणाहुतीनांपर्याप्तं
दीयतामितिचाब्रवीत् ॥ १२६ ॥ एतावद्दातुमशक्तःकथंश्राद्धक्रियोद्यतः ॥ ममैकस्यप्रदानेत्वमशक्तोरामकिंवृथा ॥ १२७ ॥ बहूनांभोजनंदातुमुद्युक्तो
रामकिंवृथा ॥ सहसा कृतकर्माणिनसमाप्तिंप्रयान्तिच ॥ १२८ ॥ त्वयाकृतमशेषाणांनालंप्राणाहुतिर्मम ॥ कथंमेदीयतेभुक्तिःकथमेषां
तथावद ॥ १२९ ॥ रामस्तमब्रवीद्धीरोभुंक्ष्वत्वंहियथासुखम् ॥ इत्युदीर्यनिरीक्ष्यास्यकर्मतत्परमाद्भुतम् ॥ १३० ॥ अथशंभुंसमाहूयप्राहत्वंपरिवे

पथ ॥ त्वंपितापार्वतीमाताशिवादेवीतिमेमतिः ॥ १३१ ॥ अन्नपूर्णेश्वरीदेविभवान्येवेतिमेमतिः ॥ साशांभवीवचःप्राहतत्पर्याप्तंददाम्य
हम् ॥ १३२ ॥ अथोमाकांस्यमादायभिस्सापूर्णमलंकृतम् ॥ स्वर्णदर्व्यासमादायपायसंगन्धकान्तिमत् ॥ १३३ ॥ अस्याक्षयमिदंभूयादितिप्रादात्तु
पायसम् ॥ द्विजस्यदक्षिणेहस्तेसाऽददात्सत्कृतंमुदा ॥ १३४ ॥ सशिरःकम्पमानस्तुऊर्ध्वदृष्टिरथाभवत् ॥ प्रसारितकरश्चाऽऽसीद्गृहीत्वापायसंक
रे ॥ १३५ ॥ दीयतांपायसंस्वादुसुष्टुपक्वमिदंतुकिम् ॥ शंभुपत्नीबभाषेतंकरेभुंक्ष्वततोददे ॥ १३६ ॥ अभक्षयत्ततोविप्रःपुनःकरतलेस्थितम् ॥
तदक्षयमथज्ञात्वाप्रासारयदथेतरम् ॥ १३७ ॥ तस्मिन्करतलेदेवीपायसंदत्तवत्युत ॥ अन्येषामपिविप्राणांपक्वाक्षय्यमदात्सती ॥ १३८ ॥ अथपाणिद्व
यगतंविज्ञायाक्षय्यपायसम् ॥ दृष्ट्वाकरान्तरमथोप्रासारयतसद्विजः ॥ १३९ ॥ उवाचान्नंप्रदातव्यंससूपघृतमुत्तमम् ॥ शिवादेवीतथाप्रादादक्ष
य्यंशंभुवल्लभा ॥ १४० ॥ यद्यत्प्रादात्तदासाध्वीसर्वमेवतदक्षयम् ॥ करान्तरमथोसृष्टंपरिपूर्णंपुनःपुनः ॥ १४१ ॥ एवंकरसहस्रंतुकृत्वासविरराम ह ॥
उवाचवचनंविप्रोदेहिगण्डूषवारिमे ॥ तर्पितोऽस्मित्वयाभद्रेनरामेणनसीतया ॥ १४२ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ रामेणसीतयादत्तंमयादत्तंहियत्त्वच ॥ इतःपरंहि
किंदेयंपूर्णवात्वंवदस्वमे ॥ १४३ ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ ॥ तृप्तोऽस्मिनचमेदेयमधिकंचकरस्थितम् ॥ विद्धन्नतःकरगतंनपपातकथंचन ॥ १४४ ॥ निष
ण्णोहिचिरंदध्यौकथंमेकेवलःकरः ॥ भुक्त्यैकृतमिदंसर्वंनान्यस्मैकर्मणेमम ॥ १४५ ॥ तस्मादन्यकृतेरेतत्सर्वंरिक्तंभविष्यति ॥ इतिनिश्चित्यमनसा
लिप्ताङ्गोऽतिथिराभवत् ॥ १४६ ॥ पश्यत्सुसर्वदेवेषुतदद्भुतमिवाभवत् ॥ तृप्तानथद्विजाञ्ज्ञात्वाराघवःपरमार्थवित् ॥ १४७ ॥ दर्वीकरोऽथतृप्ताःस्थ
इतिपृष्ट्वायथाविधि ॥ तृप्ताःस्मइतिविप्रेन्द्राविकीर्यान्नंसमन्त्रकम् ॥ १४८ ॥ पात्रस्ययाम्याभिमुखःसंनिधौपिण्डमर्पयेत् ॥ गण्डूषमपिविप्राणांतत्रैवपरिकल्प
येत् ॥ १४९ ॥ उच्छिष्टपर्णपात्रेषुतेगण्डूषमकुर्वत ॥ गृहान्तरेचतेविप्राविविशुस्त्वतिथिंविना ॥ १५० ॥ आहातिथिर्बहिःकार्यंमयाऽऽचमनंविद्धते ॥
उत्थातुंनैवशक्नोमिकरंमेदेहिराघव ॥ १५१ ॥ अथरामःकरंप्रादान्नोत्थितस्तुद्विजोत्तमः ॥ हनूमानथचाप्यस्यदत्तवान्बलवत्करम् ॥ १५२ ॥ इतरेण
गृहीत्वातुकरेणद्विजपुंगवम् ॥ आचकर्षकपीन्द्रस्तुद्विजःसाक्रोशमुक्तवान् ॥ १५३ ॥ ॥ द्विजउवाच ॥ ॥ छिद्यतेमेकरोऽव्यक्तमुत्थापयततोऽन्यतः ॥
लांगूलेनसपीठंतमावृत्याऽऽगस्तकंबलात् ॥ १५४ ॥ अथाधावत्ततःपृथ्वींद्विजस्तुनचचाल ह ॥ अथवानरवीरस्तुपद्भ्यांचक्रन्ततांमहीम् ॥ १५५ ॥
पादौविन्यस्यसुदृढौद्विजमूर्धानमाक्षिपत् ॥ विशीर्णमभवद्वेश्मद्विजाःसर्वेबहिस्तथा ॥ १५६ ॥ सहवृद्धद्विजःसोऽथहनूमान्बाहिरभ्यगात् ॥ पीठेचस्था
पयामासत्राह्मणंस्थविरंकृशम् ॥ १५७ ॥ द्विजायजलमादायजाम्बवान्मृन्मयेघटे ॥ आहस्वच्छंजलंविप्रत्वयाऽऽदेयंसभाजनम् ॥ १५८ ॥ सीताप्रक्षा

लयेदङ्गंलक्ष्मणोजलदोभवेत् ॥ जाम्बवानाहतंरामंब्राह्मणोक्तमशेषतः ॥ १५९ ॥ द्विजप्रक्षालनेरामोव्यादिदेशानुजंप्रियाम् ॥ सौमित्रिर्जलमादाय
द्विजाङ्गक्षालनेतथा ॥ १६० ॥ प्राक्षालयदशेषाङ्गंप्रतिमामिवभूभुजः ॥ अथरामोपदेशेनचक्रतुस्तौतथैवच ॥ १६१ ॥ अथातिथिःस्वगण्डूषं
सीतावक्त्रेव्यमुञ्चत ॥ सालंकाराऽम्बुभिर्व्याप्ताप्राक्षालयदथोसती ॥ १६२ ॥ श्लेष्मलालासुप्रचुरंमुखंविप्रस्यसासती ॥ प्रममार्जपुनःक्षाल्यनासाश्ले
ष्माणमत्यजत् ॥ १६३ ॥ आचामयित्वासौमित्रिरुत्तिष्ठेत्यब्रवीद्द्विजम् ॥ द्विजोनशक्यमित्याहहनूमानप्यथाऽऽगतः ॥ १६४ ॥ अतिथिःप्राहतंविप्रःपी
डितोहंहनूमता ॥ गृहीत्वोद्धरतापूर्वंपातितोवानरेणच ॥ १६५ ॥ जांबवानथतंप्राहलोमांगंममवैमृदु ॥ मयाथध्रियसेविप्रनचपीडाभविष्यति ॥ १६६ ॥
इत्युक्त्वाजांबवान्विप्रंदोर्भ्यामालंब्यचोद्धरत् ॥ द्विजप्रांतमथादायस्थापयामासतंमुनिम् ॥ १६७ ॥ अथरामोद्विजेंद्राणांप्रदक्षिणमवर्तत ॥ दत्ताशीरपिवि
प्रेंद्रैर्दत्वातांबूलमग्रतः ॥१६८॥ पादावलंबकृद्रामोभ्रातृभिःसहचाब्रवीत् ॥ अयिसीतेऽतिथेरस्यत्वयानक्षालितंवपुः॥१६९॥ जंघायुगेऽतिथेरस्यमलंचास्यं
मलान्वितम् ॥ सम्यक्प्रक्षालयमुखंद्विजोनसहतेमलम् ॥ १७० ॥ ॥ सीतोवाच ॥ ॥ अथप्रक्षालितंसम्यगिदानींनिर्गतंपुनः ॥ ॥ रामउवाच ॥
पुनःप्रक्षालयमलंदोषःस्यादन्यथामम ॥ १७१ ॥ अथसीतातथाकृत्वातूष्णीमेवबभूवह ॥ आहरामंचसीतांचद्विजःपरमकोपवान् ॥ १७२ ॥
पादौयौममराजेंद्रतौसीतालंघयेदिति ॥ भवान्करौचभरतोममवीजंप्रयच्छतु ॥ १७३ ॥ लक्ष्मणःकेशनिचयप्रसाधनकरोभवेत् ॥ शत्रुघ्नःश्लेष्मनिर्मु
क्तिस्ववस्त्रेणकरोतुमे ॥ १७४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथतेचक्रुरतिथेरशेषमुदितंतथा॥तथापुर्विस्मयंविप्रानरवानरराक्षसाः ॥ १७५ ॥ शिवादेवीचशं
भुश्चसभ्रूभंगमुदैक्षताम् ॥ मनसाचाप्यभापेतामतिथिःशंभुरेवच ॥ १७६ ॥ अतिथिश्चप्रसन्नोऽभूच्छंखचक्रगदाधरः ॥ पीतांबरःसमस्तांगभूपितोती
वदीप्तिमान् ॥ १७७ ॥ यःपुराराधितःशंभुःप्रसन्नोभूत्त्रिलोचनः ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशःसर्वाभरणभूषितः ॥ १७८ ॥ कोटिसूर्य्यप्रतीकाशःकिरीटी
करुणानिधिः ॥ आलंब्यचाक्रिणःपाणिमातिष्ठतसदाशिवः ॥ १७९ ॥ रामःपरमधर्म्मात्मापुलकांचितविग्रहः ॥ दंडवन्निपपातोर्व्यामानंदप्लावितेक्ष
णः ॥ १८० ॥ अनमन्भ्रातरस्तस्यदंडवद्भूतलेस्थिताः ॥ शिवउत्थाप्यकाकुत्स्थमालिंग्याघ्रायमस्तकम् ॥ १८१ ॥ उवाचमधुरंवाक्यंरामंराजी
वलोचनम् ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ वरंवृणुप्रसन्नोस्मिब्रह्मादेरपिदुर्लभम् ॥ १८२ ॥ तवादेयंनमेकिंचिद्वृणुत्वंनचिरायवै ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥

१ व्यथितः–इ० पा० ।

नयाच्यंमेजगन्नाथभूराज्यंममसांप्रतम् ॥ १८३ ॥ स्वर्गश्चकर्म्मभिःप्राप्तोभक्तिस्त्वत्पाददर्शनात् ॥ आरोग्यंपश्यभुंजेहंतासीतायोषितांवरा ॥ १८४ ॥
षशक्तिताःसर्वनृपाःप्रजाधर्मसमन्विताः ॥ हर्षएवममापन्नस्त्वदागमनताच्युत ॥ १८५ ॥ तथापिवरयेकिंचिद्भक्तिरस्तुस्थिरात्वयि ॥ तथामम
गृहेदेवत्रिवर्षंतिष्ठहेप्रभो ॥ १८६ ॥ ब्रुवन्समस्तधर्मांश्चरूपेणानेनशंकर ॥ ॥ शिवउवाच ॥ एवमस्तुतथारामसर्वंतेसंभविष्यति ॥ १८७ ॥
अथाहचक्रीराजानंरामंराजीवलोचनम् ॥ वरंवृणुमहाभागप्रसन्नोहंयामिच्छसि ॥ १८८ ॥ श्रीरामआहवचनंममप्रार्थ्यनचास्तिहि ॥ यत्प्राप्यंशंभु
तःप्राप्तमन्यत्सर्वंमुदीरितम् ॥ १८९ ॥ किंचैकंवरयेविष्णोप्रसन्नःसर्वदाभव ॥ अथसीतांहरिःप्राहप्रसन्नोहंतवाधुना ॥ १९० ॥ वरंवृणुप्रयच्छामि
ततःसीताब्रवीदिदम् ॥ वरोवृतःपुराभर्त्रानचान्योमेवरोवरः ॥ १९१ ॥ यदिकामंप्रयच्छेथामनश्चपरपूरुषात् ॥ संनिवृत्तंचभवतान्नमस्तेस्तुद्विजप्र
भो ॥ १९२ ॥ अथतेमुनयःसर्वेप्रणेमुर्देवतोत्तमौ ॥ अथासौराघवंप्राहभुंक्ष्वत्वंबंधुभिःसह ॥ १९३ ॥ एकांतमंदिरेरम्येदेव्यासहवसामिते ॥ विष्णुः
समस्तकरणःसमुद्रतनयान्वितः ॥ १९४ ॥ एकस्मिन्मंदिरेरामतिष्ठतांलोलुपोहिसः ॥ अथशुद्धमहागारेपीठाढ्येबहुभाजने ॥ १९५ ॥ अग्रेवसिष्ठो
भगवानुपविष्टस्तयोर्मुनिः ॥ अपरेऋषयःसर्वेयथावृद्धंनृपास्तथा ॥ १९६ ॥ तेषामभिमुखोरामोभ्रातृभिःसहितोनृपः ॥ तरुणेसमभागेचआसनेतान
वेशयत् ॥ १९७ ॥ हनूमत्प्रमुखान्भृत्यानाहरामोनुसांत्वयन् ॥ भवंतःपरितिष्ठंतुपश्चाद्भुंजेनचान्यथा ॥ १९८ ॥ ततस्तेप्रददुःसर्वेपा
दार्घानानुपूर्वशः ॥ बुभुजुश्चापितेसर्वेयेरामस्योपसेविनः ॥ १९९ ॥ तेषांदत्वाथतांबूलंकपींद्रादीनभोजयत् ॥ भुक्तवत्सुसमस्तेषुरामोराजीवलो
चनः ॥ २०० ॥ दीनांधकृपणादीनांपशुपक्षिमृगस्यच ॥ दत्वाहिभोजनंसंध्यांवंदितुंहिसमारभत् ॥ २०१ ॥ संध्याजपादिकंकृत्वानत्वाते
पांनृपस्ततः ॥ सिंहासनगतोरामःपौरजानपदादिभिः ॥ २०२ ॥ सेव्यमानःसभास्थानगतोरेजेसराघवः ॥ सर्वदेवपरीवारोयथादेवःशचीप
तिः ॥ ३ ॥ राजकार्यमशेषंचकृतवान्भ्रातृभिःसह ॥ नाम्नाचैकैकशःसर्वान्विससर्जसराघवः ॥ ४ ॥ भ्रातॄन्विसर्जयामासवानरादींस्तथापरान् ॥
अथरामंमहातेजावसिष्ठोवाक्यमुक्तवान् ॥ ५ ॥ तवप्रातर्हियत्कार्यंनचविस्मरराघव ॥ आस्तेशंभुर्जगन्नाथोभगवानंबिकापतिः ॥ ६ ॥
स्मर्तव्योवन्दनीयश्चभगवानथयत्नतः ॥ तथेत्युक्त्वागुरुंराजानत्वातंचव्यसर्जयत् ॥२०७॥ स्वयंचभार्यामभजद्देवदेवंविचिंतयन् ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥

१ चाहम्-इ० पा०। २ तथेति-इ० पा। ३ भूभुजः-इ० पा०।

प्रातःसमुत्थाययगुरोरामोमतिमतांवरः ॥ किंचकारतदाख्याहिश्रोतुंकौतूहलंहिनः ॥ ८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शंभुंविलोक्याथततोबभाषे
रामःकथांकीर्त्तयशंकरस्य ॥ तृप्तिर्नजातामुनिवर्यशृण्वतोमहेशमाहात्म्यमघौघनाशनम् ॥ ९ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ अथप्रश्नशेषस्यो
त्तरमीशभाषितंतेकीर्तयिष्यामि ॥ अन्यायोपार्जितद्रव्यैरीश्वरंयउपासतेतेव्यंगाजायंते ॥ २१० ॥ तद्यथाकश्चिद्रूपकोनामराक्षसोऽन्यायार्जितेन
द्रव्येणशंकरमाराध्यतेनैवद्रव्येणघंटामीश्वरप्रीतयेकृतवान् ॥ ११ ॥ तस्यपुत्रःसंपातिरितिख्यातः ॥ चौर्य्यार्जितैःशंकरंपूजयामास ॥ १२ ॥ तावुभावे
कस्मिन्दिवसेमम्रतुःगतौशिवलोकंवीरभद्रेणभाषितौच ॥ २१३ ॥ भोरूपकअन्यायार्जितेनद्रव्येणभवतापूजाकृताघंटादिकंचतेनभावेनव्यंगोभूत्वा
चौरगणोभविष्यसि ॥ २१४ ॥ शिवपदवचनाद्व्यन्कंनामाश्रवणात् ॥ श्रोत्रंतस्यस्वनेनध्वस्तंभवतिनोदर्शनमेतावतादेवत्वयेश्वरपूजासम्यक्कृता ॥ १५ ॥
अतोभक्तिश्चभविष्यतिवीरभद्रस्त्वनशनंनामगणंक्वचिद्विचरंतमित्यादिदेश ॥ १६ ॥ तौचतथाभूतौशिवलोकेऽतिष्ठताम् ॥ १७ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥
अथोपहतद्रव्यपूजाकथांहनूमतेमहेशभाषितांकथयिष्यामि ॥ १८ ॥ शृणुराघवप्रमथानांचरित्रमेकैकस्यकर्मविपाकंकथयिष्यामि ॥ १९ ॥ उपहतां
गगणव्याख्याक्रियतामितिहनूमत्पृष्टः ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ २२० ॥ तदुपहतद्रव्यंज्ञानतोयईश्वरेऽर्पयिष्यतिएतदुक्तंज्ञानिनोऽतःशृणु ॥ २१ ॥ एषसर्वा
गस्वेदिलःसर्वकालंसर्वांगस्वेदिलःस्वेदार्द्रवसनःस्वेदसंपादितालपप्रवाहशरीरोनासाग्रनिपतितस्वेदबिंदुःस्पर्शायोग्योदृश्यते ॥ २२ ॥ सपुरास्वेदकरणेश्व
रार्चनंकृतवान् ॥ अत्रेतिहासंकीर्तयिष्यामि ॥ २३ ॥ चेकितानिरितिख्यातोब्राह्मणःकर्षकोभवत् ॥ सनित्यंकृषिमुत्पाद्यप्रातःस्नात्वाचनित्य
शः ॥ २४ ॥ मध्याह्नकालेसंप्राप्तेसंजपन्ब्राह्मणस्त्वसौ ॥ अन्नमानयमेक्षिप्रमितिभार्यामभाषत ॥ २५ ॥ तयानीतेनचान्नेनवेगेनशिवपूजनम् ॥ कृतवानर्क
संतप्तःस्वेदिलःसर्वदैवतु ॥ २६ ॥ गंधपुष्पाक्षताद्यैश्चस्वेदबिंदुसमन्वितैः ॥ अथसायंदिनेप्राप्तेक्षालितांगःसुशोभनः ॥ २७ ॥ पूजयामासदेवेशंकालसंभव
साधनैः ॥ ममाराथमहाबुद्धिःशिवलोकंगतश्चसः ॥ २८ ॥ वीरभद्रेणचाप्युक्तोभवत्वंस्वेदिलोगणः ॥ स्वेदस्पृष्टपदार्थैश्चपुराशंभुःप्रपूजितः ॥ २९ ॥
नित्यंस्वेदसमायुक्तस्तेनस्वेदगणोभव ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ वीरेणाथसमादिष्टःप्राप्तोरामगणस्त्वयम् ॥ २३० ॥ अमुंघंटामुखंपश्यायंपुरावैश्यो
विभावसोनामधार्मिकोमहादानकर्त्तानित्यंब्राह्मणभोजनंकारयित्वाकृतानुष्ठानः प्रातःकालेशिवंनमस्कृत्यकुसुमैःसंपूज्य किंचित्प्रदेशंगोमयेनोपलिप्य
पद्मादिकमर्जयित्वादेवायसमर्प्यउपहतघंटानादंकृतवान् ॥ २३१ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ कथमुपहतघंटा ॥ २३२ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ आसी

त्पुरानलःकश्चित्सोमइत्यभिविश्रुतः॥ तस्यपुत्रश्चमंदाख्योदशवर्षवयाअभूत् ॥२३३॥ सचाग्निपक्ककुल्माषान्घंटायांप्राक्षिपन्नृप ॥ तानभक्षयदप्येषतेन चोपहताभवत् ॥ ३४ ॥ गृहीतुमथतंवैश्यंयतमानोब्रवीदिदम् ॥ अथवैश्यःस्वयंतत्रानिश्चित्यद्रव्यशोधनम् ॥ ३५ ॥ लौकिकेकृतवाँछोकेव्यवहारप दश्वताम् ॥ एतेनपापयोगेनगणोघंटामुखोभवत् ॥ ३६ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ द्रव्यशुद्धेर्विशुद्धासाकथंपापस्यकारणम् ॥ सम्यगुक्तंद्रव्य शुद्धचैकथंनद्रव्यशोधिनी ॥ ३७ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ नलौकिकव्यवहृतौतवाभक्तोभविष्यति ॥ सयातिचशिवस्थानंवक्ताचापितथा भवेत् ॥ ३८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ यश्ववक्तिकथामेतांसतेनसदृशोभुवि ॥ गुह्याद्गुह्यतमंविप्राःशिवज्ञानप्रदंभवेत् ॥ ३९ ॥ एतद्वःकथितंविप्राः पुण्यायुष्यतमंमहत् ॥ यइदंशृणुयाद्भक्त्याशिवलोकेमहीयते ॥ २४० ॥ पुराणवक्त्रेदातव्यंवस्त्रंगोहेमभूषणम् ॥ भूमिःसस्यफलोपेतादेयाशक्त्यनु सारतः ॥ २४१ ॥ शिवराघवसंवादंसर्वाघौघनिकृंतनम् ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिसयातिपरमंपदम् ॥ २४२ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशिवराघवसं वादेउपरिभागेराममोक्षोनामसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ छ ॥ समाप्तं पंचमं पातालखण्डम् ॥ ५ ॥

इदं पद्मपुराणांतर्गतं पंचमं पातालखंडं खानदेशीयरावेरग्रामनिवासिपरशुरामभट्टतनयेन गोविन्दशास्त्रिणा प्राचीनपंचपुस्तकोपलब्धपाठभेदाभिनि वेशपुरःसरं संशोध्य परिष्कृतम् । तदेतत् मोहमय्यां श्रीकृष्णदासात्मजखेमराजश्रेष्ठिना स्वकीये " श्रीवेङ्कटेश्वर " मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ॥ संवत् १९५१ शके १८१६ ।

इदं श्रीपातालखण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन स्वकीये "श्रीवेंकटेश्वर" यन्त्रालयेऽङ्कित्वा प्रकाशितम्। संवत् १९५१ शके १८१६.

॥ * इति श्रीपद्मपुराणे पंचमं पातालखण्डं समाप्तम् * ॥

॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचमं पातालखण्डं समाप्तम् ॥